

අනිධමාඞ්ඵ ප්‍රදීපිකා

(තුන්වන කාණ්ඩය)

අමරදාස රත්නපාල

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 8,9 සහ10 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක, අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:8-10 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the Table of contents and you will be directed to the relevant page.

පෙරවදන

අභිධම්මයෙහි එන්නේ පරමාපී ධම්මී සතරෙකි. සත්ත්වසන්නාතයෙහි පහල වන තාක් සිත් විතත පරමාපී වශයෙනුත්, හැම සිත්හි ලැබිය හැකි තාක් හොඳ-නොහොඳ ගුණ විශේෂයන් වෛතසික පරමාපී වශයෙනුත්, මේ විතත වෛතසික නම්වූ නාම ධම්මයනට ආධාර වූ ශරීරයෙහි ලැබිය හැකි තාක් ද්‍රව්‍ය සමූහය රූප පරමාපී වශයෙනුත්, මේ නාමරූප හෙවත් පංචස්කන්ධ සංඛ්‍යාත සත්ත්වයාම පිළිබඳ වුවත් විතත වෛතසිකයන් හා සම්ප්‍රයෝග ලක්ෂණයෙන්වත්, රූපයන් හා කලාප බන්ධන වශයෙන්වත් කිසිකලෙකත් නො-බැඳෙන බැවින් ඒකාන්ත කෙවල (තනි) ධම්මයක් වූ ද, සොවාන් ආදී සතර මගින් දක්නාතෙක් ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් නො පෙනෙනත් නිත්‍යව නොවෙනස්ව පවත්නා වූ නිර්වාණ ධම්මය නිර්වාණ පරමාපී වශයෙනුත් අභිධම්මයෙහි අඳුන්වාදී ඇත. අභිධම්මපිටකයට අයත් සප්ත-ප්‍රකරණයෙහි ම එන්නේ මේ සතර පරමාපී පිළිබඳ විස්තර ය.

ආභිධර්මිකයන්ගේ ගෞරවාදරයට බඳුන් වූ අභිධම්මාපී සංග්‍රහය නම්වූ ග්‍රන්ථරත්නයට දිඹුලාගල මහා කස්සප සභරජ මාහිමිපාණන්ගේ ශිෂ්‍ය සාගරමනී සාරිපුත්ත ස්වාමීන්ද්‍රයන් විසින් ඉතා ව්‍යක්ත ලෙස සැපයුණු සත්තයක් ඇත. මේ හැර මේ ග්‍රන්ථය සඳහා ලියැවුණු ටීකා සත්ත හා පරිවාර ග්‍රන්ථයෝ ද බොහෝ වෙති.

උගතුන්ගේ සිතැද ගත් මේ අභිධම්මාපී සංග්‍රහය ම අනුව යමින් අමරදාස රත්නපාල දොස්තර මහත්මා විසින් මහත් වෑයමකින් සපයා ඇති මේ අභිධම්මාපී ප්‍රදීපිකා නම්වූ ග්‍රන්ථයෙහි අභිධම්ම කාරණා ඉතා විසිතුරුවත්, විසදවත් ලියා ඇති බව කිය යුතු ය.

කාණ්ඩ සතරෙකින් හා දෙදහසකට අධික පිටු ගණනකින් යුතුව මෙතරම් විස්තර විභාග සහිතව ලියැවුණු මේ සා විශාල අනෙක් අභිධම්මග්‍රන්ථයක් මෙතෙක් මේ රටෙහි ලියැවී නැතිසේ ය.

නවීනයනට මෙන් ම ප්‍රවීනයනට ද මේ ග්‍රන්ථය බෙහෙවින් උපකාර වනුවා පමණක් නොව මෙය ජනකාන්ත ද ඔහුවා ඇත. වෛද්‍යවෘත්තියෙහි යෙදෙන ගමනේ මෙබඳු වටනා ග්‍රන්ථයක් ලියා බෞද්ධ ධර්ම සාහිත්‍යය පොෂණය කිරීම ගැන කවුරුකුත් රත්නපාල මහතාට කෘතඥ විය යුතු බව කියනු කැමැත්තෙමි

පියදසයි සඵචිර

1964 ජූලි 8 වැනිදා,
බම්බලපිටියේ
වජිරාරාමයේ දී ය.

පිරිනැමුම
දහහත් හැවිරිදි වියේදී මෙලොව ජීවිතය හළ මා දෙටු පුත්
විධුර රවින්ද්‍රනාථට
මේ පොතත්, මෙය ලිවීමෙන් ලත් පිනුත්
පිරිනැමෙයි

හැඳින්වීම

අභිධම්මාච්ච ප්‍රදීපිකා නම් වූ මේ පොත අභිධම්මාච්ච සංග්‍රහය අනුව යමින් සම්පාදනය කරන ලද්දකි. අභිධම්ම පිටකයට අයත් සප්තප්‍රකරණයන්හි ඇතුළු වූ ධම්මාච්චයන් පිටුකොට ත්‍රිපිටකධර අනුරුඳු ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් සම්පාදිත අභිධම්මාච්ච සංග්‍රහය නම් ග්‍රන්ථය බොහෝ කලෙක සිට අභිධම්මය උගන්නවුනට මහොපකාරී විය. බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දෙසිත ත්‍රිපිටක ධම්මයෙහි සඳහන්වන ධම්මාච්චයන් මනාව වටහාගැනීමට පරමාච්ච ධම්ම පිළිබඳ සාමාන්‍ය දැනීමක්වත් තීබිය යුතුය. මෝහයෙන් වඩනාලද පුහුදුන් සිත් සතත් මිථ්‍යාමත වලින් මුදවා පිරිසුදු සමයන් දූෂ්ටියෙහි යොදවා ගැනීම ධම්මඥනයෙන්ම කළ යුත්තෙකි. කුසලාකුසල ධම්මයන් හැඳින එහි ඉථො'නිථො විපාකයන් දැනගැනීමටත් වතුරායඝී සත්‍ය ධම්මාවබෝධය පිණිස වැඩිය යුතු සමථ විදර්ශනා භාවනානුයෝගයටත් ඉවහල්වන ධම්ම සමූහය අභිධම්මාච්ච සංග්‍රහයෙහි ඇතුළත් වේ. එබැවින් ධම්මය ඉගෙනීමෙහි කැමැත්ත ඇති, ශ්‍රද්ධාදී ඉන්ද්‍රියයන් තියුණු කර ගැනීමට උත්සාහ දරන සත්පුරුෂයන්හට අභිධම්මාච්ච සංග්‍රහය වැනි අත් ග්‍රන්ථයක් නැතැයි කිව යුතුය.

පෙර ධම්ම විනයධර උතුමන් විසින් ඉතා ගෞරවයෙන් ආචාර්‍යඝී පරම්පරානුගත විධි නොසික්මවා තම සිසුන් පිරිසුදු ශීලයෙහි පිහිටුවා ධම්මඥනය ලබාදීමෙන් පයඝීපත්‍ර ප්‍රතිපත්ති ශාසනය රැකගත් බව ශාසන ඉතිහාසයෙන් හෙළිවේ. පසු කලෙක විදේශයෙන් පැමිණි අන්‍ය ලබ්ධි-කයන්ගේ නපුරු බලපෑම් නිසාත් වෙනත් නොයෙක් අවහිරකම් නිසාත් පිරිහෙන්නට ගිය මේ සසුන, කලින් කල පහළවූ ගිහි පැවිදි උතුමන්ගේ උත්සාහයෙන්, අතුරුදහන් වන්නට ඉඩ නොදී රැකගත් හෙයින් අදත් සැදහැකියන්හට දහම් ඉගෙනීමටත් පිළිවෙත් පිරිමටත් ඉඩ ඇත්තේමය. නුවණත්, ශ්‍රද්ධාවත්, උත්සාහයත්

ඇතොත් හිඤ්ඤත් වහන්සේට දහම් ඉගෙන පිළිවෙත් පිරිමට එතරම් අවහිරයක් නම් නැත. එහෙත් එවැනි භාග්‍යයක් නැතිව තොයෙක් දුෂ්කරතා මධ්‍යයෙහි රැකිරිණ්‍යා ගේ දොර වැඩ කටයුතු ආදියෙහි යෙදී සිටින සැදැහැවත් ගිහි පින්වතුන්හට වරින්වර තොයෙක් මාතෘකායෙන් කැරෙන බව දෙශනා හැර පිළිවෙලින් බවේ ඉගෙනීමට ක්‍රමයක් නැති හෙයින් පින්පවි හැදින ගැනීමට පවා තොහැකිව ඔවුන් ඉඬාදි ගුණයන්ගෙන් පිරිහෙමින් ලෝකයේ තත් දෙසින් ගලා එන මිථ්‍යා මතවලට ඇබ්බැහි වෙමින් බවට පිටුපායන්තා සේ පෙනෙන්නට ඇත.

භාග්‍යයකට මෙන් මෑතෙක සිට බවේබර ස්වමින් වහන්සේලා සහ උගත් ගිහි උතුමන් විසින්ද බවේ උගත්හවුන්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස හෙළ බසින් දහම් පත් පොත් මුද්‍රණය කරවා පළකර හැරීමත් බවේ පවිකති පැවැත්වීමත් නිසා ගිහි පින්වතුන්හට බවේ උගෙනීමට මගක් සැලසී ඇතිබව සදහන් කළයුතුය.

මෙයට දසවසකට පමණ පෙර කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සමිතියේ එවකට ප්‍රධාන ලේකම් ධුරය දැරූ සී. ටී. පෙරේරා මහත්මාටද බවේ පවිකතියක් ඇරඹීමේ අවශ්‍ය තාවය වැටහී අපට ආරාධනා කෙළෙන් වම් 1954 ක් වූ මැයි මස 3 වන දින කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සමිති ශාලාවේදී “පරමාථ බවේ පවිකතිය” නමින් බවේ පවිකතියක් අරඹා එතැන් සිට අද වන තෙක් තොකබවා සති පනා එම බවේ පවිකති පවත්වාගෙන යමි. අභිධමාපි සංග්‍රහය අනුව යමින් එහි ඇතුළු බවේයන් හැකිතාක් ලිහිල් බසින් විස්තර කරදීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඒ ඒ බවේ කොටස් එම ආකාරයෙන්ම මුද්‍රණය කොට පළකළහොත් ලක්දිව තොයෙක් පළාත්වල සිටින පින්වතුන්ටද ඉන් මහත්සේ එල ලැබිය හැකි බව බොහෝ දෙනාගේ අදහස වූයෙන් එම පාඩම් මුද්‍රණය කොට බවේදනයක් වශයෙන් තොම්ලයේ බෙදා හැරීමට සී. ටී. පෙරේරා මහත්මාම ඉදිරිපත් විය. කටයුතු අධික

දුෂ්කර කාලයක් වූයේ වී නමුත් බොහෝ දෙනාට වන ධර්ම ලාභය සලකා ධර්ම පත්‍රිකා ලියා දීමට භාර ගෙන අවකාශ ඇති පරිදි එය කර දුනිමි. සුළු වශයෙන් කිරීමට අදහස් කළ කටයුත්ත විස්තර ඇතිව ධර්මය උගෙනීමට කැමති පින්වතුන් ඇතිබව දැනගන්නට ලැබුන හෙයින් අපට ඇති අනවකාශයන් ප්‍රකාශක භවතුන්හට දරන්නට සිදුවන විශදමත් නොසලකා ධර්ම ලාභයම සලකා පිටු දෙදහසකට අභිකවු ප්‍රමාණයක් ලියා මුද්‍රණය කරවා ඉතාමිලයේ බෙදා හරින්නට හැකි විය මේ පත්‍රිකා පිලිවෙලින් මුද්‍රණය කරවා බෙදා හරින්නට සි. ටී පෙරේරා මහත්මා දැරූ උත්සාහයන් විශදම් කළ ප්‍රමාණයන් බොහෝය. මේ ධර්ම දැනමය පුණ්‍ය කමියෙහි ඇති වැදගත්කම වටහාගත් වෙනත් සාදකාවතුවන් විසින්ද නොයෙක් වර මුදල් පරිත්‍යාග කිරීම ආදියෙන් ඒ මහත්මාට අනුබල දුන් බවද සතුටින් සඳහන් කළ යුතුය. පිටු 500 කින් පමණ යුත් අවසාන පරිච්ඡේදය කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සමිතියේ පාලක මණ්ඩලය භාර ගෙන ඒ සමිතියේ විශදමින් මුද්‍රණය කරවා දීම මේ සත්කාර්යයට විශේෂ රුකුලක් විය.

වර්ෂ 1959 දී ආරම්භ කළ “පරමාච්ච ධර්ම පත්‍රිකා” සියල්ල මුද්‍රණය කිරීමත් බෙදා හැරීමත් පුරා අවුරුදු සතරක් මුළුල්ලේම සිදු විය. එක් වරකට මුද්‍රණය කළ හැකි වූයේ පත්‍රිකා සීමා සහිත ප්‍රමාණයක් බැවින් පසුව මේ ධර්මය උගන්නට අදහස් කළ පින්වතුන්හට මුල් පරිච්ඡේද ලබා ගැනීමට නොහැකිවූයෙන් නැවතත් එය මුද්‍රණය කරවා දෙන ලෙස නොයෙක් පළාත්වලින් ආරාධනා ලදිමි. එහෙයින් මේ පොත මෙසේ මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූයේ.

අභිධර්මාච්ච සංග්‍රහය අනුව යමින් එහි එන ධර්මයන් පිලිබඳ විස්තර විවරණයක් මෙහි ඇතුලත් කළ හෙයින් මේ පොතට “අභිධර්මාච්ච ප්‍රදීපිකා” යන නම යෙදුවෙමු. අභිධර්මාච්ච සංග්‍රහ පාලිසත්, එහි භාවයන් ඒ ඒ පරිච්ඡේද වලට මුලින් යොදා ඇත. කාණ්ඩ සතරක් හැටියට පළ වන මේ ග්‍රන්ථයෙහි පළමු කාණ්ඩයෙහි විවෘත සංග්‍රහ

විභාග නම් වූ ප්‍රථම පරිච්ඡේදයද, ජෛවනසිකා සංග්‍රහ විභාග නම් වූ විනිස පරිච්ඡේදයද, ප්‍රතිශෝක සංග්‍රහ විභාග නම් වූ තාතීය පරිච්ඡේදයද, විපි සංග්‍රහ විභාග නම් වූ චතුස්ථි පරිච්ඡේදයද, විපිමුක්ත සංග්‍රහ විභාග නම් වූ පඤ්චම පරිච්ඡේදයද ඇතුළත් වේ. දෙවන කාණ්ඩයෙහි රූප සංග්‍රහ විභාග නම් වූ ඡර්ච්චම පරිච්ඡේදය සහ සමුච්චය සංග්‍රහ විභාග නම් වූ සජ්නම පරිච්ඡේදයද, තුන්වන කාණ්ඩයෙහි ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහ විභාග නම් වූ අභටම පරිච්ඡේදයද, සතරවන කාණ්ඩයෙහි කම්මසාන විභාග නම් වූ නවවන පරිච්ඡේදයද ඇතුළත් වේ.

මේ පොත ලිවීමේදී විගුණි මාගීය, අනුසාරිනී නම් වූ දම් සඟුණු අටුවාව, විභවන අටුවාව ආදී අභිධම්ම ග්‍රන්ථ උපයෝගී කරගත් බව සඳහන් කරනු කැමැත්තෙනම්

විශේෂයෙන් පාලී භාෂාවෙහි වැඩි දැනීමක් නැති පින්වතුන්ගේ ප්‍රයෝජනය සලකා මේ ධම්ම විවරණය භාෂිතාක් ලිහිල් බසින් ලියා ඇති බවත් පෙළ අටුවාවන්හි එන පාලිපාඨ මෙහි නොයෙදූ බවත් සලකනු මැනවි.

මේ පොත හදාරන භවතුනට අභිධම්මය පිළිබඳ යම් කිසි දැනීමක් ඇති කර ගත හැකි වූයේ නම් එයම අපගේ වෑයමේ ප්‍රතිඵලයක් හැටියට සලකමි.

මෙබඳු ග්‍රන්ථයක් ලියන්නට තරම් අවශ්‍ය මූලික ශාස්ත්‍ර ඥානයත්, ධම්ම ඥානයත් ජීවිතයේ මුල් අවධියේම මට ලබා දුන් මා ගුරුදෙව් දන්ගෙදර සිටි සරණපාල මහා නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ සහ ධම්ම සාකච්ඡා-දියෙන් මට පිහිට වූ පාලිගේ සිටි වජිරඤ්ඤ මහානායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේන් තමස්කාරපුඵ කාතඤ්ඤායෙන් සිහිකොට පින් දෙමි. එසේම නැසීගිය මා දෙමාපිය ගුරුවරාදීන්ටද මෙහි පින් අනුමෝදන් කරවමි.

පෙර වදනක් ලියා දෙමින් මට අනුග්‍රහ කළ වජිරාරාම වාසී පියදසෙහි හිමිපාණන්ට ද, සෝදුපත් බලා දුන් පින්-වතුන්ට හා ප්‍රකාශක භවතුන්ට ද කෘතඤ්ඤ වෙමි.

සියලු සත්ත්වයෝ සුවසන් වෙන්නෝ!

අමරදාස රත්නපාල

පටුන

ප්‍රධාන සම්මුත විභාගය නම් වූ අනුමත පරිච්ඡේදය

පිටුව

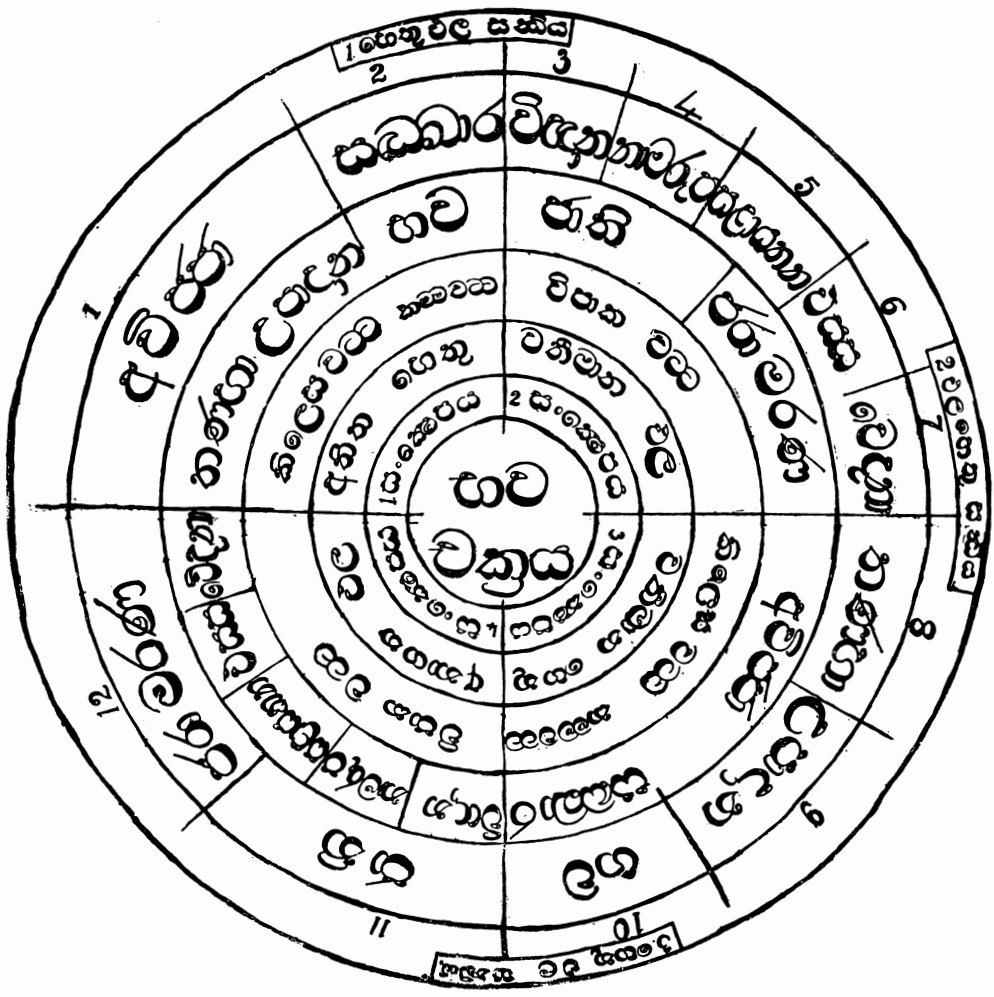
පෙළ	1
භාවය	7
පව්වම සමුප්පාදය	15
අවිජ්ජා පව්වයා සංඛාරා	35
සංඛාර පව්වයා විඤ්ඤාණං	55
විඤ්ඤාණ පව්වයා නාමරූපං	81
නාමරූප පව්වයා සලායතනං	86
සලායතන පව්වයා ඵසො	89
ඵසො පව්වයා වෙදනා	91
වෙදනා පව්වයා තණ්හා	92
තණ්හා පව්වයා උපාදානං	94
උපාදාන පව්වයා භවො	100
භව පව්වයා ජාතී	107
ජාතී පව්වයා ජරාමරණං	108
මූල දෙක	113
කාල තුන	115
ත්‍රිසංඝීය	115
චතුර්විධ සංකෛපය	116
විසි ආකාර අර	116
අතීත හෙතු පඤ්චකය	116

වනීමාන ඵල පඤ්චකය	118
වනීමාන භේතු පඤ්චකය	119
උතාගත ඵල පඤ්චකය	120
ත්‍රිවිධ වට්ඨ	122
පට්ඨාන නිය	138
සුවිසි ප්‍රත්‍ය ධර්ම	139
භෙදු ප්‍රත්‍යය	142
ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය	157
අභිපතී ප්‍රත්‍යය	230
අනන්තර ප්‍රත්‍යය	256
සමන්තතර ප්‍රත්‍යය	276
සහජාත ප්‍රත්‍යය	281
අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය	301
නිසසය ප්‍රත්‍යය	310
උපනිසසය ප්‍රත්‍යය	337
පුරෙජාත ප්‍රත්‍යය	406
පච්ජාජාත ප්‍රත්‍යය	420
ආසෙවන ප්‍රත්‍යය	425
කමම ප්‍රත්‍යය	432
වීපාක ප්‍රත්‍යය	444
ආභාර ප්‍රත්‍යය	449
ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය	460
කාන ප්‍රත්‍යය	471
මග්ග ප්‍රත්‍යය	479

	පිටුව
සමපයුතන ප්‍රත්‍යය	488
විසපයුතන ප්‍රත්‍යය	494
අකී ප්‍රත්‍යය	504
නකී ප්‍රත්‍යය	530
විගත ප්‍රත්‍යය	534
අවිගත පත්‍රය	535
සුඛි ප්‍රත්‍යය විභිච්චය	537
ප්‍රඥප්ති	543

හව වක්‍රය

අනිධිමමත් සසිඟහො

අවිච්චා පරිච්ඡේදය

පච්චය සසිඟහ විභාහො

1. යෙසං සඛිත ධර්මානං - යෙ ධර්මා පච්චයා යථා.
තංචිභාග මි හෙදානි - පච්චකාමි යථාරහං.

2. පච්චසමුප්පාදනසො, පච්චානනසො චෙති පච්චය සඛිතහො දුච්චො චෙදිතඛෙඛො. තත් තඛභාවභාවිභාවාකාර මනෙතාපලකඛිතො පච්චසමුප්පාදනසො පච්චාන නසො පහ ආහච්ච පච්චයටඛිතිමාරඛහ පට්ඨච්චති. උභයං පන චොමිසොසොභා පපඤ්චනති ආචරියා.

3. තත් අච්ඡා පච්චයා සඛාරා, සඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණ පච්චයා නාමරූපං, නාමරූප පච්චයා සලායනනං, සලායනන පච්චයා එසොසා, එසොස පච්චයා චෙදනා, චෙදනා පච්චයා තණ්හා, තණ්හා පච්චයා උපාදානං, උපාදාන පච්චයා භවො, භව පච්චයා ජාති, ජාති පච්චයා ජරා මරණං සොක පරිදෙච දුකඛ දෙමනස්සුපායාසා සමභවන්ති. එවමෙනස්ස කෙචලස්ස දුකඛකඛඤ්ඤාසො සමුදයො හොති.

අයමෙත්ථ පච්චව සමුප්පාද නිසො.

4. තස් තයො අඬා, දාදසඛගාති, විසතාකාරා, තිසන්ඨි, චතුසඛෙඛපා, තිණ්ණිවට්ඨාති, වෙමුලාතිච වෙදිතඛබාති.

5. කථං? අවිජ්ජා සඛාරා අතීනො අඬා, ජාති ජරාමරණං අනාගතො අඬා, මජ්ඣේ අට්ඨ පච්චුප්පනො අඬාති තයො අඬා.

6. අවිජ්ජා, සඛාරා, විඤ්ඤාණං, නාමරූපං, සලාය තනං, එසෙසා, වෙදනා, තණහා, උපාදානං, භවො, ජාති, ජරාමරණනති වාදසඛගාති. සොකාදිච්චනං පනෙත්ථ නිසසාදුඵල නිදසසනං.

7. අවිජ්ජා සඛාරගහභණෙන පනෙත්ථ තණ්හුපාදාන භවාපි ගතිතා භවනති, තථා තණ්හුපාදාන භවගහභණෙන ච අවිජ්ජා සඛාරා, ජාති ජරා මරණගහභනෙන ච විඤ්ඤාණාදි ඵලපඤ්ඤාකමෙව ගතිතංති කතා.

8. අතීනෙ භෙනවො පඤ්ච- ඉදුති ඵල පඤ්චකං ඉදුති භෙනවො පඤ්ච - ආයතිං ඵල පඤ්චකංති. විසතාකාරා තිසන්ඨි - චතුසඛෙඛපාව භවනති.

9. අවිජ්ජා තණ්හුපාදානාව නිලෙසවට්ටං. කමමභව සඛාතො භවෙකදෙසො සඛාරාව කමමවට්ටං. උපපනති භව සඛාතො භවෙකදෙසො අවසෙසාව විපාකවට්ටනති තිණ්ණිවට්ඨාති

10. අවිජ්ජා තණහා වසෙන වෙමුලාතිච වෙදිතඛබාති.

11. තෙසමෙව ච මුලානං. නිරොධෙන නිරුජ්ඣති. ජරාමරණ මුලජාය - පිලිතානමභිණ්හසො. ආසවානං සමුප්පාදා - අවිජ්ජාව පච්චනති. වට්ටමාබ්ඬා මිච්චෙවං - තෙභුමකමනාදිකං. පට්ච්චසමුප්පාදෙනි - පට්ඨපෙසි මහාමුති.

12. භෙතුපච්චයො, ආරමමණපච්චයො, අධිපති- පච්චයො, අනන්තරපච්චයො, සමන්තන්තරපච්චයො, සභජාතපච්චයො, අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයො, නිසසයපච්චයො,

උපනිසායන පව්වයෝ, පුරෝජාන පව්වයෝ, පව්ජාජාන පව්වයෝ, ආසෙවන පව්වයෝ, කමම පව්වයෝ, විපාක පව්වයෝ, ආභාර පව්වයෝ, ඉන්ද්‍රිය පව්වයෝ, ක්‍රියා පව්වයෝ, මග්ග පව්වයෝ, සමපයුත්ත පව්වයෝ, විපපයුත්ත පව්වයෝ, අනි පව්වයෝ, තනි පව්වයෝ, විගත පව්වයෝ, අවිගත පව්වයෝනි.

අය මෙකු පටිඨාන නියෝ.

- 13. ඡධා නාමංභු නාමසා - පඤ්චධා නාමරූපිනං.
 එකධා පුත රූපසා - රූපං නාමසා වෙකධා.
 පඤ්ඤානි නාමරූපානි - නාමසා දුට්ඨා වයං.
 වයසා නවධාවෙති - ඡබ්බිධා පව්වයා කථං.

14. අනන්තර නිරුඳ්ධා විතත වෙනසිකා ධම්මා පච්චුපපනානං විතතවෙනසිකානං ධම්මානං අනන්තර, සමනන්තර, නන්ථි, විගතවසෙන, පුරිමානිච්චනානි පච්ඡ මානං ජච්චනානං ආසෙවන වසෙන, සභජානා විතත වෙනසිකාධම්මා අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සමපයුත්තවසෙනානිච් ඡධා නාමං නාමසා පව්වයෝ හොති.

15. හෙතු, ක්‍රියාකාරී, මග්ගකාරී සභජානානං නාම රූපානං හෙතාදීවසෙන, සභජානා වෙනනා සභජානානං නාමරූපානං නානාකම්මකා වෙනනා කම්මානිච්චිච්චනානං නාමරූපානං කමමවසෙන, විපාකකම්මකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සභජානානං රූපානං විපාකවසෙනෙතිච් පඤ්චධා නාමා, නාමරූපානං පව්වයෝ හොති.

16. පව්ජාජානා විතතවෙනසිකා ධම්මා පුරෝජානසා ඉමසා කායසා පව්ජාජානවසෙනෙති එකධාව නාමං රූපසා පව්වයෝ හොති.

17. ඡ වජ්ජිති පව්වනිච්චං සත්තනානං විඤ්ඤාණධාතුනං පඤ්චාරම්මණානිච් පඤ්චවිඤ්ඤාණ විපියා පුරෝජාන වසෙනෙති එකධාව රූපං නාමසා පව්වයෝ හොති.

18. ආරම්මණවසෙන උපනිසායනවසෙනෙතිච් දුට්ඨා පඤ්ඤානි නාමරූපානි නාමසා පව්වයෝ හොනති.

19. තස් රූපාදිවසෙන ඡබ්බිධාගොති ආරම්මණං.

20. උපනිස්සයොපන නිව්ධොගොති, ආරම්මණුප නිස්සයො, අනන්තරූප නිස්සයො, පකතූපනිස්සයො වෙති

21. තස් ආරම්මණමෙව ගරුකතං ආරම්මණුප නිස්සයො.

22. අනන්තර නිරුද්ධා වින්ත වෙනසිකා ධම්මා අනන්තරූපනිස්සයො.

23. රාගදයො පන ධම්මා සද්ධාදයොච සුඛං දුක්ඛං පුග්ගලො භොජනං, උතු, සෙනාසනංච යථාරහං අජ්ඣතනංච ඛනිද්ධාච කුසලාදිධම්මානං කමමං විපාකානංචිච බහුධා ගොති පකතූපනිස්සයො.

24. අධිපති, සහජාන, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නිස්සය, ආභාර, ඉන්ද්‍රිය, විපපයුත්ත, අජ්ඣ, අවිගත, වසෙනෙති යථාරහං තචධා නාමරූපාති නාමරූපානං පච්චයා භවන්ති.

25. තස් ගරුකතමාරම්මණං ආරම්මණාධිපති වසෙන නාමානං, සහජානාධිපති චතුර්බ්බොපි සහජාන වසෙන සහජානානං නාමරූපානංචිච දුට්ඨො ගොති අධිපති පච්චයො.

26. වින්තවෙනසිකා ධම්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං සහජාන රූපානංච මහාභුතා අඤ්ඤමඤ්ඤං උපාදරූපානංච පටිසන්තිකිකිණෙ වජ්ඣ විපාකා අඤ්ඤමඤ්ඤංචිච නිව්ධො ගොති සහජාන පච්චයො.

27. වින්ත වෙනසිකා ධම්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං, මහාභුතා අඤ්ඤමඤ්ඤං, පටිසන්තිකිකිණෙ වජ්ඣ විපාකා අඤ්ඤමඤ්ඤං චිච නිව්ධොගොති අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයො.

28. වින්තවෙනසිකා ධම්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං සහජාන රූපානංච, මහාභුතා අඤ්ඤමඤ්ඤං උපාදරූපානංච, ඡවජ්ඣති සත්තනනං විඤ්ඤණධාතුනංචිච නිව්ධො ගොති නිස්සය පච්චයො.

29. කබලීකාරො ආභාරො ඉමස්ස කායස්ස අරුපිනො ආභාරා සහජතානං තාමරූපානංතිව දුට්ඨො හොති ආභාර පච්චයො.

30 පඤ්චපපසාද, පඤ්චනාං විඤ්ඤාණං, රූපජීවි- කිඤ්ඤියං උපාදිතන රූපානං, අරුපිනො ඉඤ්ඤියා සහජතානං නාමරූපානංතිව තිට්ඨො හොති ඉඤ්ඤිය පච්චයො.

31. ඔක්කනනිකකණෙ වජ්ඣ විපාකානං, විතතවෙනසිකා ධම්මා සහජාතරූපානං සහජාත වසෙන, පච්ජාජතා විතතවෙනසිකා ධම්මා පුරෙජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස පච්ජාජත වසෙන, ඡවජ්ඣති පච්චතියං සතතනාං විඤ්ඤාණ ධාතුනං පුරෙජාතවසෙනෙතිව තිට්ඨොහොති විපප්පුතනා පච්චයො.

32. සහජතං පුරෙජතං - පච්ජාජාතංව සබ්බථා.
කබලීකාරො ආභාරො - රූපජීවිත ඕච්චයං.

පඤ්චවිට්ඨොහොති අනථි පච්චයො අවිගත පච්චයොව.

33. ආරම්භණුපතිස්සය කම්මත්ථි පච්චයෙසුච සබ්බෙත්ථි පච්චයා සමොධානං ගච්ජනති.

34. සහජත රූපංති පනෙත්ථ සබ්බත්ථාපි පච්චෙන විතත සමුට්ඨානානං, පටිසන්ධියං කට්ඨතාරූපානංව වසෙන දුට්ඨං හොතීති වෙදිතබ්බං.

35. ඉතිතෙකාලීකා ධම්මා - කාලමුත්තාව සම්භවං
අජ්ඣතනංව බනිඤ්ඤිව - සඛිතා සඛිතා තපා.
පඤ්ඤානතිතාමරූපානං - වසෙන තිට්ඨා සීතා
පච්චයානාම පට්ඨානෙ - වතුථිසති සබ්බථා

36. තත්ථ රූප ධම්මා රූපකකුඤ්ඤොව විතතවෙනසික සඛිකානා වතතරො අරුපිනො බනිතා නිබ්බානං වෙති පඤ්චවිට්ඨංපි අරුපංතිව නාමනතිව පවුච්චති.

37. තනො අවසෙසා පඤ්ඤානති පන පඤ්ඤාපියතාං පඤ්ඤානති පඤ්ඤාපතනො පඤ්ඤානති තිව දුට්ඨො හොති.

38. කථං තනනමභුත විපරිණාමාකාරමුපාදය තථා තථා පඤ්ඤානතා භූමිපබ්බතාදිකා, සමහාර සනතිවෙසා-කාරමුපාදය ගෙහ රථ සකචාදිකා, බකිපඤ්චකමුපාදය පුරිසපුගගලාදිකා, චන්ද්‍රවතනතාදිකමුපාදය දිසාකාලාදිකා, අසමුට්ඨාකාරමුපාදය කුප ගුහාදිකා, තංතංභුත නිමිතනං භාවනා විසෙසංච උපාදය කසිණ නිමිතතාදිකා වෙති එවමාදිප්පහෙද පන පරමස්සතො අවිජ්ජමානාපි අත්ච්ඡායා කාරෙන විතනුප්පාදන මාරමමණා භුතා තං තං උපාදය උප නිධාය කාරණං කතා තථා තථා පරිකප්පියමානා සංඛායති සමඤ්ඤායති වොහරීයති පඤ්ඤාපියති පඤ්ඤානති පට්ඨවති.

අයං පඤ්ඤානති පඤ්ඤාපියතා පඤ්ඤානති නාම.

39. පඤ්ඤාපන තො පඤ්ඤානතිපන නාම නාම කමමාදිනාමෙත පරිදීපිතා, සාවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති, අවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති, විජ්ජමානෙන අවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති, අවිජ්ජමානෙන විජ්ජමාන පඤ්ඤානති විජ්ජමානෙන විජ්ජමාන පඤ්ඤානති, අවිජ්ජමානෙන අවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති වෙති ඡබ්බිධා භොති.

40. තස්ස යද පන පරමස්සතො විජ්ජමානං රූප වෙදනාදිං එතාය පඤ්ඤාපෙනති තදයං විජ්ජමාන පඤ්ඤානති. යදපන පරමස්සතො අවිජ්ජමානං භූමි පබ්බතාදිං එතාය පඤ්ඤාපෙනති තදයං අවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති පට්ඨවති උභිතනං පන වොමිසසකචසෙන සෙසා ඥානකමං ඡලභිඤ්ඤා ඉත්ථිසඤ්ඤා, චක්ඛුචිඤ්ඤාණං රාජපුත්තොච වෙදිතබ්බා.

41. වච්චිකොසානුසාරෙන - සොභවිඤ්ඤාණ විපිට්ඨා පවතතානනන රූප්පනන - මනොචාරස්ස ගොචරා

අත්ථායස්සානුසාරෙන - විඤ්ඤායනති තතොපරං

සායං පඤ්ඤානති විඤ්ඤායසා ලොකසංඛෙත නිමිතාති.

ඉති අභිධම්මස්ස සංඛගභෙ පට්ඨය සංඛගභ විභාගො නාම අට්ඨමො පටිච්චෙජ්ජෙදො.

අනිධමානී සංග්‍රහය

අක්‍රම පරිච්ඡේදය

ප්‍රත්‍යය සම්ප්‍රභ විභාගය

(භාවය)

1. යම් සඛිත ධර්මකෙනෙකුන්ට යම් ධර්මකෙනෙක් යම් ආකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවෙන් ද එහි විභාගය දැන් සුදුසු පරිද්දෙන් කියන්නෙමි.

2. පටිච්චසමුපාද නය පටිච්ච නය යයි දෙවැදූරුමිනු ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහය දකියුතු. ඒ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ විමෝචන සුඵල, නීම් ආකාර මාත්‍රයෙන් උපලක්ෂිතවූයේ පටිච්ච සමුපාද නය නම් වේ. පටිච්ච නය වනාහි වෙසෙසා පැවති ප්‍රත්‍යය අරභයා කියනු ලැබේ. ආවායඝීවරයෝ ඒ නය දෙක මිශ්‍ර කොට විස්තර කෙරෙත්.

3. එහි අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයයෙන් සංස්කාරයෝ ද සංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් විඤ්ඤාණයද, විඤ්ඤාණප්‍රත්‍යයයෙන් තාම රූපයද, නාමරූප ප්‍රත්‍යයයෙන් සලායතනයද, සලායතන ප්‍රත්‍යයයෙන් එසසයද, එසස ප්‍රත්‍යයයෙන් වෙදනාවද, වෙදනා ප්‍රත්‍යයයෙන් තණහාවද තණහාප්‍රත්‍යයයෙන්

උපාදානයද, උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් භවයද භවප්‍රත්‍යය-
යෙන් ජාතියද, ජාතිප්‍රත්‍යයයෙන් ජරා-මරණයද සොක
පරිදෙව දුකකි දෙමනස්ස උපායාසයෝද භටගනින්.
මෙසේ මේ සියළු දුකකි රාශියගේ පහලවීම වෙයි.

මෙය ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහයෙහි පවිච්ච සමුප්පාදනය වෙයි.

4. එහි අදාන තුනක් ද, අඛග දොළොසක් ද, ආකාර
විස්සක්ද, සක්ඛි තුනක්ද, සඛෙප සතරක් ද, වච්ච
තුනක්ද, මුල් දෙකක් ද දැනගන්නාහ.

5. කෙසේද? අවිජ්ජා සඛාර දෙක අතීත අදාන නම්.
ජාති ජරා මරණ අනාගත අදාන නම් මධ්‍යයෙහිවූ අඛග
අට ප්‍රත්‍යුත්පන්න අදාන නම්. මෙසේ අදාන තුනෙන් වෙති.

6. අවිජ්ජා, සඛාර, විඤ්ඤාණ නාම රූප, සලායනන,
එස්ස, වෙදනා, තණහා, උපාදාන, භව, ජාති, ජරා මරණයයි
අඛග දොළොසක් වෙති. මෙහි සොකාදි වචන
ජාතියගේ ද අප්‍රධාන ඵලය දැක්වීමය.

7. අවිජ්ජා සඛාරයන් ගැනීමෙන් තණහා, උපාදාන,
කමීභවයෝ ද ගන්නා ලද්දහු වෙත්. එසේම තණහා
උපාදාන භවයන් ගැනීමෙන් අවිජ්ජා සඛාරද, - ජාති
ජරා මරණයන් ගැනීමෙන් විඤ්ඤාණාදි ඵල පඤ්චකයද
ගන්නා ලද්දේ වෙයි.

8. අතීත භවයෙහි හේතු පඤ්චකයක් ද, මේ ප්‍රත්‍යු
ත්පන්න භවයෙහි ඵල පඤ්චකයක්ද, මේ ප්‍රත්‍යුත්පන්න
භවයෙහි හේතු පඤ්චකයක් ද, අනාගතයෙහි ඵල පඤ්චක
යෙක් දැයි මෙසේ ආකාර විස්සක් ද සක්ඛි තුනෙන් ද
සඛෙප සතරෙන්ද වේ.

9. අවිජ්ජා, තණහා, උපාදානයෝ කිලෙසවච්ච නම්.
කමීභව සඛිත්ත වූ භව එකදෙනෙහි හා සඛාරයෝ ද
කමමච්ච නම්. උප්පන්න භව සඛිත්ත වූ භව එකදෙනෙහි
හා සෙසු විඤ්ඤාණ, නාම රූප, සලායනන, එස්ස, වෙදනා,

ජාති, ජරා, මරණයෝද විපාකවච්ච නමි. මෙසේ වච්චි
සුභෙක් වෙනි.

10. අවිජ්ජා, තණ්හා වශයෙන් මුල් දෙකක්ද දහ
සුභුස.

11. ඒ මූලයන් නිරුඬි කිරීමෙන්ම වච්චය නිරුඬි
වෙයි. ජරා මරණ මුර්ඡායෙන් නිතර පෙළෙන සත්ත්ව
සත්තානසෙහි ආශ්‍රව ධර්මයන් උපදනා බැවින් අවිද්ධවද
පවතී මෙසේ කියතලද නසින් අතර නොසිදී පවත්නා
මුල් කොතක් තැනි ත්‍රෛභූමික වෘත්තය මහා මූනිඤ්ජයන්
වනන්සේ විසින් පටිච්ච සමුප්පාද යයි පනවා වදාල සේක.

12. හෙතුප්‍රත්‍යය, ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය, අධිපති ප්‍රත්‍යය,
භවනතර ප්‍රත්‍යය, සමනනතර ප්‍රත්‍යය, සහජාත ප්‍රත්‍යය,
අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය, නිසංසය ප්‍රත්‍යය, උපනිසංසය ප්‍රත්‍යය,
දුරෙජාත ප්‍රත්‍යය, පච්ඡාජාත ප්‍රත්‍යය, ආසේවන ප්‍රත්‍යය,
කම් ප්‍රත්‍යය, විපාක ප්‍රත්‍යය, ආහාර ප්‍රත්‍යය, ඉඤ්ඤ
ප්‍රත්‍යය, ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය, මාභී ප්‍රත්‍යය, සමප්‍රසූකත ප්‍රත්‍යය,
විප්‍රසූකත ප්‍රත්‍යය, අත්ථි ප්‍රත්‍යය, තත්ථි ප්‍රත්‍යය, විගතප්‍රත්‍යය,
භවිගත ප්‍රත්‍යයයි යන මෙය පටිච්ච නය වෙයි.

13. නාමය නාමයට ෂච්චි ප්‍රකාරයකින්ද, නාමය
නාමරූපයන්ට පඤ්චප්‍රකාරයකින්ද, තැවත රූපයට එක්
ප්‍රකාරයකින්ද, රූපය නාමයට එක් ප්‍රකාරයකින්ද,
ප්‍රඤ්ජනි නාම රූපයෝ නාමයට විප්‍රකාරයකින්ද නාම
රූපවයය නාම රූප වයයට නව ප්‍රකාරයකින්ද, උපකාර
වෙයි මෙසේ ප්‍රත්‍යයයෝ ෂච්චිප්‍රකාර වෙන්. කෙසේද?

14. අනතුරුව නිරුඬිවූ විත්ත වෛතසික ධර්මයෝ
ප්‍රත්‍යුත්පන්න විත්ත වෛතසික ධර්මයන්ට අනන්තර,
සමනනතර, නත්ථි, විගත වශයෙන්ද, පූථීයෙහි උපන්
ජවනයෝ පසුව උපදනා ජවනයන්ට ආසේවන වශයෙන්ද
සහජාතවූ විත්ත වෛතසික ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ට සමප්‍ර-
සූකත වශයෙන් දැයි නාමය නාමයට ෂච්චි ආකාරයකින්
ප්‍රත්‍යය වෙයි.

15. හෙතු ධ්‍යානාඛග මාභීඛගයෝ සහජානවු තාම රූපයන්ට හෙතු ආදී වශයෙන්ද සහජන වෙනතාව සහජන නාමරූපයන්ටත් නානාක්ෂණික වෙනතාව කමීයෙන් හටගන්නා නාමරූපයන්ටත් කමී වශයෙන්ද, විපාක නාමස්කන්ධයෝ ඔවුනොවුන්ටත් සහජන රූපයන්ටත් විපාකවශයෙන්ද උපකාර වෙත්. මෙසේ නාමය නාමරූපයන්ට පඤ්චප්‍රකාරයකින් උපකාර වෙයි.

16 පසුව උපදනා විතතවෛතසික ධම්මෝ පුමීයෙහි උපදනා මේ කයට පච්ඡාජන වශයෙන් උපකාර වෙත්. මෙසේ නාමය එක් ප්‍රකාරයකින් රූපයට උපකාර වෙයි.

17. ඡවි වසතුහු ප්‍රවෘතති කාලයෙහි සජ්නවිඤ්ඤාණ ධාතුන්ටත් පඤ්චාරමමණයෝ පඤ්චවිඤ්ඤාණ වීථියටත් පුරේජන වශයෙන් උපකාර වෙත් මෙසේ රූපය නාමයට එක් ප්‍රකාරයකින් උපකාරවෙයි.

18. ආරමමණ වශයෙන්ද උපනිස්සය වශයෙන්දැයි දෙයාකාරයෙන් ප්‍රඥප්ති නාම රූපයෝ නාමයටම ප්‍රත්‍යය වෙත්.

19. එහි ආරමමණ ප්‍රත්‍යය රූපාදී වශයෙන් ඡවිවිධ වෙයි.

20. උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වනාහි ආරමමණුපනිස්සය අනන්තරූපනිස්සය පකතුපනිස්සය යයි ත්‍රිවිධ වෙයි.

21. ඔවුන් අතුරෙන් ගරුකොට සලකන ලද අරමුණම ආරමමණුපනිස්සය නම් වේ.

22. අනතුරුව තිරුඳ්ඛවු විතත වෛතසික ධම්මෝ අනන්තරූපනිස්සය නම් වේ.

23 රාහාදී අකුසල ධම්මද, ශ්‍රද්ධාදී කුසල ධම්මද, සුඛයද, දුක්ඛයද, පුද්ගලයාද, භෞජනයද, ස්වාතුවද, සෙනසුනද, සුදුසු පරිද්දෙන් අඳ්‍යාත්ම සන්තානයෙහින්, බාහිර සන්තානයෙහින් කුසලාදී ධම්මයන්ටද, කමීය, විපාකයන්ටද

උපකාරවෙයි. මෙසේ පකනුපනිසාය ප්‍රත්‍යය බොහෝ ප්‍රභේද ඇත්තේ වෙයි.

24. අධිපති, සහජාන අඤ්ඤාමඤ්ඤ නිසාය, ආහාර ඉන්ද්‍රිය, විපප්‍රයනත, අත්‍ය, අවිගත වශයෙන් සුදුසු පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය ශක්ති නවයෙකින් නාමරූපයෝ නාමරූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වෙත්.

25. එහි ගරුකොට සලකනලද අරමුණු ආරම්භණාධි පති වශයෙන් නාමයන්ටද, චතුර්විධවුද සහජාතාධිපති තෙම සහජාන වශයෙන් සහජාන නාමරූපයන්ට දැයි මෙසේ අධිපතිප්‍රත්‍යය විධි වෙයි.

26. විත්ත වෛතසික ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ටද, සහජාන රූපයන්ටද, මහා භූතයෝ ඔවුනොවුන්ටද, උපාද්‍රූපයන්ටද, ප්‍රතිසක්කිකණයෙහි හදයවසනුවත් විපාක නාමස්කකියෝත් ඔවුනොවුන්ටද උපකාර වෙත්. මෙසේ සහජාන ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වෙයි.

27. විත්ත වෛතසික ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ටද, මහා භූතයෝ ඔවුනොවුන්ටද, ප්‍රතිසක්කිකණයෙහි හදයවසනු විපාකයෝ ඔවුනොවුන්ටද උපකාර වෙත්. මෙසේ අඤ්ඤ මඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වෙයි.

28. විත්ත වෛතසික ධර්මයන් ඔවුනොවුන්ටද, සහජානරූපයන්ටද, මහාභූතයෝ ඔවුනොවුන්ටද, උපාද්‍රූපයන්ටද, ඡට්ඨසනුහු ඡට්ඨිඤ්ඤාණධාතූන්ටද උපකාර වෙත්. මෙසේ නිසාය ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධවෙයි.

29. කබලීකාරාහාරය මේ කයටද අරුපි ආහාරයෝ සහජාන නාමරූපයන්ටදැයි මෙසේ ආහාර ප්‍රත්‍යය දෙයාකාරයෙන් උපකාර වෙයි.

30. පඤ්චප්‍රසාද රූපයෝ පඤ්චවිඤ්ඤාණ ධාතූන්ටද රූපජීවිතින්ද්‍රියය උපාදින්න රූපයන්ටද අරුපි ඉන්ද්‍රියයෝ සහජාන නාමරූපයන්ටද උපකාර වෙත්. මෙසේ ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වෙත්.

31. ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි හදය වස්තුව විපාක සකකියන්ටද, විතතවෛතසික ධම්මයෝ සහජාන රූප-යන්ට සහජාන වශයෙන්ද, පසුව උපදනා විතතවෛතසික ධම්මයෝ පුළුඹෙහි හටගත් මේ රූපකයට පච්ඡාජාන විප්‍රසුක්ත වශයෙන්ද, ඡවච්ඡතුහු ප්‍රවෘත්තකාලයෙහි සජාන විඤ්ඤාණධාතුන්ට පුරෙජාන විප්‍රසුක්ත වශයෙන් ද උපකාර වෙත්. මෙසේ විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වෙයි.

32. සියලු ආකාරයෙන් සහජාතයද, පුරෙජාතයද, පච්ඡාජාතයද, කබලීකාරාභාරයද, රූපජ්විතීන්ද්‍රියය ද යන මේ පඤ්චවිධවූ ප්‍රත්‍යය ජාතය අභිප්‍රත්‍යයද වෙයි අවිගත ප්‍රත්‍යයද වෙයි.

33. ආරම්භ, උපනිශ්‍රය කමී අභි ප්‍රත්‍යයන්හි සියලු ප්‍රත්‍යයයෝ සමොධානයට හෙවත් සංග්‍රහයට යෙත්.

34. එහි සියලු තන්හි සහජාන රූපයන් ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි විතතජරූපයන්ගේ වශයෙන්ද, ප්‍රතිසංකීර්ණ කාලයෙහි කමීජ රූපයන්ගේ වශයෙන්ද දෙවැදෑරුම් වේයයි දතයුතු.

35. මෙසේ ලැබෙන පරිද්දෙන් ත්‍රෛකාලිකවූ ද, අධ්‍යාත්මවූ ද, බාහිරවූ ද, එසේම සංඛතවූ ද අසංඛතවූ ද, ප්‍රඥපති නාම රූපයන්ගේ වශයෙන් තුන් ප්‍රකාරයකින් සිටියාවූ ධම්මයෝ පට්ඨානයෙහි සමීප්‍රකාරයෙන් සුවිසි ප්‍රත්‍යයෝ නම් වෙත්.

36 එහි රූපධම්මයෝ රූපසකකි නම් වේ විතත වෛතසික සංඛ්‍යාත සතර නාමසකකි හා නිමාණයද යන පඤ්චවිධ ධම්මයෝ අරූප යයිද නාමයයිද කියනු ලැබේ.

37. එයින් අවශෙෂවූ ප්‍රඥපතිය වනාහි පණවනු ලබන ප්‍රඥපතියය පණවන ප්‍රඥපතියයි ද විධි වේ.

38 කෙසේ ද? ඒ ඒ මහාභුතයන්ගේ විපරිණාමා-
 කාරය නිසා ඒ ඒ ආකාරයෙන් සමමත කරණ ලද්දවූ
 භූමි පථිතාදී ප්‍රඥප්තියද, දූව ආදී සම්භාරයන්ගේ එක්රැස්
 පැවතීම ආකාරය නිසා ඒ ඒ ආකාරයෙන් සමමත කරණ
 ලද ගෘහ රථ සකටාදී ප්‍රඥප්තියද, ස්කන්ධපඤ්චකය නිසා
 සමමත කරනලද පුරුෂ පුද්ගලාදී ප්‍රඥප්තියද සද තීරු
 නක්ෂාත්‍රාදීන්ගේ පැවැත්ම කරණකොට ගෙන සමමත
 කරන ලද දිසා කාල ප්‍රඥප්තියද, අසමුට්ඨාකාරය නිසා
 සමමත කරන ලද කූප ගුහාදී ප්‍රඥප්තියද, ඒ ඒ
 භූතාදීවූ නිමිතිද, භාවනා විශේෂ නිසා සමමත කරණ
 ලද කසිණ නිමිති ආදී ප්‍රඥප්තියද මෙසේ මේ ආදී පරමාභී
 වශයෙන් අවිද්‍යමාන වූද එහි ඡායාකාරයෙන් විතන-
 වෛතසිකයන්ට අරමුණු වූවාහු, ඒ ඒ වයඹුව නිසා ඒ
 ඒ ආකාරයෙන් කල්පනා කරණ ලදුව කියනු ලැබේ.
 ප්‍රකාරයෙන් දන්තා ලැබේ. ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ.
 ප්‍රඥප්ති යයිද කියනු ලැබේ. මේ ප්‍රඥප්තිය පණවනු ලබන
 අපි ප්‍රඥප්ති නම්.

39. පණවන ලද හෙයින් ප්‍රඥප්තිය වනාහි නාමනාම
 කමාදී නාමයෙන් දක්වන ලදී. එය විද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය,
 අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය, විද්‍යමානයෙන් අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය,
 අවිද්‍යමානයෙන් විද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය, විද්‍යමානයෙන් විද්‍ය-
 මාන ප්‍රඥප්තිය, අවිද්‍යමානයෙන් අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය
 යයි ඡබ්විධ වේ.

40. එයින් යම් කලෙක පරමාභී වශයෙන් විද්‍යමානවූ
 රූපවේදනාදිය මෙය කරණ කොට ගෙන පණවන්ද
 එකල්හි එය විද්‍යමාන ප්‍රඥප්තියයිද, යම් කලෙක පරමාභී
 වශයෙන් අවිද්‍යමානවූ භූමිපථිතාදිය මෙය කරණ කොට
 ගෙන පණවන්ද එකල්හි අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්තියයි කියනු
 ලැබේ. ඒ දෙක මිශ්‍ර කිරීම වශයෙන් සෙසු ප්‍රඥප්තිහු
 ඔප්පිවෙලින් ඡලභිඤ, ඔත්‍රී ශබ්දය, වකඛු විඤ්ඤාණය, රාජ
 පුත්‍රයයිද දනසුත්තාහ.

41, වාග් ඔබ්බෙහිදී අනුසාරයෙන් සොනවිසිසිසිසිසි-
 නිසි ආදීන්ගේ පැවැත්මට අනතුරුව උපදනා මනෝවාර
 විවිධ අරමුණු වූ යම් නාම ප්‍රඥප්තියක් අනුගමනය
 කිරීමෙන් එයට පසුව දැනගනු ලැබෙත් ද, ඒ නාම
 ප්‍රඥප්ති ලෝක සංකීර්ණයෙන් නිර්මිතවී යයි දැන යුත්තිය.

**මෙය අතිධර්මානු සංග්‍රහයෙහි ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහ විභාග නම වූ
 අනුමම පටිපෙට්ටියයි**

අතිධර්මාඥ ප්‍රදීපිකා

අනුම පරිච්ඡේදය

ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහ විභාගය

පරිච්චසමුපපාදය

ප්‍රත්‍යය ධර්ම ඇති කල්හි ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න ධර්ම ඇති වන්නාවූ ආකාර මාත්‍රය දැක්වීම සඳහා මේ පරිච්චසමුපපාද ධර්මය දෙශනා කරන ලදී. ඒ ඒ ධර්ම හටගැනීමට, පැවැත්මට උපකාරවන ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍ය ධර්මයෝ යයි ද, ඒ ප්‍රත්‍යය ධර්මයෙන් හටගත් ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යයෝත්පන්නධර්මයෝ යයි ද කියනු ලැබේ. සංඛත ධර්ම, සංඛාර ධර්ම යන නම් වලින් හැඳින්වෙන්නේන් මේ ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න ධර්මයෝ මැයි. මේ පරිච්චසමුපපාද දෙශනාවෙන් එලය උපදවන හේතුව සංඛ්‍යාත පරිච්චසමුපපාදය ද, එලය සංඛ්‍යාත පරිච්ච සමුපපන්නයද යන හේතු එල ධර්මයන් දක්වන ලද බව දැනගනු. සියළුම සංඛිත ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යයන්ගෙන් හටගත් ධර්මයෝ යි. එනම්: විතත වෛතසික රූප ධර්මයෝයි. ප්‍රත්‍යයෙන් හට නොගත් නිජීණ ධර්මයට අසංඛිත ධර්ම යයි කියති. නවද එක් ධර්මයක් අන්‍ය ධර්මයකට ප්‍රත්‍යවීම නොයෙක් ආකාරයෙන් සිදු වන්නේය. එසේ ප්‍රත්‍යවන ආකාර සුවිස්සකි. ඒ සුවිසි ප්‍රත්‍යයන් පිළිබඳ විභාගය පටිඨාන දෙශනා නමින් හඳුන්වනු ලැබේ.

අවිජ්ජා පව්වයා සඛබ්බාරා
 සඛබ්බාර පව්වයා විඤ්ඤාණං
 විඤ්ඤාණ පව්වයා නාම රූපං
 නාමරූප පව්වයා සලායනනං
 සලායනන පව්වයා එසෙසා
 එසෙස පව්වයා චෙදනා
 චෙදනා පව්වයා තණ්හා
 තණ්හා පව්වයා උපාදානං
 උපාදාන පව්වයා භවො
 භව පව්වයා ජාති
 ජාති පව්වයා ජරා මරණං සොඝපට්ඨෙව දුක්ඛ
 දොමනස්සපායාසා සමභවනති.
 එවමෙතස්ස ණෙවලස්ස දුක්ඛකතනිස්ස සමුදයො
 හොති.

මෙය පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනා පාඨය යි.

ඉතා ගම්භීරවූ මේ පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මය පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇතිකරගනු කැමැත්තන් විසින් එය—

1. දෙශනා හෙදසෙත් ද,
2. අඪී වශසෙත් ද,
3. ලක්ඛණාදී වශසෙත් ද,
4. එකවිධාදී වශසෙත් ද,
5. අඛග පිටිසිදීම වශසෙත් ද, විනිශ්චය දතයුතුයි.

1. දෙශනා හෙදසෙත් විනිශ්චය මෙසේ යි.

පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනා තොමෝ වතුර්විධ වේ. වැල් අදකා පුරුෂයන් සතර දෙනෙකුන්ගේ වැල් ඇදීම මෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද මේ පටිච්චසමුප්පාද දෙශනාව සතර ආකාරයකින් දෙශනා කළ සේක. එනම්:—

1. මූල පටන් අග දක්වා ද,
2. මැද පටන් අග දක්වා ද,
3. අග පටන් මූල දක්වා ද,
4. මැද පටන් මූල දක්වා ද කියායි

1. වැල් හරණය වූ පුද්ගලයන් සතරදෙනෙකු අතුරෙන් එක් පුරුෂයෙක් වැලෙහි මූලම පලමුකොට දැක ඒ වැල මූලින් සිදු මුළු වැලම කඩාගෙන ගොස් අදහස් කළ කටයුත්තෙහි යම්සේ යොදවාද, එපරිද්දෙන්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අවිජ්ජා පච්චයා ඝඩ්ඛාරා ආදී වශයෙන් මූල පටන් අග දක්වා ද පටිච්චසමුප්පාදය වදාරන සේක.

කමමවටට, විපාකවටට, කිලෙසවටට යන්ගේ මූල කාරණය වන බැවින්ද, අවිද්‍යා තොමෝ ප්‍රතිත්‍ය සමුප්පාදයාගේ මූල කාරණය යයි ගන්නාලදී. වැලේ මූල දුටු කල්හි එතැන් පටන් වැල කපා ගන්නාක් මෙන් පටිච්ච සමුප්පාදයාගේද මූල දුටු කල්හි එතැන් පටන් පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනාව වේ යයි උපමා සංසන්දනය නොකළ යුතු. වෛතෙය ජනයන්ගේ අදහස් වශයෙන් හෝ අවබෝධ කරවිය යුතු බැවින් වැලේ මූල, මැද, අග දැක්ම මෙන් පටිච්චසමුප්පාදයාගේ මූල මැද අග සාමාන්‍ය දැකිය යෙකි. මෙය දෙශනා විලාසයකි.

2. වැල් හරණය වූ පුරුෂයන් අතුරෙන් එක් පුරුෂයෙක් වැලෙහි මැද පලමුකොට දක්නේද, හෙතෙම වැල මැදින් සිදු මන්තෙහි වූ කොටසම හැරගෙන කැමැති කටයුත්තෙහි යම්සේ යොදවාද, එපරිද්දෙන්ම වෙදනාව අතිශයින් කැමැති වන්නාවූ “අහෝ සුඛං, අහෝ සුඛං” යනාදී වශයෙන් කීමට පැමිණියාවූ බලවත් තෘෂ්ණාවෙන් මමය මාගේ යයි කියන්නාවූ බලවත් වූ තෘෂ්ණාවෙහි පිහිටියාවූ ඒ පුද්ගලයාහට එයටත් වඩා බලවත් වූ උපාදාන නම් වූ තෘෂ්ණාව උපදී. වේදනාවන්හි යම් බලවත් තෘෂ්ණාවක් උපදීද, එය උපාදාන නම්. ඒ පුද්ගලයා හට උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය හටගනී. භව ප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූප ධර්මයන්ගේ ජාතිය ද හටගනී. මෙසේ මැද පටන් අවසානය දක්වාත් මේ ධර්මය දෙශනා කරණ සේක.

3. වැල් හරණය වූ පුරුෂයන් අතුරෙන් එක් පුරුෂයෙක් වැලෙහි අග පලමුකොට දකීද, ඒ පුරුෂයෙම අග පටන් මූල

දක්වා මුළු වැල ගෙන යමිසේ කටයුත්තෙහි යොදවාද එපරිද්දෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ජාති ප්‍රත්‍යයයෙන් ජරා, මරණය වෙයි, භව ප්‍රත්‍යයයෙන් ජාතිය වෙයි, උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් භවය වෙයි යනාදී වශයෙන් අග සිට මූල දක්වාත් පටිච්ච සමුප්පාදය වදාරන සේක.

4. එක් පුරුෂයෙක් වැලෙහි මැදම පලමුකොට දක්-
නේද, හෙතෙම වැලෙහි මැද සිට මූල දක්වා කඩාගෙන
යම් සේ කැමැති පරිද්දෙන් කටයුත්තෙහි යොදවාද,
එපරිද්දෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ සතර ආභාරයෝ,
එනම්: **කබලිකාරාභාරය, එසසාභාරය, මනෝසකෝචන**
නාභාරය, විසඤ්ජාභාරය, තෘෂ්ණාව නිදනකොට
ඇත්තාහ. තෘෂ්ණාව හේතුකොට ඇත්තාහ. තෘෂ්ණාව
ජාතිකොට ඇත්තාහ, තෘෂ්ණාව ප්‍රභව කොට ඇත්තාහ,
තෘෂ්ණාවොමෝ වෙදතාව නිදනකොට ඇත්තිය යනාදී
වශයෙන් මැද පටන් මූල දක්වා මේ ධර්මය වදාරන සේක.

තවද, මූල පටන් අග දක්වා වදාළ අනුලොම දෙශනාව
සංසකාර ධර්මයන්ගේ ප්‍රවෘත්තියට කාරණවූ අවිද්‍යාදී විෂේෂ-
යෙන් අතිශයින් මූලාවූ විනෝය ජනනා නුවණැසින් බලා
වදාරන්නාවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් තම තමන්ගේ
එලානුරූපවූ කරුණු වලින් වෘත්ත දුක්ඛයාගේ පැවැත්ම
මනාකොට දැක්වීම පිණිසද වෘත්තදුක්ඛය උපදනා පිලිවෙල
දැක්වීම පිණිසද පවත්වනලද යයි දකියුතු

අග පටන් මූල දක්වා වදාළ පටිලොම දෙශනාව, මේ
සත්ති ලෝකය එකානතයෙන්ම දුක්ඛයට පැමිණියේව,
පිලිසිද ගන්නා පිලිසිද ගනී හෙවත් උපදින්නා උපදී.
දිරන්නා දිරයි, මිය යන්නා මැරෙයි මේ ආදී වශයෙන් දුකට
පැමිණියාවූ සත්ති ලෝකයා මහා කුළුණු නුවණැසින්
දක්නාවූ තථාගතයන් වහන්සේ පූච්ඡාන ප්‍රතිවේධානුසාර-
යෙන් ජරා මරණ මුල්කොට ඇති ඒ ඒ වෘත්ත දුක්ඛයාගේ
තමා විසින් අවබෝධ කලාවූ කරුණු මොනවට දැක්වීම
පිණිස පවත්වන ලදී.

මැද පටන් මූල දක්වා දෙශනාව, විපාක වාතන වශයෙන් සංක්ෂිප්තවූ අනාගතාභාරයෙන්ගේ නොහොත් කමීවාතන වශයෙන් සංක්ෂිප්තවූ ප්‍රත්‍යක්ෂපනාභාරයින්ගේ කරුණු පිරිසද දැනීම අනුව යාමෙන් අතීත ධර්ම නාක් ගෙනහැර දක්වා නැවත අතීතාධර්ම පටන්ගෙන හේතු ඵල ධර්මයන්ගේ පිළිවෙල මොනවාට දැක්වීම පිණිස පවත්වන ලදී.

මැද පටන් අවසානය දක්වා දෙශනාව ප්‍රත්‍යක්ෂපනාවූ අධර්මයෙහි අනාගත භවයට හේතුවූ තණහා, උපාදාන, කමී භව, අවිද්‍යා, සංඛාර ධර්මයන්ගේ හටගැත්මෙහි පටන් ගෙන අනාගතාධර්ම මොනවාට දැක්වීම පිණිස පවත්වන ලදී.

මේ පරිච්ඡ ආදිය ද දෙශනායෙහි අවිද්‍යාව පළමුකොට දක්වන ලද්දේ, හේතුවෙන් තොරව වේයයි ලබ්ධි ඇත්තාවූ ප්‍රකෘති වාදීන්ගේ ප්‍රකෘතිය මෙන් කරුණක් නැතිව හේතු රහිතව සන්ධි ලොකයාගේ පටන්ගත් මූල හේතුව දැක්වීම සඳහා නොවන බව දනවුණුය. ආශ්‍රවයන්ගේ හට ගැනීම හේතුවෙන් අවිද්‍යාවගේ හටගැනීම වේ යයි දක්වා තිබේ. මේ අවිද්‍යා නෂණාදීන්ට පුළු කෙලවරක් නැත. දුගති දුගති අත් බැව් දෙකට පමුණුවන්නාවූ කුසලා කුසල කමීයාගේ අවිද්‍යා නෂණා සංඛාරාවූ මේ උභය ධර්මයන් විශේෂ හේතුව වන බැවින් ඒ ධර්මයන් මුල්කොට වදාළ සේක. දුගතියට පමුණුවන්නාවූ අකුසල කමීයාගේ විශේෂ හේතුවක් හැටියට අවිද්‍යාව දනවුණු. ඔහු හෙයකින් අවිද්‍යාව විසින් මධනා ලද පෘථග්ජන තෙම වන්නි සන්- නාපය, මුගුරු පහරය යනාදී හේතුවෙන් වූ විඩාවෙන් මැඩුනාවූ, වධයට පත් ගවදෙනක් ඒ ගිත්තෙන් තැවීම, මුගුරෙන් පැහැරීම හේතුකොටගෙන වූ කායික දුකට වෙදනා සංඛාරාව විඩාවෙන් මැඩුණු බැවින් ආසවාදයක් නැති නමුදු, සැහසීමක් නැති නමුදු, හමහට අවැඩක් ඵලවත්තේ විනමුත් උණු දිය බීමට පටන්ගන්නාක් මෙන් කැලැහැරි සන්තාප හේතුවෙන් සැහසීමක් තැත්තේවි නමුත් දුගතියෙහි ලා හෙළන හෙයින්දු නමහට අවැඩක්

එලවන්නේ වී නමුදු සත්ති ඝාතනය මුල්කොට ඇත්තා වූ නොයෙක් ප්‍රභේද ඇති දුගතියට පමුණුවන්නා වූ අකුසලකමි කරන්නට පටන්ගනී. එහෙයින් අවිද්‍යාව, දුගතියට පමුණුවන්නා වූ කමීයාගේ විශේෂ හේතුව වේ යයි දතයුතු.

සුගතියට පමුණුවන්නා වූ කුසල කමීයට විශේෂ හේතුව භව තෘෂ්ණාවයි. මේ භව තෘෂ්ණාව විසින් මඩනාලද්දවූ පෘථග්ජන තෙම යථෝක්ත ප්‍රකාරවූ, මරණයට ගො යන ගවදෙනක්, ඇල්දිය ආශාවෙන් සානසීම් ඇත්තා වූ, තමාගේ විඩා සන්සිදුවන්නා වූද, ඇල්දිය පීමට පටන් ගත්තාක් මෙන්, කෙලෙස සඹ්ඛ්‍යාත වන්නී සන්තාපයෙන් තොරවන හෙයින් සානසීම් ඇත්තා වූ, සුගතියට පැමිණ වීමෙන්, තමාගේ දුගතියෙහි වූ දුක්විඩා දුරලන්නා වූද, සත්තිඝාතනයෙන් වැලකීම් මුල්කොට ඇති නොයෙක් ප්‍රභේද ඇත්තා වූ, සුගතියට පමුණුවන්නා වූ කුසලකමි කරන්නට පටන්ගනී. එහෙයින් භව තෘෂ්ණාව, සුගතියට පමුණුවන්නා වූ කුසල කමීයට විශේෂ හේතුව වේ.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනාව එක් ධර්මයක් මුල්කොටද දෙශනා කළහේක එනම්: අවිද්‍යාවම කාරණකොට ඇත්තා වූ සංස්කාරයෝ භටගනින්. සංස්කාරයන්ම කරුණුකොට ඇත්තා වූ විඤ්ඤාණය භටගනී යනාදී වශයෙනි. තවද අත්තානෙක, උපාදනයන්ට අරමුණු වූ ත්‍රේභුමික ධර්මයන්හි ආස්වාදය කිරීම් වශයෙන් සුඛ සොම්නස් තාවත නාවත විදිනු කාමනිව වාසය කරන්නා වූ පුද්ගලයාට තෘෂ්ණාව වැඩෙයි. තෘෂ්ණා හේතුවෙන් උපාදනය භටගනී යනාදී වශයෙන්ද දෙශනා කරණ ලදී. එපරිද්දෙන්ම ඇතැම් තැනෙක, අවිද්‍යා තෘෂ්ණා දෙකම මුල්කොට ඇත්තා වූ පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනාව වදාරණ ලදී. එනම්, අවිද්‍යා නීවරණය ඇත්තා වූ නොහොත් අවිද්‍යාව විසින් මුවාකරන ලද්දවූ තෘෂ්ණාව හා සමන්විතවූ බාල පෘථග්ජනයා භට, මේ සකකිපඤ්චිකය, ආයතන ඡවිකය මෙසේ උපන. පරසන්තානසෙති නාමරූපයෝද මෙසේ උපන, අධ්‍යාත්ම බාහිර ආයතන

මෙසේ උපන, මෙසේ වාරාලඹන වශයෙන් උපන් අධ්‍යාත්ම බාහිර ආයතනයන් නිසා ස්පෂීය උපන, ස්පෂීයෙන් අරමුණ පහස්තාලද්දවු බාලයා සුබ දුකබ වේදනාව නැවත නැවත විදී. දුකබයෙහි නෘෂණාව මැඩ ගෙන පවත්නා අවිද්‍යාවගේ බලවත් භාවය නිසා ඒකාන්ත යෙන් අනනිදියකවු අතනකිලමථානු යොගයට අනුව යෙදෙති. සුබයෙහි අවිද්‍යාව මැඩගෙන පවත්නා නෘෂණාව නිසා අනනිදියක අනායතී සුබයෙහි යොදවත්.

මෙසේ නොයෙක් ප්‍රකාර පරිච්චසමුප්පාද දෙශනාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන බව දතයුතු.

2. අභී වශයෙන් විනිශ්චය මෙසේ දතයුතු.

1. අවිද්‍යාව. පුරන්තට හෝ සම්පුණ්ණ කරන්තට නොහොත් රැස්කරන්තට නුසුදුසු වන අභීයෙන්, කාය දුශචරිතාදීහු විදීමට හෙවත් ලැබීමට නුසුදුසු ධර්මයෝති එසේ අවිඤ්චය හෙවත් විදීමට හෝ ලැබීමට නොසැ- හෙන්නාවු ඒ කාය දුශචරිතාදීහු විදීද, ලබාද, එහෙයින් ඒ ධර්ම ජාතියට අවිද්‍යා යයි කියනු ලැබේ. තවද විදීමට හෝ ලැබීමට සුදුසුවූ කාය සුවචරිතාදීය නොවිදීද, නො- ලබාද, එහෙයින් අවිද්‍යා යයි ද වේ.

සකකියන්ගේ රාශ්‍යාභීයද, ආයතනයන්ගේ ආයත- නාභීයද, ධාතුන්ගේ ආත්ම ජීවයන් කෙරෙන් සුන්‍ය භාවයද, සත්‍යයන්ගේ අවිපරිත හෙවත් නොවෙනස්වන සැබෑ බවද, ඉන්ද්‍රියභවන්ගේ අධිපති භාවයද නොදන්නා ලද්දක්හු කරන බැවින්ද අවිද්‍යා නම් වේ.

එසේම දුකබාදීන්ගේ පීඩනාභීදී වශයෙන් වදලාවූ චතුර්විධ චතුර්විධවූ අභීය හෙවත් සවභාවය නොදන්නා ලද්දක්හු කරන බැවින්ද අවිද්‍යා නම්.

කෙලවර නැත්තාවූ සසරෙහි සියලු අණකිපාදීහු චතුර්විධ යොනිය, දෙවගති ආදීවූ ගතිය, කාම රූප,

අරුපාදීන්ගේ භවය, තානාතනකාය තානතන සංකල්පයේ සහ විකල්පයේ සහිතය, නවවිධ සත්‍යවාසය යන තත්ව සත්‍යයන් පවත්වන හෙයින්ද අවිද්‍යා නම්.

පරමානු වශයෙන් වනාහි, අවිද්‍යාමානවූ හෙවත් නැත්තාවූ සත්‍යවූ ප්‍රඥාප්ති ධර්මයන්හි නොපැකිලි පවත්නා හෙයින්ද, පරමානුවශයෙන් විද්‍යාමානවූද සකකාදීන්හි නොපවත්නා හෙයින්ද අවිද්‍යා නම්.

එකඟ විකල්පයන්ගේ වස්තු ආලම්බනවූ ධර්මයන්ද, අවිද්‍යාදී පටිච්ච සමුපපාද ධර්මයන්ද, ජරා මරණාදීවූ ප්‍රත්‍ය සමුපපනා ධර්මයන්ද මූලක කරන හෙයින් අවිද්‍යා නම්.

මේ අවිද්‍යා හේතුවෙන් නොහොත් අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් හෙවත් අවිද්‍යා සංකීර්ණ උපකාර හේතුවෙන් සකස් කළ යුතුවූ ඵල ධර්මයට සංසකාරයයි කියනු ලැබේ.

2 සංසකාර. සංසකාරයෝ විධ වේ

- එනම්: 1. අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් හටගත් සංසකාරයෝය,
- 2. සංස්කාර ශබ්දග්‍රහණයෙන් ආවාටු සංස්කාරයෝය.

අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් සමගවූ සංසකාරයෝ නම්:-

- 1. පුණ්‍යාභි සංස්කාර
- 2. අපුණ්‍යාභි සංස්කාර
- 3. ආනෙකජාභි සංස්කාර
- 4. කාය සංස්කාර
- 5. වච්චි සංස්කාර
- 6. විභව සංස්කාර

සංස්කාර ශබ්දයෙන් ආ සංසකාරයෝ නම්.

- 1. සංවිධන සංවිධාර හෙවත් සියළුම හෙතුව හා සමග පවත්නාවූ ධර්මයෝය.

2. අභිසංඛවාන සංඛාර නම් වූ කමී හෙතුවෙන් නිපත් ත්‍රෛභූමික රූපා රූප ධර්මයෝය.

3. අභිසංඛාරණක සංඛාර නම් වූ ත්‍රෛභූමික කුසලා කුසල වෙනනාවෝය.

4. පයොගාභි සංඛාර නම් වූ කායික වෛතසික වූ විශ්කීය යන මොව්හු වෙත්.

කාය සංඝකාරයෝ නම් කරජකය විසින් සකස් කරනු ලබන ආශවාස ප්‍රශවාසයෝයි.

චචි සංඝකාරයෝ නම් වාග්භේදකර ශබ්දද පිළියෙල කරන්නාවූ විතකක විචාරයෝයි.

විතනසංඝකාරයෝ නම් සිත සකස් කරන්නා වූ සංඥ වෙදනාවන් නොහොත් විතකක විචාරයන් හැර ඉතිරි පනසක් පමණවූ වෛතසික සමූහයයි.

මේ සියල්ලම සංඛවාන සංඝකාරයන්ට ඇතුළත් වේ.

3. විඤ්ඤාණ. ආරම්භණ විජානන ධර්ම ජාතය විඤ්ඤාණ නම්.

4. නාමරූප නැබුරුවේනුයි නාම නම්. විකාරයට පැමිණේනුයි රූප නම්.

5. සලායනන. ආය භූතවූ, විතන වෛතසික ධර්මයන් නොහොත් අතවරාහු සංසාරයෙහි ප්‍රවෘත්ත වූ, ආයභූත වූ සංඝකාර දුක්ඛයන් විතර කෙරේද, තනාද, ඉතා දික් වූ සංසාර වෘත්ත දුක්ඛයන් පවත්වාද, ඒ හෙයින් ඒ චක්ඛුරාදීවූ ධර්මයෝ ආයනන නම් වෙත්.

6. එසසය අරමුණු පහස්තේ එසස නම්.

7. වෙදනා. අරමුණු රස අනුභව කෙරේනුයි වෙදනා නම්

8. **තණහා.** අරමුණු ආසාදය කරනු කැමති වේනුසි තණහා නම්.

6. **උපාදාන.** දැනීමකට ගනිනුසි උපාදාන නම්.

10. **භව.** උත්පත්ති භවය ඇති කරන්නාවූ කම භවය භව නම්.

11. **ජාති.** ඉපදීම හෝ පහලවීම ජාති නම්.

12. **ජරා.** දිරණ බව හෝ පැරණි බව ජරා නම්.

මරණ. සකකියන්ගේ නැතිවීම, චූතිය, මරණ නම්.

සොක. ශොක කිරීම සොක නම්.

පරිදෙව. හැසීම හෝ වැලඳීම පරිදෙව නම්,

දුකඛ යම් වේදයිතයෙක් දුක් උපදවාද ඒ වේදයිතය දුකඛ නම්.

දොමනසා. දුමට වූ සිත් ඇති පුද්ගලයාගේ සවභාවය දොමනසා නම්.

උපායාස දැනිවූ ආයාසය හෙවත් විනතපිඛාව උපායාස නම්.

3. **ලක්ෂණාදී වශයෙන් විනිශ්චය.**

1. **අවිජජා**

අකැසැණ ලක්ෂණා — නොදැනීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තිය, හෙවත් ඇතිසැටි දැනීම ලක්ෂණ කොට ඇති ඥානයට ප්‍රතිපක්ෂභාව සම්බන්ධ ලක්ෂණ ඇත්තිය.

සමමාහන රසා—සමප්‍රසන්න ධර්මයන් හා තත් සමබනි පුද්ගලයා වැනියක් මූලා කරවන කෘතිය ඇත්තිය.

ජාදන පච්චුපට්ඨාන—ආලම්බන සවභාවය වසන දහමක් වශයෙන් නුවණට බැටහේ.

2. සංවිධාර

අභිසංවිධාරණ ලක්ෂණයා—සකස්කොට කිරීම හෝ මොනවට පිළියෙල කිරීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තාහ.

ආයුභවන රසා—ප්‍රතිසනී ජනනය පිණිස උත්සාහ කරන කෘත්‍යය ඇත්තේය, නොහොත් රාශි භූතව නාමරූප සංඛ්‍යාත එල වර්ණයන් කරන නොහොත් රැස් කරන කෘත්‍යය ඇත්තේය.

වෙනනා පව්‍රපට්ඨානා — ව්‍යාපාර භාවය යනි කියන ලද වෙනනා භාවයෙන් නුවණට වැටහෙන්නේය.

අවිජ්ජා පදට්ඨානා — අවිද්‍යාව ආසන්න කාරණ කොට ඇත්තේය.

3. විඤ්ඤාණං

විජානන ලක්ෂණං — විශේෂ වශයෙන් අරමුණු දැනගැනීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.

සුඛඛිඛම රසං — වෙදනාදී නාමසකතිත්‍රය රූප සකකිය යන මොවුනට පෙරදැරිව පවත්නා හෙයින් පුච්ඛම කෘත්‍යය ඇත්තේය.

පටිසංඝි පව්‍රපට්ඨානං—පලමු භවය හා ගැලපීම නුවණට වැටහේ.

සංවිධාර පදට්ඨානං — සංසකාරයන් ආසන්න කාරණකොට ඇත්තේය, නොහොත්,

වස්ථාරමමණ පදට්ඨානං— වස්තු ආලම්බනයන් ආසන්න කාරණ කොට ඇත්තේය.

4. නාමරූප

1. නාමය

නමන ලක්කණං — අරමුණට තමන ලක්ෂණ ඇත්තේය.

සමපයොග රසං—සිත හා සමගද, ඔවුනොවුන් හා සමගද වතුර්විධ සමප්‍රයොග ලක්ෂණ ඇති කොට යොදන කාරණය ඇත්තේය.

අවිභිබ්බොග පච්චුපට්ඨානං — විතතය හා විනිර්භොගය නොකට හැකිව හෙවත් සිත හා වෙන් නොකොට හැකිව නුවණට වැටහීම වේ නොහොත් වෙදනාදී ත්‍රිවිධ සක්කයන් ඔවුනොවුන් වෙන් නොකොට හැකි ධර්මයක්ව නුවණට වැටහීම වේ

විඤ්ඤාණ පදට්ඨානං — විඤ්ඤාණය ආසන්න කාරණ කොට ඇත්තේය.

රූපං

රූපපන ලක්කණං — විකාරයට පැමිණීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.

විකිරණ රසං - ඔවුනොවුන් සමප්‍රයොග ලක්ෂණ රහිතවන බැවින් විකිරණ කාරණය ඇත්තේය. හෙවත් සුණුවන කිස ඇත්තේය.

අව්‍යාකත පච්චුපට්ඨානං—අව්‍යාකත භාවයෙන් නුවණට වැටහේ, නොහොත් අව්‍යාකතත්වය යයි කියන ලද අනාලම්බන භාවයෙන් නුවණට වැටහීම වේ.

විඤ්ඤාණ පදට්ඨානං — විඤ්ඤාණය ආසන්න කාරණා කොට ඇත්තේය.

5. ආයතනං

ආයතන ලකුණං—ගලපන ලක්ෂණ ඇත්තේය,
නොහොත් සංසාර වෘත්තදුක්ඛය විස්තර
කරණ ලක්ෂණ ඇත්තේය.

දසුනාදී රසං— දඹිතාදියට කරුණුවන කිසි
ඇත්තේය

වස්තුමාර්ගාව පච්චුපට්ඨානං—යෙදෙන පරිද්දෙන්
පඤ්චවිඤ්ඤාණ ධාතු, මනෝ ධාතු, මනෝ
විඤ්ඤාණ ධාතූන්ගේ වස්තුචාර භාවයෙන්
නුවණට වැටීම් වේ.

නාමරූප පදට්ඨානං— නාම රූපය ආසන්න
කාරණ කොට ඇත්තේය.

6. ඵසො

චුසණ ලකුණං— අරමුණු පහස්ත: ලක්ෂණ
ඇත්තේය.

සඤ්චන රසො— ආලම්බන සංඝථීණ කෘත්‍යය
හෙවත් අරමුණු ගැටීම කෘත්‍යය ඇත්තේය

සඤ්චනී පච්චුපට්ඨානො—වස්තු ආලම්බන විඤ්ඤාණ
යන්ගේ සමාගමයව, එක්වීමව, නුවණට
වැටීමේ.

සලායතන පදට්ඨානො— ඡරායතනය ආසන්න
කාරණ කොට ඇත්තේය.

7. වෙදනා

අනුභවන ලකුණං — අනුභව කිරීම ලක්ෂණ
කොට ඇත්තේය.

විසය රස සමෙහාග රසා— ආලම්බන රසාඝාතදය කාන්තය කොට ඇත්තිය.

සුඛ දුකඛ පච්චුපච්චානා—සුඛ දුක් පියවිව නුවණට වැටිනිම වේ.

එසස පදට්ඨානා—ස්පෘශ්‍ය ආසන්න කාරණ කොට ඇත්තිය.

8. **තණ්හා**

හෙතුලකඛණා— දුකට කරුණු වන බව ලක්ෂණ කොට ඇත්තිය.

අභිනාදන රසා—ඒ ඒ අරමුණු, ඒ ඒ භූමි, ඒ ඒ භවයන්හි වැඩියක් ඇලෙන කිස ඇත්තිය.

අතික්කිභාව පච්චුපච්චානා— විතතයාගේ හෝ පුද්ගලයාගේ හෝ රූපාදීන්හි ඇතැයි යන තෘප්ති රහිත භාවයෙන් නුවණට වැටිනිම වේ.

වෙදනා පදට්ඨානා—වෙදනාව ආසන්න කාරණා කොට ඇත්තිය.

9. **උපාදානං**

ගහණ ලකඛණං— අරමුණු දැනී කොට ගන්නා ලක්ෂණ ඇත්තේය.

අමුසච්චන රසං— තෘෂ්ණා දුෂ්ටතාහිනිවෙශයාගේ වශයෙන් ගත් අරමුණු තොමුදන කාන්තය ඇත්තේය.

තණ්හාදලහන දිට්ඨි පච්චුපච්චානං— කාමුපා-දානග තෘෂ්ණාවගේ දැනී බවව, සෙසු උපා-දානගත් දුෂ්චිව නුවණට වැටිනිම වේ.

තණ්හා පදට්ඨානං—තෘෂ්ණාව ආසන්න කාරණා කොට ඇත්තේය.

10. භවෝ

කම්ම කම්මඵල ලක්ඛණෝ—කමී භව, උත්පත්ති භව වශයෙන් හටගන්වන, හටගන්නා කිසි දැක්වේය.

කුසලාකුසලව්‍යාහිත පච්චුපට්ඨානෝ— කමී භව වශයෙන් කුසල් අකුසල්වද, උත්පත්ති භව වශයෙන් අව්‍යාකෘතවද නුවණට වැටිනිම වේ.

උපාද්‍යන පදට්ඨානෝ—උපාද්‍යනය ආසන්න කාරණා කොට දැක්වේය.

11. ජාතී—

තස්ස තස්ස භවෙ පඤ්චාභිනිබ්බතී ලක්ඛණෝ— ඒ ඒ භවයෙහි පලමුව ඉපදීම ලක්ෂණකොට දැක්වේය.

නීයාතන රසා—පලමු උපත් ආත්මභාවය ඵලවා දීමක් බිඳු කෘත්‍යය දැක්වීම, හෙවත් එසේනම් ගතීවාසි ගිවිසි ගැන්මක් වැනිව පවත්නා කිසි දැක්වීම.

අතීතභවතො ඉධ උමමුජ්ජන පච්චුපට්ඨානෝ— අතීත භවයෙන් මේ ප්‍රත්‍යක්ෂපත්ත භවයෙහි සත්තතියගේම මුදුනීම වැටිනිම කොට දැක්වේය.

12. ජරා—

බ්බං පටිපාහ ලක්ඛණෝ— පඤ්චාසකතියන්ගේ මිනි කිරීම ලක්ෂණ කොට දැක්වේය.

මරණුපනයන රසා— මරණයට ඵලවිම් කිසි දැක්වීම.

සොබ්බන විනාස පච්චුපට්ඨානෝ— සොබුත් බව නැසීම් වශයෙන් වැටහෙන්නිය.

මරණං—

මුඛි ලක්ඛණං— මුඛවිම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය, හෙවත් ප්‍රත්‍යක්ෂවූ ආත්මභාවයෙන් ගිලිහීම් සමභාවය ඇත්තේය.

විශොභ රහං— සම්ප්‍රාප්ති භවයෙහි ස්කන්ධයන් කෙරෙන් වෙන්වීම් කාර්‍යය ඇත්තේය.

විප්පවාස පච්චුපට්ඨානං—පුච්චි භවයෙහි හෝ පුච්චි භවය හා විශේෂව විසීම් වශයෙන් වැටහෙනුය.

සොභං—

අහොතා නිජ්ඣාන ලක්ඛණො— අහොත්තරයෙහිම හෙවත් ලෙහි තුලම හැකුළුණාටු සිතීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය, හෙවත් ඇතුලතම වියලීම තැවීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.

මෙතසො පරිනිජ්ඣායන රසො— චිත්තයාගේ දූවීම කිසි ඇත්තේය.

අනුසොචන පච්චුපට්ඨානො— ඒ ඒ ගුණදෙස් අනු භමනය කොට පසුතැවීමව වැටහෙනුය.

පරිදෙව—

ලාලප්පන ලක්ඛණො— තැවන තැවන තෙපලීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.

ගුණදෙස පරික්ඛිතනරසො—ගුණ දෙස් භභවන කිසි ඇත්තේය.

සමභව පච්චුපට්ඨානො—තොනාවතී, තොපිහිවි බවක්ව වැටහීම ඇත්තේය.

දැකව:

පීඩන ලක්ෂණ—කය පෙළන ලක්ෂණ ඇත්තේය.
අඥනයන්ට දෙමිනස් උපදවන කිසි ඇත්තේය.
කාසිකාබාධය වැටහීම් කොට ඇත්තේය.
හෙවත් කාසික පීඩාවක්ව වැටහෙන්නේය.

දෙමනාස:

සිත පෙළන ලක්ෂණ ඇත්තේය
සිතට හිංසා කරණ කෘතිය ඇත්තේය.
මානසික ව්‍යාධියක් බව වැටහීම් කොට ඇත්තේය.
හෙවත් සිතෙහි ලෙඩ බවක්ව වැටහෙන්නේය.

උපායාස:

බ්‍යාසනතිලකඛණා—විරූපවූ ආසඛන සංකීර්ණ ආසක්තී
යෙහි නියමයෙන් බැඳුණු බව ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.
තිස්සුනන රසො—තැනනුම් කරණ කිසි ඇත්තේය.
විසාද පච්චුප්පඛානා—සිතෙහි යටපත් බවක්ව වැට
හෙන්නේය.

ඒකවිධාදි වශයෙන් විනිශ්චය

අවිද්‍යාව— අඤ්ඤාණ හෙවත් ධර්මස්වභාවය හෝ ආලම්බ
නය නොදැනීමය, අද්‍යක්‍යන හෙවත් ධර්මස්වභාවය හෝ
ආලම්බනය නොදැකීමය, මොහ හෙවත් ධර්මස්වභාවයෙහි
හෝ ආලම්බනයෙහි මූලා විමය යනාදී ස්වභාවයන්ගේ වශ-
යෙන් ද, අනනුබොධාදීන්ගේ වශයෙන්ද ඒකවිධ වේ.

අප්‍පටිපනති නම්වූ නො පිලිපැදීම යයි කියන ලද දුක්කාදි චතුස්සත්‍යයන්හි මූලාචීම හෙවත් දූෂ්ටි විප්‍රසුක්කතාවය, මිච්ඡාපටිපනති නම්වූ අසුභාදීන්හි සුභාදි විපයඝීස සංඛ්‍යාත වූ වරදවා පිලිපැදීමය හෙවත් දූෂ්ටි සම්ප්‍රසුක්කතාවය යනාදි වශයෙන් දැවිබ වේ.

සංසංකාර, අසංසංකාරයන්ගේ වශයෙන්ද දුට්ඨ වේ

වෙදනාත්‍රය හා එකොත්පාදදි භාවයෙන් සම්ප්‍රයෝගනීම් වශයෙන් ත්‍රිවිධ වේ.

චතුස්සත්‍යය ප්‍රතිවෙධ ඥානයට ප්‍රතිපක්‍ෂවීම් වශයෙන් චතුර්විධ වේ.

දෙව ගති, මනුෂ්‍ය ගති, තීරය ගති, ප්‍රේත ගති, තීරශ්චීත ගතීන්හි වරදවා ගැනීම් වශයෙන් පඤ්චවිධ වේ.

වාරාලම්බන වශයෙන් සියළුම ප්‍රතිතා සමුප්පාදාභිගහන වූ නාම ධර්මයන් විෂයෙහි ඡතිවිධ වේ.

සංසංකාර— ආශ්‍රවයන්ට අරමුණු වූ ධර්මයන් විපාක සච්ඡාවය උපදවන්නාවූ ධර්මයන් යනාදීන්ගේ වශයෙන් එකවිධ වේ.

කුසල සංසංකාර, අකුසල සංසංකාරයන්ගේ වශයෙන් විධ වේ. එසේම පරිත්ත සංසංකාර මහද්දගන සංසංකාර වශයෙන්ද, භීත සංසංකාර මධ්‍යම සංසංකාර වශයෙන්ද, මිථ්‍යානියන සංසංකාර අනියන සංසංකාරයන්ගේ වශයෙන්ද විධ වේ.

පුණ්‍යාභි සංසංකාර අපුණ්‍යාභි සංසංකාර අනෙඤ්ජාභි සංසංකාරයන්ගේ වශයෙන්ද, කාය සංසංකාර වචී සංසංකාර චිත්ත සංසංකාරයන්ගේ වශයෙන්ද ත්‍රිවිධ වේ.

අණකිප්පාදි චතුර්විධ යෝනීන්හි ඇතුළත් අත්බැවිහි පැවැත්වීම් වශයෙන් චතුර්විධ වේ.

දෙවගන්ති ආදී පඤ්චවිධ ගතීන්ට සත්තියන් පමුණුවන හෙයින් පඤ්චවිධ වේ.

විඤ්ඤාණය— ලෞකික විපාක විඤ්ඤාණාදි වශයෙන්ද අව්‍යාකාන, සංස්කාත, සප්‍රත්‍යාදි භාවයෙන්ද, උපාදිත්ත, උපද්‍යතීය විපාක ධර්මාදීන්ගේ වශයෙන්ද එකවිධ වේ.

සහෙතුක අහේතුක වශයෙන්ද, සසංඛාර අසංඛාර ආදීන්ගේ වශයෙන්ද විධි වේ.

භවත්‍රයෙහි ඇතුළත්වීම් වශයෙන්ද, වෛදනාත්‍රය හා එක්ව යෙදීම් වශයෙන්ද, අහෙතුක විහෙතුක ත්‍රිහෙතුක වශයෙන්ද ත්‍රිවිධ වේ.

යෝනි වශයෙන් චතුර්විධ වේ.

ගති වශයෙන් පඤ්චවිධ වේ.

නාම රූප— විඤ්ඤාණ සංඛාරාන නිශ්‍රයස්ථාන ඇති හෙයින්ද නොහොත් විඤ්ඤාණයාගේ නිශ්‍රයස්ථාන වශයෙන්ද, කමීයම ප්‍රත්‍යකොට පවත්නා වශයෙන්ද එකවිධ වේ.

සාලම්බන, අනාලම්බන වශයෙන් හෙවත් අරමුණු ගැණීම, අරමුණු නො ගැණීම වශයෙන් විධි වේ.

යෝනි වශයෙන් චතුර්විධ වේ.

ගති වශයෙන් පඤ්චවිධ වේ.

සලායතන— සඤ්ජාන සමොසරණ වශයෙන් හෙවත් විඤ්ඤාණය හා සම්ප්‍රසුක්ත ධර්මයන්ගේ හිංගන්තා නැත්, රැස්ව සිටිනා තැන් වශයෙන් එකවිධ වේ.

මහාභූත ප්‍රසාද, විඤ්ඤාදීන්ගේ වශයෙන් විධි වේ.

සුඤ්ඤාදිත්‍රයගේ සමපන්නගොවරග්‍රාහය,

වකඤ්ඤාතයන්ගේ අසමපන්න ගොවරග්‍රාහය

මනාසනතයාගේ නොහය ගොවර ග්‍රාහය යනාදීන්ගේ වශයෙන් නිවිධි වේ.

යොති වශයෙන් වතුර්විධි වේ.

ගති වශයෙන් පඤ්චවිධි වේ.

අතිකුදු පදයන්ගේ එකවිධාදී භාවය මේ නසින් දනයුතු

අභිගපිඤ්ඤාදිම වශයෙන් භිනිශ්වය:

මේ පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනයෙහි සොකාදීහු භවචක්‍රයාගේ නොසිද පැවැත්ම දැක්වීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලදී.

ජරා මරණයන් විසින් මඛනාලද අඤ්ඤා බාලයා හට ඒ සොකාදීහු හටගනිති. දෙශනාවෙහි සදහන් වන පරිදි පටිච්ච සමුප්පාදය අසා දැනුම් ඉගෙනුම් නැත්තාවූ පෘථග් ජන තෙම කායිකවූ දුකට වෙදනාවෙන් පෙළෙන ලද්දේම නොහොත් පහස්තා ලද්දේම සොක කරයි, කලාන්ත වෙයි. විලාප ගසා හඬයි, ළෙහි අත්ගසා කඳුලු හෙළා හඬයි, වැඩියක් සිහි මූලා බවට පැමිණෙයි. යම්තාක් කල් ඒ සොකාදීන්ගේ පැවැත්ම දැද්ද ඒතාක් කල් අවිද්‍යාවගේ පැවැත්මද වේ. එහෙයින් නැවතත් අවිද්‍යා සංඛ්‍යාත ප්‍රත්‍යය හෙතු කොටගෙන හෙවත් අවිද්‍යා හෙතුවෙන් සංසාරයේ හට ගනිත්. මෙසේ හෙයින් භව චක්‍රයාගේ පිළිවෙල නොසිද ගැලපීම වේ. එසේ පිළිවෙල නොසිද ගැලපීම වන හෙයින් ඒ සොකාදීන්ගේද ජරාමරණ හා සමගම නොහොත් ජරා මරණයන්ම එක් සංඝෙපයක්හු කොට පටිච්ච සමුප්පාදාදිභයෝ දෙළොස් දෙනෙක්ම වෙති.

ජාති ප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණයද සොකාදීහුද හටගනී. ජරාමරණ සොකාදීන් අතුරෙන් ජග්‍ගමරණාඛිය ඒකාන්තික භාවයෙන්ම ගැණෙනු ලැබේ. සොකාදීහු වනාහි රූප භවාදීන්හි අවිද්‍යාමාන බැවින් අනෙකානතිකවුවාහු, හුදු ප්‍රකට එල වශයෙන් අවිද්‍යාව ගෙනහැර පෑම පිණිස ගන්තාලදය. අවිද්‍යානිදහීනයෙන්, ජාතිය ඇති කල්හි අනාගත විතීයානම් භාවයෙන් ඔබ්බෙහි තාතීයාන්ම භාවාදීන්ගේ ප්‍රතිසන්ධියගේ කාරණයට කාරණභූත අවිද්‍යාව දක්වන ලදී. එයින් නව වක්‍රයාගේ නොසිද පැවැත්ම දක්වන ලද්දේ වේ.

හිඳදෙශ වාරය:

අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා

අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා— අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයයෙන් සංසකාර වන්නේය.

මෙහි අවිද්‍යාව විස්තර වන තැන්හි දුකෙහි අඤ්ඤාණං, දුකෙහි සමුදයෙහි අඤ්ඤාණං, දුකෙහි නිරෝධෙහි අඤ්ඤාණං, දුකෙහි නිරෝධ ගාමිනියා පටිපද්‍යෙහි අඤ්ඤාණං යනාදී වශයෙන් වදාරා ඇත.

මේ අවිද්‍යාව දුකෙහි සත්‍යයයාගේ යථාවසරසලක්‍ෂණය හෙවත් අවිජ්ජිතවූ තමාගේ ස්වභාව ලක්‍ෂණය යම් හෙයකින් දැනීමට, දක්නට, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට නොදෙසිද, දැනීමට නොහැකි පරිදි මුවාකොට, දක්නට නොහැකි පරිදි භාත්පස ඔතා, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට නොහැකි පරිදි ගොතා පවතීද, එහෙයින් දුකෙහි අඤ්ඤාණං යයි වදාරණ ලදී. එපරිද්දෙන්ම දුකෙහි කාරණවූ සමුදය සත්‍යයයාගේද දුකෙහි යාගේ නිරුඳවීමවූ නිරෝධ සත්‍යයයාගේද දුකෙහි යාගේ, නිරෝධයට පමුණුවන්නාවූ ප්‍රතිපද්‍යවගේද, යථාවසරසලක්‍ෂණ හෙවත් අවිජ්ජිතවූ තමාගේ ස්වභාව ලක්‍ෂණය යම් හෙයකින් දැනීමට දක්නට ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට නොදෙසිද, දැනීමට නොහැකි පරිදි මුවාකොට, දක්නට නොහැකි පරිදි භාත්පස ඔතා, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට

නොහැකි පරිදි ගොතා පවතීද, එහෙයින් දුකට සමුදයේ අඤ්ඤාණං, දුකට නිරෝධේ අඤ්ඤාණං, දුකට නිරෝධ ගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණං යයි වදාරණ ලදී.

මෙසේ වතුරායඝී සත්‍යයයන්ගේ වශයෙන් සතර තැනෙකි නොදැනීම අවිද්‍යාව යයි කියනු ලැබේ.

එපරිද්දෙන්ම, පුබ්බභවන අඤ්ඤාණං, අපරභවන අඤ්ඤාණං, පුබ්බභවාපරභවන අඤ්ඤාණං, පටිච්ච සමුප්පන්න ධම්මේ අඤ්ඤාණං යනාදී වශයෙන් සතර තැනෙකි නොදැනීද අවිද්‍යාව යයි වදාරනු ලැබේ.

අනිත්‍ය අධ්‍යයන යයි කියනලද අනිත්‍ය බෙවත් ඝණත්‍රයට පැමිණියාවූ සකකු ධාතු ආයතනයන් පිලිබදවූ නොදැනීම, පුබ්බභවන අඤ්ඤාණං යයිද, අනාගතවූ අධ්‍යයන යයි කියන ලද අනාගතවූ බෙවත් ඝණත්‍රයට නොපැමිණියාවූ සකකු ධාතු ආයතනයන් පිලිබදවූ නොදැනීම, අපරභවන අඤ්ඤාණං යයිද, අනිත්‍යානගතවූ අධ්‍යයන යයි කියනලද අනිත්‍යානගතවූ සකකු, ධාතු, ආයතනයන් පිලිබද නොදැනීම පුබ්බභවා පරභවන අඤ්ඤාණං යයිද පටිච්ච සමුප්පන්න ධම්මයන් පිලිබදවූ නොදැනීම පටිච්ච සමුප්පන්න ධම්මේ අඤ්ඤාණං යයිද දකුණුවූයි.

මෙසේ අට තැනෙකි නොදැනීම අවිද්‍යා නම්. මෙහිදී අවිද්‍යාව කාරණය වශයෙන්ද ජාති වශයෙන්ද වදාරන ලදී. මේ අට තැන් දැනීමට, දැකීමට, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට නොදේද යනාදියෙන් අවිද්‍යාව කාරණය වශයෙන්ද උපදින්නී නමුදු මේ අට තැන්හි උපදීද යනාදියෙන් අවිද්‍යාව, ජාති වශයෙන්ද වදාරන ලදී.

ලක්‍ෂණ වශයෙන් වනාහි, අවිද්‍යාවගේ ලක්‍ෂණයන් විසිපස් පදයෙකින් පමණ දක්වා තිබේ.

1. අඤ්ඤාණං— ඥානය නම්වූ ප්‍රඥාව, එල සමූහයද හේතු සමූහයද වතුසාහස ධර්මයද මනාකොට දනී. මේ අවිද්‍යාව ඇතිවූ කල්හි එසේ අවිපරිතාජීය දැනීමට ඉඩ නොදී ඥානයට විපක්‍ෂ වශයෙන් ඇතිවන බැවින්, අවිද්‍යාවට අඤ්ඤාණ යයි කියනු ලැබේ.

2. අදස්සනං— දර්ශන නම්වූ ප්‍රඥාවෙන්ද ඒ අවිපරිතාජීයද ආකාරය මනාකොට දකී. අවිද්‍යා නොමෝ වනාහි ඉපිද ඒ අවිපරිතාජීයද ආකාරය දක්නට නොදෙයි. එ හෙයින් අදස්සන ය යි කියති.

3. අනභිසමයො— අභිසමය නම්වූ ප්‍රඥාවෙන්ද, අවිපරිතාජීයද ආකාරය මොනවට දකී. අවිද්‍යාව ඇති කල්හි එම අවිපරිතාජීය මොනවට දැනගන්නට නොදී එයට ප්‍රතිපක්‍ෂ වශයෙන් ඇතිවන හෙයින් අනභිසමය යයි කියනු ලැබේ

- 4. අනුබ්බොධො
- 5. අසමේබ්බොධො
- 6. අප්පට්ඨෙවධො

අනුබ්බොධ, සමේබ්බොධ, පට්ඨෙවධ යනුද ප්‍රඥාවගේම තාම යෝගි. අවිපරිතාජීයද ආකාරය ඒ ප්‍රඥා නොමෝ අනුබ්බොධය කෙරෙයි, සමේබ්බොධය කෙරෙයි. ප්‍රතිවේධය කෙරෙයි. අවිද්‍යා නොමෝ ඉපිද ඒ අවිපරිතාජීයද ආකාරය අනුබ්බොධය කරන්නට, සමේබ්බොධය කරන්නට ප්‍රතිවේධය කරන්නට නොදී එයට ප්‍රතිපක්‍ෂ වශයෙන් පවතී. එහෙයින් අවිද්‍යාවට අනුබ්බොධ, අසමේබ්බොධ, අප්පට්ඨෙවධ යයි කියනු ලැබේ.

7 අසඛගාහණං— සඛගාහනා නමුදු ප්‍රඥාවට තමෙකි. ඒ ප්‍රඥාව අවිපරිතාජීයද ආකාරය සිත්හි රුචා නොහොත් සිත්හි හෝ පුද්ගලයා විසින් හෝ ගත්තක්නු කොට ගටා හනී. අවිද්‍යාව ඇතිවූ කල්හි එය ගටා ගන්නට නොදෙන හෙයින් අසඛගාහණ නම් වේ.

8. අපරිශෝභණා— පරිශෝභණා යනුද ප්‍රඥවට නමෙකි. ඒ ප්‍රඥව අවිපරිතානීදීවූ ආකාරය අළලා අවනිඤ්ච හෙවත් අනුව බැසගනී අවිද්‍යා නොමෝ ඉපිද එය අළලා අනුව පිවිස ගන්නට නොදෙන හෙයින් අපරිශෝභණා නම් වේ.

9. අසමපෙකකිණා— සමපෙකකිණ නම් වූ ප්‍රඥවෙන් අවිපරිතානීදීවූ ආකාරය සමකොටද, මනා කොටද ප්‍රේක්ෂණය කෙරෙයි. අවිද්‍යාව ඒ ආකාරය සමකොටද මනාකොටද ප්‍රේක්ෂණය කරන්නට නොදෙන හෙයින් අසමපෙකකිණ නම් වේ.

10. අපච්චේකකතා— පච්චේකකතා නම්වූ ප්‍රඥවෙන් ඒ ආකාරය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරයි. අවිද්‍යාව ඉපිද ඒ ආකාරය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නට නොදෙන හෙයින් අපච්චේකකතා නම් වේ.

11. අපච්චකකිමමං— අවිද්‍යාවගේ ප්‍රත්‍යක්ෂවූ කිසි කටයුත්තක් නැත. තමනුත් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා නොකොට කටයුත්ත කරයි. එහෙයින් අපච්චකකිමම හෙවත් අප්‍රත්‍යක්ෂ කම් නම් වේ.

12. දුමෙමජකං— මෙහි නම් වූ ප්‍රඥවට විපක්ෂවත හෙයින් දුමෙමධ්‍ය නම්.

13. බාලාං— වරදවා සිතීම් ආදී වූ බාලභාව හේතුවෙන් බාලා නමුදු වේ.

14. අසමපජඤ්ඤාං— සමපජඤ්ඤා නමුදු ප්‍රඥවට නමෙකි සමපජඤ්ඤා නම් වූ ප්‍රඥවෙන් හෙතුඵල ධර්මයන්ද චතුස්සත්‍යය ධර්මයන්ද මනාකොට ප්‍රකාරයෙන් දනී, අවිද්‍යාව ඒ ආකාරය ප්‍රකාරයෙන් දැනීමට නොදෙන හෙයින් අසමපජඤ්ඤා නම් වේ.

15. මොහො— අරමුණෙහි මූලාදීම් වශයෙන් මොහ නම්.

16. පමොහො — බලවත් මූලාචිම් වශයෙන් පමොහ නම්

17. සමොහො — භාත්පස මූලාචිම් වශයෙන් සමොහ නම්.

18. අවිජ්ජා — විදීමට හෝ ලැබීමට නුසුදුසුවූ කාය දූශචරිතාදිය විදිනුයි අවිජ්ජා නම්.

19. අවිජ්ජානො — වෘත්තදුක්ඛයෙහි සත්ත්වයන් ගිලිවන හෙයින් අවිජ්ජාන නම් වේ.

20. අවිජ්ජා යොගො — වෘත්තදුක්ඛයෙහි සත්ත්වයන් යොදවන හෙයින් අවිජ්ජා යොග නම් වේ.

21. අවිජ්ජානුසයො — මාගීයෙන් අප්‍රභීණ වුවහුගේ වශයෙන් නැවත නැවත සන්තානයෙහි උපදනා හෙයින් අවිජ්ජානුසය නම්.

22. අවිජ්ජා පරිසුට්ඨානං— මං පැහැරීමෙහි යෙදුනු සොරනු මාර්ගිකයන් පහරන්නාක් මෙන් කුසල් සිත් පැහැර ගන්නා, සොරා ගන්නා හෙයින් අවිජ්ජා පරිසුට්ඨාන නම් වේ.

22. අවිජ්ජාලබ්භි—නගරවාරයෙහි පරිඝ යයි කියන ලද ලබ්භිය නොහොත් දොර අගුල යෙදූ කල්හි ඇතුල් නුවර මිනිසුන්ගේ පිටවීමෙන්, නුවරින් පිටත සිටින මිනිසුන්ගේ නුවරට ඇතුළුවීමත් වැළකේ. එපරිද්දෙන් යම් පුද්ගලයෙක්හුගේ සව ආත්මභාව සබ්බාසාන පුරයෙහි මේ අවිජ්ජා නොමෝ පතිතවේද, ඒ පුද්ගලයාගේ නිවණට පමුණුවන්නාවූ පුද්ගල සබ්බාසාන ගතිය වලකී. එහෙයින් අවිජ්ජාලබ්භි නමුදු වේ.

34. අකුසලං—අවිද්ඛව අකුසලයකි.

25. අකුසල මූලං — අවිද්ඛව අකුසලයන්ගේ මූල හෙතුවක්ද වේ. එනම් මොහයයි.

මෙබඳු ලක්ෂණ ඇති අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ ලැබෙති.

සංඛාරා

මෙහිදී සංස්කාර ශබ්දයෙන් ආ සංස්කාරයන් නොගෙන අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් ආ සංස්කාරයන් පමණක් ගනු ලැබේ.

අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් ආ සංස්කාරයෝ ත්‍රිවිධ වේ.

- එනම්: 1. පුණ්‍යාභිසංඛාර
- 2. අපුණ්‍යාභිසංඛාර
- 3. ආනෙඤ්ජාභිසංඛාර

1. පුණ්‍යාභිසංඛාර—යම් කුසල ධර්මයක් තෙම කුසල් කරන්නාවූ පුද්ගලයා පවිත්‍ර කෙරෙයිද, අදහස සම්පූර්ණ කෙරේද, පූජ්‍යවූ භාවයන් උපදවයිද, එහෙයින් ඒ කුසල ධර්මයට පුණ්‍ය යයි කියනු ලැබේ.

විපාකස්කන්ධයද, කටන්තා හෙවත් කමීජරුපයද යම් කුසල ධර්මයක් තෙම අභිසංස්කරණය කෙරේද, සකස් කෙරේද, එහෙයින් ඒ කුසල කමය අභිසංස්කාරද වේ, පුණ්‍යයද වේ. එහෙයින් පුණ්‍යාභිසංස්කාර යයි කියනු ලැබේ.

2. අපුණ්‍යාභිසංඛාර—පුණ්‍යයට විපක්ෂ වූයේ අපුණ්‍ය නම්. අපුණ්‍යම අභිසංස්කරණය කෙරේනුයි අපුණ්‍යාභිසංඛාර නම්.

3. ආනෙඤ්ජාභිසංඛාර — කම්පා නොවේනුයි ආනෙඤ්ජ නම්. කම්පා නොවන්නාවූ කුසල ධර්මයට අභිසංස්කාර වේනුයි ආනෙඤ්ජාභිසංඛාර නම්.

- තවද, 1. කාය සංඛාර
- 2. වච්චි සංඛාර
- 3. විභව සංඛාර යයි ද සංස්කාරයෝ ත්‍රිවිධ වේ.

කාය චාරය විසින් පවත්වන ලද කුසලා කුසල කමිසනෙම, නොහොත් කායචාර හේතුකොට ගෙන පැවැත්නාවූ කුසලාකුසලය තෙමේ, නොහොත් කාය චාරය විසින් සකස් කරන ලද, නොහොත් කායචාරයාගේ සංස්කාරය කාය සංචාර නම්. එපරිද්දෙන්ම චාග්චාරය කරණකොටගෙන පැවති සංස්කාරයෝ වුවී සංචාර යයිද මනෝචාරය කරණ කොටගෙන පැවති සංස්කාරයෝ විභව සංචාර යයිද කියනු ලැබේ.

පුණ්‍යවූ සංස්කාරය ඉදින් සකස් කරන්නේ නම්, පුණ්‍ය එල සංඛ්‍යාත හව සමපත්තිය කරා එලඹ සිටියාවූ ප්‍රතිසන්ති ප්‍රවෘත්ති විඤ්ඤාණය වේ. අපුණ්‍යවූ සංස්කාරය සකස් කරන්නේනම්, විපත්ති හවය කරා එලඹ සිටියාවූ ප්‍රතිසන්ති ප්‍රවෘත්ති විඤ්ඤාණය වේ. නොසැලෙන්නාවූ, සමාධියට ප්‍රතිපක්‍ෂ ධර්මයන්ට අති දුරස්ථවූ බැවින්, ආතෙඤ්ජ නම් වූ සංස්කාරයන් සකස් කරන්නේ නම් ආතිඤ්ජන හව සමපත්තිය කරා එලඹ සිටියාවූ ප්‍රතිසන්ති ප්‍රවෘත්ති විඤ්ඤාණය වේ.

විස්තර වශයෙන් වනාහි,

පුණාහිසංස්කාරය නම් කුසල වේදනාවයි. මේ කුසල වේදනාව දෙයාකාර වේ. එනම්:

- අෂටවිධ කාමාවචර කුසල වේදනාවෝස
- පක්ඛවිධ රූපාවචර කුසල වේදනාවෝස

‘මෙයින් අෂටවිධ කාමාවචර කුසල වේදනාවෝ,

- දන වේදනාවෝස
- සීල වේදනාවෝ යයි විධ වේ.

තෙළෙස් වේදනාවෝම භාවනාමයවූ කුසල වේදනා වෝසි. මේ තෙළෙස් වේදනාවන් අතුරෙන් ඥානවිප්‍රසූතන වේදනාවන්ගේ භාවනාමයකම අප්‍රකටිය. පුහුණු කලාවූ

ධර්මය හදාරන්නාවූ පුද්ගල තෙමේ, එක් අනුසන්ධියකුද අනුසන්ධි දෙකකුද ඉක්මනිය කල්හිත් නොදනී, නොහොත් හදුනා ධර්මය අනුසන්ධියට වත් කල්හිත් එක් අනුසන්ධියක්ද අනුසන්ධි දෙකක්ද නොදනී. පසුව ආචර්ජනා කරන කල්හි දැන ගන්නේ යම්සේද, එපරිද්දෙන්ම, කසිණ පරිකම් කරන්නාවූ යොගාවචරයාහටද, පුහුණුවූ දැනෙන ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ යොගාවචරයාහටද, පුහුණුවූ කමටහන මෙනෙහි කරන්නාවූ යොගාවචරයා හටද ඥාන විප්‍රසක්තවූ භාවනාවකුද වේ. එහෙයින් තෙලෙස් වෙතනාවෝම භාවනාමය කුසල් වන බව දක්වන ලදී.

දැනග අරහයා, දැනග නිසා යම් වෙතනාවක්, යම් සංවේතනාවක්, යම් විනාශන සම්බන්ධ පුද්ගලයාගේ භාවය යයි කියන ලද සිතිවිල්ලක් උපදීද මේ වෙතනා නොමෝ දැනගමය වූ පුණ්‍යාභිසංස්කාරය යයි කියනු ලැබේ.

ශීලය අරහයා යම් වෙතනාවක්, යම් සංවේතනාවක් යම් සිතිවිල්ලක් උපදීද, ඒ වෙතනා නොමෝ ශීලමය වූ පුණ්‍යාභිසංස්කාරය නම් වේ.

භාවනාව නිසා යම් වෙතනාවක්, යම් සිතිවිල්ලක් උපදීද, ඒ වෙතනා නොමෝ භාවනාමය වූ පුණ්‍යාභිසංස්කාරය නම් වේ.

තවද, සිවුරු පිරිසර ආදී වූ සිව්පසයන් අතුරෙන්ද, රූපාලම්බනාදී වූ ඡායාලම්බනයන් අතුරෙන්ද, බත් ආදී වූ දැන වස්තූන් අතුරෙන්ද, ඒ ඒ දැනවස්තු පරිත්‍යාග කරන්නාවූ පුද්ගලයාහට දැන වස්තු සපයන පුළුභාග අවස්ථාවෙහිද, පරිත්‍යාග කරන අවස්ථාවෙහිද, පසුව සොම්නස් සිතින් නැවත නැවත අනුසමරණය කරණ අවස්ථාවෙහිද යන මේ තුන් අවස්ථාවෙහි පවත්නා වෙතනා නොමෝ දැනගමය වෙතනා නම්.

සීලය සම්පූර්ණ කිරීම පිණිස පැවිදි වන්නෙමිසි වෙහෙර වදනාහටද, පැවිදි වන්නාහටද, අදහස මුදුන් පමුණුවා ගෙන මම පැවිද්දෙක් වූයෙමිසි, එය ඉතා මානවැසි ආචර්ජනය කරන්නාහටද, ප්‍රාතිමොක්‍ෂ ශීලය රක්තාහටද විවරාදිවූ ප්‍රත්‍යයයන් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කොට වලදන්නාහටද රූපාදි ඡායාලම්බනයන් හමුවූ කල්හි වක්‍ෂුරාදි ඡච්චාරයන් රක්තාහටද ආජීවය පිරිසිදු කරන්නාහටද, පවත්නා වෙතනා නොමෝ ශීලමය වෙතනා නමි.

පිදගීතා මගින් වක්‍රායනනාදියද වක්‍ෂුර් විඤ්ඤාදියද වක්‍ෂු සම්පසාදියද, රූප සඤ්ඤාදියද, ජරා මරණයද අනිත්‍ය වශයෙන්ද, දුක්ඛ වශයෙන්ද, අනාත්ම වශයෙන්ද භාවනා කරන්නා හට උපදනා වෙතනාවෝ භාවනාමය වෙතනා නමි.

2. අපුණ්‍යාහි සංඛාරයෝ නමි අකුසල වෙතනාවෝසි දෙළොස් අකුසල් සිත් හා සමග එකොත්පාද්දි වතුර්විධ සම්ප්‍රයෝග ලක්‍ෂණයෙන්ද යුක්තවූ වෙතනාවෝසි. එය කාමාවචරයහ. දෙමිනස් දෙසින හැර ඉතිරි දසවිධ අකුසල වෙතනාවෝ රූපාරූප හවයෙහින් උපදිත් නමුදු, ඒ රූපාරූප හවයෙහි පටිසක්‍ඛි නොදෙන්. කාම භූමියෙහිම පිලිසිදු ගැනීම් වශයෙන් විපාකය පවත්වත් එහෙයින් කාමාවචර යයි දෙශනා කරනලදි.

3. ආනෙඤ්ජාහි සංඛාරයෝ නමි සතර අරූපාවචර කුසල වෙතනාවෝසි. අකම්පනාභී හෙයින්ද, අකම්පන ස්වභාවයවූ විපාකය පිලියෙල කරන අභීයෙන්ද, ආනෙඤ්ජාහි සංඛාර යයි කියනු ලැබෙත්.

රූපාවචර වතුභීධාන වශයෙන් ත්‍රිවිධවූ කුසල විපාක ක්‍රියා වෙතනාවෝද, දෙළොස් වැදූරුම් අරූපාවචර කුසල විපාක ක්‍රියා වෙතනාවෝද යන පසළොස් වැදූරුම් වූ වෙනනා ධර්මයෝ තුමු නොසැලෙන අභීයෙන් ආනෙඤ්ජ නමි වෙන්. එසින් රූපාවචර කුසල වෙතනාවෝ

නොසැලෙන නමුත් තමා හා අසමානවූද සමානවූද සැලීම් තැන්තෘවූද, රූප නාම විපාකවය උපදවත්. එහෙයින් අනෙකුත් සංඛාර නම් නොවේ රූපාවචර විපාක ක්‍රියා වෙනනාවෝ වනාහි විපාක ජනක සවභාවයක් තැනි හෙයින් විපාකය සකස් නොකෙරෙත්. අරූපාවචර වූ විපාක ක්‍රියා වෙනනාවෝ තුමුත් ඒ රූපාවචර විපාක ක්‍රියා වෙනනාවන් මෙන් විපාක නොදේ. මෙසේ හෙයින් එකොළොස් ප්‍රකාරවූ ඒ වෙනනාවෝ අකමපනානුසංඛාර ආනෙකුත් නම් වෙත්. නමුත් අභිසංස්කාරයෝ නොවෙත්.

සතර වැදූරුම්වූ අරූපාවචරවූ කුසල වෙනනා නොමෝ හසනි අඛාදිත්තේ සෙවනැල්ල ඔවුන් හා සමාන වූවා වන මෙන් එපරිද්දෙන්ම තමා හා සමානවූ නොසැලෙන්තෘවූ අරූප විපාකයක්ම උපදවයි. එහෙයින් ආනෙකුත් සංඛාර යයි කියනු ලැබේ.

යථෝක්ත තයින්, පුණ්‍යාභිසංඛාර වශයෙන් තෙලෙසක්ද, අපුණ්‍යාභිසංඛාර වශයෙන් දෙලොසක්ද, ආනෙකුත් සංඛාර වශයෙන් සතරක්දැයි වෙනනාවෝ එකුත් තිසක් (29) ක් වේ. මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රමාණාතික්‍රාන්තවූ සත්තියන්ට උපදනාවූ කුසලාකුසල වෙනනා තුමු මහා තරාදියකින් කිරන්තක්ඟු මෙන්ද, නැලියක බහා මැන ගත්තක්ඟු මෙන්ද, සඵලදායකයන් පිරිසිදු දෑන එකුත් තිසක්ම දක්වා වදාළ සේක.

3. කායසංඛාර— ප්‍රමාණ රහිතවූ වක්‍රවාරයන්හි ප්‍රමාණ රහිතවූ සත්තියෝ තුමු කුසලාකුසල කමී රූස් කරන්තෘහු යම් වාර කෙනෙකුත් කරණකොට ගෙන සකස් කෙරෙද්ද, ත්‍රිවිධවූ ඒ කමීවාරයන් දක්වා වදාරන්තෘවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කාය සංඛාර, වචි සංඛාර, විතන සංඛාරයන් වදාළ සේක. ඔවුන් අතුරෙන් කාය සංඛාර නොහොත් කාය සංකේතනා යනු කාය විඤ්ඤානති රූපය හටගන්වා, කායවාරය හෙතෙකොට ගෙන ප්‍රවෘත්තවූ, අමට විධවූ කාමාවචර කුසල වෙනනාවෝද, වාදස විධවූ අකුසල

වෙනනාවෝද යන මේ විසිවැදූරුම්වූ වෙනනාවෝසි, නොහොත් කායචාරයෙහි ආද ගැනීමට, සම්ප්‍රසක්තයාගේ ගැනීමට සෙලවීමට පමුණුවමින් උපන්නාවූ විසි වැදූරුම් කුසලාකුසල වෙනනාවෝසි.

5. ව්‍යවහාරිකව හෙවත් ව්‍යවහාරිකවනා යනු වාග් විඤ්ඤාති රූපය හටගත්වා, වාග්චාරය හෙතුකොට ගෙන ප්‍රවෘත්ත වූ එම විසි වැදූරුම්වූ වෙනනාවෝසි නොහොත් වාග් චාරයෙහි හනු සඤ්චලතයට, වාග් හෙදයට පමුණුවමින් උපන්නාවූ විසි වැදූරුම්වූ වෙනනාවෝසි.

6. විනාසකවාරික හෙවත් මනෝසඤ්චනනා වනාහි විප්‍රකාරවූ විඤ්ඤාති රූපයක් නුපදවා, මනෝචාරයෙහි උපන්නාවූ සියළුම එකුත්තිස් වැදූරුම්වූ වෙනනාවෝසි.

පුණ්‍යාභිසංකාරය— කාය දුශචරිතයෙන් වෙන්වන පුද්ගලයා හට කිසි කලෙකි නිසා සංඝකාරද වේ. වාග් දුශචරිතයෙන් වෙන්වන පුද්ගලයා හට කිසි කලෙකි ව්‍යවහාරිකවද වේ. මේ තසින්, කාමාවචරවූ අට වැදූරුම් කුසල වෙනනාවෝ, පුණ්‍යාභිසංඝකාරයන් වේ, විනාසකවාරිකවද වේ මනෝචාරයෙහි උපන්නාවූ ඒ තෙලෙස් කුසල වෙනනාවෝ පුණ්‍යාභිසංඝකාරයන් වේ, විනාසකවාරිකවද වේ.

අපුණ්‍යාභිසංඝකාරය— කාය දුශචරිත වශයෙන් පවත්නා කල්හි කිසිකලෙක නිසා සංඝකාරය වේ. ව්‍යවහාරික වශයෙන් පවත්නා කල්හි කිසි කලෙක ව්‍යවහාරිකවද වේ කාය වාග්චාරයන් හැර මනෝචාරයෙහි පවත්නා කල්හි විනාසකවාරිකවද වේ. මෙසේ අපුණ්‍යාභිසංඝකාරය නිසා සංඝකාරන් වේ, ව්‍යවහාරිකවද වේ, විනාසකවාරිකවද වේ.

කාය සංඝකාරය, කිසි කලෙක පුණ්‍යාභිසංඝකාරය වේ කිසි කලෙක අපුණ්‍යාභිසංඝකාරද වේ නුමුත් ආනෙඤ්ජාභි සංඝකාර නොවේ.

වව් සංස්කාරයද, කිසි කලෙක පුණ්‍යාභිසංස්කාරද වේ, අපුණ්‍යාභිසංස්කාරද වේ, ආනෙකඤ්ඤාභිසංස්කාර නොවේ.

විනා සංස්කාරය, කිසි කලෙක පුණ්‍යාභිසංස්කාරය වේ, කිසි කලෙක අපුණ්‍යාභිසංස්කාරද වේ, කිසි කලෙක ආනෙකඤ්ඤාභිසංස්කාරද වේ.

මේ කියන ලද සංස්කාරයෝ තුමු අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් වන්තාවූ සංස්කාරයෝ නම්හුයි.

අවිද්‍යාවගේ වීම ඇති කල්හි නොහොත් අවිද්‍යාවගේ වීමෙන් සංස්කාරයන්ගේ වීම වේ.

යම් පුද්ගලයෙකු හට දුකබාදීන්හි අවිද්‍යා සංඛ්‍යාවූ අඤ්ඤා භාවය හෙවත් මූලාවිම ප්‍රතිණ නොවූයේද, ඒ පුද්ගල නෙම පලමුකොට දුකට සත්‍යයයෙහිද, අනිත් ස්කන්ධ කොට්ඨාසාදීන්හිද අවිද්‍යාවෙන් හෙවත් මූලාවිමෙන් සංසාර දුකට, සුඛය යන සංඤ්චෙන් ගෙන, ඒ සංසාර දුකටයාගේ කාරණභූතවූ ත්‍රිවිධ සංස්කාර ධර්මයන් රැස් කරන්නට පටන් ගනී. සමුදය සත්‍යයෙහි මූලාවිම හෙතෙකොට ගෙන සංසාර දුකටයාගේ කාරණභූතවූද, තෘණාවගේ පිරිවරවූද, සංස්කාර ධර්මයන් සුඛයාගේ හෙතු වශයෙන් හඟිමින් රැස් කරන්නට පටන් ගනී නිරොධ සත්‍යයෙහිද මාගී සත්‍යයෙහිද මූලාවිමෙන් සංසාර දුකටයාගේ අවිනාශ ස්වභාවවූද දෙව බ්‍රහ්මාදී ගති විෂයෙහි නිජාණය යන හැඟීම් ඇත්තේවී, නිරොධ සත්‍යයයාගේද අනුපාය මාගීවූත්, යාඤ්චිධි, අමරතපස් ආදීන්හි, නිරොධ සත්‍යය සාක්‍ෂාත් කරණයට හෙතෙවූ මාගීය යන සංඤ ඇත්තේවී, දුකට නිරොධ සංඛ්‍යාව

නිජාණය ප්‍රාචීනා කරමින් යාඥ විධාන අමරතපස් වරණාදී හෙතුවෙන් ත්‍රිවිධවූද සංස්කාර ධර්මයන් රැස්කරන්නට පටන් ගනී. අමර තපස් නම් නිජාණය පිණිස යයි කියා ශරීර තෘවිමි ආදිවූ දුෂ්කර ක්‍රියාවෝඥ නොහොත් දෙවාත්මභාවය පිණිසවූ තපසය.

තවද, ඒ පුද්ගලතෙම ඒ සංසාර දුකකිය, සුඛය යයි ගත් සංඥ වශයෙන්, සකර සත්‍යයයන්හි මාගීඥණයෙන් ප්‍රතිණ නොකලාවූ අවිද්‍යාව ඇති බැවින් අනිශචන් ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණාදී නානා ප්‍රකාර ආදීතවයෙන් සංකීණීවූ පුණ්‍ය ඵලය යයි කියනලද සංසාර දුකකිය දුකකි වශයෙන් නොදන්නේව, ඒ සංසාර දුකකිය අයත්කර ගැනීම පිණිස කාය, වාග්, චිත්ත සංස්කාර හෙදය ඇති පුණ්‍යාභිසංස්කාරය රැස්කරන්නට පටන්ගනී දිව්‍යච්ඡරාවන් පහත පුද්ගලයෙක් ඉන්ද්‍රකුටාදී පඵතයකට නැගීමට දුක් ගන්නාක් මෙනි. සුඛය යයි සම්මත කරණලද්දවූ ද, ඒ පුණ්‍ය ඵලයාගේ කෙලවර මහා තෘවිලි උපදවන විපරිණාම දුකකි සම්භාවයද, සැප නැති බවද නොදක්නේනිනවූත් ඒ පුණ්‍ය ඵලයට හෙතුවූ පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන් සකස්කරන්නට පටන්ගනී. පලගැවියෙක් පහන්සිලට වදින්නට පටන්ගන්නාක් මෙනි. මී බිඳෙහි ලොල්වූ පුද්ගලයෙක් මී වැනි කඩුච්චන ලෙවීමට පටන්ගන්නාක් මෙනි.

විපාක සහිතවූ කම්සැප බුත්තිවිදීම ආදියෙහි ආදීතව නොදක්නා පුද්ගලතෙම සුඛය යන සංඥවෙන්ද, කෙලෙසුන් විසින් මිහිනලද බැවිනද, තුන්දොර පැවැත්තාවූ අසුණ්‍යාභිසංස්කාරය රැස්කරන්නට පටන්ගනී. ලදරුවෙක් අසුචි ගෙන කෙලීමට පටන්ගන්නාක් මෙනි. මැරෙනු කැමැති පුද්ගලයෙක් වස කෑමට පටන්ගන්නාක් මෙනි.

අරුපාවචර විපාකයන්හින්, සංඝකාර දුකක, විපරිණාම දුකකයන්ගේ සවිභාවය නොවටහගන්නා පුද්ගලතෙම ආසවක උවෙච්ඳදී වශයෙන් විපරිකග්‍රණයෙන් විතත සංඝකාරවූ ආණ්ඩුකාරීසංඝකාරය රුස්කරන්නට පටන්ගනී මංමුලා වුවෙක් යකුන් වසන පුරයට යොමු වූ මගට පිළිපැදීමට පටන්ගන්නාක් මෙනි.

යම්හෙයකින් අවිද්‍යාවගේ හේතුවෙන්ම සංඝකාර-යන්ගේ අභිවිම වේද, අවිද්‍යා හේතුව නැති කල්හි සංඝකාරයෝ නොවෙත්. එහෙයින් සංඝකාරයෝ අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් වේ යයි කියන ලදී.

අවිද්‍යාව සංඝකාරයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකාරය.

අවිද්‍යාව, පුණ්‍යාභිසංඝකාරයන්ට දෙපරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ එනම්:

- 1. ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වීමද,
- 2. උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වීමද වේ.

1. අවිද්‍යාව, ක්‍ෂය වශයෙන්, ව්‍යය වශයෙන් සම්මගීනය කරන කල්හි කාමාවචරවූ පුණ්‍යාභිසංඝකාරයන්ට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

අභිඤ විතතයෙන් මොහ සහිතවූ විතතය දන්නා කල්හි, රුපාවචරවූ පුණ්‍යාභිසංඝකාරයන්ට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ

2. අවිද්‍යාව ඉක්මවීම පිණිස දැන, සීලාදීවූ පුණ්‍ය ක්‍රියා වස්තූන් සම්පූර්ණ කරන්නා හටද, රුපාවචර ධ්‍යානයන් උපදවන්නා හටද, ඒ කාමාවචර, රුපාවචර පුණ්‍යාභිසංඝකාරයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. මොහයෙන් වැඩියක් මූලාවූ බැවින් කාමහව, රුපහව සම්පත්තීන් පතා එම කාමාවචර පුණ්‍යාභිසංඝකාරයන් කරන්නාහටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

අවිද්‍යාව, අපුණතාව, අසංකාරයන්ට නොයෙක් පරිදි-
දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ

1. අවිද්‍යාව අරමුණුකොට රාග, දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා,
උඬුවුව, දෛමනසංයෝගී උපදනා කල්හි ආරම්භණ
ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

2. ගරුකොට ආසවාදය කරණ කල්හි ආරම්භණාධි-
පති සහ ආරම්භණප්‍රතිසංයෝග ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

3. අවිද්‍යාවෙන් සමමුද්‍රාව ආදීන්ව නොදක්නාසිලිව
ප්‍රාණසාධනාදීන් කරන්නාහට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙන්
ප්‍රත්‍යය වේ.

4. විනිස ජවනාදීන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය, සමන්තර
ප්‍රත්‍යය, අනන්තරොපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, ආසෙවන ප්‍රත්‍යය,
නාසති ප්‍රත්‍යය, විගත ප්‍රත්‍යය යනාදී වශයෙන්
ප්‍රත්‍යය වේ

5. සියලු අකුසල් කරන්නාහට, හෙතු ප්‍රත්‍යය,
සහජාති ප්‍රත්‍යය, අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය, නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය,
සමප්‍රසුඛන ප්‍රත්‍යය, අසති ප්‍රත්‍යය, අවිගත ප්‍රත්‍යය
යනාදී වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

අවිද්‍යාව, ආනෙඤ්ජාතිසංකාරයන්ට උපනිශ්‍රය
ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

අවිද්‍යා හේතුවෙන් සංකාරයන් වේයයි කී කල්හි
එක් හේතුවක් සහ එක් ඵලයක් දක්වා ඇත. මෙසේ
දැක්වීමට කාරණයද දතයුතු.

1. එක් හේතුවකින් මේ භවයෙහි හෝ මේ ප්‍රත්‍ය,
වීමෙහි කිසි එක් ඵලයෙක් නැත.

2. එක් හේතුවකින් නොයෙක් ඵලයකුදු නැත.

3. නොයෙක් හේතුවලින් එක් ඵලයකුදු නැත.

4. නොයෙක් හේතුවලින් වනාහී නොයෙක් ඵලයෙක්ම වේ.

අනෙකවිධවූ සෘතු පෘථිවි, බීජ ජල සංඛ්‍යාත හේතුවලින් අනෙකවිධවූම රූප, ගති, රසාදීන් සමාභිවූ අභිකුර යයි කියනලද ඵලයෙක් උපදනා බව දක්නා ලැබේ.

යම්බඳුවූ එක් එක් හේතු ඵලයෙකු දැක්වීම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කර වදාරන ලදද, ඒ එක් එක් හේතු ඵලයෙක් දැක්වීමෙහි අතීතයෙක් ද ඇත ප්‍රයෝජනයෙක්ද විද්‍යමාන වෙයි. භාග්‍යවතුන්වහන්සේ සමහර තැනෙක යම් කිසි ප්‍රයෝජනයක් ප්‍රධාන බැවින්ද, කිසි තැනෙකහි ප්‍රකට බැවින්ද, කිසි තැනෙකහි අසාධාරණ බැවින්ද, කිසි තැනෙකහි දෙශනා විලාසය වශයෙන්ද, වෛතෙය ජනයන්ට සුදුසු පරිද්දෙන් එකම හේතුවෙකු එකම ඵලයකු හෝ දක්වා වදාරණ සේක.

එසේ ඵලවශ්‍ය වෛදනා යයි කී තැන එසේය නෙම වෛදනාවගේ ප්‍රධාන හේතුව වේ. වෛදනාව එසේයාගේ ප්‍රධාන ඵලය වේ. සෙම්මසමුට්ඨානා ආබාධා යනාදී තන්හි ප්‍රකට එක් හේතුවක් දක්වා ඇත. සෙසෙවි භික්ඛවෙ අකුසලා ධම්මා සපබ්බ තෙ අයොනිසො මනසිකාර මූලකානි. මහණෙනි! සියලු අකුසල ධර්ම කෙනෙක් ඇද්ද ඒ සියලු අකුසල ධර්මයෝ තුමු අයොනිසො මනස්කාර සංඛ්‍යාත අකුසල ජවන සම්පාදක ආවර්තනා මූල්කොට ඇතියහ. මේ ආදී තන්හි අසාධාරණ බැවින් එක් හේතුවක්ම වදාළ සේක වසතු ආලම්බනාදිහු සාධාරණ හේතුහු වෙති. එහෙයින් මේ අවිද්‍යා නොමෝ අවිද්‍යාව කෙරෙන් අන්‍යවූ වසතු ආලම්බන සහජාත ධර්මයන් මූල්කොට ඇති සංස්කාරයන්ට කාරණා වූවන් විද්‍යමාන කල්හි සුබාසවාදයකැයි නැවත නැවත දක්නා කැමැතිවූ මුසියා හට තෘෂ්ණාව වැඩෙයි. මෙසේ අවිද්‍යා සංඛ්‍යාත

හේතුවෙන් ආශ්‍රවයන්ගේ පහලවීම වේ. මෙසේද, අනිකුද නණහා ආශ්‍රවාදීවූ සංසකාරයන්ට කාරණා වූවන්ගේ හේතුව වේ. යථෝක්ත නයිත් ප්‍රධාන බැවින්ද අවිද්‍යාවෙන් සමන්විතවූ අකුබාලතෙම පුණ්‍යාභිසංසකාරයන් සකස් කෙරෙයි යන තන්හි ප්‍රභව බැවින්ද, අසාධාරණ බැවින්ද, සංසකාර ධර්මයන්ගේ හේතුව වශයෙන් ප්‍රකාශ කරණ ලදී. සඛ්ඛාර පවචයා විඤ්ඤණං යනාදීවූ සියලු පදයන්හි එක් එක් හෙතු එල කෙනෙකුත් ඇර දැක්වීමෙහි ප්‍රයෝජනය මෙසේම දනුයුතු.

එකානතයෙන්ම අනිෂ්ට එල ඇත්තාවූ, සාවද්‍යවූ අවිද්‍යාවගේ, පුණ්‍යාභිසංස්කාර, ආනෙඤ්ජාභිසංස්කාරයන්ට ප්‍රත්‍යය වන බව කෙසේ නම් යෙදෙයි ද.

යම් ප්‍රත්‍යක්පනත ධර්ම කෙනෙකුන්ට විරුද්ධවූත්, අවිරුද්ධවූත්, සද්‍යභවූත්, අසද්‍යභවූත් ප්‍රත්‍යය වීම ප්‍රකටය. ධර්මයන්ට ස්ථාන, සවභාව, කාත්‍යයාදී වශයෙන් විරොධවූද, අවිරොධවූද ප්‍රත්‍යය වීම ප්‍රකටය. පලමු පාවනි සිත පසුව පවත්නා සිතට ස්ථාන භාවයෙන් හෙවත් විද්‍යමානත්වයෙන් විරුද්ධවූයේ නමුදු ප්‍රත්‍යය වෙයි. පලමු පුත්‍රණු කල ශ්ලේපාදීහුද, පසුව පවත්නාවූ ශ්ලේපාදීවූ ක්‍රියාවන්ටද, නාමය තෙම රූපයටද, සවභාවයෙන් විරුද්ධවූයේ නමුදු ප්‍රත්‍යය වෙයි. ක්‍රීරාදීහු දධි ආදීන්ටද, ආලෝකය තෙම චක්‍ෂුර් විඤ්ඤයටද, කාත්‍යයයෙන් විරුද්ධවූයේ නමුදු ප්‍රත්‍යය වෙයි. චක්‍ෂුස් රූපාදීහු චක්‍ෂුර්විඤ්ඤාදීන්ටද ස්ථාන අවිරුද්ධ භාවයෙන් හෙවත් විද්‍යමානත්වයෙන් අවිරුද්ධ වූවාහු ප්‍රත්‍යය වෙත්. පූජීවූ ජවනාදීහු පසුව ජවනාදීන්ට සවභාව වශයෙන්ද අවිරුද්ධ වූවාහු. කාත්‍යයෙන්ද අවිරුද්ධ වූවාහු ප්‍රත්‍යයයෝ වෙත්. විරුද්ධ අවිරුද්ධ ප්‍රත්‍යයයෝ සිද්ධවූවාක් මෙන් සද්‍යභ, අසද්‍යභවූ ප්‍රත්‍යයයෝද සිද්ධිය සමානවූම සෘතු, ආහාර සඛ්ඛානවූ රූපය තෙම රූපයට ප්‍රත්‍යය වේ. මෙය සමාන භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වීමයි. අසමානවූද රූපය තෙම නාමයටත්, නාමය තෙම රූපයටත්

අසමාන වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. ගවලොම්, රතු එළ
ලොම්හු දුමානම්ලද වදකහ හෙළ භික්‍ෂුන්ගේ උත්පත්ති
යට ප්‍රත්‍යය වේ දබ්, තල, පිටි ආදීහු භුක්‍ෂාණ නම්
ලද ඔෟෂධ විෂයයාගේ උත්පත්තියට ප්‍රත්‍යය වේ මෙය
අසමාන භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වීමයි.

යම් ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්ම කෙනෙකුන්ට යම් ප්‍රත්‍යය
ධර්ම කෙනෙක් විරුද්ධ, අවිරුද්ධ වූවෝව, සමාන, අසමාන
වූවෝව ප්‍රත්‍යය ද්‍රව්‍යානුද, ඒ ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්මයෝ තුමු
ඒ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ විපාකයෝම නොවෙද්ද, එහෙයින්
මේ අවිද්‍යා නොමෝ ප්‍රධානවූ විපාක ගෙනදීම වශයෙන්ද,
නියතයෙන්ම අනිවුරු අනුසල විපාක සවභාවයාගේ ශක්ති
වශයෙන්ද සාවද්‍යවූවා නමුදු, සියළුම සුඤ්ඤානිසංස්කාරාදීන්ට
සුදුසු පරිද්දෙන් සභාන, සවභාව, කාන්‍ය වශයෙනුද,
විරුද්ධ අවිරුද්ධ ප්‍රත්‍යය වශයෙනුද, සමාන අසමාන
ප්‍රත්‍යය වශයෙනුද ප්‍රත්‍යය වේමැයි.

යම් පුද්ගලයෙක් වුනි ප්‍රතිසක්තියෙහින්, සකකු ආයතන
ධාතුන්ගේ පිලිවෙල නොසිද පැවැත්ම යයි කියනලද සංසාර
වාතනයෙහින්, සංසාර ධර්මයන්ගේ ලක්‍ෂණයෙහින්,
ප්‍රතිත්‍යසමුත්පන්න ධර්ම හෙවත් ඵල ධර්මයන්හින් නොහොත්
අවිද්‍යාදීවූ පටිච්චසමුප්පාද ධර්ම, ජරා මරණාදීවූ පටිච්ච
සමුප්පන්න ධර්ම සංඛ්‍යාත හේතුඵල ධර්මයෙහින් වෙසෙසින්
මූලාවේද, ඒ පුද්ගල තෙමේ ත්‍රිවිධවූ ඒ සංසාරයන් යම්
හෙයකින් සකස් කෙරේද, එහෙයින් මේ අවිද්‍යා නොමෝ
ත්‍රිවිධවූ ද ඒ සංසාරයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ.

වුනි ප්‍රතිසක්ති ආදී ධර්මයන්හි මූලා වීමෙන් ත්‍රිවිධ
සංසාරයන් රැස්කිරීම මෙසේ දතයුතු.

වුනියෙහි පළමුකොට වෙසෙසින් මූලාවූ පුද්ගලතෙම,
සියළුම හව, යෝගි, ගනි, විඤ්ඤානි, සන්තාලාසයන්හි
සකකුයන්ගේ එක් අත්බැවෙක අවසන්වන බිදීම මරණ
නම්. මෙපරිද්දෙන් වුනිය නොගෙන සන්ති කෙමේ මැරෙයි.

සත්තියාගේ දෙශානතරයට සංක්‍රමණය නොහොත් ආත්මය තෙමේ පණ හැර ආය ආත්මයාගේ අත් සිරුරකට වැදීමය යනාදී මිථ්‍යා මත කල්පනාකොට ගනී.

ප්‍රතිසක්‍රියෙහි වෙසෙසින් මූලාමු පුද්ගලතෙම, සියළු භවයන්හි සකකියන්ගේ පහලවීම ජාති නම්. මෙපරිද්දෙන් ප්‍රතිසක්‍රිය නොගෙන සත්තී තෙමේ නොහොත් ආත්ම තෙමේ උපදී. සත්තියාගේ නොහොත් ආත්මයාගේ අභිනව ශරීරයෙක්හි පහලවීම වේ මේ ආදී වශයෙන් මිථ්‍යා මතයන් කල්පනාකොට ගනී.

සසරෙහි වෙසෙසින් මූලාමු පුද්ගලතෙම සකකියන්ගේද ධාතු ආයතනයන්ගේද නොසිදු පවත්නාවූ පරිපාටි නොමෝ සසර යයි නොගෙන මේ සත්තී තෙමේ, මේ ආත්ම තෙමේ මෙලොවින් පරලොවට යේ, පරලොවින් මෙලොවට එයි යනාදී වශයෙන් මිථ්‍යා මතයන් කල්පනාකොට ගනී.

සංස්කාර ධර්මයන්ගේ ලක්‍ෂණයෙහි වෙසෙසින් මූලාමු පුද්ගලතෙමේ සංස්කාර ධර්මයන්ගේ නම්න රූප්‍යානාදීවූ ද කකීඝ සපශීතාදීවූ ද, තමතමන් සතුවූ ලක්‍ෂණයද, අතිතයාදීවූ සමාන ලක්‍ෂණයද, නොගෙන සංස්කාර ධර්මයන් ආත්ම වශයෙන්ද, ආත්මීය හෙවත් ආත්මසන්නක වස්තුවශයෙන්ද කල්පනාකොට ගනී

පටිච්චසමුප්පාද ධර්ම පටිච්චසමුප්පන්න ධර්මයන්හි වෙසෙසින් මූලාමු පුද්ගල තෙම අවිද්‍යාදී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් සංස්කාරාදී ඵල ධර්මයන්ගේ ප්‍රවෘත්තිය නොගෙන ආත්මය තෙම දනී, හෝ නොදනී, ඒ ආත්මය තෙම තමාද කරන්නේයි, මෙරමාද කරවන්නේයි, ඒ ආත්මය තෙම ප්‍රතිසක්‍රීක්‍ෂණයෙහි උපදී, ඒ ආත්මයාගේ අණු පරමෙඤ්ජරාදී හේතුහු කලල රූපාදී භාවයෙන් සිරුර පිහිටුවන්, වක්‍ෂුරාදී ඉන්ද්‍රියයෝ සපයන් ඒ ආත්මය තමී ලද සත්තීතෙම වක්‍ෂුරාදී ඉන්ද්‍රියයන් හා සමන්විත වූයේව ආලම්බන සපශී

කෙරෙහි ආලම්බනයන්හි ඇලෙයි. අලම්බන චූළත් දැකී කොට ගනී අනතුරු ආත්මභාවය හා ගලපයි. ඒ ආත්ම භාවය තෙම නැවත අන්‍ය භවයෙක්හි වේ මෙපරිද්දෙන් සියළු සත්ත්වයෝ තුමු නියත ගති ඇතියහ. නිෂ්කාරණොත් පත්‍රනය ඇතියහ. සවභාවයෙන්ද නානාප්‍රකාර භාවයට පැමිණියහ. මෙපරිද්දෙන් වරදවා කල්පනා කෙරෙයි. මෙසේ අවිද්‍යාව විසින් හුවණැස ඇදිරි කලාවූ ඒ බාල ජන තෙමේ වරදවා කල්පනා කරන්නෝය. අකු මිනිසෙක් පොළොවතලයෙහි ඔබ්මොබ හැසිරෙන්නේ නිසි මගටත් නොමගටත්, ගොඩැල්ලටත්, වල තැනටත්, සමතලව්වටත්, නොසමතලව්වටත් පිලිපදනේද එමෙන්ම පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන්ද, අපුණ්‍යාභිසංස්කාරයන්ද, ආතෙසඤ්ජාභිසංස්කාරයන්ද අවිද්‍යාවම ප්‍රත්‍යය කොටගෙන සකස් කෙරෙයි.

තමන් රැක බලා මගට පමුණුවන්නෙකු නැති උත්පත්තියෙන්ම අකුටු මිනිසෙක් කිසිවිටෙක නිසි මගින්ද, කිසිවිටෙක නොනිසි මගින්ද පිලිපදනේ යම්සේද, එමෙන්ම අතීන් ඵල සංඛ්‍යාව මාගීය මොනවට පිලියෙල කර දෙන්නාවූ කලාණ මිත්‍රයෙකු රහිතවූ අඥන ජනතෙමේ සසරෙහි සැරිසරන්නේ කිසිකලෙක පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන් රැස් කෙරෙයි. කිසිකලෙක අපුණ්‍යාභිසංස්කාරයන් රැස් කෙරෙයි. ඒ අඥනතෙම යම් කලෙක ධර්මය දැන නිජාණ ධර්මය මාගීඥනයෙන් පසක් කොට සත්‍යයයන් අවබෝධ කරන්නේද එකල්හි අවිද්‍යාවගේ සංසිද්ධි හේතුවෙන් කෙලෙස් විඩා සන්හුන්ව හැසිරෙන්නේයි.

සඬුබාර පව්වයා විඤ්ඤාණං

කලාවු කුසලාකුසල කමීයන් හෙතුකොටගෙන කමී විපාක වශයෙන් දෙතිස් විඤ්ඤාණයෝ ලැබෙන්නාහ. ඒ දෙතිස් විඤ්ඤාණයෝ නම්:

- 1. වකඛු විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක වකඛු විඤ්ඤාණ } 2
අකුසල විපාක වකඛු විඤ්ඤාණ }
- 2. සොන විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක සොන විඤ්ඤාණ } 2
අකුසල විපාක සොන විඤ්ඤාණ }
- 3. සාණ විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක සාණ විඤ්ඤාණ } 2
අකුසල විපාක සාණ විඤ්ඤාණ }
- 4. ජ්වහා විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක ජ්වහා විඤ්ඤාණ } 2
අකුසල විපාක ජ්වහා විඤ්ඤාණ }
- 5. කාය විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක කාය විඤ්ඤාණ } 2
අකුසල විපාක කාය විඤ්ඤාණ }
- 6. මනෝ විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක මනෝ ධාතු } 2
අකුසල විපාක මනෝ ධාතු }
අහෙතුක මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතු } 3
(සන්තරණත්‍රිකය)
අභවිධි කාමාවචර } 8
සහෙතුක විපාක }
පඤ්චවිධ රූපාවචර විපාක - 5
චතුර්විධ අරූපාවචර විපාක - 4

32

මේ දෙතිස් විපාකයෝ ලෞකික විපාක විඤ්ඤාණයෝයි. ලොකොත්තර විපාක (ඵල) විතනයෝ සංසාරවාතක කපායෙහි නොයෙදෙන හෙයින් මෙහිදී නොගන්නාලද බව දැනගනු.

පුණ්‍යාභිසංස්කාර, අපුණ්‍යාභිසංස්කාර, ආනෙඤ්ජා-
භිසංස්කාර යන ත්‍රිවිධ සංස්කාරයන් අතුරෙන් කාමාවචර
පුණ්‍යාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ විපාක විඤ්ඤ-
ඤාණයෝ සොළොසෙකි. එනම්:

කුසල විපාක වක්‍රව විඤ්ඤාණාදි	
	පඤ්චවිඤ්ඤාණයෝය 5
කුසල විපාක සම්පට්ඨජන නම්වූ මනොධාතුවය	1
කුසල විපාක සොම්නස් සන්තීරණ සතිතවූ	
	උභය මනොවිඤ්ඤාණ ධාතුවය 2
අසට්ඨිධ කාමාවචර මහා විපාකයෝය	8
	<hr/> 16

රූපාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ
විපාක විඤ්ඤාණයෝ පසෙකි එනම්: රූපාවචර විපාක
සිත් පසය.

මෙසේ පුණ්‍යාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් එක්විසි විපාක
විඤ්ඤාණයන් ලැබෙත්.

අපුණ්‍යාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ විපාක
විඤ්ඤාණයෝ සත්දෙනෙකි. එනම්:

අකුසල විපාක වක්‍රව විඤ්ඤාණාදි වූ	
	පඤ්චවිධ විඤ්ඤාණයෝය 5
අකුසල විපාක සම්පට්ඨජන නම්වූ මනො ධාතුවය	1
අකුසල විපාක සන්තීරණ	
	මනො විඤ්ඤාණ ධාතුවය 1
	<hr/> 7

ආනෙඤ්ජාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ විපාක
විඤ්ඤාණයෝ සතරෙකි. එනම්: ව්‍යුර්විධ අරූප විපාක
විඤ්ඤාණයෝ යි.

සියලුම විපාක විකුණුණයෝ

- 1. ප්‍රවාතනී විපාක විකුණුණයෝ ය.
- 2. ප්‍රතිසන්ධි විපාක විකුණුණයෝය සි විධි වේ.

1. ඒ විපාක විකුණුණයන් අතුරෙන්	
ද්විපඤ්ච විකුණුණයෝය	10
ද්විධ විපාක මනෝධාතු (සමපටිච්ඡන 2)	2
සොමනස් අහෙතුක මනෝවිකුණුණ ධාතු	
(සොමනස් සන්තීරණය)	<u>1</u>
	<u>13</u>

යන තෙලෙස් විපාක විකුණුණයෝ පඤ්චවොකාර භවයෙහි ප්‍රවාතනීක්ෂණයෙහිම පවතිත්, හෙවත් ප්‍රවාතනී විපාක වශයෙන් ලැබෙත්.

ඉතිරි එකත්විසි (19) විපාක විකුණුණයෝ ත්‍රිවිධභවයන්හි ඒ ඒ භවයන්හි උපදනා පුද්ගලයන්ට සුදුසු පරිද්දෙන් ප්‍රවාතනීක්ෂණයෙහිද පරිසන්ධික්ෂණයෙහිද පවතිත්.

කුසල විපාකවූ වක්ඛුර්විඤ්ඤාදිවූ පස්දෙන, කුසල විපාකයකින් හෝ අකුසල විපාකයකින් හෝ පිලිසිදු ගත්තාවූ පිලිවෙලින් මිහිකිරීමට පැමිණි ඉදුරන් ඇති, සත්ත්වයාගේ වක්ඛුරාදීන්ට හමුවූ ඉෂ්ටාලමිතවූ හෝ ඉෂ්ට මධ්‍යස්ථාලමිත වූ හෝ රූපාලමිතාදීවූ ආලමිතයක් අරමුණු කොට වක්ඛුරාදී ප්‍රසාද රූපයක් ඇසුරුකොට ගෙන දැනීම කාන්තය, ශ්‍රවණ කාන්තය, ආශ්‍රිත කාන්තය, ආස්වාදන කාන්තය, ස්පෘහිත කාන්තය සිදුකරන්නෝව පවතිත්.

අකුසල විපාකවූ වක්ඛුර්විඤ්ඤාදිවූ පස්දෙනද එපරිද්දෙන්ම වක්ඛුරාදීන්ට හමුවූ අනිෂ්ටාලමිතවූ රූපාලමිතාදීවූ ආලමිතයක් අරමුණු කොට පවතිත්.

දසවිධවූ මේ විපඤ්ච විකුණුණයෝ නියතවූ චාරාලමිත වස්තූස්ථානයන් හා නියතවූ කාන්තය ඇත්තාහුම වෙත්.

විපඤ්ච විඤ්ඤාණයන් ඉපිද නිරුභිවු ඉක්බිති ඒ දසවිධ විඤ්ඤාණයන් අතුරෙන් කුසල විපාකවූ වඤ්ඤා විඤ්ඤාණාදීන්ට අනතුරුව කුසල විපාක මනෝධාතූ හෙවත් කුසල විපාක සම්පට්ච්ඡනය ඒ කුසල විපාකවූ පඤ්ච විඤ්ඤාණයන්ගේම ආලම්බනය අරමුණුකොට, හදයවසනු රූපය ආසුරුකොට සම්පට්ච්ඡන කාර්යය හෙවත් අරමුණ පිළිගැනීම කිසි සාදන්තීව පවතී.

අකුසල විපාකවූ පඤ්ච විඤ්ඤාණයන්ගේ අනතුරුව වූ අකුසල විපාක මනෝ ධාතූ හෙවත් අකුසල විපාක සම්පට්ච්ඡනයද එපරිද්දෙන්ම පවතී.

මේ සම්පට්ච්ඡනය වනාහි අතීතවූ මාරාලම්බන ඇත්තේද, නියතවූ වසනුසථාන ඇත්තේද, නියතවූ කාර්ය ඇත්තේද වේ.

සොමනස්ස අභේතුක මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතුව හෙවත් සොමනස්ස සන්තීරණය, කුසල විපාක මනෝ ධාතුව නම් ලද කුසල විපාක සම්පට්ච්ඡන විතනයාගේ නිරෝධයට ඉක්බිති, ඒ කුසල විපාක මනෝධාතුවගේම අරමුණ අරමුණු කොට, හදයවසනු ආසුරුකොට, සන්තීරණ කාර්යය සාදමින් ද, ශඛාරම්බණයන්හි බලවත් ආලම්බනයෙහි කාමාවචර සන්තියනට බෙහෙවින් ලොභ සම්ප්‍රසූක්ත ජවනයන්ගේ අන්තයෙහි භවාඛ්‍ය ජීවිය පසිද, ජවනයා විසින් ගත් අරමුණෙහි එල්ල තදලම්බන කාර්යය වශයෙන් දෙවරක් ද පවතී.

ඉතිපි විපාක විඤ්ඤාණයන් අතුරෙන් කිසි විපාක විඤ්ඤාණයෙක් තමහට සුදුසුවූ ප්‍රතිසංකීයෙහි නොහොත් සුදුසුවූ ප්‍රතිසංකී කාර්ය වශයෙන් නොපවත්නේ නොවෙයි. පවත්නේමය.

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි වනාහි පලමුකොට කුසලාකුසල විපාක සන්තීරණ නම් ලද විප්‍රකාරවූ අභේතුක මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතූහු, පඤ්චවාරයෙහි කුසල විපාක අකුසල

විපාක සමපටිච්ඡන් විත්තයන්ට අනතුරුව සන්තිරණ කාන්තාය ද, ඡබ්චාරයන්හි පුළියෙහි කීතසින්ම තදුලමබන කාන්තාය ද, තමා විසින් දෙනලද ප්‍රතිසංකී විපාකයෙන් මත්තෙහි භවබහ සන්නතිය සිදුපියන්නාවූ විචි විතෙතාත් පාදයක්හු අවිදුමාන කල්හි භවබහ කාන්තාය ද, අවසානයෙහි මුනි කාන්තාය ද, යන මේ වතුර්විධ කාන්තායන් සාදමින් නියත වසතු ඇත්තෝව අනියතවූ ආලමබන ස්ථාන කාන්තා ඇත්තෝව පවතිත්.

අසවවිධ කාමාවචර විපාක සිත්හු, ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි කීතසින්ම ඡබ්චාරයන්හි තදුලමබන කාන්තාය ද, තමතමා විසින් දෙනලද ප්‍රතිසංකී විපාකයෙන් මත්තෙහි භවබහ සන්නතිය සිදුපියන්නාවූ විචි විතෙතාත් පාදයක්හු අවිදුමාන කල්හි භවබහ කාන්තාය ද, අවසානයෙහි මුනි කාන්තාය ද, යන මේ ත්‍රිවිධ කාන්තායන් සාදමින් නියත වසතු ඇත්තෝව අනියතවූ ආලමබන ස්ථාන කාන්තාය ඇත්තෝව පවතිත්.

පඤචවිධ රූපාවචර විපාක සිත්හුද වතුර්විධ අරූප විපාක සිත්හුද තම තමා විසින් දෙනලද ප්‍රතිසංකී විපාක යෙන් මත්තෙහි භවබහ සන්නතිය සිදුපියන්නාවූ විචි විතෙතාත් පාදයක්හු අවිදුමාන කල්හි භවබහ කාන්තායද අවසානයෙහි මුනි කාන්තායද යන මේ කාන්තාය දෙක සාදමින් පවතිත්. ඔවුන් අතුරෙන් රූපාවචර විපාක සිත්හු, නියතවූ වසතු ආලමබන ඇත්තාහු, අනියතවූ ස්ථාන කාන්තාය ඇත්තාහු වෙත්. අරූපාවචර විපාක සිත්හු, අවසතුකවූ වාහු, නියතවූ ආලමබන ඇත්තාහු, අනියත ස්ථාන කාන්තාය ඇත්තාහුව පවතිත්.

යථොක්ඛ නසින් පලමුකොට දෙනස් වැදූරුම් වූ ද, විපාක විඤ්ඤණය තෙම ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි සංසකාර ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් පවති. ඒ ප්‍රවෘත්තියෙහි, ඒ දෙනස් වැදූරුම්වූ විපාක විඤ්ඤණයට පුණ්‍යාභිසංසකාරාදීවූ ඒ ඒ සංසකාරයෝ තුමු නා නා ඤ්ණික කමී ප්‍රත්‍යය වශයෙන්ද ප්‍රත්‍යය වේ.

ඒ දෙතිස් විපාක විඤ්ඤාණයන් අතුරෙන් යම් එකොළොස් තදුලබ්‍ධන විත්ත කෙනෙක් දක්වන ලද්ද ඒ එකොළොස් තදුලබ්‍ධන විත්තයන් අතුරෙන් එක් තදුලබ්‍ධනයකුදු රූපාරූප භවයෙහි තදුලබ්‍ධන කාරණාවන්ව නොපවතී **කාමාවචර ප්‍රතිසංඛි සම්බන්ධාන විජයක්ඛු අවිද්‍යමාන හෙයින්.**

ඒ තදුලබ්‍ධන විත්තයා, නියමයෙන් රූපාරූප භවයෙහි යම්සේ නොපවතීද, එසේම සියලුම කාමාවචර ධර්මයන් කෙරෙන් අන්‍යවූ මහද්වේශන ලොකොත්තර ධර්මයන් අනුව නොපවතී ජනක නොවන බැවින්ද, රූපාරූප භවයන්හි ප්‍රතිසංඛි දනවත්තාවූ ජනක කමියාගේ කාමාවචර ජවන සම්බන්ධතා තදුලබ්‍ධන විපාක ජනක කමිය හා නොසම් වන බැවින්ද වේ. ගෙයින් නික්ම බැහැර යනු කැමැත්තාවූ ලදරුවෙකු, තමා ඉපදවූ පියෙකුගේ හෝ අන්‍යවූ පියෙකු වැනි වූ හිත කැමැත්තාවූ නෑයෙකුගේ හෝ ඇතිල්ල ගෙන කැට්ට යන මෙන් අන්‍යවූ රාජපුරුෂාදී අයකු ලුහුණොබදනාහු මෙන්, එසේ මේ තදුලබ්‍ධන විත්තයද භවබ්‍ධ විත්තයාගේ ආලම්බනය කෙරෙන් බැහැර නික්ම යනු කැමැත්තෝ, තමා හා කාමාවචර භවයෙහි සමානභාග වන බැවින් තමා දනවත්තාවූ පියා වූ හෝ පියා වැනි වූ හෝ කාමාවචර ජවනයම අනුව පවතී. අන්‍යවූ මහද්වේශන ජවනයකු හෝ ලොකොත්තර ජවනයකු හෝ අනුව නොපවතී.

තදුලබ්‍ධනය, මහද්වේශන ලොකොත්තර ධර්මයන් අනුව නොපවතින මෙන්, කාමාවචර ධර්මයෝද, මහද්වේශන ආලම්බන ඇත්තෝව නොපවතින් තමන් පුරුදු නොකළ මහද්වේශන ලොකොත්තර දෙශය වන බැවින්ද ඒකාර්ණයෙන් පරිත්‍යාලම්බන වූ කාමාවචර ධර්මයන් අරමුණුකොට ඇති බැවින්ද අනුව නොපවතී.

තදුලබ්‍ධනය පියකු හෝ පියා වැනි වූ නෑයෙකු හෝ ලුහුණොබදනේ නමුදු, ලදරු තෙමේ ගේ මිදුල්, අසලමග සිතර මංසංඛි යනාදී වූ පුරුදු කළ පියෙස්හිම ලුහුණොබදන මෙන්,

වනයකට හෝ සංග්‍රාම භූමියකට හෝ යන්තාවූ පියා හෝ පියා වැනි වූ ඤාතියෙකු හෝ ලුහු නොබඳනාක් මෙන් කාමාවචර ධර්මයන් අනුව පවත්නේ වී නමුදු මහද්වන්ධ ලොකොත්තර ධර්මයන් කෙරෙත් අන්‍ය වූ පුරුදුකලාවූම විෂය සභානයෙහි පවත්නාවූ කාමාවචර ධර්මයන් අනුව පවතී. මහද්වන්ධ ලොකොත්තර ධර්මයන් අරමුණුකොට ඇත්තා වූ කාමාවචර ධර්මයන් අනුව නොපවතී.

මෙසේ මේ එකොලොස් තදලබ්ධි සිත්හු

1. නම්ගොත් අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා පැවති කල්හි තදලබ්ධිය නොගනිත්.
2. ප්‍රඥප්තිය අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවාහනවූ කල්හි තදලබ්ධිය නොලැබේ.
3. අතිධ්‍යාදි ත්‍රිලක්ෂණයන් අරමුණුකොට ඇති විදශීනාවෙහි තදලබ්ධිය නොලැබේ.
4. චූට්ඨානගාමිණී නම් වූ බලවත් විදශීනාවෙහි තදලබ්ධිය නොලැබේ.
5. රූපාවචර අරූපාවචර ධර්මයන් අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවාහනවූ කල්හි තදලබ්ධිය නොලැබේ.
6. මිච්ඡතත නියත ධර්මයන්හි තදලබ්ධිය නොලැබේ.
7. සමන්ත නියත ධර්මයන්හි තදලබ්ධිය නොලැබේ.
8. ලොකොත්තර ධර්මයන් අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවාහනවූ කල්හි තදලබ්ධිය නොලැබේ.
9. පඤ්චානිඤ ඤාණය අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවාහනවූ කල්හි තදලබ්ධිය නොලැබේ.
10. පටිසම්බද ඤාණය අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවාහනවූ කල්හි තදලබ්ධිය නොලැබේ.

11. කාමාවචරවූ දුබලචාරමමණස හෙවත් මහනතාරමමණ, පරිත්තාරමමණ, අතිපරිත්තාරමමණයෙහි තදලබ්‍යතය නොලැබේ.

සභිචාරයන්හි බලවන්වූ ආලම්බනයක්හු හමුවූ කල්හි තදලම්බනය ලැබේ. එනම් : අතිමහනන විඤ්ඤාලම්බනයක් හමුවූ කල්හි තදලබ්‍යතය ලැබේ. එසේ ලැබෙන්නේ වී තවුදු කාමාවචර භූමියෙහිම ලැබේ රූපා රූප හවයන්හි තදලබ්‍යතයක් නැත.

2. ප්‍රතිසංහි විපාක විඤ්ඤාණය.

අසංඤ්ඤානන ප්‍රතිසංහි හා සමග ප්‍රතිසංහිහු විස්සෙක් (20) වෙති. ප්‍රතිසංහි විපාකයෝ එකුත් විස්සෙකි (19) කි

අකුසල විපාක අහෙතුක මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතුව හෙවත් උපෙකකාසහගත සන්තීරණ අකුසල විපාක විපාකය, සතර අපාය දුගතින්හි ප්‍රතිසංහිනොම වේ.

කුසල විපාක අහෙතුක මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතුව හෙවත් උපෙකකා සහගත සන්තීරණ කුසල විපාක විපාකය මිනිස් ලෙවිහි ජාතිඅකිය, ජාති බබිරය, ජාති උමමනකය, එලමුග, (බිනිමි ඇසිමි දෙකිහි අසමන් බව) නපුංසකය යනාදී සත්කියන්ගේ ප්‍රතිසංහින වේ.

අසවිධිවූ සහෙතුක මහා විපාක සිත්වලින් ෂචි කාමාවචර දෙවිලෙවිහිද, මනුෂ්‍ය ලොකයන්හිද පිනැන්තවුන්ගේ ප්‍රතිසංහින වේ.

සඤ්චිධිවූ රූපාවචර විපාක සිත්වලින් රූපාවචර බුන්ම ලොකයෙහි ප්‍රතිසංහින වේ.

චතුර්විධි අරූපාවචර විපාක සිත්වලින් අරූපාවචර බුන්මලොකයෙහි ප්‍රතිසංහින වේ.

මෙසේ යම් ප්‍රතිසන්නි විනයයකින් යම් භූමියෙකිනි ප්‍රතිසන්නිය වේද, ඒ ප්‍රතිසන්නි තොමෝම ඒ භූමියට යොග්‍යවූ ප්‍රතිසන්නි නම් වේ.

සැකෙවින් ප්‍රතිසන්නියගේ කමම, කමම නිමිනි, ගති නිමිනි යයි ත්‍රිවිධ වූ ආලම්බනයෙක් ඇත.

කමීය නම්, සකස් කලාවූ කුසලාකුසල වෙනතාවෝයි.

කමම නිමිනන. යම් වසනුවක් අරමුණුකොට සකස් කෙරේද, ඒ වසනුව කමම නිමිනන නම්.

ඒ කමම කමම නිමිනන යන් අතුරෙහි අතීතවූ කලා කොටි ගත සහසුයෙකින් මන්තෙහිදු කමීයක්හු සකස් කල කල්හි, ඒ පිලිසිද ගන්නා කෙණෙහි කමීය හෝ කමී නිමිනන හෝ පැමිණ එලඹ සිටී. ඉදිරියෙන් යන්තාවූ පුරුෂයෙකුගේ හිස, පිටුපසින් අවුත් නියුණු වූ කඩුපතෙකින් සිදිද්ද, වැද හෙව නිදන්තාවූ පුරුෂයාගේ හිස නියුණු වූ කඩුපතෙකින් සිදිද්ද, ජලයෙහි ගිල්වා මරද්ද, මෙබදු වූ කාලයන්හිද එක්තරා කමීයක් හෝ කමී නිමිනනක් හෝ එලඹ සිටී. බිම කණන යවුල් දඩු මන්තෙහි වසා සිටි මැස්සකු මුගුරෙන් පහරා සුණු කෙරෙද්ද, මෙබදු වූ කල්හිත් කමීය හෝ කමී නිමිනන හෝ එලඹ සිටී. මෙ පරිද්දෙන් සුණු කරනු ලබන්නාවූ මැස්සාගේ වනාහි පලවූකොට කායචාරයෙහි ප්‍රවෘත්තවූ විනය විවිසෙන් මරණය සිදුනොවේ. දෙවන විනය විවිසන් ඉක්ම තුන්වන වර උපදනා විනය විවිසෙන් මරණය සිදුවේ.

ගතිනිමිනන - මතු උපදින්නාවූ භවයෙහි එක් වණි සංසථානයක් වැටහේද, එය ගති නිමිනන නම්. එයින් නිරය භූමිය වැටහෙන කල්හි ලොහොකුලු නිරය භා සමාන වූයේව වැටහේ. මිනිස් ලොව වැටහෙන කල්හි මව් කුස, කම්බල වසනුයෙන් සැරසූ යානයක් භා සමානව වැටහේ. දෙවිලොව වැටහෙන කල්හි දිව්‍ය කප්රුක්, විමන්, යහන් ඇ අරමුණු වැටහෙත්.

තවද, ප්‍රතිසංස්කරණයේ ආලම්බනයේ නිදේනෙක් වෙති එනම්:

1. අනිතාලම්බනය
2. පච්චුප්පනතාලම්බනය
3. නවනතබ්බාලම්බනය (ප්‍රඥප්ති අරමුණ)

අසංඤ්ඤන්ධනල වාසින්ගේ ප්‍රතිසංස්කරණයේ නොම අනාරම්භය හෙවත් අරමුණු රහිතය.

ත්‍රිවිධ ප්‍රතිසංස්කරණ අතුරෙන්

විඤ්ඤාණඤ්ඤායනන

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන

යන ප්‍රතිසංස්කරණයේ අරමුණ අනිතාලම්බනම වේ.

දසවිධ කාමාවචර ප්‍රතිසංස්කරණයේ අරමුණ අනිතාලම්බන හෝ පච්චුප්පනතාලම්බනයේ යි.

සෙසු ප්‍රතිසංස්කරණයේ අරමුණ නවනතබ්බාලම්බන හෙවත් ප්‍රඥප්තියාලම්බන යයි.

1 අනිත වූ ආලම්බන ඇති වූ විනයයාගේ අනතුරුව වූ අනිතාලම්බන ඇති ප්‍රතිසංස්කරණය. කාමාවචර සුගතිගෙහි සිටියාවූ, පාපකමී ඇත්තාවූ, ඒ පුද්ගලයා හට ඒ පාපකමීයේ මරණාසන්න කාලයෙහි නැඹුරු වෙත්. මරණ මඤ්චකයෙහි වැදහොත්තාවූ පුද්ගලයා හට යම් පරිද්දෙකින් සකස්කලාවූ පාපකමීයෙක් හෝ කමීනිමිත්තයෙක් හෝ මනෝචාරයෙහි හමුබවට පැමිණෙද, ඒ කමී කමීනිමිත්තය අරහයා උපන්නාවූ, තදලම්බනයන් අවසන් කොට ඇති ජීවි විනයයාගේ හෝ ශුඬවූ හෙවත් තදලම්බනයන් හා අසම්මිශ්‍රවූ ජවන ජීවියගේ හෝ ඉක්බිති භවභිත විනයයාගේ ආලම්බනය අරමුණුකොට වූ විනයය උපදී ඒ වූ විනයය නිරුඬවූ කල්හි හමුවූ හෙවත් අරමුණු බවට පැමිණියාවූ ඒ කමීය හෝ කමී නිමිත්ත හෝ අරමුණුකොට, මාගීයෙන් ප්‍රතිණ නොකලාවූ කෙලෙසයන්ගේ බලයෙන් භවානතරයෙහි නැඹුරු කරන

ලද්දැවූ දුගති හවයෙහි අනන්තවූ ප්‍රතිසංස්කරණ විනයය උපදී. මෙය අතිතාලමභන ඇති වූනි විනයයාගේ අනතුරුව වූ අතිතාලමභන ඇති ප්‍රතිසංස්කරණ වේ.

2. අතිතාලමභන ඇති වූනියගේ අනතුරුව වූ ප්‍රත්‍යක්ෂනාලමභන ඇති ප්‍රතිසංස්කරණය. අත් පුද්ගලයෙකු හට මරණාසන්න කාලයෙහි කියනලද ප්‍රකාර ඇති කමියාගේ වශයෙන් නිරයාදීන්හි නිරය ගිනිජාලාදීවූ දුගීති නිමිත්තෙන් මනෝවාරයෙහි හමුවීමට පැමිණෙද, ඒ පුද්ගලයාහට දෙවරක් හවාභග විනයය ඉපිද නිරුඳවූ කල්හි ඒ අරමුණම අරමුණු කොට එකලාවූ මනෝවාරාවර්ජනයද, මරණයාගේ ලංචීමෙන් මදව පැවති වේගය ඇති බැවින් ජවත් සිත් පසක්ද, තදලමභන සිත් දෙකක්දැයි මෙසේ ත්‍රිවිධවූ විවිධ සිත් උපදිත්. ඒ විවිධ විනයයන්ට ඉක්බිති හවාභග විනයයාගේ අරමුණ අරමුණුකොට එකලාවූ වූනි විනයය උපදී මෙසේ පැවති එකොළොස් විනයක්ෂණයන්ට අනතුරුව ඉතිරිවූ විනයක්ෂණ පසකට ආයු ඇති හෙයින් මරණාසන්න ජවත් සිත් විසින් ගන්නාලද ඒ අරමුණෙහිම ප්‍රතිසංස්කරණ විනයයද එයට අනතුරුව හවාභග සිත්ද පහලවේ. මේ ප්‍රතිසංස්කරණ තොමෝ අතිතාලමභන ඇති වූනියගේ අනතුරුව වූ ප්‍රත්‍යක්ෂනාලමභන ඇති ප්‍රතිසංස්කරණ වේ.

3. අතික් පුද්ගලයෙකු හට මරණාසන්න කාලයෙහි පසුවූවිධවූ වාරයන් අතුරෙන් එක්තරා වාරයකින් රාගාදීන්ගේ කාරණාවූ ලාමකවූ අරමුණක් හමුවූ කල්හි, ඒ පුද්ගලයාගේ පිලිවෙල නොසික්ම උපත් වොට්පන විනයයාගේ අනන්තවූ මරණයාගේ ලංචීමෙන් මදව පැවති වේගය ඇති බැවින් ජවත් සිත් පසක්ද, තදලමභන දෙකක්ද උපදිත්. ඒ විවිධ විනයයන්ට ඉක්බිතිව හවාභගයාගේ ආලමභනය අරමුණුකොට එකලාවූ වූනි විනයය උපදී. මෙසේ හවාභග සිත් 2 ක්ද, පසුවූවාරාවර්ජනයද, චක්ෂුර්විඥනාදියෙන් එක් විඥනයක්ද, සම්පට්ච්ඡනයද,

සන්නිරණයද, මොට්ටිපනයද, ජවන් 5 ද, තදුරමණ 2 කද, වූහි විතනයද යන පසලොස්සක් සිත්හු ඉක්මගොස් අනතුරුව ඉතිරිවූ එක් විතනක්ණයට ආයු ඇති, මරණාසන්න ජවන් විසින් ගන්නාලද අරමුණම ගෙන ප්‍රතිසක්ඛි විතනය උපදී. මේ ප්‍රතිසක්ඛි තොමෝද අනිතාලම්බන ඇති වූනියගේ අනතුරුව වූ ප්‍රත්‍යක්ෂනාලම්බන ඇති ප්‍රතිසක්ඛිය වේ.

මේ කියන ලද්දේ අනිතාලම්බන ඇති සුගති වූනියගේ අනතුරුව වූ අනිත ප්‍රත්‍යක්ෂනාලම්බන ඇති දුගති ප්‍රතිසක්ඛියගේ පවත්නා ජිවිතය.

4 දුගීතියෙහි සිටියාවූ මරණාසන්න කාලයෙහි, සකස් කලාවූ නිරවද්‍ය කමී ඇති සත්කියාහට ඒ නිරවද්‍ය කමිය හෝ කමීනිමිතන හෝ මනොචාරයෙහි අරමුණු බවට පැමිණේ. ඒ කමී කමීනිමිති අරභයා උපන්නාවූ විතන විටියේ වූහි විතනය නිරුඬවූ කල්හි සුගති භවයෙහි අනතගීතවූ ප්‍රතිසක්ඛි විතනය උපදී.

මෙසේ අනිතාලම්බන ඇති, දුගති වූනියෙන් අනතුරුව වූ අනිත ප්‍රත්‍යක්ෂනාලම්බන ඇති සුගති ප්‍රතිසක්ඛියගේ පවත්නා ජිවිත දතයුතු.

අනිත භවයෙහි හෝ ඒ පුරුෂ පුද්ගලයා විසින් දුක් විදීමට කරුණුවූ යම් පාපකමියක් කරන ලදද, ඒ පාපකමියද, ප්‍රත්‍යක්ෂනා භවයෙහි හෝ ඒ පුරුෂ පුද්ගලයා විසින් යම් පාපකමියක් කරනලද නම් ඒ පාප කමියද, මරණාසන්න ජවන කාලයෙහි හෝ ඒ පුරුෂ පුද්ගලයා විසින් යම් මිථ්‍යා දෘෂටියක් සම්පූර්ණ කරනලද නම්, සමාදත්තන ලද නම්, ඒ මිථ්‍යා දෘෂටියද යන ත්‍රිවිධ පාප කමියෙන් ඒ පුද්ගල තෙම කායයාගේ හෙදයෙන් මරණින් මත්තෙහි අපාය දුගීති විනිපානවූ නිරයෙහි උපදනේය.

5. සුගතියෙහි සිටියාවූ සකස් කළ කුසල ධර්ම ඇත්තාවූ, මරණ මඤ්චකයෙහි වැදහොත් පුද්ගලයා හට යම් යම් පරිද්දෙන් සකස්කලාවූ කුසල කමියෙක් හෝ කමී නිමිත්තයෙක් හෝ මනෝචාරයෙහි හමු වීමට පැමිණේ. ඒ අතර වදා කමී කමීනිමිත්තයන්ගේ හමු වීමද, සකස්කළ කුසල කමී ඇත්තා හටමය.

සකස්කළ මහද්ගත කුසල කමී ඇති පුද්ගලයා හට වනාහි කමීනිමිත්තයම හමු වීමට පැමිණේ.

ඒ කමී කමීනිමිත්ත අරභයා උපන්නාවූ තදලම්බනයන් අවසන් කොට ඇත්තාවූ හෝ තදලම්බනයෙන් අසමමිතවූ හෝ ජවන් වීථියගේ අතතුරුව වූ, හවාඛග විතතයාගේ ආලම්බනය අරමුණු කොට වූහි විතතය උපදනේය. ඒ වූහි විතතය තිරුඬවූ කල්හි, හමු වූ ඒ කමීය හෝ කමී නිමිත්තය හෝ අරමුණු කොට, මාගීයෙන් නුසුන්කල කෙලෙස් බලයෙන් නැඹුරු කලාවූ, සුගතී හවයෙහි අනතගීතවූ ප්‍රතිසකී විතතය උපදනේය මේ ප්‍රතිසකී නොමෝ අනිතාලම්බන ඇත්තාවූ වූහියගේ අනතුරුව වූ අනිතාලම්බන ඇත්තාවූ හෝ නිවනනබ්බාලම්බන ඇත්තාවූ හෝ ප්‍රතිසකී නොමෝයි.

6. අතික් පුද්ගලයෙකු හට මරණාසන්න කාලයෙහි කාමාවචර කුසල කමීයාගේ වශයෙන් මනුෂ්‍ය ලොකයෙහි මාතෘකුක්ඛිවණී සඛ්ඛ්‍යාවූ හෝ සුගතී නිමිත්තයෙක් මනෝචාරයෙහි හමු වීමට පැමිණේ. ඒ පුද්ගලයා හට දුගීති නිමිත්තයෙහි දැක්වූ පිලිවෙලින්ම වූහි විතතයට අතතුරුව ප්‍රතිසකී විතතය උපදී මේ ප්‍රතිසකී නොමෝ අනිතාලම්බන ඇති වූහියගේ අනතුරුව වූ ප්‍රත්‍යක්ඛනාලම්බන ඇති පටිසකී නමි.

7. අතික් පුද්ගලයෙකු හට මරණාසන්න කාලයෙහි තෘයෝ ඉදිරිපත්ව, දරුව නාගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස මේ බුඩි පූජාව කරුණු ලැබේ, සිත පහදව, මෙසේ

පුෂ්පදාම, ධජ, පතාකාදීන්ගේ වශයෙන් රූපාලමින
 යෙකු හෝ ධම්ම ශ්‍රවණ, තුය්‍යී පුජාදී වශයෙන් ශබ්දාලමින
 යෙකු හෝ, ධුම සුගන්ධාදීන්ගේ වශයෙන් ගන්ධාලමින
 යෙකු හෝ, ප්‍රභ මේ රසය ආස්වාදනය කරව තාගේ
 ප්‍රයෝජනය පිණිස දියයුතු වූ දානවස්තු වෙක. මෙසේ
 නියා මිපැණි යනාදීන්ගේ වශයෙන් රසාලමින යෙකු හෝ,
 මේ සපයිය සපයී කරව. තාගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස
 දියයුතු වූ දානවස්තු වෙක. මෙසේ බැණ අගතා පටපිටි
 ආදීන්ගේ වශයෙන් සපයීලමින යෙකු හෝ වස්ත්‍රාදී
 පඤ්චවාරයෙහි එළවත්. ඒ පුද්ගලයා හට හමුවූ ඒ රූපාදී
 ආලමින යෙහි, පිටිවෙල නොසික්ම උපන් වොට්ඨපන
 යාගේ අවසානයෙහි මරණයාගේ ලංචීමෙන් මද වූ වේගය
 ඇති බැවින් ජවන් පස් දෙනෙක්ද, තදලමින සිත්
 2 ක්ද උපදිත්. ඉක්බිති භවඛතයාගේ ආලමිනය අරමුණු
 කොට එකලාවූ චුති විතතයද, ඒ චුති විතතයාගේ අතත
 යෙහි ඒ ආලමිනයෙහි ප්‍රතිසන්ධිය උපදී. මේ ප්‍රතිසන්ධිය ද
 අභිනාලමින ඇති චුතිය ගේ අනතුරුව වූ ප්‍රත්‍යුත්
 පනනාලමින ඇති ප්‍රතිසන්ධි නම්.

8. අතික් පුද්ගලයෙකු හට වනාහි පස්විකසිණ
 ධර්මානාදීන්ගේ වශයෙන් ලබන ලද මහද්ගන ධර්ම
 ඇත්තා වූ සුගතියෙහි සිටි හෙයින් මරණාසන්න කාලයෙහි
 කාමාවචර කුසලකම්, කමීනිමිති, ගති නිමිත්තයන් අතුරෙන්
 එක්තරා නිමිත්තයෙක් හෝ පස්වි කසිණාදී වූ කමී
 නිමිත්තයෙක් හෝ මහගත විතතයෙක් හෝ මනෝවාරයෙහි
 හමුවීමට පැමිණේ. වස්ත්‍රවාර සොත වාරයන් අතුරෙන්
 හෝ එක්තරා වාරයෙක්හි කුසලොත්පත්තියට හේතු වූ
 උදාම් වූ අරමුණෙක් හමුවීමට පැමිණේ. ඒ පුද්ගලයා හට
 පිටිවෙල නොසික්මවා උපන් වොට්ඨපන විතතයාගේ
 අවසානයෙහි මරණයාගේ ලංචීමෙන් මද වූ වේගය ඇති
 බැවින් ජවන් සිත් පස් ක් උපදිත්. මහද්ගන භූමියෙහි
 සිටිනා සත්තට වනාහි හෙවත් බ්‍රහමලොකයෙන් චුත-
 වන පුද්ගලයා හට තදලමින යෙක් නැත. එහෙයින්

ජවනයන්ට අනතුරුවම හවාභගයාගේ ආලම්බනය අරමුණු කොට එකලාවූ චුති විනයය උපදී. ඒ චුති විනයයාගේ අන්තයෙහි කාමාවචර මහද්ගත සුභතීන් අතුරෙන් එක්තරා සුභතීයක ඇතුළත්වූ ස්වකීය කමානුරූපව එලඹ සිටියාවූ ආලම්බනයක් අතුරෙන් එක්තරා අරමුණක් ඇති ප්‍රතිසංකී විනයය උපදී. මේ ප්‍රතිසංකීය නවනනබ්බාලම්බන ඇති සුභතී චුතියගේ අනතුරුව වූ අතීත, ප්‍රත්‍යක්ෂන, නවනනබ්බාලම්බනයන් අතුරෙන් එක්තරා ආලම්බනයක් ඇති ප්‍රතිසංකී නමි.

9. මෙකී නයානුසාරයෙන් අරූප චුතියගේද අනතුරුව වූ ප්‍රතිසංකීයද දත සුත්තීය. මෙකී නය, අතීත නවනනබ්බාලම්බන ඇති සුභතී චුතියගේ අනතුරුව වූ අතීත, නවනනබ්බ, ප්‍රත්‍යක්ෂනාලම්බන ඇති ප්‍රතිසංකීයගේ පටිත්තා පටිදිය.

10. දුගතියෙහි සිටියා වූ, පාපකමී ඇත්තා වූ පුද්ගලයා හට වනාහි යටකී නයිත්ම ඒ පාපකමීය හෝ කමී නිමිත්ත හෝ ගතිනිමිත්ත හෝ මනෝවාරයෙහි හමුවීමට පැමිණේ. පසුදුචාරයෙහි වනාහි අකුසලෝත්පත්තියට, හේතු වූ අරමුණක් හමුවීමට පැමිණේ. ඉක්බිති ඒ පුද්ගලයාගේ යටකී පිලිවෙල නොයික්ම චුති විනයයාගේ අන්තයෙහි දුර්ගතවයෙහි ඇතුළත් වූ ඒ ආලම්බනයන් අතුරෙන් එක්තරා ආලම්බනයක් ඇති ප්‍රතිසංකී විනයය උපදී. මේ ප්‍රතිසංකීය අතීතාලම්බන ඇති දුර්ගතී චුතියගේ අනතුරුව වූ අතීතපට්ඨප්පනනාලම්බන ඇති පටිසංකීය වේ.

මෙකී නයිත් එකුත්චිසි (19) වැදෑරුම් වූ විපාක විඤ්ඤාණයාගේ ප්‍රතිසංකී වශයෙන් ප්‍රවාතතීය දතවන ලද්දේ වේ.

- 1. මෙහි අතීතාලම්බනවත් සුභතී චුතිහු එකතා-ලෝඝ් දෙනෙකි. එනමි:
නවවිධ කාමාවචර සුභතී චුතිහුය.

විධිවූ විඤ්ඤාණඤ්ඤායනන, නොවඤ්ඤාණාඤ්ඤායනන වූහි හු ය.

2. නවනතබ්බාලමිඛනවත් සුභති වුනිහු සන් දෙතෙකි. එනම්:

ආකාසානඤ්ඤායනන, ආකිඤ්ඤායනන වුනිහු දෙදෙනෙය, පඤ්චවිධ රූපාවචර වුනිහුය.

තවද, අරූපාවචර වුනියට අතතුරුව රූපාවචර ප්‍රතිසංකීයක් නැත.

අරූප නලයෙහිදු යට යට අරූපනල ප්‍රතිසංකීයක් නැත.

සතර අරූප වුනියෙන් නවනතබ්බාලමිඛනවත් ප්‍රති සංකීයක් නැත.

සතර ආරූපය වුනියෙන් පරව ඒ සතර ආරූපය යෙහිම අතීතාලමිඛනවත් වූ ප්‍රතිසංකීයත්, සතර ආරූපය වුනියෙන් පරව කාමාවචර භූමියෙහි අතීත, ප්‍රත්‍යක්-පනතාලමිඛනවත් වූ ප්‍රතිසංකීයත් ලැබේ.

ඒ ප්‍රතිසංකී විඤ්ඤාණයම, ජනක කමීය තෙම නානා සංකීය කමී ප්‍රත්‍ය ශකති වශයෙන්ද, උපනිලය ප්‍රත්‍ය ශකති වශයෙන්ද ප්‍රත්‍යය වීම වේ.

ප්‍රතිසංකී විඤ්ඤාණයාගේ එකවිධාදි හෙදය—

මේ විපාක විඤ්ඤාණය තෙම ප්‍රතිසංකී දහ වශයෙන් එක් පරිද්දෙකින් පවත්නේවී තවුදු, රූපය හා සමග මිශ්‍ර අමිශ්‍ර හෙද වශයෙන් විධි වේ.

කාමභව, රූපභව, අරූප භවයන්ගේ හෙද වශයෙන් ත්‍රිවිධ වේ.

අණ්ඩජ, ජලාබුජ, සංසේදජ, ඕපපාතික යොනි වශයෙන් වතුස්ප්‍රකාර වේ.

නිරය, ප්‍රේත, නිරස්චිත, දෙව, මනුෂ්‍ය ගති වශයෙන් පඤ්චප්‍රකාර වේ.

විඤ්ඤාණසප්තික වශයෙන් සප්තවිධ වේ.

තවද, තීග්‍රය ප්‍රත්‍යයවූ රූපය හා මිශ්‍රවූ ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය තෙම

1. භාවරූප සහිත ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය
2. භාවරූප රහිත ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය යන හෙද වශයෙන් විධි වේ.

එයින් භාවරූප සහිත ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය

- 1 සත්‍රිභාව
- 2 පුරුෂභාව වශයෙන් විධි වේ.

මිශ්‍රාමිශ්‍ර හෙදයෙහි වතාහි පළමු දැක්වූ රූප මිශ්‍ර ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය හා සමග යටත් පිරිසෙයින් දශක දෙදෙනෙක් හෝ දශක තිදෙනෙක් හෝ වෙත්.

අරූප භවය හැර කාම, රූප භවයන්හි රූපය හා මිශ්‍රවූ ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය, රූප භවයෙහි සත්‍රි පුරුෂ භාව රූපයෙන් තොරව උපදී. කාම සුගති භවයෙහි ජාති නපුංසක ප්‍රතිසන්ධිය හැර භාවරූපය භෞ සමග උපදී.

නරකයෙහිද, බ්‍රිමාට දෙවියන් හැර දෙව ගතියෙහිද, අණ්ඩජ, ජලාබුජ, සංසේදජ වශයෙන් යොනිභු නොවෙත්.

මනුෂ්‍ය, ප්‍රෙත, නිරන්චිත සංඛ්‍යාතවූ ත්‍රිවිධ ගතීන්හි අණ්ඩජ ආදීවූ ත්‍රිවිධවූම යොනිභු වෙත්.

භිජ්ඣාමතණහික ප්‍රේතයෝ ඕපපාතිකම වෙත්.

රූපී බ්‍රහ්මයන් කෙරෙහි පටිසන්ධි විඤ්ඤාණය හා සමග වකභූ දස්ක, සොතදස්ක, වසනුදස්ක, ජීවිත තවක යන කමීජ රූපයෝ පහල වෙත්.

සංසේදජ යෝනියෙහිද, රූපී බ්‍රහ්මයන් හැර අනිකුත් ඕපපාතික යෝනින්හිද උඛන් පිරිසෙයින් වකුඹු. සොභ, ඝාණ, ජීවිහා, කාය, වස්සු, භාව දසක වශයෙන් සැත්තැවක් (70) රූපයෝද, යටත් පිරිසෙයින් ජීවිහා, කාය, වස්සු දශක වශයෙන් තිසක්වූ කමීජ රූපයෝද පහළ වෙත්.

චුති ප්‍රතිසංකීර්ණයේ හෙද, අහෙද විශෙෂය - අනතුරුව ඉක්මනිය චුතියගේද, ඊට අනතුරුව මිශ්‍රාමිශ්‍ර හෙදය ඇති ප්‍රතිසංකීර්ණයේද, ස්කන්ධ, ආලම්බන, ගති, භෙත්‍ය, වෙදනා, ප්‍රීති, විතකී, විචාර යන්ගේ වශයෙන් ඔවුනොවුන් සමවන බැව් අනෙද නම්. ඔවුනොවුන් හා නොසමවන බැව් හෙද නම්.

අරූප භූමියෙහි, වතුසකකියක් ඇති අරූප චුතියගේ අනතුරුව මතුසකකියක් ඇත්තාවූ, අරමුණු වශයෙන් නොවෙනස්වූ ප්‍රතිසංකීර්ණයේද වේ. මෙය අරූපලයෙන් සැව අරූපලයෙහිම පිළිසිද ගැනීමය.

කිසිකලෙක මහද්ගත නොවූ බතිර්ධාලම්බන සංකීර්ණය වූ ප්‍රඥප්තිය අරමුණුකොට ඇති චුතියගේ අනතුරුව මහද්ගත වූ අධ්‍යාත්මාලම්බනය අරමුණු කොට ඇති ප්‍රතිසංකීර්ණයක්ද වේ. මෙය ප්‍රථම අරූප භූමියෙන් සැව විඤ්ඤාණඤ්චායනන නෙවසංඤ්ඤානාසංඤ්ඤායනන භූමියෙහිද, ආනීයඤ්චාසංඤ්ඤායනන භූමියෙන් සැව නෙවසංඤ්ඤානාසංඤ්ඤායනන භූමියෙහිද පිළිසිද ගැනීමය.

කිසි කලෙක සතර සකකියක් ඇති අරූප චුතියට අනතුරුව පංචසකකියක් ඇති කාමාවචරවූ ප්‍රතිසංකීර්ණයක්ද වේ.

කිසිකලෙක පඤ්චසකකියක් ඇති කාමාවචර චුතියගේ හෝ රූපාවචර චුතියගේ හෝ අනතුරුව සතර ස්කන්ධයක් ඇති අරූපාවචර ප්‍රතිසංකීර්ණයක්ද වේ.

මෙකී නසින් අතීතාලම්බනය ඇති වුනියගේ අනතුරුව අතීතාලම්බන, නවතනබ්බාලම්බන පුතපුත්පනතාලම්බන ඇති ප්‍රතිසංකීය වේ.

ඇතැම් කාම සුගතියක්හුගේ අනතුරුව ඇතැම් දුගති ප්‍රතිසංකීය වේ.

අහේතුක වුනියගේ අනතුරුව සහෙතුක ප්‍රතිසංකීයක්ද වේ.

අහේතුක වුනියගේ අනතුරුව ත්‍රිහෙතුක ප්‍රතිසංකීයක්ද වේ.

උපෙකතාසහගත වුනියගේ අනතුරුව සොම්නස් සහගත ප්‍රතිසංකීයක්ද වේ.

අප්‍රීතික වුනියගේ අනතුරුව සප්‍රීතික ප්‍රතිසංකීයක්ද වේ.

අවිතකී වුනියගේ අනතුරුව සවිතකී ප්‍රතිසංකීයක්ද වේ.

අවිචාර වුනියගේ අනතුරුව සවිචාර ප්‍රතිසංකීයක්ද වේ.

අවිතකී අවිචාර වුනියගේ අනතුරුව සවිතකක සවිචාර ප්‍රතිසංකීයක්ද වේ.

ඒ වුනිප්‍රතිසංකී විඤ්ඤායෝ තුමු පළමු අත්බාවෙන් පැසුළු අත්බාවට නික්ම එද්ද? පුච්ඡි හේතු ආදීන් තොරව පිහිටිද්ද? යන මේ ප්‍රශ්නයන්ට පිළිතුරු දතයුතු.

පරමාණු වශයෙන් සත්තයෙක් නැත. ජීව සංඛ්‍යාන ආත්මයෙක්ද නැත. ඒ විඤ්ඤාය, ලබනලද අවිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යයකනි ඇත්තේව උපදී. නාමරූප ධර්ම මාත්‍රයක්ම අත්‍ය භවයෙක්කි පිහිටයි. ඒ විඤ්ඤායගේ ඉකුත්වනිය අත්බාවෙන් මේ අත්බාවකි සැරිමකුදු නැත්තේය. පුච්ඡව යෙන් භවානතරයට වදනා බවෙක්ද ගොවේ. ඒ ඉකුත්ව නිය අත්බාවකි අවිඤ්ඤා සංස්කාරාදී හෙතුවක් නැතිව මේ අත්බාවකි පහලවීමකුදු නැත්තේය.

ඉකුත් ව ගිය අත්බැවිහි ස්වභාවයෙන් හෝ නමාගේ උපක්‍රමයෙන් හෝ, මෙරමාගේ උපක්‍රමයෙන් හෝ ඉතා ලංවූ මරණය ඇති, නොඉවසිය හැකි සියළු අභිග ප්‍රත්‍යභිග යන් සලකනු ලබන සන්ධිතේ සටනසථානයේ සිදුවියන්කාවූ මරණයම අවසන්කොට පවත්නා මරණ වෙදනාවන්ගෙන් පිහිනවූ සිරුර, අවිවෙහි බහාලූ අමු තල්කොලයක් මෙන් ක්‍රමයෙන් විඥාන කල්හි, වක්‍රාදීවූ ඉන්ද්‍රියයන් නිරුද්ධව ගිය කල්හි, වැඩියෙන් බෙලහිත බවට ගිය කල්හි, කායෙන්ද්‍රිය, මනෙන්ද්‍රිය, ජීවිතෙන්ද්‍රියයන් හදයවත් පමණෙක්හි පිහිටි කල්හි එකෙනෙහි ඉතිරිවූ හදවත ඇසුරු කලාවූ විඥානය තෙම, මාතෘකාවාදී ගරුකමීය, නැවත නැවත අසෙවනය කරණලද ආවේණී කමීය, මරණාසන්න කාලයෙහි කරණලද ආසන්න කමීය, පූජිතවයන්හි කරණලද අපරාපයවේද්‍ය කමීය යන මොවුන් අතුරෙන් එක්තරාවූද, ලබනලද අවශෙෂ අවේද්‍යාදී වූ ද, විඥානයට ප්‍රත්‍ය ශක්ති ඇති සංස්කාර යයි කියනලද කුසලාකුසල කමීය හෝ කුසලාකුසල කමීය විසින් එළවූ කමම හිමිති, ගති හිමිති සංඛ්‍යාතවූ අරමුණ හෝ අරමුණු කොට පවතී.

මෙසේ පවත්නාවූ ඒ විඥානය තෙම, තෘෂ්ණා අවිද්‍යාවන් මාගීඥානයෙන් ප්‍රතිණ නොකල බැවින්, අවිද්‍යාව විසින් මූලාකල දෙස් ඇති ඒ අරමුණෙහි, තෘෂ්ණානොමෝ නෑමී පවතී. මරණාසන්නවූ ජවත් සිත් සමග උපත් වෙනතා ස්පඨාදීවූ සහජාත සංස්කාරයෝ තුමු ඒ අරමුණෙහි ප්‍රතිසන්ධි විඥානය බහන්නවුන්මෙන් පවතී. ඒ ප්‍රතිසන්ධි විඥානය තෙම වුති ප්‍රතිසන්ධි තදසන්න විඥානයන්ගේ පෙලගැසිම් වශයෙන් තෘෂ්ණාව විසින් තමනු ලබන්නේව, මරණාසන්න ජවන විඥානයන් හා සහජාතවූ සංස්කාරයන් විසින් බහනු ලබන්නේව, මෙහෙව ඉදිරි සිටි රුක බැදී රුහන ආධාර කොටගෙන ඇල ඉක්මවා යන්තාවූ පුරුෂයෙක්හු මෙන්, පලමු භවයෙහිවූ නිශ්‍රය රූපයද හැර, අන්‍යවූ කමීය විසින් එළවන ලද නිශ්‍රයවූ වස්තුරූපයද ආසවාදය

කරමින් හෝ නොකරමින් හෝ, ආලමන ප්‍රත්‍යය මුල්කොට ඇති ප්‍රත්‍යශක්තීන් හෙවත් ආලමන සම්ප්‍රසක්ත කම්ප්‍රත්‍යදීන් හේතුකොටගෙනම පවතී.

මෙයින් පලමු වූ සිත, මේ ආත්මභාවයෙන් වුන කරවන හෙයින් වුනි විනයය වේ. පැසුළු සිත අත්‍ය ආත්මභාවයක් හුගේ පුච්චාවධිය ගලපන හෙයින් ප්‍රතිසක්ඛි විනයය නමැයි කියනු ලැබේ. ඒ ප්‍රතිසක්ඛි විඤනය නෙම පලමු පැවති අත්බැවේත් මේ හමුවූ අත්බැවිහි නොආයේ යි. ඒ පලමු පැවති අත්බැවිහි, ප්‍රතිසක්ඛි ජනක කමීය, මරණසත්ත ජවත් සිත් සහවගිය සංස්කාර තෘෂ්ණා ශක්තියෙන් නැමුණු බවය, කමී, කමිනිමිහි, ගති නිමිති යන ආලමනය ගැනීමය යනාදි හෙතු සමූහය තොරකොට පහලවූයේ නොවෙයි. මෙහි දක්වනලද උපමාවෙහි මෙගොඩ ඇල ඉවුර රැක බැදි රැහැන මෙන් ප්‍රතිසක්ඛි, හවාඩහ, වුහි සඛ්ඛාසාත පලමු අත්බැවි බැදි කමීදි ආලමනය දතයුතු. එහි පුරුෂයා මෙන් තෘෂ්ණාව දතයුතු. ඉක්මවන ව්‍යාපාරය මෙන් සංස්කාරය දතයුතු. හෙතෙම එතෙර ඉවුරෙහි පිහිටන්නේ එතෙර රැක බැදි කිසිවක්හු ලබන්නේ හෝ නොලබන්නේ හෝ හුදෙක් පොළොවෙහි නහුවීමට කරුණු වූ සවශක්තීන්ම යම්සේ පිහිටාද, එමෙන්ම මේ ප්‍රතිසක්ඛි විඤනය හවානනරානමභාවය වැලද සිටි හදයවසනු සඛ්ඛාසාත නිශ්‍රයසථානය පඤ්චවොකාර හවයෙහි ලබමින් හෝ, වතුචොකාර හවයෙහි නොලබමින් හෝ, ආලමන, සම්ප්‍රසක්ත, කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ම පවත්නේයි.

ප්‍රතිරාවය, ප්‍රදීපය, මුද්‍රාය, ප්‍රතිබිම්බය යන කාරණයෝ තිදැනියෝ වෙත්.

ප්‍රතිරාවය නෙම, ශබ්දය උත්පතති කාරණාකොට ඇත්තේය.

මුද්‍රා නම් ලද එලභුනවූ පිලිඹිඹුරුව, හෙතුභුනවූ ලාඤ්ජනය උත්පතති කාරණාකොට ඇත්තේය.

කැටපත්තල ආදියෙහි හුණුවගිය පිළිරුව, මුව සටහන් ආදිය උත්පත්ති කාරණාකොට ඇත්තේය.

එලය හේතුහුවූ තැන රැස්ව සිට අත් තැනෙකට නො ගියේ වෙයි. ප්‍රතිසන්ධි විඥනයද, පුඵ භවයෙහි රැස්ව සිට මේ භවයට ආයේ නොවෙයි. පෙළ සෑදී පවත්නා හෙයින් මේ ප්‍රතිසන්ධි විඥනයාගේ සමානතියකුළු තැන. නානතියකුළු තැන අනුප්‍රබන්ධ වශයෙන් ඇති කල්හි එකානනයෙන් සමානතිය වන්නේ නම් කිරි හේතුකොට-ගෙන දී හටගැන්ම නොවන්නේය. එකානනයෙන් භින්නතියකුළු වන්නේ නම් කිරි හා සමඛන්ධිවූ දී නො-වන්නේය. බිජ්ජාභිකුරාදීහුද මෙබඳු තස ඇතියහු වෙත්.

එකානන ඒකතිය ඇති කල්හි මනුෂ්‍යයෙකුට දෙවියෙක් විය නොහැකි. එකානන තානතියක් ඇති කල්හි එක් අයෙක් සකස්කළ කමිය අනෙකෙක්හට යාහැකියි. එබැවින් මේ හේතුඑල ධර්මයන්හි එකානනයෙන් එකමය යන බව හෝ එකානනයෙන් අනෙකක් වන බව හෝ නුවණැතියන් විසින් නොපිළිගතයුතු. මෙහි එකානන එකතිය හැරීමෙන් ශාසිවන දුෂ්ටිය වලකයි. එකානන තානතිය හැරීමෙන් උචෙෂ්ඨ දුෂ්ටිය වලකයි. හෙතු, හෙතුවසමුප්පන්නභාවය දැක්වීමෙන් නිෂකාරණෝත්පත්තිය වලකයි.

අඹ ඇටයක් රෝපණය කළ කල්හි පසු කලෙක ලබන-ලද ප්‍රත්‍යයන් ඇතිහෙයින් අඹඑල හටගනී. අත් එලයක් හට නොගනී. මෙහි බිජ්ජය මෙන් කමීවන්වූ සත්තියා දතයුතු බිජ්ජයාගේ අඹකුරාදී පටිපාටිය මෙන් සත්තියාගේ ප්‍රතිසන්ධි විඥනාදී පටිපාටිය දතයුතු. එහි අඹ රස ආදිය අඹඑලයාගේ හේතුවෙන් සකස් කලාක්මෙන් කමිය කලාවූ සත්තියාහටම ඒ කමී හේතුවෙන්ම විපාකයෝ වීම දතයුතු.

බාල දරුවෙකුට ශාසනු පුහුණු කිරීමද, ශිල්ප අභ්‍යාස කිරීමද, රොගනාසක ඖෂධ ප්‍රයෝග කිරීමද, වෘඪ අවස්ථා-වෙහිවූ ශරීරයට නොවදිනි. නමුත් ඒ හේතුවෙන්, ශාසනු පටුතියද, ශිල්ප දැනීමද, නිරාතරිකභාවයද, වෘඪ අවස්ථාවට

පැමිණි සිරුරෙහි පිහිටන්නේය. ඒ ශාස්ත්‍රාදිය බාල අවස්ථාවකින්දී ප්‍රගුණ කළ අයගෙන් පිටත කෙනෙකුට නොපිහිටයි. එසේම මේ තාමරූප, සන්නති වශයෙන් පැවැත්මෙන් යම් ප්‍රතිසනී ඵලයෙක් ඇත්නම්, ඒ ඵලය තෙම කමී සකස් කළ පුද්ගලයා හට මුත් අන් පුද්ගලයෙකු හට නොවේ. සකස් කළ හේතුවෙන්ම මුත් අන්‍ය හේතුවකින් හෝ අන්‍ය සන්නාතගත කමී හෙතුවකින් හෝ නොවේ.

කමී විපාකය ඉපැදීමෙන්ම විපාකය විදින්නෙක යන ප්‍රඥප්ති නොමෝ සිද්ධිය. ගෙහි හටගැන්මෙන් වෘක්ෂයාගේ ඵල දරයි යන සමමූතිය මෙහි. වෘක්ෂ නාම ප්‍රඥප්තිය නිසා පවත්නාවූ රූප ඛණිකයන්ගේ එක් අවයවයක් වූ වෘක්ෂ ඵල මාත්‍රයාගේ ඉපැදීමෙන්ම වෘක්ෂතෙමේ ඵලගතී යයි කියනු ලැබේ.

එසේම දෙව මනුෂ්‍ය නාම ප්‍රඥප්තීන් නිසා පවත්නා වූ ස්කන්ධයන්ගේ එක් අවයවයෙක්වූ, අනුභව කිරීම යයි කියන ලද සුඛ දුකඛ විපාකයාගේ ඉපැදීමෙන්ම, දෙවියෙක් හෝ මිනිසෙක් හෝ සුවදුක් විදි යනාදිය කියනු ලැබේ. මෙහි ස්කන්ධයන් කෙරෙන් අන්‍යවූ විදින්නෙක් නැත්තේය කළ බැවින්ම සංස්කාරයෝ තුමු තමාගේ විපාකයට හේතු හු වෙති. කාමාවචර කුසල කමීය කළ බැවින් ඵලභූත වූ වක්ෂුර් විඥනය උපන්නේ වේ. වරක් ඵල දුන් කල නැවත විපාක දීමෙක් නැත.

කාමාවචර අෂටවිධ කුසල වේතනා නමි වූ කාමාවචර පුණ්‍යාභි සංස්කාරයෝ තුමු එකොළොස් කාම භවයෙහි දෙව් මිනිස් සුගතියෙහි—

කුසල විපාක උපෙක්ඛා සහභන සන්තිරණය, අට මහා විපාකය

යන නවවිධ විපාක විඥනයන්ට ප්‍රතිසනීක්ෂණයෙහිම ග්‍රාහ්‍යාක්ෂණික කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ද, පකිභූපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද, යන දෙපරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

රූපාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙම, රූප භවයෙහි ප්‍රතිසන්ධිකරණයෙහිම පඤ්චවිධ වූ රූපාවචර විපාක විඤ්ඤානසන්ධි, නානාකාරණික කම් ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද යන දෙපරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

කාමාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙම කාම භවයෙහි සජාතකාම සංගීයෙහි උපෙකතා සහගත අහෙතුක මනෝවිඤ්ඤාණ ධාතු තම් වූ වකුචු විඤ්ඤාණාදී වූ සජාතවිධ කාමාවචර විපාක විඤ්ඤානසන්ධි, ප්‍රවෘත්තිකරණයෙහිම යච නිසන්ඤ උද දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ ප්‍රතිසන්ධිකරණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

කාමාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙමේ රූප භවයෙහි පඤ්චවිධ වූ කුසල විපාක වකුචුච්ඤාන, සොතච්ඤාන, සම්පවිච්ඡන්, උභය සන්තිරණ සංඛ්‍යාත කාමාවචර විපාක විඤ්ඤානසන්ධි එපරිද්දෙන්ම හෙවත් කම්ප්‍රත්‍යය, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රතිසන්ධිකරණයෙහිදී ප්‍රත්‍යය නොවේ.

කාම භවයෙහි, වතුර්විධ දුගීතියෙහි අපච්චිධ වූ කාමාවචර වූ අහෙතුක කුසල විපාක විඤ්ඤානසන්ධි කම් ප්‍රත්‍යය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තිකරණයෙහිදී ප්‍රත්‍යය වේ ප්‍රතිසන්ධිකරණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

ඒ දුගීති භූමින් අතුරෙහි, නරකයෙහි මහමුගලන් තෙර නුවන්, තිරයට වැඩමවන අවසානවෙහිදී ඉෂ්ටාලමිනනයන් හා එක්වීම නිමිතිකොට කාමාවචර පුණ්‍යාභි සංස්කාරය තෙම, කාමාවචර වූ අහෙතුක කුසල විපාක විඤ්ඤානසන්ධි ප්‍රත්‍යය වේ. තිරස්චිතාදීන් අතුරෙන් මහත් ආනුභාව ඇති නාගය, ගරුඛය, ප්‍රේතය යන සත්ත්වයන් කෙරෙහි ද, ඉෂ්ටාලමිනනයක් ලැබීමය.

ඒ කාමාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙම, කාම භවයෙහි සජාතකාම සංගීයෙහි සොළොස්විධ වූ කුසල

විපාක විඥනයන්ට කමී ප්‍රත්‍යය, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන් ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ද, ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි ද ප්‍රත්‍යය වේ.

සාමාන්‍ය වශයෙන් තෙලෙස් පුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙම රූප භවයෙහි දඟවිධ වූ කාමාවචර රූපාවචර විපාක විඥනයන්ට කමී ප්‍රත්‍යය, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිද ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහිද ප්‍රත්‍යය වේ.

ඳුලොස්විධ වූ අපුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙම, කාම භවයෙහි දුභිතියෙහි අකුසල විපාක සන්ධරණ නම් වූ ප්‍රතිසන්ධි විඥනයට එපරිද්දෙන්ම ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

ඉතිරි ෂභිවිධ අකුසල විපාක විඥනයන්ට ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ,

සප්තවිධ වූ අකුසල විපාක විඥනයන්ට ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිද, පටිසන්ධික්‍ෂණයෙහි ද ප්‍රත්‍යය වේ.

කාම භවයෙහි සප්තකාම සුභතියෙහි ඒ අකුසල විපාකයන් සත්දෙතාටම කමී ප්‍රත්‍යය, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

රූප භවයෙහි චතුර්විධ වූ අකුසල විපාක විඥනයන්ට ඒ දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ පටිසන්ධික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

ඒ අපුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙම, කාමාවචර භූමියෙහි අනිෂට රූපාලම්බන දභිත, අනිෂට ශබ්දලම්බන ශ්‍රවණයන්ගේ චගයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. බලලොව වතානි අනිෂටවූ රූපාදී ආලම්බන කෙනෙක් නම් නැත්තාහ. ඡවි කාමාවචර දෙව ලොකයෙහිද, අනිෂටාලම්බනයෝ නැත්තාහ.

ආනෙඤ්ජානිසංස්කාරය තෙම, අරූප භවයෙහි චතුර්විධවූ අරූපාවචර විපාක විඤ්ඤානයන්ට කම්ම ප්‍රත්‍යය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිද, ප්‍රතිසංකීක්‍ෂණයෙහිද ප්‍රත්‍යය වේ.

කාමාවචර කුසලාකුසල වශයෙන් විසිවැදූරුම්වූ චේතනා සංඛාරාන කාම සංස්කාරය තෙම, එකොළොස් කාම භූමියෙහි, අභට් මහා විපාක, උපෙකතා සන්තීරණවයාගේ වශයෙන් දසවිධවූ විපාක විඤ්ඤානයන්ට ප්‍රතිසංකීක්‍ෂණයෙහි නානාක්‍ෂණික කම්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද යන දෙපරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

ඒ විසි වැදූරුම් වූ කාම සංස්කාරය තෙමේ, එකොළොස් කාම භවයෙහි ඡව්විධ අකුසල විපාක වක්ඛු, ඝොත, ඝාණ, ජීවිහා, කාය, සම්පට්ච්ඡන, සප්තවිධ කුසල විපාක වක්ඛු, ඝොත, ඝාණ, ජවිහා, කාය විඤ්ඤාන, සම්පට්ච්ඡන, සොම්නස් සන්තිරණ යන තෙළෙස් විපාක විඤ්ඤානවිද ද

රූප භවයෙහි චතුර්විධ අකුසල විපාක, පඤ්චවිධ කුසල විපාකයන්ගේ වශයෙන් නවවිධවූ විපාක විඤ්ඤානවිද ඒ දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ ප්‍රතිසංකීක්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

ඒ විසිවැදූරුම්වූ කාම සංස්කාරය තෙමේ, එකොළොස් කාම භවයෙහි සියළුම අභේදක විපාක, මහා විපාකයන්ගේ වශයෙන් තෙවිසි වැදූරුම්වූ විපාක විඤ්ඤානවිද ඒ දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ද ප්‍රතිසංකීක්‍ෂණයෙහිද ප්‍රත්‍යය වේ.

මව් සංස්කාරයෙහිද එබඳුම නය ඇත්තේය.

කාමාවචර කුසලාකුසල චේතනා විසිදෙන හා වතුෂ්කත සිත් රූපාරූප විපාක අටදෙනාද එකතුව එසේම පඤ්චක නසිත් රූපාරූප නවදෙනා එකතුවද, අටවිසි (28) වැදූරුම්, එකුත්තිස් (29) වැදූරුම් චේතනාවන්ගේ වශයෙන් ප්‍රභේදවන් වූ විභත සංස්කාරය තෙම, කාම, රූප අරූප භවයන්හි

උපෙකඩාසිභගන සන්තරණ යුග්මය, මහා විපාක අට දෙනාය, රූපාරූප විපාක නවදෙනාය, යන මොවුන්ගේ වශයෙන් එකුත් විසි (19) විපාක විඥනයන්ට ඒ දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රවෘත්තිකරණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

එකී විභව සංස්කාරය තෙම කාම, රූප යන උභය භවයන්හි යට කියනලද උපෙකඩා සන්තරණ යුග්මය හැර ඉතිරි අභෙද්‍රක තෙලෙස් (13) විපාකයන්ටද, නවවිධවූ රූපාරූප විපාකයන්ටද යන මේ දෙවිසි (22) විපාක විඥනයන්ට ඒ දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තිකරණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

කාම, රූප, අරූප යන ත්‍රිවිධ භවයන්හි අභෙද්‍රක විපාක, මහා විපාක, රූපාරූප විපාකයන්ගේ වශයෙන් දෙවිසි වැදූරුම්වූ විපාක විඥනයන්ට ඒ දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තිකරණයෙහිත්, ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහිත් ප්‍රත්‍යය වේ,

පලමුකොට කාම, රූප, අරූප භවයන්හි ප්‍රතිසංකීර්ණය, ප්‍රවෘත්තින්ගේ ශක්ති වශයෙන් ඒ සංස්කාරයෝ තුමු යම් විපාක විඥන කෙනෙකුන්ට ප්‍රත්‍යයෝ වෙද්ද යම් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යයයෝ නොවෙද්ද, එපරිද්දෙන් දන යුත්තාහ.

මෙකී නසින්ම යොනි ආදීන්හිද විභාගය දන යුත්තාහ.

විඤ්ඤාණ පට්ටයා නාමරූපං

විඤ්ඤාණ ප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූපයෝ හටගන්න. මෙහි රූපයෝ නම් විඥන ප්‍රත්‍යයෙන් හටගන්නා අටවිසි රූපයන්ට ආතුලත් රූප සමූහය හෙවත් රූපස්කන්ධයයි.

නාමය වනාහි අභිධම් ක්‍රමයෙන් ත්‍රිවිධ වේ. එනම් වේදනා ස්කන්ධය, සංඥාස්කන්ධය, සංස්කාරස්කන්ධයයි. සුත්‍රානත දෙශනායෙහි මේ සංස්කාරස්කන්ධය, වෙනනා, එසස, මනසිකාර වශයෙන් ත්‍රිවිධකොට ගන්නා ලදී.

නාමය තෙම සියලුම භව, යෝගි, ගති. විඤ්ඤාසපිණි අසංඤ්ඤාසත්තය භැර ඉතිරි සත්තාවාසයන්හි පවත්නේයි.

රූපය තෙම කාම, රූප යන විධි භවයන්හිද, චතුර් විධි යෝගීන්හිද, පඤ්චවිධි ගතින්හිද, චතුර්විධි විඤ්ඤාසපිණිහිද, පඤ්චවිධි සත්තාවාසයන්හිද පවත්නේයි.

මෙසේ විඤ්ඤාස ප්‍රත්‍යයයෙන් ලැබෙන්නාවූ නාමරූප ධර්මයෝ ප්‍රතිසංකීර්ණයේදී ද ප්‍රමාණි කාලයෙහිද ලැබෙන්නාහ.

පටිසංකීර්ණයෙහි වනාහි භාවරූප නැති හෙවත් නපුංසකවූ ගබ්භවසයසක සත්ත්වයන්ටද, භාවරූප නැති අණධිජ සත්ත්වයන්ටද, වස්තුදසක, කාය දසක වශයෙන් රූප සත්‍යවනී ශීඝ්‍රයෝ දෙදෙනෙක් පහල වෙත්. එමෙන්ම වෛදනා, සංඥා, සංඛාර නම්වූ තාමස්කකුයෝද පහලවෙත්. එවිට සත්ත්වයෙකුට පටිසංකීර්ණයේදී ලැබෙන්නාවූ නාම රූපයන්ගේ අඩුම සංඛ්‍යාව තෙවිස්සකි (23).

රූප ධර්මයෝ	...	20
නාම ධර්මයෝ (වෛදනා සංඥා, සංඛාර)		3
		<u>23</u>

භාව රූප ඇතිව පටිසංකීර්ණ ලබන්නාවූ සත්ත්වයන්ට පටිසංකීර්ණයේදී නාමරූප ධර්මයන් තෙවිස්සක් ලැබෙන්නාහ.

එනම්:

කාය දසක, භාවදසක, වස්තු දසක	30
නාම ධර්මයෝ (වෛදනා, සංඥා, සංඛාර)	3
	<u>33</u>

ඕපපාතික ප්‍රතිසංකීර්ණ ලබන්නාවූ සත්ත්වයන් අතුරෙන් ප්‍රථම ධ්‍යාන භූමි ආදීන්හි පිලිසිද ගන්නාවූන්ට යටත්පිරිසෙයින් නාමරූප ධර්මයෝ දෙසෘෂ්ටිකක් (42) ලැබෙන්නාහ.

එනම්:

චක්‍රා දසක, සොතදසක, වස්තු දසක	30
ජීවිත නවකය	9
නාම බමියෝ	3
	<hr/> 42

කාම භවයෙහි පරිපූර්ණායතන ආති ඕපපාතික සත්ත්වයන්ටද, සංසෙදජ සත්ත්වයන්ටද නාමරූප බමියෝ තෙසාන්තෑවක් (73) ලැබෙන්නාහ.

එනම්:

චක්‍රා, සොත, සාණ, ජීවිතා, කාය,	
වසනු, භාව දශක වශයෙන්	70
නාම බමියෝ	3
	<hr/> 73

අරූපාවචර ප්‍රතිසන්ධි ලබන්නාවූ සත්ත්වයන්ට නාම බමියෝ තිදෙන පමණක් ලැබේ.

අසංඥසන්ධි භූමියෙහි ප්‍රතිසන්ධි ලබන කල්හි ජීවිත නවකය නම්වූ රූප නවය පමණක් ලැබේ.

ප්‍රමානනිසේණයෙහිදී ප්‍රතිසන්ධි විතතයාගේ සජිනිසේණයෙහි පැවැති කමීජ තෙජෝ ඛාතුචෙන් උතුසමුට්ඨාන ශුඤ්ඤානික කලාපයක් පහළවේ.

ප්‍රතිසන්ධි විතතය, ප්‍රමානෙහි හුණු පුරුෂයෙක් දැනකෙකු හට පිටිවහලෙක් වන්නට නොසමත් වන්නාක් මෙන් වස්තු දුබල භාවය කරණකොට ගෙන විතතජ රූප හුපදවයි.

පළමුවෙහි භවාධිග විතතයාගේ පටන් විතතජ ශුඤ්ඤානික රූප කලාපයෝ පහළ වෙත්. පසුව සෘතු විතතයන් හෙතුකොට ගෙන ශබ්ද නවක රූප කලාප පහළ වෙත්.

ගබ්භසෙය්‍යක ජලාබුජ සත්තියෝ කබලීකාරාභාරය නිසා දිවි පවත්වන්නද, මව් විසින් අනුභව කලාඩු ආභාරයන් සිරුරෙහි පැතිර පවත්නා කල්හිද, ඕපපාතිකයන්ට තමාගේ කෙල අනුභව කරන කාලයෙහිද, ආභාරජ ගෙවත් ආභාර ගෙවුවෙන් හටගන්නාඩු ශුඛාභටක රූප කලාපයෙක් පහල වෙයි. මෙසේ උඩත් පිරිසෙයින් ආභාර සමුට්ඨාන ශුඛාභටක වශයෙන් රූප අටක් (8)ද, උතුසමුට්ඨාන ශුඛාභටකය ශබ්ද රූපයත් සමග රූප නවයක්(9)ද, විතතසමුට්ඨාන ශුඛාභටකය ශබ්ද රූපයත් සමග රූප (9) දැයි විසිහය (26) වදුරුම් රූපයෝ පහල වෙත්. මෙය හැර වස්තු කාය දසක වශයෙන් සන්නති ශීඪ්‍යෝ දෙදෙනෙක්ද එක් එක් විතත-
 ඝණයෙක්හි තුන්වර බැගින් පහල වෙත්.

මෙසේ, කාය, භාව, වස්තු, වක්‍ර,	
භෝග, ඝාණ, ජීවිහා දසක වශයෙන් රූප	70
විතත, සාතු, ආභාර සමුට්ඨාන රූප	26
ත්‍රිවිධ නාමස්කකියෝය	3
	<hr/> 99

මෙයින් ශබ්ද රූප දෙක ඉවත් කල කල්හි රූප 97 කි. ඒ ඒ සත්තියන්ට නිද, සිටියදීත්, පමාව සිටියදීත්, හැසිරෙද්දීත්, කෑම අනුභව කරද්දීත්, පැත් ආදිය බොද්දීත්, දවාලෙහිත්, රාත්‍රියෙහිත් ඒ අනුභවක් (97) නාමරූප ධර්මයෝ විඤන ප්‍රත්‍යයෙන් හටගනිත්. මෙය විඤන පව්වයා නාම රූපං යයි දනසුතු.

මේ අනුභවක් (97) නාමරූප ධර්මයන් අතුරෙන්, කමීජ රූපය කෙම, හව, යෝනි, ගනි, විඤනසප්ති, සත්තීචාචාස යන්හි සියලු ත්‍රිසමුට්ඨාන රූපයන්ට පලමු පිහිටන්නේ විනමුත්, සාතු විතත, ආභාර රූපයත් විසින් අනුබල නොදෙන ලද්දේ පිහිටන්නට ගෙවත් විරසුචායි භාවයෙන් පවත්නට නොහැකිවේ. තමා පිලිබදවු සප්ත දසායුස්ක (17) ඝණ මාත්‍රයම පවත්නට හැකි නමුත් විරසුචායි භාවයෙන් පෙල නොසිද පැවැත්මට නොහැකිවේ.

ඒ ත්‍රිසම්බධාන රූපය තෙමේද, ඒ කමිජ රූපය පිසින් අනුබල නොදෙන ලද්දේ විරසායානි භාවයෙන් පිහිටත්තට නොහැකි වේ.

රළ වේගයෙන් පහළ නමුත් මහ මුහුදෙහි කිසි නැනක ලත් පිහිට ඇති බුන් නැවක් මෙන්, ඔවුනොවුන් ගෙන් රුකුල් ලැබ, ඒ කමීදී වතුසම්බධාන රූප කලාපයෝ පෙළ නොසිඳ පවත්නාහු ය. මෙසේ පිහිටා එක් අවුරුද්දක්, දූවුරුද්දක්, තුන් අවුරුද්දක්, සියක් අවුරුද්දක් නමුත් යම්තාක් කලෙකින් ඒ සත්ත්වයන්ගේ අසුඤ්ඤ මරණය හෝ කමීඤ්ඤ මරණය හෝ වෙද්ද එතෙක් කල් පවතින්. මෙසේ සිදුලු භවයොති ගති ආදීන්හි පවතින්.

නාම රූපයට හෙතුභූතවූ විඤ්ඤන ය විධි වේ. එනම්:

1. විපාක විඤ්ඤනය

2. අවිපාක විඤ්ඤනය (අභිසංස්කාර විඤ්ඤනය) කියායි

අසංඤ සත්ත්වයන්ගේ රූපයද, අසංඤ සත්ත්ව භූතියෙහි, කමීයෙන් හටගන්නා බැවින්, එය පංචවොකාර භවයෙහි පැවති අභිසංස්කාර විඤ්ඤන ප්‍රත්‍යයයෙන් හටගත් රූප නම්.

එපරිද්දෙන්ම, පංචවොකාර භවයෙහි ප්‍රචාන්ති කාලයෙහි කුසලාදී විත්‍යානුභවයෙහි කමී සම්බන්ධාන රූපය තෙම, පංචවොකාර භවයෙහි ප්‍රචාන්ති අභිසංස්කාර විඤ්ඤන ප්‍රත්‍යයයෙන් නිපන් රූප නම්. එහෙයින් විඤ්ඤන පව්වයානාමරූපං කියා වේ.

ප්‍රත්‍යයවීම

විපාක විඤ්ඤනය, නාමයට නව පරිද්දෙකින්ද, ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි වසනු රූපයට නව පරිද්දෙකින්ද, වසනු රූපය හැර අනිකුත් රූපයන්ට අට පරිද්දෙකින්ද

ප්‍රත්‍යය වේ. අභිසංස්කාර විඥනය, කමීජරූපයට එක් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ ප්‍රථම භවාධිගාදී විඥනය, ඒ නාමරූපයන්ට සුදුසු පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රතිසක්කික්‍ෂණයෙහි හෝ ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි හෝ විපාක සංඛ්‍යාතවූ යම් නාමයෙක් රූපය හා මුසුවූ හෝ නුමුසුවූ හෝ වේද, ඒ නාමයට ප්‍රතිසක්කිකාත්‍යයෙහි තියුක්ත වූ හෝ අත්‍යවූ විපාක විඥනය තෙම (1) සහජාත (2) අන්‍යෝන්‍ය (3) නිශ්‍රය, (4) සම්ප්‍රසුක්ත, (5) විපාක, (6) ආභාර (7) ඉඤ්ඤ, (8) අසන්, (9) අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්තින්ගේ වශයෙන් නව පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

වසනු රූපයට, ප්‍රතිසක්කික්‍ෂණයෙහිවූ විපාක විඥනය තෙම (1) සහජාත, (2) අන්‍යෝන්‍ය, (3) නිශ්‍රය, (4) විපාක, (5) ආභාරය, (6) ඉඤ්ඤ, (7) විප්‍රසුක්ත, (8) අසන්, (9) අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්තින්ගේ වශයෙන් නව පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

වසනු රූපය හැර අත්‍ය රූපයන්ට ඉහතකි අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය හැර ඉතිරි අටවිධවූ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

පුණ්‍යාභිසංස්කාර, අපුණ්‍යාභිසංස්කාර විඥනය තෙම, අසංඥ සත්ත්‍වයන්ගේ කමීජ රූපයට හෝ, පංචවොකාර භවයෙහි කමීජ රූපයට හෝ සුත්‍රානතික පයභීයෙන් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රතිසක්කි විඥනය හා අභිසංස්කාර විඥනයන් හැර ඉතිරි විඥනය තෙම, ප්‍රථම භවාධිග විතනයෙන් පටන් ගෙන ඒ ඒ නාම රූපයට සුදුසු පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

නාම රූප පච්චයා සලායතනං

මෙහි වෙදනාදීවූ සකකියන් තුන්දෙනාගේ අවයව සමූදය ය නාම නම්.

තමාගේ සන්තානයෙහි ඇතුළත්වූ ඒකාන්ත වශයෙන් සතර විධ වූ භූතයන්ද, වක්‍ර, සොන, සාණ, ජීවිහා, කාය ගදය යන වස්තුහුද, ජීවිතෙඤ්ඤය යද යන භූත රූප වස්තු රූපාදිය රූප නම්.

නාමයන්, රූපයන් එක්කොට ගත් කල්හි නාමරූප නම්. ඒ නාම රූපය තෙම ඡඛි ආයතනයන්ටම ප්‍රත්‍යය වේ. ඒ ඡඛි ආයතනයෝ නම් වක්‍රඛායතනය, සොනායතනය, සාණායතනය, ජීවිහායතනය, කායායතනය, මනායතනය යන ආයතනයෝයි.

අරූප භූමියෙහි නාමය තෙම, සවැනිවූ මනායතනයටම ප්‍රත්‍යය වේ. අනිත් ආයතනයන්ට ප්‍රත්‍යය නොවේ.

ඒ ඒ නාම රූපයාගේ ජිමක් ඇතිකල්හිම ඒ ඒ ආයතන තෙමේ වේ. එසේ තොවන කල ආයතන ඇති නොවේ.

අරූප භූමියෙහි ප්‍රතිසංඛි ප්‍රමාන්තික්‍ෂණයන්හි නාමයම ඒ සවැනිවූ මනායතනයට යටත්පිරිසෙයින් සත් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ. එනම්:

ප්‍රතිසංඛිණයෙහි, නාමය තෙම, මනායතනයට (1) සහජාත, (2) අන්‍යෝන්‍ය, (3) නිශ්‍රය, (4) සම්ප්‍රසුක්ත, (5) විපාක, (6) අසති (7) අවිගත යන සත් පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ

මේ භාර කිසි නාම ධර්මයක් හෙතුප්‍රත්‍යයයෙන් හා ආභාර ප්‍රත්‍යයෙන්ද ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රමාන්තික්‍ෂණයෙහි, විපාකනාමය තෙම, එම සත් පරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ අවිපාක නාමය තෙම විපාක ප්‍රත්‍යය භාර ඉතිරි සය ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

මේ අවිපාක නාමයන් අනුරත්, අලොභ, අද්‍යෙස, අමොහ සංකිතවූ කිසි නාමයක්, හෙතුප්‍රත්‍යයයෙන්ද සපයී චේතනාදි සංකිතවූ කිසි නාමයක් ආභාර ප්‍රත්‍යය යෙන්ද ප්‍රත්‍යය වේ.

සංවිවෘතකාර හවසෙති, විපාක නාමය තෙම ප්‍රතිසංකීර්ණයෙති, ස්වැති මනායතනයට ඒ සත් ප්‍රකාරයෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ අත්‍යවූ පඤ්චායතනයට (1) සහජාත, (2) නිශ්‍රය, (3) විපාක, (4) විප්‍රසුක්ත, (5) අසනි, (6) අවිගත, යන අසී ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

මේ විපාක නාමයන් අතුරෙන් කිසි විපාක නාමයක් හෙතු ප්‍රත්‍යය වශයෙන්ද, කිසි විපාක නාමයක් ආහාර ප්‍රත්‍යය වශයෙන්ද, ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහිද, විපාක නාමය තෙම, විපාකවූ අධ්‍යයනයට, ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි මෙන් සත් පරිද්දෙකින්ම ප්‍රත්‍යය වේ.

අවිපාක නාමය තෙම විපාක නොවූ ස්වැති මනායතනයට විපාක ප්‍රත්‍යය හැර ඉතිරි අසී ආකාරයෙන් ම ප්‍රත්‍යය වේ. මනායතනය හැර සෙසු චක්‍රායතනවලදී පඤ්චායතනයන්ට, විපාක නාමය තෙම, (1) පව්ජාජාත, (2) විප්‍රසුක්ත (3) අසනි, (4) අවිගත යන සිව් පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. අවිපාක නාමය තෙමේද, ඒ සිව් පරිද්දෙන් ම ප්‍රත්‍යය වේ.

මෙහි රූපය තෙම, අරූප භූමියෙහි එක් ආයතනයකට වත් ප්‍රත්‍යය නොවේ.

සංවිවෘතකාර හවසෙති, රූපයන් අතුරෙන් හදසවසතු රූපය තෙම, ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහිදී, ස්වැති මනායතනයට (1) සහජාත, (2) අන්‍යෝන්‍ය, (3) නිශ්‍රය, (4) විප්‍රසුක්ත, (5) අසනි, (6) අවිගත යන අසී ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

සතර මහා භූතයෝ තුමු, ප්‍රතිසන්ධි, ප්‍රවෘත්තිසංකීර්ණයන්හි විශේෂයක් නැතිවම චක්‍රායතනවලදී පඤ්චායතනයන්ට, (1) සහජාත, (2) නිශ්‍රය, (3) අසනි, (4) අවිගත යන සතර ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

රූප ජීවිතෙද්‍රියය තෙමේ, ඒ වකඩායනනාදී ප්‍රසාද ආයතන පස්දෙනාට, ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි සහ ප්‍රවෘත්ති-ක්‍ෂණයෙහිද, (1) අජී, (2) අවිභව, (3) ඉද්‍රිය යන තුන් පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

ආභාර රූපය තෙමේද, ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිදී තුන් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ එනම් (1) අජී, (2) අවිභව (3) ආභාර යන තුන් ආකාරයෙන්ය.

ඒ වක්‍රුරාදී ප්‍රසාද රූපයෝ පස්දෙනාම වක්‍රු, සොන ඝාණ, ජිවිහා, කාය විඤ්ච සංඛ්‍යාතවූ මනායතනයට, ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි, (1) නිශ්‍රය, (2) පුරෙජාත, (3) ඉද්‍රිය, (4) විප්‍රසුක්ත, (5) අජී, (6) අවිභව යන අඩි ආකාර යෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

පඤ්ච විඤ්චයන් හැර අවශෙෂෙහි මනායතනයට, වක්‍රුරූපය තෙම, ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි (1) නිශ්‍රය, (2) පුරෙජාත, (3) විප්‍රසුක්ත, (4) අජී, (5) අවිභව යන පස් ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි පංචවොකාර භවයෙහි; වෛදනා සංඤා, සංඛාර යන සකකිත්‍රයද, හදයවක්‍රුරූපයද, යන නාමරූපය තෙම සවැනිවූ මනායතනයට, (1) සහජාත, (2) අනන්‍යාන්‍ය, (3) නිශ්‍රය, (4) විපාක, (5) සම්ප්‍රසුක්ත, (6) විප්‍රසුක්ත, (7) අජී, (8) අවිභව යන අට ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

සලායතනි පච්චයා එසෙසා

අඩි ආයතන ප්‍රත්‍යයෙන් ඇතිවන ස්පඨියෝ නම් දෙතිස් (32) විපාක වික්‍රද්‍රවයන් හා සම්ප්‍රසුක්තවූ දෙතිස් (32) ස්පඨියෝ යි මේ සලායතනයේ ස්පඨියාගේ පැවැත්මට උපකාර වේ.

මෙහි ස්පටිය සවැදූරුම් වේ. එනම්:

1. වක්‍ර සම්පය්‍යය
2. සොභ සම්පය්‍යය
3. ඝාණ සම්පය්‍යය
4. ජ්වහා සම්පය්‍යය
5. කාය සම්පය්‍යය
6. මනෝ සම්පය්‍යය

වක්‍ර සම්පය්‍යය නෙම වක්‍රායතනය, රූපායතනය, වක්‍ර විඥන නම්වූ මනායතනය, සපටියා කෙරෙන් අවශෙෂවූ සම්ප්‍රසක්ත සංඛාරාත ධර්මායතනය, හෙතුකොට ගෙන වේ. සොභ සම්පය්‍යාදිය ද මේ නයිත්ම දනසුතු. මෙසේ මේ ස්පටිය නෙම එකම ස්පටියක්වූයේ වී නමුත් නොයෙක් ආයතනයන් හෙතුකොට ගෙන වන්තේය. ආයතනයන් නැති කල්හි ස්පටිය ඇති නොවේ. එහෙයින් ආයතන ප්‍රත්‍යයෙන් ස්පටිය වන බව කියතලදී.

වක්‍රායතන, සොභායතන, ඝාණායතන, ජ්වහායතන, කායායතන යන පඤ්චවිධ ආයතනයන් වක්‍රසම්පය්‍ය, සොභසම්පය්‍ය, ඝාණසම්පය්‍ය, ජ්වහා සම්පය්‍ය, කාය සම්පය්‍යය යන පඤ්චවිධ ස්පටියට ෂච් (6) ප්‍රකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ. එනම්: 1. නිය්‍යය ප්‍රත්‍යය, 2. පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය, 3. ඉච්චිය ප්‍රත්‍යය, 4. විප්‍රසක්ත ප්‍රත්‍යය, 5. අඤ්ච ප්‍රත්‍යය, 6. අවිගන ප්‍රත්‍යය යන ප්‍රත්‍ය සයයි.

එ පඤ්චවිධ ආයතනයන් ගෙන් අත්‍යවූ හුදකලාවූ විපාක මනායතනය නෙම, කුසල විපාකාදී පඤ්චවාරිකාදී වශයෙන් නොයෙක් ප්‍රහෙද ඇති විපඤ්ච විඥනයන් හා සම්ප්‍රසක්තවූ ස්පටියට නවාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ. එනම්: 1. සහජාන ප්‍රත්‍යය, 2. අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය, 3. නිය්‍යය ප්‍රත්‍යය, 4 විපාක ප්‍රත්‍යය, 5 ආහාර ප්‍රත්‍යය, 6. ඉච්චිය ප්‍රත්‍යය, 7. සම්ප්‍රසක්ත ප්‍රත්‍යය, 8. අඤ්ච ප්‍රත්‍යය, 9. අවිගන ප්‍රත්‍යය යන නවයයි.

රූපාසනනය නෙම, චක්ඛු සම්මසයයට 1. ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය, 2. පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය, 3. අජී ප්‍රත්‍යය, 4 අවිභව ප්‍රත්‍යය වශයෙන් සතර පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

ශබ්දයනනාදීහුද, සොතසම්මසයාදීන්ට එමෙන්ම සතර පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

මනෝ සම්මසයයට ඒ රූපාදී ආයතනද, ධර්මා යතනයද ඒ සතර පරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ. එසේම ආලම්බන ප්‍රත්‍යය මාත්‍රයෙනුත් ප්‍රත්‍යය වේ.

එසස පච්චයා වේදනා

සංගීය ඇති කල්හිම වේදනාවෝ වෙත්. සංගීය නැති කල්හි නොවෙති එහෙයින් එසස පච්චයා වේදනා යයි දක්වන ලදී.

චාරවශයෙන් ගත් කල්හි මේ වේදනාවෝ ඡඛිවිධි වේ.

- එනම්: 1. චක්ඛු සම්මසයජා වේදනා
- 2. සොත සම්මසයජා වේදනා
- 3. සාණ සම්මසයජා වේදනා
- 4. ජීවිහා සම්මසයජා වේදනා
- 5. කාය සම්මසයජා වේදනා
- 6. මනෝසම්මසයජා වේදනා යනුයි.

මෙසේ චාරවශයෙන් ඡඛිවිධි වූ මේ වේදනාවෝ ප්‍රහෙද වශයෙන් එකුත් අනුවක් (89) වේ එනම්, එකුත් අනුවක් සිත් හා සම්ප්‍රසුක්ත එකුත් අනුවක් වේදනාවෝයි. ඒ එකුත් අනුවක් වූ වේදනාවන් අතුරෙන් පසස පච්චයා වේදනා යන පදයෙහි දෙතිස් විපාක විභූතයන්හි සම්ප්‍රසුක්ත වූ දෙතිස් (92) වේදනාවෝම ගතයුතු.

වේදනාවට ප්‍රත්‍යය වන ස්පර්ශයත් අතුරෙන්, චක්ඛු සම්මසය, සොතසම්මසය, සාණ සම්මසය ජීවිහාසම්මසය, කාය සම්මසය යන පඤ්ච චාරයෙහි පවත්නා ස්පර්ශය

තෙම, චක්ඛුසම්ඵසාජා වෙදනා, සොතසම්ඵසාජා වෙදනා, සාණ සම්ඵසාජා වෙදනා, ජීවිහා සම්ඵසාජා වෙදනා කායසම්ඵසාජා වෙදනාවන්ට අට පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යයවේ. එනම්: 1. සහජාත ප්‍රත්‍යය, 2. අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය, 3. නිසසය ප්‍රත්‍යය, 4. විපාක ප්‍රත්‍යය, 5. ආහාර ප්‍රත්‍යය, 6 සම්ප්‍රසන්න ප්‍රත්‍යය, 7. අත්ති ප්‍රත්‍යය, 8. අවිගත ප්‍රත්‍යය, යන අෂටවිධ ප්‍රත්‍යයෝයි.

මෙකී ප්‍රසාද වස්තූක පඤ්ච වෙදනාවන් කෙරෙත් අවශෙෂවූ චක්ඛුචාරාදීවූ එක් එක් වාරයෙකි සම්පවිච්ඡනා සන්ධිරණ, නදුරමමණ වශයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ කාමාවචර විපාක වෙදනාවන්ට, චක්ඛු සම්ඵසාජය මුල්කොට ඇති සපඨිය තෙම, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ. මනොචාරයෙහි වනාහි, නදුරමමනා වශයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ කාමාවචර විපාක වෙදනාවන්ට සහජාත මනො සම්ඵසාජය යයි කියන ලද ඒ ස්පඨිය තෙම, එම අට පරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රතිසන්ධි, භවාධින, චූති වශයෙන්ද ප්‍රවෘත්තවූ ත්‍රෛභූමික විපාක වෙදනාවන්ටද ඒ ස්පඨිය තෙම එම අට පරිද්දෙකින්ම ප්‍රත්‍යය වේ. මනොචාරයෙහි නදුරමමණ වශයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ යම් කාමාවචර විපාක වෙදනාවෝ වෙත්ද, ඒ කාමාවචර විපාක වෙදනාවන්ට, මනොචාරයෙහි මනොචාරාවජ්ජන විත්තය හා සමප්‍රසක්තවූ මනොසම්ඵසාජය තෙම උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් ප්‍රකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

වෙදනා පච්චයා නණහා

වෙදනාව ඇති කල්හිම තෘෂණාව වේ. වෙදනාව නැති කල්හි නොවේ.

වෙදනා ප්‍රත්‍යයෙන් වන නණහාවෝ ආරම්භණයන්ගේ වශයෙන් ෂච්චිධි වේ.

- එනම්: 1. රූප නිශ්චයා
- 2. සද්ද නිශ්චයා
- 3. ගන්ධ නිශ්චයා
- 4. රස නිශ්චයා
- 5. පොඨ්ඨබ්බ නිශ්චයා
- 6. ධම්මනිශ්චයා යන සයයි.

රූපාලම්බනයෙහි නිශ්චයාව, රූප නිශ්චයා යයි ද, ශබ්දාලම්බනයෙහි නිශ්චයාව සද්ද නිශ්චයා යයි ද, ගන්ධාලම්බනයෙහි නිශ්චයාව, ගන්ධ නිශ්චයා යයි ද, රසාලම්බනයෙහි නිශ්චයාව රස නිශ්චයා යයි ද, පොඨ්ඨබ්බාලම්බනයෙහි නිශ්චයාව පොඨ්ඨබ්බ නිශ්චයා යයි ද, ධම්මාලම්බනයෙහි නිශ්චයාව ධම්ම නිශ්චයා යයි ද දකුණු.

මේ නිශ්චයාව, කාමනිශ්චයා, භවනිශ්චයා, විභවනිශ්චයාවගේ වශයෙන් භවිම වේ.

රූප නිශ්චයාවම යම් කලෙක වක්කුසට හමුවූ රූපාලම්බනය කාම ගුණාස්වාද වශයෙන් ආස්වාදනය කරන්නාව පවතිද්ද, එකල්හි කාම නිශ්චයාව වේ.

යම් කලෙකි ඒ රූපාලම්බනයම නිත්‍යය යයි ද ශාස්වත යයි ද කියා මෙසේ ප්‍රවෘත්තවූ ශාස්වත දූෂටිය හා සමග පවතිද, එකල්හි භව නිශ්චයාව වේ. එනම්: ශාස්වත දූෂටිය හා එක්ව පැවති රාගය තෙම භව නිශ්චයාව නමැයි කියනු ලැබේ.

යම් කලෙකි ඒ රූපාලම්බනයම සුත්වන්තේය, විනාශ වන්තේය යි මෙසේ ප්‍රවෘත්ත වූ උච්චේද දූෂටිය හා සමග පැවති කල්හි විභව නිශ්චයා නම් වේ උච්චේද දූෂටිය හා සමග පැවති රාගය තෙම විභව නිශ්චයා යයි කියනු ලැබේ.

සද්ද නිශ්චයාදීය ද මේ නිශ්චයාම දකුණු.

මෙසේ මේ ෂබ්දවිධ තණහාවෝ කාම තණහා, භව තණහා, විභව තණහා වශයෙන් තුන් ආකාරයෙන් ගත් කල්හි තෘෂ්ණාවෝ අටලොසක් වෙති. ($6 \times 3=18$) එයද අධ්‍යාත්ම, බාහිර සන්තාන වශයෙන් සතිසකි. ($18 \times 2=36$) තවද, අතීත, අතාගත, පව්වුපපන්න වශයෙන් අටතුරාශියක් වේ. ($36 \times 3=108$).

මේ වෙදනා පච්චයා තණහා නිර්දේශයෙහි එකලාවුම විපාක සුඛ වෙදනා තොමෝ අදහස් කරණ ලදී. ඒ විපාක සුඛ වෙදනා තොමෝ තෘෂ්ණාවට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් අයුරෙකින්ම ප්‍රත්‍යය වේ.

දුකට පත්වූ පුද්ගලයෙක් සුඛය ප්‍රචීනා කෙරේද, සුචපත්වූ පුද්ගලයෙක් සුඛය වැහිඳක්ම ප්‍රාචීනා කෙරේද, උපෙක්‍ෂාතොමෝ සන්ත්‍රන් වන බැවින් සුඛ වෙදනාවට ඇතුළත්කොට වදාරනලද බැවින්ද, සුඛ, දුකට, උපෙක්‍ෂා යන ත්‍රිවිධ වෙදනාවෝම තෘෂ්ණාවට ප්‍රත්‍යය වූවාහු වෙති.

ඒ තෘෂ්ණාව වෙදනාව ප්‍රත්‍යය කොට ඇත්ති නමුත් අනුශය කෙලශයන් දුරුකළ, වාස නිමවූ බ්‍රහ්මචර්යාව ඇති, බාහිනපාපිට්ඨ, ක්‍ෂීණාශ්‍රවයන් වහන්සේට ඇති නොවේ.

තණහාපච්චයා උපාදානං.

තණහාව ඇති කල්හිම උපාදානයෝ ඇතිවෙත්. තණහාව තැති කල්හි ඇති නොවෙත්.

අරමුණ දැනිකොට අල්වා ගැනීම උපාදාන නමි. තෘෂ්ණාවෙන් මඩනාලද පුද්ගලතෙමේ රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, ස්පර්ශ, ධර්ම යන සියාකාර අරමුණු තදින් අල්වා ගනී. උපාදාන යන්නෙන් දැනි ලොහ දිට්ඨි දෙදෙනා ගනු ලැබේ.

මේ උපාදානයෝ සතර දෙනෙකි. එනම්:

- 1. කාමුපාදාන
- 2. දිට්ඨපාදාන
- 3. සීලබ්බතුපාදාන
- 4. අභ්‍යව්‍යාදාන යන සතර ය.

1. **කාමුපාදානය**- යම් ධර්මයක් වස්තුකාම සංකීර්ණ කාමය දැකීමකට ගනීද, එය කාමුපාදාන නම් ඒ ධර්ම සවභාවය තෙම කාමයන් වේ, උපාදානයන් වේ. තවද, පඤ්චවිධවූ කාමගුණයන්හි යම් කාමව්‍යුත්පාදයක් වේද, යම් කාම රාගයක් වේද, යම් කාමනිජ්ජා නම්ලද ලොභයක් වේද, යම් කාම තෘෂ්ණාවක් වේද, යම් කාමස්තෙහ නම් ලද ලොභයක් වේද, යම් කාම මුද්ඪා නම් ලද ලොභයක් වේද, යම් කාම පටිනිජ්ජා නම් ලද ලොභයක් වේද, මේ ධර්ම ජාති තොමෝ කාමුපාදාන නම් වේ. මෙසේ තෘෂ්ණාවගේ දැකීම වම උපාදාන යයි වදාලන ලදී. පූජිතෘෂ්ණා සංකීර්ණ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයයෙන් දැකීම, පසුව ඇතිවූ තෘෂ්ණාතොමෝයි.

2. **දිට්ඨපාදානය**- යම් ධර්මයක් මිථ්‍යාදර්ශන නම්වූ මිථ්‍යා දූෂ්ටියක් වේද, එයම දැකීමකට අල්වාගත්ත අභිමතෝ උපාදානයන් වේද, එය දිට්ඨපාදාන නම් එය දැකීමකට මිථ්‍යාදර්ශනවද නමෙකි. එනම්:

- 1. දායකයන් එලයක් නැත.
- 2. මහා දායකයන් එලයක් නැත.

3. ආමන්ත්‍රණය කොට දෙන්නාවූද, ආගන්තුකයාට දෙන්නාවූද, ආවාහාදීන්හිද, මහිගලය පිණිසද දෙන්නාවූ දායකයන්ද එලයක් නැත.

4. දස කුසල කමීපථ, දස අකුසල කමීපථ යන කියන ලද්දවූ කුසලාකුසල කමීයන්ගේ එලයක් විපාක යෙක් නැත.

5. මෙලොව නැත.

6. පරලොවක් නැත.

7. මව් කෙරෙහි මිථ්‍යා ප්‍රතිපත්ත, සමයන් ප්‍රතිපත්ත-
යන්ට කමී ඵලයෙක්, විපාකයෙක් නැත.

8. පියා කෙරෙහි මිථ්‍යා ප්‍රතිපත්ත, සමයන් ප්‍රතිපත්ත
යන්ට කමී ඵලයෙක්, විපාකයෙක් නැත.

9. පුළු හවයෙන් වුනව පශ්චිම හවයෙහි ඕපපානිකව
උපදනාසිලිවු සත්ති කෙනෙක් නැත.

10. යම් මහණ බවුණෙක් මෙලොවත් පරලොවත්
නුමුම විශිෂට ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂකොට දෑන ප්‍රකාශනීර්මට
සමත් වේද ඵබදුවු, සත්හුන් බවට පැමිණියාවු අනුලොම
පිලිවෙත මනාව පිලිපත්තාවු, ධාර්මිකවු මහණ බවුණු
කෙනෙක් ලෙවිහි නැත්තාහ යනාදී වශයෙන් ගත්තාලද
මිථ්‍යාදූෂ්ටිය වේ.

තවද, දිට්ඨිගහවු හෙවත් දෙසැටක් මිථ්‍යාදූෂ්ටිත්හි
පයඝීපනවු යම් මිථ්‍යාදූෂ්ටියක් වේද, දිට්ඨිගහණ නම් වු,
ඉක්මයානොහැකි අභීයෙන් වනදුටී, ගිරිදුටීදීත් බදුවු යම්
දූෂ්ටි ගැනීමක් වේද, දිට්ඨි ඝානගාර හෙවත් වෞර
කාන්තාර, ව්‍යාල කාන්තාර, මරු කාන්තාර, නිරුදක
කාන්තාර, දුර්භික්ෂ කාන්තාරයන් බදුවු යම් දූෂ්ටි
කාන්තාරයෙක් වේද, දිට්ඨි විසුඝාසික නම් ලද සමයන්දූෂ්ටිය
විනිවිදලන අභීයෙන්ද, සමයන් දූෂ්ටියට විලොම්වන අභී
යෙන්ද යම් දිට්ඨි නම්ලද යුලෙක් වේද, දිට්ඨි විපජ්ජිත
හෙවත් ශාසවන උචෙඡ්ද වශයෙන් සැලෙන අභීයෙන්
යම් දූෂ්ටි විෂ්ඨඤනයෙක් වේද, දිට්ඨි සංශොජන හෙවත්
දිට්ඨියෙන් බකිනසෙක් වේද, ග්‍රාහ හෙවත් ආලම්බිතය
දූභිකොට ගත්තා අභීයෙන් යම් දූභිකොට ගැනීමක්
වේද, පනිට්ඨගාහ හෙවත් බලවත්ව පවත්නා බැවින්
මොතවට පිහිටා ගත්තා අභීයෙන් දූෂ්ටි නම්ලද ප්‍රතිඝා
ග්‍රාහයෙක් වේද, අභිනිවෙස හෙවත් නිත්‍යාදී වශයෙන්

පවත්නා යම් දෘෂ්ටාන්තවේදයක් වේද, පරාමාස හෙවත් අතින්‍යාදී ධර්මසව්‍යවය ඉක්මපියා නිත්‍යාදී වශයෙන් අත් පරිද්දෙකින් ආමණිතය කරන්නා වූ යම් දෘෂ්ටියක් පරාමණිතයක් වේද, කුමමගහ හෙවත් යම් දෘෂ්ටිසංඛ්‍යාත දුර්මාභියක්, දුගතින්ට මාභියවූ යම් දෘෂ්ටියක් වේද, මිථ්‍යාපථ හෙවත් දිග් මූලා වූවකු විසින් මේ අසුචල් ගමට යන මගැයි ගත්මග තෙමේ ඒ ගමට නොපමුණුවන්නාගේ දෘෂ්ටිගතිකයා විසින් සුගතිපථ යයි ගත් දෘෂ්ටි නොමෝ තමා සුගතියට නොපමුණුවානුයි අසන්පථ වන අතීයෙන් දෘෂ්ටි නම් ලද යම් මිථ්‍යා පථයක් වේද, මිච්ඡනා හෙවත් දෘෂ්ටි නම්ලද මිථ්‍යා සව්‍යවයක් වේද, නිසායනන හෙවත් බාල පාඨන්ජනයෝ එහිම පරිමුණ වශයෙන් බැසගතින්නුයි හිච්චිදුද, අතතීයන්ගේ උත්පත්තියට කාරණානුයි ආයතනවූද, යම් නිසායනනයක් වේද, විපරිසෙසත්‍රාහ හෙවත් දෘෂ්ටි නම් ලද යම් විපරිසාස වූ ග්‍රාහයක් වේද, වරදවා අරමුණු ගැනීමක් වේද යන මේ ආදිය දිට්ඨපාදනය යයි කියනු ලැබේ.

3. සීලබ්බතූපාදනය - යම් මිථ්‍යා දැනියක් ගෝසීල ගෝවුත ආදී ශීලවුතය දැනීමකට ගනීද, එහෙයින් ඒ මිථ්‍යා දැනිය තෙම ශීලවුත නම්. මෙවැනි ගෝසීලාදී යෙන් සංසාර ශුද්ධිය වේයයි කියා වරදවා ලබ්ධි ගන්නා හට තුමුම උපාදානද වෙත්. මෙසේ වරදවා ගත් මෙබඳු සව්‍යවය ආත්තා වූ යම් දෘෂ්ටියක්, දිට්ඨි ගත බවක්, දිට්ඨිගහණාදී බවෙක් වේද, ඒ මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය සීලබ්බතූපාදනය යයි කියනු ලැබේ.

4. අනතවාදුපාදනය - යම් ධර්ම සව්‍යවයක් කරණ කොට ගෙන සත්‍යයෝ කියද්ද, ඒ ධර්ම සව්‍යවයෝ වාද නම්. එයම කරණකොට ගෙන දැනිව ගනීද, එහෙයින් උපාදාන නමුදු වේ. ආත්මයාගේ ප්‍රකාශයට කාරණා වූවක්හු දැනීමකට ගැනීම ආත්මවාදෙපාදනය

නම් වේ. ආත්මය යන වචන මාත්‍රයම හෝ ආත්මය යයි සත්තයෝ මේ ධර්ම ජාතිය කරණකොට ගෙන දැකීමකොට ගනින්නුයි අත්තවාදපාද්‍යන නම්. තවද, විසි ආකාර සකකායදුෂ්ටියටද අත්තවාදපාද්‍යනය යයි කියනු ලැබේ.

එනම්, හෙතෙම

1. රූපය ආත්මයකැයි මොනවට දක්නේයි.
2. ආත්මය රූපවත් වූවක් කොට මොනවට දක්නේයි.
3. ආත්මය කෙරෙහි රූපය මොනවට දක්නේයි.
4. රූපය කෙරෙහි ආත්මය මොනවට දක්නේයි.

එමෙන්ම වෙදනාවද, සංඥාවද, සංසකාරයද, විඤ්ඤාණයද මෙසේ සතර සතර ආකාරයෙන් දක්නේය වරදවාගත් මෙබඳු ස්වභාවය ආත්තාච්චි යම් දුෂ්ටියක්, දිට්ඨිගත බවක්, දිට්ඨිගතභණාදි බවක් වේද, එය අත්තවාදපාද්‍යන නම්.

මෙහි කියනලද සතරාකාරවූ උපාද්‍යනයෝ තණනා ප්‍රත්‍යයෙන් ලත් උපාද්‍යනයෝ යි. තණනාව තැනි කල්හි මේ උපාද්‍යනයෝ ඇති නොවෙත්.

තවද, උපාද්‍යනය පිළිබඳව, උත්පතනි ක්‍රම, පහාණ ක්‍රම, දෙශනා ක්‍රම යන ත්‍රිවිධ ක්‍රමයන් අතුරෙන්, නුවණින් නොදන හැකි පූජාවධිය ඇති සසරෙහි මෙනම් කෙලෙසයාගේ පළමුකොට ඉපදීම වේයයි අවිද්‍යමාන වන හෙයින් උත්පතනි ක්‍රමය නො වදාරනලදී. එක් අත්-බැවෙක්හි ආත්මදුෂ්ටි ග්‍රහණය මුල්කොට ඇති ශාස්වත, උච්ච්ඡද දුෂ්ටි වශයෙන් මිථ්‍යාභිනිවේශය කිරීම උපදී, හෙවත් ආත්මවාදපාද්‍යනය පළමුකොට හටගනී. ඉක්බිති ඒ ආත්මය තෙම ශාස්වත යයි ලබ්ධි ගන්නා පුද්ගලයාහට ආත්මයාගේ විශුද්ධි භාවය මුල්කොට ඇති සීලබ්බතූපාද්‍යනය උපදී. මේ ආත්මය විනාශවේයයි උච්ච්ඡද වශයෙන් ලබ්ධි ගන්නාවූ පරලොචිති අපේක්ෂා රහිත පුද්ගලයාහට කාමුපාද්‍යනය තෙම උපදී. මෙකී තයින්

පළමුකොට ආත්මවාද්‍යපාද්‍යනයද, ඊට ඉක්බිතිව දිට්ඨිපාද්‍යන, සීලබ්බතුපාද්‍යන, කාමුපාද්‍යනයන්ද පිළිවෙලින් උපදිත්. මෙය උපාද්‍යනයන්ගේ එක් අත් බැවෙක්හි උත්පතති ක්‍රමය වේ.

ප්‍රභාණ ක්‍රමය. සොවාත් මගින් නැසියයුතු හෙයින් දිට්ඨිපාද්‍යනය, සීලබ්බතුපාද්‍යනය සහ අත්තවාද්‍යපාද්‍යනයද පළමුකොට ප්‍රභාණය කරනු ලැබේ. රහත් මගින් නැසිය යුතු හෙයින් කාමුපාද්‍යනය පසුව ප්‍රභාණය කරණු ලැබේ.

දෙශනා ක්‍රමය. වහා විෂය වන බැවින්ද, ප්‍රකට වන බැවින්ද, කාමුපාද්‍යනය පළමුකොට වදාරන ලදී. ඒ කාමොපාද්‍යනය අෂටවිධ ලොභමූල විත්තයන් හා සමග යෙදෙන හෙයින් මහත්වූ උත්පතතිස්ථාන ඇත්තේය. අතික් උපාද්‍යනයේ නිදෙන දිට්ඨිගත සමප්‍රසුක්ඛ ලොභවිත්තයන් හා සමග යෙදෙන හෙයින් අල්පවූ උත්පතති ස්ථාන ඇත්තාහ.

බෙහෙවින්, ආලයරාමනය හෙවත් ආලය සිඛිඛාත පඤ්චාපාද්‍යනසකකියන්හි රමණය කරණ හෙයින් ආලයරාමනයවූ ප්‍රජාව කෙරෙහි කාමුපාද්‍යනය ප්‍රකට වේ. අතින් උපාද්‍යනයේ නිදෙන ප්‍රකට නොවෙත්.

කාමුපාද්‍යනය ඇති පුරුෂ පුද්ගලතෙම වසනුකාමයන්ගේ ප්‍රතිලාභය පිණිස දිට්ඨි, සුත, මුත ආදී වශයෙන් පැවති කුතුහල මගුල් ආදිය බහුලකොට ඇත්තේ වේ. ඒ බව කාමොපාද්‍යනය ඇති පුරුෂ පුද්ගලයාගේ දිට්ඨිපාද්‍යනය වේද, එහෙයින් කාමොපාද්‍යනයට අනතුරුව දිට්ඨිපාද්‍යනය වදාල සේක.

ඒ දිට්ඨිපාද්‍යනය තෙම ප්‍රභේද වනුයේ සීලබ්බතුපාද්‍යන, අත්තවාද්‍යපාද්‍යනයන්ගේ වශයෙන් විප්‍රකාර වේ. ඒ දෙක අතුරෙන් ගෝත්‍රියා, කුකකුට ක්‍රියාවන්ගේ වශයෙන් දතයුතු වන හෙයින් ඔෆදරික වේද, එහෙයින් සීලබ්බතුපාද්‍යනය තෙම අත්තවාද්‍යපාද්‍යනයට පළමු වදාල සේක. සියුම් වන බැවින් අවසාන වශයෙන් අත්තවාද්‍යපාද්‍යනය වදාල සේක. මෙය උපාද්‍යනයන්ගේ දෙශනා ක්‍රමයයි.

ප්‍රත්‍යය වීම. කාමුපාදනයට තෘණානොමෝ උප-
නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් අයුරෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.
තෘණාව විසින් ඇලී බැඳී ගන්නාලද්දවු ආලම්බනයන්හි
උපදතා හෙයින්.

සෙසු උපාදානත්‍රයට. 1. සහජාත, 2. අඤ්ඤාමඤ්ඤා,
3. නිශ්‍රය, 4. සම්ප්‍රසක්ත, 5. අප්පි, 6. අවිගත, 7. හෙතු
යන මොවුන්ගේ වශයෙන් සත් (7) අයුරෙකින් හෝ
උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය හා සමග අට අයුරෙකින් හෝ
ප්‍රත්‍යය වේ.

උපාදාන පච්චයා භවො

බලවත් ලොහ දිට්ඨි සංකිතවු උපාදානය හෙතු
කොට ගෙන භවය ඇතිවේ. උපාදානය නැති කල්හි
භවය ඇති නොවේ.

අනි වශයෙන් වතාහි යම් ධර්ම සචභාවයෙක් තෙම
වේද එහෙයින් ඒ ධර්මසචභාවයට භව යයි කියනු ලැබේ.
ඒ භවය විධි වේ. එනම්:

- 1. කමී භවය
- 2. උපපතති භවය

කමීයම භවය වේනුයි කමීභව නම් කමීය හෙතුකොට
පවත්නා විපාකසංකත, කටතාරූප, භවය වේනුයි
උපපතති භව නම්. එය ඵලොපචාර හෙවත් ඵලයාගේ
නාම වශයෙනි.

භවයට පමුණුවන හෙයින් සියලු භවගාමි කමී
කමී භව නම් වෙත්. එය:

- 1. පුණ්‍යාභිසංස්කාරය
- 2. අපුණ්‍යාභිසංස්කාරය
- 3. ආනෙඤ්ජාභිසංස්කාරය යයි ත්‍රිවිධ වේ.

ධම්ම වශයෙන්

පුණ්‍යාභිසංස්කාරය—

කාමාවචර කුසල වෙනනා	8	}	13
රූපාවචර කුසල වෙනනා	5		

අපුණ්‍යාභිසංස්කාරය—

අකුසල වෙනනා	12
-------------	----

ආනන්දාභිසංස්කාරය—

අරූප කුසල වෙනනා	4
	29

මේ එකුත්තීස් වෙනනා ගත් කල්හි ඒ වෙනනා හා සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ද එයටම ඇතුළත්කොට කම්මිභව යයි වදාරන ලදී.

උපපත්ති භවය

1. ලොකික විපාක- කාමාවචර විපාක 23 } 32
මහග්ගක විපාක 9 }
2. එම විපාක සිත්ති සම්ප්‍රයුක්ත චෛතසික 35
3. කමීජ රූපයෝ 20

යන මේ ධර්මයෝ උපපත්ති භව නම් වෙත්.

මේ උපපත්ති භවය නවසත්ත්වාචාසයෙන් ගේ වශයෙන් තව වැදැරුම් වේ.

එනම්:

1. කාම භවය- කාම නම් ලද භවයයි. එනම් කාම භූමි එකොළොස් ය. (11)
2. රූප භවය- රූප ලොක හොළොස් ය (16)
3. අරූප භවය- අරූපතල සතර ය (4)
4. සඤ්ඤි භවය- සංඥ ඇති පුද්ගලයන්ගේ භවය නොහොත් සංඥනොමෝ මේ භවයෙහි ඇත්තේනුයි සංඥ භව නම්.

එනම්:

කාමභූමි එකොළොසය	11
අසංඥතලය හැර රූප තල පසළොස්සය	15
ආකාශානඤ්චායතනය	1
විඤ්ඤාණඤ්චායතනය	1
ආකීඤ්චඤ්ඤායතනය	1
	<hr/>
	29

5. අසඤ්ඤි භවය - අසංඥතලය යි.

6. තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤි භවය - ඔදරිකවූ සංඥව ගේ නැති හෙයින් ද, සුක්ෂම වූ සංඥවක් ඇති හෙයින් ද තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා නම් වූ භවයයි.

7. එකචෝකාර භවය - හුදු රූපසකකියෙන් ගැවසී ගත්තාවූ භවය තෙම එකචෝකාර භව නම් වේ. නොහොත් එක් රූපසකකියක් මේ භවයට ඇත්තේනුයි එකචෝකාර භව නම්. (අසංඥතලයයි)

8. චතුචෝකාර භවය - සතර නාමසකකියෙන් ගැවසී ගත්තාවූ භවය චතුචෝකාර භවය නම් වේ. (අරූප තල සතරය.)

9. පඤ්චචෝකාර භවය - පඤ්චසකකියෙන් ගැවසී ගත්තාවූ භවය පඤ්චචෝකාර භවය නම් වේ.

එනම්: අසංඥ තලය හැර රූපී බ්‍රහ්මලොක 15 } 26
කාම භූමි 11 }
යන භූමි 26 ය.

මෙය උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ භවය වේ.

තවද, මේ උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් සමභව වන භවයාගේ ඛණී කාය වශයෙන් වනාහී

1. කාම භවය - පඤ්චවිධවූ උපාදිත්තසකකියෝයි.
2. රූප භවය - එසේම පඤ්චවිධවූ උපාදිත්තසකකියෝයි.

3. අරූප භවය - චතුර්විධවූ උපාදිත්තසකකියෝසි.
4. සඤ්ඤි භවය - චතුර්විධවූ පඤචවිධවූ උපාදිත්ත-සකකියෝසි.
5. අසඤ්ඤි භවය - එක් උපාදිත්තසකකියකි.
6. නොවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤා භවය - චතුර්විධවූ උපා-දිත්තසකකියෝසි.
7. එකචෝකාර භවය - එක් උපාදිත්තසකකියකි.
8. චතුචෝකාර භවය - චතුර්විධවූ උපාදිත්තසකකි-යෝසි.
9. පඤචචෝකාර භවය - පඤචවිධවූ උපාදිත්ත-සකකියෝසි.

උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් වත්තාවූ කමී භවය පුණ්‍යාභි-සංසකාරාදී වශයෙන් ත්‍රිවිධ සංසකාරයන් බව යට දක්වන ලදී. එසේම ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණයට ප්‍රත්‍යවන ත්‍රිවිධ සංසකාරයන් ද සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යන්නෙන් දක්වා ඇති හෙයින් මෙහි වෙනස දකුණු. සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යයි කී තැන ඒ සංසකාරයෝ නම් ප්‍රත්‍යන්-පත්ත භවයෙහි ප්‍රතිසන්ධියට ප්‍රත්‍යය වන අතීත කමීයෝසි. මේ භවනිර්දේශයෙහි දක්වන ලද සංසකාරයෝ නම් අනාගත භවයෙහි ප්‍රතිසන්ධියට ප්‍රත්‍යය වන කමීයෝසි. එසේම සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යයි කී තැන වෙනතාවම සංසකාර යයි දක්වන ලදී. මේ භව නිර්දේශයෙහි වෙනතාව හා සම්ප්‍රසුක්ත ධර්මයෝ ද සංසකාර යයි වදාරන ලදී.

තවද සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යන්නෙන් විඤ්ඤාණය ප්‍රත්‍යයකොට ඇත්තාවූ කමීය සංසකාරයයි වදාළහේක. මේ නිර්දේශයෙහි අසංඥාසත්ත භවය උපදවන්නාවූ කමීය ද සංසකාරය යයි වදාරන ලදී.

එමෙන්ම අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා යන තත්ති පුණ්‍යාභි සංසකාරාදීවූ කුසලාකුසල ධර්ම වදාළහ. උපදාන

පව්වයා හවො යන තන්හි උපපත්ති හවයන් ඇතුළත් කළ හෙයින් කුසලාකුසල අව්‍යාකාන ධර්මයෝ සංසකාරයෝ යයි වදාලන.

ප්‍රභවද වශයෙන් වනාහි, කාමොපාදානය හේතු කොට ගෙන කාම හවය උපදවන්නාවූ යම් කමීයෙක් කරනු ලැබේද, ඒ කමී සඛ්ඛ්‍යාවූ හවය තෙම කමී හවය නම්. ඒ කමී හවය විසින් උපදවන ලද සකකියෝ උපපත්ති හව නම්. එසේම කාමොපාදානය හේතුකොට ගෙන රූප හවය උපදවන්නාවූ යම් කමීයෙක් කරනු ලැබේද එය කමී හවය නම්. එයින් උපදවන ලද සකකියෝ උපපත්ති හවය නම් කාමොපාදානය හේතු කොට ගෙන අරූප හවය උපදවන්නාවූ යම් කමීයෙක් කරනු ලැබේද, එය කමී හවය නම් එයින් උපදවන ලද සකකියෝ උපපත්ති හවය නම්. මෙසේ කාමොපාදානය හේතුකොට ගෙන අභි (6) විධවූ හව කෙනෙක් වෙති.

මෙපරිද්දෙන්ම දිට්ඨපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් අභිවිධවූ හව කෙනෙක්ද, සීලබ්බභූපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් අභිවිධවූ හව කෙනෙක්ද, අත්තවාදුපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් අභිවිධවූ හව කෙනෙක්දැයි උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ හවයෝ සුවිසි කෙනෙක් වෙති. මෙයම, කමී හවයන් උපපත්ති හවයන් එක්කොට ගත් කල්හි එක් එක් උපාදාන ප්‍රත්‍යය යෙන් ත්‍රිවිධ ත්‍රිවිධ වූ හව කෙනෙක් වේ. එකල්හි සංකෛප වශයෙන් හවයෝ දෙලොස් කෙනෙක් වෙති.

එසේම කාම හවයට පමුණුවන්නාවූ කමීය කමී හවය වශයෙන්ද, ඒ කමීයෙන් නිපන් සකකියෝ උපපත්ති හව වශයෙන්ද ගත් කල්හි කාම හවයෝ දෙදෙනෙකි. රූප-හවයෝද දෙදෙනෙකි. අරූප හවයෝද දෙදෙනෙකි. මෙපරිද්දෙන් අභිවිධවූ හව කෙනෙක් වෙති. කමීහව, උපපත්ති හව වශයෙන් ප්‍රභෙදය නොසලකා කාම හව, රූප හව, අරූප හව වශයෙන් ගත් කල්හි හවයෝ තිදෙනෙකි. කාමහවාදී හෙදයද කමීහව උපපත්තිහව

යන හෙදයද නොසලකා උපාදාන පව්වයා භවො යයි හත් කල්හි එක් භවයෙක් වේ. මෙසේ උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් වත්තාවූ භවයාගේ ප්‍රභේදය දකසුතු.

ප්‍රත්‍යයවීම— ප්‍රාථග්ජන තෙමේ උමතු අයකු වැනිය. හෙතෙම මේ කටයුත්ත යුතුය, මේ කටයුත්ත අසුතුය යි නො විමසා යම්කිසි උපාදානයක් හුගේ වශයෙන් යම්කිසි භවයක් ප්‍රාචීනා කොට යම්කිසි කමියක් කරන්නේමය. මෙසේ වතුර්විධවූ උපාදානය හෙතුකොට ගෙන ත්‍රිවිධවූ භවයම වේයයි දකසුතුයි.

මේ මිනිස් ලෙවිහි ඇතැම් ප්‍රාථග්ජනයෙක්, ඇසු දුටු අනුසාරයෙන්, මේ කාමගුණයෝ තම මිනිස් ලෙවිහි ක්‍ෂත්‍රිය මහාසාරාදී කුලයන්හිද, ඡටි කාමාවචර දෙවලොකයන්හිද සමාදායක යයි සිතා ඒ කාම සම්පත් ලැබීම පිණිස පුරාණ භාරත ශිතාභරණ පගුසානන විධි ආදිකොට ඇති අසඬුමිශ්‍රවණාදියෙන් මුලාවී මේ කමිය හෙතුකොට ගෙන කාම ගුණයෝ සමාදායවෙන් යයි හඟිමින් කාමුපාදානයාගේ වශයෙන් කාය දුශචරිතාදීන්ද කෙරෙයි. ඒ හේතුවෙන් හෙතෙමේ අපායෙහි උපදී. ඒ අපාය භූමියෙහි ඒ පුදාලයාගේ උත්පතනයට හෙතුවූ කමිය, කමී භව තමි. කමියෙන් ජනිතවූ සකකියෝ උපපනති භව නමි.

අත්‍යවූ ප්‍රාථග්ජනයෙක් සඬුමිශ්‍රවණාදියෙන් වැඩියෙන් වඩාගත් නුවණ ඇත්තේව මේ කමිය හේතුකොට ගෙන කාම ගුණයෝ සමාදායවෙන් යයි හඟිමින් කාමොපාදාන වශයෙන් කාය සුචරිතාදීන් කෙරෙයි, හෙතෙමේ ඒ හේතුවෙන් දෙවියන් කෙරෙහි හෝ මිනිසුන් කෙරෙහි හෝ උපදී. ඒ දෙවි මිනිස් දෙහතින්හි උත්පතනයට හෙතුවූ කුසල කමිය, කමී භව නමි. ඒ කුසල කමියෙන් නිපන් සකකියෝ උපපනති භව නමි.

අත්‍යවූ ප්‍රාථග්ජනයෙක් රූපාරූප භවයන්හි කාම ගුණයෝ ඒ දෙවි මිනිස් ලෙවිහි කාමගුණයන්ට වඩා

අනිශ්චිත සමාදායනය අසා හෝ පරිචිතකීනය කොට හෝ කාමුපාදනයාගේ වශයෙන් රූපාරූප සමාපන්නීන් උපදවා සමාපන්නි බලයෙන් රූපාරූප බඹලෙවිහි උපදී. ඔහුගේ බඹලෙවිහි උත්පතනයට හෙතුව වූ මහද්ගත කමීය කමී භව නම්. එයින් නිපන් සකකියෝ උපපන්නි භව නම්.

මෙසේ කාමොපාදනය තෙම ත්‍රිවිධි භවයන්ටම ප්‍රත්‍යය වේ.

අත්‍යවූ පෘථග්ජනයෙක්, මේ ආත්මය තෙමේ කාමා-වචර සමපන්නි භවයෙහි හෝ, රූපාරූප භවයන් අතුරෙන් එක්තරා භවයෙක්හි හෝ විනාශවනුයේ සකලවෘත්තදුකකිය සමුලඝ්‍රාහනය කිරීම් වශයෙන් මහාකොට අභාවප්‍රාප්ත වූයේ වේ යයි සිතා උච්චේද දූෂ්ටිය දැනිකොටගෙන ඒ කාමභව, රූපභව, අරූපභවයන්ට පමුණුවන්නාවූ කාමා වචර, මහද්ගත කමී කෙරෙයි. ඔහුගේ ඒ කමීය කමී භව නම්. එයින් ජනිතවූ සකකියෝ උපපන්නි භව නම්. මෙසේ දිට්ඨිපාදනය තුන්වැදූරුම් වූ කාම, රූප, අරූප භවයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ.

අත්‍යවූ පෘථග්ජනයෙක් මේ ශීලවෘත්තය නම් කාමාවචර රූපාවචර, අරූපාවචර භවයන් අතුරෙන් එක්තරා භවයක හෝ සම්පුණ්ණී කරන්නාහට, සුඛය සම්පුණ්ණී වේ යයි සිතා සීලබ්බතුපාදන වශයෙන් ඒ කාම, රූප, අරූප භවයන්ට පමුණුවන්නාවූ කාමාවචර, මහද්ගත කමීය කෙරෙයි. ඔහුගේ ඒ කමීය කමී භව නම් එයින් නිපන් සකකියෝ උපපන්නි භව නම්. මෙසේ සීලබ්බතුපාදනයද ත්‍රිවිධිවූ භවයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ.

අත්‍යවූ පෘථග්ජනයෙක් මේ ආත්මය නම් කාම. රූප, අරූප භවයන් අතුරෙන් එක්තරා භවයෙක හෝ සෑප ආත්තේ වේ, පහවූ රාග පරිතාප ආත්තේ වේ යනාදී වශයෙන් සිතා අත්තවාදුපාදනය කරණකොටගෙන ඒ කාම, රූප, අරූප භවයන්ට පමුණුවන්නාවූ කාමාවචර

මහදේශන කමිස කෙරෙයි. ඔහුගේ ඒ කමිස, කමිස භව නම්. එයින් නිපත් සකකියෝ උපපතති භව නම්. මෙසේ අතතවාදපාදනය තෙම ත්‍රිවිධවූ භවයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ.

චතුර්විධවූ මේ උපාදානය තෙම, රූපාරූප භවයන්ටද කාම භවයෙහි ඇතුළත්වූ කමිසභවය අතුරෙන් කුසල කමි භවයටද, උපපතති භවයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් අයුරෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

කමි භවය අතුරෙන් තමා හා සමප්‍රසුකතවූ අකුසල කමිභවයට සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නියාය, සම්ප්‍රසුකත, අන්ධ, අවිගත, හෙතු ප්‍රත්‍යයයන්ගේ වශයෙන් සත් (7) පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

විප්‍රසුකතවූ අකුසල කමි භවයට වනාහි උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ.

භව පච්චයා ජාති

භවය ප්‍රත්‍යය කොටගෙන ජාතිය වන්නේය. මෙහි භවය යන්නෙන් කමි භවයම අදහස් කරන ලදී. මේ කමි භව සංඛ්‍යාතවූ එකුන්නිස් (29) වෙනතාවන්ගේ උපකාරයෙන් එක් භවයෙකි ඇතුළත්වූ සකකි පරමි-පරාවගේ පළමුවන හටගැනීම නම්වූ ජාතිය පහලවේ. ඒ ඒ සත්තියන්ගේ ඒ ඒ සත්ත සමූහයෙහි යම් ඉපදීමක් හෙවත් පළමුව පරිසකි විඤ්ඤාණයන් සහිතවූ පඤ්ඤික කකියන්ගේ පහලවීම නම්වූ ජාතියක් වේද, සංජාත හෙවත් සම්පුණ්ණ ආයතනයන් ඇතිව මොනවට ඉපදීමක් වේද, බැසගැන්මක් හෙවත් අණ්ඩප් ජලාබුජ් වශයෙන් සත්තියෝ අණ්ඩකොෂයෙහිද, වසන්කොෂයෙහිද පිලිසිද ගැනීම් වශයෙන් බැසගැනීම ප්‍රවේශවීම නම්වූ අවක්‍රාන්තියක් වේද, අභිනිබ්බතනියක් හෙවත් සංසේදප්, ඔපපාතික වශයෙන් සත්තියන් ගේ යම් ප්‍රකටවූ පහලවීමක්, විශේෂ ඉපදීමක් වේද, එකවොකාර, වතු වොකාර පඤ්චවොකාර-

යන්ගේ වශයෙන් ස්කන්ධයන්ගේ යම් පහලවීමක් වේද; ආයතනයන්ගේ ප්‍රතිලාභයක් වේද මෙයට ජාතිය යයි කියනු ලැබේ.

ජාතියගේ පහලවීමට කම් හවය තෙමේ නා නා ඝණික කම් ප්‍රත්‍යය, ප්‍රකාශ්‍යපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් දෙපරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

ජාතියගේ පහලවීමට කම් හවය මුත් අන් ප්‍රත්‍යයක් නොමැති හෙයින් හව පව්වයා ජාතී යයි වදාරන ලදී.

ජාතී පව්වයා ජරා මරණං

ජාතිය විද්‍යමාන කල්හිම ජරා මරණාදී දුකට ධර්මයන්ගේ පහලවීම වන හෙයින් ද, ජාතිය අවිද්‍යමාන කල්හි ඒ දුකට ධර්මයන්ගේ පහලවීමක් නොවන හෙයින් ද, ජාතී පව්වයා ජරා මරණං යයි වදාලකේක.

ඒ ඒ සත්ත්වනිකායයෙහි උපන්නාවූ ඒ ඒ සත්ත්වයන්ගේ යම් දිරිමක් දිරණ බවක්, කැඩුනු බිඳුනු බවක්, පැසුණු බවක්, වියලී බවක්, ආශ්‍රිතයාගේ පිරිහීමක්, ඉන්ද්‍රියයන්ගේ මිහි කිරීම් බවක් වේද එයට ජරාව යයි කියනු ලැබේ.

ඒ ඒ සත්ත්වයන්ගේ ඒ ඒ සත්ත්වනිකායයෙන් යම් චුහියක්, චුතවන බවක්, බිඳීමක්, අනන්තර්ධානයක්, මියයාමක්, කාලක්‍රියාවක්, සකන්ධයන්ගේ බිඳීමක්, ශරීරයාගේ බහා නැබීමක්, ජීවිතෙන්ද්‍රියයාගේ සිඳීමක් වේද එය මරණ නම්.

එක් හවයක ජාතියත් මරණයත් අතර මේ ජාතිය නිසාම පහලවන්නාවූ සොභා, පපිඳෙව, දුකට, දොමනියා, උපායාස යන දුකට ධර්මයන්ද මෙයටම ඇතුළත් වේ.

ඤ්චිව්‍යසන, භොග ව්‍යසන, රොගව්‍යසන, සීලව්‍යසන, ද්විසිව්‍යසන යනාදී ව්‍යසනයන් අතුරෙන් එක්තරා

ව්‍යසනයකින් යුත් පුද්ගලයාගේ යම් ශෝකයක්, ශෝකයාගේ අකාරයක්, ශෝක කරන්නහුගේ ස්වභාවයක්, අභ්‍යන්තරයෙහි වූ ශෝකයක්, අභ්‍යන්තරයෙහි විචලවන්- නාක්හු මෙන් ඇතිවන ශෝකයක්, විභවයාගේ දවන ආකාරයක්, දුකට පත්සිතක් හෙවත් දෙමිනසක් ශෝක නමැති හුලක් වේද එයට ශෝක යයි කියනු ලැබේ.

ඤ්ඤාව්‍යසනාදියෙන් මධනලද පුද්ගලයාගේ යම් නම් කියා හැඟීමක්, ගුණ කියා හැඟීමක්, නම් කියා හඬන ස්වභාවයක්, ගුණ කියා හඬන ස්වභාවයක්, නම් කියා හඬන බවක්, ගුණ කියා හඬන බවක්, නිශ්ඵල වචනවිච්ඡේදයක්, නැවත නැවත තෙපලීමක්, නැවත නැවත තෙපලන බවක් වේද, එයට පරිදෙව යයි කියනු ලැබේ.

යම් කායික දුකක්, කායික අපහසුවක්, කය හා ස්පර්ශී විමෙන් උපන්නා වූ අපහසුව වූ වේදනා ආකාර වූ දුකක් වේද කය හා ස්පර්ශී විමෙන් හටගත් ඒ දුක් වූ අපහසුව වූ වේදනාවතට දුකඛය යයි කියනු ලැබේ.

දුක් වූ, අමඬුර වූ යම් චෛතසික දුකක් වේද, දුක් වූ අමඬුර වූ විදියයුතු වූ සිත හා ස්පර්ශීයක් වේද, සිත හා ස්පර්ශී වූ අමඬුර වූ දුක් වූ වේදනාවක් වේද, එය දෙමනසා නම්.

ඤ්ඤි ව්‍යසනාදියෙන් මධනාලද පුද්ගලයාගේ යම් සිත්හි වෙහෙසීමක්, කලාන්ත බවක්, බලවත් කලාන්ත බවක් දැඩි කලාන්ත බවක් වේද එය උපායාස නම්.

මෙසේ මේ ජාති තොමෝ, ජරා මරණ දුකඛයට ද, ශෝක, පරිදෙව, දුක්, දෙමිනස්, උපායාසයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වෙත්. ජාතිය නැති කල්හි ජරාමරණාදීහු නැත්තා- හුමය.

මේ ජාතිතොමෝ ජරා මරණ ශෝක පරිදෙව දුකඛ, දෙමනසා, උපායාසාදීන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යශකතියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

මෙසේ, මේ අභිග දෙලොසකින් යුත් මේ හව වක්‍රය සියලු දුක් සමූහයාගේ ඇතිවීමට ප්‍රත්‍ය වේ මය.

තව ද, මේ හව වක්‍රයෙහි ගොකාදි ධර්ම සමූහයක් අනන්‍යයෙහි වදාලාහු ද, ඒ ගොකාදිහු හෙතුකොට ගෙනම ආදියෙහි දක්වන ලද, අවිද්‍යා තොමෝ සිද්ධවේමය. එසේම, මේ හව වක්‍රය තෙමේ නොවුදු මුළුත් විසින් නොදන් පුළුමයසීදුව ඇත්තේ ය. කාරක වේදක රහිතය හෙවත් කරන්නා වූ, විදින්නා වූ පුද්ගලානන්‍යයන් කෙරෙන් විරහිතය. මාදගප්‍රකාර වූ ශුන්‍යතායෙන් ශුන්‍යය. නිත්‍යයෙන් සම්බන්ධයට පැමිණියේව පවතී.

මේ ජරා මරණාදීන් අතුරෙන් ගොක, දුකක, දෙමනස්ස, උපායාස යන මොව්හු අවිද්‍යාව හා වෙන් නොවූවාහු වෙත්. පරිදෙවය නමුදු මොහයෙන් මූලා වූ සත්තියාහටම වේ. එහෙයින් ඒ ගොකාදීන් පලමුව සිද්ධ වූ කල්හි අවිද්‍යා තොමෝ සිද්ධවූවාම වේ.

ආශ්‍රවයන්ගේ හටගැනීම් හෙතුවෙන් ද ඒ ගොකාදිහු වෙත්. වස්තුකාමයන් හා වෙන්වීම ඇති කල්හි ගොකය තෙම කාමාශ්‍රවය හෙතුකොට ගෙන වේ. වස්තු කාමයන්හි ඇලුනා වූ සිත් ඇති නොහොත් කෙලශකාම සංකීර්ණය වූ යාතය ඇති, උපත් ඡන්දරාගය ඇති, ඒ සත්තියාහට ඒ වස්තුකාමයෝ යම් හෙයකින් විශෝව, පිරිහෙද්ද, ඒ සත්තියෙහි කෙල්ලෙන් විදුනා ලද මුවකු මෙන් ගොක පරිදෙවාදී දුකකයෙන් පෙලෙයි.

ඒ ගොකාදිහු දිට්ඨිශ්‍රවය හෙතුකොට ගෙනද වෙත්. රූපය තෙමේ මම වෙමි, මාගේ රූපය වේ, යනාදි වූ දෘෂ්ටිය හෙතුකොට ගෙන මතු වී සිටිතාසීලී වූ පුද්ගලයා-හට, රූපයාගේ ප්‍රකෘති ස්වභාවය හැර අන් අයුරෙකින් වීමය යන හෙතුවෙන් ගොක පරිදෙව, දුක්, දෙමනස් උපායාස යන මොව්හු උපදිති.

එසේම හවාශ්‍රවය හෙතුකොට ගෙන ද ශෝකාදීහු වෙත්. දිසායුක්ත වූ, වර්ණවත් වූ, සාප බහුල වූ යම් දෙව්කෙනෙකුත් උස් වූ දෙව් විමන්හි අතිදීඝී කාලයක් මුළුල්ලෙහි සිටිද්ද, ඒ දෙවියෝ ද නථාගනයත් වහන්සේගේ ධර්මදෙශනාව අසා භීතියට, තැතිගැන්මට, සංවේගයට පැමිණෙත්. පඤච ප්‍රකාර වූ පූජිතීම්‍හනයත් දැක මරණ බියෙන් තැතිගත්වන ලද දෙවියන්ට හයෙක්, සන්ත්‍රාස-යෙක්, සංවේගයෙක් උපදනා මෙනි. ඒ පඤච පූජිතීම්‍හනු නම් මල්දම් මැලවීම, දිවසළ කෙලෙසීම, කිසිලිවලින් බා ඹදීම, කයෙහි පැහැ වෙනස්බවට පැමිණීම, දෙවාසනයෙහි නො ඇලීම යන මොව්හුය. ඒ නිමිති දැක කමම සමුට්ඨාන සකඤ්ඤා සංකීර්ණව වූ උපපනති භවයෙහි භව තෘෂ්ණා බලයෙන් දෙවියනට අධික වූ ශෝක දුකඤ්ඤාවත් උපදී.

එමෙන් ම අවිද්‍යාශ්‍රවය හෙතුකොට ගෙන ද ශෝකාදීහු වෙත් ඒ අඤ්ඤා පුද්ගලතෙම මේ ආත්මභාවයෙහිම ශෝක, පරිදේව, දුක්, දොමනස් විදිසි. මෙසේ ආශ්‍රව සංකීර්ණ ප්‍රත්‍යය වීම ඇති කල්හි අවිද්‍යා සංකීර්ණ ඵලය වේ. මේ නසිත් ශෝකාදීන් හෙතුකොට ගෙන අවිද්‍යාව ඇතිවීමෙන් භව චක්‍රය නොසිදී පවත්නේ ය. හෙතෙම පරමපරාවගේ අවශානයක් ද නැත.

දෙලොස් අඩගයකින් යුත් මේ භව චක්‍රය නොදත් පුළුල්වගිය ඇත්තේ ද වේ. මෙසේ භව චක්‍රයාගේ අනාදීමත් භාවය ඇති කල්හි අවිජ්ජා පච්චයා සංකීර්ණා යනාදී වශයෙන් අවිද්‍යාව ආදීකොට දක්වන ලද්දේ එය ප්‍රධාන ධර්මයක් බැවිනි ත්‍රිවිධ වූ වෘත්ත දුකඤ්ඤාවට අවිද්‍යා තෝමෝ ප්‍රධාන ධර්මයක් වන්නේ ය. ත්‍රිවිධ වෘත්තයෝ නම්, කෙලෙසවෘත්ත, කමමවෘත්ත, විපාකවෘත්ත යන මොව්හු ය. අවිද්‍යාව ඇති කල්හිම අවිද්‍යාව කෙරෙන් අන්‍ය වූ කෙලෙසවෘත්තය ද, කමමවෘත්ත, විපාකවෘත්තයෝ ද අඤ්ඤා ජනයා අනෙක දුකඤ්ඤාවගෙන් වැඩුණු සංසාර නමැති බැඳීනාභාරයෙහි භාත්පසිත්ම වෙලුත්. සපී-යෙකුගේ හිස අල්වා ගැනීම නිසා එයින් අන්‍ය වූ සපී

ශරීරය අත වෙලන්නාක් මෙනි. අවිද්‍යාව මූලින් සිදු කළහි, ඒ කෙලෙස, කමම, විපාක යන ත්‍රිවිධ වෘත්තයන් ගෙන් මිදුනේ වේ. සපී හිස සිද දැමූ කළහි අත වෙලාගත් සපී ශරීරය කෙරෙන් මිදෙන්නාක් මෙනි. මේ බව අවිජ්ජා යනුවට අසසස විරාග නිරෝධා සංඛාර නිරෝධො යනාදී පාඨයෙන් දක්වා වදාලසේක. ආයතී-මාගීඥනයෙන් අවිද්‍යාව සහ මූලින් නිරුද්ධ කිරීම හෙතු-කොටගෙන සංඛාරයන්ගේ නිරුද්ධිම වේ. මෙසේ අවිද්‍යාව ගන්නා වූ නොහොත් උපදනා පුද්ගලයාගේ ත්‍රිවිධ වෘත්තයෙහි බැඳීමත්, අවිද්‍යාව මුදන්නා වූ නොහොත් නිරුද්ධිකල පුද්ගලයාගේ ත්‍රිවිධ වෘත්තයෙන් මිදීමත් වේ. මෙසේ හෙයින් අවිද්‍යාව ප්‍රධාන ධර්මයක් වශයෙන් මිස ආදී ධර්මයක් වශයෙන් දෙශනා නොකල බව දනුයුතු.

මේ භව චක්‍රයෙහි අවිද්‍යාව ආදිකොට ඇති කරුණු වලින් සංඛාරාදීන්ගේ පැවැත්ම වේද, එහෙයින් ඒ අවිද්‍යාදී කාරණා වලින් අන්‍ය වූ සංසාරය නිමාණය කරන්නා වූ පරමෙඤ්චර මහා බ්‍රහ්මාදී කෙනෙක් නැත්තේ ය. කාරක-යෙක් නැත්තේම ය. එමෙන්ම මාගේ ආත්මය ඒ ඒ වැඩ අවැඩ පවසන්නේය, සුව දුක් ආදිය විඳින්නේය, සියලු අරමුණු දන්නේය යනාදියක් නොමැති හෙයින් ආත්මය කෙරෙන් තොරවේ. වෙදකයෙක් හෙවත් විඳින්නෙක් ද නැත්තේම ය. මෙසේ මේ භව චක්‍රය කාරක වෙදක පුද්ගලාන්තරයත් කෙරෙන් තොරවේ යයි දන යුතු.

භව චක්‍රයෙහි දෙළොස් අඩහයෝ තුමු නිත්‍ය, සුභ, සුඛ, ආත්ම තාවයන්ගෙන් ද ශුන්‍යයහ.

අවිද්‍යාව, උදෙසව්‍යය ධර්ම සම්භාවයෙන් හෙවත් ඉපදීම බිඳීම සම්භාව කොට ඇති බැවින් නිත්‍යතාවයෙන් ශුන්‍යහ. සන්තියාහට බාධන, තාපන ආදිය කරන හෙයින් ද, ඒ නැවීම් ආදිය කරන්නා වූ ක්ලෙශ ධර්මයන්ට අරමුණු වන හෙයින් ද සුභවයෙන් ශුන්‍යහ. ඉපදීම් බිඳීම්

සමභාවයෙන් නැවත නැවත වැඩියක් පෙළන බැවින් සුඛකියෙන් ද ශුන්‍යහ. ප්‍රත්‍යයන් අයත් පැවතුම් ඇති බැවින් සිය කැමැත්ත සේ පවත්නා වූ ආත්ම සමභාවයෙන් ද ශුන්‍යහ. සංස්කාරාදීහුද මෙසේම නිත්‍ය, සුභ, සුඛ, ආත්ම සමභාවයෙන් ශුන්‍යහ. යම් හෙයකින් අවිද්‍යාව ආත්මයක් නොවේ ද, තමා සතු වූවක් නොවේ ද, තමා කෙරෙහි නොවේ ද, ආත්මවත් වූවක් නොවේ ද, එසේම සංස්කාරය ආදී කොට ඇති අඛණයෝ ද ආත්මයෝ නොවෙති. තමා සතු වූවහු ද නොවෙති. ආත්මයන් කෙරෙහි නොවෙති. ආත්මවත් වූවාහු නොවෙති. එහෙයින් මේ භව චක්‍රය දෙළොස් විධ වූ අවිද්‍යාදී ධර්මයන්ගේ ධූව, සුභ, සුඛ ආත්මභාව ශුන්‍යත්වයෙන් ශුන්‍ය වේ යයි දතයුතු.

මේ භව චක්‍රයාගේ මූල දෙකෙකි. කාලයෝ තිදෙනෙකි. එහි දෙළොස් අඛණයන් අතුරෙන් අඛණ දෙකක් අතීත කාලිකය. අඛණ අටක් පවුළුපනතය. අඛණ දෙකක් අනාගතය.

භව චක්‍රයාගේ අඛණ දෙළොස් අතුරෙන් මූලධර්ම වශයෙන්

1. අවිද්‍යාව
2. තණ්හාව

යන අඛණ දෙක වදාරා තිබේ.

අතීත සකකු කොට්ඨාසය කෙරෙන් වර්තමාන විපාකය එළවන හෙයින් අවිද්‍යාව මුල්කොට ඇති වෛදනාව අවසන් කොට ඇති එක් භව චක්‍රයකි.

අනාගත සකකු කොට්ඨාසය හා ගලපන හෙයින් තණ්හාව මුල්කොට ඇති, ජරා මරණය අවසන් කොට ඇති එක් භව චක්‍රයකි. මෙසේ භවචක්‍රය විධ වේ.

විප්‍රකාරවූ මේ භව චක්‍රයන් අතුරෙන් අවිද්‍යා මූලක භව චක්‍රය දුෂ්චි චරිත පුද්ගලයාගේ වශයෙන් ද, තණ්හා මූලක භව චක්‍රය තෘෂ්ණා චරිත පුද්ගලයාගේ වශයෙන්ද දෙසනා

කරන ලදී. දුෂ්ටි වර්තයාගේ අවිද්‍යා නොමෝ ඔහුගේ සසර පැවැත්ම කරන්නීය නෘෂ්ණා වර්තයාගේ නෘෂ්ණා නොමෝ ඔහුගේ සසර පැවැත්ම කරන්නීය.

තවද, උචේද දුෂ්ටිය නිරවශෙෂ කොට ප්‍රහීන කිරීම සඳහා පලමුවන අවිද්‍යාමූලක භව චක්‍රය දෙශනා කරන ලදී. විඤ්ඤාදී වනීමාන ඵල ධර්මයන්ගේ ඉපැදීම නොහොත් ඒ ඵල ධර්මයන්ගේ හට ගැනීමෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් නොදන හැකිවූ පූඪී භවයෙහි එයට කාරණා වූ අවිද්‍යා, සංස්කාරයන්ගේ නොසිඳ පැවැත්ම දක්වා උචේද දුෂ්ටිය වලක්වයි.

ශාසවන දුෂ්ටිය නිරවශෙෂ කොට ප්‍රහීන කිරීම සඳහා දෙවන නෘෂ්ණා මූලක භව චක්‍රය වදාරණ ලදී. උපත්තා වූම විඤ්ඤා, නාමරූප, ඡායාසතන, ස්පඨී, වේදනා-වත්තේම දිරිම, බිදීම හෙවත් ජරා මරණ වන බව දැක්වීමෙන් ශාසවන දුෂ්ටිය වලක්වයි.

පලමුවන භව චක්‍රයෙහි වේදනා නොමෝ නෘෂ්ණාව හා සම්බන්ධය ඇති අවිද්‍යාවට ප්‍රත්‍යය වේ එහෙයින් වේදනාව හෙතුකොට ගෙන අවිද්‍යාව වන්නීයයි දනුයුතු. අවිද්‍යාවගේ ගැනීමෙන් නෘෂ්ණා උපාදාන යන දෙදෙනාද ගත්තා ලද්දේවේ. අවිද්‍යාව හෙතුකොට ගෙන සංස්කාරයෝ වත්තාහ. මෙහි සංස්කාර ග්‍රහණයෙන් කඪී භවය ගත්තා ලද්දේ වේ. විඤ්ඤාදීන්ගේ ග්‍රහණයෙන් ජාති ජරා මරණ යෝද, ශොකාදීහුද ගෘහිතයහ. මෙසේ සම්බන්ධවන හෙයින් හෙවත් වේදනාදීවූ ඵලයන්ගේ අවිද්‍යාදීවූ හේතූන් හා නැවත සම්බන්ධවන හෙයින් වේදනාව අවසන් කොට ඇති පලමු වන භව චක්‍රය දක්වා වදාරණ ලදී.

දෙවන භව චක්‍රයෙහි ජරා මරණාදී ප්‍රත්‍යයයෙන් නෘෂ්ණාව ද, නෘෂ්ණා ප්‍රත්‍යයයෙන් උපාදානයද යනාදී වශයෙන් ලැබේ. මෙහි නෘෂ්ණා උපාදානයන්ගේ ගැනීමෙන් අවිද්‍යාවද, භවය ගැනීමෙන් සංස්කාරයෝ ද ගත්තා ලද්දේ වේ. ජාති ජරා මරණාදීය ගැනීමෙන් විඤ්ඤාදී විපාකයෝ ද ගත්තා ලදහ.

තවද, ගබ්හසෙය්‍යක සත්තියන්ගේ වශයෙන් පලමුවන අවිද්‍යා මූලක හව වක්‍රය වදාරන ලදී. එහි සංසකාර ප්‍රත්‍යය යෙන් විඤ්ඤානද, විඤ්ඤාන ප්‍රත්‍යයයෙන් නාමරූපද යනාදී වශයෙන් ධර්මයන්ගේ පිළිවෙල නොසිදු පැවැත්ම දක්වන ලදී. මෙයින් ගබ්හසෙය්‍යක සත්තියන්ගේ අපරිපූර්ණ වූ ආයතන ඇති කලල රූපය වදාරා ඉක්බිති ඒ නාමරූපයන් ප්‍රත්‍යය කොට ඇති ශබ්දයතනයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති තොමෝ වදාරන ලදී.

එමෙන්ම, ඕපපාතික වූ සත්තියන්ගේ වශයෙන් දෙවන තෘෂ්ණා මූලක වූ හව වක්‍රය වදාරන ලදී. එහි උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් හවයද, හව ප්‍රත්‍යයයෙන් ජාතියද යනාදී වශයෙන් උපපත්ති සකකියන්ගේ එක්ව පහලවීම දක්වන ලදී.

ඒ හව වක්‍රයාගේ කාල තුනෙක් වෙත්.

- එනම්: 1. අතීත කාලය
- 2. වර්තමාන කාලය
- 3. අනාගත කාලය යන ත්‍රිවිධ කාලයෝය.

ඒ ත්‍රිවිධ කාලයන් අතුරෙන් අවිද්‍යාව සහ සංඛාර යන අඛණ දෙක අතීත කාලයට අයත් අඛණයෝය. විඤ්ඤාන, නාමරූප, සලායතන, එසස, වෙදනා, තණ්හා, උපාදාන හව යන අඛණ අට වර්තමාන කාලයට අයත් අඛණයෝය. ජාති ජරා මරණ යන අඛණයෝ දෙදෙන අනාගත කාලයට අයත් අඛණයෝය.

තවද, ඒ හව වක්‍රයාගේ සනී තුනෙක්ද, සංකෂ්ප සනරෙක්ද, අර විස්සෙක්ද, වට්ට තුනෙක්ද වෙති.

ත්‍රිසංඛිය

හව වක්‍රයාගේ සනී තුනෙක් වේ.

- එනම්: 1. පලමුවන හෙතුඵල සනීය
- 2. දෙවන ඵලහෙතු සනීය
- 3. තුන්වන හෙතුඵල සනීය යනුයි.

ඒ ත්‍රිසකීන් අතුරෙන්, සංඝකාරයන්ගේද, ප්‍රතිසංඝි විඤ්ඤානාගේද අතර හෙතුව හා ඵලය ගැලපීම නම්වූ පලමුවන හෙතුඵල සංඝිය වේ. වෙදනාවගේද, තාඡණාවගේද අතර ඵලය හා හෙතුව ගැලපීම නම්වූ දෙවන ඵලහෙතු සංඝිය වේ. භවයාගේද, ජාතියගේද අතර හෙතුව හා ඵලය ගැලපීම නම්වූ තුන්වන හෙතුඵල සංඝිය වේ.

චතුර්විධ සංඝෙෂපය

1. පලමුවන සංඝෙෂපය- අවිද්‍යාව සහ සංඛාර යන අභිභවයෝ දෙදෙන පලමුවන සංඝෙෂපය වේ.
2. දෙවන සංඝෙෂපය- විඤ්ඤා, නාමරූප, යලායනන ඵසා, වෙදනා යන අභිභවයෝ පස්දෙනා දෙවන සංඝෙෂපය වේ.
3. තුන්වන සංඝෙෂපය- තණ්හා, උපාදාන, භව යන අභිභවයෝ තිදෙන තුන්වන සංඝෙෂපය වේ.
4. සතරවන සංඝෙෂපය- ජාතී, ජරාමරණ, යන අභිභවයෝ දෙදෙන සතරවන සංඝෙෂපය වේ.

විසි ආකාර අර

මේ අරගෝ විසිදෙන සතර කොටසකට බෙදා දක්වනු ලැබේ.

එනම්:

1. අතීත හෙතු පඤ්චකය
2. වතීමාන ඵලපඤ්චකය
3. වතීමාන හෙතුපඤ්චකය
4. අනාගත ඵලපඤ්චකය

යන පඤ්චක සතරය.

අතීත හෙතු පඤ්චකය - අවිද්‍යා, සංඛාර, තණ්හා, උපාදාන, භව යන අභිභව පස අතීත හෙතු පඤ්චකය වේ.

මෙහි පළමුකොට අවිද්‍යා, සංඛාර දෙදෙන දක්වන ලදී. විදුශිතාඥනයෙන් පහවූ, අඤනවූ පාර්ශ්වික තෙමේ යම් හෙයකින් තෘෂ්ණා වශයෙන් ආලම්බන ග්‍රහණය කෙරේද, තෘෂ්ණා වශයෙන් ආලම්බන ග්‍රහණයට පැමිණි අඤන පාර්ශ්වික තෙමේ දැනිබවට පත් තෘෂ්ණා දුෂ්ටිත්වේ වශයෙන් ආලම්බනය දැනිකොට ගැනීම කෙරෙයි. ඒ අඤන පාර්ශ්විකයා හට උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් හවය තෙම ලැබේද, එහෙයින් තෘෂ්ණා, උපාදාන, කමී හවයෝද ගන්නා ලද්දහු වෙත්.

අවිද්‍යාව- පුළුන්මහාවයෙහිවූ කමී හවය ඇති කල්හි දුකක සත්‍යාදීත්වේ සවහාවය වැටහිය නොදී මූවා කොට සිටියාවූ මොහය තෙම මෙහි අවිද්‍යාව නම්.

සංඛාර- ආයුහනය හෙවත් දනාදි ක්‍රියාවන් සකස් කොට කරන්නාවූ වෙනනාවෝ තුමු සංස්කාරයෝ නම්හු වෙත්.

තණහා- ආලම්බනයෙහි පැවති අහිරතිය තණහා නම්.

උපාදාන- උපගමන හෙවත් අරමුණු දැනිකොට ගන්නා සවහාව ධර්මය තෙම උපාදාන නම්.

හව- පරිත්‍යාගාදි වශයෙන් දනාදි ක්‍රියාවන්හි ව්‍යාපාර වන්වූ වෙනනා නොමෝ හව නම්.

මෙසේ පුළුන්මහාවයෙහිවූ කමීහවය ඇති කල්හි මේ ධර්මයෝ පස්දෙන මේ වනීමාන හවයෙහි ප්‍රතිසන්ධියට ප්‍රත්‍යයෝ වෙත්.

මෙහි ආයුහන සංස්කාරයෝ නම්, ඒ කුසලාකුසල කමීය කරන්නහුගේ යම් පුළු පුළුවූ වෙනනා කෙනෙක් ඇද්ද නොහොත් දන වස්තුව දෙන්නෙමිසි සිත උපදවා මසක් මුළුල්ලෙහින් අවුරුද්දක් මුළුල්ලෙහින් දනොප-කරණයන් පිළියෙල කරන්නාවූ පුද්ගලයාට උපන්නාවූ

පුළු වෙනතාවෝයි. ප්‍රතිග්‍රාහක පුද්ගලයන්ගේ අත්ති දැන විස්තුව පිහිටුවන්නාවූ පුද්ගලයාගේ වෙනතා තොමෝ කමිහව නම්.

තවද, එක් ආවර්ජන විනයයක් ඇති ෂබ්ඩවූ ජවන් සිත්ති පැවති වෙනතාවෝ තුමු ආයුහන සංස්කාරයෝ යයිද, සන්වැනිවූ වෙනතා තොමෝ කමිහව යයිද, පුළු පශ්චිම වශයෙන් නියමයක් නැතියෙන් සියළුම වෙනතා තොමෝ කමිහව යයිද, ඒ වෙනතාව හා සම්ප්‍රයුක්තවූ සපයීදී ධර්මයෝ තුමු ආයුහන සංස්කාර යයිද දක්වා තිබේ.

නිකානනිය හෙවත් කමිය කරන්නාවූ පුද්ගලයා හට, ඒ කමියාගේ අනාගත ඵලයවූ, උපපත්ති හවයෙහි යම් ආසාවක් යම් ප්‍රාණීතාවක් ඇද්ද, ඒ උපපත්ති හව ප්‍රාණීතා තොමෝ තෘෂ්ණා නම්. හවයාගේ ප්‍රත්‍යභූතවූ, මෙතම් කමියක් කොට අසවල් තත්ති කාම ගුණයන් සේවනය කරන්නෙමි, සසර දුක සිදින්නෙමි. මේ ආදී වශයෙන් පැවති යම් උපගමනයක් හෙවත් අරමුණ වෙන දැනිකොට ඵලඹ සිටිනා බවෙක්, යම් අරමුණ දැනිකොට ගන්නා බවෙක්, යම් දූෂ්ට වශයෙන් පරාමගීනය කිරීමක්, වරදවා ලබ්ධි ගැනීමක් ඇද්ද, මේ උපගමනග්‍රහණ පරාමගීනය තෙමේ උපාදාන නම්.

2. වතීමාන ඵලපඤ්චකය

- 1. විඤ්ඤාණ- මේ ප්‍රත්‍යුත්පන්න හවයෙහි ප්‍රතිසංකී තොමෝ හෙවත් අනිත වූ හව විශේෂය ප්‍රත්‍යුත්පන්න හවය හා එකට ගලපන ධර්මජාති තොමෝ විඤ්ඤ නම්.
- 2 නාමරූප- මව් කුසට වදනාක් මෙන් රූපාරූප ධර්මයන්ගේ පහලවීම් සවහාවය නාමරූප නම්.
- 3. සලායනන- වක්‍ෂුප්‍රසාදදී ප්‍රසාදය තෙම ආයතන නම්.
- 4. එසා - අරමුණු පහස්තා බව හෝ අරමුණෙහි හැපෙමින් උපදනා බව සපයී නම්.

5. වෛද්‍යනා - අරමුණු රස විදින බව නොහොත් අරමුණු රස විදීම වශයෙන් පවත්නා ධර්මසවභාවය තෙම වෛද්‍යනා නම්.

මේ ප්‍රත්‍යක්ෂන වූ උපපත්ති භවයෙහි නොහොත් මේ අත්බැවිහි උපපත්ති භවය ඇති කල්හි පහල වූ මේ ධර්මයෝ පස්දෙන පූච්ඡාවයෙහි කරන ලද්ද වූ කමීයට ප්‍රත්‍යය වූවාහු වෙත් නොහොත් කමීයාගේ ප්‍රත්‍යයවීම් හෙතුවෙත් වෙත්.

3. වනීමාන හෙතුපඤ්චකය

නිශ්චයා, උපාදාන, භව යන අභිගයෝ තිදෙන වනීමාන හෙතුහු වෙත්. කමීභවය ගත් කල්හි ඒ කමී භාවයාගේ පූච්ඡාග වූ සංස්කාරයෝ නොහොත් තත් සම්ප්‍රසක්ත වූ යම් සංස්කාරයෝ ද ගන්නා ලද්දහුම වෙත්. නිෂ්චයා, උපාදානයන්ගේ ගැතීමෙන් ඒ නිෂ්චයා උපාදානයන් හා සම්ප්‍රසක්ත වූ යම් අවිද්‍යාවකින් මූලා වූ පුද්ගලතෙමේ කුසලාකුසල කමීය කෙරේද, එහෙයින් ඒ අවිද්‍යා තොමෝ ගන්නා ලද්දීම වේ. මෙසේ නිශ්චයා, උපාදාන, භව, අවිජ්ජා, සංඛාර යන අභිග පස වනීමාන හෙතු පඤ්චකය වේ.

1. අවිද්‍යාව - මේ ප්‍රත්‍යක්ෂන භවයෙහි ආයතන-යන්ගේ මුහුකුරා ගිය බැවින් මූලාවීම හෝ සසර දුක මූලික කරවන මොහය අවිද්‍යා නම්.

2. සංඛාර - ආයුහන හෙවත් පූච්ඡාග වූ වේදනා තුමු සංස්කාර නම්.

3. නිශ්චයා - නිකානනිය හෙවත් ආලම්බනයෙහි පැවති අභිලාෂී තොමෝ නිෂ්චයා නම්.

4. උපාදාන - උපගමන හෙවත් අරමුණ දැකීමකට ගන්නා සවභාවය තෙම උපාදාන නම්.

5. හව - පරිත්‍යාගාදී වශයෙන් දානාදී ක්‍රියාවන්හි ව්‍යාපාරවත් වූ චේතනානොමෝ හව නම්.

මෙසේ මේ ධර්මයෝ පස්දෙන මේ ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වූ කම් හවය ඇති කල්හි අනාගතයෙහි ප්‍රතිසන්ධියෙන් ප්‍රත්‍යයයෝ වෙත්.

4. අනාගත ඵලපඤ්චකය

වනීමාන හෙතුන්ගේ ඵලය වශයෙන් අනාගතයෙහි ජාති ජරා මරණාදිය ලබන්මාන. මෙහි ජාති ශබ්දයාගේ ගැනීමෙන්, විඤ්ඤාන, නාමරූප, සලායතන, එසස, වෛදනාදී වූ ඵල ධර්මයෝ පස්දෙන ගන්තා ලද්දී වේ. ඒ විඤ්ඤාදී ඵල ධර්මයන්ගේම දිරීම් බිඳීම් දෙක ජරා මරණ නම්. එබැවින් අනාගත ඵල පඤ්චකය වශයෙන් විඤ්ඤාන, නාමරූප, සලායතන, එසස, වෛදනා යන අභිගයෝ පස්දෙන ගන්තා ලදී.

1. විඤ්ඤාන - අනාගත හවයෙහි ප්‍රතිසන්ධි නොම විඤ්ඤාන නම්.
2. නාමරූප - මව් කුසට වදනාක් මෙන් රූපාරූප ධර්මයන්ගේ පහලවීම් සවහාවය නාමරූප නම්.
3. සලායතන - වක්‍ර ප්‍රසාදාදී ප්‍රසාදය තෙම ආයතන නම්.
4. එසස - අරමුණු පහස්තා බව හෝ අරමුණෙහි හැපෙමින් උපදිතා බව සපයී නම්.
5. වෛදනා - අරමුණු රස විඳින බව නොහොත් අරමුණු රස විඳීම් වශයෙන් පවත්නා ධර්ම සවහාවය තෙම වෛදනා නම්.

මෙසේ අනාගතයෙහි උපපත්ති හවය ඇති කල්හි මේ ධර්මයෝ පස්දෙන මේ අත්බැවිහි කරන ලද්ද වූ කම්යට ප්‍රත්‍යය වූවාහු වෙත්. නොහොත් කම්යාගේ ප්‍රත්‍යවීම් හෙතුවෙන් වෙත්. යථෝක්ත නසින් මේ හව චක්‍රය තෙමේ විසි ආකාර අර ඇත්තේ වේ.

ඒ විසි ආකාර හෙදයන් අතුරෙහි පුළු කම්හවය ඇති කල්හි පඤ්චවිධවූ කම් සම්භාරයෝද, මේ වනීමාන හවයෙහි පඤ්චවිධවූ විපාක ධර්මයෝද, මේ වනීමාන හවයෙහි පඤ්චවිධවූ කම් සම්භාරයෝද, අනාගත හවයෙහි පඤ්චවිධවූ විපාක කම්යෝදුසි මෙපරිද්දෙන් ධර්මයෝදස දෙනෙක් කම් නම්. දස ධර්ම කෙනෙක් විපාක නම්. මෙසේ දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක නම්. මෙසේ හෙයින් සියළුම ප්‍රත්‍යාකාර වෘත්ත නම් ලද ඒ හව වක්‍රය තෙම කම් නමුදු වේ, කම් විපාක නමුදු වේ.

එමෙන්ම දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් සංකෛෂ්‍ය නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක සංකෛෂ්‍ය නම්. මෙසෙයින් සියළුම හවවක්‍රය තෙම කම් සංකෛෂ්‍ය නමුදු වේ. විපාක සංකෛෂ්‍ය නමුදු වේ.

දෙනන්හි කම්ය තෙම කම්වට්ට නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක වට්ට නම්. මෙසෙයින් සියළුම හව වක්‍රය තෙම කම්වෘත්ත නමුදු වේ. විපාක වෘත්ත නමුදු වේ.

එමෙන්ම දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් හව නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක හව නම්. මෙසෙයින් සියළුම ඒ හව වක්‍රය තෙම කම්හව නමුදු වේ. විපාක හව නමුදු වේ.

දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් ප්‍රවෘත්ත නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක ප්‍රවෘත්ත නම්. මෙසෙයින් සියලුම ඒ හව වක්‍රය තෙම කම් ප්‍රවෘත්ත නමුදු වේ. විපාක ප්‍රවෘත්ත නමුදු වේ.

එමෙන්ම දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් සන්තති නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක සන්තති නම්. මෙසෙයින් සියළුම ඒ හව වක්‍රය තෙම කම් සන්තති නමුදු වේ. විපාක සන්තති නමුදු වේ.

දෙතන්හි කමය තෙම ක්‍රියා නම්. දෙතන්හි විපාකය තෙම ක්‍රියාඵල නම්. මෙසෙසින් සියළුම ඒ භව චක්‍රය තෙම ක්‍රියා නමුදු වේ; ක්‍රියාඵල නමුදු වේ.

මෙසේ මේ භව චක්‍රය තෙම හෙතුව හා සමග පාවතුම් ඇත්තේය, දුක්චන්තේය, අනිත්‍ය ස්වභාවය ඇත්තේය, සැලෙන සුළුය, භවාධිතාවස්ථාවට පැමිණෙන ස්වභාව ඇත්තේය, නහවුරු බැව් නොහොත් හර නැත්තේය, නිසරු හෙතුහුනවූ ධර්මයන් කෙරෙන් නොහොත් ධර්මයන් හෙතුකොට ගෙන ඵලහුනවූ ධර්මයෝ හටගනිත්.

මේ භව චක්‍රයෙහි තෙමේ කියා හෝ අතෙකෙක කියා හෝ නැත්තේය. හෙතුහුම සම්භාර ප්‍රත්‍යය වූ ප්‍රතිත්‍ය සමුත්පාද ධර්මයෝ, විපාකහුනවූ ප්‍රතිත්‍යසමුත්පන්න ධර්මයන් සමබකකොට උපදවත්. හෙතූන්ගේම නිරෝධය පිණිස සම්මුඛයන්වහන්සේ විසින් පයඝාප්ති ධර්මය දෙසු සේක. හෙතු ධර්මයන් නැසූ කල්හි හෝ නිරුඬව ගිය කල්හි මාගීයෙන් සිදිතලද ත්‍රිවිධ වෘත්තය තෙමේ නොපවතී. මෙසේ හෙතු ධර්මයෙන් ඵල ධර්ම මෘත්‍රයක්- හුගේ සම්භවය ඇති කල්හි හෙතු නිරෝධයෙන් ත්‍රිවිධ වෘත්තය සිදීම ඇති කල්හි හෙතුනිරෝධය පිණිස වදහල ධර්මයද ඇති කල්හි, දුක් කෙලවර කිරීම පිණිස නිරුපදි- ශෙෂ නිවෘණ ධාතුව පිණිස මේ බුදු සස්තෙහි ශාසන බ්‍රහවච්ඡාසාවත් නොහොත් මාගී බ්‍රහවච්ඡාසාවත් විද්‍යමාන වේ. සත්තියෙකු නොලැබෙන කල්හි උච්චේද දූෂ්ටියකුත් නොමැත්තේමය, ශාස්වත දූෂ්ටියකුත් නොමැත්තේමය.

ත්‍රිවිධ වට්ට

- 1. කමම වට්ට
- 2. කිලෙස වට්ට
- 3. විපාක වට්ට

ය සි මේ භව චක්‍රයෙහි වෘත්ත තුනෙකි.

එසින්:

1. කම් වෘත්තය නම් සංස්කාර, භව යන දෙදෙනාය,
2. කෙලෙස වෘත්ත නම් අවිද්‍යා, නාස්තො, උපාදාන යන තිදෙනාය,
3. විපාක වෘත්තය නම් විඤ්ඤාණ, නාමරූප, සලායනනි, එසස, වෙදනා යන පස්දෙනාය.

මෙසේ ත්‍රිවෘත්තයක් ඇති භව චක්‍රය තෙමේ යම්තාක් කලෙකින් කෙලෙස්වට නොසිද්දේද, ඒ කෙලෙස්වට නොසිද පවත්නාතාක් කල්, නොසිද පියනලද ප්‍රත්‍යය ඇති බැවින්, පිරිසිදීමක් නැතිව, නැවැත්මෙක් නැතිව, නැවත නැවත පරිවර්තනය වන හෙයින් භ්‍රමණය වේමැයි දැකගනු.

මෙපරිද්දෙන් භ්‍රමණය වන්නාවූ ඒ භව චක්‍රයතෙම:

1. සත්‍ය වශයෙන්ද, සත්‍යයන්ගේ හෝ ප්‍රභව වශයෙන්ද,
2. ක්‍ෘතය වශයෙන්ද,
3. මිථ්‍යාදර්ශන නිවාරණ වශයෙන්ද,
4. උපමා වශයෙන්ද,
5. ගම්භීර වශයෙන්ද,
6. නිය ප්‍රභවද වශයෙන්ද දැකගන්නේය.

1. අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා යන තන්හි අවිද්‍යාවන්, අවිද්‍යාව ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන වූ සංස්කාරයෝද විනිශ්චය සමුදය ප්‍රභවකොට ඇති සමුදය සත්‍යය වේ.

සංඝකකාරයන් ප්‍රත්‍යය කොටගෙන වූ ලෝකික විපාක විඤ්ඤාණය තෙමේ, විනිශ්චය සමුදය සත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇති දුක්ඛ සත්‍යය වේ.

විඤ්ඤාණීන් ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන වූ නාමරූප, සලායනනි, එසස, වෙදනා යන අවයවයෝ ප්‍රථම වූ දුක්ඛතත්‍යය ප්‍රභවකොට ඇති දුක්ඛ සත්‍යය වේ.

විපාක වෛදනාව ප්‍රත්‍යය කොටගෙන වූ තෘෂ්ණා තොමෝ ප්‍රථම වූ දුක්ඛ සත්‍යය ප්‍රභවකොට ඇති සමුදය සත්‍යය වේ.

තෘෂ්ණාව ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන වූ උපාදානය තෙම විතීය වූ සමුදය සත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇති සමුදය සත්‍යය වේ.

උපාදානය ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන වූ භවය තෙම විතීය වූ සමුදය සත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇති දුක්ඛ සමුදය සත්‍යය වේ.

භවය ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන වූ ජාතී තොමෝ විතීයවූ සමුදය සත්‍යය ප්‍රභවකොට ඇති දුක්ඛ සත්‍යය වේ.

ජාතීය ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන වූ ජරා මරණය තෙමේ, ප්‍රථමවූ දුක්ඛ සත්‍යය ප්‍රභවකොට ඇති දුක්ඛ සත්‍යය වේ.

කෘතියය වශයෙන් වනාහි

අවිද්‍යාව - ආලම්බනයන්හිත්, නොහොත් වක්‍රුරාදීවූ වසානු රූපයන්හිත් නොහොත්, දුක්ඛාදීවූ වස්තූන්හිත් සන්තියන් වැඩියක් මුලා කෙරෙයි, නොහොත් මුලා කරවයි. සංසකාරයන්ගේ පහලවීම පිණිස ප්‍රත්‍යයයන් වේ.

සංස්කාරයෝ - සංකිත ධර්මයන් මොනවට පිලියෙල කෙරෙත්. විපාකාදී විඥනයට ප්‍රත්‍යයයෝ ද වෙත්.

විඤ්ණය - ආලම්බනයන් විජාතනය කෙරෙයි. නාම රූපයනට ප්‍රත්‍යය ද වේ.

නාම රූපය - ඔවුනොවුනුත් අනුබල දෙයි. සලායතනයට ප්‍රත්‍යය ද වේ.

සලායතනය - තමතමන් විෂයවූ රූපාලම්බනයෙහිත් පවති, සපඨියට ප්‍රත්‍යයන් වේ.

ඒසසය - ආලම්බනයන් සපඨී කෙරෙයි, වෛදනාවට ප්‍රත්‍යයන් වේ.

වෛද්‍යනාව - ආලම්බන රසයක් ආඝ්වාදය කරයි හෙවත් විදී, තෘෂ්ණාවට ප්‍රත්‍යයක් වේ.

තෘෂ්ණාව - රජ්‍යනය කටහැකිවූ ආලම්බනයෙහිත් රජ්‍යනය කරයි, උපාදානයට ප්‍රත්‍යයක් වෙයි.

උපාදානය - උපාදානයන්ට ගොවර වූ ධර්මයනුත් දැකි කොට ගනී, භවයට ප්‍රත්‍යයක් වෙයි.

භවය - නොයෙක් ප්‍රභේදවත් වූ පඤ්චප්‍රකාර ගතීන්ගින් විසුරුවා දමයි, ජාතියට ප්‍රත්‍යයක් වෙයි.

ජාතිය - සකකියනුත් උපදවයි. ඒ සකකියන්ගේ අප්‍රත හට ගැනුම්හුගේ වශයෙන් පැවැත්ම කෙරෙයි, ජරා මරණයට ප්‍රත්‍යයක් වේ.

ජරා මරණය - සකකියන්ගේ දිරිමි බිදීම් බවත් නිසා පවතී. භවාන්තරයෙහි පහලවීම්හුගේ නොහොත් අභිතව ප්‍රතිසන්ධි ග්‍රහණය සඳහා ප්‍රත්‍යයක් වේ, සොකාදීන්ටද කරුණු වෙත්.

මිථ්‍යාදැයීනි භිවාරණ - වශයෙන් වනාහි

අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාර යන පදය ඊශ්වරාදී කාරකයෙක් ඇතැයි යන මිථ්‍යා දැයීනය වලක්වයි.

සඛිඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යන පදය ආත්මයාගේ භවාන්තරයට සම්බ්‍රමණය ඇතැයි යන මිථ්‍යා දැයීනය වලක්වයි.

විඤ්ඤාණ පච්චයා නාමරූපං යන පදය ආත්මයෙහි කල්පනාකොට ගන්නා ලද පඤ්චසකකි සඛිඛාර වස්තූන්ගේ වෙනස දක්වන හෙයින් එක් සත්වයෙකැයි ගන්නා ඝණ බහල සංඥව දුරුකරයි.

නාමරූප පච්චයා සලායනනිං යන පදය ඇත්මය තෙම අරමුණු දකී, අසයි යනාදී වූ මිථ්‍යා සංඥය දුරුකරයි.

සලායනන පව්වයා එසෙසා යන පදය ආත්ම තෙම අරමුණු සපයී කරයි යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

එසා පව්වයා වෙදනා යන පදය ආත්මය තෙම අරමුණු රස විඳිය යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

වෙදනා පව්වයා තණකා යන පදය ආත්මය තෙම අරමුණට ආලය කෙරෙයි යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

තණකා පව්වයා උපාද්‍යනං යන පදය ආත්මය අරමුණ දැකීමට ගනී යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

උපාද්‍යන පව්වයා භවෝ යන පදය ආත්මය කමිභව උපපතති භව වේයයි යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

භව පව්වයා ජාති යන පදය ආත්මය ප්‍රතිසක්ඛි වශයෙන් උපදී යන මිථ්‍යා දැනිය වලක්වයි.

ජාති පව්වයා ජරා මරණං යන පදය ආත්මය දිරයි, බිඳෙයි යන ආදී මිථ්‍යා දැනියන් දුරුකරයි.

උපමා - වශයෙන් වනාහි,

අවිද්‍යාව - කකීය සපයීනාදීවු තම තමන් සතු විශේෂ ලක්ෂණ හා අනිත්‍යාදීවු සාධාරණ ලක්ෂණයන්ගේ වශයෙන් සවභාව ධර්මයන් නොදක්නා හෙයින් අවිද්‍යා නොමෝ දැස් නැති අකියක්හුමෙන් දතයුතු.

සංසාරයෝ - අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවු සංසාරයෝ දැස් නැති අකියාගේ පා පැකිලීමක් මෙන් දතයුතු.

විඤ්ඤාණය - සංසාර ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවු විඤ්ඤාණය තෙමේ පා පැකිලි ගිය අකියාගේ හිමක් මෙන් දතයුතු.

නාමරූපය - විඤ්ඤාණ ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවු නාම රූපය පා පැකිලිහුණුවාවු අකියාගේ ගඩ හටගැන්මක් මෙන් දතයුතු.

සලායතනය - නාමරූප ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ ෂඩායතනය ගබ් ගැහෙනු සදහා අටගත් පොළක් මෙන් හෝ ගණකියාගේ අනෙක් පරිද්දෙකින් හෙදයෙහි ලා මතු වූ බිබිලි මෙන් දතයුතු.

එකය - සලායතන ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ ස්‍රීය ගබ් මත්තෙහි නැගි පොළ ගැහැගීමක් මෙන් හෝ ගණකියාගේ අනෙක් පරිද්දෙකින් හෙදයෙහි මතු වූ බිබිලි පැරීමක් මෙන් දතයුතු.

වෙදනාව - ස්පරීයෙන් පවත්නාවූ වෙදනාව ගැටුමෙන් හෝ පැරීමෙන් හටගත් දුක මෙන් දතයුතු.

තණනාව - වෙදනා ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ තණනා නොමෝ ගබ් පැරීමෙන් හටගත් දුකට පිලියම් කරනු කැමැත්තක් මෙන් දතයුත්තිය.

උපාදනය - තණනා ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ උපාදනය තෙම පිලියම් කරනු කැමැත්තෙන් අසන්ප්‍රාය දූය ගැනීමක් මෙන් දතයුතු.

භවය - උපාදන ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ භවය තෙම වැරදි දැනි කොටගත් තොසැපවූ ඔෂම ආලෙප කිරීමක් මෙන් දතයුතු.

ජාති - භව ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ ජාති නොමෝ අසන්ප්‍රාය බෙහෙත් ආලෙප කිරීමෙන් ගබ්කියාගේ ඉදිමිම් ලේ මිශ්‍ර සැරව දැනිබැව් ආදී විකෘතීන් පහලවීමක් මෙන් දතයුතු.

ජරා මරණය - ජාති ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ ජරා මරණය ඉදිමුම්, ලේ සැරව දැනි බැව් ආදී විකෘතී හෙතුවෙන් ගණකියාගේ බිදීමක් මෙන් දතයුතු.

තවද,

අවිද්‍යාව - පටලයක් මෙන් දතයුතු, සුදු නිල් ආදී කාච පටලයෙන් මඩනාලද ආඥ ඇති පුද්ගල තෙමේ රූපයන්

නොදකී. ඉදින් දක්නේ වී නමුත් ඇති සෑටි නොව වරදවා දකී. එපරිද්දෙන් අවිද්‍යාවෙන් මඛනාලද අක්‍රි පෘථග්ජන තෙම දුක්ඛාදී සත්‍යයන් නොදකී. දක්නට නොපිලිපදියි. වරදවා හෝ පිලිපදියි. එහෙයින් අවිද්‍යා නොමෝ පටලයක් මෙනැයි දක්වන ලදී.

සංකාරයෝ - කොඟ ප්‍රදෙශයන් මෙන් දහයුතු කීටයා විසින් කෘමි කොඟය කරනලද මෙන් අවිද්‍යාවගේම පරිභ්‍රමණයට කරුණු වන බැවින්ද, සංස්කාරයෝ කොඟ ප්‍රදෙශයන් මෙනැයි දක්වන ලදී.

විඤ්ඤාණය - පරිණායක මඟ ඇමතියක් හු විසින් ආරක්‍ෂා කරනලද රාජ කුමාරයෙක් තෙම, රජ සැපත්ති පිහිට ලබන්නාක් මෙන් සංස්කාරයන් විසින් උපසම්භවය කරන ලද විඤ්ඤාණය තෙම කමී, කමී නීමිති, ගතී නීමිති සංඛ්‍යාතවූ ප්‍රතිසංකී විඤ්ඤාණයගේ ආලම්බනය අරමුණු කරන හෙයින් පඤ්චවිධ ගතීන්හි පිහිට ලබයි.

නාමරූපය - මායාකරු තෙමේ හෙවත් ඉන්ද්‍රජාලික තෙමේ, මායාවෙන් නොයෙක් දෑ මවා අරගන්නාක් මෙන් විඤ්ඤාණය තෙමේ ප්‍රතිසංකීක්‍ෂණයෙහි අතෙක ප්‍රකාරවූ නාම රූපය සහජාතාදී ප්‍රත්‍යය වශයෙන් උපදවයි.

සලායතන - මනා බිම් පියෙස්හි පිහිටියාවූ වන ලැහැබ වෘද්ධියට, සාතිශය රොහණයට, විපුලකියට පැමිණෙත්-තාක් මෙන් නාම රූපයෙහි පිහිටියාවූ සලායතනය තෙමේ වෘද්ධියට සාතිශය රොහණයට විපුලකියට පැමිණේ.

එසසය - ගිනිගාතා උච්ච යට දඹු දෙක එකට ගැටීම් හෙතුවෙන් ගින්න උපදනාක් මෙන් අධ්‍යාත්ම බාහිර ආයතනයන්ගේ ඔටු නොවුන් හමුවන බවයයි කියන ලද ගැටීම් හෙතුවෙන් සසභීය උපදී.

වෛදනාව - ගින්නෙන් පහර ලත් පුද්ගලයා හට දූවිල්ල හටගන්නාක් මෙන් සසභීයෙන් පහලාවූ පුද්ගලයා හට වෛදනාවෝ හටගනිත්.

තණහාව - ලුණු දිය බොන්නාවූ පුද්ගලයාහට පිපාසය වැඩෙන්නාක් මෙන් අරමුණු රස විදින්නාහට තෘණාව වැඩෙයි.

උපාදානය - පිපාසයෙන් පීඩිත පුද්ගල තෙමේ පැන්-පානය කිරීමට ආසා කරන්නාක් මෙන් ආලම්බන තෘණොතම් වූ පිපාසයෙන් පීඩිතවූ පුද්ගල තෙමේ හවයන්හි ආශාව කෙරෙයි. ඒ හවයන්හි අභිලාෂය කිරීම නොහොත් තෘණො දූෂ්ටීන්ගේ වශයෙන් ප්‍රාණීනය ඒ පුද්ගලයාගේ උපාදානය වේ.

හවය - ඇම ගසාකත ලොබින් මත්ස්‍ය තෙම බිලිය දැඩිකොට ගන්නාක් මෙන් හෙවත් බිලිය ගිලින්නාක් මෙන් උපාදානය හෙතුකොට ගෙන හවය දැඩිකොට ගනී.

ජාතිය - බිජය ඇති කල්හි අභිකුරය වන්නාක් මෙන් හවය ඇති කල්හි ජාතිය වේ.

ජරා මරණය - උපන්නාවූ වෘක්‍ෂයාගේ පතනය මෙන් උපන් සත්ත්වයාගේ නොහොත් පහල වූ පඤ්චසකඩයාගේ නියතයෙන් ජරා මරණය වේ.

ගම්භිර - වශයෙන් වනාහි

- 1. අභි ගම්භිරය
- 2. ධම් ගම්භිරය
- 3. දෙශනා ගම්භිරය
- 4. ප්‍රතිවෙධ ගම්භිරය

වශයෙන් මේ පරිච්ච සමුපපාද ධර්මය සතරාකාරයකින් ගම්භිරය.

එයින්:-

1. **අභි ගම්භිරය** - යම් හෙයකින් ජාති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ජරා මරණය තෙම නොවන්නේ නොවේද, වන්නේම වේද, ජාති ප්‍රත්‍යය හැර අන්‍ය ශක්තියකින්

නොමවේද, මේ අනිය අවබෝධයට දුෂ්කර වන හෙයින් නොහොත් දුකසේ අවබෝධ කලයුතු හෙයින් අනිගමිභිරය. මෙසේම ජාතියගේ භව ප්‍රත්‍යය හෙතුකොට ගෙනම විමය, භවයාගේ උපාදාන ප්‍රත්‍යය හෙතුකොටගෙන විමය, උපාදානයාගේ තෘෂ්ණාව ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන විමය, තෘෂ්ණාවගේ වේදනාව හෙතුකොට ගෙන විමය, වේදනාවගේ සප්තිය හෙතුකොටගෙන විමය, සප්තියාගේ සලායනනය හෙතුකොටගෙන විමය, සලායනනයාගේ නාමරූප හෙතුකොටගෙන විමය, නාමරූපයාගේ විඤ්ඤාන හෙතුකොටගෙන විමය, විඤ්ඤානයාගේ සංකාරයන් හෙතුකොටගෙන විමය, සංකාරයන්ගේ අවිද්‍යාව හෙතුකොටගෙන විමය යන මේ අනියෝද ගමිභිරය. එහෙයින් මේ භව චක්‍රය තෙම අනි වශයෙන් හෙවත් ඵල වශයෙන් ගැඹුරු වන්නේය; නොහොත් ගැඹුරු වූ අනි හෝ ගැඹුරු වූ ඵල ඇත්තේය. හේතුහුගේ ඵලයෙහි පැවතී තුවණ අනි පටිසම්භිදා නමි.

2. ධම් ගමිභිරය - යම් හෙයකින්, යම් ආකාරයකින්, යම් යම් අවස්ථාවන් වූද නොහොත් යම් යම් අවස්ථාවශයෙනුද අවිද්‍යා තොමෝ ඒ ඒ සංකාරයන්ට ප්‍රත්‍යය වේද, ඒ ආකාරය නොහොත් ඒ අවස්ථා විශේෂ අවබෝධයට දුෂ්කර වන හෙයින් නොහොත් දුකසේ අවබෝධ කලයුතු හෙයින් අවිද්‍යාවගේ සංකාරයන්ට ප්‍රත්‍යවිම් සංකාරයන අනිය ගැඹුරු වේමය. ඒ හා සමානවම සංස්කාරයන්ගේ විඤ්ඤානට ප්‍රත්‍යය විමද, විඤ්ඤානයාගේ නාම රූපයට ප්‍රත්‍යය විමද, නාමරූපයාගේ සලායනනයට ප්‍රත්‍යය විමද, සලායනනයාගේ එසසයට ප්‍රත්‍යය විමද, එසසයාගේ වේදනාවට ප්‍රත්‍යය විමද, වේදනාවගේ තණ්හාවට ප්‍රත්‍යය විමද, තණ්හාවගේ උපාදානයට ප්‍රත්‍යය විමද, උපාදානයාගේ භවයට ප්‍රත්‍යය විමද, භවයාගේ ජාතියට ප්‍රත්‍යය විමද, ජාතියගේ ජරා මරණයට ප්‍රත්‍යය විම් සංකාරයන අනියද ගැඹුරු වේමය. එහෙයින්ම මේ භව චක්‍රය තෙම ධම් වශයෙන් හෝ හෙතු වශයෙන්

ගැඹුරු වන්නේය, නොහොත් ගැඹුරු වූ ධර්ම හෝ ගැඹුරුවූ හේතු ඇත්තේය. හෙතුවෙහි පැවති ඥානය ධර්ම ප්‍රතිසම්භිද්‍ය නම් වේ.

3. දෙශනා ගම්භිරය - යම් හෙයකින් ඒ භව චක්‍රය නමා වෛතෙය ජනයාගේ චතුස්සතෘාවබෝධයට අනුරූප වූ ඒ ඒ කරුණෙන් අනුලොම ප්‍රතිලොමාදී වූ ඒ ඒ ප්‍රකාරයෙන් පැවැත්විය යුතු වන හෙයින් හෙවත් චද්‍යුළු යුතු වන හෙයින් දෙශනා නොමෝද ගැඹුරු වන්නීය. ඒ දෙශනා ප්‍රකාරයෙහි සඵලදායකය කෙරෙහි අත්‍යවූ ඥානයකින් පිහිට නොලැබීමය. එහෙයින්ම පෙලෙහි කිසි තැනෙකහි අනුලොම වශයෙන්ද, කිසි තැනෙකහි ප්‍රතිලොම වශයෙන්ද, කිසි තැනෙක අනුලොම ප්‍රතිලොම වශයෙන්ද; කිසි තැනෙක මැදින් පටන් ගෙන අනුලොම වශයෙන්ද, ප්‍රතිලොම වශයෙන්ද, කිසිතැනෙක ත්‍රිසකි, චතු සංඝෛප වශයෙන්ද, කිසි තැනෙක විසකි ත්‍රි සංඝෛප කොටද, කිසි තැනෙක එක සකි වි සංඝෛප කොටද චද්‍යුළු හේක. එහෙයින් මේ භව චක්‍රය තෙම දෙශනා වශයෙන් ගැඹුරු වේ, නොහොත් ගැඹුරු වූ දෙශනා ඇත්තේ වේ.

4. ප්‍රතිවේධ ගම්භිරය - අවිද්‍යාදීන්ගේ යම් අඥන අදශීනාදී සවභාවය යම් ප්‍රතිවේධඥනයකින් පිලිවිද දනසුතු වේද, ඒ අවිද්‍යාදීවූ ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සලලක්ඛ වශයෙන් ප්‍රතිවේධය කරන ලද්දහු වෙද්ද, ඒ අවිද්‍යාදීන්ගේ ප්‍රතිවේධය නුබුදු වූවන්ගේ නුවණින් බැසගැනීමට හොඟැකි වන බැවින් ගැඹුරු වේද, එහෙයින් මේ භව චක්‍රය ප්‍රතිවේධඥන වශයෙන් නොහොත් පිලිවිද දනසුතු වූ සවභාව වශයෙන් ගැඹුරු වේ.

1. අවිද්‍යාවගේ අඤ්ඤාණ හෙවත් ඤාණයට ප්‍රතිපක්‍ෂ භාවය යයි කියනලද අනුවණ බවය, අදස්‍යන හෙවත් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කිරීම් වශයෙන් අරමුණු දක්නා නුවණට

ප්‍රතිපක්‍ෂ භාවය යයි කියනලද නොදක්නා බවය, සවම-
සංපව්වෙඩිය හෙවත් වතුසසන්‍යායයන් මොනවට පිලිවිද
දැනීමට නොදී වසා සිටිනා බවය යන ත්‍රිවිධ වූ අතීය
ගැඹුරු වේ.

2. සංඛාරයන්ගේ අභිසංස්කරණය හෙවත් දැන
සිලාදී වශයෙන් කමිඤ්ඤ සකස්කොට පිලියෙලු කරන බවය.
ආයුභන හෙවත් දැන වසනු සම්පාදනාදී වශයෙන් පුළු පුළු
භාගයෙහි කමිඤ්ඤ රැස්කරන බවය, සරාග හෙවත්
රාගය හා සම්ප්‍රයෝග වශයෙන් වන බවය, නොහොත්
රාගයාගේ හෝ අකුසලයන්ට ප්‍රතිපක්‍ෂ නොවන බවය,
විරාග හෙවත් රාගය හා සම්ප්‍රයෝග වශයෙන් නොවන
බවය, නොහොත් රාගයාගේ හෝ කුසලයන්ට ප්‍රතිපක්‍ෂ
වන බවය යන වතුර්විධ වූ අතීය ගැඹුරු ය.

3. විඤ්ඤාණයේ සුඤ්ඤත හෙවත් ආත්මයෙන් සුන්‍යාය
වන බවය, අව්‍යාපාර හෙවත් ව්‍යාපාර රහිත වන බවය,
අසඬකනති හෙවත් භවයෙන් භවයට සක්මන් නොකරන
බවය, පටිසංඝි භෙත්‍ර භාවය හෙවත් ප්‍රතිසක්ඛි වශයෙන්
පහලුවන බවය යන වතුර්විධ වූ අතීය ගැඹුරු ය.

4. නාමරූපයාගේ එකුප්පාද හෙවත් සමාන
උත්පත්ති ඇති බවය, විභිබේශාග හෙවත් නාමයාගේ
රූපය හා රූපයාගේ නාමය හා ද අසප්‍රමියෝග වශයෙන්
වෙන්ව පවත්නා බවය, අවිභිබේශාග හෙවත් නාමයාගේ
නාමය හා සම්ප්‍රයෝග වශයෙන් නොවෙන්ව පවත්නා
බවය, නිමන හෙවත් අරමුණෙහි නැමෙන බවය, රූප්පන
හෙවත් විකාරයට පැමිණෙන බවය යන පඤ්චවිධ අතීය
ගැඹුරු වේ.

5. සලායනනයාගේ අධිපති හෙවත් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
භාවය, ලොක හෙවත් ලොක බවය, වාර හෙවත් වාර
බවය, චේතන හෙවත් ක්‍ෂේත්‍ර භාවය, විසය හෙවත් විෂය
භාවය, විසයිභාව හෙවත් විෂයි භාවය යන ෂබ්ධ වූ
අතීය ගැඹුරු ය.

6. එසසයාගේ - පුසන හෙවත් අරමුණු පහස්නා බවය, සසසටමන හෙවත් වෙසෙසින් අරමුණු ගටන බවය, සසගනී හෙවත් වසනු, ආලමන, විඥනයන්ගේ සාමාග්‍රිය යයි කියන ලද සමහම් වන බවය, සහනිපාන හෙවත් වසනු ආලමන විඥනයන්ගේ එලුඹ සිටිනා බවය යන වතුර්විධවූ අතීය ගම්භීර ය.

7. වෙදනාවගේ - අරමුණ රසානුභවන හෙවත් අරමුණු රස විදින බවය, සුඛ හෙවත් සුව බවය, දුකඛ හෙවත් දුක් බවය, මජඛතනනාව හෙවත් සුව දුක් දෙක අතර පාවති මැදහත්වූ විදින බවය, නිජජීව හෙවත් තීර්ථවාසීය, වෙදසිත හෙවත් අනුභව ලක්ෂණය යන මේ ඡතීවිධවූ අතීයෝ ගැඹුරු ය.

8. තෘෂ්ණාවගේ අභිනදිත හෙවත් අරමුණෙහි ආලෝන බවය, අසජකාසාන හෙවත් අරමුණෙහි ගිල ගන්නාක් මෙන් සම්පුණ්ණී වශයෙන් ලොල්වන බවය, සජිනා හෙවත් සරින් සද්දශ බවය. ලතා හෙවත් ලතා සද්දශ බවය, නදී හෙවත් නදී සද්දශ බවය, නිණනා හෙවත් පවස් බවය, සමුදද හෙවත් සමුද්‍ර බවය, දුප්සුරණ හෙවත් තෘප්තියට පමුණුවාලිය නොහැකි බවය යන අෂ්ටවිධ අතීය ගැඹුරු ය.

9. උපාද්‍යනයාගේ - ආද්‍යන හෙවත් අරමුණු දුඛිකොට ගන්නා බවය, ගහණ හෙවත් කාමොපාද්‍යනයාගේ වශයෙන් අරමුණු ගන්නා බවය, අභිනිවෙසස හෙවත් ද්වසුපාද්‍යනයාගේ වශයෙන් අරමුණු වරදවා වටහා ගන්නා බවය, පරාමාස හෙවත් සීලබ්බතොපාද්‍යනයාගේ වශයෙන් අරමුණු අත් අසුරෙකින් ආමගීනය කිරීමය දුරතිකාකමන හෙවත් අතතවාදෙපාද්‍යනයාගේ වශයෙන් ගත් අරමුණු ඉක්මවාලිය නොහැකි බවය යන පඤචවිධ අතීය ගැඹුරු වේ.

10. භවයාගේ ආයුභන හෙවත් පුච්චි පුච්චි භාගයෙහි ද්‍යව වසනු සමපාදනාදී වශයෙන් කමී රැස්කිරීමය, අභිසබ්බරණ හෙවත් ද්‍යව වසනු පරිතෘගාදී වශයෙන් කමී

රැස්කිරීමය, යොනි ගති සිති නිවාසෙසු විපනට්ඨ හෙවත් වතුර්විධ යොනි, පඤ්චවිධ ගති, සජ්ඣවිධ විඤ්ඤාසපිති නවවිධ සත්ත්වාලාසයන්හි බහාලන බවය යන ත්‍රිවිධවූ අතීය ගැඹුරු වේ.

11. ජාතියගේ ජාති හෙවත් සකකියන්ගේ පලමු හටගන්නා බවය, සඤ්ජාති හෙවත් ආයතනයන්ගේ පරි පූණීව පහලවන බවය, ඔක්කනනි හෙවත් මව් කුසට වදනාක්මෙන් හටගන්නා බවය, නිබ්බනනි හෙවත් සකකියාදීන්ගේ නව නවාකාරයෙන් මතු මත්තෙහි පහල වීමය, පාත්‍රභාව හෙවත් සකකියාදීන්ගේ පහලවීමය යන මේ පඤ්චවිධවූ අතීය ගැඹුරු ය.

12. ජරා මරණයාගේ ධය හෙවත් ක්‍ෂය භාවය, වය හෙවත් ව්‍යය භාවය, හෙද හෙවත් බිඳෙන බවය, විපරිණාම හෙවත් වෙනස්වන බවය යන වතුර්විධ වූ අතීය ගැඹුරු වේ.

මේ කියනලද්දේ භව චක්‍රයාගේ ප්‍රතිවේද ගම්භීරානුයයි.

නිය ප්‍රහෙද වශයෙන් වනාහි මේ භව චක්‍රයෙහි නිය සතරෙකි. එනම්:-

1. එකතනනය හෙවත් සමාන භාව සංඛ්‍යාතවූ එකභවය.
2. නානතනනය හෙවත් අසමාන භාව සංඛ්‍යාතවූ නානභවය.
3. අව්‍යාපාරනය හෙවත් සවභාව ධර්මයන්ගේ නිරුත්සාහ භාව සංඛ්‍යාතවූ අව්‍යාපාරනය.
4. එවං ධර්මතානය හෙවත් අවිද්‍යාදීන්ගේ මෙබඳු ධර්මතායෙක් ඇති බව යයි කියනලද එවං ධර්මතානය යන සතර නිය වෙති.

1. එකතනනය— මේ භව චක්‍රයෙහි අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යය හෙතුකොට සංඝකාරයෝ හටගනිත්, සංඝකාර ප්‍රත්‍යය හෙතුකොට විඤ්ඤාස හටගනී යනාදී වශයෙන් විජයාගේ

අඬුකුර පත්‍ර නාලසකකි ශාඛාපලලව පලාආදී භාවයෙන් වාක්‍ෂ භාවයට පත්වන්නාක් මෙන් අනන්‍ය වශයෙන් නොසිදු පැවැත්ම නොහොත් සන්නතියගේ නොසිදු පැවැත්ම එකකිනිය නම් වේ, ඒ එකකිනිය නොහොත් යම් සන්නතියගේ නොසිදු පැවැත්මක් අවිපරිනකොට දක්නා වූ පුද්ගල තෙම, හෙතුඵල ධර්මයන්ගේ ගැලපීම් වශයෙන් නොහොත් හෙතුඵල ධර්මයන්ගේ ගැලපීම් හෙතු කොටගෙන, හෙතුඵල පරම්පරාවගේ නොසිදු පැවැත්ම පිරිසිදු හෝ ඇති සැටියෙන් අවබෝධ කරන හෙයින් උච්ඡේද දූෂ්ටිය අත්හරින්නේය. ඒ එකකිනිය නොහොත් සන්නතියගේ නොසිදු පැවැත්ම විපරිනකොට දක්නා වූ පුද්ගල තෙම හෙතු ඵල ධර්මයන්ගේ ගැලපීම් වශයෙන් හෝ ගැලපීම් හෙතුකොටගෙන පවත්නා වූ හෙතුඵල පරම්පරාවගේ නොසිදු පැවැත්ම හෙතුඵල හෙදෙක් නොකොට සමානභාව සංකීර්ණ එකකිනිය යයි කියාගන්නා හෙයින් ශාස්වත දූෂ්ටිය දැනිකොට ගනී.

2. නානභවතිය— අවිද්‍යාදීන්ගේ සවකිය සවකිය වූ ලක්‍ෂණයන් විනිශ්චයකොට දැනීම අසමානභාව සංකීර්ණ නානභවතිය නම් වේ. යම් ලක්‍ෂණාදීහු අවිපරිනකොට දක්නා වූ පුද්ගල තෙම අභිනව අභිනව වූ ධර්මයන්ගේ ඉපැදීම දක්නා හෙයින් ශාස්වතදූෂ්ටිය අත්හරින්නේය. එය විපරිනකොට දක්නා වූ පුද්ගල තෙම එකම සන්නතියෙක්හි පවතිනු හෙතු ඵල ධර්මයාගේ, ප්‍රහේදවත් වූ සන්නතියෙහි පැවති හෙතු ඵල ධර්ම සමූහයක්හු මෙන් නොහොත් එකම සත්කියෙකුගේ සන්නතියෙහි පැවති ධර්ම සමූහය නොයෙක් සත්කියන්ගේ සන්නතියෙහි පවත්නා ධර්ම ජාතියක්හු මෙන් නානභවතිය යයි ගන්නා හෙයින් උච්ඡේද දූෂ්ටිය දැනිකොට ගනී.

3 අව්‍යාපාරතිය— අවිද්‍යාවගේ, සංසකාරයෝ තුමු මා විසින් ඉපැද්දවිය යුක්තාහ. සංසකාරයන්ගේ වීඤ්ඤාන තෙම සංසකාර නම් ලත් අප විසින් ඉපැද්දවිය යුතුය යනාදී වශයෙන් ව්‍යාපාර රහිත බව හෙවත් නිරුත්සාහ බව

අව්‍යාපාරනය නම් වේ. ඒ අව්‍යාපාරනය අවිපරිතකොට දක්නාවූ පුද්ගලතෙම ඊඤ්චරාදීවූ කාරකයක්හුගේ අවිද්‍යාමානකිය අවබෝධ කිරීම හෙතුකොටගෙන ආත්මදූෂ්ටිය අත්හරින්නේය. ඒ අව්‍යාපාරනය විපරිතකොට දක්නාවූ පුද්ගලතෙම උත්සාහය අවිද්‍යාමාන කල්හිදු අවිද්‍යාදීන්ගේ ස්වභාවයම වූ නියම වශයෙන් සිද්ධවූ යම් හෙතු භාවයක් ඇද්ද, ඒ හෙතු භාවය වටහා නොගන්නා හෙයින් අක්‍රිය දූෂ්ටිය දැකිකොට ගනී.

4. එවං ධම්මතානය — කිරි ආදීන් හෙතුකොටගෙන දී ආදී ඵලයන්ගේ ලැබීම වන්නාක් මෙන් අවිද්‍යාදී වූ ප්‍රත්‍යයන් හෙතුකොටගෙන සංසකාරාදී ඵලයන්ගේම ලැබීම වේ. අන්‍ය ඵලයක් නොලැබේ. මෙසේ වූ නය එවං ධම්මතානය නම් වේ. ඒ ධම්මතානය අවිපරිතකොට දක්නාවූ පුද්ගල තෙමේ ප්‍රත්‍යයනට අනුරූප වූ පරිද්දෙන් ඵලය පිරිසිදු හෝ ඇති සෑවි අවබෝධ කරන හෙයින් අහෙතුක දූෂ්ටියන්, අක්‍රිය දූෂ්ටියන් අත්හරින්නේය. ඒ ධම්මතානය විපරිත කොට දක්නාවූ පුද්ගලතෙමේ ප්‍රත්‍යයනට අනුරූප පරිද්දෙන් ඵලයන්ගේ පැවැත්ම වටහා නොගෙන අනියම් හෙතුවකින් අනියම් ඵලයක්හුගේ අසද් භාවය වටහාගන්නා හෙයින් අහෙතුක දූෂ්ටියන් ගියන වාදයන් දැකිකොට ගනී.

මේ භව චක්‍රය තෙම ඉතා ගැඹුරු වන හෙයින් නුවණින් බැසගත නොහැක්කේය. තානාවිධ නයින් ගහණ වූ හෙයින් නුවණින් අතික්‍රමයට දුෂ්කර වන්නේය. සමාධි නමැති උතුම් කණගල් පෝරුවෙහි මොනවට මුවහත් තුඩු මාගී ඥාන සංඛ්‍යාත කඩුවෙන් භව චක්‍රය නොපලා හෙණසක්මඬලක් මෙන් නිත්‍යයයෙන් මැඩපියන සුළු වූ සසර හය සවස්නාන්තරයෙක්හිදු ඉක්මවිය හැකි කිසි පුද්ගලයෙක් නැත්තේය. එහෙයින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාරා තිබේ. මේ ප්‍රතිත්‍ය සමුප්පාදය තෙම ගැඹුරුය. ගැඹුරුවම ප්‍රකාශද වනුය. ප්‍රතිත්‍ය සමුත්පාද ධම්මයාගේ නොදැනීම් හෙතුවෙන් පිරිසිදු

නොවටහා ගැනීම හෙතුවෙන්, ප්‍රතිවේධය නොකිරීම හෙතුවෙන් මෙබඳු වූ මේ සඳු සමූහ සංඛ්‍යාත ප්‍රජා නොමෝ හු කැටියක්හුගේ අවුල් බවක් මෙන් කෙලෙස කමී විපාකයන් කරණකොටගෙන වැඩියක්ම වෙළුනි. ගුණ නම් ලද වඩු කිරිල්ලකගේ කැඳුල්ලෙක ගෙන්තමක් මෙන් කෙලෙස කමී විපාකයන් කරණකොටගෙන වැඩියක්ම ගෙනුනි. මුද්‍රනණ, බබුස්තණ පඳුරු එනිමක් මෙන් කෙලෙස කමී විපාකයන් කරණකොටගෙන එනුනි. අපාය නම් වූ, දුගීති නම් වූ, විනිපාත නම් වූ සතර අපාය ද, සංසාරය ද නොසික්මවයි. එහෙයින් තමාගේ හෝ මෙරමාගේ හිත පිණිස, සැප පිණිස පිලිපත් පුද්ගලතෙම ප්‍රතිත්‍ය සමුප්පාද ධර්ම ඥානයෙහි වැර කිරීම මුත් අත්‍ය කෘත්‍යයන් අත්හරී.

මේ බුදුසස්තෙහි නුවණැත්තේව, සිහි ඇත්තේව, ගැඹුරු වූ පරිච්ච සමුප්පාදයාගේ හෙදයෙහි යම් පරිද්දෙකින් පිහිට ලබන්නේ ද, එපරිද්දෙන් සැමකල්හි වැරකරන්නේයි.

පට්ඨාන නිය

හෙනු ඵල ධර්මය වදාරන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංකෛපයෙන් පඤ්චුපාදනසකකි සඛ්ඛාසන වූ දුක්ඛසකකි-
 යාගේ හෙවත් දුක්ඛායඝීසත්‍යයා ගේ ප්‍රත්‍යය හෙවත් හේතුව වශයෙන් කාමතෘෂ්ණා, භවතෘෂ්ණා, විභවතෘෂ්ණා සඛ්ඛාසන වූ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව නම් වූ සමුදයායඝීසත්‍යය වදාළ හේක. මේ සමුදය සත්‍යයාගේ පහකිරීමෙන් පැමිණිය යුතු වූ ව්‍යපසම සුඛ සඛ්ඛාසන වූ නිලීණය හෙවත් දුක්ඛනිරෝධායඝීසත්‍යය සාක්‍ෂාත්කර ගැනීමට එකායන මාගීය වූ අඛග අටෙකින් යුත් දුක්ඛනිරෝධ-
 ගාමිණී ප්‍රතිපදායඝීසත්‍යය වදාළ හේක.

මධ්‍යම ප්‍රමාණයෙන් හේතුඵල ධර්මයන් වදාරන්නා වූ තථාගතයන් වහන්සේ “අවිජ්ජාපච්චයා සඛ්ඛාරා” යනාදී වශයෙන් අවිජ්ජා ප්‍රත්‍යයෙන් ත්‍රිවිධ සංසකාරයන් ඇතිවන බවත් සංසකාරයන් ප්‍රත්‍යය කොටගෙන ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤා-
 දිය පහලවන බවත් මේ ආදී පිළිවෙලින් නොයෙක් හේතූන් අතුරෙන් ප්‍රධාන වූ එක් හේතුවක් හා නොයෙක් ඵලයන් අතුරෙන් එක් ප්‍රධාන ඵලයක් ද ගෙන අඛග දෙද්‍රොසකින් යුක්තකොට පච්චවසමුප්පාද ධර්මය වදාළහේක.

විසාර වශයෙන් හේතු ඵල ධර්මය දක්වන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “හෙනු පච්චයො, අරමමණ පච්චයො” යනාදී වශයෙන් සුවිසි ප්‍රත්‍යයයන් දක්වමින් ඒ ඒ ධර්මයන්ගේ ඇතිවීමටත්, පැවතීමටත් උපකාර වන විශේෂ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන් සමීඤ්ඤාඤ්ඤායෙන් දැන අති ගම්භීර වූ මේ පට්ඨානනිය දෙශනාව වදාළ හේක.

මෙහි පට්ඨාන යන්නෙන් නානාප්‍රකාර වූ ප්‍රත්‍යයන් ඇති බවය යන අර්ථය ද, කුසලාදී ධර්මයන් හේතුප්‍රත්‍යාදී වශයෙන් බෙදා දක්වන ලදය යන අර්ථය ද, සමීඤ්ඤා-
 ඤ්ඤායට කැමැතිසේ ගමන් කලහැකි ධර්මය යන අර්ථය ද ප්‍රධාන වූ ධර්මය යන අර්ථය ද දැක්වේ.

බුද්ධිකයට පැමිණි සිව්වැනි සතියෙහි රුවන් ගෙයි වැඩහිඳු ත්‍රිපිටක ධර්මය මෙතෙහි කරන්නා වූ සම්මානවත් වහන්සේ මේ පටිභාන ප්‍රකරණයෙහි අන්තර්ගත වූ සුවිසි ප්‍රත්‍යයයන් පිලිබඳ වූ නානා නය මෙතෙහි කරන කල්හි බුදු සිරුරෙහි පැතිර ගිය ප්‍රණීත රූප ධර්මයන් කරණ-කොටගෙන සවණක් සේ බුදුරුස් දසදිග්හි විහිදෙන්නට වූ බව දක්වා තිබේ. මේ අති ගම්හීර ධර්මයට අනන්‍ය නය සමමනනාගත සමනන පටිභානිය යයි ද ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ.

සුවිසි ප්‍රත්‍යය ධර්ම

1. හෙතු පච්චයෝ - හෙතු භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
2. ආරම්මණ පච්චයෝ - ආරම්මණ භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
3. අධිපති පච්චයෝ - අධිපති භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
4. අනන්තර පච්චයෝ - අනන්තර භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
5. සමනනනර පච්චයෝ - සමනනනර
භාවයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
6. සහජාන පච්චයෝ - සහජාන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
7. අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෝ - අන්‍යෝන්‍ය භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
8. නිශ්ශය පච්චයෝ - නිශ්ශය භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
9. උපනිශ්ශය පච්චයෝ - බලවත් හෙතු
භාවයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.

- 10. සුරෙජාන පව්වයෝ - පුළුඹෙහි ඉපිද
පැවතීමි වශයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
- 11. පව්ජාජාන පව්වයෝ - පසුව ඉපිද
පුළුඹෙහි උපන් ධර්මයන්ට උපකාරක ධර්මය ය.
- 12. ආශෙවන පව්වයෝ - තමාගේ සවිභාවය ප්‍රදානය
කිරීමි වශයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
- 13. කමම පව්වයෝ - විතතප්‍රයෝග සඛ්ඛාන
ක්‍රියා භාවයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
- 14. විපාක පව්වයෝ - නිරුත්සාහ ශාන්තභාව
සඛ්ඛාන විපාක සවිභාවයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
- 15. ආහාර පව්වයෝ - උපසංඝාත භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
- 16. ඉඤ්ඤ පව්වයෝ - ඊඤ්ඤ භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
- 17. කාන පව්වයෝ - එළඹ බැලීමි වශයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
- 18. මග්ග පව්වයෝ - එතර කරවීමි වශයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
- 19. සමපසුතන පව්වයෝ - සම්ප්‍රසුතන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
- 20. විපසුතන පව්වයෝ - විප්‍රසුතන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
- 21. අනභි පව්වයෝ - විද්‍යමාන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
- 22. නිභි පව්වයෝ - අවිද්‍යමාන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
- 23. විගත පව්වයෝ - පහවීමි වශයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
- 24. අවිගත පව්වයෝ - නොපහවීමි වශයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.

ප්‍රත්‍යය ය - නූපත් විතන, වෛතසික, රූප ධර්මයන්ගේ ඉපදීමටත් පරම්පරා වශයෙන් පැවතීමටත්, පරම්පරා වශයෙන් වැතිවීමටත් උපකාරක වන ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යය ධර්ම යයි කියනු ලැබේ. ප්‍රත්‍යය නොවන්නා වූ ධර්මයක් නැත. විතන, වෛතසික රූප, නිව්‍යාණ, ප්‍රඥප්තියක පඤචවිධ වූ සියලුම ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යයෝ වෙත්.

ප්‍රත්‍යයාත්පන්නය - ප්‍රත්‍යය කරණකොටගෙන හටගන්නා වූ ද, පවත්නා වූ ද ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යයාත්පන්න ධර්මයෝ යයි කියති. එනම්:- විතන, වෛතසික, රූප යන ත්‍රිවිධ වූ ධර්මයෝ යි.

නිව්‍යාණ, ප්‍රඥප්ති දෙක හටගැනීමක් නැති ධර්ම බැවින් ප්‍රත්‍යයාත්පන්න ධර්ම නොවෙත්. හටගැනීමක් ඇත්තා වූ විතන, වෛතසික, රූප ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යයෝ ද වෙත්. ප්‍රත්‍යයාත්පන්නයෝ ද වෙති.

ප්‍රත්‍යයාත්පන්න හෙවත් ප්‍රත්‍යයෙන් හටගන්නා ධර්මයන්ගේ ඇතිවීමට ප්‍රත්‍ය ධර්ම බොහෝ ගණනකගේ උපකාරය ලැබිය යුතුය. එක් ප්‍රත්‍යයකින් පමණක් හටගන්නා ධර්මයෙක් නැත. එක් ප්‍රත්‍යයාත්පන්න ධර්මයක් ඇතිවීමට එක් ප්‍රත්‍යයෙක් එක් ආකාරයකින් හෝ ආකාර කීපයකින් උපකාරක විය හැකිය. එසේ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ උපකාර වන ආකාරයන්ට ප්‍රත්‍යය ශක්තීන් යයි කියනු ලැබේ. එකම ධර්මය එක් ධර්මයකට එක් ආකාරයකින් ද, අන්‍ය ධර්මයන්ට අන්‍ය ආකාරවලින් ද උපකාරක වන්නේය. ලොභාදීවූ එකම ධර්මයක් අන්‍ය ධර්මයකට මූල භාවයෙන් හෝ ආරම්භණ භාවයෙන් හෝ අධිපති භාවයෙන් හෝ අන්‍යෝන්‍ය භාවයෙන් හෝ නිශ්‍රය උපනිශ්‍රය ආදී භාවයෙන් හෝ උපකාර වියහැකි ය. වෙන් වෙන්වූ උපකාරක ශක්තීන් කරණකොටගෙන ඒ එකම ධර්මය නොයෙක් ප්‍රත්‍ය ධර්ම වශයෙන් සලකනු ලැබේ.

මෙසේ යම්කිසි ආකාරයකින් හෙවත් ශක්ති විශේෂයකින් අන්‍ය ධර්මයකට උපකාරවන ධර්මයට ප්‍රත්‍යය ධර්මයයි ද, ප්‍රත්‍යය ධර්මයක් නිසා ඇතිවූ පවත්නාවූ ධර්මයට ප්‍රත්‍යෝග්‍යභවන ධර්මයයි ද කියනු ලැබේ. යම් ප්‍රත්‍යය ධර්මයක් ප්‍රත්‍යෝග්‍යභවන භාවයට නොපැමිණෙන ධර්මයක් වේ නම් එයට ප්‍රත්‍යානික ධර්මයයි කියනු ලැබේ. ත්‍රි රාශියයි කියනු ලබන්නේ මේ ප්‍රත්‍යය, ප්‍රත්‍යෝග්‍යභවන, ප්‍රත්‍යානික යන ත්‍රිවිධ ධර්මයන්ට ය.

1. හේතු ප්‍රත්‍යය

යම්කිසි ධර්මයකගේ ඇතිවීමට හා පැවතීමට මූලභාවයෙන් උපකාර වන ධර්මය හේතු ප්‍රත්‍යය නම්. හේතුයන්තෙන් මූල භාවය ද, ප්‍රත්‍යය යන්නෙන් උපකාරක භාවය ද ප්‍රකාශ වේ.

මූල භාවයෙන් අන්‍ය ධර්මයන්ට උපකාර වන හේතු ධර්මයෝ සද්දෙනෙකි. එනම්:- ලොභ, දෝෂ, මොහ යන අකුසල හේතු තිදෙනා හා අලොභ, අදෝෂ, අමොහ යන කුසලව්‍යාකෘත හේතු තිදෙනා ය. පොළොව තදින් අල්වා ගන්නා ගස්වල මුල් මෙන් මේ හේතු ධර්මයෝ සද්දෙන ද අරමුණු තදින් අල්වා ගන්නා වෛතසික ධර්මයෝ ය. මේ හේතූන්ගේ උපකාරයෙන් ඒ ධර්මයෝ ද සම්ප්‍රසූක්‍ය වූ විභව වෛතසික ධර්මයෝ ද ලොභාදී වූ ඒ ආරම්භණයන්හි මනාකොට සචිරව පිහිටති. මේ ලොභාදීයෙහි ඇති ආරම්භණයෙහි නොසැලී සචිරව පිහිටන සවභාවයට හේතු ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. මේ හේතු ධර්මයන් උපදනා කල්හි එයටම අනුකූලව සම්ප්‍රසූක්‍ය ධර්මයෝ ද හේතූන් අනුව ආරම්භණය සචිරව ගතිමත් ඔවුන් හා බැඳී උපදිති. එබැවින් හේතුහු සම්ප්‍රසූක්‍ය ධර්මයන්ගේ ඉපදීමට ද උපකාර වන ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. හේතු ධර්මයෙදෙන සිත් වලට සහේතුක විභවයෝ යයි ව්‍යවහාර කෙරෙති. සම්ප්‍රසූක්‍ය ධර්ම සහිත වූ සහේතුක සිත්වලින් සහේතුක විභව රූපයෝ ද, සහේතුක ප්‍රතිසංඝි කමීඡ

රූපද උපදවන කල්හි මේ හේතුහු ඒ සහේතුක විතතජ රූපවලට සහ සහේතුක ප්‍රතිසන්ධිකමීජ රූපවලටද මූල භාවයෙන් උපකාර වෙති. එබැවින් මේ ලෝභාදී වූ හේතු ධර්මයෝ සදෙන අන්‍ය ධර්මයන්ගේ ඉපදීමටත්, පැවැත්මටත් උපකාර වන හෙයින් එයට ජනකොපසම්මහක ප්‍රත්‍යයයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. ජනක ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යෝක් පනත ධර්මයාගේ උත්පාදයටත් උපසම්මහක ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් ඒ ධර්මයාගේ ස්විතියටත් ප්‍රත්‍යය වේ. මේ හේතු ධර්මයන් ඇති සිත් එනම් සහේතුක සිත් හේතු ශක්තිය නිසා බලවත් වෙති.

ලොභය - ප්‍රිය අරමුණ තදින් අල්වාගෙන සවිරව පිහිටා එහි ඇලෙන සවභාවය ලොභය නම්. මේ ලොභ වෛතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් ලොභ මූල අකුසල් සිත් අටෙහි මොහයන් සමග සම්ප්‍රසුක්තව ඇත්තේය. ලොභ මූල සිත් අටෙහි ඇති ලොභ, මොහ යන හේතු දෙක ඒ ලොභ මූල විතතයට හා හේතූන්ගෙන් අන්‍යවූ වෛතසිකයන්ට ද, විතතජ රූපයන්ට ද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එමෙන්ම එහි ඇති ලෝභය මොහයට ද, මොහය ලෝභයට ද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එබැවින් ලෝභයත් මොහයත් යන හේතූන් දෙදෙන ප්‍රත්‍යය හා ප්‍රත්‍යෝක්පනත භාවයට ද පැමිණෙති. සිත හා ලොභ මොහ දෙදෙනාගෙන් අන්‍යවූ වෛතසික ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යෝක්පනතයෝ පමණක් වෙති.

වෛෂය - අප්‍රිය අරමුණ තදින් අල්වාගෙන සවිරව පිහිටා එහි විරුද්ධව ගැටෙන සවභාවය වෛෂය නම්. දෛෂ මූල දෙසිතෙහි මේ වෛෂ වෛතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් මොහයන් සමග සම්ප්‍රසුක්තව ඇත්තේය. ඒ දෛෂ මූල දෙසිතෙහි යෙදෙන ඉදුෂ, මොහ යන හේතු දෙදෙන ඒ දෛෂ මූල විතතයට හා හේතූන්ගෙන් අන්‍යවූ සම්ප්‍රසුක්ත ධර්මයන්ටද විතතජ රූපයන්ට ද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එමෙන්ම එහි ඇති වෛෂය මොහයටත්, මොහය වෛෂයටත් හේතු ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එබැවින් මේ

දෙප්‍ර, මොහ දෙදෙන ප්‍රත්‍යයෝ ද වෙත්. ප්‍රත්‍යොත්පත්ත යෝ ද වෙත්. සිත හා වෙප්‍ර මොහ දෙදෙනාගෙන් අත්‍යවූ වෛතසික ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යොත්පත්තයෝ පමණක් වෙති.

මොහය- අරමුණ තදින් අල්වාගෙන, සචිරව පිහිටා, එහි සත්‍ය සවභාවය, ආදීනවාදිය වසා සිටින මූලා කරවන සවභාවය මොහය නම්. ප්‍රිය අරමුණට ඇලුම් කරන ලොහයත්, අප්‍රිය අරමුණට පිලිකුල් කරන වෙප්‍රයත් ඇති වන්නේ මේ මොහය නිසාමය. මේ මොහ වෛතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් ලොහ මූල සිත් අටෙහි ලොහ හේතුවත් සමගද, වෙප්‍ර මූල දෙසිතෙහි වෙප්‍ර හේතුවත් සමගද, මොහ මූල දෙසිතෙහි මොහ හේතුව පමණක් ද ඇත්තේය. මොහ මූල දෙසිතෙහි යෙදෙන මොහ හේතුව එහි සම්ප්‍රසුක්‍ය ධර්මයන්ට හා විත්තජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. ඒ දෙසිතෙහි ඇති මොහයට හේතු ශක්තියෙන් උපකාර වීමට අත් හේතු ධර්මයක් නැති හෙයින් ඒ මොහ මූල දෙසිතෙහි ඇති මොහය, ප්‍රත්‍යය ධර්මයක් පමණක් වේ. ප්‍රත්‍යොත්පත්ත භාවයට නො පැමිණෙයි.

අලොහය- අරමුණ තදින් අල්වාගෙන සචිරව පිහිටා ලොහයට ප්‍රතිවිරුද්ධ වන සවභාවය අලොහය නම් මේ අලොහ වෛතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් සියලුම කාමාවචර මහා කුසල් විපාක, ක්‍රියා සිත් සුවිස්සෙහිද, මහගගත කුසල විපාක ක්‍රියා සත්විස්සෙහිද ලොකොත්තර සිත් අටෙහිද යන එකුත් සැටක් වූ (59) සොහන සිත්හි සම්ප්‍රසුක්‍යත්ව, කාම සොහන සිත් අතුරෙන් ඥානවිප්‍රසුක්‍යත්ව සිත් දෙලොසෙහි අදෙප්‍ර හේතුවත් සමගද, ඥානසම්ප්‍රසුක්‍යත්ව සිත් දෙලොසෙහි අදෙප්‍ර, අමොහ යන හේතුවත් දෙදෙනාත් සමගද ඇත්තේය. මහගගත ලොකොත්තර සිත්හි අලොහ, අදෙප්‍ර, අමොහ යන හේතුවු තිදෙනම ඇත්තාහ.

අදෙප්‍රය- අරමුණ තදින් අල්වාගෙන සචිරව පිහිටා වෙප්‍රයට ප්‍රතිවිරුද්ධ වන සවභාවය අදෙප්‍ර නම්. එය

මෙෙහිට තමෙකි. මේ අදෙෂ වෙෙතසිකය, අලොහ වෙෙතසිකය යෙදෙන සියලුම සොහන සිත්හි සම්ප්‍රයුක්තව හේතු ධර්මයක් වශයෙන් ඇත්තේය. ඥනවිප්‍රයුක්ත සිත්හි අලොහ හේතුවත් සමග ද, ඥනසම්ප්‍රයුක්ත හෙවත් ත්‍රිහේතුක සිත්හි අලොහ අමොහ හේතු දෙදෙනාත් සමගද ඇත්තේය.

අමොහය- අරමුණ තදින් අල්වාගෙන සඵරව පිහිටා මොහයට ප්‍රතිවිරුද්ධ වන සවහාවය අමොහ නම්. එය ප්‍රඥාවට තමෙකි. මේ අමොහ වෙෙතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් සියලු ත්‍රිහේතුක විතතයන්හි හෙවත් ඥනසම්ප්‍රයුක්ත කාමාවචර, මහග්ගන, ලොකොත්තර විතතයන්හි සම්ප්‍රයුක්තව අලොහ, අදෙෂ යන හේතු දෙදෙනාත් සමග ඇත්තේය. කාමාවචර කුසල් සහ ක්‍රියා සිත් සොලස (16) අතුරෙන් ඥනවිප්‍රයුක්ත සිත්හි ඇති අලොහ හේතුව සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එමෙන්ම අලොහ හේතුව අදෙෂ හේතුවට ද, අදෙෂ හේතුව අලොහ හේතුවටද හේතු භාවයෙන් උපකාර වේ. කාමාවචර ඥන සම්ප්‍රයුක්ත කුසල් සහ ක්‍රියා සිත්හි ඇති අලොහ හේතුව සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එමෙන්ම එහි ඇති අලොහ හේතුව අදෙෂ අමොහ යන හේතු දෙකටද, අදෙෂ හේතුව අලොහ අමොහ හේතු දෙකටද අමොහ හේතුව අලොහ අදෙෂ හේතු දෙකටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙත්.

කාමාවචර මහා විපාක සිත් අට අතුරෙන් ඥනවිප්‍රයුක්ත සිත් සතරෙහි යෙදෙන අලොහ අදෙෂ හේතු දෙක ඔවුනොවුන්ට හා සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ටද, භවාඛන තදුරමමණ වශයෙන් හා ශෛක්‍ෂ පෘථග්ජන වශයෙන්ද වුති වශයෙන්ද උපදින කල්හි විතතජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති. ප්‍රතිසක්ඛි කාත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්. ප්‍රතිසක්ඛි විතතය විතතජරූපයන් නුපදවන බැවින් විතතජ

රූපයන්ට ප්‍රත්‍යවීමෙක් නැත. ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා විපාක සිත් සතරෙහි අලොභ, අද්‍යෙෂ, අමොහ යන හේතු තුනම යෙදෙන හෙයින් මේ හේතු තිදෙන ඔවුනොවුන්ට හා සමප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ටද යට කී පරිද්දෙන් භවාඛහ, නද, රමමණ, වශයෙන් හා ශෛක්‍ෂ, පෘථග්ජන වුතිකෘත්‍ය වශයෙන් උපදනා කල්හි විතතජ රූපයන්ට ද ප්‍රතිසංකීකෘත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි ප්‍රතිසංකී කමීජරූපයන්ටද හේතු ප්‍රත්‍යයක් තියෙන්නේ උපකාර වෙති. අර්හත් වුති විතතයෙහි සම්ප්‍රයුක්ත හේතුහු තිදෙන ඔවුනොවුන්ට හා සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ටද ප්‍රත්‍යය වෙත්.

මහද්ගන කුසල, මහද්ගන ක්‍රියා සම්ප්‍රයුක්ත හේතුහුද, ලොකොත්තර විතත සම්ප්‍රයුක්ත හේතුහුද, ඔවුනොවුන්ට හා සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ටද විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වෙති. රූපාවචර විපාක සිත් ප්‍රතිසංකී කෘත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි ඒ විපාක හේතුහු ඔවුනොවුන්ටද සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා ප්‍රතිසංකී කමීජරූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වෙති. භවාඛහ වුති කෘත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි ඔවුනොවුන්ටද, සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වෙති.

අරූපාවචර විපාක සමප්‍රයුක්ත වූ හේතුහු ඔවුනොවුන්ට හා සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට පමණක් ප්‍රත්‍යය වෙති. අරූප භූමියෙහි රූප ඉපදවිය නොහැකි හෙයින් රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වීමෙක් නැත.

අටලොස් අහේතුක විත්‍යයන්හි එක් හේතුවක් වත් නැත. එබැවින් අහේතුක විතත වෛතසිකයෝද, අහේතුක විතතජ රූපයෝද, අහේතුක ප්‍රතිසංකී කමීජ රූපයෝද හේතු ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්න භාවයට නොපැමිණෙන බැවින් ඉතා දුබල ධර්මයන් වශයෙන් සලකනු ලැබෙත්.

ත්‍රි රාශිය- හේතු ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ වූ සචරූපයෝ ත්‍රිවිධ වෙති.

එනම්:-

1. හේතුප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ ය.
2. හේතුප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ ධර්මයෝ ය.
3. හේතුප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යන්ත ධර්මයෝ ය හෙවත් හේතුප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ භාවයට නොපැමිණෙන ධර්මයෝ ය.

1. ප්‍රත්‍යය වන ධර්ම- හේතුප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ සදෙනෙකි.

එනම්:-

ලොභ, දෝෂ, මොහ, අලොභ, අදෝෂ, අමොහ යන හේතු ධර්මයෝ යි.

2. ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ ධර්ම-

සහේතුක සිත් එක් සැත්තැවය (71)

මොහමුල දෙසිතෙහි මොහය හැර වෛතසික 52.

සහේතුක විතතජ රූපයෝ ය.

සහේතුක ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝ ය.

3. ප්‍රත්‍යන්ත ධර්ම-

අහේතුක සිත් අටලොසය (18)

ඡන්දය හැර අන්‍ය සමාන වෛතසික දෙලොසය(12)

මොහමුල දෙසිතෙහි මොහය ය

අහේතුක විතතජ රූපයෝ ය

අහේතුක ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝ ය.

බාහිර රූපයෝ ය

ආහාරජ රූපයෝ ය

සෘතුජ රූපයෝ ය

අසංඥසක්ඛි කමීජ රූපයෝ ය

ප්‍රවෘතති කමීජ රූපයෝ ය

හේතු ප්‍රත්‍යයෙහි විසර්ජනා වාර හෙවත් විපි සතකි (7)

II. විපිය-

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස

හෙතු පච්චයෙන පච්චයො

(කුසල ධම්ම හෙවත් නිරවද්‍ය ඉෂට විපාක දෙන ලක්ෂණය ඇති නිස්සත්ති නිර්ජීව ස්වභාවය කුසල ධම්මට හෙවත් නිරවද්‍ය ඉෂට විපාක දෙන ලක්ෂණ ඇති නිස්සත්ති නිර්ජීව ස්වභාවයට හෙතුප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාරක වේ.)

කුසලො හෙතු සම්පසුත්තකානං ධක්ඛානං

හෙතු පච්චයෙන පච්චයො

(කුසල් වූ හේතුහු එකොත් පාදදී භාවයෙන් ඔවු-
නොවූන්ට හා සම්ප්‍රයුක්ත වූ සකකිසන්ට හෙවත්
කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
ධම්මන්ට හේතුප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)
මෙහි ප්‍රත්‍යය ධම්මී වශයෙන් කුසල් සිත් එක් විස්සය,
වෛතසික අටතිසය යන මොවුන්ගේ ද්විවිභේදක
විත්තයන්හි ඇති අලොභ අද්‍රෝෂ දෙකය, ත්‍රිභේදක
විත්තයන්හි ඇති අලොභ, අද්‍රෝෂ, අමෝහ තුන
යන හේතු ධම්මී ලැබෙත්.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න ධම්මී වශයෙන් කුසල් සිත් එක් විස්සය
වෛතසික අටතිසය යන ධම්මයෝ ලැබෙත්.

දන් දීම, සිල් රැකීම, භාවනා කිරීම, තෙරුවත්
පිදීම, ධම්මසුච්ඡය, වතාවත් කිරීම, පින් දීම යනාදී නිරවද්‍යවූ
යහපත්වූ ඉෂට විපාක ගෙන දෙන්නාවූ ක්‍රියාවන්ට කුසල
කම් යයි කියනු ලැබේ. මෙසේ කාමාවචර කුසල් කරන
කල්හි කාමාවචර මහා කුසල් සිත් අටෙන් එකක් ජවත්
වශයෙන් උපදී. රූපාවචර අරූපාවචර ධ්‍යාන උපදවන
කල්හි මහග්ගක කුසල් නවයෙන් එකක් ජවත් වශයෙන්
උපදී. සෝවාත් ආදී මාගීයන්ට පැමිණෙන කල්හි
ලොකොත්තර කුසල් සිත් සතරෙන් එකක් ජවත් වශයෙන්

උපදී. කාමාවචර ඥානවිප්‍රසූකත සිත් සතරෙන් එකක් මෙසේ උපදී නම් එහි හේතු ධර්ම වශයෙන් අලොභ, අද්‍යෙෂ යන හේතු දෙකද, ඉතිරි කුසල් සිත් සතලොස නම් එහි අලොභ, අද්‍යෙෂ, අමොහ යන හේතු තුනම ඇත්තාහ. සම්ප්‍රසූකත සකකිංසන්ට හේතුප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම් මේ කියනලද එක්විසි කුසල් සිත්හි ඇති හේතු ධර්මයෝ යි.

මේ හේතුප්‍රත්‍යය ශකතියෙන් උපකාර ලබන කුසල ධර්මයෝ නම් එකී කුසල් සිත් එක්විස්ස සහ එහි සම්ප්‍ර-
 යුකත වූ අටහිස් කුසල වෛතසික ධර්මයෝයි. මේ ධර්මයෝ කුසල හේතු ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්නයෝ යි.

කාමාවචර කුසල ජවත් උපදනා විතනවිවිශෙති පිළිවෙලින් හවාඛග වලහ, හවාඛගුපවෙෂද, මනොචාරා-
 වජ්ජන යන සිත්වලට අනතුරුව කාමාවචර කුසල් සිත් අටෙන් එකක් ජවත් වශයෙන් සත්වරක් පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඬවූ පසු විභූතාරමමණ වීථියක් වීනම් තදුරමමණ දෙසිතද, අවිභූතාරමමණ වීථියක් වීනම් හවාඛග සිත් ද ඉපිද නිරුඬ වෙත්. මෙහි කුසලකමී වශයෙන් ඇතිවන්නේ ජවත් සිත් සතෙහි ඇති වෙනනාවය. කුසල හේතුහු නම් ඒ ජවත් සිත්වල ඇති අලොභ, අද්‍යෙෂ, අමොහ යන හේතුහුය. ඒ හේතුහු ඒ ජවත් සිත්වල පහලවන අන්‍යවූ වෛතසික ධර්මයන්ට හා ඒ කුසල් සිත් වලටද හේතු ශකතියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට හේතුප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ. මහගගත ලොකොත්තර කුසල් සිත් පහලවීමේදී ද මේ පිළිවෙලමය. මෙහි සම්ප්‍රසූකතසකකිංසන් දක්වන ලද්දේ ඒ කුසල් සිත් පිළිබඳවූ වෛදනා, සාඤ්ඤ, සකිංසාර, විඤ්ඤ යන සතර නාමාසකකිංසන්ට ය.

මෙහිදී සම්ප්‍රසූකත සකකිංසන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල හේතු තුනෙහි එක්වර ලැබෙන හේතු, අධිපති, සහජාන

අක්කන්ධකුසල, නිශ්ශය, ඉන්ද්‍රිය, මග්ග, සමපසුතන අත්ථි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දශයෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ

2. විපිය

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස
හෙනු පච්චයෙන පච්චයො

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතුප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ විපියෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්මයෝ නම් එක්විසි කුසල් සිත් වලින් විභෙදක සිත්හි ලැබෙන අලොභ, අද්‍යෙෂ, දෙකද: ත්‍රිභෙදක සිත්හි ලැබෙන අද්‍යෙෂ, අමොහ යන හේතු තුනද වෙති. ප්‍රත්‍යෝක්ථන ධර්මයන් වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් ඒ ඒ කුසල විතතයන් විසින් උපදවන විතතජ රූපයෝයි. සම්ප්‍රසුක්ක ධර්මයන් සහිතවූ මේ කුසල් සිත් උපදනා කල්හි එහි උත්පාදක්ෂණයේදීම විතතජ රූපද උපදවනු ලැබේ. සිතට හා සම්ප්‍රසුක්ක ධර්මයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන හේතු ධර්මයෝ මේ විතතජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන්ම ප්‍රත්‍යය වෙත්. මෙය කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම යයි කියනු ලැබේ. මෙහිදී විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල හේතූන්හි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන හෙනු, අධිපතී, සහජාතී, නිශ්ශය, ඉන්ද්‍රිය, මග්ග, විප්‍රසුක්ක, අත්ථි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තවය අතුරෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ.

3. විපිය-

කුසලො ධම්මො කුසලස්සව අබ්‍යාකතස්සව
ධම්මස්ස හෙනුපච්චයෙන පච්චයො

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත ධර්මයටද
හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කුසලාභෙනු සම්ප්‍රයුක්තකානං ඛනිකානං

විතනසමුට්ඨානානංච රූපානා භෙනුපච්චයෙන

පච්චයො

(කුසල හේතුහු සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට භා විතනජ රූපයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට භා විතනජ රූපයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්මයෝ නම් පඤ්චවොකාර භුමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ එක්විසි කුසල් සිත් අතුරෙන් ද්විවිභේදක කුසල් සිත්හි ඇති අලොභ, අද්‍යෙෂ දෙක හා ත්‍රිභේදක සිත්හි අලොභ, අද්‍යෙෂ අමොහ යන හේතු තුනද වෙත්. ඒ හේතු ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොන්පන්නයෝ නම් කුසල් සිත් එක්විස්සය, (21) චෛතසික අටතිසය (38) යන සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන් භා විතනජ රූපයෝයි. මේ විධියෙන් දක්වන ලද්දේ පඤ්චවොකාර භුමියෙහි කුසල ජවන් උපදනා විතන විධියෙහි ජවන් සිත්වල යෙදෙන කුසල හේතුහු ඒ විතනක්‍ෂණයෙහිම පහලවන සම්ප්‍රයුක්ත ධර්ම සමූහයට සහ විතනජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකාරයයි. මෙහිදී සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට භා විතනජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යයවන පඤ්චවොකාර භුමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල හේතු තුනෙහි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන හේතු, අධිපතී, සහජාත, නිසංස, ඉන්ද්‍රිය, මහග, අනචී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්තීන් අටදෙනා අතුරෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ.

4. විජිය

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස

භෙනුපච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

අකුසලා හේතු සම්ප්‍රයුක්තභාවය. ධර්මානං

හේතුවලවයෙන පවචයො

(අකුසල හේතුහු සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙයින් සාවද්‍ය දුක්ඛ විපාක දෙන ලක්ෂණවූ අකුසල ධර්මය සාවද්‍ය දුක්ඛ විපාක දෙන ලක්ෂණවූ අකුසල ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවන සැටි දැක්වේ. මෙහි සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයේ නම්:

1. ලොහමූල සිත් අටෙහි ඇති ලොහ මොහ යන හේතු දෙකය.
2. චෛෂමූල සිත් දෙකෙහි ඇති චෛෂ, මොහ යන හේතු දෙකය.
3. මොහමූල සිත් දෙකෙහි ඇති මොහ හේතුවය.

මේ අකුසල හේතූන්ගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්න භාවයට පැමිණෙන අකුසල ධර්මයේ නම්:

1. අකුසල් සිත් දෙළොසය (12)
2. මොහමූලවයෙහි මොහය හැර වෛතසික සත්චිස්සය (27)

ප්‍රාණසාධ, අදහතාදන, කාමමිථ්‍යාවාර, මුසාවාද, පිසුණුවාව, එරුසුවාව, සම්ඵපපලාප, අභිද්ධ, ව්‍යාපාද, මිච්ඡාදිට්ඨි යනාදීවූ අකුසල කමීයක් සිදුකරන කල්හි ඒ විත්ත විටියෙහි දෙළොස් අකුසල් සිත් අතුරෙන් එක් අකුසල් සිතක් ජවන් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඬ වූ පසු විභූතාරම්මණ විටියක් විනම් තදුරම්මණ සිත් දෙකක්ද අවිභූතාරම්මණ විටියක් විනම් භවාබ්‍හ සිත් ද පිලිවෙලින් ඉපිද නිරුඬ වෙත්. මෙහි අකුසල හේතූන් වශයෙන් දක්වන ලද්දේ ඒ අකුසල ජවන් සිත්හි ඇති අකුසල හේතු ධර්මයේයි. ඒ අකුසල හේතු ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්න භාවයට පැමිණෙන අකුසල ධර්මයේ නම්

ඒ අකුසල ජවන් සිත්ති ඇති සම්ප්‍රසක්ත ධර්මයෝය. මෙය අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම යයි කියනු ලැබේ. මෙහිදී සම්ප්‍රසක්ත සකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල හේතූන්හි එක්වර ලැබිය හැකි හේතු, සහජාන, අසඤ්ජාමසඤ්ජ, නිසසය, සමපසුතන, අජථි, අවිගන යන ශක්ති සත අතුරෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ.

5. විවිධ-

අකුසලො ධමමො අබ්‍යාකතස්ස ධමමස්ස හෙතුපච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

අකුසලා හෙතු විතන සමුට්ඨානානං රූපානං හෙතු පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල හේතූහු විතතජරූපයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ නම් පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ දෙළොස් අකුසල් සිත්ති ඇති ලොභ, දෝෂ, මොහ යන අකුසල හේතූහුය. ප්‍රත්‍යොතපනන භාවයට පැමිණෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් ඒ ඒ අකුසල ජවනයන් විසින් උපදවනු ලබන විතතජ රූපයෝය. මෙය අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීමය. මෙහිදී දෙළොස් අකුසල් සිත්ති ඇති ලොභ, දෝෂ, මොහ යන හේතූන්හි එක්වර ලැබිය හැකි හේතු, සහජාන, නිසසය, විපපසුතන, අජථි, අවිගන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ.

6. විවිධ

අකුසලො ධමමො අකුසලස්සව අබ්‍යාකතස්සව ධමමස්ස හෙතු පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසලධර්මය, අකුසල ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත ධර්මයට ද හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

**අකුසලාහේතු සම්ප්‍රයුක්තකානං ධර්මානං විතත-
සමුට්ඨානානංව රූපානං භහතූපච්චයෙන පච්චයො**

(අකුසලහේතුහු, සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විතතජ් රූපයන්ටද හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහිදී සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විතතජ් රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයේ නම් පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ දොළොස් අකුසල විතතයන්හි ඇති ලොභාදී හේතුහුය. මේ අකුසල හේතු ප්‍රත්‍යයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝක්තපත්‍රණ භාවයට පැමිණෙන ධර්මයේ නම් ඒ අකුසල ජවන් සිත්හි ඇති සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන් හා සසම්ප්‍රයුක්ත වූ ඒ අකුසල ජවනයන් විසින් උපදවනු ලබන විතතජ් රූපයෝය.

එනම්:

1. අකුසල් සිත් දොළොස්ය.
2. මොහමුල දෙසිතෙහි මොහය හැර වෛතසික සන්විස්සය.
3. අකුසල විතතජ් රූපයෝය.

මෙය අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත ධර්මයටද හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීමය. මෙහි සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විතතජ් රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල හේතූන්හි එක්වර ලැබිය හැකි භෙදු, සහජාන, නිසසය අජච්චි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අනුරන් හේතු ශක්තිය ලැබේ.

7. විජිය

**අඛ්‍යාකතො ධම්මො අඛ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස භහතූ-
පච්චයෙන පච්චයො**

(අඛ්‍යාකත ධර්මය අඛ්‍යාකත ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

විපාකාබ්‍යාකතා කිරියාබ්‍යාකතා හෙතු සම්ප්‍රයුතත-
කානං බකිානං විතත සමුට්ඨානානංව රූපානං
හෙතුපච්චයෙන පච්චයො

(ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි අව්‍යාකෘත වූ විපාක ක්‍රියා හේතුහු
සම්ප්‍රයුතක සකකියන්ට හා විතත රූපයන්ට හේතු
ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය
වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි සම්ප්‍රයුතක
ධර්මයන්ටද, සම්ප්‍රයුතක ධර්මයන්ට හා විතත රූපයන්ටද
ප්‍රත්‍යය වන-

- 1. සහේතුක විපාක සිත් එක් විස්සය (21)
- 2. සහේතුක ක්‍රියා සිත් සතලොසය (17)
- 3. චෛතසික අටතිසය (38)

යන මොවුන්ගේ විහේතුක විතතයන්හි ලැබෙන අලොභ,
අද්‍රෝෂ දෙකය. ත්‍රිහේතුක විතතයන්හි ලැබෙන අලොභ,
අද්‍රෝෂ, අමොහ යන හේතු තුනකය.

මේ අව්‍යාකෘත හේතූන්ගේ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න භාවයට
පැමිණෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

- 1. සහේතුක විපාක සිත් එක්විස්සය (21)
- 2. සහේතුක ක්‍රියා සිත් සතොලොසය (17)
- 3. චෛතසික අටතිසය (38)

යන සම්ප්‍රයුතක නාමසකකියන් සහ විතත රූපයෝය.

මේ චීවියෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් දක්වනලද
අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ වනාහි විස්තර වශයෙන් මෙසේය:

- 1. කාමාවචර මහා විපාක සිත් අටය (8)
- 2. මහග්ගත විපාක සිත් නවය (9)
- 3. ලොකොත්තර ඵල සිත් සතරය (4)

යන විපාක සිත් එක්විස්සය.

- 4. කාමාවචර මහා ක්‍රියා සිත් අටය (8)
- 5. මහග්ගත ක්‍රියා සිත් නවය (9)

යන ක්‍රියා සිත් සතලොසය (17) යන මොවුන්ගේ විභේදක සිත්හි අලොභ අද්‍යෙෂ හේතු දෙක සහ ත්‍රිභේදක සිත්හි අලොභ අද්‍යෙෂ අමොහ හේතු තුන ය මෙයින් ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි මහා විපාක සිත් උපදින්නේ භවාඛහ නදරමමණ සිත් වශයෙනි මරණාසන්න විතත විවිධයෙහි වුති සිත වශයෙන්ද මේ මහා විපාක සිත උපදී ක්‍රියා සිත් උපදින්නේ රහනන් වහන්සේගේ විතත සන්තානයෙහිය. මහගහන විපාක සිත් ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි දී රූපාරූප භූමිවලදී භවාඛහ සිත් වශයෙන් හා වුති සිත වශයෙන්ද උපදී. ලොකොත්තර ඵල සිත් ඇතිවන්නේ මායී සිත් වලට අනතුරුවය.

පටිසංඝිකක්‍ෂණ විපාකාබ්‍යාසිකා හෙතු සම්ප්‍රසුත්ත-කානං ධක්ඛානං කටන්තාව රූපානං හෙතුවෙවයෙන පව්වයො.

(ප්‍රතිසංඝිකක්‍ෂණයෙහි අව්‍යාකාතවූ විපාක හේතුහු, සම්ප්‍රසුත්ත සකකියන්ට හා කමීජ රූපයන්ට ද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

ප්‍රතිසංඝිකක්‍ෂණයෙහි අව්‍යාකාත හේතුප්‍රත්‍යයන් වශයෙන් ලැබෙන ධම්මෝ නම්:

1. සහේතුක ප්‍රතිසංඝි සිත් සන්ධොලොසය (17)
2. වෛතසික පන්තිසය (35)

යන මොවුන්ගේ විභේදක සිත්හි ලැබෙන අලොභ, අද්‍යෙෂ, දෙකය, ත්‍රිභේදක සිත්හි ලැබෙන අලොභ, අද්‍යෙෂ, අමොහ යන හේතු තුන ය.

ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධම්මී වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාත ධම්මෝ නම්:

1. සහේතුක ප්‍රතිසංඝි සිත් සන්ධොලොසය (17)
2. වෛතසික පන්තිසය (35)
3. ප්‍රතිසංඝි කමීජ රූපයෝය.

ප්‍රතිසන්නික්ෂණයේදී සමප්‍රයුක්තවූ ප්‍රතිසන්නි විත්තයාගේ දුබලතාවය හා වස්තු දුබලතාවය නිසා විත්තජරූප නූපදී එහි උත්පාදකෂණයේදී කමීජ රූපයෝ පමණක් උපදී. කමීජ රූපයන්ගේ විත්තය හා සම්බන්ධය ඇත්තේ මේ ප්‍රතිසන්නි අවස්ථාවෙහි පමණය. ප්‍රවෘත්ති කමීජ රූපයෝ සිත් හා සම්බන්ධ නොපවතී.

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි, සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විත්තජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක ක්‍රියා හේතූන්හි එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන හෙතු, අබිපතී, සහජාත, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නිසංසය, විපාක, ඉද්දිය, මග්ග, සම්පයුත්ත, විපයුත්ත, අජථී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශකති දෙළොස අතුරෙන් හෙතු ශකතිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්නික්ෂණයෙහි සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා ප්‍රතිසන්නි කමීජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන සහේතුක ප්‍රතිසන්නි සන්ධානලොසෙහි ඇති හේතු තුනෙහි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන හෙතු, සහජාත, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නිසංසය, විපාක, ඉද්දිය, සම්පයුත්ත, විපයුත්ත, අජථී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශකති දශ අතුරෙන් හේතු ශකතිය ලැබේ.

මෙය අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතු ශකතියෙන් ප්‍රත්‍යය වීමය.

මෙසේ මේ හේතු ප්‍රත්‍යය පිළිබඳව-

1. හෙතු ප්‍රත්‍යය ධර්ම සයක්ද (6)
2. විසජ්ඣාචාර හෙවත් වීථි සතක්ද (7)
3. එකට ගැටෙන ප්‍රත්‍යය දෙළොසක්ද (12) වෙතී.

2. ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය

සිතීන් ගතයුතු දෙය හෙවත් සිතක් ඇතිවීමට උපකාර වන දෙය අරමුණ නම්. අරමුණක් නැතිව සිතක් නූපදී. වෛතසිකයෝද සිත හා බැඳී සිතට අනුව අරමුණු ගනිමින්ම තම තමන්ට අයත් කෘත්‍යයයන් සිදුකරමින්

උපදී. විතත වෛතසිකයෝ අවුත් යමක ඇලේද එහෙයින් ඒ ධර්මයන්ට ආරම්භයෝ යයි කියති. විතත වෛතසික ධර්මයන්ගේ ඉපදීමට මේ ආරම්භයෝ උපකාරවන බැවින් එයට ආරම්භයේ ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. රූපාදි ආරම්භයන්හි සිතට ගැනීමට ඉඩ දෙන, සිතට ගැනීමට යොග්‍ය වන ඝට්ඨාචය ආරම්භයේ ප්‍රත්‍යය ශක්තිය නම්. ත්‍රේකාලිකවූ සියලුම විතත, වෛතසික, රූප ධර්මයෝද, කාලමුක්තවූ නිච්ඡාණය හා ප්‍රඥප්තියද, යන සියල්ලම ආරම්භයේ ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝය. ආරම්භයේ බවට නොපැමිණෙන ධර්මයක් නැත්තේය. අරමුණක් නිසා ඇතිවන සියලුම විතත වෛතසික ධර්මයෝ ආරම්භයේ ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝක්තයෝ වෙති. එබැවින් විතත වෛතසික ධර්මයෝ ආරම්භයේ ප්‍රත්‍යයෝද වෙති. ප්‍රත්‍යෝක්තයෝද වෙති. රූප ධර්මයෝද නිච්ඡාණය හා ප්‍රඥප්තියද ප්‍රත්‍යයෝ පමණක් වෙති. ප්‍රත්‍යෝක්තයෝ භාවයට නොපැමිණෙති.

ත්‍රිරාශිය - ආරම්භයේ ප්‍රත්‍යය ධර්මය ය, ප්‍රත්‍යෝක්තය ධර්මය ය, ප්‍රත්‍යන්තික ධර්මය යයි ධර්මයෝ ත්‍රිවිධ වෙත්.

ප්‍රත්‍යය ධර්ම - වර්තමාන වූ ද, අතීත වූ ද, අනාගත වූ ද සියලුම

සිත්	89
වෛතසික	62
රූප	28

කාලමුක්තවූ නිච්ඡාණය හා ප්‍රඥප්තිය.

ප්‍රත්‍යෝක්තය ධර්ම -

සිත්	89
වෛතසික	62

ප්‍රත්‍යන්තික ධර්ම -

විතත රූපයෝය

ප්‍රතිසැකි කමිජ රූපයෝය
 බාහිර රූපයෝය
 ආභාරජ රූපයෝය
 ඝාතුජ රූපයෝය
 අසංඥසන්ධි කමිජ රූපයෝය
 ප්‍රවෘත්ති කමිජ රූපයෝය

ඒ ඒ ආරම්භණ ප්‍රත්‍යෝක්ෂණාධාරණ ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යක්ෂණාධාරණ ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ධර්ම හෙවත් අරමුණු මෙසේයි:

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණාධාරණ ධර්ම		ප්‍රත්‍යක්ෂණාධාරණ ධර්ම හෙවත් අරමුණ	
වක්ඛුචාරික සිත්	46	වතීමාන වණිය	
ශොකචාරික සිත්	46	වතීමාන ශබ්දය	
ඝානචාරික සිත්	46	වතීමාන ගන්ධය	
ජ්වහාචාරික සිත්	46	වතීමාන රසය	
කායචාරික සිත්	46	{ වතීමාන පොට්ඨබ්බය (පඨවි, තෙජෝ, වායෝ)	
මනොචාරික සිත්	67	{ වතීමානවුද, අතීතවුද, අනා- ගතවුද, කාලත්‍රයට අයත් නොවුද, පරමාණුවුද, පර- මාණි නොවුද සියළු ධර්මයෝ	
වාරමුක්ත සිත් (පටිසන්චි, හවාඛග, චුති)	19	{ අතීත හවයෙහි මරණා- සන්නයේදී වැටහුණු කමම, කමම නිමිති, ගති නිමිති යන තුනෙන් එකෙකි.	
අකුසල් සිත්	12	{ නවලොකොත්තර ධර්ම හැර { ඉතිරි සියල්ල	
අශේතුක සිත්	18		
වක්ඛු විඤ්චන සිත්	2	වතීමාන වණිය	
ශොක විඤ්චන සිත්	2	වතීමාන ශබ්දය	
ඝාන විඤ්චන සිත්	2	වතීමාන ගන්ධය	
ජ්වහා විඤ්චන සිත්	2	වතීමාන රසය	

කායවිඤ්ඤාන සිත්	2	චනීමාන සපඨිය	
සමපටිච්ඡන සිත්	2	{ චනීමාන රූපාදීච්චු පඤ්චවිධ ආරම්භණයෝ	
පඤ්චවාරාවච්ඡන සිත්	1		
සන්නිරණ සිත්	2	{ කාමාවචර ධම්ම සියල්ල	
හසිකොත් පාද සිත්	1		
මනෝවාරාවච්ඡන සිත්	1	සියලුම ධම්ම	
ඤ්ඤාසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත්	4	අභීන් මග හා ඵලය	
ඤ්ඤාවිප්‍රයුක්ත ,,	4	හැර අත් සියල්ල	
මහා විපාක සිත්	8	ලෞකික ධම්ම සියල්ල	
ඤ්ඤාසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා සිත්	4	කාමාවචර ධම්ම සියල්ල	
ඤ්ඤාවිප්‍රයුක්ත මහක්‍රියාසිත්	4	ලෞකික ලොකොත්තර ධම්ම සියල්ල	
රූපාවචර ප්‍රථමධ්‍යාන සිත්	3	ලෞකික ධම්ම සියල්ල	
		කසිණ	10
		අසුභ	10
		කෙශාදී කොට්ඨාශය	1
		ආඥාස ප්‍රාභාසය	1
		මෛත්‍රියට අරමුණු වන සත්ති ප්‍රඥප්තිය	1
		කරුණාවට අරමුණු වන සත්ති ප්‍රඥප්තිය	1
		මුදිතාවට අරමුණු වන සත්ති ප්‍රඥප්තිය	1
		යන ප්‍රඥප්තිහ	<u>25</u>

රූපාවචර දෙවෙනි	} 9	කසිණ	10	
ධ්‍යාන සිත් 3		ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසය	1	
රූපාවචර තුන්වෙනි		} 3	මෛත්‍රියට අරමුණුවන	1
ධ්‍යාන සිත් 3			සත්ති ප්‍රඥප්තිය	
රූපාවචර සතරවෙනි	} 3	කරුණාවට අරමුණුවන	1	
ධ්‍යාන සිත් 3		සත්ති ප්‍රඥප්තිය		
		මුදිතාවට අරමුණුවන	1	
		සත්ති ප්‍රඥප්තිය		
		යන ප්‍රඥප්තිහු	<u>14</u>	
රූපාවචර පස්වෙනි	} 3	කසිණ	10	
ධ්‍යාන සිත් 3		ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසය	1	
		උපෙක්‍ෂා බ්‍රහ්ම විහරණයට	1	
		අරමුණුවන සත්ති		
		ප්‍රඥප්තිය	<u>1</u>	
		යන ප්‍රඥප්තිහු	<u>12</u>	
රූපාවචර 5 වෙනි ධ්‍යාන	} 1	{ අභීත් මාභී සිත හා අභීත්	ඵල සිත හැර අන්සියලුම ධම්ම	
කුසල අභිඤ්ඤ සිත 1				
රූපාවචර 5 වෙනි ධ්‍යාන	} 1	{ සියලුම ධම්ම		
ත්‍රියා අභිඤ්ඤ සිත 1				
අරූපාවචර සිත්	} 3	{ ආකාස කසිණය හැර ඉතිරි	කසිණ නවය උද්ඝාටනය	
ආකාසානඤ්චායතන සිත් 3				කොට ලැබෙන ආකාශ
ත්‍රිඤ්ඤාණඤ්චායතන	} 1	{ ඒ සන්තානයෙහි වර්තමාන	හවයෙහි හෝ අතීත හව	
කුසල් සිත 1				යෙහි හෝ ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායතන කුසල විභවය

විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක සිත 1	{ අතීත භවයෙහි ඒ සන්තාන- යෙහි ඇතිවූ ආකාසනඤ්චා- යනන කුසල විතතය
විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා සිත 1	{ වතීමාන භවයෙහි ඇතිවූ අකාසනඤ්චායනන කුස- ලය හා වතීමාන භවයෙහි ඇතිවූ ආකාසනඤ්චායනන ක්‍රියා සිත
ආකිඤ්චඤ්චායනන සිත් 3	{ ආකාසනඤ්චායනන කුසල ක්‍රියා විතතයාගේ නාසථිභාව ප්‍රඥප්තිය
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා- යනන කුසල සිත 1	{ අතීතභවයෙහි හෝ වතීමාන භවයෙහි ඒ සන්තානයෙහි ඇතිවූ ආකිඤ්චඤ්චායනන කුසලය
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා- යනන විපාක සිත 1	{ අතීත භවයෙහි ඇතිවූ ආකිඤ්චඤ්චායනන කුසලය.
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා- යනන ක්‍රියා සිත 1	{ ආකාසනඤ්චායනන කුසල ක්‍රියා සිත් දෙක
ලොකොතතර සිත් 8	නිච්චාණය

ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසජ්ජනාවාර හෙවත් විජි-
 නවයෙකි.

1. විජිය

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණ
 පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයක පහලවීමට ආරම්මණ
 ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:-

1. මහා කුසල ඤාණ විපජ්ජනන සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන ලෞකික කුසල් සතළොසය (17)

2. මහා කුසල ඤාණ සම්පජ්ජනන සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන අභීත් මාගී සිත හැර කුසල් සිත් විස්සය (20)

3. විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසලයට ප්‍රත්‍ය වන වනීමාන හවයෙහි හා අතීත හවයෙහි ස්වසන්තානයෙහි උපන් ආකාසානඤ්චායතන කුසලය.

4. නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන කුසලයට ප්‍රත්‍යවන වනීමාන හවයෙහි හා අතීත හවයෙහි ස්වසන්තානයෙහි උපන් ආකීඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය.

5. ඉද්ධිවිධ කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන පාදක රූපා-වචර පඤ්චමධ්‍යාන කුසලය.

6. වෙනොපරිය කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන අතීත යෙන් සන්දිනක්ද, අනාගතයෙන් සන්දිනක්ද ඇතුළු කාලත්‍රයෙහිවූ අභීත් මාගීයෙන් අත්‍යවූ අත්‍ය සත්‍වයන්ගේ කුසල් සිත් විස්සය (20)

7. පුබ්බන්තිවාසානුසාරී කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍ය වන පෙර ජාතිවල උපන්, අභීත් මාගීයෙන් අත්‍ය කුසල් සිත් විස්සය (20)

8. යථා කම්මුපග කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍ය වන අතීත ලෞකික කුසල ධර්මයෝය.

9. අනාගතංස කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන අභීත් මාගීය හැර කුසල් සිත් විස්සය (20)

10. වෛතසික අටතිසය (38) යන මොව්හුය. ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය වූ මේ කුසල ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යයාත්-පනන ධර්මයෝ නම්:—

1. මහා කුසල් සිත් අටය (8)
2. විඤ්ඤාණඤ්චායනන කුසල් සිතය.
3. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන කුසල් සිතය
4. ඉද්ධිවිධ කුසලාභිඤ්චය
5. වෙතොපරිය කුසලාභිඤ්චය.
6. පුබ්බනිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්චය.
7. යථාකම්මුපග කුසලාභිඤ්චය.
8. අනාගතංස කුසලාභිඤ්චය.
9. විරතී, අප්‍රමාණායන් හැර වෛතසික තෙතිසය (33)

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබිය හැකි ආරම්මණ, ආරම්මණාබ්පනී, ආරම්මණුපනියාය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුන අතුරෙන් ආරම්මණ ශක්තිය ලැබේ.

මේ විවිධයේ අනුවාද වශයෙන්

1. දානං දානා නං පච්චවෙක්ඛති

(දන් දීමෙහිදී පරිත්‍යාග වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විත්තය එම කුසලය මෙනෙහි කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල විත්තයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ආහාර පානාදී වූ දාන වස්තූන් පරිත්‍යාග වෙනතාවෙන් දෙන කල්හි, ඔහුගේ සන්තානයෙහි පිළිවෙලින් හවාඛන චලන, හවාඛගුපචේදයන් ඉපිද නිරුද්ධ වූ පසු එම දාන වස්තුව අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡන විත්තය ද, එයට අනතුරුව මහා කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් සිතක් ජවන් වශයෙන් සත් වරක් ඉපිද නිරුද්ධ වෙති. එම විත්ත විවිධ විභූතාරම්මණ විවිධයක් විනම් ජවනයන්ට අනතුරුව දෙවරක් තදරම්මණය ඉපිද නිරුද්ධවීමෙන් පසු හවාඛගය වේ. අවිභූතාරම්මණ විවිධයක් වේනම් ජවනයට

අනතුරුව භවාඛගය වේ. ඒ විතර විවිධයන් දන්දීම සිදු වේ. අනතුරුව ඒ දැන වසනුව අරමුණුකොට තදනුවනීක මනෝමාර විවිදු උපදිති. පසුව ඒ දන්දන් පුද්ගලයා විසින් තමාගේ සන්තානයෙහි උපන් පරිත්‍යාග වෙනනාව ප්‍රධාන කොට ඇති කුසල විතනය මෙනෙහි කරන කල්හි නැවත පිළිවෙලින් භවාඛග වලන භවාඛගුපවේෂද මනෝ- මාරාවර්ජන විතනයන් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු, ඒ දැන වෙනනාව ප්‍රධාන කොට උපන් කාමාවචර කුසල විතනය අරමුණු කොට මහා කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් කුසල් සිතක් ජවන් වශයෙන් සත් වරක් ඉපිද, විභූතාරමමණ විවිධයක් විනම් තදරමමණ සිත් දෙකක්ද, අවිභූතාරමමණ විවිධයක් විනම් භවාඛගයෙන්ද විවිධ අවසන් වේ එයට අනතුරුව ඒ පරිත්‍යාග වෙනනාව ප්‍රධාන කොට උපන් කුසල විතනය අරමුණු කොට තදනුවනීක මනෝමාර විවිදු බොහෝ ගණනක් උපදිති එසේ උපදනා කාමා වචර කුසල ජවනයන් අතුරෙන් පරිත්‍යාග වෙනනාව ප්‍රධාන කොට ඇති කාමාවචර කුසලයන් ඒවා අරමුණු කොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරීම් වශයෙන් හෙවත් මෙනෙහි කිරීම් වශයෙන් පසුව උපදනා කාමාවචර කුසලවිතනයට ආරමමණ ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. සීලං සමාදිසිචා නං පවච්චෙකකති

(පඤ්චාඛග සීල, දශසීලාදී වශයෙන් ඇතිවන සීල වෙනනාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විතනය ඒ සීලමය කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන හෙවත් මෙනෙහි කරන කාමාවචර කුසල විතනයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පන්සිල් සමාදන්ව, පඤ්ච දුශචරිතයෙන් වලක්නා පුද්ගලයාහට ඔහුගේ විහත සන්තානයෙහි පිළිවෙලින් භවාඛග වලන භවාඛගුපවේෂද සිත් ඉපිද නිරුද්ධවූ කල්හි

ප්‍රාණඝාතයෙන් වළක්නේ වේ නම් රූපජීවිතෙන්ද්‍රිය ය හෝ, රූපජීවිතෙන්ද්‍රියය අරමුණු කරන අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති දෙසමූල මොහමුල විතතය හෝ, ඒ දෙසමූල මොහමුල විතතයන් විසින් උපදවන කාය විඤජනිය හෝ අරමුණු කොට හෝ මනෝචාරාවජ්ජන විතතය හා මහා කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් සිතක් ජවන් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඳු වෙති. ඉක්බිති නදුරමමණ දෙසිත හා භවාභිය හෝ නදුරමමණය නැතිව භවාභිය හෝ ඉපිද විතත විවිධ අවසන්වේ. මේ විවිධයන් **ප්‍රාණඝාතයෙන්** වැලකීම සිදුවේ.

මේ පුද්ගලතෙමේ අදහතාදහයෙන් වළක්නා කල්හි අත්සතු වස්තුව හෝ, එය අරමුණු කොට උපදනා අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති දෙළොස් අකුසල විතතයන් හෝ, ඒ සිත්වලින් උපදවන කාය විඤජනිය හෝ අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජන, ජවනයෝ උපදිති. මේ විවිධයන් අදහතාදහයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

කාමමිථ්‍යාවාරයෙන් වළක්නා කල්හි පරසග්‍රී, පරපුරුෂ යන් හෝ ඔවුන් අරමුණු කොට උපදනා වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති ලොහමුල මොහමුල විතතයන් හෝ, ඒ සිත් වලින් උපදවන කාය විඤජනිය හෝ අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජන ජවනයෝ උපදිති. මේ විවිධයන් කාමමිථ්‍යාවාරයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මුසාවාදයෙන් වළක්නා කල්හි අසත්‍ය වස්තුව හෝ, එය අරමුණු කොට උපදනා අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති දෙළොස් අකුසල විතතයන් හෝ ඒවායින් උපදවන කාය වාග් විඤජනින් හෝ, අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජන, ජවනයෝ උපදිති. මේ විවිධයන් මුසාවාදයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

සුරාපානයෙන් වළක්නා කල්හි සුරාව හෝ එය අරමුණු කරන අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති

ලොහමූල මොහමූල විතතයන් හෝ, ඒ සිත්වලින් උපදවන කාය විඤ්ජනීය හෝ, අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡන් ජවනයෝ උපදිති. මේ විපිඤ්ඤා සුරාපානයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මෙසේ ප්‍රාණසාධාදියෙන් වලක්නා විතතවිචිතට අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවනීක මනෝචාරවිචිත උපදනාහ. ප්‍රාණසාධාදියෙන් වැලකුණාහු පුද්ගලයා විසින් පසුව එය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන කල්හි හෙවත් මෙනෙහි කරන කල්හි පිලිවෙලින් හවාඛන වලන, හවාඛගුපවේඡදයන් ඉපිද නිරුඬි වූ පසු පඤ්චාඛන සීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විතතයන් අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, මහා කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් සිතක් ජවන් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද අනතුරුව තදරමමණ ඇතිව හෝ තැතිව හෝ හවාඛනය විමෙන් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා ජවන විතතවිචිත අවසන්වේ. එයට අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවනීක මනෝචාර විචිත උපදිති. මෙසේ පඤ්චාඛන සීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විතතය, එය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන කුසල විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම යයි කියනු ලැබේ.

දසසිල් සමාදන්ව ප්‍රාණසාධාදි අකුසල කමී දසයෙන් වලක්නා කල්හි යටකී පිලිවෙලට කුසල ජවනයන් උපදිති. ප්‍රාණසාධ අදන්තාදන්තාදිය යට දක්වන ලදි අබ්‍රහමවයඝ්ඛාවෙන් වලක්නා කල්හි නුවණැතියන් පිලිකල් කරන මෙවුන සෙවනය හෝ එය අරමුණු කරන අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන ලොහමූල විතතයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝචාරඡන්ත කුසල ජවනයන් සහිතවූ විතත විපි ඉපිද අබ්‍රහමවයඝ්ඛාවෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මුසාවාද, පිසුණාවාව, එරුසාවාව, සම්ඵප්පලාපයන් ගෙන් වලක්නා කල්හි ඒ ඒ කමීයන් සිදුකරන අකුසල වෙනතාවන් ප්‍රධාන කොට ඇති ලොහමූල, දේශමූල, මොහ

මූල විතතයන් හෝ ඒවායින් උපදවන වාග් විඥප්තිය හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන, කුසල ජවන සහිතවූ විතතවීචි ඉපිද ඒ මූසාවාදදියෙන් වැලකීම සිදුවේ.

විකාල භෝජනයෙන් වලක්නා කල්හි භෝජනයන්හි ඇති වණි ගකුදී අවයවයන් හෝ සියලු භෝජනයම හෝ ඒ භෝජනයට ආශා කරන ලොභය ප්‍රධාන කොට ඇති අකුසල විතතයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන කුසල ජවනයන් ඉපිද විකාල භෝජනයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

නව්ව ගීත විසුක දසුනගෙන් වලක්නා කල්හි නාත්‍යය ගීතාදිය පිලිබඳ රූප ශබ්දයන් හෝ එයට ඇලුම් කරන ලොභය ප්‍රධාන අකුසල විතතයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන, කුසලජවනයන් ඉපිද නව්ව ගීත විසුක දසුනාදියෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මාලාගකු විලෙපන ධාරණාදියෙන් වලක්නා කල්හි මාලාගකුදියේ වණි ගකුදිය හෝ එයට ඇලුම් කරන ලොභමූල විතතයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන කුසල ජවනයන් ඉපිද මාලාගකු විලෙපන ධාරණාදියෙන් වැලකීම සිදුවේ.

ජාත රූප රජන පටිග්ගහනයෙන් වලක්නා කල්හි ඒ රන්රිදී ආදිය හෝ එයට ඇලුම් කරන ලොභමූල විතතයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන, කුසල ජවනයන් ඉපිද ජාතරූප රජන පටිග්ගහනාදියෙන් වැලකීම සිදුවේ.

උච්චාසයන මහාසයනයන් ගෙන් වලක්නා කල්හි, උස් අසුන් මහ අසුන් හෝ ඒවායේ රූපාරමණ, පොට්ඨබ්බා-රමණයන් හෝ ඒවා අරමුණු කරන ලොභමූල විතතයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන, කුසල ජවනයන් ඉපිද උච්චාසයන, මහාසයනයන්ගෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මේ විතත වීචිවලට අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවහික මනෝවාර වීචිහුද බොහෝ ගණනක් උපදිති. එසේ

ප්‍රාණසාධාදියෙන් වැලකුණු පුද්ගලයා විසින් සීල වෙනනාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි හෙවත් මෙතෙහි කරන කල්හි භවාඛගවලන භවාඛගුපච්ඡේදයන් ඉපිද නිරුඳ්‍රවු පසු සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනය ද, මහා කුසල් සිත් අටෙන් එකක් ජවන් වශයෙන් සත් වරක් ද ඉපිද තද-රමමණයන් ඇතිව හෝ නැතිව හෝ භවාඛග වී විත්ත විපිඨ අවසන් වේ. එයට අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවනීක මනෝචාර විපිත්‍ර පහල වෙති. එසේ උපදනා විත්ත විපිත්ගේ සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විත්තයන් ඒවා අරමුණු කොට උපදනා කාමාවචර කුසල විත්තයන්ට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම” යයි කියනු ලැබේ. මේ සීල සමාදන යන පදයෙන් ගිහියන්ගේ නිත්‍ය සීලය වූ පඤ්චාඛග සීලය ද සාමනේරයන්ගේ නිත්‍ය සීලය වූ දශ සීලය ද, භික්‍ෂූන්ගේ චතුපාරිශුඳ්‍ර සීලය හා වත් පිළිවෙත් කිරීම ද ගතයුතු.

3. උපෝසථ කමම. කඤ්චා භං පච්චවේක්‍ෂනනි.

(පෞෂථ සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය එය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කුසල විත්තයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍ය වේ.)

මේ පදයෙන් ගිහියන් විසින් පොහෝ දවස්හි රක්තා අභවාඛගසීලය ගතයුතු. ප්‍රාණසාධාදි වූ ඒ අකුසල් අටෙන් වලක්නා කල්හි ද පෙර කී පරිද්දෙන් ඒ ඒ කරුණු අරමුණු කොට උපදනා සීලමය වෙනනා ප්‍රධාන කුසල විත්තය, ඒවා අරමුණු කොට උපදනා කුසල ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. පුබ්බි සුවිණ්ණානි පච්චවෙකකනි.

(පෙර පවත්වන ලද දුන, ශීල, පෞෂථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ඒවා ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නා වූ කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පුඵ්ඵෙති දෙනලද දුතයක් හෝ සමාදන් වූ පඤ්චාඛග ශීල දශාඛග ශීලයක් හෝ රක්තාලද පෞෂථ ශීලයක් හෝ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරනු කාමානි කල්හි පිළිවෙලින් භවාඛගචලන භවාඛගුපවෙජ්දයන් ඉපිද අනතුරුව පෙර සමසන්නානයෙහි ඇතිවූ දුන, ශීල, පෞෂථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනොචාරාවච්ඡනයද, කාමාවචර කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් සිතක් ජවන් වශයෙන් සත් වරක්ද ඉපිද නිරුඬි වෙති. අනතුරුව තදුරමභණ ඇතිව හෝ නැතිව හෝ භවාඛග වීමෙන් විතත විපිය අවසන් වේ. මේ විතත විපියෙන් පෙර පවත්වන ලද දුන, ශීල, පෞෂථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කෙරේ. අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවතීක මනොචාර විපිභු පහල වෙති. එසේ උපදනා කාමාවචර කුසල විතතයන්ට පෙර පවත්වන ලද දුන, ශීල, පෞෂථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. කානා වුට්ඨහිචා කානං පච්චවෙකකනි.

(ධ්‍යානයෙන් නැගීසිට ඒ මහද්දගත කුසලය, ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මේ අනුවාදයෙන් මහද්දගත කුසල් සිත් තවය එය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල විතතයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම දැක්වේ.

ප්‍රථම ධ්‍යානය ලැබීමේ හේතු සමපත් ඇත්තාවූ ත්‍රිභේදාක කාමාවචර මහා විපාක සිතකින් ප්‍රතිසන්ධිය ලැබූ කාම ත්‍රිභේදාක පුද්ගලයා විසින් දස කසිණයන් අතුරෙන් යම් කිසි කසිණයක ප්‍රතිභාග නිමිත්ත ගෙන පරිකමී කොට ඒ ප්‍රථම ධ්‍යානය ඉපදීමට ලංවූ කල්හි තමාගේ ප්‍රතිසන්ධි සිතට සමානවූ සිතක් භවාංගවලන භවාංගපච්ඡේද වශයෙන් දෙවරක් ඉපිද නිරුඳවූ පසු කසිණ ප්‍රතිභාග නිමිත්ත අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡන විනයය ඉපිද නිරුඳවේ. අනතුරුව ඥාන සම්ප්‍රසුකත මහා කුසල් සිත් දෙක අතුරෙන් එක් සිතක්, ඒ පුද්ගල තෙම මඤ ප්‍රාඥ දක්‍ෂාහිඤ පුද්ගලයෙක් වී නම්, පරිකමී උපචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභූ වශයෙන් සතර වරක්ද, නිකඛප්‍රාඥ බ්‍රහ්මහිඤ පුද්ගලයෙක් වී නම් උපචාර, අනුලොම ගොත්‍රභූ වශයෙන් තුන්වරක්ද ඉපිද නිරුඳවූ පසු, පස්වනුව හෝ සතරවනුව විතකක, විචාර, පීති, සුඛ, එකඟතා සංඛ්‍යාත වූ ධ්‍යානාංග පසෙන් යුක්ත වූ ප්‍රථමධ්‍යාන කුසල විනයය එක් වරක් ඉපිද නිරුඳවේ. අනතුරුව කාම ත්‍රිභේදාක භවාංග සිත් සතරෙන් එකක් භවාංග වශයෙන් උපදී. මෙසේ ප්‍රථමධ්‍යානය ලැබූ ත්‍රිභේදාක පුද්ගලයා ඒ ප්‍රථමධ්‍යානයට අයත් විතකීදි ධ්‍යානාංගයන් මෙනෙහි කරන කල්හි භවාංගවලන භවාංගපච්ඡේදයන් ඉපිද නිරුඳවූ කල්හි ධ්‍යානාංගය අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, එයට අනතුරුවමහා කුසල් සිතක් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවන් වශයෙන් සන්වරක් හෝ සතර වරක් පස්වරක් හෝ ඉපිද නිරුඳවූ පසු සුදුසු පරිදි භවාංගයෝ වෙති. මෙසේ තමන් ලැබූ ධ්‍යානයෙහි අන්තර්ගත ඒ ඒ අංගයන් වෙන් වෙන්වූ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවන විච්චලිත් දැනගනී. මේ විනය විච්චලිත් ප්‍රථමධ්‍යාන විච්චයෙහි ධ්‍යාන කුසල විනය, ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා විච්චයෙහි කාමාවචර ජවනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයක පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍ය ශක්ති-යෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

ඒ ප්‍රථමධ්‍යානය ලැබූ පුද්ගල තෙමේ ප්‍රථමධ්‍යාන සමාපත්තියට සමවදිනු කැමති කල්හි යටකී පරිදි භවාංග වලන භවාංගපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව කසිණ ප්‍රතිභාග නිමිත්ත අරමුණු කොට මනෝචාරාවඡ්ඡන සිතද, මහා කුසල ඥාන සම්ප්‍රසූක්ත සිතක් මනුප්‍රාඥ නිකම්ප්‍රාඥ පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් පරිකම්, උපචාර, අනුලොම, ගෝත්‍රභූ යන නම් වලින්ද ඉපිද නිරුඬවූ පසු ධ්‍යානාංග පසෙන් යුත් රූපාවචර ප්‍රථමධ්‍යාන සිත බොහෝ වාර ගණනක් උපදී.

ප්‍රථමධ්‍යාන සමාපත්තියට සමවැදුනු හෙතෙමේ ධ්‍යානාංගයන් මෙතෙහි කරන කල්හි ඒ ඒ ධ්‍යානාංගයන් අරමුණු කොට වෙන් වෙන්වූ ප්‍රත්‍යවේක්ෂා ජවන විත්ත වීථි පහලවීමේදී ඒ රූපාවචර ප්‍රථමධ්‍යාන විත්තය ආචර්ජනා වීථිවල කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම ‘කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම’ යයි කියනු ලැබේ.

මේ ක්‍රමයෙන්, රූපාවචර ධ්‍යාන පසන් අරූපාවචර ධ්‍යාන සතරන් යන මහද්ගත කුසල නවය, එය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම දක්වනු.

6. සෙක්ඛා ගෝත්‍රභූ පච්චවේක්ඛනි.

(සෝවාන් මාගී විත්තයට පූජීයෙහි උපදනා මහා කුසල ඥාන සම්ප්‍රසූක්ත විත්තය, ඒ සෝවාන් පුද්ගලයාගේ සන්ධානයෙහි උපදනා ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල විත්තයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

විදගීනාව සම්පූර්ණ වූ ත්‍රිහේතුක ප්‍රථග්ජන පුද්ගලයාට සෝවාන් මාගී සිත ඉපදීමට ලං වූ කල්හි, භවාංග වලන, භවාංගපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව භ්‍රෙහුමික සංස්කාරයන් අරමුණු කොට මනෝචාරාවඡ්ඡන විත්තයද, ඥාන සම්ප්‍රසූක්ත

කාමාවචර කුසල් සිතක් මඤ්ජාඥ, තිකකප්‍රාඥයන්ගේ වෘත්තයන් තුන්වරක් හෝ දෙවරක් පරිකමී, උපචාර, අනුලොම වශයෙන්ද ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු ඒ සිතම නිවීමය අරමුණු කරමින් ගොනුහු යන නාමයෙන් ඉපිද නිරුද්ධ වේ. එයට අනතුරුව සෝවාන් මාගී විනයය එක්වරක් ඉපිද නිරුද්ධ වූ පසු සෝවාන් ඵල සිත මඤ්ජාඥ තිකකප්‍රාඥයන්ගේ වෘත්තයන් දෙවරක් හෝ තුන්වරක් ඉපිද නිරුද්ධ වේ. එයට අනතුරුව භවාඛහ සිත් පහල වේ. මෙය සෝවාන් මාගී විනයය ලැබීමේදී පහල වන විනය විවිධය වේ.

සෝවාන් පුද්ගලයා විසින් තමාගේ ගොනුහු සිත මෙනෙහි කරනු කැමති කල්හි සෝවාන් මාගී සිතට පුළු-යෙහි ඇතිවූ ගොනුහු සිත අරමුණුකොට මනෝවාරා-වජ්ජනයද, එයට අනතුරුව ගොනුහු සිතම අරමුණු කොට කාමාවචර කුසල් සිතක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු භවාඛහපාතය වේ. ඒ විවිධයෙහි උපදනා මහා කුසල ජවනයට සෝවාන් පුද්ගලයාගේ ගොනුහු විනයය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. සෙකඛාවොද්දනං පච්චවෙකඛනාති.

(සකඛාවොද්දනං අනාගාමි මාගී දෙකට පුළුයෙහි වොදන කෘත්‍ය සිදුකරමින් උපදනා ඥානසම්ප්‍රසුක්ක මහා කුසල් සිත, එය ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල් සිතට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සකඛාවොද්දනං, අනාගාමි පුද්ගලයන් විසින් තමතමන්ගේ වොදන විනයයන් මෙනෙහි කරනු කැමති කල්හි භවාඛහ වලන, භවාඛහපච්චේද විනයයන්ට අනතුරුව වොදන සිත අරමුණුකොට මනෝවාරාවජ්ජනයද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු භවාඛහය ඇතිවේ. මේ විනය විවිධයෙහි

උපදතා කාමාවචර ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවනයන්ට වෛද්‍ය කාර්යය සිදුකරමින් උපන් කාමාවචර ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. සෙක්කා මග්ගාචුට්ඨනිකා මග්ගං පච්චවෙක්ඛනනි.

(සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි මාගී විත්තයන් එය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නාවූ ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විත්තයන්ට ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සෝවාන් මාගීයට හා ඵලයට පැමිණි ආයඝී පුද්ගල තෙමේ තමා පැමිණි සෝවාන් මාගීය මෙනෙහි කරනු කැමති කල්හි භවාඛනවලන, භවාඛනුපවෙජ්දයන්ට අනතුරුව සෝවාන් මාගී සිත අරමුණු කරමින් මනෝවාරාවජ්ජනයද, ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිතක් ජවන කාර්යයෙන් සන් වරක්ද ඉපිද නිරුඳවූ පසු භවාඛනය වේ. මේ විත්ත විපියෙහි සෝවාන් මාගීය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිතට සෝවාන් මාගී සිත ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ. මේ පිළිවෙලින් සකාදගාමි මාගී සිත හා අනාගාමි මාගී සිතද ඒවා ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන මහා කුසල ජවනයන්ට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන සැටි දකියුතු.

9. සෙක්කාවා පුච්ඡ්ජනාවා කුසලං අභිච්චනො, දුක්ඛනො, අනන්තනො විපස්සනනි.

(ශෛක්‍ෂයන් විසින් හෝ පෘථග්ජනයන් විසින් හෝ ත්‍රෛභුමික කුසලය, අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීතා කරන කල්හි ඒ කුසල් සිත විදගීතා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල් සිතට ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ශෛක්ෂයන් විසින් හෝ පෘථග්ජනයන් විසින් හෝ ත්‍රෛභූමික කුසලය අතීතාය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැනීමා වශයෙන් මෙතෙහි කරන කල්හි භවාඛහවලන, භවාඛතුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව ත්‍රෛභූමික කුසලය අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජනය හා කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ජවත් වශයෙන් සන්වරක් ද ඉපිද නිරුඳවීමෙන් පසු භවාඛහය වේ. විදැනීමා කිරීමේදී මෙවැනි විතනවිපි බොහෝ ගණන් ඇතිවෙත්. ඒ විපිවල කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ත්‍රෛභූමික කුසලයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

10. ඝෙකඛාවා පුපුජ්ජනාවා වෙතොපරියඤ්ඤානෙන කුසලවිතත සමඛගිස්ස විතතං ජානනති.

(ශෛක්ෂයන් විසින් හෝ පෘථග්ජනයන් විසින් හෝ වෙතොපරියඤ්ඤානෙයන් හෙවත් පරසින් දන්තා නුවණින් අතීත සන්වන දිනය පටන් අතාගත සන්වන දින දක්වා අත්‍ය පුද්ගලයන්ගේ සන්තානයෙහි කාලත්‍රයට අයත්වූ අර්භත් මාගී සිත හැර කුසල් සිත් විස්ස අරමුණු කරන කල්හි ඒ කුසල් සිත් වෙතොපරිය කුසල අභිඤ්ඤාවට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ශෛක්ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෙක් වෙතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාව ලබා අතීතයෙන් සන්වන දිනටත් අතාගතයෙන් සන්වන දිනටත් අතර කාලත්‍රයට අයත්වූ අතීත් මාගීයෙන් අත්‍යවූ පරසන්තානගත කුසලයන් දකිනු කැමතිව රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයට සම්මදිනු කැමති කල්හි භවාඛහවලන, භවාඛතුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව ආලෝක කසිණය අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවජ්ජන විතනයද, උපෙකඛාසහගත ඤ්ඤාසම්ප්‍රසුක්ත සිතක් මන්දප්‍රාඤ, නික්ඛප්‍රාඤයන්ගේ වශයෙන් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් හෝ ඉපිද නිරුඳවූ පසු රූපාවචර පඤ්චම

ධ්‍යාන සිත බොහෝ වාර ගණනක් ඉපිද නිරුඳි වේ. මෙසේ රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන සමාපත්තියට සම්වැද ඉක්බිති පරචිත්තය දැනගැනීමට අධිභ්‍යාන කරන කල්හි භවාඛගච්ඡන, භවාඛගුපචේෂ්දයන්ට අනතුරුව අධිභ්‍යානය ආවර්ජනා කරමින් මනෝචාරාවජ්ජන සිතද මහා කුසල් සිතක් අසුවල් සිත දැනගනිමිසි අධිභ්‍යාන කිරීම් වශයෙන් ජවන කෘත්‍යයයෙන් සන්වරක් ඉපිද භවාඛග වෙන්. මෙපරිද්දෙන් අධිභ්‍යානකොට එයට අනතුරුව වේතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාවට පාදක වන රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයට නැවත වරක් සමවදී. එයින් නැගිට පරසන්තාන ගත කුසල චිත්තය දක්නා වේතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤා චිත්තය ඉපදීමේදී භවාඛගච්ඡන, භවාඛගුපචේෂ්දයන්ට අනතුරුව ඒ පරසන්තානගත කුසල් සිත අරමුණු කරමින් මනෝ-චාරාවජ්ජන චිත්තයද, උපෙකකාසගගත ඥානසම්ප්‍රසුක්ඛ සිතක් අනුරූප පරිදි සතර වරක් හෝ තුන්වරක් ජවන වශයෙන් ඉපිද නිරුඳිවූ පසු වේතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤා භාවයෙන් රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන සිත එක් වරක් ඉපිද නිරුඳිවේ. මේ චිත්ත විවියට අනතුරුව නැවත භවාඛග ච්ඡනාදීන් ඉපිද එයට අනතුරුව වේතොපරිය ඤාණයෙන් දක්නාලද පරසන්තානගත කුසල චිත්තය අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවජ්ජනයද, මහා කුසල් සිතක් ජවන් වශයෙන් සන් වරක් ඉපිද නිරුඳිවීමෙන් පසු භවාඛග වෙති. ඒ විවියෙන් පරසන්තානගත චිත්තය දැනගනී. මේ චිත්ත විවිච්චන් අභිඤ්ඤා විවියේ වේතොපරියඤාණය ප්‍රධාන රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන චිත්තයට හා අනතුරු විවිච්ච මහා කුසල ජවනයන්ට පරසන්තානගත කුසල් සිත් විස්ස ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධම්මය කුසල ධම්මයකගේ පහලවීමට ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

**11. ආකාසානඤ්චායනන කුසලං විඤ්ඤාණඤ්චා-
යනන කුසලයා ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.**

(වනීමාන අතීත භවයන්හි ස්වසන්නානයෙහි උපන් ආකාසානඤ්චායතන කුසලය, වනීමාන භවයෙහි විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසලයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ආකාසානඤ්චායතන කුසලධ්‍යානය ලබාගත් කාම-ත්‍රිපේතුක වූ හෝ, රූපභූමික වූ හෝ, ආකාසානඤ්චායතන භූමිකවූ හෝ පුද්ගලයෙක් තමා ලබාගත් ආකාසානඤ්චායතන ධ්‍යානයෙහි දෛශ්‍යත්, විඤ්ඤාණඤ්චායතන ධ්‍යානයෙහි ශාන්තභාවයන් දැක එය ලබාගැනීම පිණිස ආකාසානඤ්චායතන කුසල් සිත අරමුණු කොට “විඤ්ඤාණය අතන්තය” යනාදී වශයෙන් භාවනා කළ කල්හි, භවාඛ්‍යවලන, භවාඛ්‍යුපවේෂ්ඨයන් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු මේ සන්නානයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායතන කුසල් සිත අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡින සිතද, අනතුරුව මහා කුසල උපෙක්‍ෂාසභගත ඥානසම්ප්‍රසුක්ත සිතක්, පරිකමී, උපචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභූ වශයෙන් සතර වරක් හෝ නිකඛිප්‍රාඥයෙකු විනම් උපචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභූ වශයෙන් තුන්වරක් හෝ ඉපිද නිරුඳි වේ. ඉක්බිතිව විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසලධ්‍යානය ඉපිද නිරුඳිවීමෙන් පසු භවාඛ්‍යය වේ.

මෙසේ විඤ්ඤාණඤ්චායතනධ්‍යානය ලැබූ පුද්ගලයා විසින් එම ධ්‍යානයට සම්වදිනු කැමති කල්හි පෙර තම සන්නානයෙහි උපන් ආකාසානඤ්චායතන කුසල විතනය අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡිනයද, උපෙක්‍ෂාසභගත ඤ්ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත කුසල් සිතක් උපචාර ජවත් වශයෙන් සතර වරක් හෝ තුන්වරක් ඉපිද නිරුඳිවූ පසු විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසලධ්‍යාන සිත බොහෝ වාර ගණනක් උපදී අනතුරුව භවාඛ්‍යය වේ. එසේ උපදනා විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසල විතනයන්ට අතීත භවයේ හා වනීමාන භවයේ ඒ සන්නානයෙහි උපන් ආකාසානඤ්චායතන කුසල විතනයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

12. ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලං නෙවසඤ්ඤානා-සඤ්ඤායතන කුසලං ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො.

(වනීමාන අතීත භවයන්හි ස්වසන්නානයෙහි උපන් ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය වනීමාන භවයෙහි නෙව-සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසලයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි විඥානය එකොලොස්වන අනුවාදයට අනුව දැක්වේ.

13. කුසලා ඛන්ධා ඉඤ්චිධි ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පාදක රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යානය, ඉඤ්චිධි කුසලාභිඤ්ඤා රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන විත්තයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

රූපයන් නිමිණය කරණු පිණිස රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයට සමවදිනු කැමති කල්හි භවාඛගචලන, භවාඛගුපචේදයන් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු පඨවි කසිණ ප්‍රතිභාග නිමිත්ත අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, උපෙක්ඛාසභගත ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත සිතක් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් ඉපිද නිරුඳි වීමෙන් පසු රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන සිත බොහෝ වාර ගණනක් උපදී. අතතුරුව භවාඛගය වේ. එයට පසුව “සියයක් වෙමි” “දහසක් වෙමි” යනාදී වශයෙන් අධිඤ්ඤානය කරන කල්හි එම අධිඤ්ඤානය අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, මහා කුසල් සිතක් අධිඤ්ඤාන ජවන් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඳි වීමෙන් පසු භවාඛගය වේ.

මෙසේ අධිඤ්ඤානකොට නැවත ඉඤ්චිධි කුසලාභිඤ්ඤාවට පාදක වනු පිණිස රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යානයට සමවදිනු කැමති කල්හි පඨවි කසිණ ප්‍රතිභාග නිමිත්ත අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, උපෙක්ඛාසභගත ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත සිතක් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් ඉපිද

නිරුද්ධවීමෙන් පසු රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන සිත බොහෝ වාර ගණනක් ඉපිද නිරුද්ධ වේ. අනතුරුව භවාඛගය වේ. මෙයට පසුව ඉද්ධිවිධ අභිඤ්ඤා වින්‍යය උපදනා කල්හි රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, උපෙකධ්‍යාසභගත ඤාණසම්ප්‍රසුතත මහා කුසල් සිතක් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් ඉපිද නිරුද්ධවීමෙන් පසු රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන සිත පාදක රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානය අරමුණු කරමින් සිය දහස් ගණන් රූපයන් නිමිණය කරමින් ඉද්ධිවිධ අභිඤ්ඤා කාරණයෙන් එක් වරක් උපදී. අනතුරුව භවාඛගය වේ. මේ වින්‍ය විපියට පසු නිමිණය කරනලද රූපයන් අරමුණුකොට තදනුවනීක මනෝචාර විපිනු පහලවෙහි.

මේ වින්‍ය විපිවල පාදක රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යානය ඉද්ධිවිධ අභිඤ්ඤා රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන වින්‍යයට ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භ ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

14. කුසලා ඛනියා වෙතොපරියඤ්ඤාසා ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අනිතයෙන් සන්වන දිනය පටන් අනාගතයෙහි සන්වන දිනය දක්වා කාලයෙහි, කාලත්‍රයට අයත් පරසන්නාන ගත, අතීත් මාගී සිත භාර, කුසල් සිත් විස්ස වෙතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාවට ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

වෙතොපරිය ඤාණයට පාදක වන්නේ ආලෝක කසිණය අරමුණු කරණ පඤ්චමධ්‍යානයයි. අධිඡාන විපියට අරමුණු වන්නේ අතීත් මාගී සිත භාර අත්‍යවූ පරසන්නානගත කුසල් සිත් විස්සය. අධිඡාන කරන කල්හි “අසුවලාගේ කුසල් සිත දැනගනිමි” යි කියා අධිඡාන කළයුතු. අභිඤ්ඤා වින්‍යයට අරමුණු වන්නේත් ඒ කුසල් සිත් විස්සමය. සෙස්ස ඉද්ධිවිධ ඤාණයට කියන ලද ක්‍රමය අනුව දතයුතු.

15. කුසලා ඛනිා පුබ්බෙ නිවාසානුස්සති ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අභීන් මාගී සිත හැර කුසල් සිත් විස්ස පුබ්බෙ නිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්චට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පුබ්බෙ නිවාසානුස්සති ඤාණයට පාදක වන්නේ ආලෝක කසිණ අරමුණු කරණ පඤ්චමධ්‍යානයයි. අධිඡ්‍යාන විපියට හා අභිඤ්ඤ විපියට අරමුණු වන්නේ කුසල් සිත් විස්සය. සෙස්ස ඉද්ධිවිධ ඤාණයට කියන ලද ක්‍රමය අනුව දන යුතු.

16. කුසලා ඛනිා යථා කම්මුපග ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අනිත ලෞකික කුසල් සිත් සතලොස යථා කම්මුපග කුසලාභිඤ්ඤවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

යථා කම්මුපග ඤාණයට පාදක වන්නේ ආලෝක කසිණය අරමුණු කරන පඤ්චමධ්‍යානයයි. අධිඡ්‍යාන විපියට හා අභිඤ්ඤ විපියට අරමුණු වන්නේ අනිත ලෞකික කුසල් සිත් සතලොසය. “අනිත කමීය දූතගතිමි”යි කියා අධිඡ්‍යානය කළයුතු. සෙස්ස පෙර මෙති.

17. කුසලා ඛනිා අනාගතංසඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අභීන් මාගී සිත හැර අත්‍යවූ අනාගත කුසල් සිත් විස්ස අනාගතංසකුසලාභිඤ්ඤවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

අනාගතංස ඤාණයට පාදක වන්නේ ආලෝක කසිණය අරමුණු කරන පඤ්චමධ්‍යානයයි. අධිඡ්‍යාන විපියට හා අභිඤ්ඤ විපියට අරමුණු වන්නේ අනාගත කුසල් සිත් විස්සය. “අනාගත සකකියන් දූතගතිමි”යි අධිඡ්‍යාන කළ යුතු. සෙස්ස පෙර කියන ලද පරිද්දෙන් දන යුතු.

මෙය “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විපිය:-

කුසලා ධම්මා අකුසලස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයකගේ පහළවීමට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම් ලෞකික කුසල් සිත් සතළොසය.

මේ කුසල ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්මයෝ නම් අකුසල් සිත් දෙළොස සහ වෛතසික සත් විස්සය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලාබ්‍ය හැකි ආරම්මණ ආරම්මණාධිපති, ආරම්මණුපතියාය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුන අතුරෙන් ආරම්මණ ශක්තිය ලැබේ

මේ විවිධයේ අනුවාද වශයෙන්

- 1. දැනං දඬා තං අස්සාදෙහි, අභිනඤ්චි, නං ආරබ්භ රාගො උප්පජ්ජති, දිට්ඨි උප්පජ්ජති, විචිකිච්ජා උප්පජ්ජති, උද්ධච්චං උප්පජ්ජති, දොමනස්සං උප්පජ්ජති.

(දන්දීමේ ත්‍යාග වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය “මා විසින් උසස් පිනක් කරගන්නා ලද්දේ” යයි ලොභ සිතීන් ආස්වාදනය කරන කල්හි ලොභ මූල සොම්නස් සහගත සිත් සතරට ද, “මාගේ පින ඉතා හොඳ” යයි ඒ ගැන සතුටුවන කල්හි ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් සතරට ද, එය කරණකොට ගෙන පිනට ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අටට ද, “මම පිනක් කෙළෙමි” යි වරදවා ගන්නා කල්හි දූෂ්ටිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් සතරට ද, “දන් දී මා කෙලේ පිනක් ද පවක් ද යඤාදීන්” සෑක ඇතිවන කල්හි මොහ මූල විචිකිච්ජා සහගත විතනයට ද, ඒ ගැන සිත විඤ්චනාවන කල්හි මොහ

මූල උදාව්‍යව සම්ප්‍රයුක්ත විතනයට ද, දන් දී පසුව ඒ ගැන නොසතුටුවන කල්හි වෙළ මූල සිත් දෙකට ද ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)

දන් දීමෙන් පසු ඒ පරිත්‍යාග වෙනනාව ප්‍රධාන කොට ඇති මහා කුසල සිත් අටෙන් යම් සිතක් අරමුණු කොට ආඝාදන අභිනන්දනාදී වශයෙන් අකුසල ජවන විතන විවිත් උපදනා කල්හි භවාඛග වලන භවාඛගුපවෙජ්දයන්ට අනතුරුව පරිත්‍යාග වෙනනාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන විතනය ඉපිද නිරුද්ධි වේ. එයට අනතුරුව කුසලය ආඝාදනය කරන්නේ නම් සොම්නස් සහගත ලොභ මූල සිත් සතරෙන් එකක් ද, සතුටු වන්නේ නම් සප්‍රීතික තෘෂ්ණාව ප්‍රධාන කොට ඇති සොම්නස් සහගත සිත් සතරෙන් එකක් ද, ඇලුම් කරන්නේ නම් රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අටෙන් එකක් ද, දූෂටි වශයෙන් චරදවා ගන්නේ නම් ලොභ මූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරෙන් එකක් ද, සැක කරන්නේ නම් විචිකිච්ඡා සහගත සිත ද, විකෂිප්ත වන්නේ නම් උදාව්‍යව සම්ප්‍රයුක්ත සිත ද, නොසතුටු වන්නේ නම් වෙළ මූල සිත් දෙකෙන් එකක් ද, ජවන කෘත්‍යයයෙන් සන්වරක් ඉපිද නිරුද්ධි වේ. අනතුරුව තදුරමණයන් ඇතිව හෝ නැතිව හෝ භවාඛගයෝ වෙති මේ විපිටෙහි අකුසල ජවනයන්ට කාමාවචර කුසලය ආරම්භණ ශක්තිය යෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. සීලං සමාදිසිඛා නං අසාදෙති අභිනන්දනි, නං ආරක්ඛ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උදාව්‍යවං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(සිල් සමාදන්ව, ඒ සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය මා විසින් උසස් පිනක් කරගන්නා ලද්දේ යයි ලොභ සිතින් ආඝාදනය කරන කල්හි ලොභ මූල සොම්නස් සිත් සතරට ද, ඒ ගැන සතුටුවන කල්හි ප්‍රීතිය ප්‍රධාන

ලොහ මූල සිත් සතරට ද, එය කරණකොටගෙන පිනට ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොහ මූල සිත් අටට ද, වරදවා ගන්නා කල්හි දිට්ඨිගත සමප්‍රයුක්ත සිත් සතරට ද, සාක ඇතිවන කල්හි විවිකිල්පා සහගත සිතට ද, වික්ෂිප්‍යා වන කල්හි උඤ්චව සහගත විතතයට ද, සිල් සමාදන්ව පසුව ඒ ගැන නොසතුටුවන කල්හි වෙෂ මූල සිත් දෙකට ද ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)

සිල් සමාදන්ව ඒ සීල වෙනනාව ප්‍රධානකොට ඇති මහා කුසල් සිත් අටෙන් යම් සිතක් අරමුණුකොට ආඝාදන අභිනන්දනාදී වශයෙන් අකුසල ජවන විතත වීචිත් උපදනා කල්හි පලමු කී පරිදි දෙළොස් අකුසල විතතයන් ජවන කාන්‍යයෙන් සන්වරක් ඉපිද නිරුඳු වෙති. මෙසේ සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය දෙළොස් අකුසලයන්ටම ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. උපොසථ කමමං කතා නං අසාදෙති, අභිනන්දති, නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විවිකිල්පා උපපජ්ජති, උඤ්චවං උපපජ්ජති, ද්‍යොමනස්සං උපපජ්ජති.

(උපොසථ කමීය නම්වූ අමාරිගපෙෂමථ ශීල ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය එය ආඝාදනය කරන කල්හි ද, අභිනන්දනය කරන කල්හි ද, එය කරණකොටගෙන රාගය, දිට්ඨිය, විවිකිල්පාව, උඤ්චවය, ද්‍යොමනස්සය උපදනා කල්හි ද යට කියනලද පරිදිදෙන් දෙළොස් අකුසලයන්ට ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)

අමාරිගපෙෂමථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය දෙළොස් අකුසලයන්ට ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාරවන ක්‍රමය යට දක්වන ලද ක්‍රමය අනුව දනගනු.

4. පුබ්බෙ සුචිණ්ණානි අසාදෙති, අභිනන්දති, නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විවිකිල්පා උපපජ්ජති, උඤ්චවං උපපජ්ජති, ද්‍යොමනස්සං උපපජ්ජති.

(පෙර පවත්වන ලද දාන, සීල, අභ්‍යාධික සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය, එය ආඝාදනය කරන කල්හි ද, අභිනන්දනය කරන කල්හි ද, එය කරණකොටගෙන රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, උඤ්චවය, දොමනස්සය උපදනා කල්හි ද, යට දක්වන ලද පරිද්දෙන් දොළොස් අකුසලයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)

පෙර පවත්වන ලද දාන, සීල, අභ්‍යාධික සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය, දොළොස් අකුසල විතනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවන ආකාරය යට කියනලද පරිදි දතයුතු.

5. ඤානා මුට්ඨනිචා ඤානං අස්සාදෙනි අභිනන්දනි නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උඤ්චවං උපපජ්ජති

(ධ්‍යාන සමවතින් නැගී එම ධ්‍යානය ආඝාදනය කරන කල්හිද, අභිනන්දය කරන කල්හිද, එය කරණ කොට ගෙන රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, උඤ්චවය උපදනා කල්හිද, එම මහද්ගන කුසල් නවය ලොහ මූල, මොහ මූල අකුසල් විතනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.

මෙහි ධ්‍යාන නම් ලෞකිකවූ රූපාවචර අරූපාවචර ධ්‍යානයෝය. ධ්‍යාන ලාභී පුද්ගලයන්ට ධ්‍යාන සමවතින් නැගී එම ධ්‍යානයම අරමුණු කරමින් ආඝාදන අභිනන්දනා දිය කරන කල්හි ඇතිවන අකුසල ජවන විතන විචිත්ති උපදනා ලොහ මූල, මොහ මූල අකුසල ජවනයන්ට එකී ධ්‍යාන සිත් නවය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම, “කුසල ධර්මා අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. ඤානෙ පටිභිනෙ විපපිසාරිස්ස දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(ධ්‍යානයෙන් පිරිහුණු කල්හි නැවත එය සිහිකරන්නා හට දෙමිතස උපදී. එකල්හි පරිහීනවූ මහද්ගන කුසල ධ්‍යානය එය අරමුණු කරන වෙහ මූලික අකුසල ජවනයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

යම් නුසුදුසු කරුණකින් පිරිහුණාවූ ධ්‍යානය අරමුණු කොට වෙහ මූල ජවනය උපදනා කල්හි, භවාංගන චලන භවාංගනපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව පරිහීන ධ්‍යානය අරමුණු කොට මනෝචාරා වජ්ජනාද, එයට අනතුරුව වෙහ මූල දෙසිතෙන් එක් සිතක් ජවන කෘත්‍යයෙන් සන්වරක් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු භවාංගනය වේ. මේ පුද්ගල තෙම කාම ත්‍රිභෙතුක උපෙකතා සහගත සිතකින් ප්‍රතිසංකීය ලැබූ පුද්ගලයෙක් වීනම්, කාම ත්‍රිභෙතුක උපෙකතා සහගත භවාංගන දෙකින් එක් සිතක් භවාංගන කෘත්‍යයෙන් උපදී. හෙතෙම කාම ත්‍රිභෙතුක සොමනස්ස සහගත විතනයකින් ප්‍රතිසංකීය ලැබූ පුද්ගලයෙකු වීනම්, කුසල විපාක උපෙකතා සහගත සන්තීරණ සිත, පෙර පුරුදු අරමුණක් ගතිමින් ආගන්තුක භවාංගන කෘත්‍යයයෙන් ඉපිද නිරුද්ධ වීමෙන් පසු තමන්ට අයත් කාමත්‍රිභේතුක සොමනස්ස භවාංගනයේ උපදිති. මේ විතනවිටියෙහි අකුසල ජවනයන්ට ඒ පිරිහුණු ධ්‍යාන කුසල විතනය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. විවිධ

කුසලො ධර්මො අධ්‍යානනස්ස ධර්මස්ස ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො,

(කුසල ධර්මය හෙවත් කුසල් සිත් එක් විස්ස අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට හෙවත් විපාක ක්‍රියා විතනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ තම් කුසල් සිත් එක්විස්සය.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂපනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:-

තදුරමමණ එකොළොසය.

පඤ්චවාරාවඡ්ඡනය හැර අන්‍ය වූ කාම ක්‍රියා දශය.

විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක ක්‍රියා දෙකය.

නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායනන විපාක ක්‍රියා දෙකය.

වෙනොපරිය, පුබ්බන්තිවාසානුස්සති, යථාකමමුපග, අනාගතංස අභිඤ්චෝය.

විරති අප්‍රමාණයන් හැර වෛසික තෙතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝයි.

මෙහි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන ආරමමණ, ආරමමණාඛපති, ආරමමණුපනියංස යන ප්‍රත්‍යශක්ති තුනෙන් ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියම ලැබේ.

මේ විවිධ අනුවාද වශයෙන්

1. අරහා මහගාච්චිට්ඨතිච්චා මහං පච්චචෙකති.

(රහතන්වහන්සේ අභීන් මාගීයෙන් නැගී එම අභීන් මාගී කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරන කල්හි, එම ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා ජවනයන්ට අභීන් මාගී සිත ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

රහතන්වහන්සේ තමා ලත් අභීන් මාගී විත්තය ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරන කල්හි භවාඛගවලන භවාඛගුපචේඡදයන්ට අතතුරුව අභීන් මාගී සිත අරමුණු කොට මනොවාරාවඡ්ඡනයද, මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරින් එක් සිතක් ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා ජවන් වශයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුඤ්චිමෙන් පසු භවාඛගය වේ. මේ විත්ත විචිචල අභීන් මාගී විත්තය එය ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරන්නාවූ කාම ක්‍රියා විත්තයන්ට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. අරහතා පුබ්බික සුවිණ්ණාති පච්චවෙකකති.

(රහතන්වහන්සේ පෙරකල කුසල් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි එම කුසල් සිත් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන් වහන්සේ පෙරකල කුසල් නැවත සිහිකිරීම් වශයෙන් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි භවාඛගචලන භවාඛගුපච්චේදයන්ට අතතුරුව එම කුසල් සිත් අරමුණු කොට මනෝචාරාවර්ජනයද, මහා ක්‍රියා ඥාන සමප්‍රයුක්ත සිත් සතරින් එක් සිතක් ජවන් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඳිවීමෙන් පසු භවාඛගය වේ. මේ විතත විච්චල පුච්චි කුසල විතතය, එය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර ක්‍රියා විතතයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යශ විම” යයි කියනු ලැබේ.

3. අරහතා කුසලං අනිච්චනො, දුක්ඛනො, අනාත්තනො විපස්සති.

(රහතන්වහන්සේ කුසලය අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැකීමා කරන කල්හි එම පුච්චි කුසල විතතය විදැකීමා කරන කාම ක්‍රියා ජවනයන්ට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යශ ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

රහතන්වහන්සේ විසින් පුච්චි කුසල විතතය අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යනාදී වශයෙන් විදැකීමා වඛන කල්හි භවාඛගචලන, භවාඛගුපච්චේදයන්ට අතතුරුව එම කුසල විතතය අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවර්ජනය ද, කාම ක්‍රියා සිතක් ජවනකාන්තයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුඳිවූ පසු භවාඛගය වේ. මෙහිදී පුච්චි කුසල විතතය, එය අරමුණු කොට විදැකීමා කරන්නාවූ කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යශ විම “කුසල ඛණ්ඩ අව්‍යාකාත ඛණ්ඩයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යශ ශක්තියෙන් උපකාර විම” යයි කියනු ලැබේ.

4. අරහා වෙතොපරිය ඤාණෙන කුසල විතත සමඛතියා විතතං ජානාති.

(රහතත්වහන්සේ කුසල් සිත් ඉපදවුවහුගේ එම කුසල් සිත වෙතොපරිය ඤාණයෙන් හෙවත් පරසිත් දන්නා නුවණින් දැනගන්නා කල්හි එම කුසල් සිත වෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතත්වහන්සේ අනුත්ගේ කුසල් සිත බලනු කාමනී කල්හි රූපාවචර ක්‍රියා පඤ්චමධ්‍යානයට සමවැද එයින් නැගී අධිෂ්ඨාන කොට නැවත වෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤට පාදක වනු පිණිස රූපාවචර ක්‍රියා පඤ්චමධ්‍යානයට සමවැද අනතුරුව වෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤ උපදනා කල්හි භවාඛගවලන, භවාඛගුපවේදයන්ට අනතුරුව රූපාවචර ක්‍රියා පඤ්චමධ්‍යානය අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද උපෙකකා සහගත මහා ක්‍රියා සිතක් සතරවරක් හෝ තුන්වරක් හෝ ඉපිද නිරුඳු වූ පසු පරසන්නානගත කුසල විතතය අරමුණු කරමින් වෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතය ඉපිද නිරුඳු වේ. එයට පසු භවාඛගය වේ. මේ විතත විපිඤ්ඤ පරසන්නානගත කුසල විතතය එය අරමුණු කරන්නා වූ රහතත්වහන්සේගේ වෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

5. සෙක්ඛාවා පුපුජ්ජනාවා කුසලං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සනති, කුසලෙ නිරුද්ධො විපාකො තදුලමඛණතා උපපජ්ජති.

(ශෛක්‍ෂවූ හෝ පාඨග්ජනවූ හෝ පුද්ගලයන් විසින් කාමාවචර කුසලය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යනාදී වශයෙන් විදර්ශනා කරන කල්හි එම විතතවිපිඤ්ඤ කුසල් ජවත් නැතිවූ පසු උපදනා විපාකවූ තදුරම්භණ සිත් එකොළොසට එම කුසල් සිත ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි යන ආයතී පුද්ගලයන් විසින් හෝ පෘථග්ජන පුද්ගලයන් විසින් හෝ කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යනාදී වශයෙන් විදගීනා වඛන කල්හි, භවාඛගවලන, භවාඛගුපවේෂදයන්ට අනතුරුව එම කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජනයද, මහා කුසල සිතක් විදගීනා ජවන කෘත්‍යයයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුඬවූ පසු එකොළොස් තදුරමමණයන් අතුරෙන් එක් සිතක් තදුරමමණ කෘත්‍යයයෙන් ඉපිද එයට අනතුරුව භවාඛගයෝ වෙත්. මේ තදුරමමණ සිත්වලට අරමුණු වන්නේ විදගීනා කරනු ලබන කාමාවචර කුසලයයි. මෙයද “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. කුසලං අසාදෙති, අභිනඤ්ඤා නං ආරභිත රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උඬුවමං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති, අකුසලෙ තිරුදෙධි විපාෂනා තදුරමමණතා උපපජ්ජති.

(කාමාවචර කුසලය, එය ආසවාදනය කරන තොමිනස් ලොභ ජවනයන්ට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයටද, එයම අභිනඤ්ඤා කරන සප්‍රීතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන සොමිනස් ලොභ ජවනයන්ට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයටද එය කරණකොටගෙන රාගය උපදනා කල්හි රාග ප්‍රධාන ලොභ මූල ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද, දිට්ඨිය උපදනා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද, විචිකිච්ඡාව උපදනා කල්හි මොහමුල විචිකිච්ඡා සහගත ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද, උඬුවමය උපදනා කල්හි මොහමුල උඬුවම සහගත ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද, දොමනස උපදනා කල්හි දොමනස ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කාමාවචර කුසලයක් කොට එය ලොභ සිතින් ආසවාදනය කරන කල්හි භවාඛහ වලන භවාඛනුපවේෂ්ඨ යන්ට අනතුරුව එම කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජනයද, ලොභ මූල සොමිනස් සහගත සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කෘත්‍යයෙන් සන්වරක් ද ඉපිද නිරුඳවූ පසු එකොලොස් තදුරමමණයන්ගෙන් එක් සිතක් තදුරමමණ කෘත්‍යයෙන් දෙවරක් ඉපිද නිරුඳවූ කල්හි භවාඛහයෝ වෙත්. මේ විනය වීථියේ උපදනා තදුරමමණ විපාක විනයයට එම කාමාවචර කුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එපරිද්දෙන්ම, එම කාම කුසලය අභිනන්දනය කරන කල්හි හෙවත් එයට සතුටු වන කල්හි සප්‍රීතික තෘෂ්ණාව ප්‍රධාන ලොභ මූල සොමිනස් සහගත සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කෘත්‍යයෙන් සන්වරක් උපදී. එයට ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අට අතුරෙන් එකක්ද, වරදවා ගන්නා කල්හි ලොභ මූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසක්ත සිත් සතරෙන් එකක්ද, සෑක කෙරේනම් විවික්ච්ඡා සහගත සිතද, වික්ෂිප්ත වේ නම් උඳවච සහගත සිතද, නොසතුටු වේ නම් වෙෂ මූල දෙසිතෙන් එකක්ද ජවන කෘත්‍යයෙන් සන්වරක් උපදී. මෙසේ උපදනා අකුසල ජවනයන්ට අනතුරුව ඇතිවන තදුරමමණ දෙසිතට කාමාවචර කුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. ආකාසානඤ්චායතන කුසලං විඤ්ඤාණඤ්චායතන විපාකස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අතීත භවයෙහි සචසන්තානයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායතන කුසලය, ප්‍රතිසක්ඛි භවාඛහ වූහි වශයෙන් පවත්නා විඤ්ඤාණඤ්චායතන විපාකයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුවාදයෙන් දැක්වෙන්නේ සජ්ඣාතාම සුගතිය, අසංඤ්ඤානන්දය හැර රූප භූමි පසලොස්සය, ආකාසානඤ්චායනන භූමිය යන තෙවිසි භූමියෙන් චූතව විඤ්ඤාණඤ්චායනන භූමියෙහි උපදනා පුද්ගලයන්ගේ ප්‍රතිසන්ධි, භවාඛග, චූති වශයෙන් පවත්නා විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක විතතයන්ට අතීත භවයෙහි සවසන්තානායෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායනන කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන සැටිය. එකී තෙවිසි භූමියෙන් චූතවී විඤ්ඤාණඤ්චායනන භූමියෙහි ඉපදීමට ලංවූ කල්හි ඒ පුද්ගලයන්ගේ මරණාසන්න විතතවීචියෙහි භවාඛගවලන, භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව අධ්‍යාත්ම සන්තානායෙහි අතීතයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායනන කුසලය වූ කමීනිමිතන අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, කාමාවචර මරණාසන්න ජවන විතතයක් පස්වරක්ද ඉපිද නිරුඳව වේ. එයට අනතුරුව භවාඛගය ඇතිව හෝ නැතිව හෝ චූති සිත එක් වරක් ඉපිද නිරුඳව වේ. මේ චූති විතතයට අනතුරුව මරණාසන්න ජවනයන් විසින් ගන්නාලද පූච්චවයෙහි අධ්‍යාත්ම සන්තානායෙහි උපන් ආකාසානඤ්චායනන කුසලයවූ කමීනිමිතන අරමුණුකොට විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක විතතය, විඤ්ඤාණඤ්චායනන භූමියෙහි ප්‍රතිසන්ධි කාත්‍යයයෙන් එක් වරක් උපදී. එයට අනතුරුව ඒ විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක විතතයම භවාඛග කාත්‍යයයෙන් පසලොස් වරක් පමණ ඉපිද නිරුඳවූ පසු, අතීතව භවය වූ විඤ්ඤාණඤ්චායනන ප්‍රතිසන්ධි තාමසකකියන් අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, භවතිකනතික ලොභ ජවනය සත්වරක්ද ඉපදීමෙන් පසු විඤ්ඤාණඤ්චායනන භවාඛගය වේ. එම භවයාගේ අවසානයෙහිද එම සිතම චූති කාත්‍යයයෙන් උපදී. මෙසේ ප්‍රතිසන්ධි, භවාඛග, චූති වශයෙන් උපදනාවූ විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාකයට ආකාසානඤ්චායනන කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. ආකාසානඤ්චායතන කුසලං විඤ්ඤාණඤ්චායතන කිට්ඨසං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(වනීමාන භවයේ හෝ අතීත භවයෙහි ස්වසන්තානයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායතන කුසලය විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා විතනයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කාම භූමියෙහි හෝ, රූප භූමියෙහි හෝ, ආකාසානඤ්චායතන භූමියෙහි හෝ අෂටසමාපනතිලාභී අනාගාමී පුද්ගලයා රහත් බවට පැමිණ, විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා සමාපනතියට සමවදිනු කැමති කල්හි, භවාඛගචලන, භවාඛගුපචේෂ්දයන්ට අනතුරුව වනීමාන භවයෙහි ස්වසන්තානයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායතන කුසලය අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡනය ඉපිද නිරුඳවූ පසු උපෙකකා සභගත ඤ්ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා සිතක් සතරවරක් හෝ තුන්වරක් පරිකමී, උපචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභූ වශයෙන් ඉපිද නිරුඳ වේ. එයට අනතුරුව විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා සිත බොහෝ වාර ගණනක් ඉපිද භවාඛගය වේ.

විඤ්ඤාණඤ්චායතන භූමියෙහිදී අතීත් බවට පැමිණී ආයතී පුද්ගලයා විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා සමාපනතියට සමවදිනු කැමති කල්හි භවාඛගචලන, භවාඛගුපචේෂ්දයන්ට අනතුරුව අතීත භවයෙහි අධ්‍යාත්ම සන්තානයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායතන කුසලය අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, උපෙකකාසභගත මහා ක්‍රියා සිතක් සතරවරක් හෝ තුන්වරක් ඉපදීමෙන් පසු අතීත භවයෙහි ආකාසානඤ්චායතන කුසලය අරමුණුකොට විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා විතනය බොහෝ වාර ගණනක් ඉපිද භවාඛගය වේ.

මේ විවිචල විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා විතනයන්ට ආකාසානඤ්චායතන කුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

**9. ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලං නෙවසඤ්ඤානා-
සඤ්ඤායතන විපාකය්‍ය ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.**

(පුච්චි භවයෙහි අධ්‍යාත්මික සන්තානයෙහි හටගත් ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසල විතතය, ප්‍රතිසන්ධි, භවාඛග, චුති වශයෙන් පචන්තා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන විපාකයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කාම භූමියෙන් හෝ රූප භූමියෙන් හෝ යට අරූප භූමියෙන් හෝ චුතව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන භූමියෙහි ඉපදීමට ළංචු කල්හි ඒ පුද්ගලයන්ගේ මරණාසන්න විතත චීවියෙහි භවාඛගවලන, භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව පුච්චියෙහි ඇතිවූ ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය වූ කමීනිමිතත අරමුණුකොට මනෝවාරාවඡ්ඡනයද, කාමාවචර මරණාසන්න ජවන විතතයක් පස්වරක්ද ඉපිද නිරුඳධි වේ. එයට අනතුරුව භවාඛගය ඇතිව හෝ නැතිව හෝ චුති සිත එක්වරක් උපදී. ඒ චුති විතතය ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු මරණාසන්න ජවනයන් විසින් ගන්තාලද ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය තමවූ කමී නිමිතත අරමුණුකොට නෙව සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන විපාක විතතය, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා භූමියෙහි ප්‍රතිසන්ධි, භවාඛග, චුති වශයෙන් උපදී. මෙසේ ප්‍රතිසන්ධි, භවාඛග, චුති වශයෙන් උපදනාවූ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන විපාකයට ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධමීය අව්‍යාකාත ධමීයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

**10. ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලං නෙවසඤ්ඤානා-
සඤ්ඤායතන කිඤ්ඤාය්‍ය ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.**

(අතීත භවයෙහි හෝ වර්තමාන භවයෙහි සවසන්තාන යෙහි හටගත් ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කාම භූමියෙහි හෝ රූප භූමියෙහි හෝ යට අරූප භූමියෙහි හෝ අභිධම්මාපත්තිලාභී අනාගාමී පුද්ගලතෙම රහත් බවට පැමිණ තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා සමාපත්තියට සමවදින කල්හි භවාඛගවලන, භවාඛගු- පචේදයන්ට අනතුරුව සවසන්තානෙහි පෙර ඇතිවූ ආකීඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය අරමුණුකොට මනෝචාරා- වජ්ජනය ඉපිද නිරුඬුවූ පසු පිලිවෙලින් උපදනා පරිකමී, උපචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභූ විත්තයන්ට අනතුරුව තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා විත්තය බොහෝ වාර ගණනක් ඉපිද භවාඛගය වේ. මේ ආදී වශයෙන් තෙව- සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා විත්තයට ආකීඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

11. කුසලාබ්‍ධියා වේතොපරියඤ්ඤාණස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො

(පරසන්තානගත කුසල විත්තය රහතත්වහත්සේගේ වේතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විත්තයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

රහතත් වහත්සේ, වේතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විත්තය උපදවා එයින් පරසන්තානගත කුසල විත්තයන් දක්නා කල්හි ඒ පරසන්තානගත කුසල විත්තය, වේතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්චට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

12. කුසලා බ්‍ධියා පුබ්බෙතිවාසානුස්සති ඤ්ඤාණස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු භවයන්හි වූ කුසලය රහතත් වහත්සේගේ පුබ්බෙතිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විත්තයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

රහතන්වහන්සේ පුළු භවයන්හි ඇතිවූ කුසලය දකිනු පිණිස පුබ්බතිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතය උපදවා ගන්නා කල්හි එම පුබ්බතිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤවට පුළු භවයන්හි වූ කුසලය ආරමභණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමභණ ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

13. කුසලා ඛනියා යථා කම්මුපග ඤාණස්ස ආරමභණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අතීත ලෞකික කුසලයන් රහතන් වහන්සේගේ යථාකම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරමභණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පෙර ආත්මභාවයන්හි කළ කුසල ධර්මයන් දක්නා කැමති රහතන්වහන්සේ යථා කම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤ උපදවන කල්හි එම යථා කම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට පුළු ආත්මභාවයන්හි ඇතිවූ කුසලයන් ආරමභණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමභණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

14. කුසලා ඛනියා අනාගතංස ඤාණස්ස ආරමභණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අනාගතයෙහි ඇතිවන එක්විසි කුසල විතතය රහතන් වහන්සේගේ අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරමභණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

රහතන්වහන්සේ අත්‍යයන්ගේ අනාගත කුසලයන් දකිනු කැමතිව අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතය උපදවන කල්හි එම අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට එක්විසි කුසල විතතය ආරමභණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමභණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

මේ අනුවාදයන්හි දැක්වෙන අභිඤ්ඤ විතතයන් උපදවා ගන්නා පිළිවෙල යට දක්වනලද හෙයින් ඒ අනුව විතත වීම් යොදාගත යුතු.

15. කුසලා බන්ධා ආවජ්ජනාය ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්ස එය අරමුණු කරන මනෝ-වාරවජ්ජන විතතයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කුසල් සිත් අරමුණු කරමින් උපදනා විතත විපින්ති ජවනයන්ට පෙර උපදනා මනෝආරාච්ජන විතතයද එම කුසල විතතය අරමුණු කිරීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විපිය—

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අකුසල ධර්මයන්ට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

- අකුසල් සිත් දෙළොසය.
- වෛතසික සත් විස්සය.

ප්‍රත්‍යෝත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම් එම දෙළොස් අකුසල් සිත් සහ වෛතසික සත් විස්සය.

මෙහි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන ආරම්මණ ආරම්මණාධිපති, ආරම්මණුපනියස්ස යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියම ලැබේ.

මේ විපියේ අනුවාද වශයෙන්

1. රාගං අස්සාදෙනි, අභිනඤ්ඤානි, තං ආරබ්භ රාගො උප්පජ්ජති, දිට්ඨි උප්පජ්ජති, විවිකිච්ඡා උප්පජ්ජති. උද්ධච්චං උප්පජ්ජති, ද්‍යොමනස්සං උප්පජ්ජති.

සවසන්තානයෙහි හෝ පරසන්තානයෙහි හෝ ඇතිවූ රාගය ආස්වාදනය අභිනන්දය කරන කල්හි, එය කරණ කොටගෙන රාගය උපදිසි. දිට්ඨිය උපදිසි, විචිකිච්ඡාව උපදිසි, උද්ධව්වය උපදිසි, දෛමනස උපදිසි.)

රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල විතනය, නවත් ලොහමුල සොමිනස් සිතකින් ආස්වාදනය කරන කල්හිද, සප්‍රීතික නාෂණා ප්‍රධාන ලොහමුල සොමිනස් විතනයෙන් අභි- නන්දනය කරන කල්හිද, එය අරබයා හෙවත් එය කරණ කොටගෙන නැවතත් රාගය උපදී. එකල්හි උපදනා විතන විචියෙහි හවාඛගවලන හවාඛගුපවෙෂ්ඨයනට අනතුරුව රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල අකුසල් සිත් අරමුණුකොට මනෝවාරාවජ්ජනයද, රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල සිතක් ජවනකාන්තයෙන් සන්වරක්ද ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු තද- රමමණ ඇතිව හෝ නැතිව හෝ හවාඛගයවේ. මෙපරිද්- දෙන්ම එම රාගයම අරමුණු කොට ඒ මාගේ අරමුණයයි වරදවාගෙන සතුවූ වන කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුකන විතනයද, එය අකුසලයක්ද? නැතිද? යනාදී වශයෙන් සැකය උපදනා කල්හි මොහමුල විචිකිච්ඡා සහගත විතන- යද, එම රාගය නිසා සිත වික්ෂිප්ත වන කල්හි මොහමුල උද්ධව්ව සම්ප්‍රසුකන විතනයද, රාගය කරණකොටගෙන දෛමනසක් ඇතිවූ කල්හි වෙෂමුල දෛමනසස සහගත සිතක්ද ජවන කාන්තයෙන් සන්වරක් ඉපිද නිරුද්ධවේ. මෙසේ රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල අකුසලය අරමුණුකොට දෙළොස් අකුසල විතනයන් ඇතිවීමේදී ඒ දෙළොස් අකුසල විතනයන්ට මූලින් සිදුකළ රාගය නම් වූ අකුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයකගේ පහළවීමට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම”යයි කියනු ලැබේ.

2. දිට්ඨිං අස්සාදෙනි, අභිනන්දනි, නං ආරබ්ඛරාගො උපපජ්ජනි, දිට්ඨි උපපජ්ජනි, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජනි, උද්ධව්වං උපපජ්ජනි, දෛමනසං උපපජ්ජනි.

(සව සන්තානයෙහි හෝ පරසන්තානයෙහි හෝ ඇතිවූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය, ආඝාදනය, අහිතඤ්ඤා කරන කල්හි එය අරඹයා රාගය උපදිසි, දිට්ඨිය උපදිසි, විචිකිච්ඡාව උපදිසි, උඤ්චවය උපදිසි, දෛමනසංය උපදිසි.)

මෙහි දිට්ඨිය නම් මම ය මාගේ ය යනාදි වශයෙන් ගත්තා සකකායදෘෂ්ටිය ආදිකොට ඇති සියළුම මිථ්‍යා-දෘෂ්ටිහුය. ඒ දිට්ඨිය ප්‍රධාන ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත අකුසලය ආඝාදන, අහිතඤ්ඤාදිය කරන කල්හි, රාග, දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, උඤ්චව, දෛමනසංයාදී අකුසලයන් ඇති වීමේදී ඒ දෛශ්‍රෝස් අකුසල විතනයන්ට දිට්ඨිය ප්‍රධාන ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත විතනය ආරම්භණ ශක්ති-යෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මයක් අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. විචිකිච්ඡා. ආරඹන විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, උඤ්චව. උපපජ්ජති, දෛමනසංය උපපජ්ජති.

(විචිකිච්ඡාව අරඹයා විචිකිච්ඡාව උපදිසි, දිට්ඨිය උපදිසි, උඤ්චවය උපදිසි, දෛමනසංය උපදිසි.)

විචිකිච්ඡාව අරමුණුකොට නැවත නැවතත් සාකය උපදනා කල්හි විචිකිච්ඡා සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල ජවනෙද දිට්ඨිය උපදනා කල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ජවන් සිතක්ද, උඤ්චවය උපදනා කල්හි මොහමූල උඤ්චවසම්ප්‍රයුක්ත ජවනෙද, දෛමනස උපදනා කල්හි වෙෂමූල පරිඝ සම්ප්‍රයුක්ත ජවනෙද ඇතිවේ. එසේ ජවන කෘත්‍යයෙන් උපදනා දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ලොහමූල සිත් සතරය, වෙෂමූල දෙසිතය, මොහමූල දෙසිතය යන අකුසල් සිත් අටට විචිකිච්ඡා සම්ප්‍රයුක්ත මොහමූල අකුසල විතනය අරමුණුවීම “අකුසල ධර්මය, අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. උදාවම. ආරබහ උදාවම. උපපජ්ඣනී, දිට්ඨි උපපජ්ඣනී, විචිකිච්ඡා උපපජ්ඣනී, දොමනස්සං උපපජ්ඣනී.

(උදාවමය අරබයා උදාවමය උපදිසි, දිට්ඨිය උපදිසි, විචිකිච්ඡාව උපදිසි, දොමනස්සය උපදිසි.)

උදාවමය අරමුණුකොට උදාවමය උපදනාකල්හි, මොහ මූල උදාවම සම්ප්‍රයුක්ත ජවනයද, දිට්ඨිය උපදනාකල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ජවනයද, විචිකිච්ඡා උපදනා කල්හි මොහමූල විචිකිච්ඡා සම්ප්‍රයුක්ත ජවනයද දොමනස උපදනාකල්හි දොෂ මූල දොමනස් ජවනයද ඇතිවේ. එසේ ජවනකෘත්‍යයෙන් උපදනා දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරය, දොමනස් දෙසිතය, මොහමූල දෙසිතය යන අකුසල් සිත් අටට උදාවම සහගත මොහ මූල අකුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. දොමනස්සං ආරබහ දොමනස්සං උපපජ්ඣනී, දිට්ඨි උපපජ්ඣනී, විචිකිච්ඡා උපපජ්ඣනී, උදාවම. උපපජ්ඣනී.

දොමනස අරබයා දොමනස උපදිසි, දිට්ඨිය උපදිසි, විචිකිච්ඡාව උපදිසි, උදාවමය උපදිසි.)

දොමනස හෙවත් වෙෂමූල අකුසලය අරමුණුකොට දොමනස උපදනා කල්හි දොෂමූල ජවනයද, දිට්ඨිය උපදනාකල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ජවනයද, විචිකිච්ඡාව උපදනා කල්හි මොහමූල විචිකිච්ඡා සහගත ජවනයද, උදාවමය උපදනා කල්හි මොහමූල උදාවම සහගත ජවනය ද ඇතිවේ. එසේ ජවනකෘත්‍යයෙන් උපදනා දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ලොහමූල සිත් සතරය, වෙෂමූල දෙසිතය, මොහමූල දෙසිතය යන අකුසල් සිත් අටට දොමනස ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය, අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ

5. විවිධ—

අකුසලො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මෙහි කුසල ධර්මයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයේ නම්:

- අකුසල් සිත් දෙලොස ය.
- වෛතසික සත්විස්සය.

මේ අකුසල ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයේ නම්:

- මහා කුසල් සිත් අටය
- වෙනොපරිය කුසලාභිඤ්ඤය
- පුබ්බන්තිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්ඤය
- යථාකම්මුපග කුසලාභිඤ්ඤය
- අතාගතංස කුසලාභිඤ්ඤය
- අප්‍රමාණ්‍යයන් භාර වෛතසික සතිස්ස

මෙහි ලැබෙන්නේ ආරම්මණ ශක්තිය ය.

මේ විවිධයෙහි අනුවාද වශයෙන්

1. ඝෙකඛා පතිනෙ කිලෙසෙ පච්චවෙකඛනති.

(ඝෙකඛ පුද්ගලයෝ මාගීයෙන් ප්‍රතිණ කල කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවනයන්ට ප්‍රභාණය කල කෙලෙසයෝ ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙත්.)

සොවාන් මාගීඤ්ඤයෙන් ප්‍රභාණය කරනු ලබන කෙලෙසයෝ තම් දිට්ඨි විවිකිච්ඡා යන දෙකය. සොවාන් පුද්ගලයන්ට නමාගේ මාගීයෙන් ප්‍රතිණ කෙලෙසයන්

මෙහෙහි කරන කල්හි, භවාඛග චලන, භවාඛගුපවේෂද යන්ට අනතුරුව දිට්ඨි විචිකිච්ඡා යන කෙලෙසයන් අරමුණු කොට මනෝචාරාවර්ජනසද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවන කාත්‍යයෙන් සත් වරක්ද ඉපිද නිරුද්ධිවීමෙන් පසු භවාඛගය වේ. අනතුරුව තදනුවනීක මනෝචාර විචිකිත් තමා විසින් ප්‍රභාණය කරනලද කෙලෙස් මෙහෙකැයි දැන ගන්නේය. මේ විතත විචිචල ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාකුසල ජවනයන්ට ප්‍රතිණ ක්ලෙශයෝ ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති.

සකාදගාමි මාගීයෙන් තුනී කිරීම් වශයෙන් ප්‍රභාණය කරනු ලබන ක්ලෙශයෝ නම් ඔඉද්දික රාග, වෙෂ, මොහයෝ යි

අනාගාමි මාගීයෙන් ප්‍රභාණය කරනුලබන ක්ලෙශයෝ නම් කාමරාග ව්‍යාපාද යන දෙකය.

සකාදගාමි අනාගාමි ආරාමීයන් වහන්සේලා විසින් තම තමන්ගේ මාගීයෙන් ප්‍රතිණ කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කලෙහි ඒ විතත විචිචල උපදනා මනෝචාරාවර්ජනයට හා ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට අරමුණු වන්නේ ඒ ඒ මාගී යෙන් ප්‍රතිණ කල කෙලෙස්ය. මෙසේ සෝවාන් සකාදගාමි අනාගාමි ආරාමී පුද්ගලයන් විසින් තම තමන්ගේ මාගී ඥනයෙන් ප්‍රතිණ කල කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ කාමාවචර ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කුසල ජවනයන්ට ඒ ඒ ක්ලෙශයෝ ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම ය යි” කියනු ලැබේ.

2. සෙකඛා විකඛමහිතෙ කිලෙසෙ පච්චවෙකඛනති.

(ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෝ මාගීයෙන් විෂ්කමහිත කෙලෙස් නොහොත් අප්‍රතිණ කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට අප්‍රතිණ ක්ලෙශයෝ ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති.)

සොවාන් මාගීයෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙසයෝ නම් ලොභ, දොෂ, මොහ, මාන, පීන, උදාව්ව, අහිංක, අන්‍යෝන්‍යය යන අට දෙනය.

සකාදගාමි මාගීයෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙසයෝ නම්, සුක්‍ෂමවු රාග, වෙෂ, මොහ, මාන, පීන, උදාව්ව, අහිංක, අන්‍යෝන්‍යය යන අට දෙනය.

අනාගාමි මාගීයෙන් අප්‍රතිණ ක්ලෙසයෝ නම් රූප රාග, අරූප රාග, මොහ, මාන, පීන, උදාව්ව, අහිංක, අන්‍යෝන්‍යය යන අට දෙනය.

සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආයතීයන් වහන්සේලා නම නමන්ගේ මාගීයෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙස් මෙතෙහි කරනු කැමති කල්හි භවාඛගවලහ භවඛගුපවෙජ්දයන්ට අනතුරුව අප්‍රතිණ කෙලෙස් අරමුණුකොට මනෝචාරා-වජ්ජනයද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ජවන කාන්‍ය යෙන් සත් වරක්ද ඉපිද නිරුඳි වූ පසු භවාඛගය වේ. මේ විතන විපියට අනතුරුව තදනුවනීක මනෝචාර විවිදෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙස් මෙතෙකැයි දැනගනී. මෙසේ ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයන් විසින් තමන්ගේ මාගීයෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි අප්‍රතිණ ක්ලෙසයෝ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කාම කුසල ජවනයන්ට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. පුබ්බෙ සමුද්‍යවිණේණු කිලෙසෙ ජානන්ති.

(ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෝ පෙර පැවති ක්ලෙසයන් දැනගනු කැමති කල්හි, එය දැනගන්නා කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට පෙර පැවති ක්ලෙසයෝ ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි පුද්ගලයෝ, පෙර නම සන්නානයන්හි බලපැවැත්වූ ක්ලෙසයෝ මේ මේ යයි

දැන ගන්නා කල්හි භවාඛහ වලන භවාඛගුපවේෂදයන්ට අනතුරුව, පෙර පාවති කෙලෙස් අරමුණු කොට මනෝචාරාවර්ජනයද මහා කුසල් සිතක් ජවන කාන්තා යෙන් සත්වරක් ද ඉපිද නිරුඳි වූ පසු භවාඛහය වේ. මේ විතත විවිත්ති උපදතා කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට පෙර පාවති කෙලෙස් ආරමභ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමභ ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. සෙකඛාවා පුපුර්ජනාවා, අකුසලං අභිවචනො, දුකඛනො, අනත්තනො විපසස්‍යනි.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයා විසින් අකුසලය අතිත්‍යය, දුකඛය, අනාත්මය යයි විදර්ශිතා කරන කල්හි එම අකුසලය විදර්ශිතා කරන කාමාවචර කුසලයට ආරමභ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෙක් හෝ පාඨග්ජන පුද්ගලයෙක් හෝ රාගාදී වූ යම් අකුසලයක් අතිත්‍යය, දුකඛය, අනාත්මය යයි විදර්ශිතා කරන කල්හි භවාඛහ වලන, භවාඛගුපවේෂදයන්ට අනතුරුව රාගාදී වූ අකුසල ප්‍රධාන අකුසල විතතය අරමුණු කොට මනෝචාරාවර්ජනයද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් විදර්ශිතා ජවත් වශයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුඳි වීමෙන් පසු භවාඛහය වේ. මේ විතත විවිදෙහි උපදතා කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට විදර්ශිතාවට අරමුණු වූ අකුසල විතතය ආරමභ ශක්ති යෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමභ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. වෙතොපරිය ඤාණෙන අකුසල විතත සමඛර්මස්ස විතතං ජානනි.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෙක් වෙතොපරිය ඤාණයෙන් හෙවත් පරසින් දත්තා නුවණින්

පරසන්නාන ගත අකුසල විතතය දූනගන්නා කල්හි එම පරසන්නානගත අකුසලය වෙතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤ විතතයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අෂ්ටසමාපත්තිලාභී ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෙක් හෝ පෘථග්ජන පුද්ගලයෙක් හෝ අතීත සත්වන දිනය සිට අනාගත සත්වන දිනය ආතුලන පරසන්නානයෙහි පහළවූ අකුසලය දකිනු කැමති කල්හි රූපාවචර පඤ්ච මධ්‍යාන සමාපත්තියට සමවැද, එම පාදක රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයෙන් නැගිට අධිෂ්ඨාන කොට වෙතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤ විතතයට අරමුණු වන්නේ පරසන්නානගත අකුසල විතතයයි. එයට අනතුරුව වෙතොපරිය ඤාණයෙන් දක්නාලද පරසන්නානගත අකුසලය අරමුණු කොට කාමාවචර කුසල ජවනයන් පහළවන මනෝචාර විචිචලින් අකුසලය මෙතෙකැයි දූනගනී. මේ විතත විචිචල උපදනා කුසල ජවනයන්ට පරසන්නානගත අකුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධම්මය කුසල ධම්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6 අකුසලා ඛනිඛා වෙතොපරිය ඤාණයා ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත් හා වෛතසික සත්විස්ස ශෛක්‍ෂවූ හෝ පෘථග්ජනවූ හෝ පුද්ගලයන්ගේ වෙතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤ විතතයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෙක් හෝ පෘථග්ජන පුද්ගලයෙක් හෝ පරසන්නානගත අකුසලය, වෙතොපරිය ඤාණයෙන් දකිනු කැමති කල්හි යට දක්වන ලද පරිද්දෙන් වෙතොපරිය ඤාණය උපදවාගෙන එයින් පරසන්නානගත අකුසල වූ වෙදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ යන නාමසකකිඤ්ඤ දූනගනී.

මෙසේ උපදනා වෙනොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාවට පරසනතානගත අකුසලසකකියන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම අකුසල ධර්මය කුසලධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

7. අකුසලාබනියා පුබ්බෙතිවාසානුස්සති ඤාණස්‍ය ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල සකකියෝ පෙර විසූ කද පිළිවෙල දන්නා පුබ්බෙතිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්ඤාවට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ශෛක්‍ෂවු හෝ පාච්ඡනවු හෝ පුද්ගලයන් විසින් පෙර ජාතිවල පැවති අකුසලයන් අරමුණු කොට පුබ්බෙතිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්ඤා විත්තය උපදවාගෙන එයින් පෙර ජාතිවල පැවති අකුසලයන් බලන කල්හි පුබ්බෙතිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්ඤා විත්තයට එම අකුසල සකකියන් අරමුණුවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. අකුසලාබනියා යථාකම්මුපග ඤාණස්‍ය ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලසකකියෝ අතීත අකුසල කමීයන් දක්නා යථාකම්මුපග කුසලාභිඤ්ඤාවට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අතීත අකුසලය දක්නා කැමති ශෛක්‍ෂ ප්‍රච්ඡන පුද්ගලයන් විසින් අතීත අකුසලය අරමුණු කොට යථාකම්මුපග කුසලාභිඤ්ඤා විත්තය උපදවා ගත් කල්හි එම යථාකම්මුපග ඤාණයට අකුසලේ සිත් දෙලොස සහ වෛතසික ධර්ම සත්විස්ස ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

9. අකුසලා බනියා අනාගතංස ඤාණස්‍ය ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අනාගත අකුසලස්කන්ධයන් අනාගතංස කුසලාභිඤ්ඤාවට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අනාගත අකුසලයන් දක්නා කැමැතිව එම අනාගත අකුසල් සිත් දෙළොස් සහ වෛතසික සන්විස්ස අරමුණු කොට උපදනා අනාගතංස කුසලාභිඤ්ඤාවන්ට එම අකුසල ස්කන්ධයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. විපිය—

අකුසලො ධර්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධර්මස්ස ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොස් හා වෛතසික සන්විස්ස අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකාත ධර්මයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්

අකුසල් සිත් දෙළොස් සහ වෛතසික සන්විස්සය

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාත ධර්මයෝ නම්

තද්‍යරම්භණ එකොළොස්සය

පඤ්චවාරාවඡ්ඡනය හැර කාමක්‍රියා දශය ය

වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවය

පුබ්බන්තිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවය

යථාකම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවය

අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවය

විරති හා අප්‍රමාණයන් හැර වෛතසික තෙතිස්ස. මෙහි ආරම්භණ ශක්තිය පමණක් ලැබේ.

මේ විවිධයේ අනුචාද වශයෙන්

1. අරහා පටිනෙ කිලෙසෙ පච්චවෙකඛති.

(රහතන් වහන්සේ අර්හත් මාගීඥනයෙන් ප්‍රතිණ කල කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ක්‍රියා ජවනයන්ට ප්‍රතිණ කල කිලෙසයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

රහත් මගින් ප්‍රතිණ කරනු ලබන කිලෙසයෝ නම් රූප රාග, අරූප රාග, මොහ, මාන, පිත. උඬුව, අභිරික අනොත්තප්ප යන මොව්හු ය.

අර්හත් බවට පැමිණී ආයතීයන් වහන්සේ රහත් මග නැණින් පහකල කෙලෙස් මෙතෙහි කරනු කැමති කල්හි භවාඛගවලන භවාඛගුපච්ඡේදයන් ඉපිද නිරුඬුවූ පසු පහකල ඒ රාගාදී කෙලෙස් අරමුණු කොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, කාමාවචර මහා ක්‍රියා සිතක් ජවන් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඬුවූ පසු භවාඛගය වේ. මේ විතත විවිධෙහි කාමාවචර මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට රාගාදීවූ පහකල කෙලෙස් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය මිම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. අරහා පුබ්බෙ සමුද්‍යවිණේණ කිලෙසෙ ජානාති.

(පුච්චියෙහි කරණලද අකුසලයන් දැනගන්නා කල්හි රහතන් වහන්සේගේ සන්තානයෙහි උපදනා කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට පෙර කල අකුසල් ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහත් බවට පැමිණීමට පෙර කරණලද අකුසලයන් මෙතෙහි කරන කල්හි භවාඛගවලන, භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව ඒ අකුසලයන් අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, කාමාවචර මහා ක්‍රියා සිතක් ජවන කෘත්‍යයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඬුවූ පසු භවාඛගය වේ. අනතුරුව තදනුවතීකූමනෝචාර කාමක්‍රියා ජවන් සහිත වූ විතත විවි

පහළවීමෙන් ඒ පෙර කළ අකුසලයන් දැනගනී. මේ විතත විවිචල කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට පෙර රැස්කළ කෙලඹ ධර්මයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. අරහා අකුසලං අභිචචනො, දුක්ඛනො, අනත්තනො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ අකුසලය අතිත්‍යය, දුක්ඛය ය, අනාත්මය යයි විදැරීනා කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට ඒ අකුසල ධර්මය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සුඵයෙහිදී සවසන්තානයෙහි හෝ පරසන්තානයෙහි හෝ භටගන් අකුසලයන් අතිත්‍යය, දුක්ඛය ය, අනාත්මය යයි විදැරීනා කරන කල්හි උපදනා විතත විවිචල කාම ක්‍රියා ජවනයන්ට ඒ අකුසල ධර්මයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. අරහා වෛතොපරිය ඤාණෙන අකුසල විතත සමඛිඤ්ඤා විතතං ජානාති.

(රහතන්වහන්සේ පරසින් දන්නා නුවණින් හෙවත් වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා සිතින් අකුසල් සිත් ඇතියනුගේ එම අකුසල් සිත් දක්නා කල්හි ඒ වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයට අකුසල ධර්මය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පරසන්තානයගත අකුසල විතතය බලනු කැමති රහතන් වහන්සේ රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන ක්‍රියා සමාපත්තියට සමවැද එයින් නැගිට වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්චට පාදක වන රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයට සමවැද, එයට අනතුරුව පරසන්තානයගත අකුසලය දක්නාවූ වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතය ඉපදීමේදී භවාඛතචලත, භවාඛග්‍රපචේදයන්ට අනතුරුව එම අකුසලය අරමුණුකොට මනෝවාරා

වජ්ජනියද, උපෙකකා සහගත ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා සිතක් ජවනකාන්තයයෙන් පරිකමී, උපචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභූ වශයෙන්ද, පඤ්චමධ්‍යාන ක්‍රියා විතතය පරසින් දත්තා වෙනොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා භාවයෙන්ද, එක්වරක් උපදී. එයට පසු භවාඛගය වේ. මෙයට අනතුරුව වෙනොපරිය ඤාණයෙන් දත්තා ලද පරවිතතය අරමුණු කොට කාම ක්‍රියා ජවන විතතවීචි ඉපදීමෙන් පරසන්තාන ගත අකුසලය දැනගනී. මේ විතත වීචි වලින් අභිඤ්ඤා වීචියේ වෙනොපරිය ඤාණය ප්‍රධාන රූපාවචර ක්‍රියා පඤ්චමධ්‍යානයට හා එයට අනතුරුව ඇතිවන වීචියේ මහා ක්‍රියා ජවනයන්ටද පරසන්තානගත අකුසල් සිත් දෙලොස ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. සෙකඛාවා පුට්ඨජනාවා අකුසලං අභිවචනො දුක්ඛතො අනන්තතො විපසන්නති, කුසලෙතිරුදො විපාකො තදුරමමණතා උපපජ්ජති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ අකුසලය අතිත්‍යය, දුක්ඛය ය, අනාත්මය යයි විදැනීමාකරන කල්හි, ඒ විදැනීමා කුසල ජවනයන් නිරුද්ධ වූ කල්හි ඇතිවන තදුරමමණ විපාක විතතයන්ට, අකුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ශෛක්‍ෂ වූ පුද්ගලයෙක් හෝ පෘථග්ජන පුද්ගලයෙක් හෝ ස්වසන්තානගත හෝ පරසන්තානගත අකුසලය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැනීමා කිරීමේදී භවාඛග වලන භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව, අකුසලය අරමුණු කොටගෙන මනොචාරාවජ්ජනියද මහා කුසල් සිතක් ජවන කාන්තයයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුද්ධ වෙත්. එයට අනතුරුව තදුලමඛන විපාක විතතයක් ඒ අකුසලයම අරමුණුකොට දෙවරක් ඉපිද නිරුද්ධ වීමෙන් පසු භවාඛගයෝ වෙත්. මේ විපාක වූ තදුරමමණ විතතයන්ට

අකුසල විතනය ආරමභ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමභ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. අකුසලං අසාදෙනි, අභිනන්දනි, තං ආරබ්භ-
රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති,
උඤ්චවං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති, අකුසලෙ
නිරුද්ධෙ විපාකො නදුරමභනා උපපජ්ජති.

(අකුසලය ආසාදනය, අභිනන්දනය කරන කල්හි එය අරබ්භ රාගය උපදී, දිට්ඨිය උපදී, විචිකිච්ඡාව උපදී, උඤ්චවය උපදී, දොමනස්සය උපදී. ඒ අකුසල ජවනයන් නිරුඤ්ච වූ කල්හි එම අකුසලයම අරමුණුකොට උපදනා විපාක වූ නදුරමභ විතනයන්ට අකුසලය ආරමභ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි ආසාදනයෙහිදී ලොහමූල සිත් සතරද, අභි-
නන්දනයෙහිදී ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් සතරද, රාගය උපදනා කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් අටද, දිට්ඨිය උපදනා කල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරද, විචිකිච්ඡාව උපදනා කල්හි මොහමූල විචිකිච්ඡා සහගත විතනයද, උඤ්චවය උපදනා කල්හි මොහමූල උඤ්චව සහගත විතනයද, දොමනස උපදනා කල්හි වෙෂමූල පරිස සම්ප්‍රයුක්ත දෙසිතද යන මේ දෙලොස් අකුසල ජවනයන් එකී අකුසලය අරමුණු කරමින් උපදී. මේ අකුසල ජවනයන් නිරුඤ්ච වූ කල්හි එම අකුසල අරමුණම ගෙන විපාක වූ නදුරමභ දෙසිත පහල වෙත්. අනතුරුව භවාඛනය වේ මේ විපාක වූ නදුරමභ සිතට එම අකුසලය ආරමභ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමභ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. අකුසලා ඛනිා වෙතොපරිය ඤාණස්ස, පුඤ්ඤ-
නිවාසානුස්සනි ඤාණස්ස, යථා කම්මුපග ඤාණස්ස,
අනාගතං ඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරමභන පච්චයෙන
පච්චයො.

(අකුසලසකකියෝ රහතන් වහන්සේගේ වෙනොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද, පුජේතිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද, යථා කමුච්ඡග ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද, අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද, මනොචාරාවඡ්ඡන විතතයටද ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන් වහන්සේ පරසන්‍යානගත අකුසලය දක්නා කල්හි වෙනොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්චිත්තය උපදී. පෙරවිසු කද පිළිවෙල දක්නා කල්හි පුබ්බතිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවිත්තය උපදී. ඒ ඒ සත්‍යයන්ගේ උත්පතියට හේතුවන කමීයන් දක්නා කල්හි යථාකමුච්ඡග ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවිත්තය උපදී. අනාගතය දක්නා කල්හි අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤාව උපදී. මේ ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයන්ට අරමුණුවන්නේ එයින් දක්නා අකුසල ධර්මයයි. එපරිද්දෙන්ම අකුසලය අරමුණුකොට ඇතිවන විතතවිචිත්ති, ජවන් සිත්වලට පුජියෙහි උපදනා මනොචාරාවඡ්ඡන විතතයද එම අකුසලය අරමුණු කරන්නේය. මෙකී ක්‍රියා විතතයන්ට අකුසල සකකියෝ ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. විවිධය—

අඛ්‍යාතතො ධම්මො අඛ්‍යාතතස්ස ධම්මස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

- විපාක සිත් සතිසය
- ක්‍රියා සිත් විස්සය
- වෛතසික අටතිසය
- රූප අටවිස්සය
- තිවතය යන ධර්මයෝයි

ප්‍රත්‍යොක්ෂන ධර්මී වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

- කාම විපාක තෙවිස්සය
 - කාම ක්‍රියා එකොලොසය
 - විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා සිතය
 - තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤානන ක්‍රියා සිතය
 - දිබ්බවකචු ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
 - දිබ්බසොත ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
 - ඉද්ධිවිධ ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
 - වෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
 - පුබ්බන්තිවාසානුසංචි ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
 - යථාකම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
 - අතාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
 - ලොකොතතර ඵල සිත් සතරය
 - අප්‍රමාණයන් හැර වෛතසික සතිසය
- යන ප්‍රත්‍යොක්ෂන ධර්මයෝ සි.

මෙහි ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති, ව්‍යාපාරම්මණ-නියාසය, ආරම්මණුපනිසාසය, ආරම්මණ පුරෙජාත, ව්‍යාපාරම්මණ විපසුතන, ආරම්මණ පුරෙජාතාප්පි, ආරම්මණ පුරෙජාත, අවිභත යන ශක්ති අටෙන් ආරම්මණ ශක්තියම ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. අරහා ඵලං පච්චචෙකඛනි..

(රහතන් වහන්සේ අර්හත් ඵලය ප්‍රත්‍යයවෙක්‍ෂා කරන කල්හි උපදනා ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා විභවයන්ට අර්හත් ඵල සිත ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන්වහන්සේ තමාගේ අර්හත් ඵලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරනු කාමනි කල්හි භවාබ්‍හවලත, භවාභිගුපචේදයන්ට අනතුරුව අභිත්ඵලය අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡතයද,

ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා සිත් සතරෙන් එකක් ප්‍රත්‍ය-
වේක්‍ෂා ජවන කාර්යයයෙන් සන්වරක් ද ඉපිද කිරීමට පසු
පසු භවාංගිය වේ. අනතුරුව තදනුවනීක මනෝවාර
විපිනු වෙති. ඒ විනත විපිනි මනෝවාරාවර්ජනයට හා
මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට අර්භත් ඵල සිත ආරමමණ ශක්ති
යෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට
ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු
ලැබේ.

2. අරහා නිබ්බානං පවච්චෙකන්ති.

(රහතන් වහන්සේ නිව්‍යාණය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි
උපදනා ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා විනතයන්ට නිව්‍යාණය
ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

යට කියතලද පරිද්දෙන් රහතන් වහන්සේ නිව්‍යාණය
ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි උපදනා විනතවිපිනි මනෝවාරා
වර්ජනයට සහ ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට
නිව්‍යාණය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම, අව්‍යාකාත
ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
“උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

**3. නිබ්බානං ඵලස්ස ආරමමණ පවච්චෙක
පවච්චෙයො.**

(නිව්‍යාණය, එය අරමුණුකොට උපදනා ලොකොත්තර
ඵල සිත් සතරට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන් පුද්ගලතෙම තමාගේ සෝවාන් ඵලයට
සමවදිනු කැමති කල්හි, භවාංගි වලන, භවාංගිභවච්ඡද-
යන්ට අනතුරුව ත්‍රේභුමික සංසකාරයන් අරමුණුකොට
මනෝවාරාවර්ජනයද ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත සොමනස්ස මහා
කුසල් සිත දෙකෙන් එකක් අනුලොම ජවන් වෘයෙන්
සතර වරක් හෝ තුන් වරක් ඉපදීමෙන් පසු ප්‍රථමධ්‍යාන
සහගත වූ හෝ, චිතියධ්‍යාන සහගත වූ හෝ තාතීයධ්‍යාන
සහගත වූ හෝ, චතුථධ්‍යාන සහගත වූ හෝ, සොතාපතති

එල විනයයද, ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත උපෙක්ඛා සහගත මහා කුසල් සිත් දෙකෙන් එකක් අනුලොම ජවත් විනම් පඤ්ච මධ්‍යත සහගත වූ හෝ සොතාපතතිඑල විනයයද, බොහෝ වාර ගණනක් උපදනේය.

සකාදගාමි, අනාගාමි එල සමාපතති විපිහුද මෙසේමය. අතීත් එල සමාපතති විපින්ති අනුලොම ජවත් වශයෙන් උපදින්නේ ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා විනයයෝය.

මේ විනය විපිවල ලොකොත්තර එල විනයයන්ට නිමාණය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. නිබ්බාණං ආවජ්ජනාය ආරම්භණ පච්චණෙන පච්චයො.

(නිමාණය මනෝචාරාවජ්ජන විනයයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආයතීයන් වහන්සේලා නිවන ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරනු කැමති කල්හි භවාඛග වලන, භවාඛගුපවෙජ්දයන්ට අනතුරුව නිමාණය අරමුණුකොට මනෝචාරාවජ්ජනයද ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිතක් ජවත් වශයෙන් සන්වරක්ද ඉපිද නිරුඬි වූ පසු භවාඛගය වේ. රහතන් වහන්සේගේ වනාහි ජවනයෝ මහා ක්‍රියා ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරින් එකකි. මේ විපිවල මනෝචාරාවජ්ජන විනයයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

5. අරහා වක්ඛුං අභිවචනො, දුක්ඛනො, අනන්තනො විපය්‍යති.

(රහතන් වහන්සේ වක්ඛුප්‍රසාදය අතිත්‍යය, දුක්ඛය ය, අනන්තය ය යි විදර්ශනා ඥානයෙන් දක්නා කල්හි, විදර්ශනා කරන ඥාණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට වක්ඛුප්‍රසාදය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ව්‍යුහයාදය විදේශිතා කරන රහතන් වහන්සේට උපදනා විතනවිවිධයෙහි සුභසම්ප්‍රසාදක කාම ක්‍රියා ජවනයන්ට ව්‍යුහයාදය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. අරහා සොනං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ ශ්‍රෝත ප්‍රසාදය අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනන්තම වශයෙන් විදේශිතා කරයි)

7. අරහා සාණං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ සාණ ප්‍රසාදය අතිත්‍ය දුක්ඛ අනන්තම වශයෙන් විදේශිතා කරයි.)

8. අරහා ජීවිහං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සති.

(රහතන්වහන්සේ ජීවිහා ප්‍රසාදය අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනන්තම වශයෙන් විදේශිතා කරයි)

9. අරහා කායං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සති

(රහතන්වහන්සේ කාය ප්‍රසාදය අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනන්තම වශයෙන් විදේශිතා කරයි)

10. අරහා රූපෙ අනිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සති.

(රහතන්වහන්සේ වතුසමුට්ඨානික රූපයන්ගේ වණීයද අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනන්තම වශයෙන් විදේශිතා කරයි.)

11. අරහා සඤ්ඤ අනිච්චතො දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සති.

(රහතන්වහන්සේ ද්වි සමුට්ඨානික ශබ්දයන් අතිත්‍ය දුක්ඛ, අනන්තම වශයෙන් විදේශිතා කරයි.)

12. අරහා ගණි අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සති.

(රහතත්වහන්සේ චතුසමුට්ඨානික ගනියන් අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදගීනා කරයි.)

13. අරහා රසෙ අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සති.

(රහතත්වහන්සේ චතුසමුට්ඨානික රසයන් අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදගීනා කරයි.)

14. අරහා පොඨ්ඛ්ඛෙ අනිච්චතො දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සති.

(රහතත්වහන්සේ චතුසමුට්ඨානික පොඨ්ඛ්ඛයන් අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදගීනා කරයි.)

15. අරහා චක්ඛං අනිච්චතො, දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සති.

(රහතත්වහන්සේ කමීජ හදය වස්තු රූපය අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදගීනා කරයි.)

16. අරහා විපාකාබ්‍යාකිතෙ ඛනි අනිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සති.

(රහතත්වහන්සේ විපාක සිත් දෙතිස හා වෛතසික ඛමීයන් අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදගීනා කරයි.)

17. අරහා කිට්ඨාබ්‍යාකිතෙ ඛනි අනිච්චතො, දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සති.

(රහතත්වහන්සේ ක්‍රියා සිත් විස්ස හා වෛතසික ඛමීයන් අනිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් විදගීනා කරයි)

18. අරහා දිබ්බෙන චක්ඛනා රූපං පස්සති.

(රහතත් වහන්සේ දුරවූ ද, ප්‍රතිච්ඡන්‍යවූ ද, සුක්ෂමවූ ද, රූපාරම්භය දිබ්බචක්ඛන ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් දකියි.)

19. අරහා දිබ්බාය සොන ධාතුයා සද්දං සුණාති.

(රහතන් වහන්සේ දුරවූ ද, ප්‍රතිච්ඡන්තවූ ද, සුක්‍ෂමවූ ද, ශබ්දරමණය දිබ්බසොන ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් අසයි.)

20. අරහා චෙතොපරිය ඤාණෙන විපාකාබ්‍යාහිත කිට්ඨාබ්‍යාහිත විතනසමඛිගිසා විතනං ජානාති.

(රහතන් වහන්සේ පරසන්තානගත විපාක ක්‍රියා විතතයන් චෙතොපරිය ක්‍රියා, අභිඤ්ඤා විතතයෙන් දැන ගන්නේය.)

යට දක්වනලද අනුවාදයන්හි රහතන් වහන්සේ තොන, ඝාණ, ජ්වහා, කායප්‍රසාදයන් ද, රූප, ශබ්ද, ගති, රස, සප්ඨී, භාදයව්‍යුච්ඡි විපාක ක්‍රියා විතතයන් ද අනිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් විදගීතා කරන කල්හි උපදනා ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියාජවනයන්ට ඒ සොනාදී අව්‍යාකෘතධර්මයන් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” ය යි කියනු ලැබේ.

එසේම රහතන් වහන්සේ දිබ්බවකනු ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් රූප දක්නා කල්හිද, දිබ්බසොන ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් ශබ්ද අසන කල්හිද, චෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් පරසන්තානගත විපාක ක්‍රියා විතතයන් දැනගන්නා කල්හිද උපදනා ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයන්ට ඒ රූප ශබ්දදිග ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” ය යි කියනු ලැබේ.

21. ආකාසානඤ්චායතන කිට්ඨං විඤ්ඤාණඤ්චායතන කිට්ඨසා ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(රහතන් වහන්සේගේ ආකාසානඤ්චායතන ක්‍රියා විතතය විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

22. ආකීඤ්චඤ්ඤායතන කිට්ඨයං නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කිට්ඨයං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(රහතන් වහන්සේගේ ආකීඤ්චඤ්ඤායතන ක්‍රියාවිතතය නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියාවිතතයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුවාද දෙකෙහි රහතන් වහන්සේගේ විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියාවිතතයට ආකාශානඤ්චායතන ක්‍රියාවිතතයද, නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියාවිතතයට ආකීඤ්චඤ්ඤායතන ක්‍රියාවිතතයද, ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්මණ ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

23. රූපායතනං චක්ඛුචිඤ්ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(රූපායතනය, චක්ඛු චිඤ්ඤාණ විතතයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

24. සද්දායතනං සොචචිඤ්ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(ශබ්දායතනය, සොචචිඤ්ඤාණ විතතයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

25. ගන්ධායතනං ඝාණ චිඤ්ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(ගන්ධායතනය, ඝාණ චිඤ්ඤාණ විතතයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

26. රසායතනං ජීව්හා චිඤ්ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(රසායතනය ජීව්හා චිඤ්ඤාණ විතතයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

27. පොට්ඨබ්බායතනං කායවිඤ්ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පොට්ඨබ්බායතනය, කායවිඤ්ඤාණ විතනයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුවාද පසෙහි රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොට්ඨබ්බායන අව්‍යාකෘතවූ කාම ධර්මයන් අරමුණුකොට උපදනා පඤ්චාචාර විතනවිපිනිති පිළිවෙලින් හවාඛගවලත, හවාඛගු-පච්චේදයන්ට අනතුරුව රූපායතනාදී වූ ආරම්මණයන් අතුරෙන් එක් ආරම්මණයක් අරමුණුකොට පඤ්චාචාරවජ්-තයද, කුසලාකුසල අභේතුක විපාක ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණයන් අතුරෙන් එක් සිතක්ද, සමපච්චින්නයද, සන්තීරණයද, වොට්ඨපනයද, කාමාවචර ජවන් සිතක් ජවන කාත්‍යයයෙන් සන්වරක්ද ඉපිද නිරුඬි වූ පසු තදරම්මණයන් ඇතිව හෝ නැතිව හෝ හවාඛගය වේ. මේ විතන විපිනිති දෙපඬ් විඤ්ඤාණ විපාක විතනයන්ට රූපායතනාදීන් අතුරෙන් එක් ආරම්මණයක් ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

28. අබ්‍යාකතා බන්ධා ඉද්ධිවිධ ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පාදක රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානය හා නිර්මිත රූපයන් රහතන් වහන්සේගේ ඉද්ධිවිධ ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතනයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

29. අබ්‍යාකතා බන්ධා වෛෂ්‍යාපජිය ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

පරසන්තානගත විපාක ක්‍රියා විතනයන් රහතන් වහන්සේගේ වෛෂ්‍යාපජිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතනයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

30. අබ්‍යාකතා බන්ධා පුබ්බනිවාසානුස්සති ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පෙර ජාතිවලට අයත් විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය, රූප අටවිස්සය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන් රහතත් වහන්සේගේ පුබ්බන්තිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

31. අභ්‍යාකතා ඛනිා අනාගතංස ඤාණස්ස ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො

(අනාගත විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය, රූප අටවිස්සය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන් රහතත් වහන්සේගේ අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මේ අනුවාද සතරෙහි රහතත් වහන්සේගේ ඉද්ධිවිධ වෛතොපරිය, පුබ්බන්තිවාසානුස්සති අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයන්ට විපාක ක්‍රියා විතතයන් හා රූපයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

32. අභ්‍යාකතා ඛනිා ආචජ්ජනාය ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත සකකියන් අරමුණුකොට උපදනා විතත විචිත්ති මනෝචාරාවජ්ජන විතතයට ඒ අව්‍යාකෘත සකකියන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

එසේ උපදනා විතතවිචිත්ති ආචජ්ජනා විතතයට අව්‍යාකෘත ධර්මයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. විපිය—

අභ්‍යාකතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරවන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

- අභීන් ඵලය භැර විපාක සින් පන්තිසය
- ක්‍රියා සින් විස්සය
- වෛතසික අටතිසය
- රූප අටවිස්සය
- නිවන යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

මේ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්න භාවයට පැමිණෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

- මහා කුසල් සින් අටය
- දිබ්බ චක්ඛු කුසලාභිඤ්ඤාවය
- දිබ්බසොත කුසලාභිඤ්ඤාවය
- ඉද්ධිවිධ කුසලාභිඤ්ඤාවය
- වෙනොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාවය
- පුබ්බතිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්ඤාවය
- අනාගතංසි කුසලාභිඤ්ඤාවය
- අප්‍රමාණ්‍යයන් හැර වෛතසික සතිසය
- යන ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්මයෝ යි.

මෙහි ඵක්චර ලැබෙන ආරම්භණ, ආරම්භණාධිපති, ව්‍යාපාරම්භණ නිසසය, ආරම්භණුපතිසසය, ආරම්භණ පුෂරජාන, ව්‍යාපාරම්භණ විපසසුතන, ආරම්භණ පුෂරජානානථි, ආරම්භණ පුෂරජානාවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අටෙන් ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මේ විවිධයෙහි අනුවාද වශයෙන්

1. සෙක්ඛා ඵලං පච්චචෙක්ඛනනි.

(සෙක්ඛයන් වහන්සේලා නම නමන් විසින් ලබන ලද ඵල සින් ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කිරීමේ දී ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරන කුසල ජවනයන්ට ඵල සින් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආයාසියන් වහන්-
 සේලා තම තමන් විසින් ලබන ලද ඵල සිහ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා
 කරන කල්හි භවාඛත වලන භවාඛගුපවේදද යන විත්ත
 යන්ට අනතුරුව එම ඵලසිත අරමුණු කොට මනෝචාර
 වජ්ජන විත්තයද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ජවන
 කෘත්‍යයයෙන් සන්වරක්ද ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු භවාඛගයවේ.
 මේ විත්තවිධියෙහි ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවන් වශයෙන් උපදනා
 කාමාවචර මහා කුසල් සිත් වලට සොවාන් සකාදගාමි,
 අනාගාමි ඵලසිත් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම
 “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය
 ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. සෙකඛා නිබ්බානං පච්චවේකඛනනි.

සෙකෙත්‍යෙන් වහන්සේලා නිජීණය ප්‍රත්‍යය වේක්‍ෂා
 කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර මහා කුසල ජවනයන්ට
 නිජීණය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙය යට දක්වන ලද පලමුවන අනුවාදය මෙන්
 දන යුතු.

**3. නිබ්බානං ගොත්‍රභුසස ආරමමණ පච්චයෙන
 පච්චයො.**

නිජීණය ගොත්‍රභු විත්තයට ආරමමණ ශක්තියෙන්
 ප්‍රත්‍යය වේ.)

පාඨන්ජන තෙම විදසුන් වඩා සම්පුණ්ණිකොට සෝවාන්
 මගට පැමිණීමට ලංවූ කල්හි උපදනා මාගී විත්ත විධියෙහි
 භවාඛතවලන, භවාඛගුපවේදයන්ට අනතුරුව විදගීනා
 කල සංඝකාර ධර්මය අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජන
 විත්තය ද ඤාණ සම්ප්‍රසුක්ත මහා කුසල් සිතක් පරිකර්ම
 උපාචාර අනුලොම වශයෙන් ද ඉපිද නිරුද්ධ වෙන්.
 අනතුරුව නිවන අරමුණු කරමින් එම ඤාණ සම්ප්‍රසුක්ත
 මහා කුසල් සිතම ගොත්‍රභු විත්තය වශයෙන් ඉපිද
 නිරුද්ධ වූ පසු සොවාන් මාගී සිත හා ඵලසිත් දෙක ද

පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඳි වෙත්. මේ සොවාන් මාගීය උපදනා විතන විපියෙහි ප්‍රථමේන ගෝත්‍රයෙන් එතරු කරවන ගොත්‍රහු සිතට නිවන ආරමභ්‍ණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමභ්‍ණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. නිබ්බානං වොද්‍යනස්ස ආරමභ්‍ණ පච්චයෙන පච්චයො.

(නිජ්ඣාණය වොද්‍යන විතනයට ආරමභ්‍ණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ) සොවාන් ඵලසථ පුද්ගලනෙම නැවත විදසුන් වඩා සකාදගාමි මාගී ඵලයන් හා අනාගාමි අර්හත් මාගී ඵලයන් උපදවා ගන්නා කල්හි භවාඛහවලන, භවාංගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව පරිකම්භී, උපචාර, අනුලොම, සිත් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු නිවන අරමුණු කරමින් ඉතා පිරිසිදු වූ එම ඤාණසම්ප්‍රසක්ත විතනයම, වොද්‍යන නමින් ඉපිද නිරුඳි වේ. අනතුරුව සකාදගාමි මාගී සිත හා ඵල සිත් දෙක ඉපිද නිරුඳි වූ පසු භවාඛහය වේ. අනාගාමි මාගීය හා අර්හත් මාගීය ලැබෙන විතන විපියද මෙසේමය. මේ විතන විපින්හි වොද්‍යන සිතට නිජ්ඣාණය ආරමභ්‍ණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමභ්‍ණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. නිබ්බානං මගගස්ස ආරමභ්‍ණ පච්චයෙන පච්චයො.

(නිජ්ඣාණය මාගී විතනයට ආරමභ්‍ණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

සෝවාන් සකාදගාමි, අනාගාමි, අර්හත් යන ලොකොත්තර මාගී කුසල් සිත් විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිජ්ඣාණයයි. මෙසේ මාගී කුසල් සිතට නිජ්ඣාණය ආරමභ්‍ණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමභ්‍ණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. සෙකඛාවා පුට්ඨජ්ජනාවා වක්ඛං අභිච්චනො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ පුද්ගලයන් විසින් වක්ඛප්‍රසාදය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා වචන කල්හි, විදගීනා කරන කාමාවචර ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත් වලට වක්ඛප්‍රසාදය ආරමභණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි පුද්ගලයන් විසින් හෝ පාඨග්ජන පුද්ගලයන් විසින් හෝ වක්ඛප්‍රසාදය අතිත්‍යය දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා වචන කල්හි හවාඛගවලන, හවාග්‍රහවෙජ්දයන්ට අතතුරුව වක්ඛ ප්‍රසාදය අරමුණු කරමින් මනෝආරාවජ්ජනයද, ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිතක් විදගීනා ජවන් වශයෙන් සන්වරක් ඉපිද තීරුඬු වූ පසු හවාඛගය වේ. මේ විත්ත විපිත්ති විදගීනා කරන කාමාවචර ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විත්තයන්ට වක්ඛ ප්‍රසාදය ආරමභණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම, “අව්‍යාකාන ධම්මය කුසල ධම්මයට ආරමභණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. සෙකඛාවා පුට්ඨජ්ජනාවා සොතං අභිච්චනො, දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ ශ්‍රෝතය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරන්.)

8. සෙකඛාවා පුට්ඨජ්ජනාවා ඝාණං අභිච්චනො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ ඝාණය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරන්.)

9. සෙකඛාවා පුට්ඨජ්ජනාවා ජ්ච්භං අභිච්චනො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ ජ්ච්භය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරන්.)

10. සෙකඛාචා පුට්ඨජ්ජනාචා කායං අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ චූ භෝ පාඨග්ජන චූ භෝ පුද්ගලයෝ කය අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරත්.)

11. සෙකඛාචා පුට්ඨජ්ජනාචා රූපෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ චූ භෝ පුඨග්ජන චූ භෝ පුද්ගලයෝ රූපයන් අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරත්.)

12. සෙකඛාචා පුට්ඨජ්ජනාචා සද්දෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ චූ භෝ පාඨග්ජන චූ භෝ පුද්ගලයෝ ශබ්දයන් අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරත්.)

13. සෙකඛාචා පුට්ඨජ්ජනාචා ගඤ්ඤි අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ චූ භෝ පාඨග්ජන චූ භෝ පුද්ගලයෝ ගඤ්ඤියන් අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරත්.)

14. සෙකඛාචා පුට්ඨජ්ජනාචා රසෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ චූ භෝ පාඨග්ජන චූ භෝ පුද්ගලයෝ රසයන් අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරත්.)

15. සෙකඛාචා පුට්ඨජ්ජනාචා ආපාඨඨච්චිඤ්ඤි අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ චූ භෝ පාඨග්ජන චූ භෝ පුද්ගලයෝ ආපාඨඨච්චිඤ්ඤියන් අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරත්.)

16. සෙකඛාචා පුට්ඨජ්ජනාචා චක්ඛුං අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සනති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ හදය වසනු රූපය අතිතය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැනීනා කරන්.)

17. ශෙක්ඛාවා පුච්ඡජනාවා විපාකාබ්‍යාකතෙ කිට්ඨාබ්‍යාකතෙ ඛනේ අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තතො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජනවූ හෝ පුද්ගලයෝ විපාක ක්‍රියා තාමසකකීයන් අතිතය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැනීනා කරන්.)

මේ අනුවාදයන්හි ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයන් විසින් ශ්‍රෝත, ඝාත, ජ්වහා, කාය, රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොටඨබ්බ, හදයවසනු, විපාක ක්‍රියා විත්තයන් විදැනීනා කරන කල්හි ඒ විදැනීනා කුසල ජවනයන්ට ශ්‍රෝතාදී වූ අව්‍යාකාත ධර්මයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

18. දිබ්බභව චක්ඛුතා රූපං පස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂවූ හෝ පාඨග්ජනවූ හෝ පුද්ගලයන් විසින් දිවැසින් රූපයන් දක්නා කල්හි ඒ දිබ්බචක්ඛු කුසලාභිඤ්ඤා විත්තයට දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදී වූ රූපාරම්භණය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

අතීන් බවට නොපැමිණි අභ්‍යන්තරාපනතිලාභී පුද්ගල තෙම දිව්‍යචක්ඛුරහිඤ්ඤා උපදවා දුරප්‍රතිච්ඡන්තා ස්තීග්ධ සුක්‍ෂමාදී වූ රූපාරම්භණය දක්නා කල්හි ඒ විත්ත විපිටෙහි උපදනා දිබ්බචක්ඛු කුසලාභිඤ්ඤා විත්තයට හා තදනුවනීක මනෝවාරික විත්ත විපිත්ති උපදනා කාමාවචර කුසල ජවනයන්ටද ඒ සුක්‍ෂම රූපාරම්භණය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

19. දිබ්බාස සොනධාතුයා සදදං සුඤ්ඤානි.

(ශෛක්ෂවු හෝ පාඨග්ජනවු හෝ පුද්ගලයන් විසින් දිව කණින් ශබ්ද අසන කල්හි ඒ දිබ්බසොන කුසලාභීඤ්ඤා විතතයට දුර ප්‍රතිවේෂණ ස්තීග්ධ සුක්ෂම ශබ්දරමමණය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

20. වෛතොපරිය ඤාණෙන විපාකාබ්‍යාහත කිඤ්ඤා-බ්‍යාහත විතතසම්ඛිතිස්ස විතතං ජානනනි.

(ශෛක්ෂවු හෝ පාඨග්ජනවු හෝ පුද්ගලයන් විසින් පර සිත් දත්තා නුවණින් හෙවත් වෛතොපරියඤ්ඤාණයෙන් පරසන්තානගත විපාක ක්‍රියා සිත් දැනගන්නා කල්හි ඒ වෛතොපරිය කුසලාභීඤ්ඤා විතතයට පරසන්තානගත විපාක ක්‍රියා විතතයන් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

21. අබ්‍යාහතාබ්‍යා ඉද්ධිවිධ ඤාණස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(නිර්මිත රූප සංඛාසාන ෂඛාරමමණය ඉද්ධිවිධ කුසලා-භීඤ්ඤාවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

22. අබ්‍යාහතාබ්‍යා වෛතොපරිය ඤාණස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අතීත සත්වන දිනයට හා අනාගත සත්වන දිනයට අතරෙහි කාලත්‍රයට අයත් පරසන්තානගත අභීත් ඵලය හැර විපාක සිත් පත්තිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය යන ධර්මා රමමණය වෛතොපරිය කුලභීඤ්ඤාවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

23. අබ්‍යාහතාබ්‍යා පුබ්බනිවාසානුස්සනි ඤාණස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පෙර ජාතියෙහි වූ අභීත් ඵලය හැර විපාක සිත් පත්තිසය ක්‍රියා සිත් විස්සය, රූප අටවිස්සය යන සකඛ පඤ්චකයය, ඒ සකඛානුසාරයෙන් දනසුභවු නිවණය යන ෂඛාරමමණය පුබ්බනිවාසානුස්සනි කුසලාභීඤ්ඤාවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

24. අඛ්‍යාතනාමනිවා අනාගතංස ඤාණස්ස ආරමමණ පච්චජයන පච්චජයො.

(අනාගතවු අතීන් ඵලය භැර විපාක සින් පන්තිසය, ක්‍රියා සින් විස්සය, රූප අටවිස්සය යන සකකු පඤ්චකය ඒ සකකුනුසාරයෙන් දනගුනුවු නිවණය යන මාර්ගමණය අනාගතංස කුසලාභිඤ්ඤවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මේ කුසල අභිඤ්ඤ විත්තයන්ට අව්‍යාකාත ධර්මයන් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම යයි කියනු ලැබේ.”

9. විජිය—

අඛ්‍යාතනො ධමමො අකුසලස්ස ධමමස්ස ආරමමණ පච්චජයන පච්චජයො.

(අව්‍යාකාත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයේ නම්:

- ලෝකික විපාක දෙතීසය,
 - ක්‍රියා සින් විස්සය,
 - වෛතසික පන්තිසය,
 - රූප අටවිස්සය
- යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයේයි.

මේ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝක්තන භාවයට පැමිණෙන අකුසල ධර්මයේ නම්

- අකුසල් සින් දෙලෝසය
 - වෛතසික සන් විස්සය
- යන ප්‍රත්‍යෝක්තන ධර්මයේ යි.

මෙහි එක්වර ලැබෙන ආරමමණ සහාග ප්‍රත්‍යයන් අතුරෙන් ආරමමණ ශක්තිය ලැබේ.

මේ විවිධයෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. චක්‍රාං අසාදනී, අහිනන්දනී, නං ආරඛන රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උදබ්බවං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(චක්‍රාප්‍රසාදය ආස්වාදනය අහිනන්දනය කිරීමේදී චක්‍රව අරමුණුකොට රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, උදබ්බවය, දොමනස්සය උපදී.)

චක්‍රාප්‍රසාදය ආස්වාදනය කරන කල්හි ලොහමූල සොමනයස්ස සහගත සිත් සතරටද, මගේ ඇස ඉතා හොඳය යි සතුටුවන කල්හි ප්‍රීති සහගත ලොහමූල විතනයටද, ඇසට ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් අටටද, මගේ ඇස යයි වරදවා ගන්නා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරටද, සැකයක් උපදනා කල්හි මොහමූල විචිකිච්ඡා සහගත සිතටද, වික්ෂිප්ත වන කල්හි උදබ්බව සහගත විතනයටද, නොසතුටු වන කල්හි දොමනස්ස සහගත සිත් දෙකටද, චක්‍රාප්‍රසාදය නම් වූ ඒ අව්‍යාකාත ධර්මය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. සොතං, ඝාණං, ජ්වහං, කායං, රූපෙ, සද්දෙ ගඤ්ඤි, රසෙ, පොට්ඨබ්බෙ, චක්ඛුං, විපාකාබ්‍යාභතෙ කිට්ඨාබ්‍යාභතෙ ධර්මෙ අසාදනී, අහිනන්දනී, නං ආරඛන රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති උදබ්බවං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(ශ්‍රෝතය, ඝාණය, ජ්වහය, කායය, රූප, ශබ්ද, ගඤ්ඤ, රස, පොට්ඨබ්බ, හදය වස්තුව, විපාක ක්‍රියා නාමස්කන්ධයන් ආස්වාදනය අහිනන්දනය කරන කල්හි එහි අව්‍යාකාත ධර්මයන් අරමුණුකොට රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, උදබ්බවය, දොමනස්සය උපදී.)

චක්‍රාප්‍රසාදය මෙන්ම, ශ්‍රෝතප්‍රසාදය, ඝාණප්‍රසාදය, ජ්වහාප්‍රසාදය, කායප්‍රසාදය, රූප, ශබ්ද, ගඤ්ඤ, රස,

පොට්ඨබ්බසය, හදය වසනුව, විපාක ක්‍රියා නාමසකකියන් අරමුණුකොට ආස්වාදනය, අභිනන්දනය කරන කල්හි එය අරබයා රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, උභවචය, දොම්නස උපදී. එසේ එකී අව්‍යාකෘත ධර්මයන් අරමුණු කොට දොළොස් අකුසල විතනයන් උපදනා කල්හි දොළොස් අකුසල විතනයන්ට එකී අව්‍යාකෘත ධර්මයන් ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම, “අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භ ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි” කියනු ලැබේ.

3. අධිපති ප්‍රත්‍යය

තමා පිළිබඳව පවත්නා ධර්මයන්ගේ සාමිතෙම අධිපති නම්. නාමරූප ධර්මයන් අතරද, සාමිභාවය හෙවත් අන්‍ය නාමරූප ධර්මයන් සවචශයෙහි පැවැත්වීමේ ශක්තිය හෙවත් බලය ඇති නාමරූප ධර්මයෝ ඇත්තාහ. ඒ ධර්මයන්ගේ අධිපති ශක්තිය නිසා එයට අනුකූලව උපදනා ධර්මයෝද ඇත. එබැවින් ඒ අධිපති ශක්තිය ඇති ධර්මයන්ට අධිපති ප්‍රත්‍යයෝ යයි කියනු ලැබේ. අධිපති ප්‍රත්‍යය දෙවැදූරුම් වේ.

එනම්:

1. ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය
2. සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය

යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ දෙකොටසකි.

1. ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය

නොයෙක් ද්‍රව්‍යයන් අතුරෙන් මෘණික සිත් ඇද ගන්නා, ගරුකල යුතු වසනුවකි. වරක් එය දුටුවිට නැවත නැවත සිහි කරවන ශක්තියක් එහි ඇති බැවින් අන්‍ය ද්‍රව්‍යයන්ට වඩා එය ගරු කලයුතු වසනුවක් වශයෙන් සලකනු ලැබේ. නාමරූප ධර්මයන් අතරද විශේෂයෙන් සිත් ඇදගන්නා වූ ශක්තිය ඇති ධර්මයෝ

ඇත්තාහ. ඒ තාමරූප ධර්මයන් අරමුණු කොට බොහෝ විභව වෛතසික ධර්මයෝ උපදිති. අන්‍ය විභව වෛතසික ධර්මයන් තමාට අනුකූල කරවන ශක්තිය ඇති ගරුකල යුතු ධර්මයන්ට ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ.

ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය

ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්ම

ගරු කලයුතු වනීමානවු ද, අනීතවු ද, අනාගත වු ද, ඉෂටනිෂ්ඨනන ධර්ම අටලොසය (18) (භුතරූප 4, ප්‍රසාද රූප 5, ගෝචර රූප 4, භාව රූප 2, හදයවන්දි රූපය, ජීවිතෙඤ්චය රූපය, ආභාර රූපය.)

වෙසමුල, මොහමුල දුකඛසහගත කායවිඤ්චා යන සිත් පස හැර ඉතිරි සිත් සු අසුවය (34).

දොස, ඉසා, මච්ඡය, කුක්කුච්ච, විචිකිච්ඡා යන පස හැර ඉතිරි වෛතසික සන්සාලිය (47)

කාලමුකතවු නිවිණය

යන ෂඛාරම්භ ධර්මයෝ ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්ම

ගරු කලයුතු ධර්මයන් ගරුකොට අරමුණු කරන්නාවු ලොහමුල සිත් අවය (8),

මහා කුසල් සිත් අවය (8),

මහා ක්‍රියා ඤාන සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරය (4)

ලොකොත්තර සිත් අවය (8)

දොස, ඉසා, මච්ඡය, කුක්කුච්ච, විචිකිච්ඡා අප්‍ර- මාණ්‍යයන් හැර ඉතිරි වෛතසික සන්සාලියය (45).

යන මේ ධර්මයෝ ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්මයෝය.

ප්‍රත්‍යන්තික ධර්ම

සමකිසි ධර්මයක් ගරුකොට අරමුණු
නොකරන්නා වූ,

ලෝකික සිත් එක් අසුවය (81)

වෛද්‍යසික දෙපනසය (82)

විභවජ රූපයෝය

ප්‍රතිසන්ධි කම්මජරූපයෝය

බාහිර රූපයෝය

ආභාරජ රූපයෝය

සංභූජ රූපයෝය

අසංඥ සඤ කම්මජ රූපයෝය

ප්‍රවෘත්ති කම්මජ රූපයෝය

යන මේ ධර්මයෝ ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යන්තික ධර්මයෝය.

මෙහි ඒ ඒ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්මයන්ට ආරම්භණාධිපති භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ මෙසේයි:

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්ම

ප්‍රත්‍යය ධර්ම

		ලෝකික කුසල් සිත්	17
		දුකඛ සහගත කායවිඤ්ඤාය	
ලොහමූල සිත් අට	8	හැර ලෝකික විපාක සිත්	31
		ලොහමූල සිත්	8
		ඉෂ්ටනිෂ්ඨන්න රූප	18
ඥාන විප්‍රසුක්ඛ මහා කුසල් සිත්	4	ලෝකික කුසල් සිත්	17
ඥාන සම්ප්‍රසුක්ඛ මහා කුසල් සිත්	4	ලෝකික කුසල් සිත්	17
		යට ලොකොත්තර සිත්	6
		නිවණය	
මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රසුක්ඛ සිත්	4	අභීත්මාභී සිතය	1
		අභීත් ඵල සිතය	1
		නිවණය	
ලොකොත්තර සිත්	8—	නිවණය	

ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් දක්වන ලද සිත්වලින් සෑම කල්හිම ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යොන්පන්න වන්නේ ලොකොත්තර සිත් අට පමණකි. ඒ සිත් සෑම කල්හිම නිච්ඡාණය ගරුකොට අරමුණු කරති. ඉතිරි සිත් වනාහී ගරු කළුසුභු ධර්මයන් ගරු කොට අරමුණු කරන අවස්ථාවෙහි ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යොන්පන්න වේ. ගරුකොට අරමුණු නොකරන අවස්ථාවෙහි ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යොන්පන්න නොවේ. රහතන් වහන්සේගේ සන්තානයෙහි උපදනා මහාක්‍රියා ඥානසම්ප්‍රයුක්ත විත්තයන් විසින් ගරුකොට අරමුණු කරනු ලබන්නේ ලොකොත්තර ධර්ම පමණකි. රහතන්වහන්සේ ලෝකික ධර්මයන් ගරුකොට අරමුණු නොකරති. මහා ක්‍රියා ඥාන විප්‍රයුක්ත සිත් ලොකොත්තර ධර්ම අරමුණු කිරීමට සමත් නොවන බැවින් ඒ විත්තයෝ ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යොන්පන්නයෝ නොවෙති.

ඒ ඒ ධර්මයන්හි ඇති උසස් බව නිසා කාමාවචර කුසල් සිත්ද, මහා ක්‍රියා සිත් හා ලොකොත්තර සිත්ද ඒවා ගරු කොට අරමුණු කරති. නමුත් ලොහමූල විත්තය එසේ නොව ඒ ඒ දෙය ගරුකොට අරමුණු කරන්නේ එහි ආඝාදනීය භාවය නිසා ය. සුඛබයෝ, ඔවුන්ට, අසුවියෙහි ඇති ආඝාදනීය භාවය නිසා එය ගරුකොට අරමුණු කරති.

දන්දීම, සිල් රැකීම, පෙහෙවස් විසීම, භාවනා කිරීම, දහම් ඇසීම ආදී පින්කම් කොට ඒ පින්කම් උසස් කොට සිතීමෙහිද, අනුත් විසින් කරනලද පින්කම් උසස්කොට සිතන කල්හිද කාමාවචර කුසලය, කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය වේ. එපරිද්දෙන්ම ධ්‍යානෙන් නැගිට ධ්‍යානය උසස් කොට සිතීමෙහිදී ද, ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයන් විසින් තම තමන්ගේ මාභීන් උසස් කොට සිතීමෙහිදී ද, රූපාවචර, අරූපාවචර, ලොකොත්තර කුසලයෝ කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය වෙති. කුසලය ගරුකොට ලොහ සහගත සිතීන්

ආසවාදනය කරන කල්හිද, එයට සතුටු වන කල්හිද, මගේ කුසලය යනාදී වශයෙන් දූෂ්ටිය උපදනා කල්හිද, කුසලය ලොභ මොහ විතනයන්ට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය වේ. රාග දිට්ඨි ආදියද උසස්කොට සලකා එයට සතුටු වන කල්හිද ලොභ මූල විතනය ලොභ මූල විතනයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය වේ.

සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය—

සහජාත හෙවත් එක්ව උපදනා ධර්මයන්ට අධිපති වන ධර්මයෝ සතර දෙනෙකි.

එනම්:

1. ඡන්දය
2. විතනය
3. විරියය
4. විමංසය යන ධර්ම සතරය.

මේ ධර්මයන්ට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්මයයි කියනු ලැබේ. මේ ධර්මයෝද බලවත්වූ කල්හිම අධිපති වෙති. දුෂ්ලවූ ඡන්දයේ ධර්මයෝ සහජාත ධර්මයන්ට අධිපති නොවෙති. දන්දීමට බලවත් කැමැත්තක් හෙවත් ඡන්දයක් උපන් කල්හි ඒ කැමැත්තට අනුකූලව ඒ දන්දීමේ කෘත්‍යය සිදු කිරීමට උවමනා වෙනනාදී අතිකුත් වෛතසික ධර්මයෝද ඒ සමගම සහජාතව උපදිති. එයින් දන්දීම සිදුවේ. මෙහිදී ඡන්දය අතිකුත් ධර්මයන්ට අධිපති භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. විතන විරිය විමංසාද මෙසේමය. ඇතැම් සිත්වල මේ ධර්ම සතරම එකවර උපදින්නේ නි නමුත් එයින් එක් ධර්මයක් පමණක් එකවර අධිපති ප්‍රත්‍යය භාවයට පැමිණේ. එක් සිතක උපදනා අධිපති නොවන ධර්ම සියල්ලම ඒ අධිපති ධර්මයට අනුකූලවම ප්‍රත්‍යෝක්ෂණයට ධර්ම වශයෙන් පවතී.

සභජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය—

සභජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය වන ධම්මෝ තම්, තමනමත් අධිපති වන අවස්ථාවෙහි මොහමුල විත්තයත් හා හසිතොත්පාදය හැර දෙපනස් සාධිපති ජවන නාම-සකකියන්හි ඇත්තාවූ

1. ජන්දය
2. විශ්ඤාණය
3. විමංසය
4. සාධිපති ජවන දෙපනසය

යන මේ ධම්මෝසි.

ප්‍රත්‍යෝක්තවන වශයෙන් ලැබෙන ධම්මෝ තම් නම තමා අධිපතිවන අවස්ථාවෙහි අධිපතිවන ධම්මය හැර

- දෙපනස් සාධිපති ජවනසෝය
- විවික්ච්ඡා හැර එක්පනස් චෛතසිකසෝය
- සාධිපති විත්තජරූපසෝය

සභජාතාධිපති ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යානික ධම්මෝ තම් සභජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය තොලබන්තාවූද, තොලබන අවස්ථාවෙහි වූ ද,

- කාම සිත් සිච්චපනසය
- මහද්ගන විපාක නවය
- චෛතසික දෙපනසය
- ඒ ඒ අවස්ථාවෙහි අධිපතිවන ධම්මෝය
- තිරාධිපති විත්තජ රූපසෝය
- ප්‍රතිසංඝි කමුප රූපසෝය
- බාහිර රූපසෝය
- ආභාරජ රූපසෝය
- සෘතුජ රූපසෝය
- අසංඤ්ඤා කමුප රූපසෝය
- ප්‍රවෘත්ති කමුප රූපසෝය

අධිපති ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසඳීමාලාර හෙවත් විළි දසයකි.

1. විලිය

කුසලා ධම්මො කුසලස්‍ය ධම්මස්‍ය අධිපති පච්චසෙන පච්චසො - ආරම්මණාධිපති සහජානාධිපති

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ, මේ ප්‍රත්‍යයීම ආරම්මණාධිපති, සහජානාධිපති යන දෙයාකාරයෙන් සිදුවේ)

මෙහි ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්මයේ නම:

1. අර්භත් මාභීය හැර ගරු කළ යුතුවූ කුසල් සිත් විස්සය.
- 2 වෛතසික අටතිසය.

විසාර වශයෙන් වනාහි—

ගරුකොට අරමුණු කරන්නාවූ මහා කුසල දෙන විප්‍රසුක්ක සිත් සතරට ප්‍රත්‍යයවන ගරු කළ යුතුවූ ලෞකික කුසල් සතොලොසය.

ගරුකොට අරමුණු කරන මහා කුසල දෙන සම්ප්‍රසුක්ක විතකයන්ට ප්‍රත්‍යයවන ගරු කළ යුතුවූ අර්භත් මාර්ගය හැර කුසල් සිත් විස්සය.

වෛතසික අටතිසය

ප්‍රත්‍යෝන්විපනි වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයේ නම් ගරුකොට අරමුණු කරන මහා කුසල් සිත් අට, විරති අප්‍රමාණය හැර වෛතසික තෙවිස්සය.

මෙහිදී එකවර ලැබිය හැකි ආරම්මණාධිපති, ආරම්මණ ආරම්මණුපතිස්සය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් ආරම්මණාධිපති ශක්තිය ලැබේ.

මේ විවිධයෙහි අනුවාද වශයෙන්—

ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය—

1 දැනං දනා සිලං සමාදිසිනා, උපපාසඨකමමං කනා නං ගරුං කනා පච්චවෙකකති.

(දන්දී, සිල් සමාදන්ව, පෙහෙවස් රැක, එය ගරු කොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ කුසල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය එය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල විතනයට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

දන්දීම, සිල් සමාදන්වීම, පෙහෙවස් රැකීම යනාදී කුසලයන් උසස් අන්දමින් සිදුකොට, නැවත ඒ කුසලයන් ගරු කොට මෙතෙහි කරන කල්හි භවාංග වලන භවාංගවූපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව ඒ කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, මහා කුසල් සිතක් ප්‍රතිවෙක්‍ෂා ජවන කෘත්‍යයයෙන් සන් වරක් ඉපිද නිරුඬවූ පසු භවාංගය වීමෙන් විතතවිපිය කෙලවර වේ. මෙහිදී ගරුකොට අරමුණු කරන්නාවූ ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කුසල විතනයන්ට ගරුකල යුතු දනාදී පුණ්‍ය කමීයන් ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. පුබ්බෙ සුචිණ්ණානි ගරුං කනා පච්චවෙකකති.

පෙර උසස් වශයෙන් කරන ලද දනාදී කුසලයන් නැවත ගරුකොට මෙතෙහි කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවනයන්ට පෙර පවත්වනලද ගරු කලයුතු කුසලය ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුවාදයෙන් පුළුච්ඡේද කරනලද ගරු කලයුතු පින්කම් පසුව ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් උපකාරවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. ඤානා වුට්ඨතීනා ඤානං ගරුං ත්ඤා පච්චචෙකඛනී.

(ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් නැගී නැවත එම ධ්‍යානය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ඒ ධ්‍යානය ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ධ්‍යානය හෙවත් මහද්දගන කුසලය ගරු කළයුතු, මහත් බවට පැමිණී කුසලයකි. එය උපදවා නැවත එයම ගරු කොට මෙතෙහි කිරීමේදී, ඒ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා මඟ කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම, “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

මහද්දගන කුසලය නමා මහත් බවට පැමිණ සිටින බැවින් අනෙකක් ගරුකොට අරමුණු නොකරයි.

4. සෙකඛා ග්‍රොත්‍රභුං ගරුං ත්ඤා පච්චචෙකඛනී.

(සෝවාන් පුද්ගලයෝ තම තමන්ගේ මාභී වින්‍යා විවිධයෙහි උපන් ගොත්‍රභු සිත ගරු කොට ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට ඒ ගොත්‍රභු සිත ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සෝවාන් මාර්ගයට පැමිණීමේදී භවාධිග චලන භවාධිගුපච්ඡදයන්ට අනතුරුව මනෝචාරාවජ්ජනයද ඥානසම්ප්‍රසක්ත මඟ කුසල් සිතක් පරිකර්ම, උපාචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභු වශයෙන් සතර වරක් හෝ උපාචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභු වශයෙන් තුන් වරක් හෝ ඉපිද නිරුඳි වූ පසු සෝවාන් මාර්ග සිත සහ සෝවාන් ඵල සිත් දෙකක් හෝ තුනක් පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු භවාධිගය වේ. එයට අනතුරුව ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවන් උපදනා වින්‍යා විවි පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඳි වෙති. සෝවාන් පුද්ගලතෙම තමන්ට පෘථග්ජන ගොත්‍රයෙන් එතරවීමට උපකාර වූ ගොත්‍රභු වින්‍යය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා.

කරන කල්හි භවාංගු වලන, භවාංගුපවේදයන්ට අනතුරුව ගොනුහු විතනය ගරු වශයෙන් අරමුණුකොට මනෝඥාචාරවජ්ජන විතනයද, ඥානසම්ප්‍රසක්ත මහා කුසල් සිතක් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවත් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු භවාංගු වේ. මේ විතන විවිධයෙහි ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ගොනුහු සිත ගරුකොට අරමුණුවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. සෙකතා වොදනං ගරුං කතො පවච්චෙකතනති.

සකාදගාමි අනාගාමි ආර්යී පුද්ගලයෝ වොදන සිත ගරුකොට අරමුණු කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කුසල ජවනයන්ට වොදන සිත ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

6. සෙකතා මගගාමුට්ඨනිකා මගං ගරුං කතො පවච්චෙකතනති.

(සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආර්යී පුද්ගලයෝ තම තමන් විසින් පැමිණි මාගීයෙන් නැගී එය ගරු කොට ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි, ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට මාගී සිත ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුවාදයන්හි වොදන සිතත්, මාගී සිතත් ගරුකොට ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

සහජානාධිපති ප්‍රත්‍යය—

කුසලා අධිපති සමපසුභවකානං ඛණ්ණානං අධිපති පවච්චෙකතන පවච්චෙයො

(කුසලාධිපති ධර්මය සම්ප්‍රසක්ත තාමසකකියන්ට සහජානාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසලාධිපති ධර්මයෝ නම්:-

අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ මහා කුසල් අටය,

සෑම කල්හි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන මහද්ගත ලොකොත්තර කුසල් සතළොසය,

වෛතසික අටතිසය.

යන මොවුන්ගේ එක් එක් වින්‍යායක ඇති අධිපති තුන හා සතර අතුරෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝයි.

මේ සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝක්තපන්න භාවයට පැමිණෙන ධර්මයෝ නම් අධිපතිවන ධර්මය හා සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයෝයි.

ජඤ, විනන, විරිය, විමංසා යන අධිපති ධර්මයන් අතුරෙන් එක් කුසල් සිතක එකවර අධිපති ප්‍රත්‍යය වන්නේ එක් ධර්මයකි. ඒ අධිපතිවන ධර්මය එම සිතෙහි ඒ හා අමප්‍රක්තවූ තාමසකකියන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විවිධය—

කසලො, ධර්මො, අකුසලස්ස ධර්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො ආරම්මණාධිපති

(කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

- 1. දුභං දුචා, සීලං සමාදිසිචා, උපොසඨකමං කචා හං ගරුං ආචා අස්සාදෙති, අභිනඤති, තං ගරුං කචා රාහගා උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(දන්දී, සිල් සමාදන්ව, පෙහෙවස් රැක ඒ කුසලය ගරුකොට ආස්වාදනය අභිනන්දනය කරන කල්හි එයම ගරුකොට රාගය උපදිසි. දිට්ඨිය උපදිසි.)

දන වස්තුන් පරිත්‍යාගකොට ඒ පරිත්‍යාග වේදනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ගරුකොට ආස්වාදනය කරන කල්හි ලොහ මූල සොමනස්ස සහගත සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කාන්‍යයෙන් උපදිසි. එයට සතුටුවන කල්හි සප්‍රිතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කාන්‍යයෙන් උපදිසි. එසේම එයට ඇලුම් කරන කලහි රාග ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් අටෙන් එකක්ද, වරදවා ගන්තා කල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරෙන් එකක්ද ජවන කාන්‍යයෙන් උපදිසි, සීලාදී කුසල් පිළිබඳවද මේ පිළිවෙලම වේ.

මෙහිදී ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේ ලෞකික කුසල් සමාලෝචය. එහි ප්‍රත්‍යෝක් පනතයේ නම් ගරුකොට අරමුණු කරන ලොහමූල අකුසල් සිත් අටය.

2. පුබ්බෙ සුචිණ්ණානි ගරුං කඛා අඤ්ඤාදෙනි, අභිනන්දනි, නං ගරුං කඛා රාගො උප්පජ්ජති' දිට්ඨි උප්පජ්ජති.

(පුච්චියෙහි කරන ලද දනාදී කුසලයන් ගරුකොට ආස්වාදනය, අභිනන්දනය කරන කල්හි එයම ගරුකොට රාගය උපදිසි. දිට්ඨිය උපදිසි.)

මෙහිදී ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේ පෙර පවත්වන ලද දන, ඕල, අභවාඛනඕල වේදනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයේසි ප්‍රත්‍යෝක්පනත ධර්ම වශයෙන් ලොහමූල සිත් අට ලැබේ.

3. කානං වුට්ඨනිඛා කානං ගරුං කඛා අඤ්ඤාදෙනි අභිනන්දනි, නං ගරුං කඛා රාගො උප්පජ්ජති දිට්ඨි උප්පජ්ජති.

(ධ්‍යානයෙන් නැගී එම ධ්‍යානය ගරුකොට ආස්වාදනය කරන කල්හිදී, අභිනන්දන වශයෙන් එයට සතුටුවන කල්හිදී, එයම ගරුකොට රාගය උපදිසි. දිට්ඨිය උපදිසි.)

මෙහිදී ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේ මහද්දගන කුසල් සිත් නිවසයි. ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලොහ මූල සිත් අට ලැබේ.

මේ කුසල ධර්මයන් අරමුණු කරන කල්හි එක්වර ලැබෙන ආරම්භණ, ආරම්භණාධිපති, ආරම්භණුපතිස්සය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුන අතුරෙන් මෙහිදී ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

3. විපිය—

කුසලා ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො, ආරම්භණාධිපති, සහජාතාධිපති

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති, සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ප්‍රත්‍යය ධර්මය නම් අර්භන් මාගී විතනයයි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයේ නම් ගරුකොට අරමුණු කරන මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍ර- සුක්ඛ සිත් සතරය. චිරති අප්‍රමාණයෙන් හැර වෛතසික තෙතිසය.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන ආරම්භණ, ආරම්භණාධිපති ආරම්භණුපතිස්සය යන ශක්ති තුනෙන් ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

තවද අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයේ නම් පඤ්චවො- කාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි මහා කුසල් අටෙහි හා මහද්දගන ලොකොභතර කුසලයන්හිදී ඇති අධිපති ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් විතතජ රූපයෝයි.

මහාක්‍රියා ඥානවිප්‍රසුක්ත විතතයෝ ලොකොත්තර ධර්මයන් අරමුණු කිරීමට සමත් නොවන බැවින් ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යොත්පන්න භාවයට නොගැණෙත්. එසේම රහතන් වහන්සේ ලෞකික ධර්මයන් ගරු නොකරන බැවින් ලෞකික ධර්මයන්ගේ වශයෙන්ද ඒවා ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යොත්පන්නයෝ නොවෙති.

මේ විවිධයේ අනුචාද වශයෙන්,

1. අරහා මග්ගාචුට්ඨිනිඛා මග්ගං ගරුං කඛා පච්චවෙකන්ති.

(රහතන් වහන්සේ අර්හත් මාගීයෙන් තැගිටි එය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරීමේදී අර්හත් මාගීය, එය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන ඥානසම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා සිත් සතරට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන් වහන්සේ අර්හත් මාගීය උපදවා ගැන්මෙන් පසුව එම අර්හත් මාගීය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි, භවාඛතවලන, භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව අර්හත් මාගීය ගරුකොට අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවජ්ජනයද, ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා ජවත් සතරෙන් එක් සිතක් ජවන කෘත්‍යයෙන්ද සත්වරක් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු භවාඛතය වේ. මෙහිදී ලොකොත්තර කුසලය වූ අතීත් මාගී විතතය ගරුකොට අරමුණු කරමින් උපදතා ඥානසම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට ඒ මාගී කුසලය ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. කුසලාධිපති විතත සමුට්ඨානානං රූපානං අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි මහා කුසල් අටෙහි හා මහද්ගන ලොකොත්තර කුසලයන්හිදී ඇති අධිපති ධර්මයෝ විත්තජරූපයන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙත්.)

පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි මහා කුසල් සිත් අටෙහි හා මහද්ගන ලොකොත්තර කුසල විත්තයන්හිදී ඇති ඡන්ද්‍රදී අධිපති ධර්මයෝ ඒ කුසල විත්තයන් හා සහජාතව උපදතා විත්තජ රූපයන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විවිධ—

කුසලො ධර්මො කුසලස්සව අඛ්‍යාතනස්සව ධර්මොස්ස අධිපතිපච්චයෙන පච්චයො-සහජාතාධිපති

(කුසල ධර්මය සමප්‍රයුක්ත සකකියන්ට සහ විත්තජ රූපයන්ටද සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මය නම් පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ මහා කුසල් අටෙහිදී මහද්ගන කුසල් තවයෙහිදී, මාභීජිත් සතරෙහිදී ඇති අධිපති ධර්ම තුන හෝ සතර අතුරෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍ය ධර්මය ය.

ප්‍රත්‍යෝපනත වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම් අධිපතිවන ධර්මයෙන් අන්‍ය වූ සමප්‍රයුක්ත සකකියන් හා විත්තජ රූපයෝය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

කුසලාධිපති සම්පයුත්තකානං චක්ඛානං විත්ත සමුච්චානානංව රූපානං අධිපතිපච්චයෙන පච්චයො.

(අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහිදී මහා කුසල් සිත් අටය, මහද්ගත කුසල් නවය, මාඨී සිත් සතරය යන කුසල් සිත්හි අධිපතිවන ධර්මය, සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

එක් විසි කුසල් සිත්හි අධිපතිප්‍රත්‍යය ලැබෙන කල්හි එහි ඡන්ද, විතත, විරිය, විමංසා යන සතර අධිපති ධර්මයන් අතුරෙන් එක් ධර්මයක් එක් වරක අධිපති වශයෙන් යෙදෙන කල්හි එම අධිපතිවන ධර්මය ඉතිරි සම්ප්‍රසුක්ත නාමසකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසලාච්ඡාසාන ධර්මයන්ට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. විවිධ

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො - ආරම්මණාධිපති - සහජාතාධිපති.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්මණාධිපති සහජාතාධිපති යන අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අකුසල ධර්මයට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

ගරුකොට අරමුණු කරන ලොභ මූල සිත් අටට ප්‍රත්‍යය වන ගරු කලසුතු ලොභ මූල සිත් අටය.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂනා වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම් ගරුකොට අරමුණු කරන ලොභ මූල සිත් අටය, වෛතසික දෙවිස්සය යන අකුසල ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති ආරම්මණාධිපතිස්සය යන ශක්ති තුනෙන් ආරම්මණාධිපති ශක්තිය ලැබේ.

සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අකුසල ධර්මයට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මය නම්.

අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි සම්ප්‍රසුක්ත-ස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ලොභ මූල සිත් අටය, චෛෂ මූල සිත් දෙකය, විචිකිච්ඡා හැර වෛතසික සම්ස්සය යන මොවුන්ගේ එක් එක් විත්තක්‍ෂණයක ලැබෙන අධිපති ධර්ම තුනෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍යය ධර්මය ය.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂ්‍යවන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්ම නම් අධිපති වන ධර්මයෙන් අත්‍ය වූ සම්ප්‍රසුක්ත ධර්මයෝ සි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

ආරම්භණාධිපති—

1. රාගං ගරුංකඤ්ඤා අස්සාදෙනි, අභිනඤ්ඤා, තං ගරුංකඤ්ඤා රාගො උපපජ්ඣති, දිට්ඨි උපපජ්ඣති.

(රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල විත්තය ගරුකොට ආස්වාදනය කරන කල්හිද, සතුටු වන කල්හිද, රාගය ගරුකොට අරමුණු කරමින් රාගය උපදිසි. දිට්ඨිය උපදිසි.)

රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල විත්තය ගරුකොට ආස්වාදනය කරන කල්හි භවාඛත වලන, භවාඛගුපවේෂ්ඨයන්ට අනතුරුව රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත ගරුකොට අරමුණු කරමින් මනෝවාරාවජ්ජනයද, ලොභ මූල සොමනස්ස සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කාන්‍යයෙන් සන්වරක් ඉපිද නිරුඬි වූ පසු භවාඛනය වේ. එසේම රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල විත්තය ගරුකොට අරමුණු කරමින් සතුටු වන කල්හි සප්‍රීතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන ලොභ මූල සොමනස්ස සිත් සතරෙන් එකක් ජවන් වශයෙන් උපදී. එය ගරුකොට ඇලුම් කරන කල්හි රාග ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අටෙන් එකක්ද, වරදවා ගන්නා කල්හි ලොභ මූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරෙන් එකක්ද ජවන් වශයෙන් උපදී. එකල්හි

රාගය ප්‍රධාන ලොහ මූල වින්‍යය ගරුකොට අරමුණු කරමින් උපදනා ලොහමූල අකුසල ජවනයන්ට ඒ රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල වින්‍යය අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. දිට්‍ඨිං ගරුංකඤා අසාදෙනි අභිනිඤ්ඤි, තං ගරුංකඤා රාගො උපපජ්ජති, දිට්‍ඨි උපපජ්ජති.

(දිට්‍ඨිය ප්‍රධාන ලොහමූල වින්‍යය ගරුකොට ආසාදනය කරන කල්හිද, සතුටුවන කල්හිද, දිට්‍ඨිය ගරුකොට අරමුණු කරමින් රාගය උපදිසි, දිට්‍ඨිය උපදිසි.)

මෙයද යට දක්වනලද අනුවාදය මෙන් දතයුතු.

සහජාතාධිපති

අකුසලාධිපති සම්ප්‍රයුක්තකානං ඛනිකානං අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ අකුසල් සිත්හි යෙදෙන ඡන්ද, වින්‍ය, විරිය යන අධිපති තුනෙන් එකක් එම වින්‍යක්‍ෂණයෙහි වූ සම්ප්‍රයුක්තස්කන්ධයන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ගතයුත්තේ අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි සම්ප්‍රයුක්තස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ලොහ මූල සිත් අටය, වෙම මූල සිත් දෙකය, විචිකිච්ඡාව භෑර වෛතසික සවිස්සය යන මොවුන්ගේ එක් එක් වින්‍යක්‍ෂණයක ලැබෙන අධිපති ධර්ම තුනෙන් එකකි. ප්‍රත්‍යෝත්පන්න වශයෙන් අධිපති වන ධර්මයෙන් අන්‍ය වූ සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයෝ ලැබෙත්.

6. විජිය—

අකුසලා ඛිමෙමා අබ්‍යාභතස්ස ඛිමස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො සහජාතාධිපති.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මය නම්, පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ ලොභ මූල සිත් අටය, වෙෂ මූල සිත් දෙකය. විචිකිල්පාව භාර වෛතසික සචිත්සය යන මොවුන්ගේ එක් එක් විතතක්‍ෂණයක ඇති ඡන්ද, විතත, චිරිය යන අධිපති ධර්ම තුනෙන් එක් ධර්මයෙකි.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් සාධිපති විතතජ රූපයෝ ලැබෙත්.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්—

අකුසලාධිපති විතතසමුට්ඨානානං රූපානං අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ අකුසල විතතයන්හි ඇති ඡන්ද, විතත, චිරිය යන මොවුන්ගේ අධිපතිවන එක් ධර්මයක් විතත සමුට්ඨාන රූපයනට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙය ද 'අකුසල ධර්මය විතතසමුට්ඨාන රූපය නම් වූ අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වීම' යයි කියනු ලැබේ.

7. විවිධය—

අකුසලා ධර්මො අකුසලස්ස ච, අව්‍යාකෘතස්ස ච ධර්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො සහජාතාධිපති.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත ධර්මයට ද සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් සම්ප්‍රසුක්කසකකියන්ට හා සාධිපති විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ ලොභ මූල සිත් අටය, වෙෂ මූල සිත් දෙකය, වෛතසික සචිත්සය යන මොවුන්ගේ එක් එක් විතතක්‍ෂණයක ඇති අධිපති ධර්ම තුනෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍යය ධර්මය ලැබේ.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන් සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්
හා සාධිපති විතතජ රූපයෝ ලැබෙත්.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්—

**අකුසලාධිපති සමපයුක්තකානං ඛන්ධානං විතත
සමුට්ඨානානංච රූපානං අධිපති පච්චයෙන පඤ්චණයා.**

(අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ අකුසල
විතතයන්හි ඇති ඡන්ද, විතත, විරිය යන මොවුන්ගේ
අධිපති වන එක් ධර්මයක් සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා
විතතසමුට්ඨාන රූපයන්ට ද සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මේ අධිපති ධර්මය සමප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා සාධිපති
විතතජ රූපයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අකුසල
ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත ධර්මයට ද සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. විපිය

**අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස අධිපති
පච්චයෙන පච්චයො ආරම්මණාධිපති, සහජාතාධිපති.**

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්මණාධිපති
සහජාතාධිපති යන අධිපතිප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් - **ආරම්මණාධිපතිශෙහි**

ගරුකොට අරමුණු කරන මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත
විතතයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ගරු කලයුතු අතීත් ඵලය හා
නිඵාණය;

ගරුකොට අරමුණු කරන ඵල සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය
වන නිඵාණය - යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ ලැබෙත්.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන්

මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරය,
ඵල සිත් සතරය,
වෛතසික සත්භවය

යන ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්මයෝ ලැබෙත්.

සහජාතාධිපතියෙහි ප්‍රත්‍යය ධම්ම වශයෙන්—

සම්ප්‍රසුක්තස්කන්ධයන්ට හා සාධිපති විතතජ රූප--
යන්ට ප්‍රත්‍යය වන අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි

- මහා ක්‍රියා අටය,
- මහද්ගත ක්‍රියා තවය,
- එල සිත් සතරය,
- වෛතසික අටතිසය

යන මොවුන්ගේ එක් එක් විතතක්‍ෂණයක ඇති
අධිපති ධර්ම තුන සතර අතුරෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍යය
ධර්මය ලැබේ

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධම්ම වශයෙන්

- සම්ප්‍රසුක්තස්කන්ධයන් හා
- සාධිපති විතතජ රූපයෝ ද ලැබෙත්.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

ආරම්භණාධිපති—

1. අරහා එලං ගරුකොට පච්චවෙකකති.

(රහතන් වහන්සේ අතීන් එල සිත ගරුකොට
ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන සේක.)

අතීන් මාගී එලයන්ට පැමිණි රහතන් වහන්සේ
අතීන් එල සිත ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි
භවාධිගවලන භවාධිගුපවෙෂ්ඨයන්ට අනතුරුව අතීන් එල
සිත ගරුකොට අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවච්ඡිතයද,
ඥානසම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා සිත් සතරෙන් එකක් ජවන
කාත්‍යයෙන් සත්වරක් ද ඉපිද නිරුද්ධ වූ පසු භවාධිගය වේ.
මෙහිදී ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට අතීන්
එල සිත අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත
ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. අරහා භිබ්බානං ගරුං කඛා පච්චවෙක්ඛති.

(රහතන් වහන්සේ නිජ්ඣාණය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කරන සේක.

මෙහිදී රහතන් වහන්සේ නිජ්ඣාණය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කරන කල්හි උපදනා මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රසක්ත ජවනයන්ට නිජ්ඣාණය අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකාන ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. භිබ්බානං ඵලස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො

(නිජ්ඣාණය ඵල සිතට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවේ.)

සෝවාන්, සකාදුගාමි, අනාගාමි, අර්හන් යන ඵලසිත් සතර අව්‍යාකාන ධර්මයෝගී. ඒ ඵලසිත් විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිජ්ඣාණය යි. එහෙයින් නිජ්ඣාණය ලොකොත්තරඵල සිතට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකාන ධර්මය, අව්‍යාකාන ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

සහජාතාධිපති,

4. විපාකාබ්‍යාකතා කිරියාබ්‍යාකතා අධිපති සම්පසුත්තකානං බක්ඛානං විත්ත සමුට්ඨානානං ච රූපානං අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාකව්‍යාකාන කිරියාව්‍යාකාන ධර්මයන් අතුරෙන් අධිපති ප්‍රත්‍යය වන ධර්මය සම්ප්‍රසක්ත සකඛියන්ට හා විත්තජ රූපයන්ටද සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ මහා ක්‍රියා සිත් අටය, නියමයෙන් අධිපති ලැබෙන මහද්ගත ක්‍රියා සිත් නවය, ඵලසිත් සතරය යන මොවුන්ගේ එක් එක්

විත්තක්‍ෂණයක ඇති අධිපතිධර්ම තුන හා හතර අතුරෙන් එක එකක් වූ අධිපති ධර්මය, අධිපති වන ධර්මයෙන් අන්‍ය වූ සම්ප්‍රසුක්ත ස්කන්ධයන්ට හා සාධිපති විත්තප් රූපයන්ට ද සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

9. විවිධ—

අඛණ්ඩතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො ආරම්මණාධිපති.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්මණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය වන අව්‍යාකෘත ධර්මයේ නම්:

ගරුකොට අරමුණු කරන මහ කුසල දෙන සම්ප්‍රක්ත විත්තයන්ට ප්‍රත්‍යය වන,

- සොවාන් ඵලසිත
- සකාදගාමි ඵලසිත
- අනාගාමි ඵලසිත සහ
- නිජ්ඣණය,

මාගී සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන නිජ්ඣණය යන ධර්මයෝපි

ප්‍රත්‍යෝක්ෂන ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම් මහා කුසල දෙන සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරය, මාගී සිත් සතරය යන ධර්මයෝපි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති, ප්‍රත්‍යය ශක්තියම ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්—

1. සෙක්ඛා ඵලං ගරුං කඛා පච්චවෙක්ඛනති.

(සොවාන් සකාදගාමි, අනාගාමි යන ආර්ය පුද්ගලයෝ තම තමන්ගේ ඵලසිත ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරති.)

සොවාන් ආයතී පුද්ගලතෙම සොවාන් ඵලසිත ගරුකොට ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි හවාඛගවලන, හවාඛගු පච්ඡේදයන්ට අනතුරුව සොවාන් ඵලසිත ගරුකොට අරමුණු කරමින් මනොචාරාවජ්ජනයද, මහා කුසල ඥාන සමප්‍රයුක්ත සිත් සතරෙන් එකක් ජවනකාර්යයයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුඬි වූ පසු හවාඛගය වේ. මෙහිදී සෝවාන් ඵලය ගරුකොට අරමුණු කරන ඥාන සමප්‍රයුක්ත කුසල ජවනයන්ට සොවාන් ඵලසිත ආරමමණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි ලැබේ.

මෙපරිද්දෙන්ම සකාදගාමී පුද්ගලතෙමේද, අනාගාමී පුද්ගලතෙමේද තම තමන්ගේ ඵලසිත ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි උපදනා ඥානසමප්‍රයුක්ත මහා කුසල ජවනයන්ට තම තමන්ගේ ඵලසිත අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2 සෙකඛා නිබ්බානං ගරුං කඨා පච්චවේක්‍ඛනානි.

(සොවාන්, සකාදගාමී, අනාගාමී යන ශෛක්‍ෂයන් වහන්සේලා නිව්‍යාණය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන්.)

ශෛක්‍ෂයන් වහන්සේලා නිව්‍යාණය ගරුකොට ප්‍රත්‍යය වේක්‍ෂා කරන කල්හි එම විතත විපියෙහි උපදනා ඥාන සමප්‍රයුක්ත මහා කුසල ජවනයන්ට නිව්‍යාණය අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. නිබ්බානං ග්‍රොත්‍රභුසං අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(නිව්‍යාණය ග්‍රොත්‍රභු සිතට ආරමමණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

4. නිබ්බානං මග්ගස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(නිජ්ඣණය මාගී විතනයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සොවාන් මාගී සිත උපදනා විතතවිචියෙහි මාගී සිතට පුළුචියෙහි උපදනා ග්‍රොත්‍රභූ සිත විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිජ්ඣණයයි. එසේම සකාදගාමි අනාගාමි අභීන් යන මාගී විතනයන්ට පුළුචියෙහි උපදනා වොදන සිතද නිවණ අරමුණු කරමින් උපදී. සෝවාන් සකාදගාමි, අනාගාමි, අභීන් යන සතර මාගී විතනයන් විසින්ද අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිජ්ඣණයයි. මෙසේ ගොත්‍රභූ වොදන, මාගී යන විතනයන් විසින් නිවණ ගරුකොට අරමුණු කරනු ලබන කල්හි ඒ කාමාවචර ලොකොත්තර විතනයන්ට නිජ්ඣණය ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

10. විප්‍රිය—

අබ්‍යාකතො ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො—ආරම්භණාධිපති.

(අව්‍යාකාන ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

- ගරුකොට අරමුණු කරන ලොභ මූල සිත් අටට ප්‍රත්‍යය වන ඉෂට නිෂ්චිත්ත රූප අටොලොසය,
 - දුක්ඛ සහගත කාය විඤ්ඤනය හැර ලොකික විපාක සිත් එක්තියය,
 - ක්‍රියා සිත් විස්සය,
 - වෛතසික පත්තියය.
- යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ
නම්:

ලොභ මූල සිත් අටය,
වෛතසික දෙවිස්සය,

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. චක්‍රිං ගරුංකඩා අසාදෙනි, අභිනදනි, නං
ගරුංකඩා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(ගරු කලයුතු වූ ඉමට චක්‍රප්‍රසාදය ගරුකොට අසාදන-
දනය කරන ලොභ මූල සොමනස්ස සහගත සිත් සතරටද,
ගරු කොට අභිනදනය කරන හෙවත් සතුටුවීම් වශයෙන්
අරමුණු කරන සප්‍රීතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන ලොභ මූල
සොමනස්ස සහගත සිත් සතරටද, එය ගරුකොට
අරමුණු කරමින් රාගය උපදනා කල්හි රාග ප්‍රධාන
ලොභ මූල සිත් අටටද, එය වරදවා ගැනීමේදී දිට්ඨිය
උපදනා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ලොභ මූල සිත්
සතරටද ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම,, අව්‍යාකාත
ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. සොතං ගරුංකඩා අසාදෙනි, අභිනදනි,
නං ගරුංකඩා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(ගරු කලයුතු වූ සොතප්‍රසාදය ගරුකොට අසාදනය
අභිනදනය කරන කල්හිද, එය අරමුණුකොට රාගය හා
දිට්ඨිය උපදනා කල්හිද, සොතප්‍රසාද නම් වූ අව්‍යාකාත
ධර්මය අකුසල ජවනයන් වූ ලොභ මූල සිත් අටට
ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. ඝාණං, ජීවිහං, කායං, රූපෙ, සද්දෙ, ගඤ්ඤි,
රසෙ, පොඨඨබ්බෙ, වජ්ඣං, විපාකාබ්‍යාබ්‍යාබ්‍යෙ කිට්ඨොබ්‍යා-
බ්‍යෙ ධඤ්ඤි ගරුං කඩා අසාදෙනි, අභිනදනි,
නං ගරුං කඩා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(සාණප්‍රසාදය, ජීවහාප්‍රසාදය, කායප්‍රසාදය; රූප ශබ්ද, ගනු, රස, සපයී, හදයවසනු රූපය, විපාකාව්‍යාකානසකනු, කිරියාව්‍යාකානසකනු යන මෙය ගරු කොට ආස්වාදනය අභිනන්දනය කරන කල්හිදී, එය ගරුකොට අරමුණු කිරීමේදී රාගය, ද්වේශය උපදනා කල්හිදී, ලොභ මූල සිත් අටට ඒ සාණප්‍රසාදයේ වූ අව්‍යාකාන ධර්මයන් ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකාන ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. අනන්තර ප්‍රත්‍යය

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්මය තමාගෙන් වෙන්කරන අන්තර් ධර්මයක් ඇතිනොවන ලෙස උපකාරකවන ධර්මය අනන්තර ප්‍රත්‍යය නම් වේ. විතන පරම්පරාව නොසිඳෙන පරිද්දෙන් ක්‍රමානුකූලව පසු පසු විතනයන්ගේ උත්පතියට පූඪී පූඪී විතනය උපකාර වේ. විතන නියාමය අනුව ක්‍රමානුකූලව ඒ ඒ ක්‍රියා සිදුකල හැකි ලෙස විතන සන්නතිය ඇති නුච්චහොත් අත්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධය නැතිවීමෙන් කිසිදු ක්‍රියාවක් කිරීමට අසමත් වේ. එවැනි තත්ත්වයක් වලක්වා අත්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධය ඇතිකොට ක්‍රමානුකූලව විතන පරම්පරාව ඇතිවන්නේ පූඪී පූඪී විතනයාගේ විශේෂ ශක්තියක් නිසාය. ඒ ශක්ති විශේෂයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. එබැවින් රහතන් වහන්සේගේ චුභි විතනය හැර අන්‍යවූ හැම සිතක්ම නිරුඳ්ඛවන කල්හි ඒ නිරුඳ්ඛවන සිතට අනතුරුව තැනට සුදුසු සිත, පූඪී විතනය නිරුඳ්ඛවනු සමගම පූඪී විතනයාගේ සථානය ගනිමින් පූඪී විතනය හා ඒකත්වයට පැමිණෙන්නාක් මෙන් උපදී. විතන විවිධයක් ගෙන පරීක්ෂාකර බැලීමේදී මේ අනන්තර ප්‍රත්‍යයවීමේ පිළිවෙල අවබෝධ කරගත හැකි වේ.

චක්‍රවාරික විතත විවිධක පිළිවෙලින් අතීත භවාඛග, භවාඛගචලන, භවාඛගුපචේද, පඤ්චවාරාවඡ්ඡන, චක්‍රව විඤ්ඤන, සමපට්ච්ඡන, සනතීරණ, වොට්ඨපන, ජවන, තද-රමමණ යන සිත් ඉපිද භවාඛගය වේ භවාඛග සිතක් ඇති නුවුයේ නම් භවාඛගචලන, භවාඛගුපචේදයක් ඇතිවීමට නුපුළුවන. එසේම භවාඛගුපචේදයක් ඇතිවීම නිසා පඤ්ච වාරාවඡ්ඡනයද, පඤ්චවාරාවඡ්ඡනය කලින් උපන් නිසා චක්‍රවිඤ්ඤණයද උපදී. චක්‍රවිඤ්ඤණයක් නුපදින්නේ නම් සමපට්ච්ඡන සිතක් නුපදී. සමපට්ච්ඡන සිත නුපදින්නේ නම් සනතීරණ සිත නුපදී. සනතීරණ විතතය නුපදින්නේ නම් වොට්ඨපන සිත නුපදී. වොට්ඨපන සිත නුපදින්නේ නම් ජවනයේ නුපදී. ජවන සිත් නුපදින්නේ නම් තදරම-ණයේ නුපදිත් මෙසේ පුඵ පුඵ විතතය පසු පසු විතතය පහළවීමට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මේ අනන්තර ප්‍රත්‍යය තාම ධර්මයන්ට පමණක් සීමා වුවකි. නිරොධ සමාපත්තියට සමවදනා පුද්ගලයාගේ අත්තිම විතතය වූ තෙවහඤ්ඤනාසඤ්ඤයභන කුසල විතතය, නිරොධ සමාපත්තියෙන් නැගිටිනා අවසථාවෙහි ඇතිවන පලමුවන විතතයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එපරිද්දෙන්ම දෙවන ජාතියෙහි අසංඤ භවයෙහි උපදනා පුද්ගලයාගේ වුති විතතය, මහා කල්ප පන්සියයකින් පසු අසංඤ භවයෙන් වුතව අත් භවයක ඇතිවන්නාවූ ප්‍රතිසකි විතතයටද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. කාලයෙන් හෝ රූපයන්ගෙන් හෝ අනන්තර ප්‍රත්‍ය භාවයට බාධාවක් නම් නොවන්නේය.

අනිගතර ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය.

අනිගතර ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්:

රහභත් වභත්සේගේ වුති විතතය හැර පුඵ පුඵ වූ එකුත්අනු විතතය ය.

වෛතසික දෙපනසය.

ප්‍රත්‍යොන්සන්න ධර්මයෝ නම්:

රහතන් වහන්සේගේ චුති විතතය සහිතවූ පශ්චිම පශ්චිම වූ එකක් අනු විතතය.
වෛතසික දෛපතසය.

අනන්තර ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යනීක ධර්මයෝ නම්:

විතතජ රූපයෝ ය,
ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝය,
බාහිර රූපයෝය,
ආභාරජ රූපයෝය,
සාතුජ රූපයෝය,
අසංඤ්ඤානිකමීජ රූපයෝය,
යන රූප ධර්මයෝ ය.

අනන්තර ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳීමාවාර ගෙවත් විචි සතකි.

1. විධිය—

(කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.)

කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

අනනිම ජවනය හැර සුඵී සුඵී ලොකික කුසල් සතලොසය.

ප්‍රත්‍යොන්සන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රථම ජවනය හැර පශ්චිම පශ්චිම කුසල් සිත් එක් විස්සය.

කුසල් ජවන් උපදනා විතත විචිතෙහි ප්‍රථම කුසල ජවනය දෙවන ජවනයටද, දෙවන ජවනය තුන්වන

ඡවනයටද, තුන්වන ඡවනය සතරවන ඡවනයටද, සතරවන ඡවනය පස්වන ඡවනයටද, පස්වන ඡවනය සවෙනි ඡවනයටද, සවෙනි ඡවනය සත්වන ඡවනයටද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

සොමනස්ස සභගත ඥන සම්ප්‍රසුක්ක මහා කුසල් සිත් දෙක, ධ්‍යාන අපීණො විතත චීවිඤ්ඤි මහගතත සොමනස්ස සභගත ප්‍රථම ධ්‍යාන, චිතිය ධ්‍යාන, තෘතීඤ්ඤාන, චතුඤ්ඤි ධ්‍යාන යන ධ්‍යාන සිත් සතරට පුච්චි ගොත්‍රභූ විතතය වශයෙන් ද, සොවාන් මාභී සිත උපදනා කල්හි ඒ සොවාන් මග සිතට පුච්චියෙහි උපදින ගොත්‍රභූ විතතය වශයෙන් ද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එසේම එම සොමනස්ස ඥනසම්ප්‍රසුක්ක මහා කුසල් සිත් දෙක වොදන විතතය වශයෙන් සකාද්ගාමී මාභී, අනාගාමී මාභී, අභීන් මාභී යන සිත් තුනට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

උපෙක්ඛා සභගත ඥන සම්ප්‍රසුක්ක මහා කුසල් සිත් දෙක, ගොත්‍රභූ විතතය වශයෙන්, රූපාවච්චර පඤ්චමධ්‍යාන විතතයට සහ අරූපාවච්චර සිත් සතරටය යන උපෙක්ඛා සභගත සිත් පසටද, ඒ කුසල් සිත් දෙකම ගොත්‍රභූ වොදන කෘත්‍යයෙන් උපෙක්ඛා සභගත පඤ්චමධ්‍යාන මාභී සිත් සතරටද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

සමාපනති චීවිත්ති පශ්චිම පශ්චිම මහද්දගත කුසලයන්ට පුච්චි පුච්චි වූද සමාන වූද මහද්දගත කුසලයෝ අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

අනන්තර ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝක්ෂනන ධම්මි වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ තම්:

මහා කුසල, දෙවන, තුන්වන, සතරවන, පස්වන, සවන, සත්වන ඡවනයෝ ය.

මහද්දගත කුසල් තවය ය,
මාභී සිත් සතරය යන ධර්මයෝ හි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අනිග්ගර, සමනනගර, උපනිසාය, ආසෙවන, නන්දී, විගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් අනිග්ගර ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්

1. පුච්චා පුච්චා කුසලාබ්බා පච්ඡමානං පච්ඡමානං කුසලානං බ්බානං අනිග්ගර පච්චයෙන පච්චයො.

(පුච්චි පුච්චි වූ කුසලසකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල සකකියන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි පශ්චිම පශ්චිම කුසලසකකියන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය වන පුච්චි පුච්චි වූ කුසලසකකියෝ නමි:

මහා කුසල චිතියාදී ජවනයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුච්චි පුච්චි වූ මහා කුසල ජවනයෝය,

මහග්ගත කුසල තොමනසා සහගත සිත් සතරට හා මාඨී සොමනසා සහගත සිත් සොලොසට ප්‍රත්‍යයවන ගොත්‍රභූ වෛද්‍යත කාර්යවත් සොමනසා සහගත ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත් දෙකය,

මහග්ගත කුසල උපෙක්ඛා සහගත සිත් පසට හා මාඨී උපෙක්ඛා සහගත සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන ගොත්‍රභූ වෛද්‍යත කාර්යවත් උපෙක්ඛා සහගත ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත් දෙකය,

සමාපත්ති විවිධෙහි පශ්චිම පශ්චිම මහද්දගත කුසල යන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුච්චි පුච්චි මහද්දගත ජවනයෝය.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල සකකියෝ නමි:

මහද්දගත කුසල නවය,
මාඨී සිත් සතරය යන ධර්මයෝය.

2. අනුලොම ගොත්‍රභූත අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොම විනයය ගොත්‍රභූ විනයයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

විදසුන් වඩා සම්පූර්ණකොට තොවන්න මග උපදනා කල්හි, භවාඛගවලන භවාඛගුපවේෂ්ඨයන්ට අනතුරුව සංසකාර ධර්මයන් අරමුණු කරමින් මනොවාරාවඡ්ඡනයද, මහා කුසල ඥානසම්ප්‍රයුක්ත කුසල් සිතක් පරිකර්ම, උපවාර, අනුලොම වශයෙන් ඉපිද නිරුඬවූ පසු එම විනයයම නිජාණය අරමුණු කරමින් ගොත්‍රභූ විනයය වශයෙන් ඉපිද නිරුඬවේ. ඉක්බිතිව පිලිවෙලින් සොවාන් මාගී විනයය හා ඵල සිත්ද ඉපිද භවාඛගය වේ. මෙහිදී සංසකාරාරම්භණීකව අනුලොම කෘත්‍යය සිඬි කරමින් උපදනා ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත, නිජාණාරම්භණීකවූ ගොත්‍රභූ විනයයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. අනුලොම වොදනභූත අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොම සිත වොදන සිතට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

සකාදගාමි, අනාගාමි, අභීත් මාගීයට පුළුඹියෙහි උපදනා වොදන විනයය ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත් සතරෙන් එකෙකි. වොදන සිත නිජාණය අරමුණු කරයි එ වොදන සිතට පුළුඹියෙහි උපදනා අනුලොම සිතද, සංසකාරයන් අරමුණු කොට ඇති ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත් සතරෙන් එකෙකි. පුළුඹියෙහි උපදනා අනුලොම සිත පසුව උපදනා වොදන සිතට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම, “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. ගොත්‍රභූ මග්ගස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(ගොත්‍රභූ විතතය සොවාන් මාගී විතතයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන් මාගීය උපදනා විතත චිත්‍රියෙහි එයට පූජීයෙහි උපදනා ගොත්‍රභූ කාත්‍යයවත් කාමාවචර ඥන සම්ප්‍රසුක්ත මහා කුසල් සිත, එයට අතතුරුව උපදනා ලොකොත්තර කුසල සොවාන් මාගී සිතට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. වොදනං මග්ගස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(වොදන සිත, සකාදගාමි, අතාගාමි, අර්හත් යන මාගී විතතයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සකාදගාමි, අතාගාමි, අර්හත් මාගී විතතයන්ට පූජීයෙහි නිජාණාරමමණීකව උපදනා වොදන සිත ඒ මාගීත්‍රයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විවිධ—

කුසලා ධර්මො අඛ්‍යාතනිස්ස ධර්මස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි අව්‍යාකාත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

සතොළොස් ලෞකික කුසලයන්ගේ අත්තිම ජවතයෝය, මාගී ජවත් සතරය.

ප්‍රභතතාන්තර වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාශ ධර්මයෝ නම්:

අනතීරණ සිත් තුනස,
මහා විපාක සිත් අරිය,
මහද්ගත විපාක සිත් නවස,
ලොකොත්තර ඵල සිත් සතරස යන ධර්මයෝ යි

විස්තර වශයෙන් වනාහි අතනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ඇති කුසල ධර්මයෝ නම්:

මහා කුසල ජවනය කෙරෙත් තදුරමමණස වන කල්හි තදුරමමණ ඵකොලොසසය,
මහා කුසල ජවනය කෙරෙත් තදුරමමණස නොවන කල්හි භවාඛන ඵකුත් විස්තසය.

යන මොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන මහා කුසල් අනනිම ජවනය,

පඤ්චවොකාර ත්‍රිභෙතුක භවාඛන නවසට ප්‍රත්‍යය වන රාජාවච්ච කුසල අනනිම ජවනය,

පඤ්චවොකාර ත්‍රිභෙදුක භවාඛන නවසට හා ආකාසානසාඤ්චාසනන භවාඛනසට ප්‍රත්‍යය වන ආකාසානසාඤ්චාසනන කුසල අනනිම ජවනය,

විඤ්ඤාණඤ්චාසනන භවාඛනසට ප්‍රත්‍යය වන විඤ්ඤාණඤ්චාසනන කුසල අනනිම ජවනය,

ආතිඤ්චඤ්චාසනන භවාඛනසට ප්‍රත්‍යය වන ආතිඤ්චඤ්චාසනන කුසල අනනිම ජවනය,

තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාසනන භවාඛනසට ප්‍රත්‍යය වන තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාසනන කුසල අනනිම ජවනය,

ත්‍රිභෙතුක භවාඛන තෙලෙසට හා නිරෝධ සමාපන්ති යෙන් තභිත කල්හි අනානාමි ඵල විතතසටද ප්‍රත්‍යය වන තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාසනන කුසල අනනිම ජවනය,

සොවාන් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වන සොවාන් මාභී වින්‍යය,
සකාදුගාමි ඵලයට ප්‍රත්‍යය වන සකාදුගාමි මාභී වින්‍යය,

අනාගාමි ඵලයට ප්‍රත්‍යය වන අනාගාමි මාභී වින්‍යය,
අර්හත් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වන අර්හත් මාභී වින්‍යය,
යන මෙකී කුසල ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් යට දක්වනලද ලෞකික කුසල විපාක සිත් විස්ස සහ ලොකොත්තර ඵල සිත් සතරද ලැබෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන, අනිනතර, සමනනතර, උපනිස්සය, කම්ම, නිජජී, විගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සයෙන් අනිනතර ශක්ති විශේෂය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්

1. කුසලං චුට්ඨානස්ස අනිනතර පච්චයෙන පච්චයො.

(සතළොස් ලෞකික කුසලයන්ගේ අනතිම ජචතය එයට අනතුරුව තදුරමමණය උපදනා කල්හි ඒ තදුරමමණයටද, භවාඛගය උපදනා කල්හි භවාඛගයටද අතනතර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අතනතර ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්ම වශයෙන් සතළොස් ලෞකික කුසලයන්ගේ අනතිම ජචතය ගතයුතු.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන් ජචතයට අනතුරුව තදුරමමණ උපදනා කල්හි තදුරමමණ එකොළොසද, තදුරමමණ නොවන කල්හි භවාඛග එකුත් විස්සද ගතයුතු.

මෙසේ සතලොස් ලෝකික කුසලයන්ගේ අත්තිම ජවනය අව්‍යාකෘත ධර්ම වූ තදුරමමණ එකොලොස හා හවාමග එකුත් විස්සට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. මහොගා එලය්‍ය අනිගතර පච්චසෙන පච්චසො.

(මාගී සිත් සතර එල සිත් සතරට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන් මාගී සිත එයට අනතුරුව උපදනා සොවාන් එල සිතටද, එමෙන්ම සකාදගාමී මාගී සිත සකාදගාමී එල සිතටද, අනාගාමී මාගී සිත අනාගාමී එල සිතටද අර්හත් මාගී සිත අර්හත් එල සිතටද අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. අනුලොමං සෙක්ඛාය එල සමාපත්තියා අනිගතර පච්චසෙන පච්චසො.

(සංස්කාර ධර්මයන් අරමුණු කරමින් අනුලොම කෘත්‍යයෙන් උපදනා මහා කුසල ඥානසම්ප්‍රසූක්ත සිත් සතර ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයාගේ එල සමාපත්තියට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

සොවාන්, සකාදගාමී, අනාගාමී නම් වූ ආර්යීයන් වහන්සේලා නම තමන්ගේ එලයට සමවදනා කල්හි, ඒ එල වින්තයට පූච්ඡෙහි උපදනා අනුලොම සිත එයට අනතුරුව උපදනා එල වින්තයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. නිවරාධා වුට්ඨගතහස්ස නෙට්ඨසඤ්ඤානාසඤ්ඤා-යවනා කුසලං එල සමාපත්තියා අනිගතර පච්චසෙන පච්චසො.

(නිරෝධ සමාපත්තියෙන් නගින්නාවූ අනාගාමී පුද්ගලයාගේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසලය, අනාගාමී ඵල සමාපත්තියට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

නිරෝධ සමාපත්තියට සමවදිනු හැකිවන්නේ අෂ්ට-සමාපත්තිලාභී අනාගාමී සහ අෂ්ටසමාපත්තිලාභී රහතන් වහන්සේට පමණය.

අෂ්ටසමාපත්තිලාභී අනාගාමී ආයතීයන් වහන්සේ නිරෝධ සමාපත්තියට සමවදිනු කැමති කල්හි පිළිවෙලින් ප්‍රථම ධ්‍යානය පටන් ආකිඤ්චඤ්ඤායතන ධ්‍යානයන්ට සමවැද එයින් නැගිට පුළු කෘත්‍යයන් කොට අවසාන යෙහි හවාඛග වලන හවාංගුපච්ඡේදයන් ඉපිද නිරුඬවූ පසු, අකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය අරමුණු කොට මනෝ-ආරාවඡ්ඡනය හා උපචාර අනුලෝම, වෛදන කෘත්‍යවත් කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රසූතන මහ කුසල උපෙක්ඛා සහගත විත්තය ඉපිද නිරුඬ වේ. එයට අනතුරුව නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන කුසල විත්තය දෙවරක් ඉපිද නිරුඬ වූ පසු විත්ත සන්තතිය බිඳීයාමෙන් නිරෝධ සමාපත්තියට සමවැදුනේ වේ. එතැන් සිට විත්තයන්ගේ හා විත්තජ රූපයන්ගේ ඉපැදීමක් නැත. අධිෂ්ඨානය කළ පරිදි නිරෝධ සමාපත්තියට සමවැද එයින් නැගීමේ දී අනාගාමී ඵල සිත එක් වරක් ඉපිද නිරුඬවීමෙන් පසු හවාඛගය වේ. නිරෝධ සමාපත්තියට සමවැදීමේදී අවසාන වශයෙන් ඇතිවූ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසල් සිතටත් එයින් නැගීමේදී පළමුකොට ඇතිවන අනාගාමී ඵලසිතටත් අතර කාලයේදී විත්තයන්ගේ ඉපැදීමක් නැති හෙයින් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසලය නිරෝධ සමාපත්තියෙන් නැගීමේ දී ඇතිවන අනාගාමී ඵල සිතට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ යයි කියනු ලැබේ.

3. විපිභ

අකුසලෝ ධ්‍යමමා අකුසලසා ධ්‍යමසා අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො,

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අනන්තර ජවනය භාර පුළු පුළු වූ දෙළොස් අකුසල ජවනයෝය.

ප්‍රත්‍යාත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රථම ජවනය භාර පශ්චිම පශ්චිම වූ දෙළොස් අකුසල ජවනයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අනන්තර, සමන්තර ආසේවන, නජී, විගන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන් අනන්තර ශක්ති විශේෂය ලැබේ.

මේ විෂයට අනුවාද වශයෙන්

පුරිමා පුරිමා අකුසලා ඛනිා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං අකුසලානං ඛනිානං අනන්තර පච්චිමයන පච්චිමයා.

(පුළු පුළු වූ අකුසල සකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ අකුසල සකකියන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

දෙළොස් අකුසල විත්තයන් අතුරෙන් යම් අකුසලේ සිතක් ජවනකාර්යයෙන් උපදතා කල්හි පළමු අකුසල ජවනය, දෙවන අකුසල ජවනයට ද, දෙවන ජවනය තුන්වන ජවනයටද, තුන්වන ජවනය සතරවන ජවනයටද, සතර වන ජවනය පස්වන ජවනයට ද, පස්වන ජවනය සවෙනි ජවනයට ද, සවෙනි ජවනය සත්වන ජවනයට ද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙය “අකුසල ඛණීය අකුසල ඛණීයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවිම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විවිධ

අකුසලා ධර්මො අබ්‍යාකානස්ස ධර්මස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි දී අව්‍යාකාන ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයේ නම්—

දොළොස් අකුසලයන්ගේ අනන්තර ජවනයෝය.

ප්‍රත්‍යයාත් පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයේ නම්—

- සන්තීරණ තුතය
- මහා විපාක අටය
- මහද්ගත විපාක නවය
- යන විපාක විතතයෝ ය.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්

අකුසලං චූට්ඨානස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(දොළොස් අකුසලයන්ගේ අනන්තර ජවනය, එයට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයට හෝ භවාඛයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ලොහමුල මොහමුල ජවනයන් කෙරෙන් තදුරමමණය වන කල්හි අනන්තර ජවනය, තදුරමමණ එකොළොසට ද,

තදුරමමණය නොවන කල්හි අනන්තර ජවනය භවාඛය එකුත් විස්සට ද,

දොසමුල ජවනය කෙරෙන් තදුරමමණය වන කල්හි අන්තිම ජවනය උපෙක්ඛා තදුරමමණ පසට ද,

තදුරමමණ නොවන කල්හි කාම උපෙක්ඛා භවාඛය සයටද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

5. විවිධ.

අඛණ්ඩතො ධර්මො අඛණ්ඩතස්ස ධර්මස්ස අනන්තර පටිච්ඡයන පටිච්ඡයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්.

අභීත් චූති විතතය හැර පූඪී පූඪී චූ විපාක සිත් සතිස හා ක්‍රියා සිත් විස්සය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

අභීත් චූති විතතය සතිතචූ පශ්චිම පශ්චිම චූ විපාක සිත් සතිස හා ක්‍රියා සිත් විස්සය.

මෙහිදී සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන අනන්තර, සම-නන්තර, උපනිස්සය, ආච්ඡන්දන, නජඪී, විගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සයෙන් අනන්තර ශක්තිය ලැබේ.

විස්තර වශයෙන් ප්‍රත්‍යයවීම මෙසේ යි—

අනන්තර ප්‍රත්‍යය ධර්ම	අනන්තර ප්‍රත්‍යොන්පන්න ධර්ම
ප්‍රතිතකී නාමසකකු	— ප්‍රථම භවාඛත නාමසකකු
ප්‍රථමාදී පූඪී පූඪී භවාඛත නාමසකකු	} ද්විතීයාදී පශ්චිම භවාඛත නාමසකකු
පඤ්චවොකාර භවාඛගු පච්ඡේද	
අරූප භවාංගුපච්ඡේද	4 — මනොචාරාවඡ්ඡනය
පඤ්චචාරාවඡ්ඡනය	— පඤ්ච විඤ්ඤයෝ
සම්පට්ඨිච්ඡනයෝ	— සන්තීරණයෝ
සන්තීරණයෝ	— ව්‍යවසථාපනය

ප්‍රථම ව්‍යවස්ථාපනය	}	පරිත්‍යාගමයේ විවිධයේ විනිස ව්‍යවස්ථාපනය	
විනිස ව්‍යවස්ථාපනය		පඤ්චවොකාර භවාදිත	15
ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවර්ජනයෝ	}	අති මහන්තාරමය, විභු- තාරමය, අවිභුතාරමය විවිධයේ හසිනොත්පාද මහා- ක්‍රියා ප්‍රථම ජවනයෝ	
ප්‍රථම ක්‍රියා ජවනය	—	එම විනිස ක්‍රියා ජවනය	
විනිස ක්‍රියා ජවනය	—	තෘතීය ක්‍රියා ජවනය	
තෘතීය ක්‍රියා ජවනය	—	චතුර්ථ ක්‍රියා ජවනය	
චතුර්ථ ක්‍රියා ජවනය	—	පඤ්චම ක්‍රියා ජවනය	
පඤ්චම ක්‍රියා ජවනය	—	අභ්‍යන්තර ක්‍රියා ජවනය	
අභ්‍යන්තර ක්‍රියා ජවනය	—	සප්තම ක්‍රියා ජවනය	
හසිනොත්පාද අනුම ජවනය	}	හසිනොත්පාදය කෙරෙහි නදරමය වන කල්හි සොමනස්ස නදරමය 5 නොවන කල්හි පඤ්චවො- කාර ත්‍රිභේදක භවාදිත 9	
සොමනස්ස සහගත මහා ක්‍රියා අනුම ජවනය	}	මහා ක්‍රියා සොමනස්ස ජව- නයන් කෙරෙහි නදරම- ය වන කල්හි සොමනස්ස නදරමය 5 නොවන කල්හි ත්‍රිභේදක භවාදිත 13	
උපෙක්ඛා සහගත මහා ක්‍රියා අනුම ජවනය	}	මහා ක්‍රියා උපෙක්ඛා සහගත ජවනය කෙරෙහි නදරම- ය වන කල්හි උපෙක්ඛා නදරමය 6 නොවන කල්හි ත්‍රිභේදක භවාදිත 13	
ප්‍රථම නදරමය	—	විනිස නදරමය	
විනිස නදරමය	—	කාම භවාදිත	10

අනුලොම කාතාවන් මහා ක්‍රියා ප්‍රථමවය 2	}	මහද්ගන ක්‍රියා සොමනසස සිත් 4 අභීන් ඵල සොමනසස සිත් 4
අනුලොම කාතාවන් මහා ක්‍රියා තෘතීයවය 2	}	මහගගන ක්‍රියා උපෙකබාසගගන සිත් 5 අභීන්ඵල උපෙකබාසගගන සිත්
සමාපජ්ජන විවිත්ති පුච්චි මහද්ගන ක්‍රියා ජවනයෝ	}	සමාපජ්ජන විවිත්ති පශ්චිම පශ්චිම මහද්ගන ක්‍රියා ජවනයෝ
රූපාවචර ක්‍රියා අනතිම ජවනයෝ	}	පඤ්චවොකාර ත්‍රිභේදාක හවාඛන 9
ආකාසානඤ්චායනන ක්‍රියා අනතිම ජවන	}	ආකාසානඤ්චායන හවාංගය හා පඤ්චවොකාර ත්‍රිභේදාක හවාඛන 9
විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා අනතිම ජවනය	}	පඤ්චවොකාර ත්‍රිභේදාක හවාඛන 9 විඤ්ඤාණඤ්චායනන හවාංගය
ආකිඤ්චඤ්ඤායනන ක්‍රියා අනතිම ජවනය	}	පඤ්චවොකාර ත්‍රිභේදාක හවාඛන 9 ආකිඤ්චඤ්ඤායනන හවාඛනය
නෙවසඤ්ඤාතාසඤ්ඤා-යනන ක්‍රියා අනතිම ජවනය	}	ත්‍රිභේදාක හවාඛන තෙලෙස හා තරොධි සමාපනතියෙන් නගින අවසථාවෙහි අර්හත් ඵලය
පුච්චිපුච්චි ඵලසිත් සතර අනතිම ඵල ජවනයෝ	—	පශ්චිම පශ්චිම ඵලසිත් සතර — ත්‍රිභේදාක හවාඛන තෙලෙස
මිතිය තදුරමමණය	}	මරණාසන්නයෙහි තදුරමමණයට අනතුරුව චූතිය වන කල්හි කාම චූති සිත් දසය

මහා ක්‍රියා පඤ්චම ජවනය	} ජවනයට අනතුරුව වූනිය වන කල්හි ත්‍රිභේතුක වූනි තෙලෙස
------------------------	--

හවාඛග එකුත්විස්ස	} හවාඛගයට අනතුරුව වූනිය වන කල්හි වූනි එකුත්විස්ස
------------------	--

විභේතුක අනන්තුක වූනිහු — කාමප්‍රතිසංකී දසය (10)

කාමත්‍රිභේතුක වූනිහු සතර — ප්‍රතිසංකී එකුත්විස්ස (19)

රූපාවචර වූනි පස	} සභේතුක ප්‍රතිසංකී සතලොස (17)
-----------------	--------------------------------

ආකාසානඤ්චායනන වූනිය	} කාමත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසංකී සතර (4) අරූප ප්‍රතිසංකී සතර (4)
---------------------	---

විඤ්ඤාණඤ්චායනන වූනිය	} කාමත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසංකී සතර (4) උපරිම අරූපප්‍රතිසංකී (3)
----------------------	--

ආකිඤ්චඤ්චායනන වූනිය	} ත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසංකී සතර ආකිඤ්චඤ්චායනන නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා-යනන ප්‍රතිසංකී දෙක (2)
---------------------	--

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා-යනන වූනිය	} කාමත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසංකීන් හා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා-යනන ප්‍රතිසංකීය
---------------------------	---

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

1. සුච්චා සුච්චා විපාකාබ්‍යාභිතා කිච්චාබ්‍යාභිතා ඛනා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං විපාකාබ්‍යාභිතානං කිච්චා-බ්‍යාභිතානං ඛනානං අනන්තර පච්චිකයන පච්චයො.

(පුච්චි පුච්චි විපාක ක්‍රියා අව්‍යාකාන ස්කන්ධයෝ පඤ්චිම පඤ්චිමවු විපාක ක්‍රියා අව්‍යාකාන ස්කන්ධයන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අතීත චුතිචිතතය හැර පූච්චි පූච්චි විපාක ක්‍රියා නාමස්කන්ධයෝ අතීත චුතිය සතිතචු පශ්චිමචු විපාක ක්‍රියා නාමස්කන්ධයන්ට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යච්චි ‘අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරච්චිම’ යයි කියනු ලැබේ.

2. භවඛගං ආවජ්ජනාය අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භවාඛගුපච්චේද ඵකුන්චිස්ස ආවර්ජනා සිත් දෙකට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පඤ්චවාරික චිචිත්ති භවඛගුපච්චේදය පඤ්චවාරාවජ්ජන යටද. මනොවාරික චිචිත්ති භවඛගුපච්චේදය මනො-වාරාවජ්ජනයටද අරූප භවාඛගුපච්චේද සතර මනොවාරා-වජ්ජනයටද, අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයච්චිම” අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරච්චිම” යයි කියනු ලැබේ.

3. කිසියං චුට්ඨානස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(ආවජ්ජනාවය හැර ඉතිරි ක්‍රියා සිත් අටළොසෙහි අනතිම ජවනය හා ව්‍යවසථාපන චිතතය තදුරමමණ, භවාඛගයන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

භසිතොත්පාදය, මහා ක්‍රියා අටය, මහගත ක්‍රියා නවය යන අටළොස් ක්‍රියා චිතතයන්ගේ අනතිම ජවනය එයට අනතුරුව ඇතිවන තදුරමමණයට හෝ භවාඛගයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එසේම වොට්ඨපන චිතතය එයට අනතුරුව භවාඛගය වන කල්හි ද ඒ භවාඛගයට ද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙයද “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරච්චිම” යයි කියනු ලැබේ.

4. අරහතො අනුලොමං ඵලසමාපනතියා අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(රහතන් වහන්සේගේ අනුලොම කෘත්‍යවන් මහා ක්‍රියා ප්‍රථම වය හා නෘතීයවය අතීන් ඵල විත්තයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන් වහන්සේ ඵලසමාපනතියට සමවදිත කල්හි මහාක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රසූක්ත සිත් සතර අනුලොම කෘත්‍යය යෙත් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු අතීන් ඵලසිත් උපදී. එකල්හි ඒ අනුලොම සිත අර්හත් ඵල සිතට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

**5. නිරොධා වුට්ඨහනනස්ස නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා-
යතන කිට්ඨං ඵලසමාපනතියා අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.**

(රහතන් වහන්සේ නිරොධ සමාපතියෙන් නැගීමේදී නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන අන්තිම ජවනය අර්හත් ඵල සිතට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන් වහන්සේ නිරොධ සමාපතියට සමවැදීමේ දී අන්තිම විත්තය වශයෙන් ලැබෙන්නේ නෙවසඤ්ඤා-
නාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා ජවනයයි. අධිස්ථානයෙන් පසු නිරොධ සමවතින් නැගීමේදී පළමුව ඇතිවන්නේ අර්හත් ඵල සිතයි. එබැවින් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා ජවනය නිරොධ සමවතින් නැගීමේදී අර්හත් ඵල විත්තයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙයද “අව්‍යාකෘතා ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ

6. විපියං—

අඛ්‍යාතතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මය නම්—

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජන විත්තයයි.

ප්‍රත්‍යෝන්‍යන්ත වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්ම නම්—
මහා කුසල ප්‍රථම ජවනයයි.

මෙහිදී අනිනතර, සම්මනනතර, උපනිස්සය, ආසෙවන, නිසී, විභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් අනිනතර ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්,

ආවජ්ජනා කුසලානං බ්‍රහ්මානං අනිනතර පච්චයෙන පච්චයො.

(මනෝචාරාවර්ජන විත්තය එයට අනතුරුව උපදින ප්‍රථම කුසල ජවනයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කාමාවචර මහා කුසල් සිත් අරෙන් එකක් ජවන කාර්යයෙන් උපදනා කල්හි එම විත්තවිපියෙහි ප්‍රථම ජවනයට පෙර උපදනා ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජන විත්තය ප්‍රථම මහා කුසල ජවනයට අනන්තර ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. විජිය—

අබ්‍යාකෘතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අනිනතර පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මය නම්—

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනයයි.

ප්‍රත්‍යක්ෂානන්ත වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මය නම් දෙළොස් අකුසලයන්ගේ ප්‍රථම ජවනයයි.

මෙහිදී අනන්තර, සමන්තනර, උපනිසාය, ආසේවන, නිසී, විභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් අනන්තර ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්,

ආවජ්ජනා අකුසලානං ඛණ්ඩානං අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො

(මනෝචාරාවජ්ජනය එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

දෙළොස් අකුසල විභවයන් අතුරෙන් යම් සිතක් ජවන කෘත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි, එයින් පලමු ජවනයට පූර්ණයකි ඇතිවන ව්‍යවසථාපන මනෝචාරාවජ්ජන සිත ඒ ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ

5. සමන්තනර ප්‍රත්‍යය

මනාකොට, අන්තරයක් ඇතිවීමට අවකාශ නොදී, ප්‍රත්‍යය නිරුඬවීමෙන් පසු එලෙස ඇතිවීමට උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මය සමන්තනර ප්‍රත්‍යය නම්. විභව පරමපරාව නොසිදෙන පරිදි ක්‍රමානුකූලවම මනාකොට පශ්චිම පශ්චිම විභවයන්ගේ උත්පතනයට උපකාර වන පූර්ණ පූර්ණ විභවය සමන්තනර ප්‍රත්‍යයයි. අනන්තර සමන්තනර ප්‍රත්‍යය දෙදෙනාගේ ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යක්ෂානන්ත ධර්මයන්ගේ කිසිදු වෙනසක් නැත. එහෙයින් සමන්තනර ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය අනන්තර ප්‍රත්‍යයෙහි දක්වන ලද පරිද්දෙන් දැක යුතු.

අනන්තර ප්‍රත්‍යය මෙන් සමන්තතර ප්‍රත්‍යයාගේ ද විසඳීමාචාර හෙවත් විවි සතකි.

1. විවිධය—

කුසලො ධර්මො කුසලාසු ධර්මාසු සමන්තතර පච්චසෙත පච්චසො.

කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සමන්තතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

1. පුරිමො පුරිමො කුසලො ඛනිං පච්චමානං පච්චමානං කුසලානං ඛනිං සමන්තතර පච්චසෙත පච්චසො.

(පුරි පුරි වූ කුසලසකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල සකකියන්ට සමන්තතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. අනුලොමං ගොත්‍රභුසු සමන්තතර පච්චසෙත පච්චසො.

(අනුලොම සිත ගොත්‍රභු විතතයට සමන්තතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. අනුලොමං වොදනසු සමන්තතර පච්චසෙත පච්චසො.

(අනුලොම සිත වොදන විතතයට සමන්තතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. ගොත්‍රභු මග්ගසු සමන්තතර පච්චසෙත පච්චසො.

(ගොත්‍රභු විතතය තොචාන් මාගී සිතට සමන්තතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

5. වොදනං මග්ගසු සමන්තතර පච්චසෙත පච්චසො.

(වොදන සිත සකාදගාමි, අනාගාමි, අර්හත් මාගී විතතයන්ට සමන්තතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

2. විවිධ—

කුසලා ධර්මය අධ්‍යායනසං ධර්මසං සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අධ්‍යායන ධර්මයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. කුසලං චුට්ඨානසං සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනතිම කුසල ජවනය, එයට අනතුරුව උපදනං තදුරමමණංපි හෝ භවාඛයංට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2 මග්ගො ඵලසං සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(මාගී සිත ඵල විතනයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3 අනුලොමං සෙක්ඛාය ඵල සමාපනතියා සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොමී සිත සෙක්ඛයන් වහන්සේගේ ඵලවිතනයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. භිජරාධා චුට්ඨානසං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාසනන කුසලං ඵලසමාපනතියා සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අභිජරාධාසමාපනතිලාභී අනාගාමී පුද්ගලතෙමේ නිරෝධ සමාපනතියෙන් නැගීමේදී, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාසනන කුසල් සිත අනාගාමී ඵලසිතට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. විෂය—

අකුසලො ධර්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්,

පුරිමා පුරිමා අකුසලාඛනියා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං අකුසලානං ඛනියානං සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

පුච්චි පුච්චි චූ අකුසලස්සකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම චූ අකුසල සකකියන්ට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4 විෂය—

අකුසලො ධර්මො අඛ්‍යාතතස්ස ධම්මස්ස සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අඛ්‍යාතත ධර්මයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසලං චූඛ්‍යාතස්ස සමනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනන්ත අකුසල ජවතය එයට අනතුරුව උපදනා තදුරම්මණයට හෝ භවාභිතයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. විෂය—

අඛ්‍යාතතො ධර්මො අඛ්‍යාතතස්ස ධම්මස්ස සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අඛ්‍යාතත ධර්මය අඛ්‍යාතත ධර්මයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. පුරිමා පුරිමා විපාකාබ්‍යාභතා කිරියාබ්‍යාභතා බ්‍යාභතා පච්ඡමානං පච්ඡමානං විපාකාබ්‍යාභතානං කිරියාබ්‍යාභතානං බ්‍යාභතං සමනනතර පච්චසෙතා පච්චසෙයා.

(පුළු පුළු වූ විපාක ක්‍රියා විතතයෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ අකුසල ස්කන්ධයන්ට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. හවඛනං ආවජ්ජනාය සමනනතර පච්චසෙතා පච්චසෙයා.

(හවාඛගුපච්ඡද විතතය ආවජ්ජනා විතතවෑට සමනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. කිරියං වුට්ඨානස්ස සමනනතර පච්චසෙතා පච්චසෙයා.

(අත්තිම ක්‍රියා ජවනය හා වොට්ඨපනය තදුරමඤ හවාඛයන්ට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. අරහතො අනුලොම ඵලසමාපනතියා සමනනතර පච්චසෙතා පච්චසෙයා.

(රහතන් වහන්සේගේ අනුලොම විතතය අභීන් ඵල විතතයට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

5. නිරොධා වුට්ඨහනනසස්ස නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන කිරියං ඵලසමාපනතියා සමනනතර පච්චසෙතා පච්චසෙයා.

(රහතන් වහන්සේ නිරොධ සමාපනතියෙන් නැතිමේදී නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන අනතිම ජවනයඅභීන් ඵල විතතයට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. විපිය—

අබ්‍යාභතනා ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස සමනනතර පච්චසෙතා පච්චසෙයා.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්;

ආචර්ජනා කුසලානං ඛනිානං සමනනතර පච්චසෙත පච්චසයා.

(මනොචාරාවර්ජනය, එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම කුසල ජවනයට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. විපිය—

අඛ්‍යාකෘතො ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස සමනනතර පච්චසෙත පච්චසයා.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

ආචර්ජනා අකුසලානං ඛනිානං සමනනතර පච්චසෙත පච්චසයා.

(මනොචාරාවර්ජනය, එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම අකුසල ජවනයට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මේ විපිත්ති විසාරය අනනතර ප්‍රත්‍යය විසාරයට සමාන බැවින් එය බලා දකනුයුතු.

6. සහජාන ප්‍රත්‍යය

සියළුම නාම රූප ධර්මයෝ උපදනා කල්හි අත්‍ය ධර්මයන් හා එක්ව, සමූහ වශයෙන් මිස, හුදකලාව නුපදිති. එසේ සමූහ වශයෙන් උපදනා ධර්මයන් අතුරෙන් එක් එක් ධර්මයක් තමා හා උපදනා අත්‍ය ධර්මයන්ගේ ඉපදීමටද උපකාර වේ. මේ උපකාරක ශක්ති විකෛෂ්‍යට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. එබැවින් එක්ව ඉපදීම්

වශයෙන් අන්‍ය ධර්මයන්ගේ ඉපැදීමටද මේ සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තිය උපකාර වේ. එක්ව උපදනා ධර්ම රාශියට අයත් සියළුම ධර්ම ඔවුනොවුන්ට සහජාත වශයෙන් ප්‍රත්‍යවන බව දැකියුතු. සහජාත ප්‍රත්‍යයවන ආකාරය දැක්වීමේ පහසුව සඳහා අරූප ධර්ම සමූහය සකකි වශයෙන් සතර කොටසකට බෙදා දක්වනු ලැබේ. එනම්: වෛදනාසකකිය, සංඥාසකකිය, සංඝාරාසකකිය, විඥානාසකකිය යන සකකි සතරය. මෙයින් එක් සකකියක් ඉතිරි ස්කකි තුනටද, ඉතිරි ස්කකි තුන ඒ එක් ස්කකියටද, ස්කකි දෙකක් ඉතිරි ස්කකි දෙකටද, සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

පඤ්චවෝකාර භූමිතොති මේ නාමස්කකියෝ උපදනා කල්හි එය හා සමගම විතතජ රූපයෝද උපදීති. එසේ උපදනා විතතජ රූපයනට ඒ නාමස්කකියෝ සහජාත ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. එබැවින් නාමස්කකියෝ ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දැකියුතු. එහෙයින් නාම ධර්ම රාශිය සහජාත ප්‍රත්‍යය හා ප්‍රත්‍යෝන්පන්නද වෙති. විතතජ රූපයෝ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න පමණක් වෙති. තවද, රූප ධර්මයන් උපදනා කල්හි රූපකලාප වශයෙන් උපදී. එක් එක් රූප කලාපයක මහා භූතයෝ ඔවුනොවුන්ට හා උපාදා රූපයන්ටද සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති. මේ මහා භූතයෝ ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යෝන්පන්න දෙකටම අයත් වෙති. උපාදාය රූපයෝ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න පමණක් වෙති. පඤ්චවෝකාර ප්‍රතිසකි නාමස්කකියෝ ඔවුනොවුන්ට හා හදයවසනු රූපයෙන් අන්‍යමු ප්‍රතිසකි කමීජ රූපයන්ටද සහජාත ප්‍රත්‍යය වෙති එබැවින් ඒ ප්‍රතිසකි නාමස්කකියෝ ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යෝන්පන්න දෙකටම අයත් වෙති.

හාදය වසනුවෙන් අන්‍යමු කමීජ රූපයෝ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න පමණක් වෙති. ප්‍රතිසකි කමීජ රූපයන් අනුරන් හදයවසනු රූපය පමණක් නාමස්කකියන්ටද සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති.

සහජාන ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය

සහජාන ප්‍රත්‍යයවන ධර්මයෝ නමි:

ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූප ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යයවන සියලු එකුත් අනු විතතය හා වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාම ස්කන්ධයෝය.

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යයවන විතතජ, ප්‍රතිසන්ධි කමීජ, බාහිර, ආභාරජ, සාතුජ, අසංඤ්‍ය සත්ති කමීජ රූපයන්ට අයත් සියලු මහා භූතයෝය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යයවන භාදයවස්තු රූපය,

භාදයවස්තු රූපයට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂජනන වන ධර්මයෝ නමි:

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන සියලු එකුත් අනු විතතය හා වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝය.

නාමස්කන්ධයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන විතතජ රූප හා ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝ යි.

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන සකල මහා භූතයෝය. මහාභූතයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන උපාදය රූපයෝය.

භදයවස්තු රූපයෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝ ය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන භාදයවස්තු රූපය යන ප්‍රත්‍යොක්ෂජනන ධර්මයෝයි.

සියලුම විතත වෛතසික රූපයෝම ප්‍රත්‍යොක්ෂජනන-යන් වන බැවින් සහජාන ප්‍රත්‍යයට ප්‍රත්‍යන්තික ධර්ම නැත.

සහජාත ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසඳීමා මාර හෙවත් විචිතවයකි.

1. විධිය—

කුසලා ධර්මෝ කුසලසා ධර්මසා සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

- කුසල් සිත් එක්විසාය (21)
- වෛතසික අටතිසය (38)

යන අවයව නාමසකකිය ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

- කුසල් සිත් එක්විසාය (21)
- වෛතසික අටතිසය (38)

යන අවයව නාමස්කකිච්ච ප්‍රත්‍යොත්පන්නා ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී සහජාත, නිසාස, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, සම්පසුචන, අභි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් සහජාත ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

1. එකො බන්ධා නිශ්චිතනා බන්ධානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විතරයන් පිළිබඳ වූ සතර නාමසකකිය යන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල් සිත් එක්විසය, වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයන්හි එක් විතතක්ෂණයක පහලවන්නාවූ වෛදනා, සංඥා, සංඛාර, විකුකුණ යන සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුන ඉපදීමට සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම” කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. තපයා බන්ධා එකස්ස බන්ධස්ස සහජාතා පච්චයෙන පච්චපයා.

එක්විසි කුසල් සිත් පිලිබඳ වූ සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි නාමස්කන්ධයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙබන්ධා විනනං බන්ධානං සහජාත පච්චයෙන පච්චපයා.

(එක්විසි කුසල් සිත් පිලිබඳ වූ සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ කුසල විතතයන් පිලිබඳ වූ සතර නාමස්කන්ධ වෙන් වෙන් වශයෙන් එක් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනටද, අමුභ වශයෙන් සකන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයටද, සකන්ධ දෙකක් ඉතිරි ස්කන්ධ දෙකට ද ඔවුනොවුන් ගේ ඉපදීමට සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම. “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විපිය—

කුසලො ඛිමමො අඛ්‍යාතනස්ස ඛිමස්ස සහජාතා පච්චයෙන පච්චපයා.

(කුසල ධර්මය අඛ්‍යාතන ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල්
සිත් එක් විස්ස ය,

වෛතසික අටතිස ය,

යන අවෘච වූද, සමුහ වූද, නාමස්කන්ධයෝ යි.

ප්‍රත්‍යයාන්පත්ත ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත
ධර්මයෝ නම්:

කුසල විතත සමුච්චාන වූ විතතජ රූපයෝ යි

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිස්සය සමපසුතත,
අනි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන් සහජාත
ශක්තියම ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

කුසලා ඛනිා විතත සමුච්චානානං රූපානං සහජාත
පච්චායන පච්චායො.

(කුසල් වූ, අවෘච වූද, සමුහවූද නාමස්කන්ධයෝ සිතීන්
උපදවන්නා වූ රූපයන්ට හෙවත් විතතජ රූපයන්ට
සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය, යන
නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක එකක් වූද, දෙක බැගින් වූද,
තුන බැගින් වූද, සතරදෙනම වූ ද, නාමස්කන්ධයෝ විතතජ
රූපයන්ට සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම ‘කුසල ධර්මය
අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර
වීම’ යයි කියනු ලැබේ.

3. විවිධය—

කුසලා ඛණිා කුසලසාව අඛණිතසාව ධර්මසාව
සහජාත පච්චායන පච්චායො.

(කුසල ධර්මය කුසලාච්චාකෘත ධර්මයට සහජාත
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාච්ඡාසාන ධර්මයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ
කුසල් සිත් එක් විස්සය,
වෛතසික අටතිසය,
යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යානන්දනා වශයෙන් ලැබෙන කුසලාච්ඡාසාන
ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක් විස්සය
වෛතසික අටතිසය
විතතජ රූපයෝය
යන ප්‍රත්‍යානන්දනා ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාන, නිස්සය, අත්ථි,
අවිභව යන ශක්ති සතරෙන් සහජාන ශක්තියම ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

**1. කුසලො එභො ධර්මො නිශ්ඡානනා ධර්මානං
විතතසමුට්ඨානානාඤ්ච රූපානං සහජාන පච්චිවසෙන
පච්චිවසො.**

(කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
ධර්ම සමූහය අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාම
ස්කන්ධ තුනට හා විතතජ රූපයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. භවො ධර්මො එභස්ස ධර්මස්ස විතතසමුට්ඨානා
නාඤ්ච රූපානං සහජාන පච්චිවසෙන පච්චිවසො.**

(කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
ධර්ම සමූහය අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි නාම-
ස්කන්ධයට හා විතතජ රූපයන්ටද සහජාන ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ බන්ධා විනනා බන්ධානං විනන සමුට්ඨානා-
නසමු රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
ධර්ම අතුරෙන් නාමස්කකු දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකු
දෙකට හා විතතජ රූපයන්ටද සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය
යන නාමස්කකුයන් අතුරෙන් එක එකක් වූද, දෙක බැගින්
වූද, තුන බැගින් වූද සතර දෙනම වූද නාමස්කකුයෝ
ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාන ශක්ති-
යෙන් ප්‍රත්‍යවීම “කුසල ධර්මය කුසලොත්‍යාකාන ධර්මයන්ට
සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු
ලැබේ.

4. විපිය—

අකුසලො ධම්මො අකුසලං ධම්මං සහජාන
පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි අකුසල ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාරවන අකුසල ධම්මෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය
වෛතසික සත් විස්සය

යන අවයවනාමස්කකු වූ ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ හි

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ
නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය,
වෛතසික සත් විස්සය,

යන අවයව නාමස්කකු වූ ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධම්මෝ හි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. අකුසලො එකො ඛකො නිශ්ශන්තං ඛකානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විතනයන් පිලිබඳ වූ සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. නයො ඛකා එකං ඛකං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විතනයන් පිලිබඳ වූ නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛකා වින්තං ඛකානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විතනයන් පිලිබඳ වූ නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ දෙළොස් අකුසල විතනයන් පිලිබඳ වූ නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක එකක් වූද, දෙක බැගින් වූද, තුන බැගින් වූද, නාමස්කකියෝ ඔවුනොවුන්ට සහජාන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විපිය—

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාතිතං ධම්මං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාතිත ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම් - පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදින අවස්ථාවෙහි වූ

අකුසල් සිත් දෙළොසය

වෛතසික සන්විස්සය

යන අවයව වූ ද, සමූහ වූ ද නාමසකකියෝසි.

ප්‍රත්‍යාන්සන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

අකුසල විතත - සමුට්ඨාන (විතතජ) රූපයෝසි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

අකුසලාබ්‍යා විතත සමුට්ඨානානසච්ච රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් වූ, අවයව වූ ද, සමූහ වූ ද නාමසකකියෝජ ඒ අකුසල් සිත්වලින් උපදවනු ලබන්නා වූ විතතජ රූපයන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල් සිත් දෙළොසය වෛතසික සන්විස්සය යන නාමසකකියන් අතුරෙන් එක එකක් වූ ද, දෙක බැගින් වූ ද, තුන බැගින් වූ ද, සතරදෙනම වූ ද නාමස්කකියෝ විතතජ රූපයන්ට සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. විපීය—

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්සච, අබ්‍යාබ්‍යාස්සච ධම්මස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල ධර්මය අකුසලාච්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාලාසාකාන ධර්මයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ
අකුසල් සිත් දෙළොසය
වෛතසික සන්චික්ඛය
යන අවයව නාමසකකුසලයෝය.

ප්‍රත්‍යොක්ඛන වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාලාසාකාන
ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දෙළොසය
වෛතසික සන්චික්ඛය
චිත්තජ රූපයෝය
යන ප්‍රත්‍යොක්ඛන ධර්මයෝයි.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

**1. අකුසලො එතො ඛණ්ඩො තිණ්ණනං ඛණ්ණං
චිත්තසමුට්ඨානානාඤ්ච රූපානං සහජාන පච්චයෙන
පච්චයො.**

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චික්ඛය
යන ධර්ම සමූහය අතුරෙන් එක් නාමසකකුසලයක් ඉතිරි
නාමසකකුසලයක් තුනට හා චිත්තජ රූපයන්ට සහජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. තයො ඛණ්ඩො එකංඝ ඛණ්ඩංඝ චිත්තසමුට්ඨානා-
නාඤ්ච රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.**

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චික්ඛය
යන ධර්ම සමූහය අතුරෙන් නාමසකකුසලයක් ඉතිරි
එක් නාමසකකුසලයට හා චිත්තජ රූපයන්ට සහජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**3. චෙ ඛණ්ඩො චිත්තං ඛණ්ඩානං චිත්තසමුට්ඨානානාඤ්ච
රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.**

(අකුසල් සිත් දෙළොසය වෛතසික සන්විස්සය යන ධර්ම සමූහය අතුරෙන් නාමසකකු දෙකක් ඉතිරි නාමසකකු දෙකට හා විතනජ රූපයන්ට ද සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන නාමසකකුයන් අතුරෙන් එක එකක් වූ ද, දෙක බැගින් වූ ද, තුන බැගින් වූ ද, සතර දෙනම වූ ද නාමසකකුයෝ ඔවුනොවුන්ට හා විතනජ රූපයන්ට ද සහජාන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අකුසලාච්ඡාදාන ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. විපිය—

අඛ්‍යාතනො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අච්ඡාදාන ධර්මය අච්ඡාදාන ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රචාන්ති කාලයෙහි අච්ඡාදාන ධර්මයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අච්ඡාදාන ධම්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට ද ඔවුනොවුන්ට හා විතනජ රූපයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය,
ක්‍රියා සිත් විස්සය,
වෛතසික අටතිසය
යන අවයව නාමසකකුයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අච්ඡාදාන ධම්මයෝ නම්—

විපාක සිත් සතිසය
ක්‍රියා සිත් විස්සය
වෛතසික අටතිසය
යන අවයව නාමසකකුයන් හා විතනජ රූපයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන,
අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසංසය, විපාක, සම්පසුතත, විපපසුතත,
අනච්චි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් සහජාන
ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට සහජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට ද, ඔවුනොවුන්ට හා කටතතා රූපයන්ට
ප්‍රත්‍යය වන

ප්‍රතිසන්ධි පසලොසය,
වෛතසික පත්තිසය

යන අවයව වූ ද, අවයව හා සමූහ වූ ද, නාමසකකුසියන්
හා හදයවස්තු රූපය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

ප්‍රවේශාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ
නම්—

ප්‍රතිසන්ධි සිත් පසලොසය
වෛතසික පත්තිසය

යන අවයව වූ ද, සමූහ වූ ද, නාමසකකුසියන් හා
කටතතා රූපයෝ ය.

මෙහිදී යටදක්වන ලද ප්‍රත්‍යය ශක්ති අටෙන්
සහජාන ශක්තියම ලැබේ.

ශුද්ධ රූපයන්ගේ වශයෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට
සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත
ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වන
චිත්තජ රූපයෝ ය,
ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝ ය,
බාහිර රූපයෝ ය,
ආහාරජ රූපයෝ ය,
සෘතුජ රූපයෝ ය,
අසංඥසත්ති කර්මජ රූපයෝ ය,
ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝ ය,
යන මොවුන්ගේ මහා භූත රූපයෝ යි

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

භූත රූප සහිත වූ උපාදය රූපයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසසය, අපච්චි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන් සහජාත ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්, ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි

1. විපාකාබ්‍යාකතො කිරියාබ්‍යාකතො එකො ඛණ්ඩො තිණ්ණනනං ඛණ්ඩානං විතතසමුට්ඨානානංව රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමසකකියත් අතුරෙන් එක් නාමසකකියක් ඉතිරි නාමසකකි තුනට හා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛණ්ඩො එකස්ස ඛණ්ඩස්ස විතතසමුට්ඨානානංව රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමසකකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමසකකියට හා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛණ්ඩො විතතං ඛණ්ඩානං විතත සමුට්ඨානානංව රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමසකකි දෙකක් ඉතිරි නාමසකකි දෙකට හා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රතිසංඝික්ඛණයෙහි

4. පච්චසංඝික්ඛණේ විපාකාබ්‍යාකතො එකො ඛණ්ඩො තිණ්ණනනං ඛණ්ඩානං කට්ඨනාච රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා කල්හි හෙවත් ප්‍රතිසන්ධිකාණයෙහි ප්‍රතිසන්ධි පසලොස්සය, වෛතසික පත්තිසය යන නාමසකකියන් අතුරෙන් එක් නාම ස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට හා කටතතා රූපයන්ට ද සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. නයො ඛනියා එකස්ස ඛනියස්ස කටතතාව රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට හා කටතතා රූපයන්ට ද සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. වෙ ඛනියා චිත්තං ඛනියානං කටතතාව රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමසකකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට හා කටතතා රූපයන්ටද සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. ඛනියා චක්ඛුස්ස සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමසකකියෝ හදය චක්ඛු රූපයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. චක්ඛු ඛනියානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(හදය චක්ඛු රූපය පරිසන්ධිකාණයෙහි වූ නාමසකකි යන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා කල්හි එකක්කකිකව උපදනා පරිසන්ධි විපාක නාමස්කකියෝ හා හදය චක්ඛු රූපයද ඔවුනොවුන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

ශුද්ධ රූප වාරයෙහි,

9. එකං මහාභූතං තිණ්ණන්තං මහාභූතානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(එකක්‍ෂණිකව, කලාපගතව උපදනා රූපයන්ගේ පඨවි, ආපො, තෙජො, වායො යන සතර මහා භූතයන් අතුරෙන් එක් මහාභූත රූපයක් ඉතිරි මහාභූත රූප තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. තයො මහාභූතා එකස්‍ය මහා භූතස්‍ය සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(මහාභූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහාභූත රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. මෙ මහාභූතා චිත්තං මහාභූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

12. මහාභූතා විතත සමුට්ඨානානං රූපානං උපාදය රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(විතත සමුට්ඨාත එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනටද, තුනක් එකකටද, දෙකක් දෙකකටද, මහා භූතයෝ ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද, ප්‍රතිසක්ඛි කර්මජ මහා භූතයෝ ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

13. බාහිරං එතං මහාභූතං තිණ්ණනනං මහා භූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර රූපයන් අතුරෙන් එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූතරූප තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. තයො මහාභූතා එකස්‍ය මහා භූතස්‍ය සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර රූපයන් අතුරෙන් මහා භූත රූපයන් තිදෙනෙක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

15. මෙ මහාභූතා විනිනං මහාභූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

බාහිර රූපයන් අතුරෙන් මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහාභූත රූප දෙකට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපාකාර වේ.)

16. මහාභූතා උපාදාය රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

බාහිර රූපයන් අතුරෙන් මහා භූත රූපයෝ උපාදාය රූපයන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

17. ආහාර සමුට්ඨානං එකං මහාභූතං තිණ්ණනිනං මහාභූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

ආහාර සමුට්ඨාන වූ රූපයන් අතුරෙන් එක් මහාභූත රූපයක් ඉතිරි මහාභූත රූප තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

18. තසො මහාභූතා එකස්ස මහා භූතස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(ආහාර සමුට්ඨාන රූපයන් අතුරෙන් මහාභූත රූපයෝ තිදෙනෙක් ඉතිරි මහාභූත රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

19. මෙ මහාභූතා විනිනං මහා භූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(ආහාර සමුට්ඨාන මහා භූත රූපයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

20. මහාභූතා උපාදාය රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(ආහාර සමුට්ඨාන මහා භූත රූපයෝ උපාදාය රූප-යන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපාකාර වේ.)

21. උතුසමුට්ඨානං එකං මහාභුතං තිණ්ණනිනං මහාභුතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයා.

(සෘතු සමුට්ඨාන එක් මහාභුත රූපයක් ඉතිරි මහා භුත රූප තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

22 නයො මහාභුතා එකස්ස මහාභුතස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(සෘතු සමුට්ඨාන මහාභුත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භුත රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

23. මෙ මහාභුතා විනනං මහාභුතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

සෘතු සමුට්ඨාන මහාභුත රූපයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භුත රූප දෙකට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

24. මහාභුතා උපාදය රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

සෘතු සමුට්ඨාන රූපයන් අතුරෙන් මහා භුත රූපයෝ උපාදය රූපයන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

25. අසංඤ්ඤාසත්තානං එකං මහාභුතං තිණ්ණනිනං මහාභුතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඤ්ඤාසත්ත පුද්ගලයන්ගේ රූපයන් අතුරෙන් එක් මහාභුත රූපයක් ඉතිරි මහාභුත රූප තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

26. නයො මහාභුතා එකස්ස මහා භුතස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඤ්ඤාසත්ත රූපයන් අතුරෙන් මහාභුත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භුත රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

27. මෙ මහා භූතා විනාශං මහා භූතානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඤ්ඤාත්තී රූපයන් අතුරෙන් මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

28. මහාභූතා කච්චතා රූපානං උපාදාය රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඤ්ඤාත්තී කර්මජ රූප ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූප අතුරෙන් මහාභූත රූපයෝ කර්මජ රූපයන්ටද උපාදාය රූපයන්ටද සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

8 විප්‍රිය—

කුසලොච අබ්‍යාකිතොච ධම්මා අබ්‍යකිතස්ස ධම්මස්ස සහජාන පච්චයෙනා පච්චයො.

(කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

චිත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමි-
යෙහි උපද්‍රව්‍ය අවස්ථාවෙහි වූ

- කුසල් සිත් එක්විස්ස ය,
- වෛතසික අටතිස ය
- යන අවයව වූද, සමුහ වූ ද, නාමස්කකියෝ ය.
- අවයව වූ ද, සමුහ වූ ද මහා භූතයෝ ය.
- යන මොච්ඡු ය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

චිත්තජ රූපයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිසංස, අජඵ, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සතරෙන් සහජාත ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්,

කුසලා ඛනිච, මහාභූතාච වින්ත සමුට්ඨානානං රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්ස ය, වෛතසික අටතිස ය යන නාමස්කකුයෝ ද, මහා භූතයෝ ද, වින්තජ රූපයන්ට සහජත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9 විපිය—

අකුසලොච අබ්‍යාහිතොච ධම්මො අබ්‍යාහිතස්ස ධම්මස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් වූ ද අව්‍යාකෘත වූ ද ධර්මයෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දෙළොස ය,
වෛතසික සත්විස්ස ය

යන අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද නාමස්කකුයෝ ය
අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද මහා භූතයෝ ය

යන මොච්ඡු ය.

ප්‍රත්‍යොක්ඛනික වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

වින්තජ රූපයෝ ය.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්,

අකුසලා ඛනිච, මහාභූතාච, වින්තසමුට්ඨානානං රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො—

(අකුසල් සිත් දෙළොස ය, වෛතසික සත්විස්ස ය යන නාමස්කකුයෝ ද, මහා භූතයෝ ද; වින්තජ රූපයන්ට සහජත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය

එකාබ්ධිව හෙවත් එකට බැඳී, එකක්‍ෂණීකව උපදනා නාමරූප ධර්මයන් ඔවුනොවුන්ගේ ඉපදීමට හා පැවැත්මට අන්‍යෝන්‍ය භාවයෙන් උපකාරවීමේ ශක්තියට අඤ්ඤා මඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. දඹු කීපයක් නොපෙරළී නැඟී සිටුවන්නට ඔවුන්ගේ අගිත් එකිනෙකට හේත්තු වී සිටීමෙන් ඔවුනොවුන්ට උපකාරවන්නාක් මෙන් නාමරූප ධර්මයෝ ද ඔවුනොවුන්ට මේ අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්. නමුත් සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ධර්ම සියල්ල ඒ ඒ ධර්මයන්ට අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන්ද ප්‍රත්‍යය නොවෙති. නාම ධර්මයන් සමග එකක්‍ෂණීකව උපදනා විතතජ රූපයන්ට ඒ නාම ධර්මයෝ සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන්නේ වී තමුත් අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ඔවුනොවුන්ට උපකාර නොවෙති.

අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍ය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය

අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

- ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන
- එකුත් අනු විතතයෝ ය
- දෙපනස් චෛතසිකයෝ ය,
- යන සියලු ප්‍රවාතති ප්‍රතිසන්ති කාමස්කකියෝ ය,
- ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන
- විතතජ
- ප්‍රතිසන්ති කර්මජ
- බාහිර
- ආහාරජ
- සාතුජ
- අසංඤ සකු කර්මජ
- යන රූපයන්ට අයත් සකල මහා භූතයෝ ය,

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ති නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන හදය වසන්තු රූපය

හදය වසන්තු රූපයට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ති නාමස්කන්ධයෝ ය යන මොච්ඡුය.

අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොක්ඛනන ධර්මයෝ නම—

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන එකුත් අනු විතතය දෙපනස් වෛතසිකයෝ ය.

යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ති නාමයෝ ය,

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන විතතජ

ප්‍රතිසන්ති කර්මජ

බාහිර

ආභාරජ

සෘතුජ

අසංඤ සන්ව කර්මජ

ප්‍රවෘත්ති කර්මජ

යන රූපයන්ට අයත්වූ සකල මහා භූතයෝයි.

හදය වසන්තුවෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ති නාමස්කන්ධයෝය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ති නාමස්කන්ධයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන හෘදය වසන්තුවය

යන ප්‍රත්‍යොක්ඛනන ධර්මයෝය.

අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොක්ඛනන භාවයට නොපැමිණෙන ප්‍රත්‍යයනික ධර්මයෝ නම:

නාමස්කන්ධ සතරෙන් ප්‍රත්‍ය ලබන විතතජ රූපයෝය,

හදය වසන්තු රූපයෙන් අත්‍ය වූ ප්‍රතිසන්ති කර්මජ රූපයෝය,

මහා භූතයන්ගෙන් ප්‍රත්‍ය ලබන

චිත්තජ,

ප්‍රතිසක්ති කර්මජ

බාහිර

ආභාරජ

සෘතුජ

අසංඥාසන්ති කර්මජ

ප්‍රමාදනී කර්මජ රූපයන්ට අයත් වූ සකල උපාදාය රූපයෝය යන මොව්හුය.

අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසජ්ඣාමාර ගෙවත් චිත්ත]තූනෙති.

I. විපිය.

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්;

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක් විස්සය වෛතසික අටතිසය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම් කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය.

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත. නියසය, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, සමපසුභාව. අපථී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් අඤ්ඤාමඤ්ඤා ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

1. කුසලො ඵකොබන්ධො තිණ්ණනනං ඛන්ධානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

එක්විසි කුසල විතතයන් පිළිබඳව නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛන්ධා ඵකස්ස ඛන්ධස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විතතයන් පිළිබඳව නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛන්ධා විනනං ඛන්ධානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විතතයන් පිළිබඳ ව නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි විස්තර සහජාත ප්‍රත්‍යයයෙහි මෙහි.

2. විවිධය—

අකුසලො ඛමමො අකුසලස්ස ඛමමස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දොළොසය

වෛතසික සන්විස්සය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂනික වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෝශ්‍රොසය
වෛනසික සන්චිස්සය
යන අවයව තාමස්කකියෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

1. අකුසලො එකො ඛනො නිශ්ඤානං ඛනානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(දෝශ්‍රොස් අකුසල විතතයන් පිළිබඳ වූ සතර තාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. නයො ඛනා එකස්ස ඛනස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(දෝශ්‍රොස් අකුසල විතතයන් පිළිබඳ වූ සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛනා විනං ඛනානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(දෝශ්‍රොස් අකුසල විතතයන් පිළිබඳ වූ සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් තාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි විස්තරය ද සහජාත ප්‍රත්‍යයෙහි මෙහි.

4. විපිය—

අඛ්‍යාතිනො ඛමමො අඛ්‍යාතිනස්ස ඛමමස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(අඛ්‍යාතියක ධර්මය අඛ්‍යාතියක ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් රූපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි,

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍ය වන විපාක සිත් සතිසය
ත්‍රියා සිත් විස්සය
වෛතසික අටතිසය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

විපාක සිත් සතිසය
ත්‍රියා සිත් විස්සය
වෛතසික අටතිසය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

මෙහිදී ඵ්ඵකවර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, අඤ්ඤා-මඤ්ඤා, භික්ෂුසය, විපාක, සම්පසුභත, අජාති, අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සහ අතුරෙන් අඤ්ඤාමඤ්ඤා ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි ලැබෙන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් නාමස්කන්ධයන්ට හා හදයවස්තු රූපයට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධි සිත් පසලොස ය.

වෛතසික පන්තිසය

යන අවයව වූ ද, අවයව හා සමූහ වූ ද නාමස්කන්ධයන් හා හදයවස්තු රූපය

යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසන්ධි සිත් පසලොස ය

වෛතසික පන්තිසය

යන අවයව වූ ද, අවයව හා සමූහ වූ ද, නාමස්කන්ධයන් හා හදයවස්තු රූපය.

යන ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ ධර්මයෝ ලැබෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤා-
මඤ්ඤා, නිසංසය, විපාක, සම්පයුතන, විපපයුතන, අනචී,
අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් අඤ්ඤාමඤ්ඤා
ශක්තිය ලැබේ.

ශුද්ධ රූප වාරයෙහි ප්‍රත්‍යය ධම්ම වශයෙන් ඔටු-
තොටුන්ට ප්‍රත්‍යය වන

- විතතජ
- ප්‍රතිසක්ඛි කර්මජ
- බාහිර
- ආභාරජ
- සෘතුජ
- අසංඤ්ඤාකර්මජ
- ප්‍රවෘත්ති කර්මජ මහා භූතයෝ ලැබෙත්.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන ධම්ම වශයෙන්—

මහා භූත වූ ප්‍රත්‍යොක්ෂනයෝ ලැබෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤා-
මඤ්ඤා, නිසංසය, අනචී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස
අතුරෙන් අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

1. විපාකාබ්‍යාභතා කිරියාබ්‍යාභතා එකො බන්ධො-
තිණ්ණනනං බන්ධානං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික
අටතිසය යන අව්‍යාකෘත නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක්
නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට අන්‍යෝන්‍ය
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බන්ධා එකස්ස බන්ධස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤා
පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක ක්‍රියා නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි
තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. වෙ බ්‍රහ්මා විහනං බ්‍රහ්මානං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්ච-
යෙන පච්චයො.

(විපාක ක්‍රියා නාමස්කකකියන් අතුරෙන් නාමස්කකකි
දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකකි දෙකට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. පටිසන්ධිකඛණේ විපාකාබ්‍යාහිතො එතනා
බ්‍රහ්මා නිණ්ණනනං බ්‍රහ්මානං චක්ඛුස්සච අඤ්ඤාමඤ්ඤා
පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකඛණයේදී ප්‍රතිසන්ධි සිත් පසලොසය,
වෛතසික පත්තිසය යන අව්‍යාකෘත නාමස්කකකියන්
අතුරෙන් එක් නාමස්කකකියක් ඉතිරි නාමස්කකකි තුනට
සහ හදයවස්තු රූපයටද අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

5. තයො බ්‍රහ්මා එකස්ස බ්‍රහ්මස්ස චක්ඛුස්සච අඤ්ඤා-
මඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි විතතයන් පිලිබඳ වූ නාමස්කකකියන් අතුරෙන්
නාමස්කකකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකකියට හා හදයවස්තු
රූපයටද අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. වෙ බ්‍රහ්මා විහනං බ්‍රහ්මානං චක්ඛුස්සච අඤ්ඤා-
මඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි විතතයන් පිලිබඳ වූ නාමස්කකකියන්
අතුරෙන් නාමස්කකකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකකි දෙකට
හා හදයවස්තු රූපයටද අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

7. බ්‍රහ්මා චක්ඛුස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන
පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකකියෝ හදයවස්තු රූපයට
අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. චක්‍රී බන්ධනං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෂණයේදී හදයවසනු රූපය නාමස්කන්ධයන්ට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. එකං මහාභූතං තිණ්ණනිනං මහාභූතානං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(විත්තජ, ප්‍රතිසන්ධි කමීජ, බාහිර, ආභාරජ, සෘතුජ, අසංඥසන්ධි කමීජ, ප්‍රවෘත්ති කමීජ මහා භූතයන් අතුරෙන් එක් මහා භූතයෙක් ඉතිරි මහා භූත තුනට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. තයො මහාභූතා එකස්ස මහාභූතස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(විත්තජාදී මහා භූතයන් අතුරෙන් මහා භූතයෝ තිදෙනෙක් ඉතිරි එක් මහා භූතයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. මෙ මහාභූතා මිනනං මහාභූතානං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(විත්තජාදී මහා භූතයන් අතුරෙන් මහා භූතයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භූත දෙකට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12. බාහිරං, ආභාර සමුට්ඨානං, උතුසමුට්ඨානං, අසඤ්ඤාසන්ධානං එකං මහාභූතං තිණ්ණනිනං මහාභූතානං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර වූද, ආභාර සමුට්ඨාන වූද, සෘතු සමුට්ඨාන වූද, අසඤ්ඤාසන්ධි වූද මහා භූතයන් අතුරෙන් එක් මහා භූතයක් ඉතිරි මහා භූත තුනට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

13. බාහිරං, ආභාර සමුට්ඨානං, උතුසමුට්ඨානං, අසඤ්ඤාසන්ධානං තයො මහාභූතා එකස්ස මහාභූතස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර වූද, ආහාර සමුච්චාන වූද, සෘතු සමුච්චාන වූද, අසඤ්ඤසත්ත වූද මහා භූතයන් අතුරෙන් මහා භූතයෝ නිදේනෙක් ඉතිරි එක් මහා භූතයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. බාහිර, ආහාර සමුච්චාන, උතුසමුච්චාන, අසඤ්ඤසත්තානං මෙ මහාභූතා විනාශං මහා භූතානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර වූද, ආහාර සමුච්චාන වූද, සෘතු සමුච්චාන වූද, අසඤ්ඤසත්ත වූද මහා භූතයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භූත දෙදෙනාට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

8. නිසසය ප්‍රත්‍යය

සෑම ධර්මයක්ම උපදනා කල්හි අන්‍ය ධර්මයක් නිශ්‍රය කොට ගෙනම උපදිති. එසේ යම් ධර්මයක් පිහිටීමට ස්ථාන වශයෙන් උපකාර වන ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. සහජාතව හෙවත් තමා හා එක්ව උපදනා ධර්මයකට පිහිටීමට උපකාර වන ධර්මයට සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි ද, පුළුඹයෙහි ඉපිද තමාට පසුව හටගන්නා ධර්මයට පිහිටීමට ස්ථාන වශයෙන් උපකාර වන ධර්මයට පුරෝජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි ද කියති. එබැවින් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, පුරෝජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි දෙවැදෑරුම් වේ. එක්ව උපදනා විතත වෛතසික ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. එසේම එක්ව උපදනා මහාභූතයෝද ඔවුනොවුන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. මහාභූතයෝ උපාදය රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වෙති. නමුත් උපාදය රූපයෝ ඔවුනොවුන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය නොවෙති. සිත විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන

නමුත් විතනජ රූපයේ විතනයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය නොවෙති. ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයේද ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වෙති. ප්‍රතිසන්ධිකෘතයේදී කර්මජ රූපයක්වූ හදය වසනු රූපය නාමස්කන්ධයන්ට ද; නාමස්කන්ධයේ හදය වසනු රූපයට ද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. හදය වස්තුවෙන් අන්‍යවූ ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයේ ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන්ට නිශ්‍රය නොවෙති. මෙය සහජත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ආකාරයයි.

පුරෝජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, වසනුපුරෝජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, වස්තුවාරමමණ පුරෝජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි දෙවැදෑරුම් වේ. පූජීයෙහි ඉපිද පසුව උපදනා නාමස්කන්ධයන්ට නිශ්‍රය වන වකුචු වසනුවය, ශ්‍රෝතවසනුවය, ඝාණ වසනුවය, ජ්වහා වසනුවය, කාය වසනුවය, හදය වසනුවය යන වසනු සය වසනු පුරෝජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝය. පූජීයෙහි ම උපන්තා වූ මේ ඡව්චස්තූන් නිශ්‍රය කොට ගෙන වකුචු විකුචුණාදී වූ නාමස්කන්ධයෝ ඇතිවෙත්. වස්තුවාරමමණ පුරෝජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මය නම්, මරණාසන්න කාලයෙහි වූහි විතනයෙන් සතලොස්වන විතනය හා උපදනා හදය වසනු රූපය ය. මරණාසන්න විතන විපියෙහි උපදනාවූ මනෝචාරාවච්ඡනය කාම ජවන යෝය, තදුරමමණයෝය යනාදී වූ නාමස්කන්ධයෝ කිසි විටෙක වූහි විතනයෙන් සතලොස්වන විතනය හා උපදනා හදය වසනු රූපය අරමුණු කොටද, නිශ්‍රය කොට ගෙනද උපදිති. එසේ උපදනා කල්හි එම හදය වසනු රූපය, අරමුණු කොටද, නිශ්‍රය කොට ගෙනද උපදිති. එසේ උපදනා කල්හි එම හදය වසනු රූපය එකී නාමස්කන්ධයන්ට වස්තුවාරමමණ පුරෝජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ යයි කියනු ලැබේ.

එක් භවයකට අයත් කර්මජරූප සන්නතිය වූහි විතනයාගේ භගිතකෘතයේදී අවසන් විස' යුතු බැවින්, අවසාන කර්මජ රූපයෝ උපදින්නේ. වූහි විතනයෙන් සතලොස් වන විතනකෘතයාගේ උත්පාදකෘතයේදී ය.

එබැවින් මරණාසන්න විතත විවිධයෙහි උපදනා මනෝවාරා වජ්‍යනය, කාම ජවනාදී විතතයෝ උපදිනු ලබන්නේ අනතිමට උපදනා හදය වසනු රූපය නිශ්‍රය කොට ගෙනයි. යම්කිසි විටෙක මරණාසන්න කාලයේදී තමාගේ හදය වස්තු අනිත්‍යාදී වශයෙන් මෙතෙහි කරන කල්හි හෝ එයට ඇලුම් කරන කල්හි හෝ, එය ආත්ම වශයෙන් ගන්නා කල්හි හෝ මරණාසන්න විතත විවිධයෙහි උපදනා මනෝවාරාවජ්‍යනාදී වූ විතතයන්ට අරමුණු වන්නේ චුති විතතයෙන් සතොලොස්වන විතතය හා උපදනා හදය වසනු රූපයයි. එසේ වූ කල්හි ඒ විතතයන්ට එකී හදය වසනු රූපය වස්තුවද වෙයි, අරමුණද වෙයි. ඒ හදය වස්තු රූපය, එයට පසුව උපදනා මනෝවාරාවජ්‍යනාදී වූ විවිධ විතතයන්ට වස්තුවරමණ පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන බව දනගු.

වකුච්චිඤ්ඤා ධාතු, සොභච්චිඤ්ඤා ධාතු, ඝාණච්චිඤ්ඤා ධාතු, ජීවිහා ච්චිඤ්ඤා ධාතු, කායච්චිඤ්ඤා ධාතු යන පඤ්ච ච්චිඤ්ඤා ධාතූන්ට වසනු පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ මධ්‍යමායුෂ්ක වූ වකුචු වසනු, සොභ වසනු, ඝාණ වසනු, ජීවිහා වසනු, කාය වස්තු යන පඤ්චවිධ වූ වස්තූන්ය. මධ්‍යමායුෂ්ක වසනු රූපයෝ නම් ප්‍රථම අතීත භවාඛ්‍ය විතතය හා උපදනා වස්තු රූපයෝය. ඒ රූපයන්ගේ නිරුද්ධිවීම සතලොස් විතතක්‍ෂණයකට ආයු ඇති විතත විවිධයේ අනතිම විතතයාගේ නිරොධය හා සමගය. මධ්‍යයුෂ්ක රූපයෝ නම් ප්‍රථම අතීත භවාඛ්‍යයට පූජීයෙහි ඉපිද, විතත විවිධ අවසන් වන්නට පෙර නිරුද්ධි වන රූපයෝයි. අමධ්‍යයුෂ්ක රූපයෝ නම් ප්‍රථම අතීත භවාඛ්‍යයට පසුව ඉපිද විතත විවිධ අවසන් වූවායින් පසුත් පැවත නිරුද්ධිවන රූපයෝයි. මනෝ ධාතු, මනෝච්චිඤ්ඤා ධාතු යන ධාතුනු හදය වසනු රූපයම නිශ්‍රය කොට ගෙන පවත්නා හෙයින් එයට ප්‍රතිසන්ධි විතතය ආදී වූ පූජී පූජී විතතයන් හා උපදනා හදය වසනු රූපය වසනු පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය භාවයෙන් උපකාර වේ. නිරොධ සමාපත්තියෙන්

නැගී සිටින අවස්ථාවෙහි එල විතතයට වසනු පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ එයට එක් විතතක්ෂණයකට සුඵයෙහි උපදනා හදය වස්තු රූපයයි.

නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රි රාශිය

1. සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නමි:

ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූප, ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන සියලු එකුත් අනු විතතය, වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාමසකකියෝ ය.

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන විතතජ, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ, බාහිර, ආභාරජ, සෘතුජ, අසංඥසත්ති කර්මජ රූපයන්ට අයන්වූ සියළු මහා භූතයෝ ය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමසකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන හදයවස්තුවය.

හදයවස්තුවට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමසකකියෝ ය යන මොච්ඡු ය.

සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යයාත්පනතයෝ නමි:-

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන සියලු එකුත් අනු විතතය වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාමසකකියෝ ය.

නාමසකකියන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන විතතජ රූප හා ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූපයෝ ය.

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන සියලු මහා භූතයෝ ය, මහා භූතයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන උපාදය රූපයෝ ය.

හදයවස්තුවෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමසකකියෝ ය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසංකී නාමස්කන්ධයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන හදයවස්තුවය යන මොව්හු ය.

සහජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයට ප්‍රත්‍යතික ධර්මයෝ නැත.

2. වසනු පුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්: ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි අවචසනුහුය.

විස්තර වශයෙන් වනාහි—

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි මධ්‍යමායුෂ්ක වස්තුව, ශ්‍රෝත වස්තුව, ස්‍රාණ වස්තුව, ජීවිතා වස්තුව, කාය වස්තුවය.

ප්‍රතිසංකී ආදීවු පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තුවය.

නිරොධ සමාපතතියෙන් නැගී සිටින අවස්ථාවෙහි පුච්චියෙහි එක් විතතස්ථයක කාලයේ උපදනා හදය වස්තුවය.

මරණාසන්න කාලයෙහි වුති විතතයෙන් සතලොක් වන විතතය හා උපදනා හදයවස්තුවය යන ධර්මයෝ ය.

වසනු පුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යාන්-පහනගෝ නම්—

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනාවු සතර අරූප විපාක භාර සජ්ඣ විඤ්ඤා ධාතුහුය, වෛතසික දෙපතසය යන ධර්මයෝ ය.

වසනුපුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යතික ධර්මයෝ නම්—

- වතුචොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වු
- ලොහමුල සිත් අටය
- මොහමුල සිත් දෙකය
- මකොචාරාවජ්ජනය
- මහා කුසල් සිත් අටය

මහා ක්‍රියා සිත් අටය
අරූපාවචර සිත් දොළොසය
සොවාන් මාභී විතතය හැර ලොකොත්තර සිත් සතය.

වෙෂ, ඉසසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, අප්‍රමාණයන් හැර
වෛතසික සතප්‍රිය සය ය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසක්‍ෂි තාම-
ස්කකියෝ ය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසක්‍ෂි පසළොස් හා වෛතසික
පන්තිස ය,

- විතතජ රූපයෝය,
- ප්‍රතිසක්‍ෂි කර්මජ රූපයෝය,
- බාහිර රූපයෝය,
- ආහාරජ රූපයෝය,
- සෘතුජ රූපයෝය,
- අසංඤසන්ඛ කර්මජ රූපයෝය,
- ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝය යන මොව්හුය.

3. වස්ඛාරමමණ පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන
බඵීය තම්—

මරණාසන්න කාලයෙහි චූති විතතයෙන් සතළොස්
වන විතතය හා උපදනා හදයවස්තු රූපය ය.

වස්ඛාරමමණ පුරෙජාන ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොන්-
පනනගෝ තම්—

- මරණාසන්න කාලයෙහි උපදනාවු
- මනොචාරාවච්ඡතය,
- කාමජවන එකුත් තිසය,
- තදුරමමණ එකොළොසය,
- අභිඤ දෙසිතය,

ඉසසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, විරති, අප්‍රමාණයන් හැර
වෛතසික සතප්‍රිය සතරය යන ධර්මයෝ යි.

වස්තාරමමණ පුරෙජන ප්‍රත්‍යයයාගේ ප්‍රත්‍යනිකයෝ නම්—

වස්තාරමමණ පුරෙජන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය නොලබන්නාවූ එකුත් අනු විත්තය, දෙපනස් වෛතසිකය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝය,

- විත්තජ රූපයෝය,
- ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝය,
- බාහිර රූපයෝය,
- ආහාරජ රූපයෝය,
- සෘතුජ රූපයෝය,
- අසඤ්ඤා කර්මජ රූපයෝය,
- ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳීමාවාර හෙවත් විලි වෙලෙසකි.

1. විවිධ

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්—

- කුසල් සිත් එක්විස්සය,
- වෛතසික අටතිසය,
- යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්—

- කුසල් සිත් එක්විස්සය,
- වෛතසික අටතිසය,
- යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, නිසංසය, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, සමපසුතන, අජචී, අචීගෙන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් නිශ්‍රය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. කුසලො ඵකො ඛණ්ඩා නිණ්ණනනං ඛණ්ණානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකුසලයක් ඉතිරි නාමස්කකුසල තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛණ්ඩා ඵකස්ස ඛණ්ණස්ස නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කකුසල තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකුසලයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛණ්ඩා චිනනං ඛණ්ණානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො

(කුසල නාමස්කකුසල දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකුසල දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ කුසල නාමස්කකුසලයේ ඔවුනොවුන්ට සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

2. විවිධය—

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාඛනස්ස ධම්මස්ස නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයේ නම—

චිත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූද, සමුඛ වූද, නාමස්කකුසලයේයි—

ප්‍රත්‍යොන්‍යපනත වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ තම් විතතජ රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාන, නිශ්ශය, සමප-
සුතන, අනභි, අවිශන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන්
නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්

**කුසලා ඛකා චිතතසමුට්ඨානානං රූපානං නිශ්ශය
පච්චයෙන පච්චයො.**

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
අවයව වූද, සමුභ වූද නාමස්කකියෝ විතතජ රූපයන්ට
සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

කුසල් සිත් උපදනා කල්හි ඒ කුසල විතතයෝ
සහජාන වූ විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වන සැටි මෙයින් දැක්වේ.

3. විව්‍රිය

**කුසලො ධම්මො කුසලස්සච අඛ්‍යාතනිස්සච ධම්මස්ස
නිශ්ශය පච්චයෙන පච්චයො.**

(කුසල ධර්මය කුසලාව්‍යාකාන ධර්මයට නිශ්‍රය
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්. උපකාර වේ.

කුසලාව්‍යාකාන ධර්මයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ තම්—

ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන
පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල්
සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව
නාමස්කකියෝය.

ප්‍රත්‍යෝක්තභවන වශයෙන් ලැබෙන කුසලාව්‍යාකාශ බව්වියෝ නම්—

කුසල සිත් එක්විස්සය,
වෛතසික අටතිස්සය,
විත්තජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජිත, නිස්සය, අජී. අවිභව යන ශක්ති සතරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. කුසලො එකො බකො නිශ්ඤානං බකිං නං විතන සමුට්ඨානානංව රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විත්තයෝය, අටතිස් වෛතසිකයෝය යන නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට හා විත්තජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තසො බකිං එකස්ස බකිස්ස, විතන සමුට්ඨානා නංව රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකි-යට සහ විත්තජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ බකිං විතනං බකිං නං විතන සමුට්ඨා-නානංව රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට සහ විත්තජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. විවිධ.

අකුසලො ධර්මො අකුසලාං ධර්මාං නිසංස පච්චිකාමො පච්චිකාමො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය,
වෛතසික සත් විස්සය,
යන අවයව නාමස්කකුරෝසි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය,
වෛතසික සත් විස්සය,
යන අවයව නාමස්කකුරෝසය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. අකුසලො එකො ඛනියා නිශ්චයනං ඛනියානං නිසංස පච්චිකාමො පච්චිකාමො.

(අකුසල් සිත් දොළොසය, වෛතසික සත් විස්සය යන අකුසල නාමස්කකුරෝ අතුරෙන් එක් නාමස්කකුරෝක් ඉතිරි නාමස්කකුරු තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛනියා එකං ඛනියං නිසංස පච්චිකාමො පච්චිකාමො.

(අකුසල සකකුරු තුනක් ඉතිරි එක් සකකුරුට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛනා විනයං ඛනානං නිත්තය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි ස්කන්ධ දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

5. විපිස

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාභිතස්ස ධම්මස්ස නිත්තය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය
වෛතසික සත් විස්සය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝන්‍යපනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්

අකුසලා ඛනා විනය සමුට්ඨානානං රූපානං නිත්තය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලස්කන්ධයෝ විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විපිස—

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්සව අබ්‍යාභිතස්සව ධම්මස්ස නිත්තය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති
යෙන් උපකාර වන අකුසල ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන
පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ

අකුසල් සිත් දොළොසය
වෛතසික සත් විස්සය
යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යාන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාව්‍යාකෘත
ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය
වෛතසික සත් විස්සය
විතතජ රූපයෝය.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

**1. අකුසලො එකො ඛනො තිණ්ණනිනං ඛනානං
විතතසමුට්ඨානානාඤ්ච රූපානං. නිශ්‍යය පච්චයෙන
පච්චයො.**

(අකුසල් සිත් දොළොසය, වෛතසික සත් විස්සය යන
අකුසල නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක්
ඉතිරි අකුසල නාමස්කන්ධ තුනට හා විතතජ රූපයන්ට
නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. තයො ඛනා එකස්‍ය ඛනස්‍ය විතත සමුට්ඨානා-
නාඤ්ච රූපානං. නිශ්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.**

(අකුසලස්කන්ධයෝ තිදෙනෙක් ඉතිරි එක අකුසල
ස්කන්ධයට හා විතතජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති
යෙන් උපකාර වෙත්.)

**3. මෙ ඛනා විනිනං ඛනානං විතතසමුට්ඨානානංච
රූපානං. නිශ්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.**

(අකුසලස්කන්ධයේ දෙදෙනෙක් ඉතිරි අකුසලස්කන්ධ දෙකට හා විතතජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙසේ අකුසලස්කන්ධයේ අකුසලාච්‍යාකෘත ධර්මයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

7. විප්‍රිය

අඛ්‍යාතනො ධමේමා අඛ්‍යාතනස්ස ධමමස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අච්‍යාකෘත ධර්මය අච්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අච්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අච්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ප්‍රච්චානනි කාලයෙහි

ඔට්‍රනොට්‍රිත්ටද, ඔට්‍රනොට්‍රිත්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන

- විපාක සිත් සතිසය
- ක්‍රියා සිත් විස්සය
- වෛතසික අටතිසය

යන අවයව තාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යාන්තනන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්—

- විපාක සිත් සතිසය
- ක්‍රියා සිත් විස්සය
- වෛතසික අටතිසය

යන අවයව තාමස්කන්ධයන් හා විතතජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිස්සය, විපාක, සම්පසුත්ත, විපසසුත්ත, අත්ථි, අවිනන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

ඔවුනොවුන්ටද, ඔවුනොවුන්ට හා කටතනා රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය
වෛතසික පන්තිසය

යන අවයව වූද, අවයව හා සමුහවූද නාමසකකියන් හා හදය වසනු රූපය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ ලැබෙත්.

ප්‍රත්‍යෝන්පනන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය
වෛතසික පන්තිසය

යන අවයවවූද, සමුහවූද නාමසකකියන් හා කටතනා රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නියතය, විපාක, සම්පයුතන, විපපයුතන, අප්පි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ශුද්ධ රූප ධර්මයන් අතුරෙන් නිශ්‍රය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන

- චිත්තජ රූප
- ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූප
- බාහිර රූප
- ආභාරජ රූප
- සාතුජ රූප
- අසංඤ සත්ව කමීජ රූප
- ප්‍රවාතති කමීජ රූප

යන මොවුන්ගේ මහා භූත රූපයෝය. .

ප්‍රත්‍යාන්විතන වශයෙන් ලැබෙන රූප ධර්මයෝගමි—

භූතරූප සහිත වූ උපාදාය රූපයෝගි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන **ඝභජානි, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නිඤ්ඤ, අනභී, අවිභන** යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්

1. විපාකාබ්‍යාකපතා කිරියාබ්‍යාකපතා එඝකා බකො නිඤ්ඤනනං බකිංනං විතන සමුට්ඨානානංච රූපානං නිඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට හා විතතජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බකිං එකඤ්ඤ බකිඤ්ඤ විතනසමුට්ඨානා නංච රූපානං නිඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක ක්‍රියා නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට හා විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ බකිං විතනං බකිංනං විතනසමුට්ඨානානංච රූපානං නිඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක ක්‍රියා නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට හා විතතජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. පටිසඤ්ඤිකභණ් විපාකාබ්‍යාකපතා එඝකා බකො නිඤ්ඤනනං බකිංනං කටතනාච රූපානං නිඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෘතියෙහි ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විසයය වෛතසික පන්තිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට හා සහජාත කමීජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5 නයො බන්ධා එකස්ස බන්ධස්ස කචන්තා ව රූපානං නිසස්ස පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෘතියෙහි ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට සහ සහජාත කමීජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. චෙ බන්ධා මිහනං බන්ධානං කචන්තාච රූපානං නිසස්ස පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෘතියෙහි ප්‍රතිසන්ධිනාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට හා සහජාත කමීජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

7. බන්ධා වජ්ඣස්ස නිසස්ස පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෘතියේදී හදය වස්තු රූපය ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

කමීජ රූපයන්ට සහජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝ පමණය. ප්‍රවෘත්ති නාමස්කන්ධයන්ගේ එසේ කමීජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වීමට ශක්තියක් නැත. නිරොධසමාපත්තියට සමවැද සිටිනා කාලයේදී සහ අසංඥසන්න භූමියෙහි ඉපිද එහි සිටිනාදායක් කල් නාමස්කන්ධයෝ නැතත් කමීජ රූපයෝ සත්‍යව වශයෙන් නොබිදී පවතී.

9. එකං මහාභූතං තිණ්ණනනං මහා භූතානං නිසස්ස පච්චයෙන පච්චයො.

(එක් මහාභුත රූපයක් සහජාතව උපදතා ඉතිරි මහා භුත තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

10. තයො මහාභුතා එකස්ස මහාභුතස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භුත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භුත රූපයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

11. මෙ මහා භුතා විනනං මහාභුතානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මහාභුත රූපයන් දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භුතරූප දෙදෙනාට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

12. මහාභුතා විනන සමුට්ඨානානංව රූපානං කච්චනාච රූපානං උපාදය රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(විනතජ මහා භුත රූපයෝ එම මහා භුත රූපයන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද, ප්‍රතිසක්කි කමීජ මහා භුත රූපයෝ එම මහා භුත රූපයන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

13. බාහිරං එකං මහාභුතං නිශ්ඤ්ඤනං මහා භුතානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර රූපයන් අතුරෙන් එක් මහා භුත රූපයක් ඉතිරි මහා භුත රූප තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. තයො මහා භුතා එකස්ස මහා භුතස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිරවූ මහා භුතරූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භුත රූපයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

15. මෙ මහා භුතා විනනං මහාභුතානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිරවූ මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

16. ආහාර සමුට්ඨානං එකං මහා භූතං තිණණනනං මහා භූතානං නිශ්‍රය පව්වසෙන පව්වසො.

(ආහාර සමුට්ඨාන එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

17. තසො මහා භූතා එකස්‍ය මහා භූතස්‍ය නිශ්‍රය පව්වසෙන පව්වසො.

(ආහාර සමුට්ඨාන මහා භූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

18. මෙ මහාභූතා විනනං මහාං භූතානං නිශ්‍රය පව්වසෙන පව්වසො.

(ආහාර සමුට්ඨාන මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

19. උතුසමුට්ඨානං එකං මහාභූතං තිණණනනං මහාභූත රූපානං නිශ්‍රය පව්වසෙන පව්වසො.

(සෘතු සමුට්ඨාන එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

20. තසො මහාභූතා එකස්‍ය මහාභූතස්‍ය නිශ්‍රය පව්වසෙන පව්වසො.

(සෘතු සමුට්ඨාන මහා භූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

21. මෙ මහාභූතා විනනං මහාභූතානං නිශ්‍රය පව්වසෙන පව්වසො.

(සෘතුසමුට්ඨාන මහාභූත රූපයේ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහාභූත රූප දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

22. අසංඝඤ්ඤාසන්ධානං එකං මහාභූතං නිශ්ඤ්ඤානං මහාභූතානං නිශ්ඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඝඤ්ඤාසන්ධි එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනට නිශ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

23. නියො මහාභූතා එකස්ස මහාභූතස්ස නිශ්ඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඝඤ්ඤා මහාභූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට නිශ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

24. මෙ මහාභූතා චිතතං මහාභූතානං නිශ්ඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඝඤ්ඤා මහාභූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහාභූත රූප දෙකට නිශ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

25. මහාභූතා කට්ඨනාව රූපානං උපාදාය රූපානං නිශ්ඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රවෘත්ති කමීජ අසංඝඤ්ඤා මහා භූත රූපයේ කමීජ රූපවලටද උපාදාය රූපවලටද නිශ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්).

26. චක්ඛායතනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස නිශ්ඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක චක්ඛුර් වස්තුව චක්ඛුවිඤ්ඤා සින් දෙකට වඤ්චු පුරෙජාත නිශ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

27. සොතායතනං සොත විඤ්ඤාණස්ස නිශ්ඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක ශ්‍රොත වස්තුව ශ්‍රොත විඤ්ඤා සින් දෙකට වඤ්චු පුරෙජාත නිශ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

28. ඤාණායතනං ඤාණවිඤ්ඤාණස්ස නිශ්ඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක ඝාණ වස්තුව ස්‍රාණවිඤ්ඤාන සිත් දෙකට වැනි පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

29. ජ්විහායනනං ජ්විහා විඤ්ඤාණංග්ග නිශ්‍රය පවම යෙන පවමයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක ජ්විහා වස්තුව ජ්විහා විඤ්ඤාන සිත් දෙකට වැනි පුරෙජාන නිශ්‍රය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

30. කායායනනං කාය විඤ්ඤාණංග්ග නිශ්‍රය පවම යෙන පවමයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක කාය වස්තු කාය විඤ්ඤාන සිත් දෙකට වැනි පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

31. වජ්ඣ විපාකඛ්‍යාකතානං කිට්ඨොඛ්‍යාකතානං ඛකුංගං නිශ්‍රය පවමයෙන පවමයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ ප්‍රතිසංකී ආදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපය, අරූප විපාක, විපඤ්චවිඤ්ඤාන යන තුදුස් විපාක විතතයන් හැර ඉතිරි වූ ප්‍රථම භවඛ්‍යාදී පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විශ්‍රය යන මේ විපාක ක්‍රියා නාමස්කකුයන්ට වැනි පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මරණාසන්න කාලයේදී වනාහි වුච්චි විතතයෙන් සතලොස්වන විතතය හා උපදනා හදය වස්තුරූපය, එයට අනතුරුව උපදනා භවාඛ්‍ය සිත් පසලොසය, ආවජිනා-වයය සමපටිච්ඡන්ධයය, සන්තිරණත්‍රයය, ව්‍යවස්ථාපනය, රහතන් වහන්සේගේ කාම ක්‍රියා ජවන් පසය, තදුරමමණය වූනිය යන මේ විපාක ක්‍රියා නාමස්කකුයන්ට වැනි පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මරණාසන්න කාලයේදී වුච්චි විතතයෙන් සතලොස් වන විතතය හා උපදනා හදය වස්තු රූපය අරමුණු කරන කලෙක් වේ නම්, එයට අනතුරුව උපදනා නාමස්කකුයන්ට එම හදය වස්තු රූපය වැනි ආරමමණ පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජත නිශ්‍රය වැනි පුරේජාත නිශ්‍රය වසතුආරමණ පුරේජත නිශ්‍රය යන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වන බව දැනගනු.

8. විවිධය—

අඛණ්ඩතො ධර්මමා කුසලස්ස ධර්මස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ පශ්චිම පශ්චිම කුසල් සිත් එක් විස්සට ප්‍රත්‍යය වන ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවඡ්ඡනාදී පූජීපූජී විත්තයන් හා උපදනා භදය වසතු රූපය.

මරණාසන්න කුසල් ජවන පසට ප්‍රත්‍යය වන චූති විත්තයෙන් සතලොස්වන විත්තය හා උපදනා භදය වසතුරූපය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම් පශ්චිම පශ්චිම කුසල් සිත් එක් විස්සය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන නිස්සය, ආරම්භණ, පුරේජාත, විපසයුතන, අභ්‍යව, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්—

වසු කුසලානං බන්ධානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ව්‍යවස්ථාපන, මනෝචාරාවර්ජනාදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වසනු රූපය, පශ්චිම පශ්චිම කුසල් සිත් එක් විස්සට වනු. පුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

මරණාසන්න කාලයේදී චුති විතතයෙන් සතලොස් වන විතතය හා උපදනා හදය වසනු රූපය මරණාසන්න කුසල් ජවත් පසටද වනු පුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙය අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

9. විපිය

අඛ්‍යාතතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ පශ්චිම පශ්චිම දෙලොස් අකුසල විතතයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනාදී වූ පුච්චි පුච්චි විතත-යන් හා උපදනා හදය වසනුවය,

මරණාසන්න අකුසල ජවත් පසට ප්‍රත්‍යයවන චුති විතතයෙන් සතලොස්වන විතතය හා උපදනා හදය වසනු රූපය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම් පශ්චිම පශ්චිම අකුසල් ජවත් සිත් දෙලොසය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන නිස්සය, ආරම්මණ, ආරම්මණොධිපතී, ආරම්මණුපනීස්සය, පුරෙ-ජාත, විපපසුත්ත, අත්ථි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්—

වක්ඛු අකුසලානං ඛකිංතං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවජ්ජනාදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපය පශ්චිම පශ්චිම අකුසල් සිත් දොළොසට වක්ඛු පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

මරණාසන්න කාලයේදී චුති විතතයෙන් සතලොඤ්චන විතතය හා උපදනා හදය වස්තු රූපය මරණාසන්න අකුසල ජවත් පසටද වක්ඛු පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙය අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

10. විපිය.

කුසලොච අබ්‍යාකතොච ධම්මො කුසලංස ධම්මංසා නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයේ කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයේ නම්—

ඔට්ටිනොට්ටිනට්ටි ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක් විසංස,
වෛතසික අටතිසය,
යන අවයව නාමසකකියෝ ය.

ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවජ්ජනාදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තුවය යන ධර්මයේ යි.

ප්‍රත්‍යාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයේ නම්—

කුසල් සිත් එක්විස්සය,
වෛතසික අටතිසය,
යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන නිසංසය, අනභි,
අවිනත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. කුසලො එකො ඛක්ඛොව වජ්ඣව නිශ්චිනනං
ඛක්ඛානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
අවයව නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් හා
ව්‍යවස්ථාපන, මනෝචාරාවඡ්ඡතාදි පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා
උපදනා හදය වස්තු රූපයද, ඉතිරි කුසල නාමස්කකි
තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. තයො ඛක්ඛොව වජ්ඣව එකස්ස ඛක්ඛස්ස නිසංස
පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසලස්කකියන් තුන්දෙනෙක් හා ව්‍යවස්ථාපන,
මනෝචාරාවඡ්ඡතාදි පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා
හදය වස්තු රූපයද, ඉතිරි එක් කුසල නාමස්කකියට
නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ ඛක්ඛොව වජ්ඣව විනනං ඛක්ඛානං නිසංස
පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසලස්කකියන් දෙදෙනෙක් හා ව්‍යවස්ථාපන,
මනෝචාරාවඡ්ඡතාදි පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා
හදය වස්තු රූපයද, ඉතිරි කුසල නාමස්කකි දෙකට
නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

11. විපිය.

කුසලොව අබ්‍යාකභොව ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස
ධම්මස්ස නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කන්ධයෝ හා අව්‍යාකෘත ධර්මයෝද, අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසලාව්‍යාකෘත ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්—

කුසල් සිත් එක්විස්සය,
වෛතසික අටතිසය,

යන අවයව නාමස්කන්ධයන් හා
සහජාන විතතජ මහාභූත රූපයෝ ය.

ප්‍රත්‍යාන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

විතතජ රූපයෝ සි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්—

කුසලා ඛනිච මහාභූතාච විතත සමුට්ඨානානං රූපානං නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

කුසල් සිත් එක්විසසය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ හා විතතජ මහාභූත රූපයෝද, විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

12. විප්‍රිය.

අකුසලොච අබ්‍යාකෘතොච ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

මෙහි අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ අකුසල් සිත් දොළොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය,

ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවඡ්ඡන්දාදී පුඤ්ඤාදී පුඤ්ඤාදී විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපය යන ධර්මයෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවිභවන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය.
වෛතසික සත් විස්සය.

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

මෙහි අනුච්ඡාද වශයෙන්—

1. අකුසලෝ ඵකො ඛන්ධොව වජ්ඣව නිශ්ශන්භනං ඛන්ධානං නිශ්ශය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් හා ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවඡ්ඡන්දාදී පුඤ්ඤාදී පුඤ්ඤාදී විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපයද, ඉතිරි අකුසල නාමස්කන්ධ තුනට නිශ්ශය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. තයො ඛන්ධොව වජ්ඣව ඵකස්ස ඛන්ධස්ස නිශ්ශය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධ තුනක් හා ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවඡ්ඡන්දාදී පුඤ්ඤාදී පුඤ්ඤාදී විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපයද, ඉතිරි අකුසල නාමස්කන්ධයට නිශ්ශය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. චෙ ඛන්ධොව වජ්ඣව විභවං ඛන්ධානං නිශ්ශය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධ දෙකක් හා ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවඡ්ඡන්දාදී පුඤ්ඤාදී පුඤ්ඤාදී විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපයද, ඉතිරි අකුසල නාමස්කන්ධ දෙකට නිශ්ශය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

18. විවිධ

අකුසලොච අබ්‍යාකතොච ධම්මා අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලාච්ඡාසාකාන ධම්මෝ අච්ඡාසාකාන ධම්මො නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙහි අච්ඡාසාකාන ධම්මො නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසලාච්ඡාසාකාන ධම්මෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය,
වෛතසික සත් විස්සය,

යන අවයව නාමස්කන්ධන් හා
සහජාන විතතජ මහාභුත රූපයෝය

ප්‍රත්‍යොක්ඛන වශයෙන් ලැබෙන අච්ඡාසාකාන ධම්මෝ නම්—

විතතජ රූපයෝසි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්—

අකුසලා බන්ධාව මහා භූතාව විතත සමුට්ඨානානං රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(දොළොස් අකුසල් සිත් හා වෛතසික සත්විස්සය යන අවයව නාමස්කන්ධන් හා විතතජ මහා භුත රූපයෝද, විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

9. උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

විතත වෛතසික ධම්මන් ඇතිවීමට අතිශයින් උපකාර වූ බලවත් වූ හෙතුවට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය සි කියනු ලැබේ. හෙතු, ආරම්භණාදී ප්‍රත්‍යය ධම්මන් ඇතත් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය නොලද හොත් විතත වෛතසිකයන්ගේ පහලවීමක් ඇති නොවේ. එහෙයින් අත් හැම උපකාරක ධම්මොටම වඩා බලවත්වූ උපකාරක ධම්ම උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය යි.

ප්‍රභේද වශයෙන් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වේ. එනම්—

- 1. ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ය
- 2. අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ය
- 3. පකුසුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන තුන්ය.

1. ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය - ගරුකල යුතු ධර්මයෝ බොහෝ විත්ත වෛතසික ධර්මයන්ගේ උත්පත්තියට උපකාර වෙති. එසේ ගරු කරනු ලබන අරමුණු විත්ත වෛතසිකයන්ගේ ඉපදීමට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ යයි කියනු ලැබේ.

දන් දීම, සිල්සමාදන් වීම, පෙහෙවස් විසීම, බණ ඇසීම, පින්දීම, වතාවත් කිරීම යනාදී නොයෙක් පින්කම් කොට නැවත ඒ පින්කම් ගරු කොට මෙතෙහි කිරීමේදී උපදනා කුසල් සිත් වලට පලමු කුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ එසේම ධ්‍යාන වඩා, ධ්‍යාන සමවත්ත් නැගී, එය ගරු කොට මෙතෙහි කරන කල්හිද, ලොකොත්තර මහඵල ලබා එය ගරු කොට මෙතෙහි කරන කල්හිද උපදනා කුසල විත්තයන්ට ඒ මහග්‍රහ ලොකොත්තර කුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

එපරිද්දෙන්ම දනාදී පින්කම් කොට නැවත එය ගරුකොට තෘෂ්ණාවෙන් ආඝාදනය කරන කල්හිද, තෘෂ්ණා සහගත සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද, වැරදි දූෂ්ටි උපදවා ගන්නා කල්හිද උපදනා අකුසල් සිත්වලට ඒ කුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

තවද රාගයන්, දූෂ්ටියන් ගරු කොට ආඝාදනය කරන කල්හිද එයට සතුටුවන කල්හිද, උපදනා අකුසල විත්තයන්ට පලමු අකුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය - සෑම සිතක්ම උපදනේ විත්ත පරම්පරාවකය. ඒ ඒ විත්ත පරම්පරාවල එක් විත්තයක් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු එයට අනතුරුවම අත්‍ය සිතක් උපදී පුළු විත්තය ඇති නුවුවහොත් පසු විත්තය ඇතිවීමට ඉඩක් නැත. එබැවින් පුළු විත්තය එයට අනතුරුව උපදනා විත්තයට බලවත් හෙතුවක් වේ. එහෙයින් අනතුරුව උපදනා විත්තයට පුළු විත්තය අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. පුළු පුළු විත්තයන්හි ඇති, තම තමාට අනතුරුව විත්ත පරම්පරාව නොසිදෙනු පිණිස තැනට සුදුසු සිතක් ඉපදවීමේ ශක්තියට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. පශ්චිම විත්තය ඉපදීමට පුළු විත්තයෙහි ඇති බලවත් හේතු ශක්තියට අනන්තරූපනිශ්‍රය ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ.

3. පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය - ඒ ඒ සත්ත්‍ව සන්තාන යන්හි ඉපදවීම, සෙවනය කිරීම් වශයෙන් කරන ලද ශ්‍රද්ධා, ශීල, ශ්‍රාද්ධ, ත්‍යාග, ප්‍රඥදී කුසල ධර්මයෝ දන්දීම, සිල් සමාදන් වීම, පෙහෙවස් විසීම, ධ්‍යාන ඉපදවීම, විදසුන් වැඩීම, මාගී ඵලයන්ට පැමිණීම අභිඤ ඉපදවීම, සමාපත්තියට සමවැදීම යනාදී කුසල කමියන්ට බලවත් හේතු ශක්තියෙන් උපකාර වන බැවින් ඒ ශ්‍රද්ධාදී ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. එසේම ශ්‍රද්ධා, ශීල, ශ්‍රාද්ධ, ත්‍යාග, ප්‍රඥදී කුසලයන් නිසා රාග, වෙෂ, මොහ, මාන, දිට්ඨි ආදී අකුසලයන් ඇතිවන කල්හි ඒවාට එහි ශ්‍රද්ධාදී කුසලයෝ පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්. රාග වෙෂාදීහුද, ප්‍රාණසාතාදී අකුසල කමියෝද නැවත නැවතත් රාගාදීන්ද ප්‍රාණසාතාදී අකුසල කමියන්ද කිරීමට බලවත්ව උපකාර වන හෙයින් ඒවාටද පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. මේ ආදී වශයෙන් ස්වසන්තානයෙහි උපදවන ලද සෙවනය කරනලද කුසලාකුසල ධර්මයෝ නැවතත් කුසලාකුසල ධර්මයන්ගේ ඉපදීමට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දත යුතු.

උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය

1. ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

ප්‍රත්‍යය ධර්ම

ගරු කලයුතු වූ වච්ඡාන වූ ද, අතීතවූ ද, අනාගතවූ ද, ඉෂටනිෂ්ඨනන රූප අටලොසය.

වෙෂමුල, මොහමුල, දුකක සහගත කාය විඤ්ඤානන් හැර සිත් සු අසුවය.

වෙෂ, ඉසසා මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, විචිකිච්ඡා හැර ඉතිරි වෛතසික සත් සාලොසය.

කාලමුක්ත වූ නිවෘණය

යන ෂඛාරම්භණයෝ ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම

ගරු කලයුතු ධර්මයන් ගරුකොට අරමුණු කරන්නාවූ ලොහ මුල සිත් අටය.

මහා කුසල් සිත් අටය,

මහා ක්‍රියා දෙන සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරය

ලොකොතතර සිත් අටය,

වෙෂ, ඉසසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, විචිකිච්ඡා, අප්‍රමාණා යන් හැර වෛතසික පන්සාලොසය.

යන මොවුහු ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොත් පන්නයෝයි.

ප්‍රත්‍යනික ධර්ම

යම්කිසි ධර්මයක් ගරුකොට අරමුණු නොකරන අවසථාවෙහි වූද කිසි ධර්මයක් ගරුකොට අරමුණු නොකරන්නා වූද,

ලෞකික සිත් එක් අසුවය
 .වෛනසික දෙ පනසය
 විතතජ රූපයෝය
 ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූපයෝය
 බාහිර රූපයෝය
 ආභාරජ රූපයෝය
 සෘතුජ රූපයෝය
 අසංඥසන්ධි කමීජ රූපයෝය
 ප්‍රවෘත්ති කමීජ රූපයෝය

යන මොව්හු ආරමඤ්ඤපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යනීක
 යෝයි.

2. අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

ප්‍රත්‍යය ධම්ම

අභිත් චුති විතතය හැර පුමී පුමී වූ
 එකුත් අනුචිතතය
 වෛනසික දෙ පනසය.

යන මොව්හු අතත්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ධම්මෝයි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධම්ම

අභින්න චුති විතතය සහිතවූ පශ්චිම පශ්චිම වූ
 එකුත් අනු විතතය
 වෛනසික දෙපනසය

යන මොව්හු අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොත්
 පන්නයෝයි.

ප්‍රත්‍යනික ධම්ම

විතතජ රූපයෝය
 ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූපයෝය
 බාහිර රූපයෝය.
 ආභාරජ රූපයෝය
 සෘතුජ රූපයෝය

අසංඤ්ඤාන්ති කමීජ රූපයෝය
ප්‍රචාත්ති කමීජ රූපයෝය

යන මොව්හු අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍ය-
නීකයෝය.

**3. පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
ප්‍රත්‍යය ධම්මී**

බලවන්වු එකුත් අනු විතතය
වෛතසික දෙපනසය
රූප අට විස්සය
අතැම් ප්‍රඥප්තීහුය

යන මොව්හු ප්‍රකෘතූපනිශ්‍රය වන ධම්මෝයි.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන ධම්මී

ප්‍රචාත්ති ප්‍රතිසක්ඛි වශයෙන් සියලු එකුත් අනු විතතය
වෛතසික දෙපනසය.

යන මොව්හු පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යයාත්-
පනනයෝය.

ප්‍රත්‍යයනික ධම්මී

විතතජ රූපයෝය.
ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝය.
බාහිර රූපයෝය.
ආභාරජ රූපයෝය.
සෘතූජ රූපයෝය.
අසංඤ්ඤාන්ති කමීජ රූපයෝය.
ප්‍රචාත්ති කමීජ රූපයෝය.

යන මොව්හු පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යනීක-
යෝය.

උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ විසඳීනාවාර කෙවත් විප්‍රි-
තවයකි.

I. විවිධ

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො ආරම්භණුපනිස්සයො, අනිගනරූපනිස්සයො, පකතූපනිස්සයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය අනන්තරූපනිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

ආරම්භණුපනිස්සය ප්‍රත්‍යය

1. දුනං දධා සිලං සමාදිසීනා උපොසඨකමම. කතා තං ගරං කතා පච්චවෙකඛති.

(දන් දී සිල් සමාදන්ව පෙහෙවස් රැක, ඒ පුණ්‍යකමීය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කුසල ජවනයන්ට ඒ දුන වෙනතාදිය ප්‍රධාන කොට ඇති කුසල විත්තය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

දන්දීම, පෙහෙවස් රැකීම, සිල් සමාදන්වීම යනාදිය ගරුකොට සැලකිය යුතු කුසල ධර්මයෝයි. එකී පින්කම් කොට නැවත ඒ පින්කම් ගරුකොට මෙනෙහි කරන කල්හි, භවාඛතවලන, භවාඛතූපච්ඡේද යන විත්තයන්ට අනතුරුව ඒ දුනාදි කුසල කමීයක් අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්‍යන විත්තයද එයට අනතුරුව ඒ පුණ්‍යකමීය අරමුණු කොට කාමාවචර මහා කුසල් සිත් අටෙන් එක් සිතක් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවන කාත්‍යයයෙන් සන් වරක් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු තදුරමමණ භවාඛගයෝ වෙත්. මෙහිදී පළමු කල කුසලය එය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණුපනිස්සය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. පුබ්බෙ සුචිණ්ණානි ගරුං ඛයා පච්චවෙකකති.

(පෙර මනාකොට කරනලද දැන සිලාදී පින්කම් ගරු කොට ප්‍රත්‍යයවෙතො කරන කල්හි, ඒ ප්‍රත්‍යවෙතො ජවනයන්ට පෙර පවත්වන ලද කුසලය ආරම්භණුප නිසසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**3. කානා චුට්ඨතිකා කානං ගරුංඛයා පච්ච-
වෙකකති.**

(ප්‍රථම ධ්‍යානාදී වූ මහද්ගත ධ්‍යාන උපදවා, ඒ ධ්‍යාන යට සමවැද එසින් නැගී, එම ධ්‍යානය ගරුකොට මෙතෙහි කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර මහාකුසල ප්‍රත්‍යවෙතො ජවනයන්ට ඒ ධ්‍යානමය මහද්ගත කුසලය ආරම්භණුප නිසසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ)

4. සෙකඛා ගොත්‍රභුං ගරුං ඛයා පච්චවෙකකති.

(සොවාන් ඵලයට පැමිණී ආයතීයෝ සෝවාන් මාගී විත්තයට පූච්ඡෙහි එම විත්ත විච්ඡෙහි උපන්නා වූ ගොත්‍රභු විත්තය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යය වෙතො කරන කල්හි උපදනාවූ කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ඒ ගොත්‍රභු විත්තය ආරම්භණුපනිසසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සෝවාන් මාගී විත්තය උපදනා විත්ත විච්ඡෙහි භවාඛ්‍ය චලන භවාඛ්‍යුපවේෂදයන්ට අනතුරුව සංසකාර ධම්මෙන් අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවර්ජනයද, එයට අනතුරුව පරිකමී, උපචාර, අනුලොම වශයෙන් කාමාවචර මහා කුසල දෙන සම්ප්‍රසුකත සිත ඉපිද නිරුඳි වූ පසු එම මහා කුසල විත්තයම නිච්ඡාණය අරමුණු කරමින් ගොත්‍රභු නමින් ඉපිද නිරුඳි වේ. එයට අනතුරුව නිච්ඡාණය අරමුණු කරමින් සෝවාන් මාගී විත්තයද සෝවාන් ඵල සිත් දෙකක්ද පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඳි වීමෙන් ඉක්බිති භවාඛ්‍යය වේ. මෙසේ සෝවාන් ඵලයට පැමිණී ආයතී පුද්ගල තෙමේ එයට අනතුරුව මාගීයද, ඵලයද,

නිච්ඡාණයද ප්‍රතිණ කෙලශයන්ද; ඉතිරි කෙලශයන්ද යන මේ අරමුණු ගෙන ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන්නේය. එයට අනතුරු ගොනුහු විත්තය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල ජවනයට එම ගොනුහු විත්තය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. සෙකඛා වොදනං ගරුං කඛා පච්චවේකඛනති.

(සකාදගාමි, අනාගාමි ආයතී පුද්ගලයෝ තම තමන්ගේ මාගී විත්තයන්ට පුච්ඡෙති උපදනා වොදන විත්තය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි, ඒ වොදන විත්තය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. සෙකඛා මග්ගා චුට්ඨනිච්චා මග්ගං ගරුං කඛා පච්චවේකඛනති.

(සොවාන් සකාදගාමි අනාගාමි ඵලසථ ආයතී පුද්ගලයෝ තම තමන් පැමිණී මාගීය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ලොකොත්තර කුසලය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත කාමාවචර මහා කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

මෙසේ පාඨග්ජන වූද භෛක්‍ෂවූද පුද්ගලයෝ දනාදී පින්කම් කොට, ධ්‍යාන වඩා, ලොකොත්තර මාගී උපදවා, ඒවා ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර මහා කුසල ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට එකී ලොකික ලොකොත්තර කුසලයන් ආරම්භණුපනිසංය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

අනන්තරූප නිසංස ප්‍රත්‍යය

1. පුටිමා පුටිමා කුසලාබ්බා පච්ඡමානං පච්ඡමානං කුසලානං බ්බානං උපනිසංස පච්චසෙන පච්චසො.

(පුච්චි පුච්චි වූ කුසල නාමසකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල නාමසකකියන්ට අනන්තරූප නිසංස ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටනිසය යන කුසල නාමසකකියන් අතුරෙන් යම් කුසල විතතයක් කාමාවචර ජවන කෘත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි පළමුවන දෙවන, තුන්වන, සතරවන, පස්වන, සවන, කුසල ජවනයෝ අනතුරුව උපදනා දෙවන, තුන්වන සතරවන පස්වන, සවන, සත්වන ජවනයන්ට අනන්තරූප නිසංස ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තරූප නිසංස ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

2. අනුලොමං ගොත්‍රභුසං අනන්තරූප නිසංස පච්චසෙන පච්චසො.

(අනුලොම විතතය, එයට අනතුරුව උපදනා ගොත්‍රභු විතතයට අනන්තරූප නිසංස ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

3. අනුලොමං වොදනසං අනන්තරූප නිසංස පච්චසෙන පච්චසො.

(අනුලොම විතතය එයට අනතුරුව උපදනා වොදන විතතයට අනන්තරූපනිසංස ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

4. ගොත්‍රභු මග්ගසං අනන්තරූප නිසංස පච්චසෙන පච්චමයා.

(සොවාන් මාගීය උපදනා විතත වීචියෙහි ගොත්‍රභු විතතය, එයට අනතුරුව උපදනා සොවාන් මාගී විතතයට අනන්තරූප නිසංස ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**5. වෛද්‍යනං මගගස්ස අනන්තරූපනිය්‍යය පච්ච-
යෙන පච්චයො.**

(සකාදුගාමි, අනාගාමි, අර්හත් යන මාගී විතනයන් උපදනා විතන විපිත්ති වෛද්‍යන විතනය එයට අනතුරුව උපදනා මාගී විතනයට අනන්තරූප නිය්‍යය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුලොම, ගොත්‍රභූ වෛද්‍යන විතනයේ ලෞකික කුසලයෝ වෙති. මාගී විතනයේ ලොකොත්තර කුසලයෝ වෙති. මෙසේ ලෞකික කුසල ධර්මයෝ ලෞකික කුසල ධර්මයන්ට හා ලොකොත්තර කුසල ධර්මයන්ටද අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම ‘කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තරූපනිය්‍යය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම’ යයි කියනු ලැබේ.

පඤ්චාසනිය්‍යය ප්‍රත්‍යය

1. සද්ධං උපනිය්‍යාය දුතං ඤෙහි.

(ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය දුත වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයට ප්‍රකාතෝප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

දත් දීමෙන් හවහොග සම්පත් ලැබිය හැකි බව දැන, දන්දෙනු කැමති කල්හි හවාඛන වලන හවාඛගු පවේෂ්ඨ-
යන්ට අනතුරුව ආහාරපාන පරිෂ්කාරාදී දුත වස්තූන් අරමුණුකොට මනෝවාරාවජ්ජනයද, එයට අනතුරුව මහා කුසල් සිත් අටෙන් එක් සිතක් ජවන කාත්‍යයයෙන් සත් වරක්ද ඉපිද තිරුඬු වූ පසු විභූතාරම්මණ විපිසක් නම් තදුරම්මණ දෙසිත ඉපිද අනතුරුව කාම හවාඛනයෝ වෙත්. අවිභූතාරම්මණ විපිසක් නම් ජවනයට අනතුරුව හවාඛනයෝ වෙත්. දත් දීමෙන් පසු ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන ඒ කාමාවචර කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි, ඒ ප්‍රත්‍ය-
වෙක්‍ෂා ජවනයන්ට ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ප්‍රකාතෝප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

2. සද්ධං උපනිස්සාය සීලං සමාදියති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් සිල් සමාදන් වන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය පඤ්චාඛගභීල දශාඛගභීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයට ප්‍රකානොප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. සද්ධං උපනිස්සාය උපපාසඨ කම්මං කරොති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් පෙහෙවස් රක්තා කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය අභවාඛග පෞෂඨ භීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයට ප්‍රකානෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. සද්ධං උපනිස්සාය ඤානං උප්පාදෙති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් ධ්‍යානය උපදවන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය මහද්ගත ධ්‍යාන කුසලයට ප්‍රකානෝප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. සද්ධං උපනිස්සාය විපස්සනං උප්පාදෙති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් විදශීනා වඩනා කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය විදශීනා කරන කාමාවචර කුසලයට ප්‍රකානෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. සද්ධං උපනිස්සාය මග්ගං උප්පාදෙති.

ශ්‍රද්ධාවෙන් මාගීය උපදවන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ලොකොත්තර මාගී කුසලයට ප්‍රකානෝප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. සද්ධං උපනිස්සාය අභිකුඤ්ඤං උප්පාදෙති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් අභිකුඤ්ඤ උපදවන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය කුසලාභිඤ්ඤ සින් පසට ප්‍රකානොප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

8. සද්ධං උපනිස්සාය සමාපනතිං උප්පාදෙති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් සමාපනති උපදවන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවර කුසලය, කුසල සමාපනති අටට ප්‍රකාශෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

දන්දීම, සිල් සමාදන්වීම, පෙහෙවස් රැකීම, ධ්‍යාන උපදවා ගැනීම, විදර්ශනා වැඩීම, ලොකොත්තර මාගී උපදවා ගැනීම අභිඤ්ඤ උපදවා ගැනීම ධ්‍යාන සමාපනතින්ට සමවැදීම යනාදී කුසල ධර්මයන් කිරීමට දියුණු කරගත් ශ්‍රද්ධාව බලවත් උපකාරයෙකි. ශ්‍රද්ධාව තැඟි කල්හි දන්දීම ආදී කුසල ක්‍රියාවන් කළ නොහැකි වේ. එසේ හෙයින් පූජිතයෙහි උපදවා ගත් ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කුසලය මෙකී කුසල විත්තයන්ගේ උත්පාදයට බලවත් උපකාරයක් වේ යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

9. සීලං උපනිස්සාය ද්‍යනං දෙනි. සීලං සමාදියති, උපොසඨකමමං කථරානි, කානං උප්පාදෙනි, විපස්සනං උප්පාදෙනි, මහගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි, සමාපනතිං උප්පාදෙනි.

පඤ්චාඛන ශීල, දශාඛන ශීල ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය, ද්‍යන වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, පඤ්චාඛන ශීල දශාඛනශීල ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, අමොඛෙහා-පොෂඨ ශීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද මහද්දගන ධ්‍යාන කුසලයටද, විදර්ශනා කරන කාමාවචර කුසලයටද ලොකොත්තර මාගී කුසලයටද, කුසලාභිඤ්ඤ සිත් පසට ද, කුසල සමාපනති අටටද ප්‍රකාශෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

පිරිසිදු ශීලයෙහි පිහිටි පුද්ගල තෙමේ එම ශීලමය කුසලය බලවත් උපකාරයක් කොට ගෙන, දන්දීම, සිල් සමාදන් වීම, පෙහෙවස් රැකීම, ධ්‍යාන උපදවා ගැනීම, විදර්ශනා වැඩීම, ලොකොත්තර මාගී උපදවා ගැනීම, අභිඤ්ඤ උපදවා ගැනීම, ධ්‍යාන සමාපනතියට සමවැදීම යනාදී කුසලයන් කරන්නේය.

10. සුඛං උපනිස්සාය දුනං දෙනි, සීලං සමාදියනි, උපොසථකමමං කථොති, කුණානං උප්පාදෙනි, විපස්සනං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි, සමාපනතීං උප්පාදෙනි.

(ශ්‍රාවණමය ප්‍රඥව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය, දනවේතනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, අභවාඛහ පොෂථ ශීල වේතනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, මහද්දගත ධ්‍යාන කුසලයටද, විදගීනා කරන කාමාවචර කුසලයටද, ලොකොත්තර මාභී කුසලයටද, කුසලාභිඤ්ඤ සිත් පසටද, කුසලසමාපනති අවටද ප්‍රකාතෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාරවේ.)

11. වාගං උපනිස්සාය දුනං දෙනි, සීලං සමාදියනි, උපොසථකමමං කථොති, කුණානං උප්පාදෙනි, විපස්සනං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි, සමාපනතීං උප්පාදෙනි.

(අලොභය ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය, දන වේතනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, පඤ්චාඛහ ශීල, දශාඛහ ශීල ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, අභවාඛහ පොෂථ ශීල වේතනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, මහද්දගත ධ්‍යාන කුසලයටද, විදගීනා කරන කාමාවචර කුසලයටද, ලොකොත්තර මාභී කුසලයටද, කුසලාභිඤ්ඤ සිත් පසටද, කුසල සමාපනති අවටද, ප්‍රකාතෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

12. පඤ්ඤං උපනිස්සාය දුනං දෙනි, සීලං සමාදියනි උපොසථකමමං කථොති, කුණානං උප්පාදෙනි, විපස්සනං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි, සමාපනතීං උප්පාදෙනි.

(ප්‍රඥව ප්‍රධාන ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත කාමාවචර කුසල් සිත් සතර දන වේතනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, පඤ්චාඛහ ශීල දශාඛහ ශීල ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, අභවාඛහ පොෂථ ශීල වේතනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද,

මහද්දුගත ධ්‍යාන කුසලයටද, විදුශීනා කරන කාමාවචර කුසලයටද, ලොකොත්තර මාගී කුසලයටද කුසලාභිඥ සිත් පසටද, කුසල සමාපත්ති අටටද ප්‍රකාතෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

13. සද්ධා, සීලං, සුතං, වාගො, පඤ්ඤා, සද්ධාය, සීලස්ස, සුතස්ස, වාගස්ස, පඤ්ඤාය, උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයද, පඤ්චාභිග ඡීල, දශාභිගඡීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයද, ශ්‍රාතමය ප්‍රඥව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයද, අලොභය ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයද, ප්‍රඥව ප්‍රධාන ඥන සමප්‍රසුත්ත කාමාවචර කුසල් සිත් සතරද, ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, පඤ්චාභිග ඡීල, දශාභිග ඡීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, ශ්‍රාතමය ප්‍රඥව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, අලොභය ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, ප්‍රඥව ප්‍රධාන ඥනසමප්‍රසුත්ත කාමාවචර කුසල් සිත් සතරටද ප්‍රකාතෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ප්‍රකාතෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

තැවතද,

1 පඨමස්ස ඤානස්ස පරිකමමං පඨමස්ස ඤානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රථම ධ්‍යානය ලබනු සදහා පඨවිකසිණාදී භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට ප්‍රථම ධ්‍යානයට උපනිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. දුතියස්ස ඤානස්ස පරිකමමං දුතියස්ස ඤානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(විතීයධ්‍යානය ලබනු සදහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහාකුසල් සිත් අට දුතිය ධ්‍යානයට උපනිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. තනියය සානසය පරිකමමං තනියය සානසය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(තෘතීය ධ්‍යානය ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට තෘතීය ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

4. චතුර්ථය සානසය පරිකමමං චතුර්ථය සානසය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(චතුර්ථධ්‍යානය ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට චතුර්ථ ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. ආකාසානඤ්චායතනසය පරිකමමං ආකාසානඤ්චායතනසය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(ආකාසානඤ්චායතන ධ්‍යාන ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට ආකාසානඤ්චායතන ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. විඤ්ඤාණඤ්චායතනසය පරිකමමං විඤ්ඤාණඤ්චායතනසය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(විඤ්ඤාණඤ්චායතන ධ්‍යානය ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට විඤ්ඤාණඤ්චායතන ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසය පරිකමමං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(ආකිඤ්චඤ්ඤායතන ධ්‍යානය ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට ආකිඤ්චඤ්ඤායතන ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායනනයං පරිනමම. නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායනනයං උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන ධ්‍යානය සදහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. පඨමං ඤානං දුතියස්ස ඤානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රථම ධ්‍යාන කුසල විත්තය විතීය ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. දුතියං ඤානං තතියස්ස ඤානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(විතීයධ්‍යාන කුසල විත්තය තෘතීය ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. තතියං ඤානං චතුස්ථස්ස ඤානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(තෘතීයධ්‍යාන කුසල විත්තය චතුස්ථ ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12. චතුස්ථං ඤානං ආකාසානිඤ්චායනනයං උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ඊපාවච්ච චතුස්ථධ්‍යාන කුසල විත්තය ආකාසානිඤ්චායනන ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

13. ආකාසානිඤ්චායනනං විඤ්ඤාණඤ්චායනනයං උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ආකාසානඤ්චායනන කුසල විතතය විඤ්ඤාණඤ්චායනන ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. විඤ්ඤාණඤ්චායනනං ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං උපනිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(විඤ්ඤාණඤ්චායනන කුසල විතතය ආකිඤ්චඤ්ඤායනන ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

15. ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනං උපනිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(ආකිඤ්චඤ්ඤායනන කුසල විතතය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහින් රූපාවචර ප්‍රථම ධ්‍යානය, විතීය ධ්‍යානයටද, විතීය ධ්‍යානය තෘතීය ධ්‍යානයටද, තෘතීය ධ්‍යානය චතුර්ථධ්‍යානයටද, රූපාවචර චතුර්ථධ්‍යානය අරූපාවචරවූ ආකාසානඤ්චායනනයටද, ආකාසානඤ්චායනන ධ්‍යානය විඤ්ඤාණඤ්චායනනයටද, විඤ්ඤාණඤ්චායනන ධ්‍යානය ආකිඤ්චඤ්ඤායනන ධ්‍යානයටද, ආකිඤ්චඤ්ඤායනන ධ්‍යානය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන ධ්‍යානයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන බව දක්වන ලදී. මෙයද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. දිබ්බසං වකුඤ්ඤා පරිකමමං දිබ්බසං වකුඤ්ඤා උපනිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(දිවැස් හෙවත් දිව්‍යවක්‍ෂුරභිඤ්ඤනය ලබනු හදහා භාවනා හෙවත් පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට, දිව්‍ය වක්‍ෂුරභිඤ්ඤනයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. දිබ්බාය සොභා ධාතුයා පරිකමම. දිබ්බාය සොභා ධාතුයා උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(දිබ්බසොභා අභිඤ්ච ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට දිබ්බසොභා අභිඤ්චට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

3. ඉද්ධිවිධඤ්ණස්ස පරිකමම. ඉද්ධිවිධඤ්ණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ඉද්ධිවිධඤ්ණය ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට ඉද්ධිවිධඤ්ණයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. චෙත්තා පටියඤ්ණස්ස පරිකමම. චෙත්තො පටියඤ්ණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(පරසිත් දන්තා නුවණ හෙවත් චෙත්තොපටිය ඤනය ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට චෙත්තොපටිය ඤනයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. පුඤ්චිච්චාසානුස්සති ඤ්ණස්ස පරිකමම. පුඤ්චිච්චාසානුස්සති ඤ්ණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(පුඤ්චිච්චාසානුස්සති ඤනය ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට පුඤ්චිච්චාසානුස්සති ඤනයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. යථා කම්මුපගඤ්ණස්ස පරිකමම. යථා කම්මුපග ඤ්ණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(යථා කම්මුපග කුසලාභිඤ්ච ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට යථා කම්මුපග කුසලාභිඤ්චට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. අනාගතංසඤ්ණස්ස පරිකමම. අනාගතංස ඤ්ණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අනාගතංස කුසලභිඤ්ඤාව ලබනු සඳහා පරිකම් කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට අනාගතංස කුසලා-භිඤ්චට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙයින් දිව්‍ය වක්‍ෂුරභිඤනය, දිව්‍ය ශ්‍රෝතඤනය, ඉද්ධි විධිඤනය, වේතොපරිය ඤනය, පුබ්බේනිවාසානුස්සති ඤනය, යථා කම්මුපගඤනය, අනාගතංසඤනය යන අභිඤ්චන් උපදවා ගැනීමේදී ඒ සඳහා පරිකම් වශයෙන් භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහා කුසල විතතයෝ එකී අභිඤ්චන් උපදවා ගැනීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දක්වන ලදී.

මෙයද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. දිබ්බවක්ඛු දිබ්බාය ඝොත ධාතුයා උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(දිව්‍යවක්‍ෂුරභිඤනය, දිව්‍යශ්‍රෝත අභිඤ්ච උපදවා ගැනීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. දිබ්බඝොත ධාතු ඉද්ධිවිධිඤ්ඤාස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(දිව්‍යශ්‍රෝත ඤනය, ඉද්ධිවිධි ඤනයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. ඉද්ධිවිධි ඤ්ඤාං වේතොපරිය ඤ්ඤාස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ඉද්ධිවිධිඤනය වේතොපරිය ඤනයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. වේතොපරිය ඤ්ඤාං පුබ්බේනිවාසානුස්සති ඤ්ඤාස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(වෙනොපරිය ඥානය, පුළුච්චිවාසානුසානි ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. පුළුච්චිවාසානුසානි ඥාණං යථා කම්මුපග ඥාණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළුච්චිවාසානුසානි ඥානය යථා කම්මුපග ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. යථා කම්මුපග ඥාණං අනාගතංස ඥාණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(යථා කම්මුපග ඥානය අනාගතංස ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙයින් දිව්‍යචක්‍ෂුරභිඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන දිව්‍යශ්‍රොතඥානය ඇතිවන සැටින්, දිව්‍යශ්‍රොතඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන ඉද්ධිවිධඥානය ඇතිවන සැටින්, ඉද්ධි විධඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන වෙනොපරිය ඥානය ඇතිවන සැටින්, වෙනොපරිය ඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන පුළුච්චිවාසානුසානි ඥානය ඇතිවන සැටින්, පුළුච්චිවාසානුසානි ඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන යථා කම්මුපගඥානය ඇතිවන සැටින්, යථා කම්මුපගඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන අනාගතංස ඥානය ඇතිවන සැටින් දක්වන ලදී.

මෙයද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. පඨමස්ස මගගස්ස පරිකමමං පඨමස්ස මගගස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රථම මාගීය වූ සෝවාන් මාගී ඥානය ලබනු සදහා පරිකමී වශයෙන් සමථ විදහීනා භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහා කුසල් සිත් සොවාන් මාගී ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. දුතියයා මගනයා පරිකමමං දුතියයා මගනයා උපනිසාය පච්චයෙන පච්චයො.

(දුතිය මාගීය වූ සකාදගාමි මාගී ඥානය ලබනු සඳහා පරිකමී වශයෙන් සමථ විදගීනා භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහ කුසල් සිත් සකාදගාමි මාගී ඥානයට උපනිසුය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. තනියයා මගනයා පරිකමමං තනියයා මගනයා උපනිසාය පච්චයෙන පච්චයො.

(තෘතීය මාගීය වූ අනාගාමි මාගී ඥානය ලබනු සඳහා පරිකමී වශයෙන් සමථ විදගීනා භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහා කුසල් සිත් අනාගාමි මාගී ඥානයට උපනිසුය ප්‍රත්‍යය [ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. චතුස්සා මගනයා පරිකමමං චතුස්සා මගනයා උපනිසාය පච්චයෙන පච්චයො.

(චතුස්ස මාගීය වූ අරීන් මාගී ඥානය ලබනු සඳහා පරිකමී වශයෙන් සමථ විදගීනා භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහා කුසල් සිත් අරීන් මාගී ඥානයට උපනිසුය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙසින් සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි, අරීන් යන සතර මාගී ඥානයන් ලබනු සඳහා පරිකමී වශයෙන් සමථ විදගීනා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහ කුසල් සිත් අට එකී සතර මාගී ඥානයන් ලැබීමට උපනිසුය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දක්වන ලදී.

මෙයද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිසුය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. පඨමො මගගා දුතියයා මගනයා උපනිසාය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රථම මාගීය වූ සෝවාන් මාගී ඥානය, දුතිය මාගීය වූ සකාදගාමි මාගී ඥානය ලැබීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. දුතිය මාගීය මග්ගො තනියසං මග්ගසං උපනියසං පච්චයෙන පච්චයො.

(දුතිය මාගීය වූ සකාදගාමි මාගී ඥානය, තෘතීය මාගීය වූ අනාගාමි මාගී ඥානය ලැබීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. තනිය මග්ගො චතුස්සං මග්ගසං උපනියසං පච්චයෙන පච්චයො.

තෘතීය මාගීය වූ අනාගාමි මාගී ඥානය චතුස්ථි මාගීය වූ අරීත් මාගී ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙයින් සෝවාන් මාගී ඥානය, සකාදගාමි මාගී ඥානයටද, සකාදගාමි මාගී ඥානය, අනාගාමි මාගී ඥානයටද, අනාගාමි මාගී ඥානය, අරීත් මාගීඥානයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දක්වන ලදී.

මෙයද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. සෙකඛා මග්ගං උපනියසාය අනුප්පන්නං සමාපන්නං උප්පාදෙති, උප්පන්නං සමාපජ්ජන්ති, සඛ්ඛාථෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො අත්තනනො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආර්යීයන් වහන්සේලා තම තමන්ගේ මාගීය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන පෙර නුපදවන ලද ධ්‍යාන සමාපත්තින් උපදවන්. උපදවා ගත් සමාපත්තින්ට නැවත නැවත සමවදිත්. සංසකාර ධර්මයන් අතිත්‍ය වශයෙන්ද, දුක්ඛ වශයෙන්ද, අත්‍යන්ත වශයෙන්ද විදහීනා කරත්.)

ශෛක්‍ෂ්‍යයන් වහන්සේලා තම තමන්ගේ මාගීයෙන් තසන ලද කෙලෙස් ඇති හෙයින්, විවේක සුවය සඳහා රූපාවචර අරූපාවචර ධ්‍යාන උපදවත්. මෙයින් ඒ ආයතීයන් වහන්සේලා විසින් මාගීය ලැබීමට පෙර කිසිම ධ්‍යාන සමාපත්තියක් උපදවාගෙන නැතැයි අදහස් නොකරන ලදී. රූපාවචර අරූපාවචර අභව සමාපත්තීන් අතුරෙන් යම් කිසි සමාපත්තියක් එයට පෙර නොලැබුණේ නම්, ඒ සමාපත්තීන් උපදවා ගැනීමේදී මාගී කුසලය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව මේ අනුවාදයෙන් පලවේ. මෙසේ ලොකොත්තර කුසලයන් රූපාවචර අරූපාවචර කුසලයන් උපදවා ගැනීමට බලවත් උපකාරයක් වන බව දක්වන ලදී. මෙසේද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දත යුතු.

2. මගෙහා ඡෛත්‍යානං අනුපට්ඨමනිදය, ධර්ම පට්ඨමනිදය, නිරුහනි පට්ඨමනිදය, පටිභාන පට්ඨමනිදය, ධානාධාන කොසලලය උපනිශ්‍රය පට්ඨමනිදය.

(මාගී ඥානය, ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයන්ට අනු ප්‍රතිසමනිදව, ධර්මප්‍රතිසමනිදව, නිරුහනි ප්‍රතිසමනිදව, ප්‍රතිභාන ප්‍රතිසමනිදව යන සතර ප්‍රතිසමනිද ඥානයටද, ධානාධාන කොසලල නම් වූ සදුණයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි ප්‍රත්‍යයයෙන් හටගත් දෙය, නිවණ. කියන ලද දෙයෙහි අනුය, විපාකය, ක්‍රියාය යන මේ පඤ්චවිධ කරුණු පිළිබඳ අනුයන්ගේ ප්‍රභේදයට ගිය ඥානය අනු ප්‍රතිසමනිද නම්.

ප්‍රත්‍යය ධර්ම, ආයතී මාගීය, කියනලද්ද, කුසල්, අකුසල් යන කරුණු පසෙහි ප්‍රභේදගත ඥානය ධර්ම ප්‍රතිසමනිද නම්.

එම අතී, ධර්මයන් දෙසන ලද භාෂාවන්හි ප්‍රභේදගත ඥානය නිරූපනි ප්‍රතිසම්භිද්‍ය නම්.

අතී, ධර්ම, නිරූපනි යන ත්‍රිවිධ ප්‍රතිසම්භිද්‍යවන්හි ප්‍රභේද ගත ඥානය ප්‍රතිභාන ප්‍රතිසම්භිද්‍ය නම්.

සථාන අසථානයන්හි දක්ෂ බව ලක්ෂණකොට ඇති ඥානය ධානාධාන කොසලලඤ්ණ නම්.

ලොකොත්තර වූ මාභීඤන ඇතිකල්හිම ප්‍රතිසම්භිද්‍ය ඥාන ඇතිවන බැවින් ලොකොත්තර මාභී නම්වූ කුසල ධර්මය ප්‍රතිසම්භිද්‍ය ඥානවූ කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දතයුතු.

මෙසේ නොයෙක් ආකාරයෙන් කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. විලිපිය:—

කුසලොධම්මො අකුසලං ධම්මං උපනිශ්‍රය පව්වසෙන පව්වසො - ආරම්භේනුපනිශ්‍රයො, පකතූපනිශ්‍රයො.

(කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භේනුපනිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම් ලෝකික කුසල් සතලොසය.

ප්‍රත්‍යාන්තරික වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:—

- අකුසල් සිත් දෙලොසය.
- වෛතසික සන්විස්සය.

යන අකුසල ධර්මයෝ යි.

ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය-

1. දුනං දඬා, සීලං සමාදිසිඬා, උපොසඨ කමමං-
කඬා නං ගරුංකඬා අසාදෙති, අභිනඬුති, නං
ගරුංකඬා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(දන්දී, සිල්සමාදන්ව, පෙහෙවස් රැක, ඒ කුසල
කමීය ගරුකොට ලොභ මූල සොම්නස් සිතින් ආඝාදනය
කරන කල්හිදී, ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිතින් එයට
සතුටුවන කල්හිදී, උපදනා රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල
සින් අට්ටද, දූෂ්ටිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සින් සතරටද
ඒ කුසලකමීය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

දුනාදීවූ පින්කම් කොට මා විසින් මෙබඳු උසක්
පින්කමක් කරගන්නා ලද්දේය යි ඒ කාමාවචර කුසලය
ලොභ සිතින් ආඝාදනය කරන කල්හි ලොභ මූල
සොමනසසභගත සින් සතරෙන් එක් සිතක් ජවන
කෘත්‍යයයෙන් උපදී. එපරිද්දෙන්ම මගේ පින ඉතා
හොඳයයි ඒ පින ගැන සතුටුවන කල්හි ප්‍රීතිසභගත වූ
ලොභ මූල සිතක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් උපදී. ඒ පිනට
ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සින්
අටෙන් එකක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් උපදී. මම පිනක්
කෙලෙමිසි වරදවා ගන්නා කල්හි ලොභ මූල දූෂ්ටි-
සම්ප්‍රසුක්ත සින් සතරෙන් එකක් ජවන කෘත්‍යයයෙන්
උපදී.

මෙසේ දුනාදී කුසල් රැස්කොට පසුව ඒ කුසලය
ආවජ්ජනා කරමින් නැවත නැවතත් එම කුසල් විත්තයන්
තම සන්තානයෙහි උපදවාගෙන අපරවෙනනා වශයෙන්
බහුල කර නොගෙන, ඒ කුසලය අරමුණු කරමින්
ගරුකොට සලකමින් ලොභ සිතින් ආඝාදනය අභිනඬු-
නාදීය කොට රාග දිට්ඨි යනාදී අකුසලයන් උපදවා
ගැනීමේදී “කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ ය”යි කියනු ලැබේ.

2. පුබ්බසුච්ඡිණ්ණානි ගරුං කඛා අසාදෙති, අභි-
නඤ්ඤි නං ගරුංකඛා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි
උපපජ්ජති.

(පෙර මනාකොට පවත්වන ලද දහ, සීල, අභවාඛන-
සීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ගරුකොට
අරමුණු කරමින් ලොභ මූල සොම්නස් සිතින් ආස්වාදනය
කරන කල්හිද, ඒ කුසලය ගරුකොට අරමුණු කරන
කල්හි උපදනා රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අට්ටද
දූෂ්ටිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් සතරටද ඒ කුසලය
ආරම්භණුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. කානා මුට්ඨිනිඛා කානං ගරුංකඛා අසාදෙති,
අභිනඤ්ඤි, නං ගරුංකඛා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි
උපපජ්ජති.

(රුපාවචර ධ්‍යාන පසය, අරුපාවචර ධ්‍යාන සතරය
යන නවවිධ වූ මහද්දගත ධ්‍යාන කුසලයන් උපදවා එයින්
නැගී එම ධ්‍යාන විතතය ගරුකොට අරමුණු කරමින්
ලොභ මූල සොම්නස් සිතින් ආස්වාදනය කරන කල්හිද,
ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද,
ඒ මහද්දගත කුසලය ගරුකොට අරමුණු කරන කල්හි
උපදනා රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අට්ටද, දූෂ්ටිය
ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් සතරටද, ඒ මහද්දගත කුසලය
ආරම්භණුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පකතුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය.

1. භද්ධං උපනිස්සාය මානං ජප්පෙති, දිට්ඨිං
භණ්ඨාති.

(ශ්‍රද්ධාව නිසා මානය පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය
උපදවන කල්හිද, එම ශ්‍රද්ධාව, මාන දිට්ඨි ආදී අකුසල
ධර්මයන්ට ප්‍රකාතොපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උප-
කාර වේ.)

“මට ශ්‍රද්ධාව ඇත, මට මෙන් අන්‍යයන්ට මේ ශ්‍රද්ධාව තැන” යනාදී වශයෙන් තමා උසස් කොට ගැනීම වශයෙන් ශ්‍රද්ධාව නිසා මානය උපදී. ශ්‍රද්ධාව, අනි වශයෙන් මනාකොට තේරුම් නොගෙන, එම කුසලය කරන්නාවූ ද, එහි විපාක විදින්නාවූ ද, පුද්ගලයෙකු ඇතැයි යනාදී වශයෙන් වැරදි අදහස් උපදනා කල්හි දූෂ්ටිය උපදී. මෙසේ ඇති කල්හි ශ්‍රද්ධාව නම් වූ කුසල ධර්මය, මාන දිට්ඨි ආදී වූ අකුසලයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. සීලං උපනිසාය මානං ජප්පෙනි, දිට්ඨිං ගණනාති.

(ශීලය නිසා මානය පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය උපද වන කල්හිද, එම ශීලය, මාන දිට්ඨි ආදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. සුතං උපනිසාය මානං ජප්පෙනි දිට්ඨිං ගණනාති.

(ශ්‍රැතය නිසා මානය පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය උපදවන කල්හිද, එම ශ්‍රැතමය කුසලය මාන දිට්ඨි ආදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. වාගං උපනිසාය මානං ජප්පෙනි දිට්ඨිං ගණනාති.

(තර්කය නිසා මානය පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය උපදවන කල්හිද, එම තර්කමය කුසලය, මාන දිට්ඨි ආදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. පඤ්ඤා උපනිසාය මානං ජප්පෙනි දිට්ඨිං ගණනාති.

(ප්‍රඥාව නිසා මානය පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය උපදවන කල්හිද, එම ප්‍රඥමය කුසලය, මානදිට්ඨි ආදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ මම සිල්වතෙක්මි යයි ද, උගතෙක්මි යයි ද, දෙන කෙනෙක්මි යයි ද, නුවණ ඇත්තෙක්මි යයි ද මානය උපදී. මම සිල් රකින්නෙමි යනාදී වශයෙන් වරදවා ගැනීමේදී දෘෂ්ටිය උපදී.

6. සද්ධා, සීලං, සුභං, වාගො, පඤ්ඤා, රාගස්ස, ඡද්දස්සං, මොහස්සං, මානස්සං, දිට්ඨිං, පඤ්ඤාය උපනිස්සං පච්චයෙන පච්චයො.

(ඉඤ්ඤාව, සීලය, ඉන්ද්‍රිය, ත්‍යාගය, ප්‍රඥාව, යන මේ කුසල ධර්මයෝ රාගයටද, වෛෂයටද, මොහයටද, මානයටද, දිට්ඨියටද, භවභොග සම්පත්ති පවත්නා වූ ලොභයටද යන අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ඉඤ්ඤාදිය නිසා තමා උසස් කොට ගන්නා කල්හි ලොභය හෙවත් රාගය උපදී. අනුත් පහත්කොට සලකන කල්හි වෛෂය උපදී. මේ දෙකම ඇතිකල්හි මොහය උපදී. තමන්ට මෙන් අන්‍යයන්ට ඉඤ්ඤා නැතැයි සිතන කල්හි මානය උපදී. එම කුසලයෝ පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් ගන්නා කල්හි දිට්ඨිය උපදී. ඒ කුසලයන් නිසා භවභොග සම්පත් ප්‍රාප්තිය කිරීමේදී ප්‍රාප්තිය සංකීර්ණ වූ ලොභය උපදී. මෙසේ ඉඤ්ඤා වූ කුසල ධර්මයෝ රාගාදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ධර්මයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම් ලෞකික කුසලයෝ පමණෙකි. ලොකොත්තර වූ කුසලය, ශාන්ත බැවින් ද ප්‍රණීත බැවින් ද, උත්තම බැවින් ද, අකුසල් නසන හෙයින් ද, අකුසල ධර්මයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය නොවේ.

නිවන් පැනීම මෙකී ප්‍රාප්තියාවට ඇතුළත් නොවේ. නිවනට පැමිණීමේදී තෘෂ්ණාව සහඉලිත්ම නැතිවේ. එහි ඇත්තේ නිව්‍යාණ ධාතු වට පැමිණීමේ කැමැත්ත නම් වූ ඡන්දයයි. එයට ඡන්ද පඤ්ඤායයි ද කියනු ලැබේ.

3. විපිය.

කුසලො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස උපනිස්ස පච්චර්‍යෙන පච්චර්‍යො, ආරම්භණුපනිස්සයො-අනන්තරූපනිස්සයො-පකතූපනිස්සයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය, අනන්තරූපනිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන්ම උපකාර වේ.)

ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය.

අරහා මග්ගා වුට්ඨානිඤා මග්ගං ගරුංකඤා පච්ච වේකකනි.

(රහතත් වහන්සේ අතීන් මාගීය උපදවාගෙන එය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි, ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ක්‍රියා ජවනයන්ට අතීන් මාගී කුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතත්වහන්සේ නමක් උපදවාගත් අතීන් මාගී කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි භවාඛගචලන භවාඛගු-පචේදයන්ට අනතුරුව අතීන් මාගී කුසලය අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවර්ජන විතනය ඉපිද නිරුඳි වේ. එයට අනතුරුව කාමාවචර මහා ක්‍රියා ඥානසම්ප්‍රසුක්‍කා සිතක් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවන කාත්‍යයෙන් අතීන් මාගී කුසලය අරමුණු කරමින් සත්වරක් ඉපිද නිරුඳි වේ. එයට පසු භවාඛගය වේ. මෙහිදී උපදනා කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට අතීන් මාගී කුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්මය වශයෙන් අතීන් මාගී විතනයද, ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන් කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රසුක්‍කා මහා ක්‍රියා ජවනයෝද දකුණු.

අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය.

1. කුසලං වුට්ඨානස්ස උපනිස්ස පච්චර්‍යෙන පච්චර්‍යො.

(සතළොස් ලෞකික කුසලයන්ගේ අන්තිම ජවනය, එයට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයට හෝ හවාඛගයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. මහොගා එලය්‍ය උපනිස්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.

(ලොකොත්තර මාඪී සිත් සතර එයට අනතුරුව උපදනා ලොකොත්තර එල විත්තයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. අනුලොමං සෙක්ඛාය එලසමාපනතියා උපනිස්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.

(සංඝකාර ධර්මයන් අරමුණු කරමින් අනුලොම කාන්‍ය-යෙන් උපදනා මහා කුසල ඥානසම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතර ගෞඤ්චු සෝවාන්, සිකාදගාමි, අනාගාමි එල සමාපනති-යට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

තිරොධා චුට්ඨභනනස්ස නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤා-යනන කුසලං එලසමාපනතියා උපනිස්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.

(තිරොධ සමාපනතියෙන් නහින්තාවු අනාගාමි පුද්ගලයාගේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන කුසලය අනාගාමි එල සමාපන්තියට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මේ අනුවාදයන්ගෙන් දක්වන ලද පරිදි අනන්තරූප-නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්මයෝ නම්—

සතළොස් ලෞකික කුසලයන්ගේ අන්තිම ජවනයෝය ලොකොත්තර මාඪී ජවන් සතරය

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාත ධර්මයෝ නම්—

සන්තීරණ සිත් තුන.

මහා විපාක අටය.

එල සිත් සතරය

යන අව්‍යාකාත ධර්මයෝය.

පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

**1. සදං උපනිසාය අත්‍යන්තං ආනාපෙනි, පටිතා-
පෙනි, පටිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යහොති.**

ශ්‍රද්ධාව නිසා තමා තවයි. භාත් පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විඳී.)

බලවත් ශ්‍රද්ධා ගුණයෙන් යුක්ත වූ පුද්ගලයෙකුගේ, ඒ ශ්‍රද්ධාව නිසා ශිතොඡ්ඡාදිය නොසලකා වත් පිළිවෙත් ආදිය කිරීමෙන් තමා තවයි. ශ්‍රද්ධාදියෙන් දැනාදී පින්කම් කිරීම සඳහා වසනු සැපයීම පිණිස නොයෙක් දුක් විඳී.

මෙහිදී ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කුසලය දුක්ඛසභගත කාය-විකුලයන් නම් වූ අව්‍යාකාත ධර්මයට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

**2 සීලං උපනිසාය අත්‍යන්තං ආනාපෙනි, පටිතා-
පෙනි, පටිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යහොති.**

(සීලය නිසා තමා තවයි, භාත් පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විඳී.)

සිල් රකිනු කැමති පුද්ගලයෙකුගේ හොඳින් සිල් රැකීම පිණිස අභ්‍යවකාශ, වෘක්ෂමූල ආදී තත්ති වාසය කරන්නේ බොහෝ වූ තිරිහැර විඳිමින් තමා තවයි. ඒ සඳහාම ප්‍රත්‍යය සෙවීම පිණිසද නොයෙක් දුක් විඳී.

**3. සුභං උපනිසාය අත්‍යන්තං ආනාපෙනි, පටිතා-
පෙනි, පටිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යහොති.**

(බහුශ්‍රැත භාවය නිසා තමා තවයි, භාත් පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විඳී.)

බහුශ්‍රැත පුද්ගල තෙමේ තමාගේ බහුශ්‍රැත භාවයෙන් ප්‍රයෝජනය ගැනීම සඳහා බොහෝ වෙහෙස දරා උගැන්වීම්, දහම් දෙසීම් ආදියෙන් තමා තවයි. තමා දැනගත් ධර්මයට අනුව පිළිවෙත් පිරීම සඳහා පිණිවරණාදියෙන් ජීවත්වෙමින් නොයෙක් දුක් විඳී.

**4. වාගං උපනිස්සාය අත්තානං ආතාපෙනි, පටිතා-
පෙනි, පටිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්නහොති.**

(තසාගචන් භාවය නිසා තමා තවයි, භාන්පසින් තවයි. ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විඳී.)

තසාගචන් තැනැත්තේ තමාගේ තසාගචන් භාවය නිසා දිවි රැකීම පිණිසද ප්‍රත්‍යය ඉතිරිකර නොගෙන දන් දීමෙන්ද, අභගප්‍රත්‍යඛගයන් පරිත්‍යාග කිරීමෙන්ද තමා තවයි. දන්දීම සඳහා වස්තු සෙවීම වශයෙන්ද නොයෙක් දුක් විඳී

5. පඤ්ඤං උපනිස්සාය අත්තානං ආතාපෙනි. පටිතාපෙනි පටිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්නහොති.

(ප්‍රඥාව නිසා තමා තවයි. භාන්පසින් තවයි. ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල් කොට ඇති දුක් විඳී.)

ප්‍රඥාවන් තැනැත්තේද තමාගේ ප්‍රඥාව වඩාත් දියුණු කරගතයුතු යයි ශිනෝමණාදිය ගණන් නොගෙන සජ්ඣායන මතස්කාර ආදියෙන් තමා තවයි. මිථ්‍යා ජීවයෙහි ආදීනව හා සමයන්ආජීවයෙහි අනුසස්ද දුක දැකාමින් දිවිපැවැත්ම සඳහා ප්‍රත්‍යය සෙවීම පිණිස නොයෙක් දුක් විඳී.

6. ශුඤ්ඤා සීලං ශ්‍රාතං වාගො පඤ්ඤා කායිකස්ස සුඛස්ස කායිකස්ස දුක්ඛස්ස ඵල සමාපන්නිතා උපනිස්සාය පච්චයෙන පච්චයො.

(ශුඤ්ඤා, සීල, ශ්‍රාත, තසාග, ප්‍රඥ යනාදී කුසල ධර්මයෝ ඇති කල්හි එයින් උපදවන ප්‍රණීත රූපයන්ගේ ස්පර්ශයන් ඇතිවන කායික සුඛයටද, ඒ ධර්මයන් නිසා තමා තැවීම, භාන්පස තැවීම, ප්‍රත්‍යය සෙවීම ආදියෙන් ඇතිවන කායික දුක්ඛයටද, එලසමාපන්නියට සමවැදීමේදී එල-විත්තයන්ටද ශුඤ්ඤාදී කුසල ධර්මයෝ පකතූපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. කුසලං කමමං විපාකස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල කමීය එහි විපාකයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

බලවත් වූ කුසල වේතනා සංවිධාන කුසල කමීය එහි විපාකයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව මෙයින් දැක්වේ. මෙහි කමීය නම් වතුහුමික කමීයයි,

8. අරහා මග්ගං උපනිස්සාය අනුප්පනනං කිලිය සමාපනතං උප්පාදෙති, උප්පනනං සමාපජ්ජති, සංඛාරෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො අනතතනො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ අතීන් මාගී ඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන නුපන් ලෞකික ක්‍රියා සමාපනතින් උපදවයි. උපන් ක්‍රියා සමාපනතින්ට සමවැදෙයි. සංඝකාර ධර්මයන් අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය, වශයෙන් මහා ක්‍රියා සිතින් විදශීනා කරයි.)

රහතන් වහන්සේ විවේක සුව විදිනු පිණිසද මේ අත් බැවිනිම නිවන් සුව විදිනු පිණිසද නිරෝධ සමාපනතියට සමවදිනු කාමනී චී නම්, රූපාවචර, අරූපාවචර ක්‍රියා ධ්‍යාන හෙවත් ක්‍රියා අභට සමාපනතින් උපදවා ගතයුතු. එබැවින් අතීකිය ලබාගැනීමට පෙර ක්‍රියා අභට සමාපනතින් උපදවා නොගත් බැවින් ඒ අතීන් මාගී කුසලය උප නිශ්‍රය කොට ගෙන ක්‍රියා අභට සමාපනතින් උපදවාගනී. එහෙයින් අතීන් මාගී කුසලය, රහත්මග නුවණ ලැබීමට පෙර නුපන් රූපාවචර අරූපාවචර ක්‍රියා සමාපනතින් උපදවාගැනීමට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ යයි කියනු ලැබේ. තවද, රහතන්වහන්සේ ඒ අතීන් මාගී කුසලය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන උපදවනලද ක්‍රියා අභට සමාපනතින්ට නැවත නැවතත් සමවදී. සංඝකාර ධර්මයන් අතිත්‍යය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් කාමාවචර මහා ක්‍රියා සිතින් විදශීනා කරයි. මෙයින් රහතන්වහන්සේ

අභිනියට පැමිණීමට පෙර රූපාවචර අරූපාවචර ධ්‍යාන උපදවාගෙන නැතැයි නිශ්චය නොකට යුතුයි. උපදවා නොගත්තේ ක්‍රියා සමාපත්තීන් පමණය. එය අභිත් මග ක්‍රමණ ලබාගත් පසුවම මිස එයට පූජිතෙහි උපදවාගත නොහැකි වේ.

නවද, රහතත්වහත්සේ අභිත් මාගීය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන උපදවා ගත් ක්‍රියා සමාපත්තීන්ට නැවත නැවතත් සමවදී. සංසකාර ධර්මයන් අතිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් විදහිනා කරන කල්හි ඥානසම්ප්‍රසන්න කාමා-වචර මහා ක්‍රියා සිත් සතරෙන් එකක් විදහිනා ජවත් වශයෙන් උපදී එ විදහිනා ක්‍රියා ජවනයන්ගේ පහළ වීමට අභිත් මාගී ඥානය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

9 මගෙනා අරහතො අනු පටිසම්භිදය, ධමම-පටිසම්භිදය, නිරුතති පටිසම්භිදය, පටිභාණ පටි-සම්භිදය, ධානාධාන කොසලලය, උපනිසය පව්ව-යෙන පව්වයො.

(මාගී කුසලය, රහතත්වහත්සේගේ අනු ප්‍රතිසම්භිද, ධර්මප්‍රතිසම්භිද, නිරුතතිප්‍රතිසම්භිද, ප්‍රතිභාන ප්‍රතිසම්භිද, යන සිව් පිළිපිඬියාවන්ට හා ධානාධාන කොසලල ඥානයටද පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. මගෙනා එල සමාපත්තියා උපනිසය පව්වයෙන පව්වයො.

(මාගී කුසලය එල සමාපත්තියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සියලුම සෝවාත්, සකාදගාමි, අනාගාමි, අභිත් යන ආයතීයන් වහන්සේලාට තමන් වහන්සේලා පැමිණි ලොකොත්තර එලයට සමවැදීමට ශක්තිය තිබේ. එසේ එලසමාපත්තියට සමවැදීමට හැකි වන්නේ මාගී කුසලය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන හෙයිනි.

ඵලසමාපන්නියට සමවදින කල්හි භවාංගින වලන භවාංගිතු පච්ඡේදයන්ට අනතුරුව මනෝචාරාවර්ජන විතතයද එයට පසු අනුලොමී සිත් සතරක් හෝ තුනක් පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඳි වේ. අනුලොමී විතතයට අනතුරුව තමන්ගේ ඵලසිත් බොහෝ ගණනක් කැමති තාක් කල් සන්නති වශයෙන් උපදී. මෙයද අපීණා විතත වීජියකි.

මෙසේ බලවත් වූ කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයෝ විපාකසිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්මයන්ට පකතූපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපතිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විජිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස උපතිස්සය පච්චයෙන පච්චයො. ආරම්මණුපතිස්සයො අනිනනරූපතිස්සයො, පකතූපතිස්සයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්මණුපතිස්සය, අනනනරූප තිස්සය, පකතූපතිස්සය යන උපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්මී වශයෙන් ලැබෙන අකුසලයෝ නම් අකුසල් සිත් දෙළොසය.
වෛතසික සත්විස්සය.

යන අකුසල ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන්නේත් මේ අකුසල් සිත් දෙළොස හා වෛතසික සත් විස්සය.

ආරම්මණුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය,

1. රාගං ගරුං කඤ්ඤා අස්සාදෙති, අභිනඤ්ඤාති. තං ගරුං කඤ්ඤා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති,

(රාගය ගරුකොට ලොභසහගත සිතින් ආඝාදනය කරන කල්හිද, ප්‍රීතිසහගත සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද, රාගය ප්‍රධාන ලොභමූල අකුසල සිත්වලටද, වරදවා ගන්නා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරටද ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. දිට්ඨිං ගරුංකඤ්චා අය්‍යාදෙනි, අභිනඤ්චි නං ගරුංකඤ්චා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(දිට්ඨිය ගරුකොට ආඝාදනය කරන කල්හිද, ප්‍රීති සහගත සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල අකුසල සිත්වලටද, වරදවා ගන්නා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරටද, ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසින් රාගයත් දූෂටියත් අරමුණු කරමින් ආඝාදන අභිනඤ්ඤාදිය කරන කල්හි රාගයත් දූෂටියත් උපදනා බවත් පසුව උපදනා රාග, දූෂටි ආදීන්ට පලමු රාගයත් දූෂටියත් ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බවත් දක්වන ලදී. මෙය “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

සුරිමා සුරිමා අකුසලාඛකිං පච්ඡමානං පච්ඡමානං අකුසලානං ඛකිංනං උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(සුචී සුචී චූ අකුසල නාමසකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම චූ නාමසකකියන්ට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

අකුසල ජවනයෝ උපදනා කල්හි එය විතත වීචිත්ති පලමුවන, දෙවන, තෙවන, සතරවන, පස්වන අකුසල ජවනයෝ දෙවන, තෙවන, සතරවන, පස්වන, සවන, සත්වන අකුසල ජවනයන්ට පිළිවෙලින් අනන්තරූප නිශ්‍රය

ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙය ද, “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්මයේ තම දෙලොස් අකුසල් සිත් සහ සත්විසි වෛතසික ධර්මයේ යි. ප්‍රත්‍යයෙන් පත්ත වශයෙන් ලැබෙන්නේත් එ දෙලොස් අකුසල් සිත් සහ වෛතසික සත්විස්සමය.

පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

1. රාගං උපනිශ්‍රයය පාණංගනනි, අදින්නං ආදියනි, මුසා භණනි, පිසුණං භණනි, එරුසං භණනි, සමඵං පලපනි, සංඝං ජිඤනි, නිලොලාපං භරනි, එකාභාෂිකං කරොති, පටිපණෙතිට්ඨනි, පරදුරං ගවජනි, ගාමභාතං කරොති, නිගම ඝාතං කරොති, මාතරං ජීවිතා-වොරොපෙනි, පිතරං ජීවිතා වොරොපෙනි, අරභනනං ජීවිතා වොරොපෙනි, දුට්ඨන විභවනන තථාගතස්ස ලොහිතං උපපාදෙනි, සංඝං භිඤනි.

(රාගය උපනිශ්‍රයකොට අත්‍යයන්ගේ ප්‍රාණය තසයි, හිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පැහැර ගනී, බොරු කියයි, කේලාම් කියයි, රඵ වචන කියයි, තීරණීක කථා කරයි, ගෙවල් බිඳී, සැහවී සිට පැහැරගනී, බොහෝදෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වසනුව පැහැරගනී, මග රුක සිට අනුන්ගේ වසනුව උදුරා ගනී, පර භායඝීවන් කරා යෙයි, ගම් කොල්ල කයි, නියම් ගම් කොල්ලකයි, මව ජීවිතයෙන් තොර කරයි, පියා ජීවිතයෙන් තොරකරයි, රහතන් ජීවිතයෙන් තොර කරයි, දුමට සිතින් තථාගත ශරීරයෙහි ලේ උපදවයි, සංඝයා බිඳී)

රාගයෙන් මත්වූ පාඨග්ජනතෙම මොහයෙන්ද මූලා-මුලයේ පරපණ නසයි. එකල්හි උපදනා ප්‍රාණඝාතක වෙඡ මූල විතතයට රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල විතතය පකතූප-නිශ්‍රය||ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එපරද්දෙන්ම

රාගය නිසා අදහතාදානය හෙවත් හිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පැහැර හන්නා කල්හිද මුසාවාදය හෙවත් බොරු කියන කල්හිද, පිසුණුවාවය හෙවත් කේලාම් කීම කරන කල්හිද දෙළොස් අකුසල විතතයන්ටද; පරාෂච්චක හෙවත් රඵ වචන කියන කල්හි, වෛෂමුල විතතයටද, සම්ඵප්‍රලාප හෙවත් හිස් වචන කියන කල්හි දෙළොස් අකුසල විතතයන්ටද, ගෙවල් බිඳින කල්හිද, සැගවී සිටි අත්සතු වස්තුව පැහැර ගැනීමේදීද බොහෝ දෙන එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වස්තුව පැහැර ගැනීමේදීද, මග-රූක සිට අනුන්ගේ වස්තුවටදුරා ගැනීමේදී ද අදහතාදාන වශයෙන් දෙළොස් අකුසල විතතයන්ටද, පර භායතීවත් කරා යාමෙහිදී කාමමිථ්‍යාවාර වශයෙන් උපදානා ලොහමුල මොහමුල විතතයන්ටද, ගම් කොල්ල කෑම නියම් ගම් කොල්ල කෑම යනාදිය කරන කල්හි දෙළොස් අකුසල විතතයන්ටද, මව ජීවිතයෙන් තොර කිරීම හෙවත් මාතෘ ඝාතක කමීය කරන කල්හිද, පියා ජීවිතයෙන් තොර කිරීම හෙවත් පිතෘ ඝාතක කමීය කරන කල්හිද, රහතුන් ජීවිතයෙන් තොර කිරීම නම් වූ අරහන්තඝාතක කමීය කරන කල්හිද, දුෂට සිතින් තථාගත ශරීරයෙහි ලේ උපදවීම නම් වූ ලොහිතූපාදක කමීය කරන කල්හිද, සංඝහෙද කමීය කරන කල්හිද, වෛෂමුල අකුසල විතතයටද ඒ රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල විතතය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. දෛසං උපනිස්සාය, මොහං උපනිස්සාය, මානං උපනිස්සාය දිට්ඨිං උපනිස්සාය, පඤ්චං උපනිස්සාය පාණං භණ්ණි, අදිනනං ආදියනි, මුසාභණ්ණි, පිසුණං භණ්ණි, ඵරුසං භණ්ණි, සම්ඵං පලපනි, සඤ්ඤං ජීඤ්ඤනි, නිලොලාපං භරනි, ඵකාගාපිකං කරොනි, පටිපඤ්ඤ

තිට්ඨති, පරදුරං ගවජති, ගාමසාතං කථොති, නිගම-
සාතං කථොති, මාතරං ජීවිතා චෙරොපෙති, පිතරං
ජීවිතා චොරොපෙති, අරහන්තං ජීවිතා චොරොපෙති,
දුට්ඨෙන විනොනන තඨාගතස්ස ලොකිතං උප්පාදෙති,
සංඝංභිදෙති.

(වෙමස, මොහස, මානය, දිට්ඨිය, ප්‍රාචීනාව යන
අකුසල ධර්මයන් උපනිශ්‍රය කොට ගෙන ප්‍රාණසාතය,
අදන්තාදුතය, මුසාවාදය, පිසුණාවාවය ඵරුෂා වාවය,
සම්ඵප්‍රලාපය, ගෙවල් බිදීමය, සැඟවී සිට පැහැර ගැනීමය,
බොහෝ දෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වසනු පැහැර
ගැනීමය, මග රැක වසනු පැහැර ගැනීමය, පරදුර කමීය,
ගාමසාතක කමීය, මාතාසාතක කමීය, පිතාසාතක කමීය,
අරහන්තසාතක කමීය, ලොකිතුප්පාදක කමීය, සංඝභෙද
කමීය යන අකුසල කමීයන් කරන කල්හි එකී දෙස,
මොහ, මාන, දිට්ඨි, පඤ්ඤා යන අකුසල ධර්මයෝ පකතූප-
නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි වෙමස යන්නෙන් වෙමස ප්‍රධාන දෙමමුල
දෙසිතද, මොහස යන්නෙන් මොහස ප්‍රධාන අකුසල්
දෙලොසද, මානය යන්නෙන් මානය ප්‍රධාන දිට්ඨි විප්‍ර-
යුක්ත සිත් සතරද; දිට්ඨිය යන්නෙන් මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය
ප්‍රධාන දිට්ඨි සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරද, ප්‍රාචීනාව යන්නෙන්
භවභොග සම්පත් පිලිබද වූ ලොහමුල සිත් අටද
ගතයුතු.

3. රාගො, ඥෙසො, මොහො, මානො, දිට්ඨි,
පඤ්ඤා රාගස්ස ඥෙසස්ස, මොහස්ස මානස්ස, දිට්ඨියා,
පඤ්ඤාය, උපනිශ්ඤාය පච්චසෙන පච්චසො.

(රාගය, වෙමස, මොහස, මානය, දිට්ඨිය, ප්‍රාචීනාව
යන මේ අකුසල ධර්මයෝ රාගයටද, වෙමසටද, මොහසටද,
මානයටද, දිට්ඨියටද, ප්‍රාචීනාවටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. පාණානිපාතො පාණානිපාතයා උපනිසාය පව්වයෙන පව්වයො.

(ප්‍රාණසාතක අකුසල කමීය, ප්‍රාණසාතක අකුසල කමීයට උපනිසුය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අත්‍ය සන්තියෙකු පිලිබඳ වූ ජීවිතෙත්‍රිය හෙලීම හෙවත් නැතිකර දැමීම පාණානිපාත නමි. මේ අකුසල කමීය දෙමුල දෙසිතින් සිදු වේ. වරක් ප්‍රාණසාත අකුසලය සිදුකරගත් කල්හි ඔහුගේ විත්තසන්තානය බොහෝ සෙයින් අශාන්ත වේ. අසංවර වේ. ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයාගේ මේ අසංවර භාවය නැවත නැවතත් ප්‍රාණසාත අකුසල කමීය සිදුකිරීමට බලවත් උපකාරයක් වන බැවින් ප්‍රාණසාතක කමීය ප්‍රාණසාතක කමීයට උපනිසුය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව කියන ලදී.

5. පාණානිපාතො, අදිනතාදානසා, කාමෙසු මිච්ඡාචාරයා, මුසාවාදයා, පිසුණාය වාචාය, ඵරුසාය වාචාය, සම්ඵපපලාපයා, අභිජ්ඣාය, බ්‍යාපාදයා, මිච්ඡා-දිට්ඨියා උපනිසාය පව්වයෙන පව්වයො.

(ප්‍රාණසාතක අකුසල කමීය, අදනතාදාන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාචාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාච අකුසල කමීයටද, ඵරුසා-වාච අකුසල කමීයටද, සම්ඵපපලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣාවටද, බ්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදෂ්ටියටද උපනිසුය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රාණසාතක කමීය කල නැතැත්තාගේ අසංවර භාවය ප්‍රාණසාත, අදනතාදානාදී දස අකුසල කමීයන් කිරීමට බලවත් උපකාරයෙකි. තොහික්මුණු විත්ත-සන්තානයක් ඇති කල්හි තමාට නුදුන්, අත්සතු වස්තුව පැහැර ගැනීම ඉතා පහසුය. එමෙන්ම කාමමිච්ඡාචාරයෙහි නැසිරීමද බොරු කීමද, කේලාමි බස් කීමද, ඵරුඡව්වහ කීමද, හිස් වචන කීමද, දැඩි ලොභයද, බ්‍යාපාදයද

මිසදිටු ගැනීමද ඉතා පහසුය. මෙසේ ප්‍රාණසාධක කමීය, අදන්තාදානාදී අකුසල කමීයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙහිදී ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ප්‍රාණසාධක වෙනනා ප්‍රධාන වෙම මූල දෙසිතද, ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්ම වශයෙන් දෙලොස් අකුසල විත්තයන්ද ගතයුතු:

6. අදිනනාදානං, අදිනනාදානස්ස, කාමමෙසුමිච්ඡා-
චාරස්ස, මුසාවාදස්ස, පිසුණාය වාචාය, ඵරුසාය වාචාය,
සමිඵපපලාපස්ස, අභිජ්ඣාය, ඛ්‍යාපාදස්ස, මිච්ඡාදිට්ඨියා,
පාණානිපාතස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අදන්තාදාන අකුසල කමීය, අදන්තාදාන අකුසල කමීයටද, කාමමිඵසාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාව අකුසල කමීයටද, ඵරුසා-
චාව අකුසල කමීයටද, සමිඵප්‍රලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිඵසාදුෂ්ටියටද, ප්‍රාණසාධ අකුසල කමීයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් අදන්තාදාන වෙනනා ප්‍රධාන දෙලොස් අකුසල විත්තයන්ද ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්ම වශයෙන් ඒ ඒ අකුසලයන් ප්‍රධාන දෙලොස් අකුසල විත්තයන්ද ගතයුතු.

7. කාමමෙසු මිච්ඡාවාචරා, කාමමෙසු මිච්ඡාචාරස්ස,
මුසාවාදස්ස පිසුණාය වාචාය, ඵරුසාය වාචාය,
සමිඵපපලාපස්ස, අභිජ්ඣාය, ඛ්‍යාපාදස්ස, මිච්ඡාදිට්ඨියා,
පාණානිපාතස්ස, අදිනනාදානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන
පච්චයො.

(කාම මිඵසාවාර අකුසල කමීය, කාමමිඵසාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාව අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාව අකුසල කමීයටද, සමිඵ-
ප්‍රලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිඵසා දුෂ්ටියටද, ප්‍රාණසාධ අකුසල කමීයටද, අදන්තාදාන අකුසල කමීයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. මුසාවාදය, මුසාවාදය, පිසුණාය වාවාය, එරුසාය වාවාය, සම්ඵප්පලාපය, අභිජකාය, බ්‍යාපාදය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපානිය, අදිනනාදනිය, කාමෙසුමිච්ඡාවාරය උපනියය පච්චයෙන පච්චයො.

(මුසාවාද අකුසල කමීය, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාවා අකුසල කමීයටද, එරුසාවාවා අකුසල කමීයටද සම්ඵප්පලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣවටද, ව්‍යාපායටද, මිච්ඡාදුඡටියටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදනනාදන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාවාර අකුසල කමීයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. පිසුණාවාවා, පිසුණාය වාවාය, එරුසාය වාවාය, සම්ඵප්පලාපය, අභිජකාය, බ්‍යාපාදය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපානිය, අදිනනාදනිය, කාමෙසුමිච්ඡාවාරය මුසාවාදය උපනියය පච්චයෙන පච්චයො.

(පිසුණු බස් බිණීම හෙවත් පිසුණා වාවා අකුසල කමීය, පිසුණාවාවා අකුසල කමීයටද, එරුසාවාවා අකුසල කමීයටද, සම්ඵප්පලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදුඡටියටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදනනාදන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. එරුසාවාවා, එරුසායවාවාය, සම්ඵප්පලාපය, අභිජකාය, ව්‍යාපාදය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපානිය, අදිනනාදනිය, කාමෙසුමිච්ඡාවාරය, මුසාවාදය, පිසුණායවාවාය, උපනියය පච්චයෙන පච්චයො.

(එරුසාවාවා අකුසල කමීය, එරුසාවාවා අකුසල කමීයටද, සම්ඵප්පලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදුඡටියටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදනනාදන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාවාර අකුසල

කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාච, අකුසල කමීයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. සමිඵප්පලාපො, සමිඵප්පලාපය්‍ය, අභිජක්ඛාය, බ්‍යාපාදය්‍ය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපාතය්‍ය, අදිනනාද්‍යනිය්‍ය, කාමෙසු මිච්ඡාවාරය්‍ය, මුසාවාදය්‍ය, පිසුණායවාචාය, ඵරුසායවාචාය, උපනිස්‍යය පච්චයෙනි පච්චයො.

(සමිඵප්පලාප අකුසල කමීය, සමිඵප්පලාප අකුසල කමීයටද, අභිද්ඤවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිඵසාදුෂ්චියටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදත්තාද්‍යන අකුසල කමීයටද, කාමමිඵසාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාචා අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාචා අකුසල කමීයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12. අභිජක්ඛා, අභිජක්ඛාය, බ්‍යාපාදය්‍ය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපාතය්‍ය, අදිනනාද්‍යනිය්‍ය, කාමෙසු මිච්ඡාවාරය්‍ය, මුසාවාදය්‍ය, පිසුණායවාචාය, ඵරුසායවාචාය, සමිඵප්පලාපය්‍ය, උපනිස්‍යය පච්චයෙනි පච්චයො.

(අභිද්ඤව, අභිද්ඤවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිඵසාදුෂ්චියටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදත්තාද්‍යන අකුසල කමීයටද, කාමමිඵසාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාචා අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාචා අකුසල කමීයටද, සමිඵප්පලාප අකුසල කමීයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

13. බ්‍යාපාදො, බ්‍යාපාදය්‍ය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපාතය්‍ය, අදිනනාද්‍යනිය්‍ය, කාමෙසු මිච්ඡාවාරය්‍ය, මුසාවාදය්‍ය, පිසුණායවාචාය, ඵරුසායවාචාය, සමිඵප්පලාපය්‍ය, අභිජක්ඛාය උපනිස්‍යය පච්චයෙනි පච්චයො

(ව්‍යාපාදය, ව්‍යාපාදයටද, මිඵසාදුෂ්චියටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදත්තාද්‍යන අකුසල කමීයටද, කාම-

මිථ්‍යාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාමා අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාමා අකුසල කමීයටද, සම්ඵප්‍රලාප අකුසල කමීයටද, අභිද්ධවටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපානියා, අදිනනාදනියා, කාමමසුමිච්ඡාවාරයා, මුසාවාදයා, පිසුණායවාමාය, ඵරුසායවාමාය, සම්ඵසලාපයා, අභිජකාය, බ්‍යාපාදයා, උපනියාය පච්චයෙනි පච්චයො.

(මිථ්‍යාදුෂ්ටිය, මිථ්‍යාදුෂ්ටියටද, ප්‍රාණඝාත අකුසල කමීයටද, අදනනාදන අකුසල කමීයටද, කාමමිථ්‍යාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාමා අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාමා අකුසල කමීයටද, සම්ඵප්‍රලාප අකුසල කමීයටද, අභිද්ධවටද, ව්‍යාපාදයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ දස මහා අකුසලයෝ ඒ දස අකුසලයන්ගේ පහලුම්මට බලවත් උපකාරයක් වන බැව් දක්වනලදී.

මෙහිදී පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ නම් දොළොස් අකුසල් සිත් සහ වෛතසික සත්විස්සය, ප්‍රත්‍යොත්පන්න වන්නේත් ඒ ධර්මයෝ මැයි.

15. මානුසානිකමමං මානුසානිකමමයා උපනියාය පච්චයෙනි පච්චයො.

(මානුසානක අකුසල කමීය, මානුසානක අකුසල කමීයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මානුසානක කමීය, මානුසානක කමීයට සතරු-කාරයකින් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එනම්:-

1. අතිකෙකු විසින් ඔහුගේ මව මරණු දෑක හෝ අන්‍ය හෝ එසේ කිරීම නිවැරදිය, එසේ කරන්නට වටහෝ යතාදී වශයෙන් වරදවාගෙන එපරිද්දෙන්ම

තමන්ගේ මව් මරණු ලබන කල්හි, තමාගේ මාතෘඝාතක කමියට අනුන්ගේ මාතෘඝාතක කමිය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. එක් භවයකදී මාතෘඝාතක කමිය කල තැනැත්තාට නැවත භවයකදී එසේම මාතෘඝාතක කමිය කිරීමට අතිත මාතෘඝාතක කමිය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. නැවත නැවත අණකිරීම් වශයෙන් මව් මරන්නාවූ තැනැත්තාහට පලමු පලමු අණකිරීම් වූ මාතෘඝාතක කමිය පසුව අණකිරීම වූ මාතෘඝාතක කමියට උපනිශ්‍රය වේ.

4. දෙපහරකින් මැරෙන්නා වූ මවට පලමු පහරදීම වූ මාතෘඝාතක කමිය දෙවන පහරදීම වූ මාතෘඝාතක කමියට උපනිශ්‍රය වේ. මෙසේ මාතෘඝාතක කමිය මාතෘඝාතක කමියට සතරාකාරයකින් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

16. මාතුඝාතීකමමං පිතුඝාතීකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘඝාතක කමිය පිතෘඝාතක කමියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

17. මාතුඝාතීකමමං ආරහනනඝාතීකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘඝාතක කමිය අභිනවඝාතක කමියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

18. මාතුඝාතීකමමං රුහිතුප්පාදකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘඝාතක කමිය බුදු සිරුරින් ලේ සෙලවීම නම්වූ ලොහිතුප්පාදක කමියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

19. මාතෘඝාතීකමමං සංඝභෙද කමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘඝාතීක කමීය සංඝ භෙද කමීයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

20. මාතෘඝාතීකමමං නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘඝාතීක කමීය නියත මිච්ඡාදුෂ්චි කමීයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

21. පිතෘඝාතීකමමං පිතෘඝාතීකමමස්ස, අරහන්තඝාතීකමමස්ස, රුහිතුප්පාද කමමස්ස, සංඝභෙද කමමස්ස, නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතෘඝාතීකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(පිතෘඝාතීක කමීය, පිතෘඝාතීක කමීයටද, අරහන්තඝාතීක කමීයටද, ලොකිතුප්පාද කමීයටද, සංඝභෙද කමීයටද, නියත මිච්ඡාදුෂ්චියටද, මාතෘඝාතීක කමීයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

22. අරහන්තඝාතීකමමං අරහන්තඝාතීකමමස්ස, රුහිතුප්පාදකමමස්ස, සංඝභෙදකමමස්ස, නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතෘඝාතීකමමස්ස, පිතෘඝාතීකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අරහන්තඝාතීක කමීය, අරහන්තඝාතීක කමීයටද, ලොකිතුප්පාද කමීයටද, සංඝ භෙද කමීයටද, නියත මිච්ඡාදුෂ්චියටද, මාතෘඝාතීක කමීයටද, පිතෘඝාතීක කමීයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

23. රුහිතුප්පාදකමමං රුහිතුප්පාදකමමස්ස, සබ්බ භෙදකමමස්ස, නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතෘඝාතීකමමස්ස, පිතෘඝාතීකමමස්ස, අරහන්තඝාතීකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ලොභිතුප්පාදක කමීය, ලොභිතුප්පාදක කමීයට ද, සංඝභෙද කමීයටද, නියත මිථ්‍යා දූෂ්ටියටද, මාතෘඝාතක කමීයටද, පිතෘඝාතක කමීයටද, අරභනනඝාතක කමීයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

24. සඛ්ඝභෙද කමමං සංඝභෙද කමමය්‍ය, නියත- මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතුඝාතීකමමය්‍ය, පිතුඝාතීකමමය්‍ය, අරභනනඝාතීකමමය්‍ය, රුහිතුප්පාද කමමය්‍ය උපනිශ්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.

(සංඝභෙද කමීය, සංඝභෙද කමීයටද, නියත මිථ්‍යා දූෂ්ටියටද, මාතෘඝාතක කමීයටද, පිතෘඝාතක කමීයටද, අරභනනඝාත කමීයටද, ලොභිතුප්පාද කමීයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

25. නියත මිච්ඡාදිට්ඨි නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතු- ඝාතීකමමය්‍ය, පිතුඝාතී කමමය්‍ය, අරභනන ඝාතීකමමය්‍ය රුහිතුප්පාද කමමය්‍ය, සංඝභෙද කමමය්‍ය උපනිශ්‍යය පච්චයෙන පච්චයො

(නියත මිථ්‍යාදූෂ්ටිය, නියත මිථ්‍යාදූෂ්ටියටද, මාතෘ- ඝාතක කමීයටද, පිතෘඝාතක කමීයටද, අරභනනඝාතක කමීයටද, ලොභිතුප්පාද කමීයටද, සංඝභෙද කමීයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මාතෘඝාතක කමීය, පිතෘඝාතක කමීය, අරභනන ඝාතක කමීය, ලොභිතුප්පාදක කමීය, සංඝභෙදය, යන මේ පස් මහා අකුසලයන්ට පඤ්චානනාරිය අකුසල කමීයෝ යයි කියනු ලැබේ. මේ කමී සිදුකිරීමේදී ඇතිවන මහා අකුසල ජවනයන් අතුරෙන් සත්වන ජවනයාගේ විපාකය මරණින් මතු ජීකානතයෙන්ම දෙවන භවයෙහි භිරයොත්පත්තිය පිණිස උපකාර වෙත්.

නියත මිථ්‍යාදූෂ්ටිය යයි කියන ලද අභේතුක වාදය, අකිරිය වාදය, තාක්ෂික වාදය යනාදී වූ අකුසලය පඤ්චානන්තරිය කමියන්ට වඩා බලවත් වූ අකුසලයකි. නියත මිථ්‍යා දූෂ්ටියෙන් නොමිදී කාලක්‍රියා කළේ ජී නම් මරණින් මතු එකානනයෙන්ම දෙවන ආත්ම භාවය නිරයෙහි වන්නේය.

මෙසේ මේ දස අකුසල, ආනන්තරිය කමී, නියත මිථ්‍යාදූෂ්ටි ආදීහු ඔවුනොවුන්ටම උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ. මෙහි දී ලැබෙන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම් දෙළොස් අකුසල් සිත් හා වෛතසික සත් විස්සය. ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේත් එම අකුසල ධර්මයෝ මැයි.

5. විපිය—

අකුසලො ධර්මො කුසලාං ධර්මාං උපනිසාය පච්චයෙන පච්චයො. පඤ්චපනිසායො.

(අකුසල ධර්මය, කුසල ධර්මයට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්

- අකුසල් සිත් දෙළොස්
- වෛතසික සත් විස්සය යන අකුසල ධර්මයෝ ය.
- ප්‍රත්‍යෝත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:
- එක්විසි කුසල විතනයෝය
- වෛතසික අටහිසය, යන කුසල ධර්මයෝයි.
- මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. රාගං උපනිසාය දුගං දෙනි, සීලං සමාදියති, උපොසථ කමමං කරොති, කානං උපොදෙනි, විපස්‍යනං උපොදෙනි, මග්ගං උපොදෙනි, අහිංසාදං උපොදෙනි, සමාපනතීං උපොදෙනි.

(රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල විතතය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන, දන්දෙයි, සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකියි, ධ්‍යාන උපදවයි, විදගීතා උපදවයි, මාගී උපදවයි, අභිඥ උපදවයි, සමාපත්ති උපදවයි.)

(රාගයෙන් මත්වූ පුද්ගල තෙමේ, වඩවඩාත්, කම්සාප විදිනු කැමතිව, දන්දීම, සිල් සමාදන් වීම, පෙහෙවස් රැකීම ආදී පුණ්‍යකර්මයන්ගේ විපාක වශයෙන් දෙවි මිනිස් දෙහතියෙහි මහත්වූ භවහොග සම්පත් ආදිය ලැබෙන්නේ යයි අසා, ඒ භවහොග සම්පත් ලබනු සඳහා දැනාදී සුගතිගාමි කුසල කර්මයන් කරන කල්හි, ඒ කාමාවචර කුසලයන්ට රාගය ප්‍රධාන අකුසලය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

එමෙන්ම, රාගය, සත්ත්වයා කාම භවයෙහි බැඳ තබන අකුසලයක, එයින් මිදී බුන්මලොකාදීන්හි උත්පත්ති ලබන්නේ නම් යෙහෙකැයි සිතා, ඒ රාගය විෂ්කම්භනය කරනු සඳහා ධ්‍යාන උපදවත්. එකල්හි මහද්භත කුසලයන්ට රාගය ප්‍රධාන අකුසලය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. රාගය ප්‍රභාණය කරනු පිණිස විදගීතා වඩන කල්හි ඒ විදගීතා කරන ඥනසම්ප්‍රසුකත කාමාවචර මහා කුසලයන්ට රාගය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. තවද රාගය නසනු පිණිස මාගීයන් උපදනා කල්හි ලොකොත්තර මාගී කුසලයන්ටද, අභිඥ උපදවන කල්හි අභිඥ විතතයන්ටද ධ්‍යාන සමාපත්තින්ට සම්වදනා කල්හි ඒ සමාපත්ති විතතයන්ටද ඒ රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල විතතය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2 ඥානං, මොහං, මානං, දිට්ඨිං, පඤ්ඤාං උපනිශ්‍යාය ද්‍යානං ඤෙති, සීලං සමාදියති, උපොසඨ කමමං කරොති, ක්‍රාන්තං උප්පාදෙති, විපස්සන්තං උප්පාදෙති, මග්ගං උප්පාදෙති, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙති, සමාපත්තිං උප්පාදෙති.

(වෛෂ්‍ය, මොහය, මානස, දිට්ඨිය, ප්‍රාචීනාව උපනිශ්‍රය කොට ගෙන දන් දෙසි, සිල් සමාදන් වෙසි, පෙහෙවස් රකිසි, ධ්‍යාන උපදවසි, විදගීනා උපදවසි, මාගීය උපදවසි, අභිඤ උපදවසි, සමාපත්ති උපදවසි.)

වෛෂ්‍ය බහුලකොට ඇති පුද්ගලයෙකු මේ එය නපුරකැසි දැන එය දුරුකර ගැනීමේ උපායක් වශයෙන් දන්දෙසි, සිල් රකිසි, පෙහෙවස් රකිසි, ධ්‍යාන උපදවසි, විදගීනා වඩා මාගීය උපදවසි, අභිඤ සහ සමාපත්ති උපදවසි. එමෙන් ම මොහය දුරු කිරීම පිණිසද, මානස දුරුකිරීම පිණිසද. දිට්ඨිය දුරු කිරීම පිණිසද, භවභෝග සම්පත් ප්‍රාචීනා කිරීම වශයෙන්ද දැනාදී කුසලයන් රැස් කරයි. මෙහිදී රාග, වෛෂ, මොහ, මාන, දිට්ඨි, ප්‍රාචීනාදී අකුසල ධර්මයෝ දැනාදී කුසල ධර්මයන් කිරීමේදී එක්විසි කුසල විතතයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. රාගයා, භවයා, මොහයා, මානසා, දිට්ඨි, පඤ්ඤා, සද්ධාය, සීලසං, සුත්තසං, වාගසං, පඤ්ඤා උපනිශ්‍රය පවිච්ඡෙදන පවිච්ඡයා.

(රාගය, වෛෂය, මොහය, මානස, දිට්ඨිය, ප්‍රාචීනාව, යන අකුසල ධර්මයෝ ශ්‍රද්ධා, සීල, ශ්‍රාත, ත්‍යාග, ප්‍රඥ යන කුසල ධර්මයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

රාග, වෛෂ, මොහ, මාන, දිට්ඨි, ප්‍රාචීනා නම් වූ අකුසලයන් දුරු කිරීම පිණිස කුසල ධර්මයන් කරන කල්හි උපදනා ශ්‍රද්ධා, සීල, ශ්‍රාත, ත්‍යාග, ප්‍රඥදී කුසල ධර්මයන්ට ඒ අකුසල ධර්මයෝ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

4. පාණං භන්ධා තසං පවිඤ්ඤානාය දුතං දෙති, සීලං සමාදියති, උපොසථ කමමං කරොති, ඤානං උපාසෙති, විපස්සනං උපාසෙති, මග්ගං උපාසෙති, අභිඤ්ඤං උපාසෙති, සමාපත්තිං උපාසෙති.

(ප්‍රාණය නසා ඒ පව නැසීම පිණිස දන් දෙයි; සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකි, ධ්‍යාන උපදවයි, විදගීනා උපදවයි, මාගීය උපදවයි, අභිඤ උපදවයි සමාපත්ති උපදවයි.

ප්‍රාණසානය කළ නැතැත්තේ, ඒ අකුසලයෙන් මතු සතර අපා දුක්ඛාදිය විදින්නට සිදුවන්නේ යයි අසා ඒ අකුසල විපාක මගහරවා ගැණීම පිණිස දුනාදී කුසල කර්මයන් කරන කල්හි, ඒ එක්විසි කුසල විතකයන්ට ප්‍රාණසාන අකුසල කර්මය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. අදිනනං ආදිසිනවා, මුසාහණිනවා, පිසුණං හණිනවා, ඵරුසං හණිනවා, සමිථංපලපිනවා, සණ්ඨිජ්ඣිනවා, ගිලලාපං හරිනවා, එකාගාරිකං හරිනවා, පරිපඤ්චනවා, පරදුරං ගනනවා, ගාමසාතං හරිනවා, නිගමසාතංහරිනවා, නසාපවිසානනවාය දුනංදෙනි. සීලං සමාදියති, උපොසථකමමං හරොති, ඤානං උපපාදෙනි, විසසානං උපපාදෙනි, මග්ගං උපපාදෙනි, අභිඤ්ඤං උපපාදෙනි, සමාපනතිං උපපාදෙනි.

(හිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පැහැරගෙන, බොරු කියා, කේලාම් කියා, රළු වචන කියා, නිරන්තර කපාකර, ගෙවල්බිඳ, සැහවී සිට පැහැරගෙන, බොහෝ දෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වස්තුව පැහැරගෙන, මග රැක සිට අනුන්ගේ වස්තුව උදුරාගෙන, පරහායනීවත් කරා ගොස්, ගම් කොල්ලකා, නියම්ගම් කොල්ලකා, ඒ පවි නසනු පිණිස දන් දෙයි, සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකි, ධ්‍යාන උපදවයි, විදගීනා උපදවයි, මාගීය උපදවයි, අභිඤ උපදවයි, සමාපත්ති උපදවයි.)

මෙකී අදහතාදුනාදී අකුසල කමියන් කළ නැතැත්තේ, ඒ පවින් මිදෙනු කැමතිව, දුනාදී කුසල කමියන් කරන කල්හි ඒ දෙළොස් අකුසල විතකයෝ එක්විසි කුසල

විනයන්ට පකතූපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. මාතරං ජීවිතා වොචොපෙක්ඛා, තස්ස පටිසා-
නත්‍යාය දුනංදෙනි, සීලං සමාදියනී, උපපාසථකමමං
කරොති.

(මව ජීවිතයෙන් තොරකොට, ඒ අකුසලය නසනු
පිණිස දන් දෙයි. සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකියි.)

7. පිතරං ජීවිතා වොචොපෙක්ඛා, අරහනනා ජීවිතා
වොචොපෙක්ඛා, දුඛෙධන විනෙනන නථාගතස්ස ලොභිතං-
උපපාදෙක්ඛා, සංඝං භිඤ්ඤා, තස්සපටිසානත්‍යාය දුනං
දෙනි, සීලංසමාදියනී, උපපාසථ කමමං කරොති.

(පියා ජීවිතයෙන් තොරකොට, රහතන්වහන්සේ
ජීවිතයෙන් තොරකොට, දුෂ්‍යවූ සිහින් තථාගතයන්
වහන්සේගේ සිරුරෙහි රුධිරය උපදවා, සංඝයා හෙදකොට,
ඒ අකුසල කර්මයන්ගේ විපාකයන්ගෙන් බේරීම පිණිස
දන් දෙයි, සිල්සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකියි)

මව මැරීම, පියා මැරීම, රහතන්වහන්සේ මැරීම, බුදු
සිරුරින් ලේ සෙලවීම, සංඝ හෙදය යන පඤ්චානන්තරිය
කර්මයන් කල තැනැත්තාට, දන් දීම, සිල්සමාදන් වීම,
පෙහෙවස් රැකීම යන පින්කම් හැර, ධ්‍යාන උපදවා
ගැනීම, මාර්ගය උපදවා ගැනීම, අභිඤ්ඤ උපදවා ගැනීම,
සමාපත්ති උපදවා ගැනීම ආදී උසස් කුසල කර්මයන්
ඒ හවයේදී කල නොහැකි වේ කර්මාවරණය හෙවත්
ආනන්තරිය කර්මයෙන් වලක්වනු ලබන හෙයිනි. එබැවින්
පඤ්චානන්තරිය කර්මයන් අතුරෙන් යම්කිසි කර්මයක්
කල තැනැත්තේ, මතු කාලයේදී එයින් බේරීම සඳහා
දන් දීම, සිල්සමාදන්වීම, පෙහෙවස් රැකීම යන පින්කම්
කිරීමේදී ඒ කාමාවචර කුසලයන්ට ආනන්තරිය කර්මය
පකතූපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාරවීම “අකුසල ධර්මය
කුසල ධර්මයට උපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර
වීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. විප්‍රිය—

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො, අනන්තරූප නිස්සයො, පකතූපනිස්සයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තරූප නිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ශක්ති දෙකෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය
වෛතසික සන්චිත්තය යන ධර්මයෝ සි.

ප්‍රත්‍යාන්තරානු වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

විපාක සිත් සතිසය
ක්‍රියා සිත් විත්තය
වෛතසික අවනිතය යන ධර්මයෝ සි.

අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

අකුසලංචුට්ඨානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙලොස් අකුසල ජවනයන් අතුරෙන් අනතිම ජවනය, එයට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයට හෝ භවාභිතයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ජවනයන් උපදනා විත්ත විපිඤ්ඤා සන්තන අකුසල ජවනයට අනතුරුව තදුරමමණ උපදනා කල්හි, එකොලොස් තදුරමමණයටද, තදුරමමණ නොයෙදෙන කල්හි එකුත් විසි භවාභිතයටද; ඒ අකුසලය අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය.

1. රාගං උපනිශ්‍යාය අන්තානං ආතාපෙනි, පටිතාපෙනි, පටිසිට්ඨිමූලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යහොති.

රාගය උපනිශ්‍රය කොට තමා තවයි, භාන්පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මූල්කොට ඇති දුක් විදී.)

රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල සිත උපනිශ්‍රය කොට ගෙන කායික දුක්ඛාදිය ඇතිවන සැරි මෙයින් දුක්වේ. ශාස්වත දුෂ්ටි සම්බන්ධ වූ භවරාගයද, උවේෂ්ඨ දුෂ්ටි සංඛ්‍යාත වූ විභවරාගයද මෙයට ඇතුළත් වේ. මේ රාගය නිසා තමා තවන කල්හිද, භාන්පසින් තවන කල්හිද, භව සම්පත් ආදිය පිණිස ප්‍රත්‍යය සෙවීමේදී ද දුක්ඛ විපාකයෝ ඇතිවෙත්.

2. ඥෙසං, මොහං, මානං, දිට්ඨිං, පඤ්චං උපනිශ්‍යාය අන්තානං ආතාපෙනි, පටිතාපෙනි, පටිසිට්ඨි මූලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යහොති.

(වෙෂය, මොහස, මානය, දිට්ඨිය, ප්‍රාචීනාව උපනිශ්‍රය කොට ගෙන තමා තවයි, භාන්පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මූල්කොට ඇති දුක් විදී.)

තව ආඝාත වස්තු ආදිය කරණ කොට ගෙන වෙෂය ඇති කල්හි ද, මූලාවීම තම් වූ මොහස ඇති කල්හි ද, මානය ඇති කල්හිද, විපරිත දැනිත සංඛ්‍යාත වූ මුච්ඡා දුෂ්ටිය ඇති කල්හිද, භව සම්පත් ආදිය පැතීම ඇති කල්හිද, තමා තවයි, භාන්පසින් තවයි. ඒ සඳහා ප්‍රත්‍යය සෙවීමේදී වැඩියක් තවයි. මෙහිදී ඇතිවන දුක්ඛ විපාකයට වෙෂාදී වූ අකුසලයෝ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. රාගො, ඥෙසො, මොහො, මානො, දිට්ඨි, පඤ්චො, කාමිකස්ස සුඛස්ස, කාමිකස්ස දුක්ඛස්ස, ඵලසමාපනතියා උපනිශ්‍යාය පච්චයෙන පච්චයො.

(රාගය, වෙෂය, මොහය, මානස, දිට්ඨිය, ප්‍රාණීනාව කායික සුඛයටද, කායික දුක්ඛයටද, ඵලසමාපන්නියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

රාගය ඇති කල්හි ප්‍රීති සහගත සිතින් උපදනා ප්‍රණීත රූපයන්ගේ සප්ඨියෙන් කායික සුඛය ඇතිවේ. තැවීම ඇති කල්හි කායික දුක්ඛය ඇතිවේ. රාගාදියෙන් මිදී වාසය කිරීම පිණිස ඵලයට සමවදී. මෙසේ රාගය වෙෂය, මොහය, මානස, දිට්ඨිය, ප්‍රාණීනාව යනාදී අකුසල ධර්මයන් උපනිශ්‍රය කොට ගෙන, කායික සුඛය, කායික දුක්ඛය, ඵලසමාපන්නිය උපදනා කල්හි අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

4. අකුසලං ඛමමං විපාකස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල වෙනතා සංඛ්‍යාත අකුසල කර්මය අකුසල විපාක සතට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය වශයෙන් දෙද්‍රෝස් අකුසල් සිප්ද ප්‍රත්‍යෝච්ඡන්ත ධර්ම වශයෙන් අකුසල විපාක සිත් සිතද ගතයුතු.

මෙසේ අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

7. විපිය—

අඛ්‍යාකතො ඛමමො අඛ්‍යාකතස්ස ඛමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො. ආරම්මණුපනිස්සයො, අනන්තරූපනිස්සයො, පකතූපනිස්සයො.

අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්මණුපනිශ්‍රය අනන්තරූප නිශ්‍රය පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

මෙම අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ඛම්මයෝ නම්:

විපාක සිත් සතිසය

ක්‍රියා සිත් විස්සය

වෛතසික අටතිසය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝසි

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන්නේත් එම ධර්මයෝ මැයි.

ආරම්භණුපතිස්සයො

1. අරහා ඵලං ගරුංඤ්ඤා පච්චචෙකන්ති.

(රහතන් වහන්සේ අර්හන් ඵල විත්තය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කාමාවචර මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට අර්හන් ඵල විත්තය ආරම්භණුපතිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. අරහා නිබ්බාණං ගරුංඤ්ඤා පච්චචෙකන්ති.

(රහතන් වහන්සේ නිව්ඤ්ඤා ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කාමාවචර මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට නිව්ඤ්ඤා ආරම්භණුපතිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. නිබ්බානං ඵලස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(නිව්ඤ්ඤා අරමුණු කරමින් ලොකොත්තර ඵල විත්තය උපදනා කල්හි ඒ ඵලසිතට නිව්ඤ්ඤා ආරම්භණුපතිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අර්හන් ඵලවිත්තයත්, නිව්ඤ්ඤාවත් ගරුකොට අරමුණු කරන රහතන්වහන්සේගේ කාමාවචර වූ ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා සිත් සතරට අර්හන් ඵල විත්තයත් නිව්ඤ්ඤාවත් ආරම්භණුපතිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

සොවාන්, සකාදගාමි, අතාගාමි, අර්හත් ඵල විතතයන් විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිව්‍යාණය යි. ඵල විතතයන් නිව්‍යාණ ධර්මයන් අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ යි.

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

අනන්තරූප නිස්සයො.

1. පුරිමා පුරිමා විපාකාබ්‍යාභතා, කිලියාබ්‍යාභතා බකුා, පච්ඡමානං පච්ඡමානං විපාකාබ්‍යාභතානං කිලියාබ්‍යාභතානං බකුානං උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අතීන් චුති විතතය හැර පුළුපුළු විපාක ක්‍රියා නාමසකකියෝ අතීන් චුති විතතය සහිත වූ පශ්චිම විපාක ක්‍රියා නාමසකකියන්ට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. භගිඛගං ආවජ්ජනාය උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භවාභිගුපච්චේද පසලොස, ආවජ්ජනා දෙසිතටද අරූප භවාභිගුපච්චේද සතර මනෝවාරාවජ්ජන-යටද, අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. කිලියං චුම්භානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ආවජ්ජන විතතවය හැර ඉතිරි ක්‍රියා සින් අටලොසෙහි අනතිම ජවනය හා ව්‍යවස්ථාපන විතතය ඵයට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයට හෝ භවාභිගයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. අරහතො අනුලොමං ඵලසමාපනතියා උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(රහතන් වහන්සේගේ අනුලොම කෘත්‍යයවන් මහාක්‍රිය ප්‍රථමවය හා තෘතීයවය, අතීන් ඵල විතතයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. නිරෝධා වූ ධර්මභවනාසය නොවස ඤාණාසඤාණාස-
යනන කිසියම් ඵලසමාපන්නියා උපනිසයය පච්චයෙන
පච්චිකයා.

(නිරෝධ සමාපන්නියෙන් නැගීමේදී රහතන් වහන්-
සේගේ නොවස ඤාණාසඤාණාසයනන අනනිම ක්‍රියා ජවනය
අතීන් ඵලචිත්තයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාරවේ.

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්ත
රූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පඤ්චාසනිසයයො.

1. කායිකං සුඛං කායිකසස සුඛසස කායිකසස
දුකඛසස ඵලසමාපන්නියා උපනිසයය පච්චයෙන පච්චිකයා.

(කායික සුඛය, කායික සුඛයටද, කායික දුකඛයටද ඵල
සමාපන්නියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ)

කායික සුඛය විදීමේදී කුසලවිපාක සුඛ සහගත කාය
විඤනය උපදී. ඒ කායික සුඛය නැවත නැවතත් කායික
සුඛය විදීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.
එසේම ඒ කායික සුඛය නැතිව යාමෙන් හෝ කායික
සුඛය විදිනු සදහා නැවීම් ආදිය ඇතිවන කල්හි කායික
සුඛය, කායික දුකඛයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාරවේ. එකල්හි කායික දුකඛය වශයෙන් අකුසල
විපාක කාය විඤනය උපදී. ආයතීයත්වහන්සේ කායික
සුඛය නිසා ඵලසමාපන්නියට සමවදනා කල්හි ඒ කායික
සුඛය, ඵලචිත්තයට ද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාරවේ.

2. කායිකං දුකඛං කායිකසස සුඛසස, කායිකසස
දුකඛසස ඵලසමාපන්නියා උපනිසයය පච්චයෙන පච්චිකයා.

(කායික දුකඛය කායික සුඛයටද, කායික දුකඛ-
යටද, ඵලසමාපන්නියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාරවේ.)

කායික දුක්ඛය ඇතිකල්හි එය දුරුකර ගැනීමට උපකාර වන ඉරියව් වෙනස් කිරීම් ආදී ක්‍රියාවන් නිසා කායික සුඛය ඇතිවන කල්හිද, සිරුර නැවීම් ආදියෙන් නැවත නැවත දුක් ඇතිවන කල්හිද, කායික දුක්ඛය නැතිකර ගැනීම සඳහා ආයතීයත්වහත්සේ ඵලසමාපන්නියට සමවදනා කල්හිද, කායික දුක්ඛය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. උතු, කායිකසුඛසුඛය, කායිකසුඛය දුක්ඛය, ඵලසමාපන්නියා උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(සෘතු ගුණය, කායික සුඛයටද, කායික දුක්ඛයටද, ඵලසමාපන්නියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

සැපවත් සෘතු ගුණය ඇතිකල්හි කායික සුඛයටද කටුකටු සෘතු ගුණය ඇතිකල්හි කායික දුක්ඛයටද, සෘතු ගුණයෙන් වන්නා වූ ශරීර පිඩාදීය වළක්වා ගැනීම සඳහා ඵලසමාපන්නියට සමවදනා කල්හි, ඒ ඵලසමාපන්නියටද සෘතු ගුණය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

4. භෝජනං, කායිකසුඛසුඛය, කායිකසුඛය දුක්ඛය, ඵලසමාපන්නියා උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(භෝජනය හම් වූ ආහාරය කායික සුඛයටද, කායික දුක්ඛයටද ඵලසමාපන්නියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

හිතවත් භෝජනය ලැබුණු කල්හි කායික සුඛයටද, නොසැප භෝජනය ඇතිකල්හි කායික දුක්ඛයටද භෝජනයෙන් විඩා සත්හිඳුවා ඵලසමාපන්නියට සමවදනා කල්හි ඒ ඵලසමාපන්නියටද භෝජනය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

5. සෙත්‍යාසනං, කායිකසුඛසුඛය, කායිකසුඛය දුක්ඛය, ඵලසමාපන්නියා උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(සෙනාසනය, කායික සුඛයටද, කායික දුකකටද, ඵලසමාපත්තියටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

සැපවත් සෙනසුන් ලද කල්හි කායික සුඛයටද, තොසැප සෙනසුන් ලද කල්හි කායික දුකකටද, සුදුසු සෙනසුන් ලැබ ඵලසමාපත්තියට සම්වදනා කල්හි ඵල විතතයටද, සේනාසනය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

6. කායිකං සුඛං, කායිකං දුකං, උගු, භොජනං, සෙනාසනං, කායිකස්‍ය සුඛස්‍ය, කායිකස්‍ය දුකස්‍ය, ඵලසමාපත්තියා උපනිස්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.

(කායික සුඛය, කායික දුකකය, සෘතු ගුණය, භොජනය සෙනාසනය යන මේ අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ කායික සුඛයටද, කායික දුකකටද, ඵලසමාපත්තියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. ඵලසමාපත්ති, කායිකස්‍ය සුඛස්‍ය උපනිස්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.

(ඵලසමාපත්ති කායික සුඛයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

ඵල සමාපත්තියට සම්වදනා ආර්‍යී පුද්ගලයාහට කායික සුඛය මිස කායික දුකකයක් ඇති නොවේ.

8. අරහා කායිකං සුඛං උපනිස්‍යාය අනුප්පන්නං කිලිය සමාපත්තිං උප්පාදෙති, උප්පන්නං සමාපජ්ජති, සඛ්ඛාඤ අභිච්චතො, දුකඛතො අනන්තතො විපස්‍යති.

(රහසන් වහන්සේ කායික සුඛය උපනිශ්‍රය කොට සුචියෙහි නුපදවන ලද ක්‍රියා සමාපත්ති උපදවයි. උපදවා ගත් ක්‍රියා සමාපත්තියට සම්වදයි. සංසාර ධර්මයන් අතිත්‍ය, දුකක, අත්‍යන්ම වශයෙන් කාමාවචර ඥානසම්ප්‍ර යුක්ත මහා ක්‍රියා සිතීන් විදශීතා කරයි.)

ක්‍රියා සමාපන්නි උපදවාගත හැකිවන්නේ අතීන්ඵලයට පැමිණීමෙන් පසුවය. එසේ ක්‍රියා සමාපත්ති උපදවා ගැනීමේදී කායික සුඛය එයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එපරිද්දෙන්ම උපදවාගත් සමාපත්තින්ට සමවැදීමේදී ද කායික සුඛය එයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. සංඝකාර ධර්මයන් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදශීනා කිරීමේදී ද රහතන් වහන්සේට කායික සුඛය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ

9. කායිකං දුක්ඛං, උත්‍රු, භොජනං, සෙත්‍යාසනං, උපනිත්‍යාය අනුප්පන්නං කිංචිය සමාපන්නිං උප්පාදෙත්ථි, උප්පන්නං සමාපජ්ජති, සංඛාරෙ අනිච්චතො දුක්ඛතො, අනත්‍යතො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ, කායික දුක්ඛයද, සෘතු ගුණයද, භොජනයද, සෙත්‍යාසනයද උපනිශ්‍රය කොට පෙර නුපදවන ලද ක්‍රියා සමාපත්තින් උපදවයි, උපදවන ලද ක්‍රියා සමාපත්තින්ට සමවදීයි, සංඝකාර ධර්මයන් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදශීනා කරයි.)

කායික සුඛය මෙන්ම, කායික දුක්ඛයද, සෘතු ගුණයද, භොජනයද, සෙත්‍යාසනයද රහතන් වහන්සේට පෙර උපදවා නොගත් ක්‍රියා සමාපත්තින් උපදවා ගැනීමටද, උපදවාගත් ක්‍රියා සමාපත්තින්ට සමවැදීමටද සංඝකාර ධර්ම අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදශීනා කිරීමටද පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

මෙසේ අව්‍යාකාත ධර්මය, අව්‍යාකාත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

8. විපීය.

අබ්‍යාකිත්‍යො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස උපනිත්‍යය පච්චයෙන පච්චයො. ආරම්භෙත්ථිපනිත්‍යයො, අනත්‍ය-රූපනිත්‍යයො, පකතූපනිත්‍යයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය, කුසලධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය, අනන්තරූපනිශ්‍රය, පක්‍යුපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

අර්භත් ඵලයෙන් අත්‍ය වූ විපාකසින් පන්තිසය,
ත්‍රියා සින් විස්සය,
වෛතසික අටතිසය,
රූප අටවිස්සය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ සි.

සුභත්‍යාන් පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසලධර්මයෝ නම්—

කුසල් සින් එක් විස්සය
වෛතසික අටතිසය
යන කුසල ධර්මයෝ සි

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

ආරම්භණුපනිසසයා

1. සෙකඛා ඵලං ගරුං කඛා පච්චවෙකඛනි.

(සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි යන ආයතීයන් වහන්සේලා තම තමන්ගේ ඵල සිත ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවනයන්ට ලොකොත්තර වූ ඵලසිත ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අව්‍යාකෘත ධර්මයන් වූ සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ලොකොත්තර ඵල සිත් කාමාවචර ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. සෙකඛා නිබ්බාණං ගරුං කඛා පච්චවෙකඛනනි.

(ශෛක්‍ෂ්‍යයන් වහන්සේලා නිමාණය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරත්.)

මෙහි නිමාණය අව්‍යාකෘත ධර්මයකි. නිමාණය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන ශෛක්‍ෂ්‍යයන් වහන්සේගේ ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත කුසල ධර්මයකි:

3. නිබ්බානං ගොත්‍රභුසං උපනිසංය පච්චයෙන පච්චයො.

(නිමාණය ගොත්‍රභු විත්තයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ගොත්‍රභු විත්තයට අරමුණු වන්නේ නිමාණයයි. නිමාණය සෑම කල්හිම ගරුකොට අරමුණු කලයුතු අව්‍යාකෘත ධර්මයකි. ගොත්‍රභු සිත, සෝචාන් මාගී සිතට පුළුච්චෙහි නිමාණය අරමුණු කරමින් උපදනා කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විත්තයකි.

4. නිබ්බානං චෝදනසං උපනිසංය පච්චයෙන පච්චයො.

(නිමාණ ධර්මය, සකාදුගාමි, අනාගාමි අර්හත් යන මාගී සිත් තුනට පුළුච්චෙහි නිවණ ගරුකොට අරමුණු කරමින් උපදනා ඥානසම්ප්‍රයුක්ත කාමාවචර මහා කුසල විත්තය වූ චෝදන විත්තයට ආරම්භ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙය “අව්‍යකෘත ධර්මය, කුසල ධර්මයට ආරම්භණුප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි නියන්‍රු ලැබේ.

අනන්තරූප නිස්සයො.

ආවජ්ජනා කුසලානං ඛනිානං උපනිසංය පච්චයෙන පච්චයො.

(ආවර්ජනා විතනය කුසල නාමසකන්ධයන්ට අනන්ත-
රූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල් ජවන් උපදනා පඤ්චාධාරික විතන විවිත්ති
අව්‍යාකාත ධර්මයක් වූ මොට්ඨපන විතනය, එයට අනතුරුව
උපදනා ප්‍රථම කුසල ජවනයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මනෝචාරික විවිත්ති මනෝ-
චාරා වජ්ජන විතනය, එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම
කුසල ජවනයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

පකානුපනිස්සයො.

**1. කායිකං සුඛං උපනිස්සාය දානංදෙනි, සීලං
සමාදියනි, උපොසඨ කම්මං කරොති, ඤානං උප්පාදෙනි,
විපස්සනං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං
උප්පාදෙනි, සමාපතනිං උප්පාදෙනි.**

(කායික සුඛය උපනිශ්‍රය කොටගෙන දන් දෙයි,
සීල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකිති, ධ්‍යාන උපදවයි,
විදගීනා උපදවයි, මාගී උපදවයි, අභිඤ උපදවයි, සමා-
පතනි උපදවයි.)

**2. කායිකං දුක්ඛං, උතු, භොජනං, සෙනාසනයං
උපනිස්සාය දානංදෙනි, සීලං සමාදියනි, උපොසඨ
කම්මං කරොති, ඤානං උප්පාදෙනි, විපස්සනං උප්පා-
දෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං, උප්පාදෙනි,
සමාපතනිං උප්පාදෙනි.**

(කායික දුක්ඛය, සාතු ගුණය, භොජනය, සෙනාසනය
උපනිශ්‍රය කොටගෙන දන් දෙයි, සීල් සමාදන් වෙයි,
පෙහෙවස් රකී, ධ්‍යාන උපදවයි, මාගීය උපදවයි, අභිඤ
උපදවයි.)

මේ අනුවාද දෙකෙන් කායික සුඛය, කායික දුක්ඛය,
සාතු ගුණය, භොජනය, සෙනාසනය යන මේ අව්‍යාකාර
ධර්මයන් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය විමෙන් දන් දෙන කල්හි දාන

වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර මහ කුසල් සිත්ද, සිල් සමාදන් වන කල්හිද, පෙහෙවස් රකින කල්හිද, ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල් සිත්ද, ධ්‍යාන උපදකා කල්හි මහග්ගන ධ්‍යාන කුසල් සිත්ද, විදුශීනා වඩන කල්හි කාමාවචර ඥාන සම්ප්‍රසුක්ත මහා කුසල විතන-යෝද, මාගීය ලබන කල්හි ලොකොත්තර මාගී කුසල විතනයෝද, අභිඥ උපදවන කල්හි කුසල අභිඥ විතන යෝද, සමාපත්ති උපදවන කල්හි කුසල සමාපත්ති විතනයෝද ඇතිවෙත්

මෙයද “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. කාසිකං සුඛං, කාසිකං දුක්ඛං, උතු, හොජනං, සෙත්‍යාසනං, සද්ධාය, සීලස්‍ය, සුත්තස්‍ය, වාගස්‍ය, පඤ්ඤාය, උපනිස්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.

(කාසික සුඛය, කාසික දුක්ඛය, සෘතු ගුණය, හොජනය, සෙත්‍යාසනය යන මේ අව්‍යාකාන ධර්මයෝ ශ්‍රද්ධාව, සීලය, සුඛය, ත්‍යාගය, ප්‍රඥාව යන කුසල ධර්මයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

කාසික සුඛය, ශ්‍රද්ධාදී කුසල ධර්මයන්ගේ වැඩිමට බලවත් උපකාරයෙකි. කාසික දුකින් මිදෙනු කැමති පුද්ගලයෙකු එයින් මිදෙනු සඳහා කුසල ධර්මයන් කිරීමේදී ශ්‍රද්ධාදී ධර්මයෝ වැඩෙත්. එමෙන්ම සැපවත් සෘතු, හොජන, සෙත්‍යාසනාදිය ලත් කල්හිද, ශ්‍රද්ධා ශීල, ශ්‍රැත, ත්‍යාග, ප්‍රඥා යන කුසල ධර්මයන්ගේ වඩිනට ඒ අව්‍යාකාන ධර්මයෝ බලවත්ව උපකාර වෙත්. මෙසේ අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

9. විජිය

අඛ්‍යාතතො ධම්මො අකුසලස්‍ය ධම්මස්‍ය උප-
 නිස්‍යය පච්චයෙන පච්චයො, ආරම්මණුපනිස්‍යයො,
 අන නතරුපනිස්‍යයො, පඛනුපනිස්‍යයො,

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය අනන්තරූපනිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.

මෙහි අකුසල ධර්මයට උපකාරවන අව්‍යාකෘත ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

ලෞකික විපාක දෙතිසය,
ක්‍රියා සිත් විස්සය,
වෛතසික පන්තිසය,
රූප අටවිස්සය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යෝක්තවන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම් අකුසල් සිත් දෙළොසය,
වෛතසික සත්විස්සය යන ප්‍රත්‍යෝක්තවන ධර්මයෝ යි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

ආරම්භණුපනිසංයො

1. චක්‍රං ගරුංකඩා අසාදෙති, අභිනදෙති, තං ගරුංකඩා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(චක්‍රප්‍රසාදය ගරුකොට ආඝාදනය කරන කල්හි සොම්නස් සහගත ලොහමූල සිත් සතරටද, අභිනදනය හෙවත් ප්‍රීතියෙන් සතුටුවන කල්හි, ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොහ මූල සිත් සතරටද, රාගය උපදනා කල්හි ලොහ මූල සිත් අටටද, මගේ ඇඟය යනාදී වශයෙන් වරදවා ගන්නා කල්හි දිට්ඨි සම්ප්‍රයුක්ත ලොහ මූල සිත් සතරටද, ඒ චක්‍රප්‍රසාදය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. සොතං, සාණං, ජීවිහං, කායං, රූපෙ, සද්දෙ, ගතෙහි, රසෙ, පොඨබ්බෙහි, වක්ඛං, විපාකාබ්‍යාකතෙ කිට්ඨාබ්‍යාකතෙ ඛතෙ ගරුංකඩා අසාදෙති, අභිනදෙති, තං ගරුංකඩා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(ශ්‍රෝතප්‍රසාදය, සාණප්‍රසාදය, ජීවිතාප්‍රසාදය, කාය-ප්‍රසාදය, රූපය, ශබ්දය, ගන්ධය, රසය, ස්පර්ශය, හදය වස්තුවය, විපාක ක්‍රියා සිත්ද, ගරුකොට ආස්වාදනය, අභිනන්දනය කරන කල්හි රාගයන් දිට්ඨියන් උපදී.)

මෙහිදී ශ්‍රෝතප්‍රසාදදීය ආරම්භණුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන්ද, ලොභ මූල සිත් අට ප්‍රත්‍යෝක්පන්න ධර්ම වශයෙන්ද ගතයුතු.

අනන්තරූප නිසංසයා.

ආවජ්ජනා අකුසලානං චක්ඛාතං උපනිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(ආවජ්ජනා විත්තය අකුසලසකකියෙන්ට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ජවනයන් උපදනා මනෝචාරික විත්ත විපිඤ්ඤි මනෝචාරාවජ්ජන විත්තයට අනතුරුව ප්‍රථම අකුසල ජවනය උපදී. මෙහිදී මනෝචාරාවජ්ජන විත්තය ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

පඤ්චාරික විත්ත විපිඤ්ඤි වොට්ඨපන විත්තයට අනතුරුව ප්‍රථම අකුසල ජවනය උපදී මෙහිදී ඒ වොට්ඨපන විත්තය ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙසේ ආවජ්ජන වොට්ඨපන කාන්තයෙන් උපදනා මනෝචාරාවජ්ජන විත්තය, එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

පකතූපනිසංසයා.

1. කාසිකං සුචං උපනිසංසය පාණංගනනී, අදිනනං ආදියනී, මුසා ගණනී, පිඝුණං ගණනී, ඵරුසං ගණනී, සමඵංපලපනී, සංඝං ජිඤනී, නිලලාපං හරනී,

එකාගාමිකං කරොති, පටිපනෙඤ නිට්ඨති, පරදුරං ගවජති, ගාමසාතං කරොති, නිගමසාතං කරොති, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙති, පිතරං ජීවිතා වොරොපෙති, අරහන්තං ජීවිතා වොරොපෙති, දුට්ඨෙන විනොගන නථාගතස්ස ලොකිතං උප්පාදෙති, සංඝං හිඤති.

(කායික සැපය උපනිශ්‍රය කොටගෙන අන්‍යයන්ගේ ප්‍රාණය නසයි හිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පැහැර ගනී, බොරු කියයි, කේලාමි කියයි, රළු වචන කියයි, නිර්භීක කථා කරයි, ගෙවල් බිඳී, සැඟවී සිට පැහැරගනී, බොහෝ දෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වසනුව පැහැරගනී; මග රැක සිට අනුන්ගේ වසනුව පැහැරගනී, පරහායභීවන් කරා යෙයි, ගම් කොල්ලකයි, නියම්ගම් කොල්ලකයි, මව ජීවිතයෙන් තොර කරයි, පියා ජීවිතයෙන් තොර කරයි, රහතුව ජීවිතයෙන් තොර කරයි, දුෂට සිතින් නථාගත සිරුරෙහි ලේ උපදවයි, සංඝයා බිඳී.)

මෙහිදී අව්‍යාකෘත ධර්මයක් වූ කායික සුඛය, පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයයි: පරපණ නැසීම් ආදියෙහිදී උපදනා දෙළොස් අකුසල් සිත් හා සත්විසි වෛතසිකයෝද ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්මයෝ යි.

2. කායිකං දුක්ඛං, උතු, භොජනං, සෙනාසනං උපනිස්සාය පාණංගනති, අදිනනං ආදියති, මුසා භණති, ධිසුණං භණති, ඵරුසං භණති, සම්ඵංපලපති, සංඛිං ජීඤති, නිලලාපං භරති, එකාගාමිකං කරොති, පටිපනෙඤ නිට්ඨති, පරදුරං ගවජති, ගාමසාතං කරොති, නිගමසාතං කරොති, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙති, පිතරං ජීවිතා වොරොපෙති, අරහන්තං ජීවිතා වොරොපෙති, දුට්ඨෙන විනොගන නථාගතස්ස ලොකිතං උප්පාදෙති, සංඝං හිඤති.

(කායික දුක්ඛය, සෘතුවය, භෝජනය, සෙනාසනය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන් උපනිශ්‍රය කොටගෙන අන්‍යයන්ගේ

ප්‍රාණය නසයි, භිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පැහැර ගනී, බොරු කියයි, කේලාම් කියයි, රළු වචන කියයි, නිරවුණ කථා කරයි, ගෙවල් බිඳී, සැඟවී සිට පැහැරගනී, බොහෝ දෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වසනුව පැහැර ගනී, මගරුක සිට අනුන්ගේ වසනුව පැහැර ගනී, පරභායභීවත් කරා යයි, ගම් කොල්ලකයි, නියම්ගම් කොල්ලකයි, මව ජීවිතයෙන් තොරකරයි, පියා ජීවිතයෙන් තොරකරයි, රහතුන් ජීවිතයෙන් තොරකරයි, දුෂට සිතින් තථාගත සිරුරෙහි ලේ උපදවයි, සංඝයා බිඳී.)

3 කායිකං සුඛං, කායිකං දුක්ඛං, උතු, භොජනං, සෙනාසනයං රාගස්ස, දොසස්ස, මොහස්ස, මාන්යස්ස, දිට්ඨියා, පඤ්චාය උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(කායික සුඛය, කායික දුක්ඛය, සෘතුවය, භොජනය, සෙනාසනය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ රාගයට ද, වෙෂයට ද, මොහයට ද, මාන්යයට ද, දිට්ඨියට ද, ප්‍රාණීනාවටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ කායික සුඛය, කායික දුක්ඛය, සෘතුව, භොජනය, සෙනාසනය යන ධර්මයන්ගේ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබීමෙන් රාග, වෙෂ, මොහ මාන්, දිට්ඨි, ප්‍රාණීනාදිය උපදනා කල්හි ඒ කායික සුඛ ආදිය රාගාදීන් ප්‍රධාන දොළොස් අකුසල විත්තයන්ට පකනුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

10. සුරේජාන ප්‍රත්‍යය

සුළියෙහි හටගෙන පසුව හටගන්නා නාම ධර්මයන්ට උපකාර වන ධර්මය, සුරේජාන ප්‍රත්‍යය ධර්මය වේ. කලින් හටගන්නා ගසෙහි පසුව මල්පල ආදිය හටගැනීමේදී ඒ මල්පල හටගැනීමට කලින් උපන් ගස

උපකාර වන්නාක් මෙනි පුරේජාන ප්‍රත්‍යය වන්නේ වනීමාන නිෂ්පන්න රූප බවටය. එහි ප්‍රත්‍යෝක්තවන වශයෙන් ලැබෙන්නේ අරූප බවටයේ පමණය.

පුරේජාන ප්‍රත්‍යය, ආරමමණ පුරේජිතය, වස්තුපුරේජාන යයි දෙවැදූරැම් වේ.

ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය - රූප බවටයක් අරමුණු කරමින් විතත විවිධයක් උපදනා කල්හි ඒ නාම බවටයන්ට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන්නේ වනීමාන රූප බවටයේයි. වකුච්චාරික විතත විවිධයක් උපදින විට එහි වකුච්චිඤ්ඤාණ විතතය විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ පලමු අතිත භවාධිගය හා එකක්‍ෂණිකව උපන් රූප බවටයකි. ඒ රූප බවටය වකුච්චිඤ්ඤාණ විතතය ඉපදීමට පෙර ඉපිද, සවිතියට පැමිණ සිටිය යුතු. එසේ අරමුණු කිරීමට පෙර ඉපිද පසුව උපදනා වක්‍ෂුර්විඤ්ඤානට උපකාර වන්නේ ඒ රූපයාගේ පුරේජාන ශක්තිය ඇති කෙසිනි. මෙසේ ඒ වනීමාන රූප බවටයාගේ ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය දතයුතු. මෙපරිද්දෙන්ම වනීමාන අටලොස් නිෂ්පන්න රූපබවටයේ ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් නාම බවටයන්ට උපකාර වෙත්.

වස්තුපුරේජාන ප්‍රත්‍යය, වකුච්ච, සොන, සාන, ජීවිහා, කාය, හදය යන ශ්‍රී වස්තුහුම වස්තුපුරේජාන ප්‍රත්‍යය වන බවටයේයි. පූජිතෙහි උපදනා වක්‍ෂුර් වස්තුව ආදිය පසුව උපදනා වකුච්චිඤ්ඤාණාදීන්ගේ ඉපදීමට වස්තු පුරේජාන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. මේ ශ්‍රී වස්තුව අතුරෙන් වස්තු පුරේජාන ප්‍රත්‍යය වන වකුච්ච, සොන, සාන, ජීවිහා, කාය යන වස්තුහු, මධ්‍යමායුෂ්ක ප්‍රසාද වස්තුහුය. එනම් ප්‍රථම අතිත භවාධිගය හා එකක්‍ෂණිකව උපන් ප්‍රසාද රූපයේය. ඉතිරි නාමසකකියන්ට වස්තු පුරේජාන ශක්තියෙන් උපකාර වන හදය වස්තු රූපය නම් ප්‍රතිසකි ආදී පූජි පූජි විතතයන් හා උපදනා හදය

වසනුහුය. මරණාසන්න කාලයේදී අනනිම විතත විචියේ උපදනා මනොචාරික විතතයන්ට පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ චුති විතතයෙන් සතලොස් වන විතතය හා උපදනා හදය වසනු රූපය ය. ඉන්පසු කමීජ රූපයෝ නූපදින හෙයිනි.

ආතැම් විටෙක චුති විතතයෙන් සතලොස්වන විතතය හා උපදනා මේ අනනිම කමීසමුඛාන හදයවනු රූපය අරමුණු කරමින් මනොචාරාවජ්ජන, කාමජවන, තදුරමමණ ආදී විතතයන් උපදනා කල්හි ඒ මරණාසන්න නාම-සකකියන්ට එකී හදය වනු රූපය වස්චාරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ද උපකාර වේ.

ත්‍රිරාශිය

ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය

ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය වන ධම්මෝ නම් වනීමාන නිෂ්ඨනා රූපයෝ අටලොස් දෙනය.

ප්‍රත්‍යානන්පනන වශයෙන් ලැබෙන නාම ධම්මෝ නම්-පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කාමාවචර සිත් සිව් පනසය,

අභිඤ්ඤ සිත් දෙකය,
අප්‍රමාණස දෙක හැර ඉතිරි වෛතසික පනසය,
ප්‍රත්‍යනිභ ධම්මෝ නම්—

ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය තොලබන අවස්ථාවෙහි වූ, විපඤ්ච විඤ්ඤයන් හා මනොධාතු ත්‍රිකය යන තෙලෙස් විතතයන් හැර ඉතිරි සිත් සසෑත්තෑවය (76)

වෛතසික දෙපනසය,
විතනජ රූපයෝය,
ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝය,
බාහිර රූපයෝය,
ආහාරජ රූපයෝය,

සෘතුජ රූපයෝය,
අසංඥසන්ති කමීජ රූපයෝය,
ප්‍රවෘත්ති කමීජ රූපයෝය යන මොව්හුය.

වස්තුපුරේජාන ප්‍රත්‍යය.

වස්තුපුරේජාන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:-

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි- මධ්‍යමායුෂ්ක වකුඹු, සොන, ඝාන, ජීවිහා, කාය වස්තුවය.

ප්‍රතිසත්ති ආදී පුඵ පුඵ විත්තයන් හා උපදනා හදය වස්තුවය, නිරොධ සමාපත්තියෙන් නැගී සිටින අවස්ථාවෙහි පුඵයෙහි එක් විත්තක්ෂණයක කාලයේ උපදනා හදයවනු රූපය, මරණාසන්න කාලයෙහි වුනි විත්තයෙන් සකළොස් වන විත්තය හා උපදනා හදයවස්තුවය, යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යෝජනාන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්—

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනාවූ විඤ්ඤ නාභු සතය, වෛතසික දෙපනසය.

ප්‍රත්‍යෝජනා ධර්මයෝ නම්—

චතුරවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහිවූ ලොහමූල සිත් අටය,
මොහමූල සිත් දෙකය,
මනෝචාරාවඡ්ඡනය,
මහා කුසල් සිත් අටය,
මහා ක්‍රියා සිත් අටය,
අරූපාවචර සිත් දෙළොසය,
සොවාන් මාගී විත්තය හැර ලොකොත්තර සිත් සතය,
වෙෂ, ඉසසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, අප්‍රමාණවය හැර

වෛතසික සසාලිතය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි ජාම-
සකකියෝය, පඤ්චවෛකාර ප්‍රතිසන්ධි පසලොස හා
වෛතසික පන්තිසය, විතතජරූප, ප්‍රතිසන්ධි කමීජරූප,
බාහිරරූප, අභාරජ රූප, සෘතුජ රූප, අසංඤ්ඤාත්ත කමීජ
රූප, ප්‍රවෘත්ති කමීජ රූප යන මේ ධර්මයෝය.

පුරේජාත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසජීනාවාර හෙවත් විපි
තුනෙකි.

1. විපිය.

අබ්‍යාකතො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස පුරේජාත
පච්චයෙන පච්චයො, ආරම්මණ පුරේජාතං, චක්ඛු
පුරේජාතං.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්මණ පුරේ
ජාත වක්ඛු පුරේජාත යන පුරේජාත ප්‍රත්‍යය ශක්ති
දෙකෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පුරේජාත ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

- චක්ඛුර්විඤ්ඤාවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන රූපාරම්මණය,
- ශ්‍රොත විඤ්ඤාවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන ශබ්දරම්මණය,
- සිංහ විඤ්ඤාවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන ගන්ධාරම්මණය,
- ජ්වහා විඤ්ඤාවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන රසාරම්මණය,
- කාය විඤ්ඤාවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන පොඨබ්බා-
රම්මණය,

මනෝධාතු ත්‍රයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන පඤ්චාරම්මණය,
මහෝචාරාවජ්ජතය, කාමක්‍රියා ජවන තච්ච, හදුරම්මණ
ඵකොලොසය යන මේ ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන
තිෂ්ඨන රූප අටලොසය,

දිබ්බවකඛු ක්‍රියා අභිඥාවට ප්‍රත්‍යය වන දුර, ප්‍රතිච්ඡන්ත,
ස්නිග්ධ සුක්‍ෂම වනීමාන රූපාරමමණය,

දිබ්බ සොත ක්‍රියා අභිඥාවට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිච්ඡන්තා-
දී වූ වනීමාන ශබ්දාරමමණය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ
නම්—

කාම විපාක තෙවිස්සය,
කාමක්‍රියා එකොළොසය,
දිබ්බවකඛු, දිබ්බසොත ක්‍රියා අභිඥ දෙකය,
විරති ත්‍රය හා අප්‍රමාණාවය හැර වෛතසික තෙතිස්සය,
යන ප්‍රත්‍යොක්ෂන ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ආරමමණ,
නිස්සය, පුරෙජාන, විප්‍යසුතන, අනච්චි, අවිගත යන ප්‍රත්‍ය
ශක්ති සය අතුරෙන් පුරෙජාන ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

ආරමමණ පුරෙජානං

**1. අරහා වකඛුං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනිත්තන-
තො, විපස්සති.**

(රහතන් වතන්තේ ඥානසම්ප්‍රසුතන මහා ක්‍රියා
කාමාවචර විතනයෙන්, ඒ විතනයට පූජ්‍යෙහි හටගත්
කමිජචු වනීමාන වක්‍ෂුප්‍රසාද රූපය අරමුණු කරමින්
අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදර්ශනා කරන කල්හි,
ඒ කාමාවචර විදර්ශනා ක්‍රියා විතනයන්ට වක්‍ෂුප්‍රසාද රූපය
ආරමමණ පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. ඝොතං, ඝාණං, ජීවිහං, කායං, රූපෙ, ඝදෙදු,
ගනෙහි, රසෙ, පොඨිඛෙබ්බි, චක්ඛං අනිච්චතො,
දුක්ඛතො, අනිත්තනතො, විපස්සති.**

(රහතන් වහන්සේ කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රසක්ත මහා ක්‍රියා විතතයෙන් එයට පුළුල්යෙහි හටගත් කම්පවූ වනීමානා සොනප්‍රසාද රූපය, ඝනප්‍රසාද රූපය, ජ්විහා ප්‍රසාද රූපය, කාශප්‍රසාද රූපය යන රූපයෝද, චතුසමුට්ඨානික වූ වනීමාන රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොඨ්ඨබ්බ යන රූපයෝද, කමමසමුට්ඨාන හදයවස්තු රූපයද අරමුණු කරමින් අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැනීනා කරන කල්හි ඒ කාමාවචර විදැනීනා ක්‍රියා විතතයන්ට ශ්‍රෝතප්‍රසාදදීවූ ඒ රූපයෝ ආරම්භණ පුරේජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3 දිබ්බත වක්‍රානා රූපං පස්සති.

(රහතන් වහන්සේ දිබ්බවක්‍රානු ක්‍රියා අභිඥා විතතයෙන් දුර, ප්‍රතිච්ඡන්ත, ස්තීග්ධ, සුක්ෂ්ම රූපාරම්භණය දක්නා කල්හි, පුරේජාතවූ ඒ රූපාරම්භණය, දිබ්බවක්‍රානු ක්‍රියා අභිඥා විතතයට ආරම්භණ පුරේජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. දිබ්බාය සොත ධාවායා සදදං සුණාති.

(රහතන් වහන්සේ දිබ්බසොත ක්‍රියා අභිඥා විතතයෙන් දුර, ප්‍රතිච්ඡන්ත, ස්තීග්ධ, සුක්ෂ්ම ශබ්දාරම්භණය දක්නා කල්හි පුරේජාතවූ ඒ ශබ්දාරම්භණය, දිබ්බසොත ක්‍රියා අභිඥා විතතයට ආරම්භණ පුරේජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. රූපායනනං චක්‍රානු විඤ්ඤාණස්ස පුරේජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජාතවූ වනීමාන රූපාරම්භණය අරමුණු කරමින් වක්‍රුර්විඤ්ඤාන ය උපදනා කල්හි ඒ රූපායනනය වක්‍රුර් විඤ්ඤාන යට ආරම්භණ පුරේජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. සඤ්ඤානනං, සොතවිඤ්ඤාණස්ස පුරේජාත පච්චයෙන පච්චයො.

පුරේජානවු වනීමාන ශබ්දරමය අරමුණු කරමින් ශ්‍රෝත විඤ්ඤාණය උපදනා කල්හි ඒ ශබ්දයතනය ශ්‍රෝත විඤ්ඤාණයට ආරමභ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ

7. ඛනියතනං සාණ විඤ්ඤාණස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු වනීමාන ගනුරමභය අරමුණු කරමින් සාන විඤ්ඤාණය උපදනා කල්හි ඒ ගනුරමභය සාන විඤ්ඤාණයට ආරමභ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. රසායනනං ජීවිහා විඤ්ඤාණස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු වනීමාන රසාරමභය අරමුණු කරමින් ජීවිහා විඤ්ඤාණය උපදනා කල්හි ඒ රසායනනය ජීවිහා විඤ්ඤාණයට ආරමභ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

9. පොඨබ්බායනනං කායවිඤ්ඤාණස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු වනීමාන පඨවි, තෙජෝ, වායෝ සංඛරා-නවු පොඨබ්බාරමභය අරමුණු කරමින් කාය විඤ්ඤාණය උපදනා කල්හි ඒ පොඨබ්බායනය කායවිඤ්ඤාණයට ආරමභ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ රහතත්වහත්සේගේ විදශීනා ක්‍රියා විතතයෝද, ඒ විදශීනාවට අරමුණුවන පුරේජාන වකඛුප්‍රසාදාදී රූපයෝද, ක්‍රියා අභිඤ විතතවයද, එයට අරමුණු වන රූප ධර්මයෝද, වකඛුවිඤ්ඤාණාදී පඤ්ච විඤ්ඤාණයෝද එයට අරමුණු වන රූපායනනාදී රූපධර්මයෝද අවසාකාත ධර්මයෝයි. මෙය ‘අවසාකාත ධර්මයට ආරමභ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම’ යයි කියනු ලැබේ.

වස්සු පුරෙජානං.

1. චක්ඛායනනං චක්ඛවිඤ්ඤාණස්ස පුරෙජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරෙජානවු චක්ඛ වස්තුව හෙවත් චක්ඛායනනය චක්ඛවිඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වැඩිපුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

2. සොතායනනං සොතවිඤ්ඤාණස්ස පුරෙජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරෙජානවු ශ්‍රෝත වස්තුව හෙවත් සොතායනනය, ශ්‍රෝත විඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වැඩිපුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

3 සාණායනනං සාණ විඤ්ඤාණස්ස පුරෙජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරෙජානවු සාන වස්තුව හෙවත් සානායනනය, සාන විඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වැඩි පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

4. ජ්ච්භායනනං ජ්ච්භා විඤ්ඤාණස්ස පුරෙජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරෙජානවු ජ්ච්භා වස්තුව හෙවත් ජ්ච්භායනනය, ජ්ච්භා විඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වැඩි පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. කායායනනං කායවිඤ්ඤාණස්ස පුරෙජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරෙජානවු කායවස්තුව හෙවත් කායායනනය, කාය විඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වැඩි පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. වස්සු විපාකාබ්‍රාහිතානං කිට්ඨොබ්‍රාහිතානං චක්ඛානං පුරෙජාන පච්චයෙන පච්චයො

(පුළු පුළු විනයයන් හා උපදනා හාදායවසනු රූපය, පශ්චිමවූ පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ, අරූප විපාක සතරය, විපඤ්ච විඤනය යන නුදුස් විපාක නාමසකකියන් හැර ඉතිරි දෙවිසි විපාක නාමසකකියන්ට හා විසි ක්‍රියා නාමසකකියන්ට පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අරූප විපාක විනයයෝ අවසනුකව හටගන්නාහ. විපඤ්ච විඤනයෝ වක්‍රප්‍රසාදදී වසනුත් නිශ්‍රය කොටගෙන උපදිති.

මෙසේ වකඩායනනාදීවූ වස්තූහු වකඩු විඤනාදීවූ අව්‍යාකාන නාමස්කකියන්ට වක්‍රපුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අව්‍යාකාන ධර්මයට පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2 විපිය

අඛ්‍යාතනො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො-ආරමමණ පුරේජානං, වක්‍රපුරේජානං.

(අව්‍යාකාන ධර්ම කුසල ධර්මයට ආරමමණ පුරේජාන වක්‍ර පුරේජාන යන පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය-

මෙහි කුසල ධර්මයට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

මහා කුසල් අටට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන නිෂ්ඨනා රූප අට්ඨොසය, දිබ්බවකඩු කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදීවූ වතීමාන රූපාරමමණය,

දිබ්බසොන කුසලාභිඤ්ඤවට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදීවූ වතීමාන ශබ්දාරමමණය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ
නම්- මහා කුසල් සිත් අටය,

දිබ්බවකඛු, දිබ්බසොන කුසලාභිඤ්ඤාය,
විරහි අප්‍රමාණ්‍යයන් හැර වෛතසික තෙතිසය,
යන ප්‍රත්‍යොක්ෂන ධර්මයෝසි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ආරම්භණ,
නිසංසය, පුරේජාන විපපසුතන, අප්‍රී, අවිගන යන
ශක්ති සය අනුරේඛ පුරේජාන ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. සෙකඛාවා පුච්ඡජනාවා වකඛුං අභිච්චනො
දුකඛනො, අනන්තනො විපසංනති.

(ශෛක්‍ෂයන් වහන්සේ හෝ පෘථග්ජනයෝ හෝ
වනීමානවූ වක්‍රප්‍රසාද රූපය අරමුණු කරමින් අනිත්‍යය,
දුකඛය ය, අනාත්මය යයි මහා කුසල විතතයෙන් විදගීනා
කරන කල්හි, විදගීනා කරන ඒ මහා කාමාවචර කුසල
යන්ට පුරේජානවූ ඒ වක්‍රප්‍රසාද රූපය ආරම්භණ පුරේජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. සොනං, ඝාණං, ජීවිහං, ඝායං, රූපෙ, සද්දෙ,
ගනි, රසෙ, පොඨ්ඛිබ්බි, වස්මං, අභිච්චනො, දුකඛනො
අනන්තනො විපසංනති.

(ශෛක්‍ෂයන් වහන්සේ හෝ පෘථග්ජනයෝ හෝ
වනීමානවූ ශ්‍රොතප්‍රසාදය, ඝාතප්‍රසාදය, ජීවිහප්‍රසාදය,
කායප්‍රසාදය වතුසමුට්ඨානික රූප, ශබ්ද, ගනි, රස,
පොඨ්ඛිබ්බි, කම්මසමුට්ඨාන හදයවන්දු රූපය අරමුණු
කරමින් අනිත්‍යය, දුකඛය ය, අනාත්මය යයි කාමාවචර
කුසල් සිතින් විදගීනා කරන කල්හි ඒ විදගීනා කුසල
විතතයන්ට ශ්‍රොතප්‍රසාදදී වූ අව්‍යාකාත ධර්මයෝ අරම්භණ
පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. දිබ්බිනි වක්ඛනා රූපං පස්සන්ති.

(ශෛක්ෂ, පෘථග්ජන පුද්ගලයෝ දිබ්බවක්ඛ කුසලා-
නිකුඤ්ඤ විතතයෙන් දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදීච්ච වනීමාන රූපා-
රමමණය දක්නා කල්හි, ඒ කුසලානිකුඤ්ඤ විතතයන්ට
වනීමාන රූපාරමමණය ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. දිබ්බාය සොන ඛානුයා සදදං සුණන්ති.

(ශෛක්ෂ, පෘථග්ජන පුද්ගලයෝ දිබ්බසොන කුසලා-
නිකුඤ්ඤ විතතයෙන් දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදීච්ච වනීමාන ශබ්ද-
රමමණය අසන කල්හි ඒ කුසලානිකුඤ්ඤ විතතයන්ට
වනීමාන ශබ්දරමමණය පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

මෙහේ වක්ඛප්‍රසාදදීච්ච අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ කාමාවචර
මහා කුසලානිකුඤ්ඤ විතතයන්ට ආරමමණ පුරේජාන ශක්ති-
යෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට පුරේජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

වඤ්ච පුරේජාන.

**වඤ්ච කුසලානං ඛනිානං පුරේජාන පච්චයෙන
පච්චයො.**

(පුරේජානච්ච භදයවඤ්ච රූපය, පඤ්චවොකාර භූමියෙහි
උපදනා අවස්ථාවෙහි ච්ච, කුසල නාමසකකියන්ගේ ඉපදීමට
වඤ්ච පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහේ අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට පුරේජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

3. විපිස

**අඛ්‍යාකෘතො ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස පුරේජාන
පච්චයෙන පච්චයො— ආරමමණ පුරේජානං, වඤ්ච
පුරේජානං.**

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ පුරේජාන, වන්දි පුරේජාන යන පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

ආරම්භණ පුරේජාන.

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ පුරේජාන ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

වභීමාන නිෂ්පන්න රූප අටලොසය.

ප්‍රත්‍යොන්වපනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය,
වෛතසික සන්විස්සය යන ධර්මයෝයි.

මෙහි එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ආරම්භණාදීච්ච ප්‍රත්‍යය ශක්ති අටෙන් ආරම්භණ පුරේජාන ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

- 1. වක්‍රං අසාදෙනි, අභිනදනි, නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ඣති, දිට්ඨි උපපජ්ඣති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ඣති, උඤ්චවං උපපජ්ඣති, දොමනස්සං උපපජ්ඣති.**

(වක්‍රප්‍රසාදය අරමුණුකොට ලොහමූල සොමනස්ස සහගත සිතීන් ආසාවාදනය කරන කල්හිද, සප්‍රිතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන ලොහමූල සොමනස්ස සහගත චිත්තයෙන් සතුටු වන කල්හිද, ඒ වක්‍රප්‍රසාදය අරමුණු කරමින් රාගය උපදනා කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල චිත්තයටද, දිට්ඨිය උපදනා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ලොහමූල චිත්තයටද, විචිකිච්ඡා උපදනා කල්හි විචිකිච්ඡා සම්ප්‍රයුක්ත මොහමූල චිත්තයටද, උඤ්චවය උපදනා කල්හි උඤ්චව සම්ප්‍රයුක්ත මොහමූල චිත්තයටද, දොමනස උපදනා කල්හි පටිසසම්ප්‍රයුක්ත දොමන මූල චිත්තයටද ආරම්භණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. සොහො, සාණං, ජීවිහං, කායං, රූපප, සද්ද, ගනු, රස, පොට්ඨබ්බ, චක්ඛං අසාදෙති, අභිනන්දති, තං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචික්ඛන්තා උපපජ්ජති, උද්ධවමං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(සොනප්‍රසාදය, සාණප්‍රසාදය, ජීවිහාප්‍රසාදය, කාය-ප්‍රසාදය, රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොට්ඨබ්බ, හදයවස්තුව අරමුණු කොටගෙන ආස්වාදනය, අභිනන්දනය කරන කල්හිද, එය අරභයා රාගය, දිට්ඨිය, විචික්ඛන්තාව, උද්ධවමය, දොමනස්සය උපදනා කල්හි ඒ සෝනප්‍රසාදයේ අව්‍යාකාත ධර්මයේ දෙලොස් අකුසල විතතයන්ට ආරම්භ පුරේජන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ දෙලොස් අකුසල විතතයන් විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නාවූ කම්මසමුට්ඨානවූ චක්ඛුප්‍රසාදය, සොන-ප්‍රසාදය, සානප්‍රසාදය, ජීවිහාප්‍රසාදය, කායප්‍රසාදයද, චතුසමුට්ඨානික රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොට්ඨබ්බ යන රූපයෝද, කම්මසමුට්ඨාන හදයවන්ද රූපයද ඒ අකුසල විතතයට පූජීයෙහි ඉපිද සමිතිප්‍රාප්තවූ වතීමාන අව්‍යාකාත ධර්මයෝයි. එසේහෙයින් “අව්‍යාකාත ධර්ම අකුසල ධර්මයට ආරම්භ පුරේජන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ” යයි කියනු ලැබේ.

චක්ඛු පුරේජනං.

චක්ඛු අකුසලානං බන්ධානං පුරේජන පච්චයෙන පච්චයො.

(හදයවන්ද රූපය අකුසලසකකියන්ට පුරේජන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල නාමස්කකියන්ට වන්ද පුරේජන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන හදයචක්ඛු රූපය නම්:

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහිවූ පශ්චිම ප්‍රශ්චිම දෙලොස් අකුසල විතතයන්ට ප්‍රත්‍යය වන වොට්ඨපන මනොචාරාවජ්ජනාදි පූජී පූජී විතතයන් භූ උපදනා හදය වස්තුවය,

මරණාසන්න අකුසල ජවන් පසට ප්‍රත්‍යයවන චූඤ්චිත්තයෙන් සනලොස්වන චිත්තය හා උපදනා හදය-වසඤුචය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ සි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල නාමසකකුසලයෝ නම් පශ්චිම පශ්චිම වූ දෙලොස් අකුසල චිත්තයෝ සි.

මෙහිදී සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන නිසංසය, ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති, ආරම්මණුපනිසංසය, පුරේජාන, විපස-සුභත, අපච්චි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

වසු අකුසලානං ධනානං පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(යට දක්වනලද හදයවනු රූපය, දෙලොස් අකුසල නාමස්කකුසලයන්ට පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්මණ පුරේජාන, වසු පුරේජාන යන ප්‍රත්‍යය ශක්තිදෙකෙන් උපකාර වන බව දතයුතු.

11. පච්ජාජාන ප්‍රත්‍යය

තමා පසුව ඉපිද තමාට පෙර උපන් ධර්මයට අනුබල දීමේ ශක්තියට පච්ජාජාන ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. එහෙයින් නාම ධර්මයන් වූ චිත්ත චෛතසික ධර්මයෝ තමන්ට පෙර උපන් රූප ධර්මයන්ගේ පැවැත්මට අනුබල දෙන හෙවත් උපකාර වන ශක්තියට පච්ජාජාන ප්‍රත්‍යය යයි කියති. කලින් හටගත් ගසේ නොනැසී පැවැත්මට පසුව ඇතිවන ජලය, සෘතු ව ආදිය උපකාර වන්නාක් මෙනි. පච්ජාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ඇති ධර්මයෝ නම් නාම ධර්මයෝ සි. එනම්: චිත්ත චෛතසික ධර්මයෝ සි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණය බර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේ රූප බර්ම-
 යෝගි. සතර අරූප කලයන්හි රූප භට්ඨොගන්තා
 හෙයින් එහි පවත්නා තාම බර්මයන්ගේ පව්‍යාජන
 ප්‍රත්‍යය ශක්තිය නොලැබේ. එහේම අසංඤ්‍යානික
 භූමියේද සිත් නුපදනා හෙයින් පව්‍යාජන ප්‍රත්‍යය
 ශක්තිය ලැබීමට තාම බර්මයෝ නැත. එබැවින් පව්‍යාජන
 ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබෙන්නේ පඤ්චවොකාර භවයෙහි
 පමණය.

මව් කුසෙහි පිළිසිද ගන්නා සත්ත්වයන්ගේ ප්‍රතිසන්ධි
 විතතය උපදනා කල්හි, එහි උත්පාදකණයෙහිදී ඇති
 වන්නේ කර්මජ රූප පමණය. එහෙයින් ඒ අවස්ථාවෙහි
 පවත්නා කය එකජ කාය නම් වේ. ප්‍රතිසන්ධි විතතයාගේ
 ස්විකිකණයේදී, එහි උත්පාදකණයේදී ඇතිවූ කමීජ රූප
 කලාපයන්ට ඇතුළත්වූ තේජෝ ධාතුව ස්විකිප්‍රාප්තවූ
 බැවින් එයින් සෘතුජ රූප කලාපයෝද උපදවත්. එවිට
 පටිසන්ධි විතතයාගේ ස්විකිකණයේදී කර්මජ රූප හා
 සෘතුජ රූප පවත්නා බැවින් එකල්හි පවත්නා කය
 විජකාය නම් වේ ප්‍රතිසන්ධි විතතයට අනතුරුව ප්‍රථම
 භවාඛහ විතතයාගේ පහළවීම සමගම විතතජ රූපයෝද
 පහළවෙත්. එකල්හි පවත්නා කය, කමීජ, සෘතුජ,
 විතතජ යන තෙවැදූරුම් රූපකලාපයන්ගෙන් යුක්ත
 බැවින් එයට නිජ කාය යයි කියනු ලැබේ. යම් කලෙක
 මේ සිරුරෙහි ආහාරජ රූප කලාපයෝ භට්ඨගන්තෝද
 එකල්හි කමම, විතත, සෘතු, ආහාර යන සතර
 සමුට්ඨාන රූප කලාපයෝ ඇතිවන හෙයින් ඒ කය
 චතුජ කාය නම්. රූපාවචර බුහ්ම ලොකයන්හි ආහාරජ
 රූප නොලැබෙන හෙයින්, රූපී බුහ්මයින්ට ඇත්තේ
 නිජ කායයෙකි. අසංඤ්‍යානිකයෙහි ඇත්තේ කමීජ
 රූප හා සෘතුජ රූප පමණක් බැවින් එහි ලැබෙන්නේ
 විජ කායයෙකි.

රූපස්කකියන් හා නාමස්කකියන් පවත්නා පඤ්ච
 ලොකාර භවයෙහි පලමුව උපදනා රූපස්කකියන්ට
 පසුව උපදනා නාමස්කකියෝ මේ පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය
 ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්. එබැවින් පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය
 ශක්තිය ඇති නාම ධර්මයෝ තම් අරූප විපාක සතර හැර
 ප්‍රථම භවාඛතාදීච්ච පශ්චිම පශ්චිම ච්ච සිත් පස් අසුවය (85)
 එහි ප්‍රත්‍යෝක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන්නේ ප්‍රතිසන්ධි
 විතතය ආදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා ඉපිද සපිතියට පැමිණි
 රූපයෝයි. මේ නාම ධර්මයන්ගේ පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය
 ශක්තිය ලැබීමෙන් රූපසන්නතිය නොබිඳී පවතී.

පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ක්‍රිරාගිය.

පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්:

අරූප විපාක සතර හැර ප්‍රථම භවාඛතාදී පශ්චිම
 පශ්චිමච්ච සිත් පස් අසුවය.

වෛතසික දෙපනසය - යන නාම ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්

ප්‍රතිසන්ධි ආදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා ඉපිද සපිතියට
 පැමිණියාච්ච **එකජකාය, විජකාය, තිජකාය, වතුජකාය**
 යන රූප ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම්-

එකුත් අනු විතතය,
 වෛතසික දෙපනසය,

පශ්චිම පශ්චිම විතතයන් හා උපදනා විතතජ
 රූපයෝය,

බාහිර රූපයෝය,
 ආභාරජ රූපයෝය,
 සෘතුජ රූපයෝය,
 අසංඥසත්ඵ කර්මජ රූපයෝය,
 ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝය.

යන මේ නාමරූප ධර්මයෝයි.

පශ්චාත්‍යාන ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳීම වාර ගෙවන් විට තුනෙකි.

1. විවිධ.

කුසලො ධර්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධර්මස්ස පච්ඡාජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අඛ්‍යාතන ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අඛ්‍යාතන ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයේ නම් පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිස්ස යන කුසල නාමසකකියෝය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාතන ධර්මයේ නම්: වොට්ඨපන, මනොචාරාවජ්ජනාදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා ඉපිද සම්භවයට පැමිණෙන තිජ්ජකාය, චතුර්කායයන්ට ඇතුළත් රූප ධර්මයෝයි.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

පච්ඡාජානා කුසලාඛනා පුරේජානස්ස ඉමස්ස භායස්ස පච්ඡාජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පසුව පසුව උපදනා එක්විසි කුසල් සිත් හා අටතිස් වෛතසිකයෝ පුච්චි පුච්චි වූ වොට්ඨපන මනොචාරාවජ්ජනාදී විතතයන් හා ඉපිද සම්භවයට පැමිණෙන තිජ්ජකාය, චතුර්කාය වන් වූ මේ කායට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල් සිත් උපදනේ ජවන් සිත් වශයෙනි. පඤ්චවාර විතත විවිධයක් වේ නම් කුසල ජවනයට පුච්චියෙහි උපදින්නේ වොට්ඨපන විතතයයි. මනොචාර විවිධයෙහි නම් කුසල ජවනයට පුච්චියෙහි මනොචාරාවජ්ජන විතතය උපදී. ඒ ක්‍රියා විතතය සමග ඉපිද සම්භවයට පැමිණෙන රූපයට කුසල

නාමසකකියෝ පච්ඡාජාන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විවිධ.

අකුසලො ධර්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධර්මස්ස පච්ඡාජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමසකකියෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්, අකුසල් සිත් දෙළොස් සහ වෛතසික සත්විස්සය ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් වොට්ඨපන මනෝවාරා-වජ්ජනාදී පූඪී පූඪී විත්තයන් හා ඉපිද සිහිනියට පැමිණෙන තිජකාය, වතුජ කායයන්ට ඇතුළත් රූප ධර්මයෝයි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

පච්ඡාජානා කුසලාධිකා පුරජානස්ස ඉමස්ස කායස්ස පච්ඡාජාන පච්චයෙන පච්චයො

(පසුව පසුව උපදනා දෙළොස් අකුසල් සිත් හා සත්විසි වෛතසිකයෝ, පූඪී පූඪී වූ වොට්ඨපන මනෝවාරා-වජ්ජනාදී විත්තයන් හා ඉපිද සිහිනියට පැමිණෙන තිජ වතුජ ආදී වූ මේ කායට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

3. විවිධ.

අඛ්‍යාතනො ධර්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධර්මස්ස පච්ඡාජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසන්ධි ආදී පුළු පුළු විතනයන් හා ඉපිද සවිතිප්‍රාප්තවූ එකජ, විජ, තිජ, චතුජ කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවො-කාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ ප්‍රථම භවඛිනාදී පශ්චිම පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂපනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ තම:

ප්‍රතිසන්ධි ආදී පුළු පුළු විතනයන් හා ඉපිද සවිතියට පැමිණි එකජ, විජ, තිජ, චතුජ කායයන් වූ රූප ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන **පච්ඡාජාත, විපසයුතන, අනුච්ඡි, අවිගත** යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සතරෙන් **පච්ඡාජාත ශක්තිය**ම ලැබේ.

12. ආසෙවන ප්‍රත්‍යය

ප්‍රත්‍යොක්ෂපනන ධර්මය නැවත නැවත සේවනය කරන්නේය යන අර්ථයෙන්ද, ප්‍රත්‍යොක්ෂපනනයා විසින් නැවත නැවත සේවනය කරනු ලබන්නේය යන අර්ථයෙන්ද **ආසෙවන** නම් වේ. අනතුරුව උපදනා තමාගේ ජාතියට අයත් විතනය වඩා බලවත් කිරීමටත් තමාගේ සවභාවය ගැන්වීමටත් සමත් බව **ආශසවන ශක්තිය** වේ. මෙසේ අනතුරු විතනය බලවත් කිරීමට ශක්තිය ඇත්තේ ජවත් සිත්වලට පමණය. විපාක සිත් සවභාවයෙන්ම දුෂීල හෙයින් එහි ආසෙවන ශක්තියක් නැත. ජවත් සිත්වලද, සමාන ජාතික වුවද, සමාන වෙදනා ඇති සිතක්ම විය යුතු. අන් වෙදනාවකින් යුක්ත සිතකට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය නොවේ.

කාමාවචර කුසල විතනය තමාට අනතුරුව උපදනා වූ චේදනා වශයෙන් නොවෙනස්වූ කාමාවචර කුසල විතනයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය වේ.

කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රයුක්ත කුසල විතතයෝ වේදනා වශයෙන් තමන් හා සමාන වූ රූපාවචර, අරූපාවචර, ලෝකොත්තර කුසල විතතයන්ට ආසේවන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති.

රූපාවචර කුසලයෝ තමන් හා සමාන රූපාවචර කුසලයන්ටද, අරූපාවචර කුසලයෝ තමන් හා සමාන අරූපාවචර කුසලයන්ටද ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

ලෝකොත්තර කුසල විතතයට අනතුරුව නැවත ලෝකොත්තර කුසල විතතයක් නූපදනා හෙයින් එහි ආසේවන ප්‍රත්‍යයක් නැත.

අකුසල විතතයෝ වේදනාදී වශයෙන් තමන් හා සමාන වූ අකුසල විතතයන්ටම ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

කාමාවචර ක්‍රියා විතතයෝ වේදනාදී වශයෙන් තමන් හා සමාන වූ කාමාවචර ක්‍රියා විතතයන්ට ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

ඥානසම්ප්‍රයුක්ත ක්‍රියා විතතයෝ වේදනාදී වශයෙන් තමන් හා සමාන වූ රූපාවචර අරූපාවචර ක්‍රියා විතතයන්ටද ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

රූපාවචර ක්‍රියා විතතයෝ තමන් හා සමාන වූ රූපාවචර ක්‍රියා විතතයන්ට ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

අරූපාවචර ක්‍රියා විතතයෝ තමන් හා සමාන අරූපාවචර ක්‍රියා විතතයන්ට ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

කුසලාදී විතතයන් අතුරෙන් ආසේවන ප්‍රත්‍යය ලැබූ විතතයෝ එය නොලැබූ විතතයන්ට වඩා බලවත් වෙති.

ආසේවන ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය.

ආසේවන ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්—

මාගී ජවන, එල ජවන හැර පුච්චි පුච්චි වූ ලෞකික ජවනයෝ සත්සාප්‍රිස් දෙන සහ වෛතසික දෙපනසය.

ප්‍රත්‍යානන්තර වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රථම ජවන, එළ ජවන හැර පශ්චිම පශ්චිම වූ ජවනයෝ එක්පතක් දෙන සහ වෛතසික දෙපනසය. **ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම්-**

ප්‍රථම ජවන වශයෙන් උපදනා එකුත් තිස් (29) කාම ජවනයෝ ය,

- ආචාරිකා විතතවය ය.
- විපාක සිත් සතිසය.
- වෛතසික දෙපනසය.
- විතතජ රූපයෝය.
- ප්‍රතිසක්ඛි කර්මජ රූපයෝය.
- බාහිර රූපයෝය.
- ආභාරජ රූපයෝය.
- සාතුජ රූපයෝය.
- අසංඤ්ජන්ති කර්මජ රූපයෝ ය.
- යන ධර්මයෝ සි.

ආර්ථික ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසර්ජනා වාර හෙවත් විපි තුනෙකි.

1. විපිය.

කුසලා ධර්මා කුසලා ධර්මා ආර්ථික ප්‍රත්‍යය පවවයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආර්ථික ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි කුසල ධර්මයට ආර්ථික ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

මහා කුසල විතිය ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රථම ජවනය ය.

මහා කුසල තෘතීය ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන විතීය ජවනය ය.

මහා කුසල චතුර්ථ ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන තෘතීය ජවනය ය.

මහා කුසල පස්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන සතරවන ජවනය ය.

මහා කුසල සවන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන පස්වන ජවනය ය.

මහා කුසල සත්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන සවන ජවනය ය.

මහද්දගත සොමනස්ස සහගත සිත් සතරට හා මාඪී සොමනස්ස සිත් සොළොසට ප්‍රත්‍යය වන නොත්‍රහු, වොදන කෘත්‍යයවත් මහා කුසල ප්‍රථමවය ය.

මහද්දගත කුසල උපෙක්‍ෂා සහගත සිත් පසට හා මාඪී උපෙක්‍ෂා සහගත සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන ගොත්‍රහු වොදන කෘත්‍යයවත් මහා කුසල තෘතීයවය ය.

සමාපනති විතත විපිත්ති පශ්චිම පශ්චිම මහද්දගත කුසලයන්ට ප්‍රත්‍යයවන පුච්චි පුච්චි සමාන වූ මහද්දගත කුසලයෝය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ සි.

ප්‍රත්‍යොන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්—

ප්‍රථම ජවනය භාර පශ්චිම පශ්චිම වූ මහා කුසල් අවය, මහග්ගත කුසල් නවය ය, මාඪී කුසල් සතරය යන එක්විසි කුසලයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අනනනර, සමනනනර, උපනිස්සය, ආසේවන, නජ්චි, විගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් ආසේවන ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

1. පුරිමා පුරිමා කුසලාබ්බා, පච්ඡිමානං, පච්ඡිමානං කුසලානං බ්බානං ආසේවන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුච්ඡි පුච්ඡි වූ අනන්ත ජවනය හැර සතලොස් ලෞකික කුසල නාමසකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ ප්‍රථම ජවනය හැර එක්විසි කුසල ජවන නාමසකකියන්ට ආසේවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. අනුලොමං ගොත්‍රභූසස් ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(සංසකාරාරම්මණික අනුලොම කාර්‍යවත් ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විතනය, නිජ්ඣණාරම්මණික ගොත්‍රභූ කාර්‍යවත් මහා කුසල ඥානසම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. අනුලොමං වොද්‍යනස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(සංසකාරාරම්මණික අනුලොම කාර්‍යවත් ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විතනය නිජ්ඣණාරම්මණික වොද්‍යන කාර්‍යවත් මහා කුසල ඥානසම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. ගොත්‍රභූ මග්ගස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(නිජ්ඣණාරම්මණික ගොත්‍රභූ කාර්‍යවත් මහා කුසල ඥානසම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතර සෝවාත් මාගී විතනයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

5. වොද්‍යනං මග්ගස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(නිජ්ඣණාරම්මණික වොද්‍යන කාර්‍යවත් මහා කුසල ඥානසම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතර උපරිම මාගීත්‍රයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙසේ කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. විජිය.

අකුසලා ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අනන්ත ජවනය හැර පුඵ පුඵ වූ දෙළොස් අකුසල ජවනයෝ යි.

ප්‍රත්‍යයාත්පනින වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රථම ජවනය හැර පශ්චිම පශ්චිම වූ දෙළොස් අකුසල ජවනයෝ යි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

පුඵමා පුඵමා අකුසලා ඛනිා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං අකුසලානං ඛනිානං ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුඵ පුඵ වූ අනන්ත ජවනය හැර දෙළොස් අකුසල ජවන නාමසකකියෝ පශ්චිම' පශ්චිම වූ ප්‍රථම ජවනය හැර දෙළොස් අකුසල ජවන නාමස්කකියන්ට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. විපිය.

අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

පශ්චිම පශ්චිම වූ අටළොස් ක්‍රියා ජවනයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අනන්ත ජවනය හැර පුඵ පුඵ වූ අටළොස් ක්‍රියා ජවනයෝය. නොහොත්—

හසිතොන්පාද මහා ක්‍රියා විතීය ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රථම ජවනය.

එම තුන්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන විතීය ජවනය.

එම සතරවන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන තුන්වන ජවනය.

එම පස්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන සතරවන ජවනය.

එම සවන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන පස්වන ජවනය.

එම සත්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන සවන ජවනය.

මහග්ගන ක්‍රියා සොමනස්ස සහග්ග සින් සතරට ප්‍රත්‍යය වන ගොත්‍රභූ කෘත්‍යවත් මහා ක්‍රියා ප්‍රථමවය ය.

මහග්ගන ක්‍රියා උපෙක්ඛා සහග්ග සින් පසට ප්‍රත්‍යය වන ගොත්‍රභූ කෘත්‍යයවත් මහා ක්‍රියා තෘතීයවය ය.

සමාපජ්ජන වීජිත්ති පශ්චිම පශ්චිම මහග්ගන ක්‍රියා ජවනයන්ට ප්‍රත්‍යය වන දුච්චි දුච්චි වූ මහග්ගන ක්‍රියා ජවනයෝය.

පුත්‍රොන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ තම:

ප්‍රථම ජවනය හැර පශ්චිම පශ්චිම ක්‍රියා ජවන අටලොඝය, නොහොත්-

හසිතොන්පාද මහා ක්‍රියා විතීයාදී ජවනයෝ ය.

මහද්දගන ක්‍රියා නවය සත අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ හි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අනන්තර, සමන්තර, උපනිස්සය, ආසෙවන, නජී, විග්ග යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

පුරිමා පුරිමා කිට්ඨාඛ්‍යාකතා ඛනිා පච්ඡමානං පච්ඡමානං කිට්ඨාඛ්‍යාකතානං ඛනිානං අසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුච්ඡි පුච්ඡි වූ අටලොස් ක්‍රියා ජවන නාමස්කන්ධයේ පශ්චිම පශ්චිම වූ අටලොස් ක්‍රියා ජවන නාමස්කන්ධයන්ට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසලාකුසල ක්‍රියා ජවනයන් උපදනා විතත විපිත්ත බැලීමෙන් මෙය පහසුවෙන් කේරුම් ගත හැකි වේ.

13. කම්ම ප්‍රත්‍යය

කම්මය යනු වෙනනාවට තමෙකි. සියලුම එකුන් අනු විතනයන්හි යෙදෙන, සබ්බවිතත සාධාරණ වෛතසිකයකි. යම්කිසි අරමුණක් ගෙන සිටින උපදනා කල්හි, ඒ විතතයෙන් කරනු ලබන යම් කිසි ක්‍රියාවෙක් වේ නම් ඒ ක්‍රියාව සිදුකිරීමට උපකාර වන පරිද්දෙන් අතිකුදු වෛතසික ධර්මයන් උපදවා ගෙන මේ වෙනනා වෛතසිකය ඒ සිතත් හා සමගම උපදී. එපමණක් නොව ආතැම් විටෙක රූප ධර්මයෝද උපදවයි. එහෙයින්, සහජාත රූපාරූප ධර්මයන් උපදවාගෙන නොයෙක් ක්‍රියාවන් කිරීමෙහි ශක්තියක් මේ කම්ම නම්වූ වෙනනා වෛතසිකයට ඇති බව කියන ලදී.

තවද, නොයෙක් කුසලාකුසල කර්ම සිදුකිරීමේදී, ඒ විතතය හා සමග උපදනා වෙනනාව නමා උපදනා අවස්ථාවෙන් අනුච්ඡි අවස්ථාවක අනාගතයෙහි රූපාරූප ධර්මයන් උපදවයි. දුනමය පුණ්‍යකර්මයක් සිදුකිරීමේදී කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් උපදී. ඒ සිත හා සමගම ඒ දුනමය පින්කම කිරීමට විතතප්‍රයෝගය හෙවත් උත්සාහ වත් කිරීම් වශයෙන් වෙනනා වෛතසිකය අතිකුදු වෛතසික ධර්මයන් හා රූප ධර්මයන්ද උපදවාගෙන උපද්ධි. එයින් දුනමය පින්කම සිදුවේ. මෙහිදී ඒ සිත උපදින ඝණයෙහි සහජාතව උපදනා අතිකුදු රූපාරූප ධර්මයන්ට කර්ම නම් වූ මේ වෙනනාව සහජාත කම්ම ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වේ. තවද, මේ කුසල වෙනනාව බලවත් වේ නම් අනාගතයේදී විපාක වශයෙන් නොයෙක්

රූපාරූප ධර්මයන් ඉපදවීමේ ශක්තියක් ද ඉතිරි කොට ඒ වෙනතොව නිරුඳි වේ. ඒ හේතුවෙන් මරණින් මතු දෙව් මිනිස් සුභතියෙහි උපදනා කල්හි මේ වෙනතොවගේ අනාගත විපාක ශක්තිය වශයෙන් පටිසන්ධි චිත්තයද, කර්මජ රූප කලාපයෝද, ප්‍රවෘත්ති විපාකයෝ ද ඇතිවෙත්. මෙයට නානා ඤාණික කමී ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ.

මෙසේ කර්ම ප්‍රත්‍යය සහජාත කමී ප්‍රත්‍යය, නානා ඤාණික කමී ප්‍රත්‍යය යයි විධි වේ.

තමා උපදනා කෙණෙහිම රූපාරූප ධර්මයන් උපදවන වෙනතොව සහජාත කමී ප්‍රත්‍යය වේ.

තමා උපදනා අවස්ථාවෙන් අන්‍යවූ අවස්ථාවක අනාගතයෙහි රූපාරූප ධර්මයන් උපදවන වෙනතොව නානා ඤාණික කමී ප්‍රත්‍යය වේ. නානා ඤාණික කර්මය නම්වූ මේ අතීත වෙනතොව, ප්‍රතිසන්ධි භවාඛගාදී චිත්තයන් හා කර්මජ රූපයන් භට්ඨනීමට හේතු වන බව දැනසුතු.

කමී ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ නිරූපණය.

සහජාත කමී ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්-

එකුන් අනු චිත්තයෙහි ඇති වෙනතො එකුන් අනුවය..

සහජාත කමී ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝග්‍යාන්විතයෝ නම්-

එකුන් අනු චිත්තය.

වෙනතොව හැර වෛතසික එක්පනසය

චිත්තජ රූපයෝ ය

ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝ ය, යන ධර්මයෝ යි.

සහජාත කමී ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම්-

එකුන් අනු චිත්තයෙහි ඇති වෙනතො එකුන් අනුවය.

බාහිර රූපයෝ ය

ආභාරජ රූපයෝ ය

සෘතුජ රූපයෝ ය

අසංඤ්ඤා කර්මජ රූපයෝය
ප්‍රචාතනි කර්මජ රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝයි.

නානා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්-

අනිත්‍යද්‍රි කුසලාකුසල වෙනතාවෝ තෙතිස් දෙනය

නානා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යයාණේ ප්‍රත්‍යයාත්පනන-
යෝ නම්-

විපාක සිත් සතිසය

වෛතසික අටතිසය

ප්‍රතිසක්ඛි කර්මජ රූපයෝය

අසංඤ්ඤා කර්මජ රූපයෝය

ප්‍රචාතනි කර්මජ රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝයි.

නානා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යයාණේ ප්‍රත්‍යනිකා ධර්මයෝ
නම්-

කුසල් සිත් එක්විස්සය

අකුසල් සිත් දෙළොසය

ක්‍රියා සිත් විස්සය

වෛතසික දෙපනසය

විතතජ රූපයෝය

බාහිර රූපයෝය

ආභාරජ රූපයෝය

සාතුජ රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝයි.

කම් ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසඳීමා වාර හෙවත් විපි
සනකි.

1. විපිය.

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස කම්ම පච්චයෙන
පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට කම් ප්‍රත්‍යයෙන් උපකාර
වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට කම් ප්‍රත්‍යයෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්—

සම්ප්‍රසුක්‍තසකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන එක්විසි කුසල විත්තයන්හි ඇති වෙනනා එකුත් විස්සය.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්—

කුසල් සිත් එක්විස්සය.

වෙනනාව හැර වෛතසික සන්තිසය යන ධර්මයෝහි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදී ලැබෙන සහජාත, අඤ්ඤා-මඤ්ඤා, නියසය, කම්ම, ආභාර, සම්පසුතත, අත්ථි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් කම් ප්‍රත්‍ය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්—

කුසලා චෙතනා සම්පසුතතභාවානං බිකුභාවානං කම්ම පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විත්තයන්හි ඇති වෙනනා එකුත්විස්ස, කුසල් සිත් එක්විස්සට හා වෙනනාව හැර සන්තිස් වෛතසික ධර්ම නම් වූ සම්ප්‍රසුක්‍තසකකියන්ට කම් ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙය සහජාත කම් ප්‍රත්‍යය වේ.

2. විපිය.

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස කම්ම පච්චයෙන පච්චයො, සහජාතා නානාකබ්ඤ්ඤා.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත කර්ම ප්‍රත්‍යය නානාකබ්ඤ්ඤා කර්ම ප්‍රත්‍යය යන කර්ම ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

සහජාත කම් ප්‍රත්‍යය.

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත කර්ම ප්‍රත්‍යයෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්—

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ එක්විසි කුසල විතනයෙහි වෙනනා එක්විස්සය.

ප්‍රත්‍යයාන්පහන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

කුසල විතතජ රූපයෝසි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන **ඝහජාත, නිශ්ශය, කම්ම, ආහාර, විපසයුතන, අජී, අවිගත** යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සත අතුරෙන් **කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය** ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

කුසලා වෙනනා විතන සමුට්ඨානානං රූපානං කම්ම පච්චයෙන පච්චයො.

එක්විසි කුසල විතනයන්හි ඇති එක්විසි වෙනනාවෝ ඒ එක්විසි කුසල විතනයන් හා සහජාත වූ විතතජ රූපයන්ට සහජාත කර්ම ප්‍රත්‍යයෙන් උපකාර වේ.)

නානා ඤාණික කමී ප්‍රත්‍යය.

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට නානා ඤාණික කර්ම ප්‍රත්‍යය යෙන් උපකාර වන **කුසල ධර්මයෝ නම්—**

එකුත් තිස් කුසල විපාකයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අතීත වූ එක්විසි කුසල වෙනනාවෝ සි.

එනම්:

අහෙතුක කුසල විපාක, මහා විපාක නාමසකකියන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ත්‍රිභේතුක උත්කෘෂට මහා කුසල වෙනනාවෝය.

අහේතුක කුසල විපාක ඥාන විප්‍රයුතන මහා විපාක නාමසකකකියන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ත්‍රිභේතුක ඔමක, විභේතුක උත්කෘෂට මහා කුසල වෙනනාවෝය.

අහේතුක කුසල විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කමීර රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන දව්හේතුක ඔමක මහා කුසල වෙතනාවෝය.

ප්‍රථම ධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මරූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රථමධ්‍යාන කුසල වෙතනාවය.

චිතිය ධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මරූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන චිතිය ධ්‍යාන කුසල වෙතනාවය.

තෘතීය ධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මරූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන තෘතීයධ්‍යාන කුසල වෙතනාවය.

චතුර්ථධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මරූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන චතුර්ථධ්‍යාන කුසල වෙතනාවය.

පඤ්චමධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කමීර රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චමධ්‍යාන කුසල වෙතනාවය.

ආකාසිනඤ්චායතන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකාසිනඤ්චායතන කුසල වෙතනාවය.

විඤ්ඤාණඤ්චායතන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසල වෙතනාවය.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසල වෙතනාවය.

නෙවසඤ්ඤාතාසඤ්ඤායතන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන නෙවසඤ්ඤාතාසඤ්ඤායතන කුසල වෙතනාවය.

සොතාපත්ති ඵල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන සොතාපත්තිමග්ග වෙතනාවය.

සකාදගාමි ඵල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන සකාදගාමි මග්ග වෙතනාවය.

අනාගාමි ඵල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අනාගාමි මග්ග වෙතනාවය.

අර්භන් එල නාමස්කකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන අර්භන් මඟ වෙනතාවය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝසි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

එකුන්තිස් කුසල විපාක නාමස්කකියන් හා කමීජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන කමම උපනිස්සය යන ප්‍රත්‍යය ශකති දෙකෙන් නානාක්ෂණික කමී ප්‍රත්‍යය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

කුසලා වෙනතා විපාකානං ඛනිානං කටනතාව රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(අතීතවූ එක්විසි කුසල වෙනතාවෝ එකුන්තිස් කුසල විපාක නාමස්කකියන්ට හා කමීජ රූපයන්ටද නානාක්ෂණික කමී ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වේ.)

8. විපිය.

කුසලො ධම්මො, කුසලස්සච අබ්‍යාකිතස්සච ධම්මස්ස කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය-යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය ශකතියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මය නම්:

සම්ප්‍රසුක්ඛස්කකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ එක්විසි කුසල විතතයන්හි වෙනතාවය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ඛස්කකියන් හා විතතජ රූපයෝ සි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, නිශ්ශය, කමම, ආහාර, අන්ධී, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

කුසලා වේතනා සමපසුත්තකානං ඛනිානං විතන සමුට්ඨානානසච්ච රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චෂයා.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහිවූ එක්විසි කුසල විතනයන්හි ඇති වේතනාවෝ සම්ප්‍රසුක්තසකකකියන්ට භා විතනජ රූපයන්ටද කමම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. විප්‍රිය.

අකුසලො ධමමො අකුසලස්ස ධමමස්ස කමම පච්චයෙන පච්චෂයා.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්-

සම්ප්‍රසුක්තසකකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන දොළොස් අකුසල වේතනාවෝය.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්-

- අකුසල් සිත් දොළොසය,
- වේතනාව භාර වෛතසික සවිස්සය,

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිශ්ශය, කමම, ආහාර, සමපසුත්ත, අන්ධී, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්-

අකුසලා වේදනා සමපසුතකතානං ඛනිධානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්හි වේදනාවෝ දෙළොස් අකුසල විතතයන්ට හා වේදනාව හැර ඉතිරි වේදනසික සවිස්සට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. විපිය.

අකුසලො ධෛමො අඛ්‍යාතතස්ස ධම්මස්ස කමම පච්චයෙන පච්චයො. සහජාතා නානාකතණිකා.

(අකුසල ධමීය අව්‍යාකෘත ධමීයට සහජාත කමී ප්‍රත්‍යය තානාක්ෂණික කමී ප්‍රත්‍යය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධමීයට සහජාත කමම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධමීයෝ නම්:

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපද්තා අවස්ථාවෙහි වූ දෙළොස් අකුසල වේදනාවෝ යි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධමීයෝ නම් අකුසල විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිස්සය, කමම, ආහාර, විපසුතන, අනුච, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සහ අතුරෙන් සහජාත කමී ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලා වේදනා විතතසමුට්ඨානානං රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විතතයන්හි ඇති වේදනාවෝ අකුසල විතතජ රූපයන්ට සහජාත කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට නානාක්ෂණික කම් ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල විපාක නාමසකකුයන්ට හා කමීජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන දෙළොස් අකුසල වෙනතාවෝය.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවිපාක වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

අකුසල විපාක නාමසකකුයන් හා කමීජ රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන කම්, උපභිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකින් නානාක්ෂණික කම් ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලා වෙනතා විපාකානං ධනානං කටන්තාව රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල වෙනතාවෝ අකුසල විපාක නාමසකකුයන්ට හා කමීජ රූපයන්ට නානාක්ෂණික කම් ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

6. විවිධ.

අකුසලො ධමමො අකුසලස්සච අඛ්‍යාතභස්සච ධමමස්ස කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට කම් ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහිදී අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට කම් ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

සමප්‍රසූක්තස්කකුයන්ට හා විතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ දෙළොස් අකුසල වෙනතාවෝ ය.

ප්‍රත්‍යාත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය,
වෙනනාව හැර වෛතසික සවිස්සය,
චිත්තජ රූපයෝය,

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාන, භිය්‍යය, කමම, ආහාර, අජී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සයෙන් කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලා වෙනනා සමපසුභතකානං ඛණ්ඩානං චිත්ත සමුට්ඨානානංව රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූතියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ දෙලොස් අකුසල වෙනනාවෝ අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෙනනාව හැර වෛතසික සවිස්සය යන සම්ප්‍රයුක්ත නාමස්කන්ධයන්ට හා අකුසල චිත්තජ රූපයන්ටද කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. විප්‍රිය.

අබ්‍යාකතො ධම්මො, අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

1. ප්‍රචානති කාලයෙහි

ප්‍රචානති කාලයෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

සම්ප්‍රයුක්ත ස්කන්ධයන්ට හා චිත්තජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියාසිත් විස්සය, යන මේ ධර්මයන්ගේ වෙනනා:චෝය.

ප්‍රත්‍යාන්වනය වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

විපාකසිත් සතිසය,

ත්‍රියාසිත් විස්සය,

වෙනනාව හැර වෛතසික සත්තිසය,

යන සම්ප්‍රයුක්ත නාමස්කන්ධයන් හා විතර්ජ රූප-
යෝසි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිශ්සය, කම්ම, විපාක, ආහාර, සම්ප්‍රයුක්ත, විප්‍රයුක්ත, අන්ධ, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය නවය අතුරෙන් කම්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

2. ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට කම්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්ත ස්කන්ධයන්ටද, සම්ප්‍රයුක්ත ස්කන්ධයන්ට හා කම්ම රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යයවන ප්‍රතිසන්ධි වෙනනා එකුත් විස්සය (19)

ප්‍රත්‍යාන්වනය වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය.

වෙනනාව හැර වෛතසික සුතිසය යන සම්ප්‍රයුක්ත ස්කන්ධයන් හා කර්මජ රූපයෝසි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤා-
මඤ්ඤා නිශ්සය, කම්ම, විපාක, ආහාර, සම්ප්‍රයුක්ත, විප්‍රයුක්ත, අන්ධ, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දසය අතුරෙන් කම්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්—

1. විපාකාබ්‍යාසිකා කිංශොබ්‍යාසිකා වෙනනාසම්ප්‍රසුක්තකානං ඛනිානං විතන සමුට්ඨානානංච රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියාසිත් විස්සය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන් ගේ වෙනනාවෝ, විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියාසිත් විස්සය වෙනනාව සහිතවූ චෛතසික සත්තිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කන්ධයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද කමු ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. පච්චයනිකුණේ විපාකාබ්‍යාසිකා වෙනනාසම්ප්‍රසුක්තකානං ඛනිානං කච්චනාව රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකුණයෙහිදී ප්‍රතිසන්ධි වෙනනා එකුත් විසස, එම ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය, වෙනනාව හැර චෛතසික සුතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද, කර්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. වෙනනා වස්සුසස කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිවිතතකුණයේදී ප්‍රතිසන්ධි විපාක විතතයෙහි ඇති වෙනනාව හදය වන්දු රූපයට කර්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. විපාක ප්‍රත්‍යය

විපාකයෝ නම් පැසීමට පැමිණියාවූ ධර්මයෝයි. මේ විපාක ධර්මයෝ ඉතා සාන්තය. දැනාදීවූ කුසල ක්‍රියාවක් හෝ ප්‍රාණසාධාදීවූ අකුසල ක්‍රියාවක් හෝ සිදුකිරීමට අසමන්තය. මේ විපාක විතත චෛතසිකයෝ අතීත කුසලාකුසල කර්මයන්ගේ විපාක වශයෙන් උපදනා ධර්මයෝය. එහෙයින්ම නිරුත්සාහ භාවයෙන් සුක්තය. නිරුත්සාහ භාවය නිසාම ශාන්තද වෙති. රහතන් වහන්සේ ගේ සිත කෙලශ ප්‍රභාණය කරණකොටගෙන ශාන්තවේ.

නමුත් විපාක විතතයන්ගේ ශාන්ත භාවය නිරුත්සාහ භාවයෙන්ම සිදුවන්නකි. ශාන්තවූ ඒ විපාක විතතයන් නිසා උපදනා වෛතසික ධර්මයෝද ශාන්ත වෙති. සිත වෛතසිකයනට නමාගේ නිරුත්සාහ ශාන්ත භාවය දෙන්නාක් මෙන් වෛතසිකයෝද, විතතයට නමන්ගේ නිරුත්සාහ ශාන්ත භාවය දෙති. ශාන්තවූ මේ විපාක විතතය නිසා උපදනාවූ රූපයෝද ශාන්ත වෙති. එහෙයින් ඒ විතතජ රූපයන්ට ශරීරය සෙලවීම් ආදී ක්‍රියාවන් සිදු කිරීමට ශක්තියක් නැත. එබැවින් විපාක ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ට හා සහජාත ධර්මයන්ටද ශාන්ත භාවය ගැන්වීම් වශයෙන් උපකාර වන ශ්‍රවණින් විපාක ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ.

විපාක ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරූපය

විපාක ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ටද, ඔවුනොවුන්ට හා විතතජරූප, ප්‍රතිසකි කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය වෛතසික අටතිසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසකි නාමස්කකියෝයි.

ප්‍රත්‍යාන්වහන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන විපාක සිත් සතිසය, වෛතසික අටතිසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසකි නාමස්කකියෝයි

ඒ නාමස්කකියන් නිසා උපදනාවූ විඤ්චි රූප,භැරු විතතජ රූපයෝය.

ප්‍රතිසකි කර්මජ රූපයෝය
යන ධර්මයෝය.

ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම්

කුසල්සිත් එක් විස්සය
අකුසල් සිත් දෙලොසය,

ක්‍රියා සිත් විස්සය,
 වෛතසික දෛපනසය, යන නාමස්කන්ධයෝය.
 ඒ නාමස්කන්ධයන් නිසා උපදනා විතතජ රූපයෝය.
 බාහිර රූපයෝය.
 ආභාරජ රූපයෝය.
 සෘතුජ රූපයෝය.
 අසංඥසත්ත කර්මජ රූපයෝය.
 ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝය. යන ධර්මයෝය.

විපාක ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසඳීමාචාර හෙවත් විප්‍රි එකෙකි.

එනම්:

අබ්‍යාකතො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස විපාක පච්චයෙන පච්චයො

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ටද, ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යවන විපාක සිත් සතිසය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝයි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

විපාක සිත් සතිසය වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයන් හා විතතජ රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාති අඤ්ඤ මඤ්ඤ, භියඤ්ඤ, විපාක, සම්පසුක්ඛන, විපපසුක්ඛන, අර්ථ, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. විපාකාඛ්‍යාකතො එකො බන්ධො නිශ්ශ්‍යනනං බන්ධානං විතත සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමපකකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට හා විතතජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බන්ධො එකස්ස බන්ධස්ස විතත සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට හා විතතජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ බන්ධො විතතං බන්ධානං විතත සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකිව දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට හා විතතජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රතිසංඛි කාලයෙහි වනාහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොච්ඡන්ටද, ඔවුනොච්ඡන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යයවන ප්‍රතිසංඛි සිත් එකුත් විස්සය.

වෛතසික පත්තිසය යන අවයව වූ ද සමුභ වූ ද නාමස්කකියෝයි.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය

වෛතසික පන්තිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයන් හා කර්මජ රූපයෝද වෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, අඤ්ඤා, භියංගය, විපාක, සම්පසුභත, විප්‍යසුභත, අජඵ අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

4. පටිසන්ධිකණ්ණ විපාකබ්‍යාකෂණා එතො ඛණ්ණානි ඛණ්ණානං ඛණ්ණානං කම්මතා ව රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො

(ප්‍රතිසන්ධිකණ්ණයෙහි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනටද ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. තයො ඛණ්ණා එකස්ස ඛණ්ණස්ස කම්මතා ව රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො

ප්‍රතිසන්ධිකණ්ණයෙහි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකටද, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. මෙ ඛණ්ණා විනං ඛණ්ණානං කම්මතා ව රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකටද, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

7. ධනියා වක්‍රයා විපාක පච්චයෙන පච්චයො

(ප්‍රතිසන්ධිකරණයෙහිදී ප්‍රතිසන්ධි විපාක විතනයන් පිළිබඳ වූ සතර නාමස්කන්ධයෝ හදය වක්‍ර රූපයට විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

විපඤ්ච විඤ්ඤාණයෝය, ප්‍රතිසන්ධි විපාක විතනයෝය, අර්භත් චූති විතනය, සතර අරූපාවචර විතනයෝය යන විපාක විතනයෝ විතනජ රූප නූපදවත්.

අරූප විපාක විතනයෝ පහලවන අරූප භූමියෙහි කිසිදු රූපයක් නැත.

15. ආහාර ප්‍රත්‍යය

සන්තියා පිළිබඳ වූ නාමරූප ධර්මයන්ගේ නැවත නැවත ඇතිවීමටද, පරම්පරා වශයෙන් වැඩීමටද, නොසිදී පැවැත්මටද උපකාර වන ධර්මයන්ට ආහාර ප්‍රත්‍යයෝසි කියනු ලැබේ. උපත් සන්තියන්ගේ පැවැත්මටද උපදින්නට සිටින සන්තියන්ට අනුග්‍රහය පිණිසද මේ ආහාරයෝ බොහෝ සෙයින් උපකාර වෙත්. මෙසේ ආහාර ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වන ආහාර නාමයෙන් හැඳින්වෙන ධර්මයෝ සතර දෙනෙකි.

එනම්:

1. කබලිකාරාහාරය
2. එසාහාරය
3. මනෝසඤ්චනනාහාරය
4. විඤ්ඤාණාහාරය යන ධර්ම සතරය.

එයින් කබලිකාරාහාරය සංඛ්‍යාතවූ ඕජාරූපය ඕජාභ්‍යුමක රූපකලාප උපදවමින් සම්පූර්ණ රූපකායයටද උපසම්භවක භාවයෙන් උපකාර වේ. චතුර්කායද පාලනය කෙරේ.

එස්සාභාරය සුඛ, දුක්ඛ, උපෙක්ඛා යන වෙදනාත්‍රය උපදවයි.

මනෝසංකේඛනනාභාරය කාම, රූප, අරූප යන ත්‍රිවිධ භවය ඇති කරයි.

විඤ්ඤානාභාරය ප්‍රතිසන්ධි නාමරූපයන් උපදවයි.

මෙයින් කබලීකාරාභාරය, රූපාභාරයයි.

එස්සාභාරය, මනෝසංකේඛනනාභාරය විඤ්ඤාණාභාරය යන ත්‍රිවිධ ආභාරයෝ නාමාභාරයෝයි.

මේ ත්‍රිවිධ නාමාභාරයෝ වෙදනාදිය ඇති කරමින් සත්ත්වයා පිළිබඳ වූ සියලු නාමරූප ධර්මයන්ගේ පරම්පරා වශයෙන් පැවැත්මට උපසථඹක වේ. කර්මයෙන් ඇති කරන ලද කර්මජ රූපයන්ගේ පරම්පරාව බොහෝ කලක් නොසිඳී පැවැත්මට සෘතු ආභාර යන දෙදෙනාගේ අනුග්‍රහය ලැබිය යුතු— ඒ අනුග්‍රහය නොලදහොත් සත්ත්වයා මිය යන්නේය.

ඕජාරූපය සංඛ්‍යාත වූ රූපාභාරය අධ්‍යාත්මික ඕජාරූපය, බාහිර ඕජාරූපය යයි විවිධ වේ. කබලීකාරාභාරයෙහි හෙවත් අනුභව කල ආභාරයෙහි ඕජාරූපය වශයෙන් ගතයුත්තේ බාහිර සෘතුජ රූප කලාපයන්හි ඇති ඕජා රූපයයි. අධ්‍යාත්මික ඕජාරූපය නම් සත්ත්ව ශරීරය පිළිබඳ වූ කර්ම විතත, සෘතු, ආභාර යන සතර සමුට්ඨානික රූප කලාපයන්හි ඇති ඕජා රූපයයි. මේ සියලු ඕජාරූපයෝම ශාරීරික වූ සියලු රූපයන්ටම උපසථඹකනය කිරීම වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති. බාහිර ඕජාව සත්ත්ව ශරීරයට පැමිණෙන්නට පෙර කර්මාදී ප්‍රත්‍යය තුනෙන් හටගත් ඕජා රූපයන්ගෙන් සත්ත්ව ශරීරය පාලනය කරනු ලැබේ. බාහිර ඕජාව ශරීරගතවූ තැන් පටන්, ඒ බාහිර ඕජාවය, වතුසමුට්ඨානික අධ්‍යාත්මික ඕජාවය යන සියල්ලෙන්ම ශරීරය පාලනය වේ ශාරීරිකවූ රූප කලාපයන්ගෙන් එක් එක් රූප කලාපයක

ඇති ඕපාර්පය ඒ කලාපයේ ඉතිරි රූපයන්ට හා අන්‍ය සියලු ශාරීරික රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වේ. රූපාභාර ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්නයන් වශයෙන් ගතයුත්තේ වතුසමුට්ඨානික රූප කලාපයන්හි ඇති ඕපා රූපයෙන් අන්‍ය රූපයෝ පමණය.

එසසාභාරය - සත්තියෝ සපඨී හේතුවෙන් ආරම්භ රසය විද, ඒ වේදනා නමැති උපහොග පරිහොග රසය ආසාදනය කරමින් එයට සතුටු වෙමින් සසරෙහි නොකලකිරී සිටී. එබැවින් සසර පැවැත්මට හෙවත් සකකියන්ගේ නොසිදී පැවැත්මට මේ එසසාභාරය මහත් වූ උපකාරයෙකි.

මනෝසඤ්චනනාභාරය - වෙනතා සංඛ්‍යාත කර්මයෙන් හවයෙන් හවයට තෙමින් සත්තියෝ සසර සැරි සරති. වෙනතා නම් වූ කර්මය නැති කලේ නැවත නැවත ඉපදීමක් ඇති හොවේ. එබැවින් තම තමන් පිලිබඳ වූ අධ්‍යාත්මික සකකියන්ගේ නොසිදී පැවැත්මට මනෝසඤ්චනනාභාරය මහත් වූ උපකාරයෙකි

විඤ්ඤාණාභාරය - විඤ්ඤාණයාගේ උපකාරයෙන් අරමුණු දැන, ඒ අරමුණුවල සපඨී, වේදනා, වෙනනාදීන් උපදවාගෙන සසර සැරිසරමින් සකකියන්ගේ පරමපරාව නොසිද පැවැත්මට මේ විඤ්ඤාණාභාරය මහත් වූ උපකාරයෙකි.

ආහාර ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය-

1. රූපාභාරය.

රූපාභාර ප්‍රත්‍යය වශයෙන් ගනු ලබන්නේ කබලි-කාරාභාරය නම්වූ ආහාර පානයන්හි ඇත්තාවූ බාහිර ඕපාවය.

එහි ප්‍රත්‍යෝත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන්නේ ආහාර සමුට්ඨානික රූපයෝයි.

ප්‍රත්‍යන්තික ධර්මයෝ නම්- එකුත් අනු විත්තය, වෛතසික දෙපනසය, විත්තජ රූපයෝය, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝය, බාහිර රූපයෝය, සෘතුජ රූපයෝය, අසංඤ්ජන්ති කර්මජ රූපයෝය, ප්‍රචාන්ති කර්මජ රූපයෝය යන මොව්හුය.

තවත් ක්‍රමයකින්

රූපාභාර ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

අධ්‍යාත්ම සන්තානයෙහි වූ චතුසමුද්ධානික ඕජාවය, බාහිර සෘතුජ ඕජාවය යන ඕජා ධර්මයෝය,

ප්‍රත්‍යාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්-

ප්‍රත්‍යවන ඕජාවෙන් අත්‍ය වූ චතුසමුද්ධානික රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යන්තික ධර්මයෝ නම්- එකුත් අනු විත්තය, වෛතසික දෙපනසය, බාහිර රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝ ය.

2. නාමාභාරය.

නාමාභාර ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්-

ස්පෘශ්‍ය, චේතනාවය, විඤ්ඤාය යන ධර්මයෝ තිදෙනය,

නාමාභාර ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යාන්පනනයෝ නම්-

එකුත් අනු විත්තයෝය,

වෛතසික දෙපනසය,

විත්තජ රූපයෝය,

ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝය යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යන්තික ධර්මයෝ නම්-

බාහිර රූපයෝය, ආභාරජ රූපයෝය, සෘතුජ රූපයෝය, අසංඤ්ජන්ති කර්මජ රූපයෝය, ප්‍රචාන්ති කර්මජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

ආහාර ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳීමාවාර හෙවත් විපි සහකි.

1. විපිය.

කුසලො ධම්මො කුසලං ධම්මං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

කුසල ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයේ නම:

සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති එසා, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන නාමාහාර තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයේ නම:

කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත සකකියෝපි

මෙහිදී සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන නාමාහාර තුනෙන් එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබිය හැකි අනිපබ්, සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤ, භිසාය, කමම, ආහාර, ඉච්චිය, සම්ප්‍රසුක්ත, අපච්චි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දසය අතුරෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලො ආහාරා සම්පසුත්තකානං ධර්මානං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මේ කුසල ධර්මයන්හි ඇති එසා, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන කුසලාහාරයෝ තිදෙන, එම කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමසකකියන්ට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. විපිය.

කුසලා ධර්මො අබ්‍යාකිතස්ස ධර්මස්ස ආභාර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

විත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මේ ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති එස්ස, වෙතනා, විඤ්ඤාණ යන තාමාභාර තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් කුසල විත්තජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අධිපති, සහජාත, නිස්සය, කම්ම, ආභාර, ඉඤ්ඤ, විපසයුතන, අප්‍රී, අවිශත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති නවය අතුරෙන් ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලා ආභාරා විතන සමුට්ඨානානං රූපානං ආභාර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන කුසල ධර්මයන්හි ඇති එස්ස, වෙතනා, විඤ්ඤාණ යන කුසලාභාරයෝ තිදෙන, ඒ කුසල විතන සමුට්ඨාන රූප-යන්ට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති.

3. විපිය

කුසලොධර්මො කුසලස්සච අබ්‍යාකිතස්සච ධර්මස්ස ආභාර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාච්‍යාකෘත ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාච්ඡාසානාන ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්ත සකකුසලයන්ට හා විතනජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මේ ධර්මයන්ගේ ඇති එසස, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන නාමාහාර තුනයි.

ප්‍රත්‍යොන්පනන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම් කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රයුක්ත සකකුසලයන් හා විතනජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අධිපති, සහාජන නියසය, කම්ම, ආහාර, අජී අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සත අතුරෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලා ආහාරා සම්පයුනනකානං ඛනානං විනන සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මොවුන්ගේ ඇති එසස, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන කුසලාහාරයෝ තුන් දෙන සම්ප්‍රයුක්ත නාමසකකුසලයන්ට හා කුසල විතනජ රූපයන්ටද ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. විවිධ

අකුසලො ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්ම අකුසල ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්ත සකකුසලයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල් සිත් දෙළොස් වෛතසික සත්විස්ස යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති එසස, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන නාමාහාරයෝ තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂය වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයේ නම:

අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චිස්ස යන සම්ප්‍රයුක්ත සකකියෝය.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා ආහාරා සම්පසුභවකානං ඛනිනං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොසය වෛතසික සන්චිස්ස යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති එසා, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන අකුසල නාමාහාරයෝ නිදෙන, සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල නාම සකකියන්ට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

5. විපිය.

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයේ නම:

අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චිස්ස යන අකුසල නාමසකකියන්හි ඇති එසා, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන අකුසල නාමාහාරයෝ නිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂය වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයේ නම:

අකුසල විතතජ රූපයෝ සි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා ආහාරා විතතසමුට්ඨානානං රූපානං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල නාමසකකුසයන්හි ඇති එසස, වෙතනා, විඤ්ඤාණ, යන අකුසල නාමාභාරයෝ තිදෙනා අකුසල විතතජ රූපයන්ට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විප්‍රිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්සච අබ්‍යාකිතස්සච ධම්මස්ස ආභාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකාන ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාව්‍යාකාන ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල නාමසකකුසයන්හි ඇති එසස, වෙතනා, විඤ්ඤාණ යන අකුසල නාමාභාරයෝ තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යාන්තනි වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන සම්ප්‍රසක්තස්කකුසයන් හා අකුසල විතතජ රූපයෝසි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලො ආභාරො සම්ප්‍රසන්නානානං ඛිනිනානං විතත සමුට්ඨානානානඤ්ච රූපානං ආභාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසලසකකුසයන්හි ඇති එසස, වෙතනා, විඤ්ඤාණ යන ආභාරයෝ තිදෙන සම්ප්‍රසක්ත අකුසල නාමසකකුසයන්ට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

8. විප්‍රිය.

අබ්‍යාකිතො ධම්මො අබ්‍යාකිතස්ස ධම්මස්ස ආභාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය, අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

රූභාහාරයෙහි- අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මය නම්:

ඒක කලාපගතවූද, නානා කලාපගතවූද, චතුසමුට්ඨාන රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ඕජා රූපයයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

චතුසමුට්ඨානික රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන ආහාර, අන්ධ, අවිභව, යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

නාමාහාරයෙහි-

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්තසංකයන්ටද, සම්ප්‍රසුක්තසංකයන්ට හා විනතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියාසිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත-සංකයන්හි ඇති එසස, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන නාමාහාරයෝ නිදේතාය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

විපාක සිත්, සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්තසංකයන් හා විනතජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අධිපති, සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, භික්ෂාය, කම්ම, විපාක, ආහාර, ඉඤ්ඤා: සම්පසුගත, විපසුගත, අන්ධ, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙලොස අතුරෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසංස්කරණ කාලයෙහි:

අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයේ නම:

සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසංස්කරණය සිත් එකුත් විස්සෙහි හා වෛතසික පන්තිසෙහි ඇති එසස, වෛතනා, විඤ්ඤාණ, යන නාමාභාරයෝ තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යයන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයේ නම:

ප්‍රතිසංස්කරණය සිත් එකුත්විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන සම්ප්‍රයුක්තසකකියන් හා කර්මජ රූපයෝහි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤා-මඤ්ඤා, නියසය, කමම, විපාක, ආහාර, ඉන්ද්‍රිය, සම්ප්‍රයුක්ත, විප්‍රයුක්ත, අජ්ඣ, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති එකොළොස් අතුරෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්:

1. විපාකාබ්‍යාකතා කිරියාබ්‍යාකතා ආහාරා සම්ප්‍රයුක්තකානං ධර්මානං විතතසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අවතිසය යන අව්‍යාකෘත නාමස්කකියන් කෙරෙහි ඇති එසස, වෛතනා, විඤ්ඤාණ යන ආහාරයෝ තිදෙන සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද, ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. පච්චයානිකචණ විපාකාබ්‍යාකතා ආහාරා සම්ප්‍රයුක්තකානං ධර්මානං කචතනාච රූපානං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්නික්ෂණයෙහි, ප්‍රතිසනි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අව්‍යාකාන නාමසකනි යන්හි ඇති එසා, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන නාමාභාරයෝ තිදෙන සම්ප්‍රසුකන සකනියන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. කබලිංකාරො ආභාරො ඉමස්ස කායස්ස ආභාර පච්චසයන පච්චසො.

(එක කලාපගතවූ ද, නානා කලාපගතවූ ද, චතු-සමුට්ඨානික රූපකලාපයන්හි ඕජා රූපය එයින් අන්‍යවූ චතුසමුට්ඨානික රූපයන්ට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

16. ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය

තමන් හා සම්බන්ධ ධර්මයන්ට තමන් අයත් කාන්‍යයෙහි තමන්ගේ ස්වභාවය ඉක්මවන්නට තොදී තමන්ට අනුකූල කරවන්නාවූ ධර්මයෝ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝයි. ඉන්ද්‍රිය යනු කුසලාකුසලයන්ට තමෙකි ඉන්ද්‍රිය නම්වූ කුසලාකුසල කමීය ප්‍රකාශ කරන අතීයෙන් ඉන්ද්‍රිය නම් වේ එසේම ඉන්ද්‍රිය නම්වූ කුසලාකුසල කර්මයෙන් නිපදවන ලද්දහුය යන අතීයෙන්ද ඉන්ද්‍රිය නම් වේ. මෙයින් ප්‍රධාන වශයෙන් කර්මජ ඉන්ද්‍රියයෝ ගැනෙති. තවද, ඉන්ද්‍රිය යනු බුදුන් වහන්සේට තමෙකි. ඉන්ද්‍රිය නම් වූ බුදුන්වහන්සේ විසින් දේශනය කරන ලද්දහුය යන අතීයෙන්ද ඉන්ද්‍රිය නම් වේ. ඉන්ද්‍රිය නම් වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දක්නා ලද්දහුය යන අතීයෙන්ද තථාගතයන් වහන්සේ විසින් සේවනය කරන ලද්දහුය යන අතීයෙන්ද ඉන්ද්‍රියයෝ නම් වෙති. ඉන්ද්‍රිය නාමයෙන් හැඳින්වෙන ධර්මයෝ දෙවිස්සෙකි. මේ ධර්මයෝ තමන් ඇඳුරුකරන නාම ධර්මයන්ද, තමන් හා එක්ව උපදනා නාමරූප ධර්මයන්ද තමන්ට අනුකූල කරවමින් තමන්ගේ ඊශ්වරකිය දක්වති. ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්ගේ මේ ඊශ්වරකිය ඒ හා සම්බන්ධ ධර්මයන්ගේ ඉපදීමටද

උපකාර වේ. එසේ ඊශ්වරතියෙන් උපකාරවන ධර්මයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ. මේ දෙවිසි ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් අතුරෙන් සත්‍රිඤ්ඤා, පුරුෂෙඤ්ඤා යන ධර්ම දෙක හැර ඉතිරි විසි ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් සලකනු ලැබේ. මෙකී භාවරූපයන්ගේ ඊශ්වරතිය ඇත්තේ සත්‍රිලිඛිත පුරුෂලිඛිතාදියට පමණය. අන්‍ය හේතූන්ගෙන් උපදනා රූපයන්ට සත්‍රි ආකාර, පුරුෂ ආකාරයන් ගැන්වීමට මේ භාවරූපයෝ සමත්ය අන්‍ය හේතූන්ගෙන් හටගන්නා රූපයෝ ඒ භාවරූපයන්ට අනුකූලව සත්‍රි පුරුෂ ආකාරයන් ගන්නා බැවින් ඒ ධර්ම දෙක ඉන්ද්‍රියයෝ නම් වෙති. නමුත් මේ ඉන්ද්‍රිය පුරුෂෙඤ්ඤා යන භාවරූප දෙකෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ට නිව්‍යයනු ජනක ශක්තිය හෝ, උපසම්භවක ශක්තිය හෝ අනුපාලක ශක්තිය හෝ නැති හෙයින් ඒ ධර්ම දෙක ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් සලකනු නොලැබේ.

ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ, සහජාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ධර්මය, පුරුෂාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ධර්මය, රූප ජීවිතෙඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ධර්මය යයි තෙවැදූරුම් වේ. තමන් හා එක්වර උපදනා ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යයවන අරූප ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ සහජාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝයි. තමන් පලමු ඉපිද, පසුව උපදනා පඤ්ච විඤ්ඤායන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුරුෂාතිඤ්ඤා ධර්මයෝ පුරුෂාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝයි. ජීවිතෙඤ්ඤා රූපය, රූප ජීවිතෙඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ධර්මයයි. මේ රූප ජීවිතෙඤ්ඤා, ඉන්ද්‍රිය භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වන්නේ සහජාති රූපයන්ටය.

ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ භිජායා:

1. සහජාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්: ජීවිතෙඤ්ඤා ය ය, විතතය ය, වෙදනාවය, ශ්‍රද්ධාවය, විශ්වාසී ය, සමාතික ය, එකාග්‍රතාවය, ප්‍රඥාවය යන තාමෙඤ්ඤා ධර්මයෝ අටදෙනය.

පුරුෂාතිඤ්ඤා වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්: එකුත් අනු විතතය ය, වෛතසික දෙපනසය, විතතරූපයෝ ය, ප්‍රතිසකී කර්මජ රූපයෝ ය යන ධර්මයෝය.

ප්‍රත්‍යානුකූල ධර්මයෝ නම්: බාහිර රූපයෝ ය, ආභාරජ රූපයෝ ය, සාත්‍ය රූපයෝ ය, අසංඥසත්ත ක්‍රමජ රූපයෝ ය, ප්‍රවෘත්ති ක්‍රමජ රූපයෝ ය යන ධර්මයෝ ය.

2. පුරෝජානිඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්: මධ්‍යමා සුක්ඛ හෙවත් ප්‍රථම අනිත භවාධිගය හා උපදිනා වක්‍රුර් වස්තුවය, ශ්‍රොත වස්තුවය, ස්‍රාණ වස්තුවය, ජීවිතා වස්තුවය, කාය වස්තුවය යන ප්‍රසාද වස්තු පසය.

ප්‍රත්‍යානුකූල වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්: විපඤ්ච විඤ්ඤායෝ ය, සබ්බවිතන සාධාරණ වෛතසික සත්‍ය යන ධර්මයෝ ය.

ප්‍රත්‍යානුකූල ධර්මයෝ නම්: විපඤ්චවිඤ්ඤායන් හැර ඉතිරි එකුත් අසු විතතය ය, වෛතසික දෙපනසය, විතතජ රූපයෝ ය, ප්‍රතිසක්ඛි ක්‍රමජ රූපයෝ ය, බාහිර රූපයෝ ය, ආභාරජ රූපයෝ ය, සාත්‍ය රූපයෝ ය, අසංඥසත්ත ක්‍රමජ රූපයෝ ය, ප්‍රවෘත්ති ක්‍රමජ රූපයෝ ය යන ධර්මයෝ ය.

3. රූප ජීවිතඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්: ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසක්ඛි වශයෙන් සියලු රූප ජීවිතඤ්ඤා ධර්මයෝ ය.

ප්‍රත්‍යානුකූල වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්: රූප ජීවිතඤ්ඤායෙන් අත්‍යවූ ක්‍රමජ කලාපගත රූපයෝ ය.

ප්‍රත්‍යානුකූල ධර්මයෝ නම්: එකුත් අනු විතතය ය, වෛතසික දෙපනසය, විතතජ රූපයෝ ය, බාහිර රූපයෝ ය, ආභාරජ රූපයෝ ය, සාත්‍ය රූපයෝ ය, ප්‍රතිසක්ඛි ක්‍රමජ රූප, අසංඥසත්ත ක්‍රමජ රූප, ප්‍රවෘත්ති ක්‍රමජ රූප යන රූපයන්ට අයත්වූ ජීවිතඤ්ඤා රූපයෝ ය යන මේ ධර්මයෝ ය.

ඉඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳීමා මාර හෙවත් විපි සතකි.

1. විපිය.

කුසලො ධම්මො කුසලංසා ධම්මංසා ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්: සම්ප්‍රසුක්ත සකකුසලයන්ට ප්‍රත්‍යය වන එක්විසි කුසල් සිත්ති ඇති, ජීවිත, විතත, වෛදනා, සද්ධා, විරිය, සති, එකග්ගතා, පඤ්ඤා යන නාමෙන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අට දෙනෙකු.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලාබ්‍යෙන ධර්මයෝ නම් කුසල නාමසකකුසලෝ සි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලාබ්‍යෙන හේතු, අධිපතී, සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසසය, ආහාර, ඉන්ද්‍රිය, ධ්‍යාන මග්ග, සම්පසුන්ත, අජජී, අවිග්ග යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙළොස අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලො ඉන්ද්‍රියා සම්පසුන්තානානං ධ්‍යානං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විතතයන්හි ඇති ජීවිත, විතත, වෛදනා, සද්ධා, විරිය, සති, එකග්ගතා, පඤ්ඤා යන ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අටදෙන සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමස්කකුසලයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විපිය.

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකිතිස්ස ධම්මංසා ඉන්ද්‍රිය පච්ච යෙන පච්චයො.

කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකාන ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

චිත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසානවෙති වූ කුසල් සිත් එක්විස්සෙහි වූ ජීවිත, විනාන, චෙදනා, සද්ධා, විජිය, සන්, එකගගතා, පඤ්ඤා යන නාමෙන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අට දෙනය.

ප්‍රත්‍යානන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්: කුසල චිත්තජ රූපයෝ ය.

මෙහිදී හේතු, අභිපනි, සහජාන, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නිසසය, ආහාර, ඉන්ද්‍රිය, ක්‍රාන්ත, මග්ග, විප්පසුතන, අපනි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙලොස අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

කුසලා ඉන්ද්‍රියා විනා සමුට්ඨානානා රූපානං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල් සිත්හි ඇති ජීවිත, චිත්ත ආදී වූ කුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අටදෙන කුසල චිත්තජ රූපයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

8. විජිය

කුසලො ධර්මො කුසලස්සච අඛ්‍යාතනස්සච ධර්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාව්‍යාකාන ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාව්‍යාකාන ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට හා චිත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන එක්විසි කුසල විත්තයන්හි ඇති ජීවිත විත්තාදීවූ කුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අටදෙනය,

ප්‍රත්‍යොක්ෂනී වශයෙන් ලැබෙන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත ස්කන්ධයන් හා කුසල විතතජ රූපයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන හේතු, අධිපතී, සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසංසය, ආභාර, ඉන්ද්‍රිය, ඤාන, මග්ග, අප්පි, අවිග්ගන යන ප්‍රත්‍යය ශක්තීන් අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

කුසලා ඉන්ද්‍රියා සම්පසුත්තකානාං ඛනිානාං විතත සමුට්ඨානානාඤච රූපානාං ඉන්ද්‍රිය පචචයෙන පචචයො

(එක්විසි කුසල් සිත්හි ඇති ජීවිත විතත, ආදීච්ච කුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අටදෙන සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමස්කන්ධයන්ට හා කුසල විතතජ රූපයන්ටද ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති.

4 විපිය

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පචචයෙන පචචයො

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි අකුසල ධර්මයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්: සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යයවන දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති, ජීවිත, විතත, වේදනා, විජිය, එකගගතා යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ පස්දෙනය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂනී වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම් සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා ඉන්ද්‍රියා සම්පසුත්තකානාං ඛනිානාං ඉන්ද්‍රිය පචචයෙන පචචයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති ජීවිත, විතත, වෛදනා, චිතිය, එකඟභවා යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ පස්දෙන සම්ප්‍රසක්ත අකුසල නාමස්කකියන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

5. විපිය

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති ජීවිත, විතත, වෛදනා, චිතිය, එකඟභවා යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝයි.

සුත්‍රත්‍යාත්පනනි වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

අකුසල විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලො ඉන්ද්‍රියා විතත සමුධානානාං රූපානාං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති ජීවිත, විතත, වෛදනා, චිතිය, එකඟභවා, යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්ම පස අකුසල විතතජ රූපයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විපිය

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්සච අබ්‍යාකතස්සච ධම්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දොළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති ජීවිත, විතත, වෛදනා, විරිය, එකග්ගතායන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ පස්දෙනය.

ප්‍රත්‍යාන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා ඉන්ද්‍රියා සම්පසුත්තකානාං ධනිනාං විතතා සමුට්ඨානානාසච රූපානාං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(දොළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති, ජීවිත, විතත, වෛදනා, විරිය, එකග්ගතා යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ පස්දෙන සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. විවිස.

අඛ්‍යාතතො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

අව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත සකන්ධයන්ට ද, සම්ප්‍රසුක්තසකන්ධ හා විතතජ රූපයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයන්හි ඇති නාමේන්ද්‍රිය ධර්ම අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යාන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් හා විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන හේතු, අබිපති, සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසංසය, ආහාර, ඉන්ද්‍රිය, විපාක, සම්පසුතන, විපසුතන, ධ්‍යාන, මග්ග, අනුච්ඡිද, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුදස අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසක්ඛි කාලමයනි

අව්‍යාකාන ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට ද, සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට සහ කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසක්ඛි සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති නාමමෙත්‍රිය අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යාන්තරය වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසක්ඛි සිත් එකුත්විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන නාමසකකියන් හා කර්මජ රූපයෝද වෙත්.

සුචේතනික ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

වක්ඛන්විඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක වක්ඛ-ප්‍රසාද රූපයය, ශ්‍රොතවිඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක ශ්‍රොතප්‍රසාද රූපයය, සුභවිඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක සුභප්‍රසාද රූපයය, ජීවිහා විඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක ජීවිහා ප්‍රසාද රූපයය, කායවිඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක කායප්‍රසාද රූපයය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යාන්තරය වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

විපඤ්ච විඤ්ඤායෝය, සබ්බවිතන සාධාරණ වෛතසික සත්‍යය යන ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන නිසංසය, පුරෝඡන, ඉන්ද්‍රිය, විප්‍රසූතන, අප්‍රී, අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

රූප ජීවිතෙන්ද්‍රියයෙහි ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

කර්මජ රූප කලාපයන්හි ඉතිරි රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන රූප ජීවිතෙන්ද්‍රිය ලැබේ.

ප්‍රත්‍යෝන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

කර්මජ කලාපයන්හි ජීවිතෙන්ද්‍රිය රූපයෙන් අන්‍ය රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ඉන්ද්‍රිය, අප්‍රී, අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුන අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

**1. විපාකාබ්‍යාකතා කිච්චාබ්‍යාකතා ඉන්ද්‍රියා සමප-
සුභතකානං ධර්මානං විතනසමුට්ඨානානාසච රූපානං
ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.**

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති නාමෙන්ද්‍රියයෝ අටදෙන සම්ප්‍රසුක්ත අව්‍යාකෘත නාමසකකියන්ට සහ අව්‍යාකෘත විතනසමුට්ඨාන රූපයන්ටද ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. පටිසන්තිකඛණේ විපාකාබ්‍යාකතා ඉන්ද්‍රියා සමප-
සුභතකානං ධර්මානං කච්චනාච රූපානං ඉන්ද්‍රිය
පච්චයෙන පච්චයො.**

(ප්‍රතිසන්තිකඛණයෙහිදී ප්‍රතිසන්ති සිත් එකුන්විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන මේ ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති

තාමෙඤ්ඤයෝ අටදෙන, සම්ප්‍රසුක්ත අව්‍යාකාත නාමසකකි
යන්ට භා කර්මජ රූපයන්ටද ඉඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වෙත්.)

**3. චකත්ඤ්ඤයං චකත්‍රු විඤ්ඤාණස්ස ඉඤ්ඤ පච්චයෙන
පච්චයො**

(මධ්‍යමායුෂ්ක චක්‍ෂුර්ප්‍රසාද රූපය චකත්‍රු විඤ්ඤවයට
ඉඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

**4. සොතිඤ්ඤයං සොතිවිඤ්ඤාණස්ස ඉඤ්ඤ පච්චයෙන
පච්චයො.**

(මධ්‍යමායුෂ්ක ශ්‍රොතප්‍රසාද රූපය ශ්‍රොත විඤ්ඤවයට
ඉඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**5. ඝාණිඤ්ඤයං ඝාණවිඤ්ඤාණස්ස ඉඤ්ඤ පච්චයෙන
පච්චයො.**

(මධ්‍යමායුෂ්ක ස්‍රාණප්‍රසාද රූපය ඝාණවිඤ්ඤවයට
ඉඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**6. ජීවිතිඤ්ඤයා ජීවිතා විඤ්ඤාණස්ස ඉඤ්ඤ පච්ච-
යෙන පච්චයො.**

(මධ්‍යමායුෂ්ක ජීවිතාප්‍රසාද රූපය ජීවිතා විඤ්ඤවයට
ඉඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**7. කායිඤ්ඤයං කායවිඤ්ඤාණස්ස ඉඤ්ඤ පච්චයෙන
පච්චයො.**

(මධ්‍යමායුෂ්ක කායප්‍රසාද රූපය කාය විඤ්ඤවයට
ඉඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

**8. රූප ජීවිතිඤ්ඤයං කචනතා රූපානං ඉඤ්ඤ
පච්චයෙන පච්චයො.**

(කර්මජ රූප කලාපයන්හි ජීවිතිඤ්ඤ රූපය, එයින්
අන්‍යවූ කර්මජ රූපයන්ට ඉඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

17. ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය

සියලුම විත්ත වෛතසික ධර්මයෝ අරමුණක් ගෙනම උපදිති. ඒ ධර්මයන් අතුරෙන් අරමුණු ගැනීමෙහි අධිකෝන්සාහයක් ඇත්තාවූද, අරමුණු ගැනීමෙහි ප්‍රමුඛත්‍වය දරන්නාවූද ධර්මයෝ සන්දෙනෙක් වෙති. එනම්: විතකකය, විචාරය, පිණිස, එකගභවය, සොමනිසසය, දොමනිසසය, උපෙකඛය යන ධර්මයෝයි. මේ ධර්මයෝ අරමුණ කරා යන්නාක් මෙන්ද, අරමුණට පිවිසෙන්නාක් මෙන්ද, අරමුණ දෙස බලන්නාක් මෙන්ද, අරමුණ පිරිමදින්නාක් මෙන්ද, විශේෂයෙන් අරමුණ ගැනීම කෙරෙහි. එහෙයින් ආරම්භය එලඹි බලන්නේය යන අතීයෙන් ඒ ධර්මයන්ට ධ්‍යාන ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ. තවද රූපාවචර අරූපාවචර ධ්‍යාන සිත්හිද, ලොකෝත්තර සිත්හිද ප්‍රතිපක්ෂ ධර්මයන් දවන අතීයෙන්ද මේ ධර්මයන්ට ධ්‍යාන යන නාමය ව්‍යවහාර වේ.

විපඤ්ච විඤ්චයන් හැර සියලුම කුසලාකුසල අව්‍යාකාන ධර්මයන්ගේ අරමුණට යොමුවීම, අරමුණ දෙස බැලීම, අරමුණ ගනිමින් ඉපදීම ආදී කෘත්‍යයන් සිදුවන්නේ මේ ධ්‍යාන ධර්මයන්ගේ උපකාරයෙනි. ඒ ධ්‍යාන ධර්මයන්ට අනුව ඒ සිත හා ඒ සිත්වල යෙදෙන අන්‍ය වෛතසිකයෝද අරමුණ ගනිමින් උපදිති. මෙසේ සම්ප්‍රසක්ත ධර්මයන්ට අරමුණ ගැනීම වශයෙන් උපකාර වන්නාවූ ඒ ධ්‍යාන ධර්මයන්ට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. මේ ධ්‍යාන ධර්මයෝ සම්ප්‍රසක්ත ධර්මයන්ට පමණක් නොව ඒ සිත හා එක්ව උපදනා විත්තජ රූපයන්ටද ප්‍රතිසක්ති කමිජ රූපයන්ටද ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොඨබබ යන ආරම්භණයෝ වක්ඛු, සොත, ඝාත, ජීවිහා, කාය ප්‍රසාද වස්තූන්හි සපයීමේ නිසා, ඒ ආයතනත්‍වයේ උපදනා වක්ඛුර් විඤ්චාදී විපඤ්ච විඤ්චයෝ, අරමුණ ගැනීමෙහිදී උත්සාහයක් නො දරති.

එබැවින් ඒ විපඤ්ච විඤ්ඤන විතරකයන්හි ඇති එකඟභාවය, සුඛ, දුක්ඛ, උපෙක්‍ෂාවෝ ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ධර්මයන් වශයෙන් සලකනු නොලැබෙත්.

ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රි රාශිය.

ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්:

විපඤ්ච විඤ්ඤනයෙන් අන්‍යවූ එකුත් අසු විතරකයෙහි ඇත්තාවූ විතකත, විචාර, පීනි, වෛදනා, එකඟභාවා යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යයාත්පණ වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්:

විපඤ්ච විඤ්ඤනයෙන් අන්‍යවූ සිත් එකුත් අසුවය, වෛතසික දෛපනසය, විතර්ක රූපයෝය, ප්‍රතිසක්‍ෂි කමීජ රූපයෝය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යනීක ධර්මයෝ නම්:

විපඤ්ච විඤ්ඤනයේ ය, සබ්බවිතන සංධාරණ වෛතසික සතය, බාහිර රූපයෝ ය, ආභාරජ රූපයෝ ය, සාතුජ රූපයෝ ය, අසංඥසත්ති කමීජ රූපයෝ ය, ප්‍රවෘත්ති කමීජ රූපයෝ ය යන ධර්මයෝ යි.

ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසජ්ඣාවාර හෙවත් විලිංඝනි.

1. විලිංඝනි.

කුසලො ධම්මො කුසලං ධම්මං කානි පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්‍ෂන ස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අවතීසය, යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති විතකත, විචාර, පීනි, එකඟභාවා, වෛදනා යන කුසල ධ්‍යානාසන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසූත කුසල නාමසකකියෝ ය.

මෙහි එක්වර ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නියසය, ඉද්දිස, ධ්‍යාන, මග්ග, සම්පසුතන, අනභි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති නවය අනුරෙත් ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

කුසලානි ක්‍රියානි ධර්මානි සම්පසුතනකානං ධර්මානං ක්‍රියාපච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මේ කුසල නාමස්කකියන්හි ඇති විතකක, විචාර, පිනි, ඵකග්ගතා, චෙදනා යන ධ්‍යානධර්මයෝ සම්ප්‍රසූත කුසල නාමස්කකියන්ට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විවිධ.

කුසලො ධම්මො අඛ්‍යාතියං ධම්මං ක්‍රියා පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අව්‍යාකෘත ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහිවූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මේ ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පිනි, ඵකග්ගතා, චෙදනා යන ධ්‍යානාධර්ම පසය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් කුසල විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, නිසංසය, ඉතිරිය, ඤාන, මග්ග, විප්පසුත්ත, අනී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අනුරෝධ ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

කුසලානි ඤානධර්මානි වින්ත සමුට්ඨානානං රූපානං ඤානපච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන කුසල නාමස්කන්ධයන්හි ඇති විනකක, විචාර, පීති, එකගතා, වෛදනා යන කුසල ධ්‍යානාභිගයෝ පස්දෙන කුසල වින්තජ රූපයන්ට ඤාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

8 විපිය.

කුසලො ධර්මො කුසලස්සච අබ්‍යාභිගයස්සච ධර්මස්ස ඤාන පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාච්ඡාසන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාච්ඡාසන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුත්ත ස්කන්ධයන්ට හා වින්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤචවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහිවූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති විනකක, විචාර, පීති, එකගතා, වෛදනා යන ධ්‍යානාභිග පසය.

ප්‍රත්‍යයන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසලාච්ඡාසන ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුත්ත නාමස්කන්ධයන් හා කුසල වින්තජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිසංසය, ඉඤ්ඤිය, ඤාන, මගය, අභ්‍යන්තර, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සහ අනුරේන්ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාරය වශයෙන්:

කුසලානි ඤානධර්මානි සම්පසුත්තකානං ඛණ්ඩානං විතත සමුට්ඨානානසඤ්ඤා රූපානං ඤාන පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අවනිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකගතා, වෛදනා යන කුසලධර්මානංගයන් පස්දෙන සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමසකකුයන්ට හා කුසල විතතජ රූපයන්ටද ධර්මාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

4. විවිධය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස ඤාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ධර්මාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ධර්මාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්ස යන අකුසල ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකගතා, වෛදනා යන අකුසල ධර්මානංගයෝ පස්දෙනාය.

ප්‍රත්‍යානන්තරය වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමසකකුයෝ සි.

මෙහි අනුචාරය වශයෙන්:

අකුසලානි ඤානධර්මානි සම්පසුත්තකානං ඛණ්ඩානං ඤාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන ධ්‍යානාංගයෝ පස්දෙන සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල නාමස්කකියන්ට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

5. විපිය.

අකුසලො ධම්මො අඛ්‍යාඛ්‍යනස්ස ධම්මස්ස කුන්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්ය, සන්විසි වෛතසිකය යන ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන අකුසල ධ්‍යානාංගයෝ පස්දෙනය.

ප්‍රත්‍යොන්තන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් අකුසල විතතජ රූපයෝ සි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලාතිකුන්තධර්මාති විතතසමුට්ඨානානං රූපානං කුන්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්ය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන අකුසල ධ්‍යානාංගයෝ පස්දෙන අකුසල විතතජ රූපයන්ට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විපිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්සච අඛ්‍යාඛ්‍යනස්සච ධම්මස්ස කුන්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාචාරාකාර ධර්මයට ධර්මය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාචාරාකාර ධර්මයට ධර්මය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන අකුසල ධර්මයන්ගෙන් පස්දෙනය.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාචාරාකාර ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා අකුසල විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලාහි කුමාරිකාහි සමප්‍රයුතතකාරානං ඛණ්ඩානං විතතසමුට්ඨානානසඤ්ච රූපානං කුමාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන අකුසල ධර්මයන්ගෙන් පස්දෙන සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද ධර්මය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. විපිස.

අඛණ්ඩානං ඛණ්ඩානං අඛණ්ඩානං ඛණ්ඩානං කුමාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අඛණ්ඩාකාර ධර්මය අඛණ්ඩාකාර ධර්මයට ධර්මය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි ප්‍රචාරවන කාලයෙහි

අඛණ්ඩාකාර ධර්මයට ධර්මය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අඛණ්ඩාකාර ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා විතනජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ද්විපඤ්ච විඥනයන් හැර විපාක සිත් සවිස්සය, ක්‍රියාසිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති විතනක, විචාර, පිනි, එකඟභාවා, වෛදනා යන ධ්‍යානාඛන පසය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධම්මයෝ නම්:

විපඤ්ච විඥනයන් හැර විපාක සිත් සවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රයුක්ත නාමසකකියන් හා විතනජ රූපයෝද වෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, නිසසය, විපාක, ඉඤ්චිය, ඤාන, මග්ග, සම්පයුතන, විපසයුතන, අජ්ඣ, අවිග්ග යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දසය අතුරෙන් ඤාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

අව්‍යාකෘත ධර්මයට ඤාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධම්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්තස්කකියන් හා කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන මේ ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති විතනක, විචාර, පිනි, එකඟභාවා, වෛදනා යන ධ්‍යානාඛන පසය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධම්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත්විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන සම්ප්‍රයුක්තස්කකියන් හා කමීජ රූපද වෙත්.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

- 1. විපාකාඛ්‍යාකතානි කිට්ඨාඛ්‍යාකතානි ඤාන-ඛ්‍යානි සම්පයුතනකානං ඛකානං විතනසමුට්ඨානානිඤ්ච රූපානං ඤාන පච්චයෙන පච්චයො.

(වපඤ්ච විඤ්ඤානන් හැර විපාක සිත් සවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකග්ගතා, වෙදනා යන අව්‍යාකෘත ධ්‍යානාඛග ධර්ම පස සම්ප්‍රයුක්ත අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

2. පටිසන්ධිකතණේ විපාකාඛ්‍යාතතාහි ඤානංගාහි සමපයුතතඤානං ධක්ඛානං කටතනාව රූපානං ඤාන පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකතණයෙහිදී එකුත්විසි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත්ය, වෛතසික පන්තිසය යන මේ ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකග්ගතා, වෙදනා යන ධ්‍යානාඛග පස සම්ප්‍රයුක්ත අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

18. මාගී ප්‍රත්‍යය

සිතට, ඒ ඒ දිසාවට ඒ ඒ මගට පැමිණවීමට උපකාර වන ධර්මයන්ට මාගී ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ. ඇතැම් ධර්මයෝ කුසල් කිරීමට උපායක් හෙවත් මාර්ගයක් වශයෙන් උපකාර වෙති. ඔවුන්ට කුසල මාගීඛගයෝ යයි කියති. ඇතැම් ධර්මයෝ අකුසල් කිරීමට මාර්ගය වශයෙන් පවතී. එයට අකුසල මාගීඛගයෝ යයි කියති. කුසල මාර්ගාඛගයෝ කුසල් කිරීමටත් ඒ හේතුවෙන් සුගතියටත් නිවණටත් පැමිණීමට උපකාර වෙති. අකුසල මාගීඛගයෝ අකුසල් කිරීමටත් දුගතියට පැමිණවීමටත් උපකාර වෙති. මෙසේ මාගීභාවයෙන් උපකාරවන ධර්මයන්ට මාගී ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ.

මාගී ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ දෙළොසකි.

එනම්:

1. සමමා දිට්ඨි	2. සමමා සඛකපප
3. සමමා වාචා	4. සමමා කම්මනන
5. සමමා ආජීව	6. සමමා වායාම
7. සමමා සතී	8. සමමා සමාධි
9. මිච්ඡා දිට්ඨි	10. මිච්ඡා සඛකපප
11. මිච්ඡා වායාම	12. මිච්ඡා සමාධි

මෙයින් සමමා දිට්ඨි ආදී වූ මාර්ගාඛතයෝ අටදෙන කුසල මාර්ගාඛතයෝ යි. මිච්ඡාදිට්ඨි ආදී වූ සතරදෙන අකුසල මාර්ගාඛතයෝ යි.

මෙසේ මාගීඛත වශයෙන් දෙළොසක් වන නමුත් චෛතසික ධර්ම වශයෙන් නවයකි.

ඒ මෙසේයි:

1. සමමා දිට්ඨිය	— අමොහ සංඛ්‍යාත
ප්‍රඥා චෛතසිකය
2. සමමා සඛකපප	— සොභන සිතෙහි යෙදෙන
විනානී චෛතසිකය
3. සමමා වාචා	— සමමා වාචා නම්වූ විරතී
චෛතසිකය
4. සමමා කම්මනන	— සමමා කම්මනන නම්වූ
විරතී චෛතසිකය
5. සමමා ආජීව	— සමමා ආජීව නම්වූ
විරතී චෛතසිකය
6. සමමා වායාම	— සොභන සිතෙහි යෙදෙන
චිත්ත චෛතසිකය
7. සමමා සතී	— සොභන සිතෙහි යෙදෙන
සතී චෛතසිකය

- 8. සමමා සමාධි — සොභන සිතෙහි යෙදෙන
එකගභතා චෛතසිකය
- 9. මිච්ඡා දිට්ඨි — ලොහමූල අකුසල් සිතෙහි
යෙදෙන දිට්ඨි චෛතසිකය
- 10. මිච්ඡා සඛකපප — අකුසල් සිතෙහි යෙදෙන
විතකී චෛතසිකය
- 11. මිච්ඡා වායාම — අකුසල් සිතෙහි යෙදෙන
විරිය චෛතසිකය
- 12. මිච්ඡා සමාධි — අකුසල් සිතෙහි යෙදෙන
එකගභතා චෛතසිකය

අහේතුක සිත් අටලොසෙහි හේතු ධර්ම නොයෙදෙන හෙයින් දුබලවූ ඒ සිත්හි මෙකී චෛතසිකයන්ගෙන් ඇතැම් චෛතසිකයෝ යෙදෙන නමුත් ඒ ධර්මයන්ට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර විය නොහැකි වේ. එබැවින් මාර්ග ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීමට සමත්වන්නේ සහේතුක සිත් එක් සැත්තෑවෙහි ඇති මාගීඛ්‍ය ධර්මයන්ට පමණය. මාර්ග ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයන්ට සම්ප්‍රසූක්ත නාමස්කන්ධයන්ගේද සහාය ලැබෙන්නාහ.

මාගී ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ නිරාශිය

මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ධර්මයෝ නම්:

සහේතුක සිත් එක්සැත්තෑවෙහි ඇති ප්‍රඥා, විතකී, සමමා වාචා, සමමා කමමනන, සමමා ආජීව, වියඪී, සති, එකගභතා, දිට්ඨි යන ධර්මයෝ නවදෙනිය.

ප්‍රත්‍යාත්මන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්:

සහේතුක සිත් එක්සැත්තෑවය, චෛතසික දෙපනසය, සහේතුක විතතජ රූපයෝය, සහේතුක ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

ප්‍රත්‍යන්තික ධර්මයෝ නම්:

අහේතුක සිත් අටලොසය, ඡන්දය හැර අත්‍ය සමාන වෛතසික දොලොසය, අහේතුක විතතජ රූපයෝය, අහේතුක ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝය, බාහිර රූපයෝය, ආභාරජ රූපයෝය, සාතුජ රූපයෝය, අසංඤසන්තිකර්මජ රූපයෝය, ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

මාගී ප්‍රත්‍යය පිලිබද විසජ්ඣාචාර හෙවත් විපි. සතඛි.

1. විපිය.

කුසලො ධම්මො කුසලංග ධම්මංග මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්තස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක්විස්සෙහි ඇති පුඤ්ඤ, විතඛී, සමමාචාචා, සමමාකමමනන, සමමා ආජීව, විජිය, සති, එකගගතා යන කුසල මාගීභිගයෝ අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කන්ධයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි යෙදෙන හේතු, අබිපති සහජාන, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නියංග, ඉදදීය, කානා, මග්ග, සමීපසුත්ත, අජා, අවිගන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති එකොලොස අතුරෙන් මග්ග ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

කුසලාහි මග්ගඛිනාහි සමප්ප්පනකානං ඛකානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල් විතනයන්හි ඇති ප්‍රඥ ආදී වූ කුසල මාඨීඛිනයෝ අටදෙන සමප්ප්පකත වූ කුසල නාමස්කන්ධයන්ට මාඨී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2 විවිස.

කුසලො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධම්මය අඛ්‍යාතන ධර්මයට මාඨී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අඛ්‍යාතන ධර්මයට මාඨී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධම්මයෝ නම්:

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල මාඨීඛිනයෝ අටදෙනය.

ප්‍රභතාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාතන ධම්මයෝ නම්- කුසල විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහි එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ඡන්දා, අධිපනි, සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිස්සය, ඉඤ්ඤිය, කානා, මග්ග, විප්පසුතන, අඤ්ඤි, අවිගන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති එකොලොස් අතුරෙන් මාඨී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

කුසලාහි මග්ගඛිනාහි විතන සමුට්ඨානානං රූපානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විතනයන්හි ඇති කුසල මාඨීඛිනයෝ අටදෙන කුසල විතතජ රූපයන්ට මාඨී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. විප්‍රිය.

කුසලො ධම්මො කුසලස්සව අබ්‍යාකතස්සව ධම්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්තස්සකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල මාගීඛගයෝ අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යොක්ඛනන වශයෙන් ලැබෙන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමස්සකකියන් හා කුසල විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

කුසලාහි මග්ගඛගාහි සම්පසුත්තකානං ඛකානං විතත සමුට්ඨානානස්සව රූපානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල් සිත්හි ඇති කුසල මාගීඛගයෝ අට දෙන සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමස්සකකියන්ට හා කුසල විතතජ රූපයන්ටද මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. විප්‍රිය

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති විතකක, විප්‍රිය, චකග්ගතා, දිට්ඨි, යත මාගීඛගයෝ සතරදෙනය.

ප්‍රත්‍යානන්දන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන සම්ප්‍රසූක්ත අකුසල නාමසකකියෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

අකුසලාහි මග්ගධගාහි සමපසුත්තකානං ඛකානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති අකුසල මාඨීඛගයෝ සතර දෙන සම්ප්‍රසූක්ත අකුසල නාමස්කකියන්ට මාඨී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විවිධ.

අකුසලො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්ම අව්‍යාකෘත ධර්මට මාඨී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මට මාඨී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති අකුසල මාඨීඛගයෝ සතරදෙනය.

ප්‍රත්‍යානන්දන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් අකුසල විත්තජ රූපයෝ යි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

අකුසලාහි මග්ගධගාහි විත්ත සමුට්ඨානානං රූපානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති අකුසල මාඨීඛගයෝ සතර දෙන අකුසල විත්තජ රූපයන්ට මාඨී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විපිස.

අකුසලො ධර්මො අකුසලස්සච අබ්‍යාකතස්සච ධර්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාච්ඡාසාකාර ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාච්ඡාසාකාර ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දොළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති අකුසල මාගීඛගයෝ සතරදෙනය.

පුත්‍රොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාච්ඡාසාකාර ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා අකුසල විත්තජ රූපයෝ යි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලාහි මග්ගඛගාහි සම්පසුත්තකානං ඛකානං විත්තසමුට්ඨානානස්ච රූපානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දොළොසෙහි ඇති අකුසල මාගීඛගයෝ සතරදෙන සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට හා අකුසල විත්තජ රූපයන්ටද මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

7. විපිස.

අබ්‍යාකතො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(අච්ඡාසාකාර ධර්මය අච්ඡාසාකාර ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි

අව්‍යාකෘත බමීයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත බමීයෝ නමි:

සම්ප්‍රයුක්තසකකියටද, සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන, සහේතුක විපාක එක් විස්සෙහි හා සහේතුක ක්‍රියා සතලොසෙහි ඇති කුසල මාගීඛගයෝ අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යාන්තරය වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත බමීයෝ නමි:

සහේතුක විපාක එක්විස්සය, සහේතුක ක්‍රියා සතලොසය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රයුක්ත බර්මයන් හා විතතජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර යෙදෙන හේතු, අධිපති, සහජාත, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නිසසය, විපාක, ඉඤ්ඤ, ක්‍රියා, මහග, සමපසුතා, අජ්ඣ, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙලොස අතුරෙන් මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

අව්‍යාකෘත බර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත බර්මයෝ නමි:

සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්තසකකියන් හා කමීජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන සහේතුක ප්‍රතිසන්ධි සතලොසෙහි ඇති ප්‍රඥා, විතකක, විජිය, සනී, එකගගතා යන මාගීඛග බමී පසය.

ප්‍රත්‍යාන්තරය වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත බමීයෝ නමි:

සහේතුක ප්‍රතිසන්ධි සතලොසය, වෛතසික පන්තිසය යන සම්ප්‍රයුක්තසකකියන් හා කමීජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන හේතු, සහජාත, අසැඟුණු, නිසංසය, විපාක, ඉඤ්චය, ක්‍රියා, මග්ග, සමපසුත්ත, විපසසුත්ත, අනී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙළොස් අතුරෙන් මාභී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

1. විපාකාබ්‍යාකතානි කිට්ඨාබ්‍යාකතානි මග්ග-බ්‍යානි සමපසුත්තකානාං බ්‍යානාං විත්තසමුට්ඨානානාඤ්ච රූපානාං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(සහේතුක විපාක එක්විස්සෙහි හා සහේතුක ක්‍රියා සතලොසෙහි ඇති කුසල මාභීඛගයෝ අටදෙන සම්ප්‍රයුක්ත නාමස්කකියන්ට හා විත්තජ රූපයන්ටද මාභී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. පටිසන්ධිකතණ විපාකාබ්‍යාකතානි මග්ගබ්‍යානි සමපසුත්තකානාං බ්‍යානාං කට්ඨනාව රූපානාං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකතණයෙහි සහේතුක ප්‍රතිසන්ධි සතලොසෙහි ප්‍රඤා, විතකක, විජිය, සති, එකග්ගතා යන මාභීඛගයෝ පස්දෙන සම්ප්‍රයුක්ත නාමස්කකියන්ට හා කමීජ රූපයන්ටද මාභී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

19. සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය

එකුප්පාද, එකතිරොධ, එකාලඛත, එකවඤ්චක යන සතර ලක්ෂණයෙන් එකිනෙකට සමබකවීමෙන්, අනෙකානු මිශ්‍රණයෙන් උපදනා විත්ත වෛතසික ධර්මයන්ගේ ඒ මිශ්‍රණයට පැමිණෙන ස්වභාවයට සම්ප්‍රයුක්තතාවය යයි කියනු ලැබේ. විත්ත වෛතසික ධර්මයන් උපදනා කල්හි ධර්මයන් බොහෝ ගණනක් මෙසේ එකටම සම්ප්‍රයුක්තවම උපදී. එසේ උපදනා ධර්මයන් අතුරෙන් එක් එක් ධර්මයක් අනු ධර්මයන්ගේ ඉපදීමට සම්ප්‍රයුක්ත භාවයෙන් උපකාර වේ. මෙසේ සම්ප්‍රයුක්ත භාවයෙන් ඔවුනොවුන්ගේ ඉපදීමට

උපකාරවන ධර්මයන්ට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යයෝ යහි කියනු ලැබේ. එහෙයින් එක්ව උපදනා සියලු විතත වෛතසික ධර්මයෝම සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝද වෙති. එසේම ඒ ධර්මයෝම ප්‍රත්‍යාන්පනනායෝද වෙති.

සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය

සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන එකුත් අනු විතතය, වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසක්ති නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන එකුත් අනු විතතය, වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසක්ති නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම්-

විතතජ රූප, ප්‍රතිසක්ති කර්මජ රූප, බාහිර රූප, ආභාරජ රූප, සාතුජ රූප, අසංඤ්ජන්ති කර්මජ රූප, ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූප යන රූප ධර්මයෝ ය.

සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳීමා වාර හෙවත් විවි තුනෙකි.

1. විවිසය.

කුසලො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස සම්පසුත්තා පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිසංස, අඤ්ඤා-මඤ්ඤා, සම්පසුභත, අප්පී, අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

1. කුසලො එකො ඛනො නිශ්ශන්තං ඛනානං සම්පසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛනා එකං ඛනං සම්පසුභත, පච්ච-යෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛනා වින්තං ඛනානං සම්පසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. විපිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලං ධම්මං සම්පසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චික්ස යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝක්තවන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චික්සය, යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිසංස, අඤ්ඤා-මඤ්ඤා, සම්පසුභත, අපච්චි, අච්චිත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

1. අකුසලො එහො ඛනො නිණ්ණනනං ඛනානං සමපසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චික්සය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛනා එකස්ස ඛනස්ස සමපසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චික්සය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දූතක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛනා විනනං ඛනානං සමපසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විජ්ජය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙන්.)

3. විපිය.

අබ්‍යාකිනො ධම්මො අබ්‍යාකිනංසා ධම්මංසා සම්ප-
සුත්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි

අව්‍යාකෘත ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විජ්ජය වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාම-
ස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යාන්වෘත්ති වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විජ්ජය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි යෙදෙන සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා නියංසය, විපාක, සම්ප්‍රසුක්ත, අනපී, යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සහ අතුරෙන් සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි:

අව්‍යාකෘත ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත්විජ්ජය, වෛතසික පන්තිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

**ප්‍රත්‍යාන්තරය වශයෙන් ලැබෙන අවසාකාරී
කම්යෝ නමි-**

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත්
විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අවයව නාමස්කකියෝය.
මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

**1. විපාකාබ්‍යාහතො කිරියාබ්‍යාහතො එකො
බකො තිණ්ණනනං බකිානං සමපසුතන පච්චයෙන
පච්චයො.**

(ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා
සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාම-
ස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි
නාමස්කකි තුනට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

**2. තයො බකිා එකය්‍ය බකිය්‍ය සමපසුතන
පච්චයෙන පච්චයො.**

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික
අටතිසය යන නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි
තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

**3. මෙ බකිා මිනනං බකිානං සමපසුතන පච්චයෙන
පච්චයො.**

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික
අටතිසය යන නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි
දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

**4. පටිසන්ධිකමණො විපාකාබ්‍යාහතො එකො බකො
තිණ්ණනනං බකිානං සමපසුතන පච්චයෙන පච්චයො.**

(ප්‍රතිසන්ධිකමණයෙහි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත්විස්සය,
වෛතසික පන්තිසය යන නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක්
නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට සම්ප්‍රසුක්ත
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. නයො ඛනියා එකස්ස ඛනියස්ස සමපසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසංකී විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පත්තිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. වෙ ඛනියා විනතං ඛනියානං සමපසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසංකී විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පත්තිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

20. විප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය

මිශ්‍ර නොවන සචභාවයට විප්‍රයුක්ත භාවය යයි කියති. එසේ විප්‍රයුක්ත භාවයෙන් ප්‍රතොත්පන්න ධර්මයන්ට උපකාර වන ධර්මයෝ විප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ ය. විතත වෛතසික ධර්මයෝ උපදනා කල්හි ඔවුනොවුන්ට සම්ප්‍රයෝග භාවයෙන් උපකාර වෙති නමුත් ඒ විතත වෛතසික ධර්මයන් හා සහජාතව උපදනා විතතජ රූපයන් සමග එවැනි සම්ප්‍රයෝග භාවයක් නැත. විතත වෛතසික ධර්මයෝ විතතජ රූපයන්ට උපකාර වන්නේ විප්‍රයුක්ත භාවයෙනි.

වක්කුප්‍රසාදදී වස්සු රූපයන් නිශ්‍රය කොටගෙන වක්කුර් විඤ්ඤාදී නාම ධර්මයන් උපදනා කල්හි, ඒ වක්කුප්‍රසාද වස්සුහුද විතත වෛතසික ධර්මයන්ට විප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. එමෙන්ම පසුව පසුව උපදනා හෙවත් පච්ඡාජන විතත වෛතසික ධර්මයෝ පූර්වයෙහි උපන් කායික රූපයන්ටද උපකාර වන්නේ විප්‍රයුක්ත භාවයෙනි.

මේ විප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය කාමලොක, රූපලොක දෙකේහි පමණක් ලැබේ. අරූප ලෝකයෙහි නොලැබේ. විතතයන්

අනුරන් පඤ්චවොකාර භවයෙහිදී අරූප විපාක සිත් සතර නොලැබෙන හෙයින් ඒ සිත් සතර විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ධර්මී නොවේ. රූප ධර්මයන් අනුරන් විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය වන්නේ වසනුරූප සය පමණෙනි.

විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රි රාශිය

විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය සිව්වැදූරූමි වේ.

1. සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
2. වසනු පුරේජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
3. වසනු ආරම්මණ පුරේජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
4. පච්ජාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

1. සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්-

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ, අරූප විපාක සතරය, විපඤ්ච විඤ්ඤාණයෝය, අතීන් චූති විතතය යන විතතයන් හැර ඉතිරි පන්සැත්තැ විතතයෝය, වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාමඤ්ඤාණයෝය, පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන හදය වසනු රූපය සහ හදය වසනු රූපයට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනිත වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්-

විතතජ රූපයෝය, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝය, හදය වසනුවෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝය, පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන් ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන හදයවසනු රූපය ය යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යයනික ධර්මයෝ නම්:

වතුචොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ ලොභ මූල සිත් අටය, මොහමුල දෙසිතය, මනොචාරාවච්ඡතය, මහා කුසල් සිත් අටය, මහා ක්‍රියා සිත් අටය, අරූපාවචර

සිත් දොළොස්සය, සොනාපනති මග්ග විතතයෙන් අන්‍ය වූ ලොකොත්තර සිත් සතය, දොෂ, ඉස්සා, මච්ඡරිය, කුක්කුළුව, අප්‍රමාණ්‍ය යන ධර්මයන් හැර වෛතසික සසාලිසය, බාහිර රූපයෝය, ආභාරජ රූපයෝය, සාතුජ රූපයෝය, අසංඤ්ඤානිකමීජ රූපයෝය, ප්‍රවෘත්තිකමීජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

2. වසන්තු පුරේජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ප්‍රත්‍යය ධර්ම, ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම, ප්‍රත්‍යනීක ධර්ම වසන්තු පුරේජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙහි ස්වරූපයින් මෙකි.

3. වසන්තු ආරම්මණ පුරේජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යයාගේ ස්වරූපයෝ වසන්තු ආරම්මණ පුරේජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන් දතයුතු.

4. පච්ජාජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යයේ ස්වරූපයෝ පච්ජාජාන ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන් දතයුතු.

විපසයුතන ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසජ්නාවාර හෙවත් විපිපසෙකි.

1. විපිය.

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකිතස්ස ධම්මස්ස විපසයුතනා පච්චයෙන පච්චයො. සහජානං, පච්ජාජානං.

(කුසල ධර්ම අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාන විප්‍රසුක්ඛ, පච්ජාජාන විප්‍රසුක්ඛ යන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකින් උපකාර වේ.)

සහජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම් - පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද, සමුහ වූ ද නාමසකකියෝ යි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් කුසල විතතජ රූපයෝ යි.

පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය.

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම් - පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදිනා අවසථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්-විස්සය වෛතසික අටතිසය යන නාමසකකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝනපනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පූඪී විතතයන් හා ඉපිද සිතිසයට පැමිණෙන තිජ් චතුජ් කායයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

කුසලබන්ධා විතතසමුට්ඨනානං රූපානං විපපසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(එක් විසි කුසල විතතයෝ ය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද සමූහ වූ ද නාමසකකියෝ කුසල විතතජ් රූපයනට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යයෝ

කුසලබන්ධා පුෂරජාතය්‍ය ඉමය්‍ය කායය්‍ය විපපසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විතතයෝය, අටතිස් වෛතසිකයෝය යන පච්ඡාජාත කුසල නාමසකකියෝ පුෂර්ජාත වූ හෙවත් පූඪීයෙහි ඉපිද සිතිප්‍රාප්ත වූ තිජ් චතුජ් කාය යන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

3. විදිය.

අකුසලො ධම්මො අඛ්‍යාතනිය්‍ය ධම්මය්‍ය විපපසුතන පච්චයෙන පච්චයො - සහජාතං පච්ඡාජාතං.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය, පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකින් උපකාර වේ.)

සහජාත විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල විතතයෝය සත්විසි වෛතසිකයෝය යන අවයව වූ ද සමූහ වූ නාමසකකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝක්තවන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් අකුසල විතතජ රූපයෝ ය.

පච්ජාජාත විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ජාජාත විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්-

අකුසල් සිත් දෙළොස්සය, වෛතසික සත්විස්සය යන පච්ජාජාත අකුසල නාමසකකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝක්තවන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවජ්ජනාදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා ඉපිද සිතියට පැමිණෙන තිජ චතුජ කායයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

සහජාත විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය

අකුසලාඛකියා විතත සමුද්ධානානං රූපාන- විප්‍රසුක්ඛන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොස්සය වෛතසික සත්විස්සය යන අවයව වූ ද සමූහ වූ ද අකුසල නාමසකකියෝ සහජාත අකුසල විතතජ රූපයන්ට විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පච්ජාජාත විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය

අකුසලාඛකියා පුරෙජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස විප්‍ර- සුක්ඛන පච්චයෙන පච්චයො.

දෙලොස් අකුසල විතතයෝය සන්විසි වෛතසිකයෝය යන පච්ඡාජාන අකුසල තාමස්කකියෝ පුළුඹෙහි ඉපිද සිටිති ප්‍රාජන තිජ වතුජ කායයන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. විපිය.

අඛ්‍යාකතො ධම්මො අඛ්‍යාකතං ධම්මං විපසය්‍යනා පච්චයෙන පච්චයො, සහජාතං, පුරෙජාතං පච්ඡාජාතං.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ත පුරෙජාත විප්‍රසුක්ත පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත යන විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

ප්‍රචානති කාලසෙහි - අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධම්මෝ නම්:

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදින අවසථාවෙහි වූ අරූප විපාක සතරය, විපඤ්ච විඤ්ඤයෝ ය අභීත් වුති විතතය යන සිත් හැර ඉතිරි විපාක සිත් දෙවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද තාමස්කකියෝ ය:

පුත්‍යොන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

විපාක ක්‍රියා විතතජ රූපයෝ ය.

ප්‍රතිසන්ති කාලසෙහි - අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධම්මෝ නම්-

කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ති පසලොසය වෛතසික පන්තිසය යන අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද තාමස්කකියන් හා හදය වස්තු රූපය ය.

පුතොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි පසලොසය, වෛතසික පන්ති සය යන අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද නාමස්කන්ධයන් හා උපදින කර්මජ රූපයෝ ය.

පුරෙජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පුරෙජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

වක්‍ෂුර් විඤ්ඤාදී පඤ්ච විඤ්ඤානන්ට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ඨක වක්‍ෂුරාදී වස්තුහුය, පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ අරූප විපාක හා විපඤ්චවිඤ්ඤානන් හැර ප්‍රථම භවාඛතාදී පශ්චිම පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙවිස්සය ක්‍රියා සිත් විස්සය යන මොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධියාදී පූඪී පූඪී විත්තයන් හා උපදනා හදය වස්තුවය මරණාසන්න කාලයෙහි, පඤ්චවොකාර භවාඛන පසලොසය, ආවජීනාවය ය, සමපටිච්ඡනවය ය, සන්තීරණත්‍රය ය, ව්‍යවස්ථාපනය, මරණාසන්න ජවන් පසය, තදරමමණය, චුතිය යන මොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන චුති විත්තයෙන් සතලොස් වන විත්තය හා උපන් හදය වස්තු රූපය යන ධර්මයෝ යි.

පුතොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ අරූප විපාක හැර ප්‍රථම භවාඛතාදී පශ්චිම පශ්චිම විපාක සිත් දෙවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය යන ධර්මයෝ යි.

පච්ජාජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ජාජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ප්‍රතිසන්ධි ආදී පූඪී පූඪී විත්තයන් හා ඉපිද සභිතියට පැමිණෙන එකජ, විජ, තිජ, වතුජ, කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ අරූප විපාක හැර ප්‍රථම භවඛතාදී පශ්චිම පශ්චිම විපාක සිත් දෛනිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ඛර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාත ධර්මයෝ නම් ප්‍රතිසන්ධි ආදී පූච්චි පූච්චි විතතයන් හා ඉපිද සවිතියට පැමිණි එකජ, විජ, තිජ, චතුජ, කායයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය.

1. විපාකාබ්‍යාකතා කිරියාබ්‍යාකතා බන්ධා විතත සමුට්ඨනානං රූපානං විපපසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ, අරූප විපාක සතරය, විපඤ්ච විඤ්ඤායෝ ය, අර්භන් චූති විතතය යන සිත් හැර ඉතිරි විපාකසිත් දෛවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූද, සමුභ වූද, නාමස්කන්ධයෝ සහජාත වූ විපාක ක්‍රියා විතතජ රූපයන්ට සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

2. පටිසඤ්චිකම්මේ විපාකාබ්‍යාකතාබන්ධා කචන්තා රූපානං විපපසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධික්ෂණයෙහි දී පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි පසලොසය වෛතසික පන්තිසය යන අවයවවූද, සමුභවූද, නාමස්කන්ධයෝ කමීජ රූපයන්ට විප්‍රසුක්ත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

3. බන්ධා චක්ඛුසා විපපසුක්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් පසලොසය වෛතසික පන්තිසය යන නාමස්කන්ධයෝ හදය වස්තු රූපයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. වක්‍ර ඛනියාන විපසයුතන පව්වයෙන පව්වයො.

(භද්‍රය වක්‍ර රූපය ප්‍රතිසන්ධි තාමස්කකියන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

පුරේජාන විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය.

5. වක්‍රායතන වක්‍ර විඤ්ඤාණස්‍ය විපසයුතන පව්වයෙන පව්වයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක වක්‍ර වක්‍රව වක්‍ර විඤ්ඤාණයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

6. සොනායතන සොන විඤ්ඤාණස්‍ය විපසයුතන පව්වයෙන පව්වයො-

(මධ්‍යමායුෂ්ක ශ්‍රොන වක්‍රව ශ්‍රොන විඤ්ඤාණයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. සාණායතන සාණ විඤ්ඤාණස්‍ය විපසයුක්ත පව්වයෙන පව්වයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක සාණ වක්‍රව සාණ විඤ්ඤාණයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

8. ජ්වහායතන ජ්වහා විඤ්ඤාණස්‍ය විපසයුතන පව්වයෙන පව්වයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක ජ්වහා වක්‍රව ජ්වහා විඤ්ඤාණයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. කායායතන කාය විඤ්ඤාණස්‍ය විපසයුක්ත පව්වයෙන පව්වයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක කාය වක්‍රව කාය විඤ්ඤාණයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. වක්‍ර විපාකාබ්‍යාකිතාන කිට්ඨාබ්‍යාකිතාන ඛනියාන විපසයුතන පව්වයෙන පව්වයො.

(ප්‍රතිසන්ධි ආදී පුළු පුළු විතතයන් හා උපදනා හදය වසතු රූපය, අරූප විපාක සතර සහ විපඤ්ච විඤ්ඤානසන් හැර ප්‍රථම භවඛතාදී පශ්චිම පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙවිස්සය යන විපාක ක්‍රියා නාමස්කන්ධයන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පව්‍යාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය.

11. විපාකාබ්‍යාකතා කිට්ඨාබ්‍යාකතා බන්ධා පුරෙ ජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස විපසසුත්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ අරූප විපාක හැර ප්‍රථම භවඛතාදී පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙවිස්ස ක්‍රියා සිත් විස්සය වෛතසික අටතිස්ස යන අව්‍යාකාත නාමස්කන්ධයෝ ප්‍රතිසන්ධි ආදී පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද ස්ඵිතියට පැමිණී එකප්, විප්, තිප්, චතුප් කායයන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

4. විපිය—

ආබ්‍යභතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස විපසසුත්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකාත ධර්මයෝ නම්:

කුසල ධර්මස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද ස්ඵිතියට පැමිණී හදය වසතු රූපයයි.

ප්‍රභව්‍යාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:-

කුසල් සිත් එක්විස්සය වෛතසික අටතිස්ස යන නාමස්කන්ධයෝ යි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්-

පුරෙජාතං චස්සු කුසලානං බන්ධානං විපසසුත්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද ස්ථිතියට පැමිණි හදය වැනි රූපය, එක්වීසි කුසල විතතයෝ ය, අටතිස් වෛතසිකයෝ ය යන කුසල නාමස්කන්ධයන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. විපිය—

අව්‍යාකෘතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස විපසයුතො පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අකුසල ධර්මයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද ස්ථිතියට පැමිණි හදයවසතු රූපයයි.

ප්‍රත්‍යොන්පත්ත වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දෙලොභය, වෛතසික සත්විස්සය යන අකුසල නාමස්කන්ධයෝ යි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

පුරේඡතං චජ්ඣ අකුසලානං ඛක්ඛානං විපසයුතො පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද ස්ථිතියට පැමිණි හදය වැනි රූපය, දෙලොභ අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

21. අසථි ප්‍රත්‍යය

අසථි යනු ඇත හෙවත් විද්‍යමාන යන අනුභවයයි. උත්පාද සීති, හඬන යන ඝණත්‍රයට පැමිණ තිබෙන ධර්මයෝ ඇති ධර්ම හෙවත් විද්‍යමාන ධර්මයෝ යි. උත්පාදදී ඝණත්‍රයට පැමිණ තිබෙන රූපාරූප ධර්මයෝ අන්‍ය රූපාරූප

ධර්මයන් ගේ හටගැනීමට හා බලවත් වීමට ද උපකාර වෙති. එසේ උපකාර වන්නේ තමන්ගේ විද්‍යාමානකිය හෙවත් අප්‍රී භාවය නිසාය. මෙසේ තමාගේ අසී භාවයෙන් අන්‍යවූ රූපාරූප ධර්මයන්ගේ හටගැනීමට හා බලවත් වීමට උපකාර වන ධර්මයන්ට අසී ප්‍රත්‍ය ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ.

අසී ප්‍රත්‍යය සත්වැදූරුම් වේ.

1. සහජතාසී ප්‍රත්‍යය
2. වසතු පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යය
3. වස්තාරමමණ පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යය
4. ආරමමණ පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යය
5. පවජාජතාසී ප්‍රත්‍යය
6. ආභාරාසී ප්‍රත්‍යය
7. ඉද්දියාසී ප්‍රත්‍යය

අසී ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ තම් උත්පාදදී ක්‍ෂණත්‍රයට පැමිණීම වශයෙන් වනීමාන භාවයට පැමිණී එකුත් අනු චිතතය, වෛතසික දෙපතසය, රූප අට විස්සය යන ධර්මයෝය. නිවෘණ ධර්මය අසී ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයක් නොවේ.

අසී ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාහිය

1. සහජතාසී ප්‍රත්‍යයේ සවරූපයෝ සහජත ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන්ද,
2. වසතු පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යයේ සවරූපයෝ වසතු පුරේජත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන්ද,
3. වස්තාරමමණ පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යයේ සවරූපයෝ වස්තාරමමණ පුරේජත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන්ද,
4. ආරමමණ පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යයේ සවරූපයෝ ආරමමණ පුරේජත ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන්ද,

5. පව්‍යාජාතාසප්පි ප්‍රත්‍යයයේ සචරුපයෝ පව්‍යාජාතා ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන්ද,

6. ආහාරාසප්පි ප්‍රත්‍යයයේ සචරුපයෝ රූපාහාර ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන්ද,

7. ඉන්ද්‍රියාසප්පි ප්‍රත්‍යයයේ සචරුපයෝ රූප ජීවි-
තෙන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන් ද දනසුත්තාහ.

අසප්පි ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසර්ජනාවාර හෙවත් විපි-
තෙලෙසකි.

1. විප්‍රිය.

කුසලො ධම්මො කුසලංග ධම්මංග අනපි පච්ච-
යෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අසප්පි ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට අසප්පි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර
වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක්විස්සය,
වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ
නම්:

එක්විසි කුසල් සිත් හා අටතිස් වෛතසික ධර්මයෝ ය.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

1. කුසලො එහො ඛනො නිශ්ඤානං ඛනානං
අනපි පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
කුසල නාම ධර්මයන් පිලිබඳ වූ සතර නාමස්කකියන්
අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට
අසප්පි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. නයො බකා එකං බකං අනි පච්චයෙන පච්චයො.

(එම කුසල නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ බකා මිහනං බකානං අනි පච්චයෙන පච්චයො.

(එම කුසල නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විවිධ

කුසලො ධමමො අබ්‍යාකතං ධමමං අනි පච්චයෙන පච්චයො, සහජාතං පච්ජාජාතං.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාසී පච්ජාජාතාසී යන අසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූද, සමුහ වූ ද නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

කුසල විතතජ රූපයෝ සි.

මෙහි පච්ජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්-

පසුව පසුව උපදනා එක්විසි කුසල විතතයෝ ය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූද, සමුහවූද නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධම්මයෝ නම්-

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනාදී පූච්චි විතතයන් හා ඉපිද සිටිනියට පැමිණි තිජ, වතුජ කායයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය

සහජාතා-කුසලාඛනියා විතතසමුට්ඨානානං රූපානං අජචී පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කකියෝ කුසල විතතජ රූපයන්ට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පච්ජාජාතාසී ප්‍රත්‍යය.

පච්ජාජාතා- කුසලා ඛනියා පුරේජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස අජචී පච්චයෙන පච්චයො.

(පච්ජාජනවු හෙවත් පසුව උපදනා කුසල නාමස්කකියෝ පූච්චියෙහි උපන් තිජ වතුජ කායයන්ට පච්ජාජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

3 විපිය.

කුසලො ධම්මො කුසලස්සච අව්‍යාකෘතස්සච ධම්මස්ස අජචී පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලව්‍යාකෘත ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි කුසලාච්ඡාකෘත ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධම්මයෝ නම්:

එක්විසි කුසල විතතයෝය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූද, සමුභ වූද කුසල නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසලාච්ඡාකෘත ධර්මයෝ නම් එම කුසල නාමස්කකියන් හා කුසල විතතජ රූපයෝ ය.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

1. කුසලො එකො බකො තිණ්ණනනං බකානං විතනසමුට්ඨානානානසඤ්ච රූපානං අසී පච්චයෙන පච්චයො
(එක්විසි කුසල විතනයෝ ය, වෛතසික අටතිසය සහ කුසල නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි කුසල නාමස්කකි තුනට හා කුසල විතනජ රූපයන්ටද අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බකො එකස්ස බකස්ස විතන සමුට්ඨානානානසඤ්ච රූපානං අසී පච්චයෙන පච්චයො.
(කුසල නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් කුසල නාමස්කකි යට හා කුසල විතනජ රූපයන්ටද අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ බකො විතනං බකානං විතන සමුට්ඨානානානසඤ්ච රූපානං අසී පච්චයෙන පච්චයො.
(කුසල නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි කුසල නාමස්කකි දෙකට හා කුසල විතනජ රූපයන්ට ද අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. විජිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අසී පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට අසීප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය වෛතසික සත් විස්සය යන අවයව වූ ද, සමූහ වූ ද අකුසල නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය වෛතසික සත්විස්සය යන අකුසල නාමස්කකියෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. අකුසලා එතො ඛනො නිශ්ශතනං ඛනානං අජඪි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමසකකියන් අතුරෙන් එක් නාමසකකියක් ඉතිරි අකුසල නාමස්කකි තුනට අසඪි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තපො ඛනො එතංඝ ඛනංඝ අජඪි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට අසඪි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛනො මිනනං ඛනානං අජඪි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි අකුසල නාමස්කකි දෙකට අසඪි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. විවිධ

අකුසලා ඛමමො අඛ්‍යාකතංඝ ඛමමංඝ අජඪි පච්චයෙන පච්චයො - සහජානං පච්ජාජානං.

(අකුසල ඛර්මය අඛ්‍යාකත ඛර්මයට සහජානාසඪි, පච්ජාජානාසඪි යන අසඪි ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අඛ්‍යාකත ඛර්මයට සහජානාසඪි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ඛමමොජ් නම්-

අකුසල් සිත් දොළොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන අවයව වූ ද, සමුහ වූ ද අකුසල නාමස්කකියෝ යි.

ප්‍රත්‍යාන්තන වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාකත ඛමමොජ් නම්:

අකුසල විතතජ රූපයෝ යි.

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාදනාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

පසුව පසුව උපදනා අකුසල් සිත් දොළොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල නාමස්කන්ධයෝයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා ඉපිද ස්විතිප්‍රාප්ත වූ තිජ් වතුජ කායයෝ ය.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්:

1. සහජාතා අකුසලා ඛනිා විතත සමුට්ඨානානං රූපානං අජථි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධයෝ සහජාතවූ අකුසල විතතජ් රූපයනට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. පච්ජාජාතා අකුසලා ඛනිා පුරෙජාතස්ස ඉමස්ස කයස්ස අජථි පච්චයෙන පච්චයො.

(පසුව පසුව උපදනා අකුසල නාමස්කන්ධයෝ පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා ඉපිද ස්විතිප්‍රාප්තවූ තිජ් වතුජ කායයන්ට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6 විපිස.

අකුසලො ධමමො අකුසලස්සච අබ්‍යාකිතිස්සච ධමමස්ස අජථි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාච්‍යාකෘත ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාච්‍යාකෘත ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දොළොස් අකුසල විතතියෝය, සන්විසි වෛතසික-යෝය යන අකුසල නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යානන්දන වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාච්ඡාදාන ධර්මයෝ නම්:

අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා අකුසල විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. අකුසලො එකො ඛණ්ඩා නිණ්ණනනං ඛණ්ඩානං විතතසමුට්ඨානානසඤ්ච රූපානං අජථී පච්චයෙන පච්චයො.

අකුසල නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි අකුසල නාමස්කන්ධ තුනට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛණ්ඩා එකස්ස ඛණ්ඩස්ස විතත සමුට්ඨානානසඤ්ච රූපානං අජථී පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛණ්ඩා විතතං ඛණ්ඩානං විතත සමුට්ඨානානසඤ්ච රූපානං අජථී පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි අකුසල නාමස්කන්ධ දෙකට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. විපිය

අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස අජථී පච්චයෙන පච්චයො සහජාතං, පුරෙජාතං, පච්ඡාජාතං, ආහාරං, ඉජ්ජියං.

(අච්ඡාදන ධර්මය අච්ඡාදන ධර්මයට සහජාතාසී, පුරෙජාතාසී, පච්ඡාජාතාසී, ආහාරාසී, ඉජ්ජියාසී යන අසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති පසෙන් උපකාර වේ.)

සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය

මෙහි සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි

ඔවුනොවුන්ටද, ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කකියන් හා විතතජ රූපයෝය.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

ඔවුනොවුන්ටද ඔවුනොවුන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුන් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අවයව වූද සමූහ වූද නාමස්කකියන් හා භදයවසනු රූපය ය.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුන් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අවයව වූ ද, සමූහ වූ ද නාමස්කකියන් හා කර්මජ රූපයෝ යි.

රූප ධර්මයන් අතුරෙන් සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයට ප්‍රත්‍යය වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන චිත්තජ, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ, බාහිර, ආභාරජ, සෘතුජ, අසඤ්ජන්ව කර්මජ, ප්‍රවෘත්ති කර්මජ මහා භූත රූපයෝ යි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයේ නම:

භූතරූප සහිත වූ උපාදාය රූපයේ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන් ප්‍රවාතර් කාලයෙහි

1. සහජතො විපාකාබ්‍යාකතො කිලියාබ්‍යාකතො එකො බ්‍රහ්මා නිශ්ශන්දනං බ්‍රහ්මානං විත්තසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට හා විත්තජ රූපයනටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බ්‍රහ්මා එකස්ස බ්‍රහ්මස්ස විත්තසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට හා විත්තජ රූපයනටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ බ්‍රහ්මා විත්තං බ්‍රහ්මානං විත්ත සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට හා විත්තජ රූපයනටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

4. පටිසන්ධිකාලේන විපාකාබ්‍යාකතො එකො බ්‍රහ්මා නිශ්ශන්දනං බ්‍රහ්මානං කට්ඨනාච රූපානං අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකාලයේදී ප්‍රතිසන්ධි සිත් පසලොස ය, වෛතසික පන්තිසය, යන අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට හා කමීජ රූපයනටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. නයො ඛනියා එකස්ස ඛනියස්ස කට්ඨනාව රූපානං අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකු තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකු යටි හා කර්මජ රූපයන්ටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. මෙ ඛනියා විනනං ඛනියානං කට්ඨනාව රූපානං අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකු දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකු දෙකට හා කර්මජ රූපයන්ටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

7. ඛනියාවජ්ඣස්ස අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකුයෝ හදය වසනු රූපයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

8. වජ්ඣ ඛනියානං අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයේදී හදය වසනු රූපය ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකුයන්ට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ)

9. එකං මහාභුතං තිණ්ණිනනං මහාභුතානං අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(එක් මහා භුත රූපයක් ඉතිරි මහාභුත රූප තුනට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10 නයො මහාභුතා එකස්ස මහා භුතස්ස අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භුතරූප තුනක් ඉතිරි මහා භුතරූපයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

11. මෙ මහාභුතා විනනං මහා භුතානං අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භුතරූප දෙකක් ඉතිරි මහා භුත රූප දෙකට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

12. මහාභූතා වින්ත සමුට්ඨානානං රූපානං කටන්තාව රූපානං උපාදාය රූපානං අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(මහභූත රූපයෝ වින්තජ රූපයන්ටද කර්මජ රූපයන්ටද උපාදාය රූපයන්ටද සහජාතසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

13. බාහිරං, ආහාර සමුට්ඨානං, උතු සමුට්ඨානං අසඤ්ඤ සත්තානං එකං මහා භූතං නිශ්ඤානනං මහා භූතානං අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර වූද, ආහාරජ වූද, සාතුජ වූද, අසඤ්ඤ සත්ත වූද, මහා භූත රූපයන් අතුරෙන් එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූතරූප තුනට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. තඤො මහාභූතා එකස්ස මහා භූතස්ස අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිරාදී වූ මහා භූතරූප තුනක් ඉතිරි මහා භූත රූපයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

15. චෙ මහාභූතා වින්තං මහා භූතානං අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිරාදී වූ මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

16. මහාභූතා කටන්තාව රූපානං උපාදාය රූපානං අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භූත රූපයෝ කර්මජ රූපයන්ටද, උපාදාය රූපයන්ටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පුරජාතාසී ප්‍රත්‍යය.

1. අරහා චක්ඛුං අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ කාමාවචර ඥාන සම්ප්‍රසූතන මහා ක්‍රියා සිතින් වක්‍ර ප්‍රසාද රූපය අනිත්‍ය, දුකට, අනාත්ම වශයෙන් විදහීනා කරයි.)

2. සොනං ඝාණං, ජීවහං, කායං, රූපප, ඝඤ්ඤ, ගඤ්ඤ, රසෙ, පොඨසිඛෙඛ, වජ්ජං අනිවචනො දුක්ඛනො, අනන්තනො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ මහා ක්‍රියා සිතින් ශ්‍රෝතප්‍රසාද රූපය, ඝානප්‍රසාද රූපය, ජීවිතාප්‍රසාද රූපය, කායප්‍රසාද රූපය, වණි රූපය, ඉබ්ද රූපය, ගඤ්ඤ රූපය, රස රූපය, පොඨසිඛය, හදය වනු රූපය අනිත්‍ය, දුකට, අනාත්ම වශයෙන් විදහීනා කරයි.)

3. දිඛෙඛන වකඛුනා රූපං පස්සති

(රහතන්වහන්සේ දිව්‍යවක්‍රමරහිඤ ක්‍රියා සිතින් රූපයන් දකියි.)

4. දිඛබ්බාය සොන ධාතුයා සද්දං සුණාති

(රහතන් වහන්සේ දිව්‍ය ශ්‍රෝත ක්‍රියා අභිඤ්ඤ සිතින් දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදී ඉබ්ද ශ්‍රවණය කරයි.)

5. රූපායතනං වකඛු විඤ්ඤාණස්ස අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරෙජානවු රූපායතනය වකඛු විඤ්ඤයට පුරෙජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

6. සද්දයතනං සොන විඤ්ඤාණස්ස අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරෙජානවු ඉබ්දයතනය ශ්‍රෝත විඤ්ඤයට පුරෙජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. ගඤ්ඤායතනං ඝාණ විඤ්ඤාණස්ස අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරෙජානවු ගඤ්ඤායතනය, ඝාන විඤ්ඤයට පුරෙජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8 රසායනනාං ජීවහා විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිමයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු රසායනනය ජීවහා විඤනයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. පොඨබ්බායනනාං කාය විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිමයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු පඨවි තෙජෝ වායෝ සංඛාත පොඨබ්බායනනය කාය විඤනයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. වක්ඛායනනාං වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිමයෙන පච්චයො.

(පුරේජාන වු වක්ඛුර් වස්තුව වක්ඛුර් විඤනයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. ශොඛායනනාං ෂොත විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිමයෙන පච්චයො.

(පුරේජාන වු ශ්‍රොත වස්තුව ශ්‍රොත විඤනයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12. සාණායනනාං සාණ විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිමයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු සුණ වස්තුව සුණ විඤනයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

13. ජීවිහායනනාං ජීවිහා විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිමයෙන පච්චයො.

(පුරේජාන වු ජීවිහායනය ජීවිහා විඤනයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14 කායායනනාං කායවිඤ්ඤාණස්ස අපච්චිමයෙන පච්චයො.

(පුරේජාන වු කායායනය කාය විඤ්ඤාණයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

15. චක්ෂු විපාකාබ්‍යාකතානං කිරියාබ්‍යාකතානං බන්ධානං අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජාතවු භදයවසතු රූපය, විපාකක්‍රියා සංඛ්‍යාත අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධයන්ට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පච්ජාජාතාසී ප්‍රත්‍යය

පච්ජාජාතා විපාකාබ්‍යාකතා කිරියාබ්‍යාකතා බන්ධා පුරේජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(පසුව උපන් විපාක සිත් දෙතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධයෝ පුළුඹියෙහි උපන් තිජ් චතුජ් කායයන්ට පච්ජාජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ආභාරාසී ප්‍රත්‍යය

කබලිංකාරො ආභාරො ඉමස්ස කායස්ස අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(කබලිකාරාභාර නම්වූ ඕජාරූපය තිජ් චතුජ් කායයන්ට ආභාරාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ඉන්ද්‍රියාසී ප්‍රත්‍යය

රූප ජීවිතින්ද්‍රියං කච්චතා රූපානං අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(ජීවිතින්ද්‍රිය රූපය කමිජ් රූපයන්ට ඉන්ද්‍රියාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. විපිස

අබ්‍යාකතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස අන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

{අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.}

මෙහි කුසල ධර්මයට පුරෝචානාසභි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකාශ ධර්මයෝ නම්:

මහා කුසල් අටට ප්‍රත්‍යය වන වනීමාන නිෂ්ඨන රූප අටලෝකය, දිබ්බවක්ඛ කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිවෂ්‍යනාදී වනීමාන රූපාරම්මණය, දිබ්බසොත කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිවෂ්‍යනාදී වනීමාන ශබ්දාරම්මණය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොන්වපනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

මහා කුසල් සිත් අටය, දිබ්බවක්ඛ, දිබ්බසොත කුසලාභිඤ්ච, විරතී අප්‍රමාණයන් හැර වෛතසික තෙතිසය යන ධර්මයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

1. ශෙක්ඛාවා පුද්ද්‍රව්‍යාවා වක්ඛං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සනති.

(ශෙක්ඛ පුද්ගලයෝ හෝ පාඨග්ජනයෝ හෝ පුරෝචාන වූ වක්ඛප්‍රසාදය අතිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් මහා කුසල් සිතීන් විදගීතා කරන කල්හි ඒ පුරෝචාන වක්ඛප්‍රසාද රූපය, කාමාවචර කුසල් සිතට පුරෝචානාසභි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. සොතා, සාණං, ජීවිහං, කායං, රූපෙ, සඤ්ඤ, ගණ්ඨි, රසෙ, පොඨඨබ්බි වක්ඛං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සනති.

(ශෙක්ඛ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ පුරෝචාන වූ ශ්‍රොතප්‍රසාදය, සාතප්‍රසාදය, ජීවහා ප්‍රසාදය, කායප්‍රසාදය, රූප, ශබ්ද, ගණ්ඨ, රස, ස්පර්ශ, හදයවස්තු රූපය යන රූප ධර්මයන් කාමාවචර මහා කුසල් සිතීන් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදගීතා කරන කල්හි ඒ ශ්‍රොතප්‍රසාදයේ රූප ධර්මයෝ මහා කුසල විත්‍යයන්ට පුරෝචානාසභි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. දිබ්බවන වකුච්ඡා රූපං පසස්සනති.

(ශෛක්ෂ වූ හෝ පාඨශ්ඡන වූ හෝ පුද්ගලයෝ පුරේජාන වූ දුර ප්‍රතිවෂ්ඡනාදී වූ රූපය දිබ්බවකුච්ඡා කුසලාභිඤ්චෙන් දකින කල්හි පුරේජාන වූ ඒ රූපය දිබ්බවකුච්ඡා කුසලාභිඤ්චට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

4. දිබ්බාය සොන ධාතුයා සදදං සුණනති.

(ශෛක්ෂ වූ හෝ පාඨශ්ඡන වූ හෝ පුද්ගලයෝ පුරේජාන වූ දුර ප්‍රතිවෂ්ඡනාදී වූ ශබ්දය දිබ්බසොන කුසලාභිඤ්චෙන් අසන කල්හි පුරේජාන වූ ඒ ශබ්දය දිබ්බසොන කුසලාභිඤ්චට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

5. වක්ඛු කුසලානං ඛකිානං අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

පුරේජාන වූ හදූවසතු රූපය කුසල තාමස්කකියන්ට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. විපිය.

අඛ්‍යාකිතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(අඛ්‍යාකිත ධර්මය අකුසල ධර්මයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වන අඛ්‍යාකිත ධර්මයෝ නම්:

වභීමාන නිෂ්ඨනා රූප අටලොසය.

ප්‍රත්‍යොන්පනනි වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දොලොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන ධර්මයෝ යි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

1. වක්‍රාං අසාදෙති, අහිනෙති, නං ආරබ්භරාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උද්ධවමං උපපජ්ජති, දොමනස්ස, උපපජ්ජති.

(පුරේජාන වූ වක්‍රාප්‍රසාදය ලොභ සිතින් ආස්වාදනය කරණ කල්හි ද, ප්‍රීතිසහගත ලොභ සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද රාගය උපදියි. දූෂ්ටිය උපදියි. විචිකිච්ඡාව උපදියි. උද්ධවමය උපදියි. දොමනස්සය උපදියි.)

(මෙහිදී අව්‍යාකාන ධර්මයක් වූ වක්‍රාප්‍රසාදය ආස්වාදනාදිය කරණ කල්හි ඒ වක්‍රාප්‍රසාදය දොළොස් අකුසල විතතයන්ට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. සොතං, සාණං, ජීවහං, කායං, රූපෙ, සද්දෙ, ගඤ්ඤි, රසෙ, පොට්ඨබ්බි වක්ඛං අසාදෙති, අහිනෙති, නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති දිට්ඨි උපපජ්ජති විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උද්ධවමං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(පුරේජාන වූ ශ්‍රොත, සුාණ, ජීවහා, කාය ප්‍රසාදදීන්ද, රූප ශබ්ද, ගඤ්ඤ, රස, පොට්ඨබ්බි, සහ හදය වස්තුවද ලොභ මූල සිතින් ආස්වාදනය කරන කල්හිද, ප්‍රීති සහගත සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද, රාගය උපදියි දිට්ඨිය විචිකිච්ඡාව උපදියි, උද්ධවමය උපදියි, දොමනස උපදියි.)

මෙහිදී ද ශ්‍රොත්‍රාදී වූ අව්‍යාකාන ධර්මයේ දොළොස් අකුසල විතතයන්ට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්, උපකාර වෙත්.

3. වක්ඛ අකුසලානං ධකිානං අප්පි පච්චසෙන පච්චසො.

(පුරේජාන වූ හදය වක්ඛ රූපය අකුසලනාමසකයන්ට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12 විවිධ.

කුසලො ච අබ්‍යාභතො ච ධම්මා කුසලස්ස ධම්මස්ස අපඨි පච්චයෙන පච්චයො සහජාතං පුරෙජාතං.

(කුසල් වූ ද, අව්‍යාභත වූ ද ධර්මයෝ කුසල ධර්මයට සහජාතාසී, පුරෙජාතාසී යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙහි කුසල, ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසලාච්‍යාභත ධර්මයෝ නමි:

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද සමුභ වූ ද නාමසකකියත් හා පුඨී පුඨී විත්තයත් හා උපදනා හදය වසතු රූපය යන ධර්මයෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නමි:

කුසල්සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමසකකියෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. සහජාතා කුසලො එත්තා ඛන්ධො ච වසුච නිණ්ණනතං ඛන්ධාතං අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(සහජාත කුසලනාමසකකියත් අතුරෙන් එක් නාමසකකියක් හා පුඨී විත්තය හා උපදනා හදය වසතු රූපයද ඉතිරි කුසල නාමස්කකි තුනට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. තයො ඛන්ධො ච වසුච ඵකස්ස ඛන්ධස්ස අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(එහි කුසල නාමස්කකි තුනක් හා හදය වසතු රූපය ඉතිරි කුසල නාමස්කකියට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

8. මෙ ඛනියා ච වජ්ඣ ච විනතං ඛනියානං අපී පච්චයෙන පච්චයෙන.

(එක් කුසල් කළ දෙකක් හා හදය වැනි රූපය ඉතිරි කුසල නාමස්කකි දෙකට අපී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

11. විපිය.

කුසලො ච අබ්‍යාකිණො ච ධම්මො අබ්‍යාකිතස්ස ධම්මස්ස අපී පච්චයෙන පච්චයො සහජානං පච්ජාජානං ආහාරං ඉජ්ඣියං.

(කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාසී පච්ජාජාතාසී, ආහාරාසී, ඉජ්ඣියාසී යන අසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති සතරෙන් උපකාර වෙත්.)

සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය-

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාරවන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිස්සය යන කුසල නාමස්කකියත් හා ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන මහාභූත රූපයෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝන්-නින වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

කුසල විතතජ මහාභූත රූපයෝ සි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

කුසලො ඛනියා ච මහාභූතො ච විනතසමුට්ඨානානං රූපානං අපී පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කකියත් හා මහාභූත රූපයෝද විතතජ රූපයන්ට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පව්‍යාජාතාසී ආහාරාසී මිශ්‍රක ප්‍රත්‍යය

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පව්‍යාජාතාසී ආහාරාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනාදී පුඤ්ඤා පුඤ්ඤා විත්තයන් හා ඉපිද සිටිති ප්‍රාප්ත තීර්ථ වතුර කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද සමුභ වූ ද නාමස්කන්ධයෝය, ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනාදී පුඤ්ඤා පුඤ්ඤා විත්තයන් හා ඉපිද සිටිතිට පැමිණී ඕජාවය යන ධර්මයෝ ය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනාදී පුඤ්ඤා පුඤ්ඤා විත්තයන් හා ඉපිද සිටිතිට පැමිණී තීර්ථ වතුර කායයෝ යි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

පව්‍යාජාතා කුසලා ඛනිකාච කබලිකාරො ආහාරොච ඉමස්ස කායස්ස අත්ථි පච්චයෙන පච්චයො.

(පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද සමුභ වූ ද නාමස්කන්ධයන් හා පුඤ්ඤා පුඤ්ඤා විත්තයන් හා ඉපිද සිටිති ප්‍රාප්ත ඕජාවය යන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ, පුඤ්ඤා පුඤ්ඤා විත්තයන් හා ඉපිද සිටිති ප්‍රාප්ත තීර්ථ වතුර කායයන්ට පව්‍යාජාතාසී ආහාරාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පව්‍යාජාතාසී ඉන්ද්‍රියාසී මිශ්‍රක ප්‍රත්‍යය

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පව්‍යාජාතාසී ඉන්ද්‍රියාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනාදී පුඤ්ඤා පුඤ්ඤා විත්තයන් හා ඉපිද සිටිතිට පැමිණී කර්මජ කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල් සිත් එක් විස්සය වෛතසික අටතිසය

යන අවයව වූ ද සමූහ වූ ද නාමස්කකියෝය, ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පූඪී පූඪී විතතයන් හා ඉපිද සිහිතියට පැමිණි රූප ජීවිතීන්ද්‍රියය යන ධම්මෝසී.

ප්‍රතොයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පූඪී පූඪී විතතයන් හා ඉපිද සිහිතියට පැමිණි ජීවිතීන්ද්‍රිය රූපය හැර ඉතිරි කරමජ රූපයෝසී.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්-

පච්ජාජානා කුසලා බකුචා ව රූපජීවිතීන්ද්‍රියසච්ච භවතනා ව රූපානං අජඪී පච්චයෙන පච්චයො.

(පච්ජාජානවූ කුසල නාමස්කකියන් හා ජීවිතීන්ද්‍රිය රූපයද සිහි ප්‍රාජ්න කරමජ රූපයන්ට අසඪී ප්‍රතයය ශක්තීයෙන් උපකාර වෙන්.

12. විජිය

අකුසලොච අව්‍යාකතොච ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අජඪී පච්චයෙන පච්චයො. සභජානං පුරෙජානං.

(අකුසල නාමස්කකියන් හා අව්‍යාකාන ධර්මයෝද අකුසල ධර්මයට සභජානාසඪී පුරෙජානාසඪී යන අජඪී ප්‍රතයය ශක්තී දෙකෙන් උපකාර වෙන්.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට අසඪී ප්‍රතයය ශක්තීයෙන් උපකාරවන අකුසලාව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සින් දෙලොසය, වෛතසික සන් විස්සය යන අවයව වූ ද සමූහ වූ ද අකුසල නාමස්කකියන් හා පූඪී පූඪී විතතයන් හා ඉපිද සිහි ප්‍රාජ්න භදය වස්තු රූපයද වෙහි.

ප්‍රතොයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධම්මෝ නම්:

අකුසල් සින් දෙලොසය, වෛතසික සන් විස්සය යන අවයව නාමස්කකියෝය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. සහජාතො අකුසලො එකො බන්ධාව වක්ඛව තිණ්ණනිනං බන්ධානං අඤ්චි පච්චයෙන පච්චයො.

(සහජාත අකුසල නාමස්කකියන් අනුරන් එක් අකුසල නාමස්කකියක් හා පුළු විතතය හා ඉපිද සිටිති යට පැමිණි හදය වසනු රූපයද ඉතිරි සහජාත අකුසල නාමස්කකි තුනට අඤ්චි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2 තයො බන්ධාව වක්ඛව එකං බන්ධං අඤ්චි පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල නාමස්කකි තුනක් හා පුරේජාත හදය වක්ඛ රූපයද ඉතිරි සහජාත අකුසල නාමස්කකියට අඤ්චි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ බන්ධාව වක්ඛව විනිනං බන්ධානං අඤ්චි පච්චයෙන පච්චයො.

අකුසල නාමස්කකි දෙකක් හා පුරේජාත හදය වක්ඛ රූපයද ඉතිරි අකුසල නාමස්කකි දෙකට අඤ්චි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති.

13. විපිය

අකුසලොව අබ්‍යාකිතොව ධම්මො අබ්‍යාකිතං ධම්මං අඤ්චි පච්චයෙන පච්චයො, සහජාතං, පච්ජාජාතං, ආහාරං, ඉන්ද්‍රියං.

අකුසල්වුද අව්‍යාකෘතවුද ධම්මෝ අව්‍යාකෘත ධම්මට සහජාතාසී, පච්ජාජාතාසී, ආහාරාසී, ඉන්ද්‍රියාසී යන අඤ්චි ප්‍රත්‍යය සතරෙන් උපකාර වෙති)

සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධම්මට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසලාව්‍යාකෘත ධම්මෝ නම්:

චිත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල් සිත් දෙළොසය වෛතසික සන්විසංය යන අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා ඔටුනොටුන්ට ප්‍රත්‍යය වන මහාභූත රූපයෝය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

අකුසල චිත්තජ මහාභූත රූපයෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

අකුසලා ඛනිාව මහාභූතාව චිත්තසමුට්ඨානානං රූපානං අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා මහාභූත රූපයෝද චිත්තජ රූපයන්ට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පච්ඡාජාතාසී ආභාරාසී මිශ්‍රක ප්‍රත්‍යය

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාතාසී ආභාරාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පුච්චි චිත්තයන් හා ඉපිද සිතිප්‍රාප්ත තීජ්චතුජ් කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පශ්චිම පශ්චිමවු අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විසංය යන අවයවවුද සමුහවුද නාමස්කන්ධයෝය, ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පුච්චි චිත්තයන් හා ඉපිද සිතින්ට පැමිණි ඕජාවය යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පුච්චි පුච්චි චිත්තයන් හා ඉපිද සිතින්ට පැමිණි තීජ්චතුජ් කායයෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

පච්ඡාජාතා අකුසලා ඛනිාව කඛලිංකාරො ආභාරො ච ඉමස්ස කායස්ස අප්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(පශ්චිම පශ්චිමවු අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන අවයවවුද, සමුහවුද අකුසල නාමස්කකියන් හා පුඵ පුඵ විතතයන් හා ඉපිද සිහිනිප්‍රාප්ත ඕඡවය යන අකුසලාච්ඡාසාන ධර්මයෝ පුඵ පුඵ විතතයන් හා ඉපිද සිහිනිප්‍රාප්ත තිජ් චතුජ් කායයන්ට පච්ඡාජානාසී, ආභාරාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙන්.)

පච්ඡාජානාසී ඉන්ද්‍රියාසී මිශ්‍රක ප්‍රත්‍යය

අච්ඡාසාන ධර්මයට පච්ඡාජානාසී ඉන්ද්‍රියාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසලාච්ඡාසාන ධර්මයෝ නමි:

ච්ඡාසාන, මනොචාරාවජ්ජාදී පුඵ පුඵ විතතයන් හා ඉපිද සිහිනිප්‍රාප්ත පෑමිණි කර්මජ් කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අච්ඡාසානෙහි වු පශ්චිම පශ්චිම වු අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන අවයව වුද, සමුහ වුද නාමස්කකියෝය, ච්ඡාසාන මනොචාරාවජ්ජාදී පුඵ පුඵ විතතයන් හා ඉපිද සිහිනිප්‍රාප්ත පෑමිණි ජීවිතෙන්ද්‍රිය රූපය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යයන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අච්ඡාසාන ධර්මයෝ නමි:

ච්ඡාසාන මනොචාරාවජ්ජාදී පුඵ පුඵ විතතයන් හා ඉපිද සිහිනිප්‍රාප්ත පෑමිණි ජීවිතෙන්ද්‍රිය රූපය හැර ඉතිරි කර්මජ් රූපයෝය.

මෙහි අනුච්ඡාදය වශයෙන්:

පච්ඡාජානා අකුසලා ධර්මාව රූප ජීවිතෙන්ද්‍රියඤ්ච කච්ඡානා රූපානං අජ්ඡි පච්චයෙන පච්චයො.

(පච්ඡාජාන වු අකුසල නාමස්කකියන් හා ජීවිතෙන්ද්‍රිය රූපයද සිහිනි ප්‍රාප්ත කර්මජ් රූපයන්ට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙන්.)

22. නාසනි ප්‍රත්‍යය

එක් විත්‍යසන්නාතයක එක්වර එක් සිතක් මිස සිත් දෙකක් හෝ වැඩි ගණනක් නූපදී. එක් සිතක් ඉපිද නිරුද්ධව ගිය පසු අනික් සිත උපදී. මෙසේ නිරුද්ධ වන සිත එයට අනතුරුව උපදනා සිතට ඉපදීමට අවකාශ දෙමින් නිරුද්ධ වෙයි. පූජී විත්‍යය නිරුද්ධ නොවන තාක් කල් අනික් සිතට ඉපදීමට අවකාශ නැත. එබැවින් විත්‍ය සන්නාතයෙහි තමන්ගේ ස්ථානය ගෙන අන්‍ය විත්‍ය වෛතසික ධර්මයන්ට ඉපදිය හැකිවන පරිදි නිරුද්ධවන තාම ධර්මයෝ, තමතමන්ට අනතුරුව තමන්ගේ තැන ගෙන උපදනා තාම ධර්මයන්ට නාසනි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

නාසනි ප්‍රත්‍යයෙහි ස්වරූපයෝ අනන්තර ප්‍රත්‍යයෙහි මෙනි. මේ ප්‍රත්‍යය දෙක්හිම ප්‍රත්‍ය ධර්මන් ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්මන් සමානය. අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය තම් පූජීපූජී විත්‍යයාගේ ඇති, විත්‍ය පරම්පරාව නොසිදෙන පරිදි නිරවුල් ලෙස ක්‍රමානුකූලව පශ්චිම පශ්චිම විත්‍යයන්ගේ උත්පත්තියට උපකාර වන ශක්තියයි. විත්‍ය වීරියක පිළිවෙලින් ඒ ඒ කාත්‍යයන් සිදුකරමින් උපදනා විත්‍යයන් අතුරෙන් පසු සිත ඉපදීමට උපකාර වන්නේත්, පසු සිත උපදවන්නේත් පූජී විත්‍යයයි. එය පූජී විත්‍යයාගේ ඇති අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය වේ. නාසනි ප්‍රත්‍යය ශක්තිය වශයෙන් දක්වන ලද්දේ පූජී විත්‍යයාගේ තැනි බව හෙවත් නිරුද්ධ වීමය. අතරක් තැනිව අනතුරු සිත ඉපදවීමේ ශක්තිය ඇතත්, පූජී විත්‍යයාගේ නිරුද්ධ වීමද පසු විත්‍යයාගේ ඉපදීමට උපකාරයෙකි. නාසනි ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලබන්නේ පූජී විත්‍යයාගේ නිරුද්ධ වීමෙන් උපකාරවීම සලකාගෙන බව කිවයුතු.

නාසනි ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසෂ්ඨා චාර හෙවත් විප්‍රී සතකි.

මේ විප්‍රී හා අනුවාද අතනතර ප්‍රත්‍යයෙහි කී පරිද්දෙන් දතසුතු.

1. විපිය

කුසලො ධමමො කුසලං ධමමං නන් පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට නාසනි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. පුරිමා පුරිමා කුසලා ඛනිා පච්චමානං පච්චමානං කුසලානං ඛනිානං නන් පච්චයෙන පච්චයො.

(පුච්චි පුච්චි වූ කුසල නාමස්කකියෝ පස්විම පස්විම වූ කුසල නාමස්කකියන්ට නාසනි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. අනුලොමං ගොත්‍රභුං, අනුලොමං වොදනං, ගොත්‍රභු මගගං, වොදනං මගගං නන් පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොම චිත්තය ගොත්‍රභු චිත්තයටද, අනුලොම චිත්තය වොදන චිත්තයටද, ගොත්‍රභු සිත සෝවාත් මාගී සිතටද, වොදන සිත ඉතිරි මාගී චිත්තයන්ටද නාසනි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විපිය.

කුසලො ධමමො අබ්‍යාකතං ධමමං නන් පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකත ධර්මයට නාසනි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසලං වුට්ඨානං, මග්ගො ඵලං, අනුලොමං සෙකතිය ඵල සමාපනතියා, නිරෝධා වුට්ඨානනං නෙවසකුඤ්ඤ නාසකුඤ්ඤයනනි කුසලං ඵලසමාපනතියා නන් පච්චයෙන පච්චයො.

(අනන්ත කුසල ජවනය තදුරමමණයට හෝ භවාඛය යටද මාභී කුසල විතනය ඵල විතනයටද, ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයා ඵල සමාපනතියට සමවදනා කල්හි අනුලොම විතනය ඵල සිතටද අභට්ඨමාපනති ලාභී අනාගාමී ආයඝීපුද්ගල තෙමේ නිරෝධ සමාපනතියට සමවද එසින් නැගීමෙහිදී නෙවසකුඤ්ඤනාසකුඤ්ඤ කුසල විතනය අනාගාමී ඵල විතනයටද නාසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. විපිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලං ධම්මං නන් පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධම්ම අකුසල ධම්මට නාසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාද වශයෙන්

පුරිමා පුරිමා අකුසලා ධක්ඛා පච්චමානං පච්චමානං අකුසලානං ධක්ඛානං නන් පච්චයෙන පච්චයො.

(පුච්චි පුච්චි වූ අකුසල නාමස්කකුඤ්ඤෝ පස්විම පස්විම වූ අකුසල නාමස්කකුඤ්ඤන්ට නාසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. විපිය.

අකුසලො ධම්මො අඛ්‍යාතතං ධම්මං නන් පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධම්ම අඛ්‍යාතත ධම්මට නාසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා මුට්ඨානංගං නන්ථි පච්චයෙන පච්චයො.

(අනන්ත අකුසල විතතය එයට අනතුරුව උපදතා නදරමමණ විතතයට හෝ හවාඛග විතතයට තාසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. විජිය.

අබ්‍යාකතො ඛමමො අබ්‍යාකතංගං ඛමංගං නන්ථි පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකත ඛමීය අව්‍යාකත ඛමීයට තාසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

1. පුරිමා පුරිමා විපාකාබ්‍යාකතා කිරියාබ්‍යාකතා ඛනියා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං විපාකාබ්‍යාකතං කිරියාබ්‍යාකතානං ඛනියානං නන්ථි පච්චයෙන පච්චයො.

(පුච්චි පුච්චි වූ විපාකාව්‍යාකත, කිරියාව්‍යාකත නාම-ස්කකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ විපාකාව්‍යාකත, කිරියා-ව්‍යාකත නාමස්කකියන්ට තාසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. හවඛගං ආවජ්ජනාය, කිරියං මුට්ඨානංගං, අරහතො අනුලොමං ඵලංගමාපනතියා, නිරොධා මුට්ඨහනනංගං නොවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන කිරියං ඵලංගමාපනතියා නන්ථි පච්චයෙන පච්චයො.

(හවාඛගපවේෂද විතතය ආවර්ජනා විතතයටද, අත්තිම ක්‍රියා ජවතය, නදරමමණයට හෝ හවාඛගයටද, රහතන් වහන්සේගේ අනුලොම විතතය අභීන්ඵල විතතයටද, නිරොධ සමවතින් නැගීමේදී නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා ක්‍රියා විතතය අභීන්ඵල විතතයටද තාසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. විපිය.

අබ්‍යාකතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස නන්දි පච්චසෙහා පච්චසො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට නාස්ති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

ආවර්ජනා කුසලානං බන්ධානං නන්දි පච්චසෙහා පච්චසො.

(ආවර්ජනා විතනය ප්‍රථම කුසල ජවනයට නාස්ති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

7. විපිය.

අබ්‍යාකතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස නන්දි පච්චසෙහා පච්චසො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට නාස්ති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

ආවර්ජනා අකුසලානං බන්ධානං නන්දි පච්චසෙහා පච්චසො.

(ආවර්ජනා විතනය ප්‍රථම අකුසල ජවනයට නාස්ති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි විස්තරය අනන්තර ප්‍රත්‍යයෙහි දක්වන ලද පරිදි දකුණු.

23. විගත ප්‍රත්‍යය

වෙන්ව ගිය විනාශයට ගිය හෙවත් උත්පාද, සීනි, හඬග යන ඝෂණත්‍රය ඉක්මවූ ධර්මය විගත ධර්මයයි. විගත භාවයෙන් අන්‍ය ධර්මයන්ට උපකාර වන ධර්මය විගත ප්‍රත්‍යය ධර්ම නම්. විගත ප්‍රත්‍යය නාස්ති ප්‍රත්‍යයට සමානය. මේ දෙකෙහි ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යයාත්පන්න ධර්මයන්ගේ

වෙනසක් නැත. විගත ප්‍රත්‍යය ශක්ති යයි අමුතු ප්‍රත්‍යය ශක්තියක් දක්වන ලද්දේ විතත පරම්පරාවෙන් ඒ සිත වෙන්ව යන බව දැක්වීමට යයි කියනු ලැබේ. මේ විතතය පහව යාම, අතතුරු විතතයාගේ පහලවීමට උපකාරයෙකි.

විගත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විවි සත්‍ය එහි අනුවාදයකින් නාසති ප්‍රත්‍යයෙහි දක්වන ලද පරිදි නැති වෙනුවට විගත යයි යොදා ගතයුතු.

24. අවිගත ප්‍රත්‍යය

විනාශයට නොගිය හෙවත් උත්පාද්‍යදී ක්ෂණත්‍රය ඉක්ම නොගිය බව අවිගත භාවයයි. එසේ අවිගත භාවයෙන් අන්‍ය ධර්මයන්ට උපකාර වන ධර්මය අවිගත ප්‍රත්‍යය ධර්මය නම්. මේ අවිගත ප්‍රත්‍යය, අසති ප්‍රත්‍යයට සමානය. මේ දෙකෙහි ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්මයෝ සමානය. අසති ප්‍රත්‍යයෙහිදී ධර්මයාගේ ඇති බවම ප්‍රකට කොට වදාරා තිබේ. අවිගත ප්‍රත්‍යයෙහිදී ඒ ධර්මය නැති නොවූ බව හෙවත් කිරොධයට නොගිය බව දක්වයි. එබැවින් අසති ප්‍රත්‍යයෙහි ඇති බව මුල්කොට ගෙන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය දැක්වීමද අවිගත ප්‍රත්‍යයෙහිදී නැති නොවූ බව මුල් කොට ප්‍රත්‍යය ශක්තිය දක්වා තිබෙන බවද පෙනේ.

අවිගත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විවි තෙලෙසත් එහි අනුවාදත් අසති ප්‍රත්‍යයෙහි දක්වන ලද පරිදි අති වෙනුවට අවිගත යයි යොදා ගතයුතු.

සුවිසි ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ වූ ඥානය පිරිසිදු කරගැනීම පිණිස ඒ ධර්මයෝ නාම රූප ධර්ම වශයෙන්ද, කාල වශයෙන්ද ජනකාජනක වශයෙන්ද භවහෙදයාගේ වශයෙන්ද දැන ගැනීම ප්‍රයෝජනවත් වේ. එය සංකෛපයෙන් මෙහි දක්වනු ලැබේ.

ප්‍රත්‍යය නාම	නාම- රූප- වශ- යෙන්		කාල වශයෙන්				ජනනා- රූප- වශ- යෙන්		භව වශයෙන්			
	නාම	රූප	අතීත	වර්තමාන	අනාගත	කාලමූලත	ජනක	උපසම්භව	පංචවොකාර	විකුලොකාර	ඵකවොකාර	බාහිර අනිඤ්චබද්ධ
1. හෙත ප්‍රත්‍යය	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-
2. ආරමමණ	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
3. අධිපති	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
4. අනන්තර	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-
5. සමනන්තර	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-
6. සහජාත	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+
7. අඤ්ඤමඤ්ඤ	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+
8. නිසසය	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+
9. උපනිසසය	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
10. පුරෙජාත	-	+	-	+	-	-	+	+	+	-	-	-
11. පච්ජාජාත	+	-	-	+	-	-	-	+	+	-	-	-
12. ආසේවන	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-
13. කමි	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-
14. විපාක	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-
15. ආහාර	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-
16. ඉන්ද්‍රිය	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	-
17. ක්‍රියාත	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-
18. මග්ග	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-
19. සම්ප්‍රසුක්ත	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-
20. විපපසුත්ත	+	+	-	+	-	-	+	+	+	-	-	-
21. අත්ථි	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+
22. නත්ථි	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-
23. විගත	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-
24. අවිගත	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+

සුවිසි ප්‍රත්‍යය විනිශ්චය

පරිච්චපමුපපාද දෙශනායෙහි දක්වන ලද අවිදුක දී ධර්ම සංස්කාරාදී ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකාර සංකෛපයෙන් මෙහි දක්වනු ලැබේ.

අවිදුක - 1. පුණ්‍යාභිසංඝකාරයන්ට දෙයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය
- (2) උපභිලය ප්‍රත්‍යය

2. අපුණ්‍යාභි සංස්කාරයන්ට නොයෙක් අයුරින් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය
- (2) ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය
- (3) ආරම්මණුපභිලය ප්‍රත්‍යය
- (4) උපභිලය ප්‍රත්‍යය
- (5) අනන්තර ප්‍රත්‍යය
- (6) සමන්තර ප්‍රත්‍යය
- (7) අනන්තර, පභිලය ප්‍රත්‍යය
- (8) ආසෙවන ප්‍රත්‍යය
- (9) නැප්පි ප්‍රත්‍යය
- (10) විගත ප්‍රත්‍යය
- (11) ගෙනු ප්‍රත්‍යය
- (12) සහජාත ප්‍රත්‍යය
- (13) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය
- (14) නිසසය ප්‍රත්‍යය
- (15) සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
- (16) අනුපි ප්‍රත්‍යය
- (17) අවිගත ප්‍රත්‍යය

3. අනෙකුත් ආචාර්ය සංස්කාරයට -

උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

සංස්කාරයෝ - විඤ්චනයන්ට දෙයාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
- (2) කථ්ම ප්‍රත්‍යය

විඤ්චනය - 1. නාමයන්ට නවාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) සහජාත ප්‍රත්‍යය
- (2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය
- (3) නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
- (4) සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
- (5) විපාක ප්‍රත්‍යය
- (6) ආභාර ප්‍රත්‍යය
- (7) ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
- (8) අප්ඪි ප්‍රත්‍යය
- (9) අවිභව ප්‍රත්‍යය

2. වසන්තු රූපයන්ට (ප්‍රතිසන්ධිකෂණයෙහි)

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(6) ආභාර ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය	(7) ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
(3) නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය	(8) අප්ඪි ප්‍රත්‍යය
(4) සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය	(9) අවිභව ප්‍රත්‍යය
(5) විපාක ප්‍රත්‍යය	යන නවාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යයවේ.

3. සෙසු රූපයන්ට - ඉහතකී නවාකාරයෙන් අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ශක්තිය හැර ඉතිරි අවාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

4. අභිසංඛාර විඤ්චනය - අසංඥසඤ්ඤ රූපයන්ට හෝ පංචවොකාර භවයෙහි කථ්මජ රූපයන්ට හෝ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

5 අරූප භවයෙහි විපාක නාමය-මනාසනනයට

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) විපාක ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(6) අජචි ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) අවිගත ,,
(4) සම්ප්‍රසුක්ත ,, යන සත් ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යවේ.	

6. පංචවොකාර භවයෙහි විපාක නාමය

මනාසනනයට- ප්‍රතිසක්ඛික්ඛණයේදී

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) විපාක ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(6) අජචි ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) අවිගත ,,
(4) සම්ප්‍රසුක්ත ,, යන සත් ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යවේ.	

චක්ඛාසනනාදී පසට - සයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(4) විපසුගත ප්‍රත්‍යය
(2) නිශ්‍රය ,,	(5) අජචි ,,
(3) විපාක ,,	(6) අවිගත ,,

නාමරූප දෙක මනාසනනයට අටාකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(6) විප්‍රසුක්ත ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) අජචි ,,
(4) විපාක ,,	(8) අවිගත ,,

නාමය - මනාසනනයට යටත් පිරිසෙයින් සත් ආකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) විපාක ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(6) අජචි ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) අවිගත ,,
(4) සම්ප්‍රසුක්ත ,,	

තවද මේ තාම අතුරින් කිසි නාමයක් හේතු ප්‍රත්‍යය යෙන්ද කිසිවක් ආහාර ප්‍රත්‍යයෙන්ද ප්‍රත්‍යය වේ.

වසතුරූපය - මනායතනයට ප්‍රතිසක්‍ෂණයෙහිදී සයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) සහජාත ප්‍රත්‍යය
- (2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,
- (3) නිශ්‍රය ,,
- (4) විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය
- (5) අන්ති ,,
- (6) අවිගත ,,

සතර මහා භූත රූපයෝ ප්‍රතිසක්‍ෂි ප්‍රචාත්ති දෙකෙහිම වක්‍රායතනාදියට සතරාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) සහජාත ප්‍රත්‍යය
- (2) නිශ්‍රය ,,
- (3) අන්ති ප්‍රත්‍යය
- (4) අවිගත ,,

රූප ජීවිතෙහිය වක්‍රාදි පඤ්ච ප්‍රසාදයතට තුන් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) අන්ති ප්‍රත්‍යය
 - (2) අවිගත ප්‍රත්‍යය
 - (3) ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
- ආහාර රූපය තුන් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) අන්ති ප්‍රත්‍යය
- (2) අවිගත ප්‍රත්‍යය
- (3) ආහාර ප්‍රත්‍යය

වක්‍රායතනාදි පස - වක්‍රායමිඵසාදි පස් වැදූරුමි ස්පශියට සයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) භියාය ප්‍රත්‍යය
- (2) පුරේභිත ,,
- (3) ඉන්ද්‍රිය ,,
- (4) විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය
- (5) අන්ති ,,
- (6) අවිගත ,,

විපාකමනායතනය - මනොසමිඵසායට නවාකාර යෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) සහජාන ප්‍රත්‍යය (6) ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
- (2) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ,, (7) සම්ප්‍රසුක්ත ,,
- (3) නිශ්‍රය ,, (8) අන්ති ,,
- (4) විපාක ,, (9) අවිගත ,,
- (5) ආහාර ,,

චක්‍රසම්ඵයාදි පස - පඤ්ච වේදනාවන්ට අටාකාර යකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) සහජාන ප්‍රත්‍යය (5) ආහාර ප්‍රත්‍යය
- (2) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ,, (6) සම්ප්‍රසුක්ත ,,
- (3) නිශ්‍රය ,, (7) අන්ති ,,
- (4) විපාක ,, (8) අවිගත ,,

මනෝසම්ඵයා - මනෝමාරයෙහි කාමාවචර විපාක වේදනාවට පෙර කී සහජානාදී අටාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යයවේ.

වේදනාව - නෘෂ්ණාවට එකම උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

තණහාව කාමුපාදනයට - උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. දිව්සුපාදනය, සිලබ්බකුපාදනය, අත්තමාදුපදනය යන ත්‍රිවිධ උපාදනයන්ට සත් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) සහජාන ප්‍රත්‍යය (5) අන්ති ප්‍රත්‍යය
- (2) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ,, (6) අවිගත ,,
- (3) නිශ්‍රය ,, (7) හේතු ,,
- (4) සම්ප්‍රසුක්ත ,,

චතුර්විධ උපාදනයෝ - රූපාරූපා භවයන්ටද, කාම භවයෙහි කුසලාකුසල කමීයටද, උපපත්ති භවයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙත්.

කාම භවයෙහි තමා හා සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල කමී භවයට.

- (1) සහජාන ප්‍රත්‍යය (5) අප්පි ප්‍රත්‍යය
- (2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,, (6) අවිගත ,,
- (3) නිශ්‍රය ,, (7) භේතු ,,
- (4) සම්ප්‍රසුක්ත ,,

යන සත් ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

සියලු උපාදානශෝම අනන්තරවූ කමී භවයට සයාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) අනන්තර ප්‍රත්‍යය (4) අප්පි ප්‍රත්‍යය
- (2) සමනනතර ,, (5) විගත ,,
- (3) අනනතරූපනිශ්‍රය ,, (6) ආසෙවන ,,

කමී භවය ජාතියට දෙයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) කමී ප්‍රත්‍යය (2) උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

ජාතිය - ජරා මරණාදියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

නාමය - නාමයට සයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) අනනතර ප්‍රත්‍යය (4) විගත ප්‍රත්‍යය
- (2) සමනනතර ,, (5) ආසෙවන ,,
- (3) නන්දි ,, (6) සම්ප්‍රසුක්ත ,,

නාමය - නාමරූපයන්ට පස් ආකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) භේතු ප්‍රත්‍යය (3) මග්ග ප්‍රත්‍යය (5) විපාක ප්‍රත්‍යය
- (2) කුාන ,, (4) කමී ,,

නාමය - රූපයට - පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යයවේ.

රූපය - නාමයට - පුෂ්පාන ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

නාමරූප - ප්‍රඥප්ති නාමයට දෙයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

(1) ආරමමණ ප්‍රත්‍යය (2) උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
නාමරූප දෙක - නාමරූප දෙකට නවාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

(1) අධිපති ප්‍රත්‍යය	(6) ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
(2) සහජාන ,,	(7) විප්‍රසුක්‍ත ,,
(3) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(8) අන්ප්‍රි ,,
(4) නිශ්‍රය ,,	(9) අවිභත ,,
(5) ආභාර ,,	

ප්‍රඥප්ති

නාමරූප දෙකින් අන්‍යවූ සම්මුතිය ප්‍රඥප්ති නම්වේ. පණවනු ලබන හෙයින්ද, පණවන හෙයින්ද එයට ප්‍රඥප්තිය යි කියනු ලැබේ.

අධි ප්‍රඥප්ති

1. සමූහ ප්‍රඥප්ති - පාච්චි, පච්ච, ගංගා සාගර යනාදිය සමූහ ප්‍රඥප්ති නම්.
2. සන්ධාන ප්‍රඥප්ති - රථ ආදිය.
3. සඬ ප්‍රඥප්ති - පුරුෂ, පුද්ගල, දිව්‍ය, මනුෂ්‍යාදිය.
4. දිසා ප්‍රඥප්ති - පෙර අපර ආදි දිසා.
5. කාල ප්‍රඥප්ති - උදය, සවස, රාත්‍රි ආදිය.
6. ආකාශප්‍රඥප්ති - කුප ගුහා ආදිය.
7. නිමිත්ත ප්‍රඥප්ති - පතකම්, උද්ගත නිමිති ආදිය.

නාම ප්‍රඥප්ති - පරමානුයන්ට හෝ අනු ප්‍රඥප්තින්ට හෝ පණවන නමය.

1. විද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

පරමානු වශයෙන් විද්‍යමාන රූප, වෛදනා ආදියට රූප, වෛදනා ආදියයි කියති.

2. අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

පරමානු වශයෙන් නැති, ධාතු විකාරයක්මවූ භූමි, පථිත ආදියට - භූමි, පථිතයයි කියති.

3. විද්‍යමානයෙන් අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

පරමානු වශයෙන් අභිඤ ආත. ඒ අභිඤ ලැබූ පුද්ගලයාට ඡබ්භිඤ යයි කියති. හේ අවිද්‍යමානය.

4. අවිද්‍යමානයෙන් විද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

සත්‍රි ශබ්දයයි කී කල්හි පරමානු වශයෙන් සත්‍රියක් නැතත්, සත්‍රියගේ ශබ්දයක් ආත.

5. විද්‍යමානයෙන් විද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

වක්‍ෂුර්විඤනයයි කී තැන පරමානු වශයෙන් වක්‍ෂුර් ප්‍රසාදයක්ද ආත. විඤනයක්ද ආත.

6. අවිද්‍යමානයෙන් අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

රාජපුත්‍ර යයි කී කල්හි පරමානු වශයෙන් රජෙක්ද නැත. පුත්‍රයෙක්ද නැත.

